
MORMON KİTABI

İSA MESİH HAKKINDA
BAŞKA BİR TANIKLIK

MORMON KİTABI

İSA MESİH
HAKKINDA
BAŞKA
BİR TANIKLIK

Telif Hakkı © 2001 Intellectual Reserve Inc.
Tüm Hakları Saklıdır
Almanya'da basılmıştır 8/2001
19962001
Translation of the Book of Mormon
Turkish
35606 186

MORMON KİTABI

NEFİ LEVHALARINDAN ALINARAK

MORMON'UN ELİYLE

LEVHALAR ÜZERİNE YAZILMIŞ

BİR KAYITTIR

Bu nedenle bu kitap Nefi halkının ve Laman halkının kayıtlarından alınan bir özetdir—İsrail Evi'nin bir kalıntısı olan Lamanlılar için ve aynı zamanda Yahudiler ve Yahudi olmayan uluslar için yazılmıştır—Tanrı'nın emriyle ve aynı zamanda peygamberlik ve vahiy ruhuyla yazılmıştır—Yazılıp mühürlendikten sonra yok olmaması ve Tanrı'nın gücü ve armağanıyla yeniden ortaya çıkarılıp başka dillere çevrilebilmesi için Rab'be emanet edilerek saklanmıştır—Moroni'nin eliyle mühürlenmiş ve uygun bir zamanda Yahudi olmayan ulusların eliyle yeniden ortaya çıkarılmak üzere Rab'be emanet edilerek saklanmıştır—Bu kitabın tercümesi Tanrı'nın armağanıyla yapılmıştır.

Bu kitap aynı zamanda Eter Kitabı'nın bir özetini içerir. Eter Kitabı, cennete ulaşmak için bir kule inşa eden insanların dili Rab tarafından karıştırıldığı zaman dağılan Yared halkının kayıtlarından biridir—Bu kitabın amacı İsrail Evi'nden geriye kalanlara, Rab'bin onların ataları için yapmış olduğu büyük işleri göstermektir; böylece onlar Rab'bin antlaşmalarını öğrenerek sonsuza dek terk edilmediklerini bilebilirler—Ve ayrıca bu kitabın amacı Yahudileri ve Yahudi olmayanları, kendisini bütün uluslara açan İSA'NIN MESİH olduğuna, EBEDİ TANRI olduğuna inandırmaktır—Ve şimdi, bu kayıta hatalar varsa, bunlar insanların hatasıdır; bu nedenle, Mesih'in yargı kürsüsü önünde lekesiz bulunabilmek için Tanrı'nın yaptığı işlerde kusur aramayın.

Levhalarından alınarak İngilizce'ye yapılan
asıl tercüme Joseph Smith (Oğul) tarafından yapılmıştır.

İlk İngilizce baskısı Palmyra, New York, A.B.D.'de
1830 yılında yapılmıştır.

Yayınlayan
İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi
Salt Lake City, Utah A.B.D.

GİRİŞ

Mormon Kitabı, Kutsal Kitap'la karşılaştırılmaya değer, kutsal yazılardan oluşan bir kitaptır. Tanrı'nın eskiden Amerika kıtasında yaşamış olan insanlarla kurduğu ilişkilerin bir kayıdır ve sonsuz Sevindirici Haber'in bütünüdür içerir.

Bu kitap, birçok eski peygamber tarafından peygamberlik ve vahiy ruhuyla yazılmıştır. Eski peygamberlerin altın levhalara yazılmış olan sözleri Mormon adlı bir peygamber-tarihçi tarafından aktarılmış ve özetlenmiştir. Bu kayıtlar iki büyük uygarlığın kayıtlarını anlatır. Uygarlıklardan biri m.ö. 600 yılında Yerusalemlen gelmiş ve daha sonra Nefililer ve Lamanlılar olarak bilinen iki farklı millete ayrılmıştır. Diğer uygarlık ise çok daha önce, Rab, Babil Kulesi'ndeki halkın dilini karıştırdıktan sonra gelmiştir. Bu grup Yaredliler olarak bilinir. Binlerce yıl geçtikten sonra Lamanlılar hariç, herkes yok olmuştur. Bu insanlar Amerika kıtasındaki Kızılderililer'in asıl atalarıdır.

Mormon Kitabı'nda kaydedilen en önemli olay, Rab İsa Mesih'in dirildikten hemen sonra Nefililer'in arasında vermiş olduğu kişisel hizmettir. Mormon Kitabı, Sevindirici Haber'in öğretilerini ortaya koyar, kurtuluş planının ana hatlarını açıklar ve insanlara bu yaşamda huzura ve gelecek yaşamda sonsuz kurtuluşa kavuşabilmeleri için neler yapmaları gerektiğini bildirir.

Mormon yazdıklarını tamamladıktan sonra kayıtları oğlu Moroni'ye teslim etmiştir; o da kendisinden birkaç kelime ekleyip levhaları Kumora tepesine saklamıştır. 21 Eylül 1823 tarihinde aynı Moroni, bu kez yücelmiş ve dirilmiş bir kişi olarak Peygamber Joseph Smith'e görünür ve ona bu eski kayıtlar hakkında bilgi verir; bu kayıtların İngilizce diline çevrilmesinin Tanrı'nın isteği olduğunu bildirir.

Zamanı gelince levhalar Joseph Smith'e verilir; o da bunları Tanrı'nın verdiği armağan ve güçle tercüme eder. Bu kayıt, İsa Mesih'in yaşayan Tanrı'nın Oğlu olduğunu ve O'na gelip O'nun Sevindirici Haber'inin yasalarına ve kutsal törenlerine uyan herkesin kurtulabileceğini gösteren yeni ve ek bir kanıt olarak şu an birçok dilde yayınlanmaktadır.

Bu kayıt hakkında Peygamber Joseph Smith: "Kardeşlere, Mormon Kitabı'nın yeryüzündeki bütün kitapların en doğrusu ve bizim dinimizin kilit taşı olduğunu ve insanların herhangi başka bir kitaptan daha çok, bu kitabın ilkelerine uyararak Tanrı'ya daha çok yaklaşabileceklerini söyledim" demiştir.

Rab, Joseph Smith'e ilaveten on bir kişinin daha kendi gözleriyle bu altın levhaları görmelerini ve onların Mormon Kitabı'nın

gerçekliği ve kutsallığı konusunda özel şahit olmalarını mümkün kılmıştır. Onların yazılmış olan tanıklıkları buraya “Üç Şahidin Tanıklığı” ve “Sekiz Şahidin Tanıklığı” olarak dahil edilmiştir.

Dünyanın her yerindeki bütün insanları Mormon Kitabı’nı okumaya, bu kitabın içerdiği mesajı yüreklerinde derince düşünmeye ve ondan sonra da bu kitabın doğru olup olmadığını Ebedi Baba Tanrı’ya, Mesih’in adıyla sormaya davet ediyoruz. Bu yoldan gidip inançla soranlar, Kutsal Ruh’un gücü ile bu kitabın gerçekliği ve kutsallığı hakkında bir tanıklık kazanacaklardır. (Bkz. Moroni 10:3–5.)

Kutsal Ruh’tan bu ilahi tanıklığı kazananlar, yine aynı gücün yardımıyla İsa Mesih’in Dünya’nın Kurtarıcısı olduğunu, Joseph Smith’in bu son günlerde O’nun vahiy bildiricisi ve peygamberi olduğunu ve İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilisesi’nin, Mesih’in ikinci gelişini hazırlamak amacıyla yeryüzünde bir kere daha kurulmuş olan Rab’bin Krallığı olduğunu bileceklerdir.

ÜÇ ŞAHİDİN TANIKLIĞI

BU ESERİN ulaşacağı bütün uluslar, sülaleler, diller ve insanlar şunu bilsin: Biz, Tanrı Baba'nın ve Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ile bu kayıtları içeren Nefi halkının, onların kardeşleri Lamanlılar'ın ve ayrıca daha önce sözü edilmiş kuleden gelen Yared halkının kayıtları olan levhaları gördük. Ve biz aynı zamanda bu levhaların Tanrı'nın armağanı ve gücü ile tercüme edildiğini biliyoruz; çünkü O'nun sesi bize bunu bildirdi; bu nedenle bu eserin gerçek olduğunu kesinlikle biliyoruz. Ve ayrıca bu levhaların üzerine işlenmiş olan yazıları da gördüğümüze tanıklık ederiz; bunlar bize insan gücüyle değil, Tanrı'nın gücüyle gösterilmiştir. Ve ciddi bir şekilde beyan ederiz ki Tanrı'nın bir meleği gökten indi ve bu levhaları getirip gözlerimizin önüne serdi; öyle ki baktığımızda levhalarla birlikte onların üzerine işlenmiş olan yazıları gördük; ve bunları Tanrı Baba'nın ve Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sayesinde gördüğümüzü biliyoruz ve bu şeylerin gerçek olduğuna tanıklık ederiz. Muhteşem şeyler gördük. Bununla birlikte, Rab'bin sesi bize bu şeyler hakkında tanıklık etmemizi emretti; bu nedenle Tanrı'nın emirlerine itaat etmek için bütün bu gördüklerimize tanıklık ediyoruz. Eğer Mesih'e bağlı kalırsak giysilerimizin bütün insanların kanundan temizleneceğini, Mesih'in yargı kürsüsü önünde lekesiz bulunacağımızı ve onunla cennetlerde sonsuza dek beraber yaşayacağımızı biliyoruz. Tek bir Tanrı olan Baba'ya ve Oğul'a ve Kutsal Ruh'a saygılar olsun. Amin.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

SEKİZ ŞAHİDİN TANIKLIĞI

BU ESERİN ulaşacağı bütün uluslar, sülaleler, diller ve insanlar şunu bilsin: Bu eserin çevirmeni olan Joseph Smith (Oğul) görünüşü altına benzeyen, sözü edilmiş olan bu levhaları bize göstermiştir. Sözü edilen Smith'in İngilizce'ye tercüme ettiği ne kadar altın yaprak varsa, biz bunların hepsine kendi ellerimizle dokunduk; ayrıca eski el işi ve ince işçilikle yapılmış görünümünü andıran bu yaprakların üzerindeki yazıları gördük. Ve buna, sözü edilen Smith'in bu levhaları bize gösterdiğine dair ciddi bir şekilde tanıklık ederiz; çünkü biz bu levhaları gördük ve onları elimizle tutup kaldırdık. Kesinlikle biliyoruz ki sözünü ettiğimiz levhalar, sözü edilen Smith'in elinde bulunan levhalardır. Ve gördüğümüz bu şeylere tanıklık etmek için adlarımızı dünyaya veriyoruz. Yalan söylemiyoruz, Tanrı buna şahittir.

CHRISTIAN WHITMER	HIRAM PAGE
JACOB WHITMER	JOSEPH SMITH (BABA)
PETER WHITMER (OĞUL)	HYRUM SMITH
JOHN WHITMER	SAMUEL H. SMITH

PEYGAMBER JOSEPH SMITH'İN TANIKLIĞI

Peygamber Joseph Smith'in, Mormon Kitabı'nın gün ışığına çıkarılmasıyla ilgili olarak söylediği kendi sözleri:

"[1823] yılının yirmi bir Eylül . . . gecesi . . . her şeye gücü yeten Tanrı'ya dua ediyor ve O'ndan yardım diliyordum. . . .

"Tanrı'ya böyle seslenirken, odamda bir ışığın belirdiğini fark ettim; odam öğle aydınlığından daha aydınlık oluncaya kadar artmaya devam etti; ansızın yatağımın kenarında havada duran yüce bir kişi görüldü; çünkü ayakları yere değmiyordu.

"Onun üzerinde son derece mükemmel bir beyazlıkta olan bol bir kaftan vardı. Bu, o zamana kadar dünyada gördüğüm her şeyden daha beyazdı; dünyadaki hiçbir şeyin bu kadar çok beyaz ya da parlak yapılabileceğine inanmıyorum. Elleri çıplaktı ve kolları da bileklerinin biraz üstüne kadar öyleydi; ayrıca ayakları da aynı şekilde, ayak bileklerinin biraz üstüne kadar çıplaktı. Baş ve boynu açıktı. Üzerinde bu kaftandan başka bir giysi olmadığını fark ettim; yakası açık olduğu için onun bağrını görebiliyordum.

"Kaftanının son derece beyaz olmasının yanı sıra, kişinin bütün görünümü de tarif edilemeyecek kadar görkemliydi ve yüzünün görünüşü gerçekten bir şimşek gibiydi. Oda son derece parlaktı, ama onun etrafını tamamen çeviren ışık kadar parlak değildi. Ona ilk baktığımda korkmuştum; ne var ki korkum hemen geçti.

"Bana adımla seslendi ve bana, kendisinin Tanrı'nın huzurundan benim için gönderilmiş bir haberci olduğunu ve adının Moroni olduğunu söyledi; öyle ki Tanrı'nın yapmamı istediği bir iş varmış; ve benim adım bütün uluslar, sülaleler ve diller arasında hem iyi hem de kötü olarak bilinecekmiş; yani bütün insanlar arasında benden hem iyi hem de kötü olarak söz edilecekmiş.

"Bu haberci, eskiden bu kıtada yaşamış olan insanların başlarından geçenleri ve onların kökenlerinin nereden geldiğini anlatan altın levhalar üzerine yazılı, saklı bir kitap olduğunu söyledi. Ayrıca sonsuz Sevindirici Haber'in tümünün Kurtarıcı tarafından buradaki eski yerlilere verilmiş şekliyle, bu kitabın içinde yer aldığını söyledi.

"Ayrıca, levhalarla beraber gümüş çerçevelere yerleştirilmiş—ve göğüs zırhına tutturulmuş olan bu taşlara, Urim ve Tummim taşları denir—iki taşın olduğunu ve eskiden ya da daha önceki zamanlarda bu taşlara sahip olanlara ve onları kullananlara *Görenler* denildiğini söyledi; ve Tanrı bu taşları kitabın tercümesini gerçekleştirme amacıyla hazırlamıştı.

* * * * *

"O'nun sözünü etmiş olduğu bu levhaları aldıktan sonra—

onların ele geçirilme zamanı henüz gelmemiştir—haberci onları hiç kimseye göstermemem gerektiğini bana yine söyledi. Urim ve Tummim’le birlikte göğüs zırhını da, sadece bana emredilen kişiler dışında başka hiç kimseye göstermemem gerekiyordu; eğer onları başkalarına gösterirsem, yok olacaktım. Haberci bana bu levhalardan konuşurken, zihnimde Tanrı’dan bir görünüm canlandı; öyle ki levhaların konulduğu yeri o kadar açık ve belirgin bir şekilde gördüm ki oraya gittiğim zaman, o yeri hemen tanıdım.

“Bu görüşmeden sonra, odayı dolduran ışığın benimle konuşmakta olan bu kişinin hemen etrafında toplanmaya başladığını gördüm ve bu böyle, onun etrafı hariç oda tekrar karanlık kalınca ya kadar devam etti. Derken, birden sanki göğşe doğru açılan bir geçit gördüm ve haberci oradan yukarıya yükselip tamamen gözden kayboldu; odam yine bu ilahi ışığın görünmesinden önceki durumunu aldı.

“Tanık olduğum bu sahnenin tuhaflığını düşünerek yatağıma uzandım; bu olağanüstü haberci tarafından bana söylenenler beni hayretler içinde bırakmıştı. Bunları düşünürken aniden odamın yine aydınlanmaya başladığını fark ettim ve birden aynı ilahi haberciyi yine yatağımanın baş ucunda gördüm.

“Haberci konuşmaya başlayıp ilk ziyaretinde anlattığı şeylerin tam aynısını, en küçük bir değişiklik yapmadan yeniden anlatmaya başladı. Bunları anlattıktan sonra bana, kıtlık, kılıç ve salgın hastalıkların neden olacağı büyük felaketlerin yeryüzüne getireceği ağır cezaları bildirdi; ve bu ağır cezalar yeryüzüne bu kuşakta gelecekti. Bunları anlattıktan sonra yine daha önceki gibi göğşe yükseldi.

“Bu sefer aklımda kalan izlenimler o kadar derin olmuştu ki uyku gözümünden kaçmıştı ve görüp duyduklarımdan dolayı şaşkın bir halde yatağıma uzandım. Ama aynı haberciyi yatağımanın baş ucunda yine görünce ve daha önce söylediği aynı şeyleri başından itibaren yeniden anlatmaya ve tekrarlamaya başladığını duyunca, şaşkınlığım bir kat daha arttı. Ve haberci bu kez sözlerine benim için bir de uyarı ekleyerek, şeytanın (babamın bakmakla yükümlü olduğu ailemizin fakirlik durumunu bahane ederek) beni zengin olmak amacıyla levhaları almaya ayartmaya çalışacağını söyledi. Levhaları alırken düşüncelerimde Tanrı’yı yüceltmekten başka hiçbir amacın olmaması gerektiğini ve O’nun Krallığı’nı kurmaktan başka bir nedenle düşüncelerimin etkilenmemesi gerektiğini söyleyerek bunu bana yasakladı; yoksa levhaları alamayacaktım.

“Bu üçüncü ziyaretten sonra haberci önceki gibi yine göğşe yükseldi ve ben, başımdan henüz geçen bu olayların tuhaflığını düşünerek yine derin düşüncelere dalmıştım; ilahi haberci üçüncü kez yanımdan göğşe yükseldikten hemen sonra horoz öttü ve o zaman

sabah olduğunu, bu yüzden görüşmelerimizin bütün gece boyunca sürmüş olduğunu anladım.

“Az sonra yatağımdan kalkıp her zaman olduğu gibi yapmam gereken günlük işlerime başladım; ancak diğer zamanlardaki gibi işimi yapmaya kalkıştığımda, gücümün tamamıyla tükenmiş, kendimin çalışamaz bir durumda olduğumu gördüm. Benimle birlikte çalışan babam da iyi olmadığını fark etti ve eve gitmemi söyledi. Eve gitmek üzere yürümeye başladım; ancak bulunduğumuz tarlanın çitinden atlamaya çalışırken, gücüm büsbütün kesildi ve çaresiz bir şekilde yere düştüm; bir süre tamamen kendimden geçmişim.

“Hatırlayabildiğim ilk şey bana konuşan, beni adımla çağıran bir sestir. Gözlerimi açınca aynı habercinin başımın üzerinde durduğunu ve daha önce olduğu gibi, onun etrafının ışıkla çevrilmiş olduğunu gördüm. O zaman haberci bana bir önceki gece anlatmış olduğu her şeyi yeniden anlattı ve bana babama giderek, ona gördüğüm görümü ve aldığım emirleri anlatmamı emretti.

“Dediğini yaptım; tarlada olan babamın yanına dönerek ona her şeyi olduğu gibi anlattım. Babam bana cevap olarak, bunun Tanrı’dan olduğunu ve gidip habercinin emrettiklerini yapmamı söyledi. Tarladan ayrılıp habercinin bana söylediği, levhaların yerleştirilmiş olduğu yere gittim; bu yer hakkında gördüğüm görümün açıklığı sayesinde, oraya varır varmaz yeri tanıdım.

“New York eyaletinin, Ontario bölgesindeki Manchester köyüne yakın bir yerde yüksekçe bir tepe vardır ve orası bu yöredeki tepelerin en yükseğidir. Levhalar, bu tepenin batı yamacında zirveye yakın bir yerde, büyükçe bir taşın altında, taştan bir kutu içinde duruyordu. Taş kalındı, üst kısmı bombe şeklindeydi ve kenarlara doğru inceliyordu; öyle ki taşın orta kısmı toprağın üzerinden görünmesine rağmen bütün kenarları toprakla kaplıydı.

“Toprağı temizleyerek elime geçirdiğim bir sopayı taşın kenarından altına soktum ve az bir gayretle taşı kaldırdım. İçine baktığımda orada gerçekten habercinin bildirdiği gibi levhaları, Urim’le Tummim’i ve göğüs zırhını gördüm. Bu şeylerin içinde bulunduğu kutu ise taşların bir çeşit çimento ile birleştirilmesiyle yapılmıştı. Kutunun dibinde birbirine paralel iki taş duruyordu ve bu taşların üzerinde levhalarla beraber başka şeyler de duruyordu.

“Onları oradan çıkarmaya çalıştım, ama haberci bunu yapmamı yasakladı ve bunların çıkarılma zamanının henüz gelmediğini, fakat o günden dört yıl sonra geleceğini bildirdi; ancak bana tam bir yıl sonra buraya gelmem gerektiğini ve benimle burada buluşacağını ve levhaları alma zamanı gelinceye kadar her yıl buraya gelmeye devam etmemi söyledi.

“Bu yüzden bana emredildiği gibi, her sene sonunda oraya gittim

ve her seferinde aynı haberciyi orada buldum ve her görüşmemizde, ondan Rab'bin neler yapacağına ve O'nun Krallığı'nın bu son günlerde nasıl ve ne şekilde yönetileceğine dair talimat ve bilgi aldım.

* * * * *

“Sonunda levhaları, Urim’le Tummim’i ve göğüs zırhını alacağım zaman gelmişti. Yirmi iki eylül, bin sekiz yüz yirmi yedi tarihinde, her zamanki gibi başka bir senenin sonunda levhaların bırakıldığı yere gittiğimde, aynı ilahi haberci onları bana şu talimatla teslim etti: Bunların sorumluluğu bana ait olacaktı; eğer dikkatsizlik sonucu ya da herhangi bir ihmalkârlığımdan dolayı bu şeylerin elimden gitmesine izin verirsem, Tanrı’yla olan ilişkim kesilecekti; ancak haberci bunları benden istemeye gelinceye kadar elimden gelen her şeyi yapıp onları korumaya çalışırsam, onlar korunacaktı.

“Çok geçmeden, bunları korumam için neden bu kadar sıkı emirler aldığımı ve yapmam istenilen işi yerine getirdikten sonra habercinin bunları neden geri isteyeceğini anladım. Nitekim onların bende olduğu öğrenilir öğrenilmez, onları elimden almak için en büyük çabalar sarf edildi. Bu amaçla akla gelebilecek her türlü hilelere başvuruldu. Yapılan baskılar gittikçe daha şiddetli ve acımasız bir duruma geldi. Onları benden almak için bir sürü insan devamlı fırsat kolluyordu. Ancak Tanrı’nın hikmeti sayesinde, benden istenilen görevi bu levhaları kullanarak yerine getirinceye kadar, onlar emin bir şekilde elimde kaldı. Anlaştığımız şekilde haberci bunları geri almaya geldiği zaman onları kendisine teslim ettim ve levhalar bugüne kadar, bin sekiz yüz otuz sekiz yılının mayıs ayının ikinci gününe kadar, onun sorumluluğu altındadır.”

Bu yazının tamamı için Çok Değerli İnci kitabındaki Joseph Smith—Tarihi adlı bölüme ve *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints’in* [İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilisesi’nin Tarihi] adlı eserin 1. cildinin 1. bölümünden 6. bölümünün sonuna kadar olan kısma bakınız.

Bu eski kayıtlar böylece tozun içinden konuşan bir halkın sesi olarak yerden çıkarılmış ve Tanrı tarafından doğruluğu onaylanarak Tanrı’nın armağanı ve gücüyle çağdaş konuşma diline çevrilmiştir. Bütün dünyaya ilk kez İngilizce olarak 1830 yılında THE BOOK OF MORMON adıyla yayınlanmıştır.

MORMON KİTABI

HAKKINDA KISA BİR AÇIKLAMA

Mormon Kitabı, Amerika kıtasında yaşamış eski halkların mukaddes bir kayıdır ve metal sayfalar üzerine işlenmiştir. Kitabın içinde dört çeşit metal levhadan söz edilmektedir:

1. *Nefi Levhaları* iki çeşittir: Küçük Levhalar ve Büyük Levhalar. İlk levhalar daha çok özellikle ruhsal konulara, peygamberlerin verdikleri hizmet ve öğretilere adanmıştır; ikinci levhalar ise genelde ilgili halkların dinsel olmayan tarihini kaydetmek için kullanılmıştır (1. Nefi 9:2-4). Mosiya döneminden başlayarak, büyük levhalar ruhsal yönden de önemli olan başlıca konuları içermiştir.
2. *Mormon Levhaları*, Mormon'un Büyük Nefi Levhaları'ndan çıkardığı özetle beraber yaptığı birçok açıklamalardan meydana gelmiştir. Bu levhalar ayrıca Mormon'un yazdığı tarihsel kaydın bir devamını ve oğlu Moroni'nin eklediği kısımları da içerir.
3. *Eter Levhaları*, Yaredliler'in tarihini sunmaktadır. Bu kayıtlar, kendi açıklamalarını eklemiş olan ve kayıtları "Eter Kitabı" başlığı altında, genel tarihi konularla birleştiren Moroni tarafından özetlenmiştir.
4. *Pirinç Levhalar*, Lehi halkı tarafından m.ö. 600 yılında Yerusalemlen getirilmiştir. Bunlar, "Musa'nın beş kitabını . . . ve Yahudiler'in başlangıçtan itibaren . . . Yahuda Kralı Tsedekiya yönetiminin başına kadar tutmuş oldukları kayıtları ve ayrıca kutsal peygamberlerin peygamberliklerini" kapsamaktadır (1. Nefi 5:11-13). Mormon Kitabı'nda İşıya'dan ve Kutsal Kitap'ta adı geçen ve geçmeyen diğer peygamberlerin yazdıklarından birçok alıntılar görülmektedir.

Mormon Kitabı bir tanesi hariç, kitaplar olarak bilinen her biri başyazarının adını taşıyan on beş ana bölümden veya kısımdan oluşur. İlk parça (Omni ile sona eren ilk altı kitap) Küçük Nefi Levhaları'ndan yapılmış bir çeviridir. Omni ve Mosiya kitaplarının arasında, Mormon'un Sözleri denen ara bir ek vardır. Bu ara ek, Küçük Levhalar'a işlenmiş olan kayıtları Mormon'un Büyük Levhalar'dan çıkardığı özetle birleştirir.

Mosiyadan, Mormon'un 7. Bölüm'ünün sonuna kadar olan en uzun parça, Mormon'un Büyük Nefi Levhaları'ndan yaptığı özeti bir çevirisidir. Mormon'un 8. Bölüm'ünün başından kitabın sonuna kadar olan son parça ise Mormon'un oğlu Moroni tarafından yazılmıştır. Babasının hayatını kaydetmeyi bitirdikten sonra

Moroni, Yaredli kayıtlarının bir özetini (Eter Kitabı olarak) çıkarmıştır ve daha sonra da Moroni Kitabı diye bilinen bölümü eklemiştir.

m.s. 421 yılında veya yaklaşık o yıllarda Nefili peygamber-tarihçilerin sonuncusu olan Moroni, bu kutsal kayıtları mühürlemiş ve Tanrı'nın eski peygamberlerinin ağzıyla önceden bildirdiği gibi, bu kayıtların son günlerde ortaya çıkarılması için onları saklayıp Rab'be teslim etmiştir. m.s. 1823 yılında, aynı Moroni, bu kez dirilmiş yüce bir kişi olarak Peygamber Joseph Smith'i ziyarete gelmiş ve daha sonra elle işlenmiş bu levhaları ona teslim etmiştir.

MORMON KİTABI'NDAKİ

KİTAPLARIN ADLARI VE SIRALARI

<i>Adı</i>	<i>Sayfa Numarası</i>
Birinci Nefi Kitabı	1
İkinci Nefi Kitabı	51
Yakup Kitabı	112
Enos Kitabı	129
Yarom Kitabı	132
Omni Kitabı	133
Mormon'un Sözlere	136
Mosiyâ Kitabı	138
Alma Kitabı	201
Helaman Kitabı	375
Üçüncü Nefi	415
Dördüncü Nefi	473
Mormon Kitabı	477
Eter Kitabı	496
Moroni Kitabı	528

RESİMLER

1. *Rab İsa Mesih*
Resimleyen Heinrich Hofmann
2. *Peygamber Joseph Smith*
Resimleyen Alvin Gittins
Bkz. "Peygamber Joseph Smith'in Tanıklığı," sayfalar ix–xii
3. *Lehi, Liyahona'yı bulur*
Resimleyen Arnold Friberg
Bkz. 1. Nefi 16, sayfalar 32–35
4. *Lehi ve halkı vaadedilen diyara varır*
Resimleyen Arnold Friberg
Bkz. 1. Nefi 18, sayfalar 40–42
5. *Alma, Mormon sularında vaftiz eder*
Resimleyen Arnold Friberg
Bkz. Mosiya 18, sayfalar 173–176
6. *Lamanlı Samuel peygamberlik eder*
Resimleyen Arnold Friberg
Bkz. Helaman 16, sayfalar 413–415
7. *İsa Mesih, Amerika kıtasını ziyaret eder*
Resimleyen John Scott
Bkz. 3. Nefi 11, sayfalar 437–439
8. *Moroni, Nefili kayıtlarını gömer*
Resimleyen Tom Lovell
Bkz. Mormon 8, sayfalar 489–492

BİRİNCİ NEFİ KİTABI

NEFİ'NİN YÖNETİMİ VE HİZMETİ

Lehi'nin, eşi Sariya'nın ve adları (en büyüğü başta olmak üzere) Laman, Lemuel, Sam ve Nefi olan dört oğlunun başından geçenler. Lehi, halka kötülükleri hakkında peygamberlik eder. Halk onun canına kıymaya çalıştığından, Rab, Lehi'yi Yerusalemlerden ayrılması için uyarır. Lehi ailesiyle beraber çölde üç gün yol alır. Nefi kardeşlerini yanına alıp Yahudiler'in kayıtları için Yerusalemlere geri döner. Çektikleri sıkıntıların öyküsü. İsmail'in kızlarıyla evlenirler. Aileleri ile birlikte çölde yollarına devam ederler. Çölde çektikleri acılar, sıkıntılar ve izledikleri yol. Büyük sulara gelirler. Nefi'nin kardeşleri ona karşı ayaklanırlar. Nefi onları şaşkınlığa uğratar ve bir gemi inşa eder. O yere Bolluk adını verirler. Büyük suları geçerek vaadedilen diyara ulaşırlar ve başlarından geçen diğer olaylar. Bunlar Nefi'nin tuttuğu kayıtlara göre yazılmıştır ya da başka bir deyişle, bu kayıtları ben Nefi, kendim tuttum.

1. BÖLÜM

Nefi, halkının kayıtlarını tutmaya başlar—Lehi bir görünümde ateş sütunu görür ve bir peygamberlik kitabından okur—Tanrı'ya över, Mesih'in gelişinin haberini verir ve Yerusalemlere dair yıkılacağına dair peygamberlik eder—Yahudiler tarafından zulüm görülür. M.ö. tahminen 600 yılı.

BEN Nefi, iyi bir anne ve babadan dünyaya geldim; bu nedenle babamın bildiklerinin hepsi bana az çok öğretildi ve yaşadığım günler boyunca çok sıkıntı çektim; buna rağmen yaşadığım her gün Rab bana yardım etti; evet, Tanrı'nın iyiliği ve sırları hakkında çok bilgi sahibi oldum; bu yüzden hayatım boyunca yaptığım işleri anlatan bir kayıt tutuyorum.

2 Evet, babamın dilinde, Ya-

hudiler'in bilgisini ve Mısırlıların dilini içeren bir kayıt tutuyorum.

3 Ve ben tuttuğum bu kayıtların doğru olduğunu biliyorum; ve bunları kendi elimle yazıyorum; ve kendi bilgilerime dayanarak yazıyorum.

4 Çünkü öyle oldu ki Yahuda kralı Tsedekiya yönetiminin başladığı ilk yıl (babam Lehi, tüm hayatı boyunca Yerusalemlerde yaşamıştır) ve o aynı yıl içinde, halka tövbe etmeleri gerektiğine dair peygamberlikte bulunan birçok peygamber geldi; yoksa büyük Yerusalemler şehri yıkılacaktı .

5 Bu nedenle, öyle oldu ki babam Lehi gitti; evet, hatta halkı için bütün yüreğiyle Rab'be dua etti.

6 Ve öyle oldu ki babam, Rab'be dua ederken önünde bir ateş sütunu belirdi ve bir kayanın

üzerinde durdu; ve babam birçok şey görüp duydu ve görüp duyduğu bu şeylerden dolayı son derece sarsılıp titredi.

7 Ve öyle oldu ki Yeruşalem'deki kendi evine döndü ve Kutsal Ruh'un ve görmüş olduğu bu şeylerin etkisiyle kendisini yatağının üzerine attı.

8 Ve böylece Kutsal Ruh'un etkisi altındayken bir görüm görerek kendisinden geçti; hatta göklerin açıldığını gördü; ve Tanrı'yı tahtında otururken gördüğünü sandı. O'nun etrafını ilahiler söyleyen ve Tanrı'larını övüyormuş gibi gözükken, sayılamayacak kadar büyük bir melek topluluğu sarmıştı.

9 Ve öyle oldu ki Lehi göğün ortasından birinin indiğini gördü ve O'nun görkeminin öğle güneşinin ışığından daha parlak olduğunu gördü.

10 Ve ayrıca O'nu izleyen on iki kişi daha gördü ve onların ışıltısı gök kubbede bulunan yıldızlardan daha parlaktı.

11 Ve onlar aşağıya inip yüzünde yürüdüler; ve birincisi gelip babamın önünde durdu ve ona bir kitap verip okumasını buyurdu.

12 Ve öyle oldu ki babam kitabı okurken içi Rab'bin Ruhu ile doldu.

13 Ve o şöyle diyerek okudu: Vay haline, vay haline, ey Yeruşalem! Çünkü senin iğrençliklerini gördüm! Evet, babam, Yeruşalem hakkında, orasının yıkılacağına ve orada yaşayanların mahvolacağına dair birçok şey okudu; birçok kişi kılıçtan geçirilecek ve

birçoğu da Babil'e tutsak olarak götürülecekti.

14 Ve öyle oldu ki babam, bu kitabı okuyup birçok yüce ve olağanüstü şeyler gördükten sonra var olan gücüyle Rab'be şöyle haykırdı: Ey her şeye gücü yeten Rab Tanrı! Senin işlerin ne kadar harika ve yücedir! Senin tahtın yüce göklerde ve senin gücün, iyiliğin ve merhametin dünyada yaşayan herkesin üzerindedir! Ve sen merhametli olduğun için, sana gelenlerin mahvolmasına izin vermezsin!

15 Ve babamın Tanrısını övmek için söylediği sözler bu şekildeydi; çünkü görmüş olduğu, evet Rab'bin ona göstermiş olduğu bu şeylerden dolayı onun ruhu sevinçle coşmuş ve bütün kalbi dolmuştu.

16 Ve şimdi ben Nefi, babamın yazdığı her şeyi burada anlatmayacağım; çünkü babam görümlerinde ve rüyalarında görmüş olduğu pek çok şeyi yazdı; ve ayrıca çocuklarına peygamberlik edip söylediği birçok şeyi de yazdı; bunların tam bir anlatımını vermeyeceğim.

17 Fakat ben hayatım boyunca yapmış olduğum işlerin bir kaydını tutacağım. İşte kendi elimle hazırlamış olduğum bu levhaların üzerine babamın kayıtlarının bir özetini yazıyorum; bu nedenle babamın kayıtlarını özetledikten sonra kendi hayatımı anlatan bir kayıt tutacağım.

18 Bu yüzden bilmenizi isterim ki Rab, babam Lehi'ye o kadar çok olağanüstü şeyler gösterdikten sonra, evet, Yeruşalem'in

yıkılışı ile ilgili, işte babam halkın arasına girerek peygamberlik etmeye ve hem gördüğü hem de duyduğu bu şeyleri halka duyurmaya başladı.

19 Ve öyle oldu ki Yahudiler babamın onlar hakkında tanıklık ettiği gerçekler yüzünden onunla alay ettiler; çünkü babam onlara gerçekten yaptıkları kötülükler ve iğrençlikler hakkında tanıklık etmişti; ve babam görüp duyduklarının ve ayrıca kitapta okuduklarının Mesih'in gelişini ve ayrıca dünyanın fidiye ile kurtuluşunu açıkça gösterdiğine dair tanıklık etti.

20 Ve Yahudiler bu şeyleri duyunca, evet, içlerinden atıp taşladıkları ve öldürdükleri eski peygamberler gibi ona da kızdılar; ve babamın hayatına da kastederek onu öldürmeye çalıştılar. Fakat işte, ben Nefi, Rab'bin şefkatli merhametinin, inançlarından ötürü seçtiği herkesin üzerinde onları kurtuluş gücüyle güçlendirmek için olağanı size göstereceğim.

2. BÖLÜM

Lehi, ailesini Kızıldeniz yakınında bulunan çöle götürür—Mallarını ve mülklerini geride bırakırlar—Lehi, Rab'be kurban sunar ve oğullarına emirleri yerine getirmelerini öğretir—Laman ve Lemuel babalarına karşı söylenirler—Nefi itaat eder ve inançla dua eder; Rab onunla konuşur ve Nefi'yi kardeşlerinin başına geçmesi için seçer. m.ö. tahminen 600 yılı.

ÇÜNKÜ işte, öyle oldu ki Rab, babamla konuştu; evet, hatta bir rüyasında ona konuşup şöyle dedi: Yaptıklarından dolayı sana ne mutlu Lehi! Ve sadık kalıp sana emrettiğim sözleri bu halka bildirdiğin için işte halk senin canına kıymak istiyor.

2 Ve öyle oldu ki Rab, babama hatta bir rüyasında ailesini yanına alıp çöle gitmesini emretti.

3 Ve öyle oldu ki babam, Rab'bin sözüne itaat etti; bu nedenle Rab ne emrettiyse yaptı.

4 Ve öyle oldu ki babam çöle doğru yola çıktı. Ve evini ve mirası olan toprağını ve altını ve gümüşünü ve değerli eşyalarını geride bırakıp yanına ailesinden, erzak ve çadırlardan başka bir şey almadan çöle doğru yola çıktı.

5 Ve Kızıldeniz kıyısına yakın bir yerde sahile indi ve Kızıldeniz'e yakın kıyı sınırındaki çöl boyunca yoluna devam etti; ve babam, çölde annem Sariya ve ağabeylerim Laman, Lemuel ve Sam'dan oluşan ailesiyle birlikte yolculuk etti.

6 Ve öyle oldu ki babam çölde üç gün yol aldıktan sonra suyla dolu bir ırmağın kenarındaki vadide çadırını kurdu.

7 Ve öyle oldu ki taştan bir sunak yapıp Rab'be adak sundu ve Tanrımız Rab'be şükretti.

8 Ve öyle oldu ki bu ırmağa Laman adını verdi ve ırmak Kızıldeniz'e dökülüyordu; ve vadi, ırmak ağzına yakın bir yerdeydi.

9 Ve babam ırmak sularının Kızıldeniz'in kaynağına döküldüğünü görünce, Laman'a

şöyle diyerek konuştu: Dilerim ki sen de bu ırmak gibi sürekli olarak bütün doğrulukların kaynağına doğru koşarsın!

10 Ve Lemuel'e de şöyle konuştu: Dilerim ki sen de bu vadi gibi sağlam ve dayanıklı olarak Rab'bin emirlerini sarsılmadan tutarsın!

11 Şimdi babam bunları Laman ve Lemuel'in dik kafalılıklarından dolayı söylemişti; çünkü işte, onlar babalarına karşı birçok konuda söyleniyorlardı. Babalarının hayalperest birisi olduğunu ve kendilerini Yerusalemlerinden, mirasları olan topraktan ve altınlarından ve gümüşlerinden ve kıymetli eşyalarından ayırarak, ölmeleleri için çöle sürüklediğini söylüyorlardı. Ve babamın bunu yüreğindeki çılgınca hayaller yüzünden yaptığını söylüyorlardı.

12 Ve en büyük kardeşlerim Laman ile Lemuel babalarına karşı böyle söylenip durdular. Ve söylenip durdular, çünkü kendilerini yaratan Tanrı'nın işlerini bilmiyorlardı.

13 Ve onlar o büyük Yerusalemler şehrinin, peygamberlerin söylemiş olduğu gibi yıkılacağına inanmıyorlardı. Ve onlar bu halleriyle babamın canına kıymaya çalışan Yerusalemlerdeki Yahudiler'e benziyorlardı.

14 Ve öyle oldu ki babam Lemuel vadisinde Ruh'un gücüyle dolu olarak oğullarının vücutları onun önünde titreyinceye kadar onlarla konuştu. Ve onları öyle bir şaşkınlığa uğrattı ki ona karşı bir söz söy-

lemeye cesaret edemediler; bu yüzden babaları ne emrettiyse öyle yaptılar.

15 Ve babam bir çadırda yaşadı.

16 Ve öyle oldu ki ben Nefi oldukça genç olmama rağmen iri yapıyıldım ve ayrıca Tanrı'nın sırlarını öğrenmeyi çok istiyordum; bu nedenle Rab'be yakardım. Ve işte, O da gelip benim yüreğimi yumuşattı; öyle ki babamın söylediği sözlerin hepsine inandım; bu nedenle kardeşlerim gibi babama baş kaldırmadım.

17 Ve ben Sam'la konuştum; ona Rab'bin bana Kutsal Ruh'u aracılığıyla göstermiş olduğu şeyleri bildirdim. Ve öyle oldu ki Sam sözlerime inandı.

18 Fakat işte, Laman ile Lemuel sözlerime kulak asmak istemediler; yüreklerinin katılığına çok üzüldüm ve onlar için Rab'be yakardım.

19 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle diyerek konuştu: İncından dolayı sana ne mutlu Nefi! Çünkü beni gayret ederek alçakgönüllülükle aradın.

20 Ve sizler emirlerimi yerine getireceğiniz ölçüde refaha kavuşacaksınız ve vaadedilen bir diyara doğru, evet, hatta sizler için hazırlamış olduğum bir diyara, evet, bütün diğer diyarlardan daha seçkin bir diyara doğru yol gösterileceksiniz.

21 Ve kardeşlerin sana baş kaldırdıkları sürece, Rab'bin huzurundan kovulacaksınız.

22 Ve sen emirlerimi yerine getirdiğin sürece, kardeşlerinin

üzerine yönetici ve öğretmen olacaksınız.

23 Çünkü işte, kardeşlerini bana baş kaldıracakları gün acı bir lanetle lanetleyeceğim ve senin soyun da bana baş kaldırmadığı sürece, onların senin soyun üzerinde hiçbir gücü olmayacak.

24 Ve eğer öyle olur da senin soyun bana baş kaldırırsa, kardeşlerinin soyu, benim yollarımı senin soyuna hatırlatmak için bir kamçı vazifesi görecek.

3. BÖLÜM

Lehi'nin oğulları, pirinç levhaları ele geçirmek üzere Yeruşalem'e geri döner—Laban, levhaları onlara vermeyi reddeder—Nefi kardeşlerini teşvik eder ve onları cesaretlendirir—Laban onların mallarını çalar ve onları öldürmeye kalkışır—Laman ve Lemuel, Nefi'yle Sam'ı döverken bir melek tarafından azarlanır. M.Ö. tahminen 600–592 yılları.

VE öyle oldu ki ben Nefi, Rab ile konuştuktan sonra babamın çadırına geri döndüm.

2 Ve öyle oldu ki babam bana şöyle diyerek konuştu: İşte bir rüya gördüm. Rüyamda Rab, bana senin ve kardeşlerinin Yeruşalem'e dönmesini emretti.

3 Çünkü işte, Yahudiler'in kayıtları ve ayrıca atalarımın soy ağacı Laban'ın elindedir ve bunların hepsi pirinç levhalar üzerine yazılmıştır.

4 Bu nedenle, Rab seninle kardeşlerinin Laban'ın evine gidip kayıtları ondan istemenizi ve

onları buraya çöle getirmenizi bana emretti.

5 Ve şimdi işte, kardeşlerin kendilerinden istediğim bu işin güç olduğunu söyleyip yakınıyorlar; fakat işte, bunu onlardan isteyen ben değilim; oysa bu Rab'bin bir emridir.

6 Bu yüzden, oğlum sen git, söylenmediğin için Rab sana yardım edecektir.

7 Ve öyle oldu ki ben Nefi, babama: "Gidip Rab'bin emrettiği işleri yapacağım; çünkü Rab'bin, emrettiği işleri başarmaları için insançocuklarına bir yol hazırlamadan, hiçbir emir vermeyeceğini biliyorum" dedim.

8 Ve öyle oldu ki, babam bu sözleri duyunca son derece memnun oldu; çünkü benim Rab tarafından bereketlenmiş olduğumu biliyordu.

9 Ve ben Nefi, kardeşlerimle birlikte çadırlarımızı yanımıza alarak Yeruşalem ülkesine çıkmak üzere çölde yolculuğumuza başladık.

10 Ve öyle oldu ki Yeruşalem ülkesine çıktığımızda, ben ve kardeşlerim birbirimize akıl danıştık.

11 Ve hangimiz Laban'ın evine gidecek diye kura çektik. Ve öyle oldu ki kura Laman'a çıktı; ve Laman, Laban'ın evine girdi ve onunla evinde oturup konuştu.

12 Ve Laban'dan babamın soy ağacını içeren, pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan kayıtları istedi.

13 Ve işte, öyle oldu ki Laban öfkelenip Laman'ı huzurundan

kovdu ve kayıtları ona vermek istemedi. Bu nedenle ona: “İşte, sen bir hırsızısın, seni geberteceğim” dedi.

14 Fakat Laman onun huzurundan kaçarak Laban’ın yaptıklarını bize anlattı. Ve buna çok üzüldük. Ağabeylerim çölde olan babamın yanına geri dönmek üzereydiler.

15 Fakat işte onlara: “Rab’bin yaşadığı nasıl gerçekse ve bizim yaşadığımız da nasıl gerçekse, O’nun bize emrettiği bu işi başarmadan çöldeki babamızın yanına dönmeyeceğiz” dedim.

16 Bu nedenle Rab’bin emirlerini tutup O’na sadık kalalım; bu yüzden babamızın mirası olan topraklara inelim; çünkü işte, babamız orada altın, gümüş ve her türlü değerli eşyalarını bıraktı. Ve bütün bunları Rab’bin emirlerini yerine getirmek için yaptı.

17 Çünkü halkın işlediği kötülükler yüzünden Yerusaleml’in yıkılacağını biliyordu.

18 Çünkü işte, Yerusaleml’deki insanlar peygamberlerin sözlerini reddettiler. Bu nedenle, babam kendisine kaçması için emir verildikten sonra orada kalsaydı, işte o da ölecekti. Dolayısıyla, onun ülkeden kaçması gerekiyordu.

19 Ve işte, atalarımızın dilini çocuklarımıza saklayabilmek için bu kayıtları ele geçirmemiz gerekiyor ki bu Tanrı’nın bir hikmetidir.

20 Ve böylece dünyanın başlangıcından bu güne kadar bütün kutsal peygamberlerin

ağzından çıkan, Tanrı’nın gücü ve Ruhu aracılığıyla onlara teslim edilen bu sözleri çocuklarımıza saklayabiliriz.

21 Ve öyle oldu ki kardeşlerimle bu şekilde konuşarak, onları Tanrı’nın emirlerine sadık kalmaya ikna ettim.

22 Ve öyle oldu ki mirasımız olan toprağa indik ve altınımızı ve gümüşümüzü ve değerli eşyalarımızı bir araya topladık.

23 Ve bunları bir araya topladıktan sonra tekrar Laban’ın evine çıktık.

24 Ve öyle oldu ki Laban’ın huzuruna çıkıp ondan pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan kayıtları bize vermesini istedik; karşılık olarak da kendisine altınımızı ve gümüşümüzü ve bütün değerli eşyalarımızı verecektik.

25 Ve öyle oldu ki Laban elimizdeki malları görünce, malımız da bayağı çoktu, onlara göz dikerek bizi kapı dışarı etti ve peşimizden bizi öldürmeleri için hizmetkârlarını yolladı; amacı mallarımızı eline geçirmektir.

26 Ve öyle oldu ki Laban’ın hizmetkârlarından kaçtık. Fakat mallarımızı geride bırakmak zorunda kaldık ve onlar Laban’ın eline düştü.

27 Ve öyle oldu ki çöle doğru kaçtık ve Laban’ın uşakları bizi yakalayamadılar; ve bir kayanın kovuğunda gizlendik.

28 Ve öyle oldu ki Laman bana ve babama çok kızdı; aynı şekilde Lemuel de kızıp köpürdü. Çünkü o, Laman’ın sözlerine kulak verirdi. Bu yüzden Laman ve Lemuel, biz küçük kardeşle-

rine karşı çok ağır sözler söylediler ve ellerine birer sopa geçirip bizi dövdüler.

29 Ve öyle oldu ki onlar bizi sopayla döverken, işte Rab'bin bir meleği geldi ve onların önünde durdu ve onlara şöyle diyerek konuştu: Küçük kardeşinize neden sopayla vuruyorsunuz? Rab'bin onu üzerinize bir yönetici olarak seçtiğini ve bunu kötülükleriniz yüzünden yaptığını bilmiyor musunuz? İşte yine Yeruşalem'e çıkacaksınız ve Rab, Laban'ı sizin elinize teslim edecek.

30 Ve melek bunları bize söyledikten sonra ayrıldı.

31 Ve melek ayrıldıktan sonra Laman ile Lemuel tekrar söylemeye başlayarak: "Rab, Laban'ı elimize nasıl teslim edecek? İşte, Laban güçlü bir adam ve emri altında elli tane adamı var. Evet, isterse elli kişiyi bile öldürebilir; o halde bizi niçin öldüremesin?" dediler.

4. BÖLÜM

Nefi, Rab'bin emriyle Laban'ı öldürür ve ardından pirinç levhaları kurnazlıkla güvenlik altına alır — Zoram çöldeki Lehi'nin ailesine katılmaya karar verir. M.Ö. tahminen 600-592 yılları.

VE öyle oldu ki kardeşlerime şöyle diyerek konuştum: Haydi tekrar Yeruşalem'e çıkalım ve Rab'bin emirlerine sadık kalalım! Çünkü işte O, bütün dünyadan daha güçlüdür; o halde niçin Laban'dan ve onun elli adamından, evet, hatta onun

on binlerce adamından daha güçlü olamasın?

2 Bu yüzden, haydi kalkın gidelim! Musa gibi güçlü olalım! Çünkü o, gerçekten Kızıldeniz'in sularına konuştu ve sular o yana ve bu yana ikiye bölündü ve atalarımız kuru zemin üzerinden karşıya geçerek tutsaklıktan kurtuldular; ve Firavun'un orduları da onların peşinden geldiler, ama Kızıldeniz'in sularında boğuldular.

3 Şimdi işte, bunların doğru olduğunu biliyorsunuz ve sizlerle bir meleğin konuştuğunu da biliyorsunuz. Nasıl kuşku duyabiliyorsunuz? Haydi kalkın gidelim! Rab atalarımızı kurtardığı gibi bizi de kurtaracak ve Mısırlıları yok ettiği gibi Laban'ı da yok edebilecek güçtedir.

4 Şimdi bunları söylememe yine kızdılar ve söylemeye devam ettilerse de Yeruşalem surlarının dışına gelinceye kadar beni izlediler.

5 Ve gece olmuştu; ve onların surların dışına saklanmalarını sağladım. Ve onlar saklandıktan sonra ben Nefi, şehre sessizce girip Laban'ın evine doğru ilerledim.

6 Ve Ruh tarafından yönlendiriliyordum; ne yapacağımı henüz bilmiyordum.

7 Buna rağmen ilerledim ve Laban'ın evine yaklaştığım sırada önümde şarap içmekten sarhoş, yerde yatan birisini gördüm.

8 Ve yaklaştığımda, bu adamın Laban olduğunun farkına vardım.

9 Ve onun kılıcını gördüm

ve kılıcı kınından çıkardım; ve kılıcın kabzası saf altındandı ve çok ince bir işçilikle yapılmıştı; ve kılıcın en iyi çelikten yapılmış olduğunu gördüm.

10 Ve öyle oldu ki Ruh tarafından Laban'ı öldürmeye zorlandım; fakat içimden: "Ben asla, hiçbir zaman bir insan kanı dökmedim!" dedim. Ve geri çekildim; onu öldürmek istemiyordum.

11 Ve Ruh bana yine şöyle dedi: İşte Rab, onu senin eline teslim etti. Evet ve aynı zamanda onun beni öldürmeye çalıştığını biliyordum; evet ve Rab'bin emirlerini dinlemiyordu; ve üstelik mallarımızı da elimizden almıştı.

12 Ve öyle oldu ki Ruh bana yine şöyle dedi: Onu öldür! Çünkü Rab, onu senin eline teslim etti.

13 İşte Rab, doğru amaçlarının gerçekleşmesi için kötülerini öldürür. Bir kişinin ölmesi bütün bir ulusun yavaş yavaş inancını kaybedip inançsızlık içinde ölmesinden daha iyidir.

14 Ve şimdi, ben Nefi bu sözleri duyunca, Rab'bin bana çölde söylediği sözleri hatırladım: "Soyun emirlerimi yerine getirdiği ölçüde, vaadedilen diyarda refaha kavuşacak" demişti.

15 Evet ve ayrıca ellerinde yasa olmadan Musa yasasına göre Rab'bin emirlerini yerine getiremeyeceklerini düşündüm.

16 Ve yasanın da pirinç levhalar üzerine yazılmış olduğunu biliyordum.

17 Ve üstelik Rab'bin bu amaç için, yani O'nun emirleri doğ-

rultusunda kayıtları ele geçirebilmem için Laban'ı elime teslim ettiğini biliyordum.

18 Bu yüzden, Ruh'un sesine itaat ettim ve Laban'ı saçlarından tuttum; ve kendi kılıcıyla onun başını vurdum.

19 Ve kendi kılıcıyla Laban'ın başını vurduktan sonra, onun giysilerini çıkardım ve onları, evet, hatta her parçayı kendi üzerime giydim; ve onun zırhını da belime kuşandım.

20 Ve bunu yaptıktan sonra Laban'ın hazinesine doğru ilerledim. Ve Laban'ın hazinesine doğru ilerlerken, işte hazine odasının anahtarlarını taşıyan Laban'ın uşağını gördüm. Ve ona Laban'ın sesiyle benimle hazine odasına gelmesini emrettim.

21 Ve benim, efendisi Laban olduğumu sandı; çünkü onun elbiselerini ve ayrıca belime kuşandığım kılıcı gördü.

22 Ve bana Yahudiler'in yaşlıları hakkında konuştu; efendisi Laban'ın onlarla beraber olmak için gece dışarı çıktığını biliyordu.

23 Ve ben onunla, sanki Laban'muşum gibi konuştum.

24 Ve ona ayrıca pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan yazıların surların dışında bekleyen büyük kardeşlerime götüreceğimi söyledim.

25 Ve ona ayrıca beni izlemesini buyurdum.

26 Ve o, benim kilisedeki kardeşlerden söz ettiğimi ve benim gerçekten öldürmüş olduğum Laban olduğumu sanarak arkamdan geldi.

27 Ve surların dışında bulunan kardeşlerimin yanına giderken, bana sık sık Yahudiler'in yaşlılarından söz etti.

28 Ve öyle oldu ki Laman beni gördüğünde çok korktu ve Sam'la Lemuel'de çok korktular. Ve önümden aceleyle kaçtılar, çünkü benim Laban olduğumu, onun beni öldürdüğünü ve onların da canına kıymak için geldiğimi sandılar.

29 Ve öyle oldu ki onlara arka-larından seslendim ve benim sesimi duydular; bunun üzerine önümden kaçmaktan vazgeçtiler.

30 Ve öyle oldu ki Laban'ın hizmetkârı kardeşlerimi görünce titremeye başladı ve önümden kaçıp Yerusaleml şehrine dönmek üzereydi.

31 Ve şimdi ben Nefi, iri yapıydım ve ayrıca Rab'den de çok güç aldığım için Laban'ın hizmetkârını yakaladım ve kaçmaması için onu tuttum.

32 Ve öyle oldu ki onunla konuş-tum. Rab'bin yaşadığı ve benim de yaşadığım nasıl gerçekse, eğer sözlerime kulak verir, hatta söyleyeceklerimizi dinlerse onun canını bağışlaya-caktık.

33 Ve yemin ederek ona kork-maması gerektiğini, eğer bi-zimle birlikte çöle gelirse, onun da bizler gibi özgür bir insan olacağını söyledim.

34 Ve ayrıca ona: "Elbette ki bunu yapmamızı bize Rab emretti! Ve Rab'bin emirlerini yerine getirmek için elimizden geleni yapmayacak mıyız? Bu yüzden bizimle birlikte çöle,

babamın yanına inmek istersen, senin de başımızın üzerinde yerin olur" dedim.

35 Ve öyle oldu ki söylediğim bu sözler Zoram'ı cesaretlendirdi. Şimdi Zoram, bu hizmetkârın adıydı; ve babamızın yanına çöle geleceğine dair söz verdi. Evet ve ayrıca bundan böyle bizimle birlikte kalacağına dair yemin etti.

36 Şimdi Yahudiler çöle kaç-tığımızı bilmesin diye, bu yüzden Zoram'ın bizimle birlikte kalmasını istiyorduk. Yahudiler'in peşimizden gelip bizi öldürmelerinden korkuyorduk.

37 Ve öyle oldu ki Zoram bize yemin ettikten sonra onunla ilgili olan korkularımız sona erdi.

38 Ve öyle oldu ki pirinç levhaları yanımıza aldık ve Laban'ın hizmetkârıyla beraber çöle doğru yola çıkıp babamızın çadırına doğru yolculuğumuza başladık.

5. BÖLÜM

Sariya, Lehi'ye çok söylenir—İkisi de oğullarının dönüşüne sevinir—Kurban sunarlar—Pirinç levhalar Musa'nın ve peygamberlerin yazdıklarını içerir—Levhalar, Lehi'nin Yusuf'un soyundan geldiğini gösterir—Lehi, kendi soyu hakkında ve levhaların korunması konusunda peygamberlikte bulunur. m.ö. tahminen 600–592 yılları.

VE öyle oldu ki çölde olan babamın yanına geldikten sonra, işte babamın içi sevinçle doldu

ve annem Sariya da son derece sevindi; çünkü annem bizim için gerçekten çok ağlamıştı.

2 Çünkü o bizim çölde öldüğümüzü sanmıştı ve ayrıca babama karşı söylenmiş, babama onun hayalperest bir adam olduğunu söyleyip ona: "İşte bizi mirasımız olan topraklardan çıkarıp götürdün, artık oğullarım yaşamıyor ve biz de çölde ölüp gideceğiz" demişti.

3 Ve annem babama karşı bu şekilde konuşup söylenmişti.

4 Ve öyle olmuştu ki babam da anneme şöyle deyip karşılık vermişti: Görüm gören bir kişi olduğunu biliyorum; çünkü Tanrı ile ilgili bu şeyleri bir görümde görmüş olmasaydım, Tanrı'nın iyiliğini bilemezdim, oysa Yeruşalem'de kalır ve kardeşlerimle beraber ölürdüm.

5 Fakat işte, bana vaadedilmiş bir diyar verildiği için sevinçle doluyum; evet ve biliyorum ki Rab, oğullarımı Laban'ın elinden kurtaracak ve onları tekrar çöle, bizim yanımıza getirecektir.

6 Ve biz Yahudiler'in kayıtlarını ele geçirmek üzere çölde Yeruşalem ülkesine doğru yol alırken, babam Lehi annem Sariya'yı bizim hakkımızda bu sözlerle teselli ediyordu.

7 Ve babamın çadırına döndüğümüz zaman, işte ikisinin sevincine diyecek yoktu ve annemin içi rahatlamıştı.

8 Ve annem şöyle diyerek konuştu: Şimdi, Rab'bin kocama çöle kaçması için emir verdiğini kesinlikle biliyorum; evet ve ayrıca Rab'bin, oğullarımı

koruduğunu, onları Laban'ın elinden kurtardığını ve Rab'bin onlara emretmiş olduğu işi başarabilmeleri için kendilerine güç vermiş olduğunu kesinlikle biliyorum. Ve annem bu şekilde konuştu.

9 Ve öyle oldu ki ikisi de son derece sevinçliydim ve Rab'be kurban ve yakılmalık adaklar sundular; ve İsrail'in Tanrısına şükrettiler.

10 Ve onlar İsrail'in Tanrısına şükrettikten sonra, babam Lehi pirinç levhaların üzerine yazılmış olan bu kayıtları eline aldı ve onları başından itibaren inceledi.

11 Ve babam, bu levhaların dünyanın ve aynı zamanda ilk anne ve babamız olan Adem ile Havva'nın yaratılışını anlatan Musa'nın beş kitabını içerdiğini,

12 Ve ayrıca Yahudiler'in başlangıçtan Yahuda Kralı Tsedekiya yönetiminin başladığı zamana kadar tuttıkları kayıtları içerdiğini,

13 Ve ayrıca kutsal peygamberlerin başlangıçtan Tsedekiya yönetiminin başladığı zamana kadar ettikleri peygamberlikleri ve Yeremya'nın ağzından çıkan birçok peygamberlikleri de içerdiğini gördü.

14 Ve öyle oldu ki babam Lehi, pirinç levhaların üzerinde kendi atalarına ait bir soyağacını da buldu; böylece kendisinin Yusuf'un soyundan, evet, hatta babası Yakup'u ve bütün ev halkını kıtlıktan kurtarabilmek için Mısır'a satılmış ve Rab'bin eliyle korunmuş olan Yakup'un oğlu

Yusuf'un soyundan geldiğini öğrendi.

15 Ve onlar da kendilerini korumuş olan o aynı Tanrı'nın sayesinde tutsaklıktan kurtarılmış ve Mısır ülkesinden çıkarılmışlardı.

16 Ve babam Lehi, böylece atalarının soyağacını öğrendi. Ve Laban da Yusuf'un soyundan gelmekteydi; bu nedenle kendisi ve ataları bu kayıtları tutmuşlardı.

17 Ve şimdi, babam bütün bunları görünce içi Ruh'la doldu ve kendi soyu hakkında;

18 Bu pirinç levhaların, kendi soyundan gelecek bütün uluslara, sülalelere, dillere ve halklara ulaşacağına dair peygamberlik etmeye başladı.

19 Bu nedenle Lehi, bu pirinç levhaların asla yok olmayacağını ve ne kadar zaman geçse de bir daha parlaklıklarını yitirmeyeceğini söyledi. Ve kendi soyu hakkında birçok peygamberlikte bulundu.

20 Ve öyle oldu ki babamla ben o zamana kadar Rab'bin bize vermiş olduğu emirleri yerine getirmiştik.

21 Ve Rab'bin bize emrettiği gibi kayıtları ele geçirmiştik ve inceleyip onların okunmaya değer olduklarını gördük; evet, hatta onların bizim için çok değerli olduklarını gördük; böylece Rab'bin emirlerini çocuklarımıza iletebilecektik.

22 Bu nedenle, vaadedilen diyara doğru çölde yolculuk ederken, bu kayıtları yanımızda götürmemiz Rab'bin bir hikmetiydi.

6. BÖLÜM

Nefi, Tanrı'ya ilişkin konularda yazar—Nefi'nin amacı insanları İbrahim'in Tanrısına gelmeye ve kurtulmaya ikna etmektir. M.Ö. tahminen 600–592 yılları.

VE şimdi ben Nefi, kayıtlarımın bu bölümünde atalarımın soyağacını vermiyorum ve bunu, üzerine yazıyor olduğum bu levhalarda daha sonra da vermeyeceğim; çünkü atalarımın soyağacı, babamın tuttuğu kayıta verilmiştir; dolayısıyla, bu eserde atalarımın soyağacını yazmayacağım.

2 Çünkü Yusuf'un soyundan geldiğimizi söylemem bana yeterli geliyor.

3 Ve babamın yaptığı her şeyi anlatırken tüm ayrıntılara kadar girmek bana gereksiz gözüküyor; çünkü bunların, bu levhalar üzerine yazılması mümkün değildir; çünkü buradaki yeri Tanrı ile ilgili konuları yazmak için kullanmak istiyorum.

4 Çünkü benim tüm amacım, insanları İbrahim'in Tanrısına, İshak'ın Tanrısına ve Yakup'un Tanrısına gelmeye ve kurtulmaya ikna etmektir.

5 Bu nedenle dünyayı hoşnut eden konularda değil, ama Tanrı'yı ve dünyadan olmayanları hoşnut eden konularda yazıyorum.

6 Bu nedenle soyuma bu levhaları insançocuklarına yararı olmayacak konularla doldurmamalarını emredeceğim.

7. BÖLÜM

Lehi'nin oğulları, Yerusaleml'e geri dönüp İsmail'le ailesini yolculuklarına katılmaya davet ederler—Laman'la bazı kişiler buna baş kaldırırlar—Nefi, kardeşlerini Rab'be inanmaya teşvik eder—Onlar, Nefi'yiiple bağlarlar ve onu öldürmeyi planlarlar—Nefi inancının gücü ile kurtulur—Kardeşleri af diler—Lehi ve beraberindekiler kurban ve yakımlık adaklar sunarlar. m.ö. tahminen 600–592 yılları.

VE şimdi, bilmenizi isterim ki babam Lehi, kendi soyu hakkında bulunduğu peygamberliklerine son verdikten sonra öyle oldu ki Rab ona yeniden konuştu; yalnızca kendi ailesini çöle götürmesinin, Lehi'nin kendisi için uygun olmadığını söyledi; fakat vaadedilen diyarda Rab'be soy yetiştirebilmeleri için oğullarının evlenmesi gerekiyordu.

2 Ve öyle oldu ki Rab, ben Nefi ve kardeşlerimin tekrar Yerusaleml ülkesine dönmemizi ve İsmail'le ailesini çöle getirmemizi babama emretti.

3 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerimle beraber Yerusaleml'e gitmek üzere yine çöle çıktık.

4 Ve öyle oldu ki İsmail'in evine çıktık ve İsmail'in gözünde o kadar çok iyilik bulduk ki ona Rab'bin sözlerini söyledik.

5 Ve öyle oldu ki Rab, İsmail'in ve ayrıca onun ev halkının yüreğini o kadar yumuşattı ki onlar bizimle birlikte çöle, babamızın çadırına doğru yola çıktılar.

6 Ve öyle oldu ki çölde giderken, işte Laman ile Lemuel ve

İsmail'in kızlarından ikisi ile İsmail'in iki oğlu ve onların aileleri bize, evet, ben Nefi'ye ve Sam'a ve babaları İsmail ve onun hanımına ve diğer üç kızına karşı baş kaldırdılar.

7 Ve öyle oldu ki isyan ederek Yerusaleml ülkesine geri dönmek istediler.

8 Ve şimdi ben Nefi, onların yüreklerinin katılığına üzül­düğüm için, bu yüzden onlara, evet, hatta Laman'la Lemuel'e şöyle deyip konuştum: Bakın, siz benim ağabeylerimsiniz, nasıl oluyor da bu kadar katı yüreklisiniz ve zihniniz de o kadar kör ki ben küçük kardeşiniz sizinle konuşmak, evet, sizlere örnek olmak zorunda kalıyorum?

9 Nasıl oluyor da Rab'bin sözüne kulak vermiyorsunuz?

10 Nasıl oluyor da Rab'bin bir meleğini gördüğünüzü unuttunuz?

11 Evet ve nasıl oluyor da Laman'ın elinden bizi kurtaran ve ayrıca kayıtların elimize geçmesini sağlayan Rab'bin bizler için yaptığı büyük işleri unuttunuz?

12 Evet ve öyle olur da insan­çocukları Rab'be iman ederlerse, Rab'bin, kendi isteğine göre, onlar için uygun olan her şeyi yapabileceğini nasıl unuttunuz? Bu yüzden O'na sadık kalalım.

13 Ve öyle olur da O'na sadık kalırsak, vaadedilen diyara ulaşırız; ve ileride Rab'bin, Yerusaleml'in yıkılışı ile ilgili söylediği sözlerin yerine geleceğini göreceksiniz; çünkü Rab'bin, Yerusaleml'in yıkılışı ile ilgili bütün sözleri mutlaka yerine gelecektir.

14 Çünkü işte, Rab'bin Ruhu çok geçmeden onlarla uğraşmaktan vazgeçecektir; çünkü işte, onlar peygamberleri reddettiler ve Yeremya'yı zindana attılar. Ve babamın canına kıymak için öyle uğraştılar ki onun ülkeden ayrılmasına neden oldular.

15 Şimdi işte, size söylüyorum: Eğer Yerusaleml'e geri dönerseniz, siz de onlarla beraber mahvolacaksınız! Ve eğer seçeneğiniz varsa, şimdi Yerusaleml'e geri dönün ve size: "Giderseniz siz de mahvolacaksınız" diye söylediğim sözlerimi hatırlayın; çünkü Rab'bin Ruhu beni böyle konuşmaya zorluyor.

16 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerime bu sözleri söylediğimde onlar bana kızdılar. Ve öyle oldu ki bana el kaldırdılar; çünkü işte, son derece öfkelenmişlerdi; ve beni iple bağladılar, çünkü beni çölde vahşi hayvanlara yem olarak bırakıp canıma kıymak istiyorlardı.

17 Fakat öyle oldu ki Rab'be şöyle diyerek dua ettim: Ya Rab, sana olan imanıma göre beni kardeşlerimin elinden kurtar! Evet, hatta bağlı olduğum bu bağları koparabilmem için bana güç ver!

18 Ve öyle oldu ki bu sözleri söylediğimde, işte ellerimdeki ve ayaklarımdaki bağlar çözüldü ve kardeşlerimin önünde durup onlarla tekrar konuştum.

19 Ve öyle oldu ki yine öfkeleterek bana el kaldırmak istediler; fakat işte, İsmail'in kızlarından biri, evet ve ayrıca onun annesi ve İsmail'in oğullarından

birisi, kardeşlerime o kadar çok rica edip yalvardılar ki onların yüreklerini yumuşattılar; ve kardeşlerim sonunda canıma kastetmekten vazgeçtiler.

20 Ve öyle oldu ki onlar yaptıkları kötülükler için o kadar çok üzüldüler ki önümde eğilerek bana karşı yaptıkları bu hareketten ötürü kendilerini affetmem için bana yalvardılar.

21 Ve öyle oldu ki onların yaptığı her şeyi bütün kalbimle affettim ve affedilmeleri için onları Tanrıları Rab'be dua etmeye teşvik ettim. Ve öyle oldu ki onlar dediğimi yaptılar. Ve kardeşlerim Rab'be dua ettikten sonra babamızın çadırına doğru yolumuza devam ettik.

22 Ve öyle oldu ki babamızın çadırına vardık. Ve ben, kardeşlerim ve İsmail'in bütün ev halkı babamın çadırına geldikten sonra, onlar Tanrıları Rab'be şükrettiler ve O'na kurban ve yakılmalık adaklar sundular.

8. BÖLÜM

Lehi, yaşam ağacının bir görümünü görür—Ağacın meyvesinden yer ve ailesinin de aynı şeyi yapmasını ister—Demir bir çubuk, dar ve ince bir yol ve insanların örten koyu bir karanlık görür—Sariya, Nefi ve Sam bu meyveden yerler, fakat Laman'la Lemuel yemeyi reddeder. m.ö. tahminen 600–592 yılları.

VE öyle oldu ki biz birçok çeşit tohum topladık, hem tahıl hem de meyve tohumları biriktirdik.

2 Ve öyle oldu ki babam çölde

kalırken bize şöyle diyerek konuştu: İşte bir rüya gördüm ya da başka bir deyişle bir görüm gördüm.

3 Ve işte, gördüğüm bu görümden dolayı, Nefi ve ayrıca Sam için Rab'de sevinmeye hakkım var; çünkü onların ve ayrıca onların soylarından birçok kişinin kurtulacağına inanmaya hakkım var.

4 Fakat işte, Laman ve Lemuel, sizin yüzünüzden çok korkuyorum; çünkü işte, rüyamda hatırlayabildiğim kadarıyla karanlık ve iç karartıcı bir çöl gördüm.

5 Ve öyle oldu ki bir adam gördüm ve bu adam beyaz bir kaftan giymişti; ve gelip önümde durdu.

6 Ve öyle oldu ki benimle konuştu ve bana kendisini izlememi buyurdu.

7 Ve öyle oldu ki O'nu izlerken, karanlık ve iç karartıcı çorak bir yerde olduğumu gördüm.

8 Ve karanlıkta saatlerce yol aldıktan sonra bana çok şefkatli olan merhametiyle merhamet etmesi için Rab'be dua etmeye başladım.

9 Ve öyle oldu ki Rab'be dua ettikten sonra büyük ve geniş bir alan gördüm.

10 Ve öyle oldu ki insanı mutlu edecek, meyvesi arzu edilen bir ağaç gördüm.

11 Ve öyle oldu ki gidip o ağacın meyvesinden yedim ve bu meyvenin o güne kadar tattığım her şeyden daha tatlı olduğunu gördüm. Evet ve ağacın meyvesinin o güne kadar görmüş olduğum bütün beyazlıkla-

rı geçen bir beyazlıkta olduğunu gördüm.

12 Ve ağacın meyvesini yediğimde, bu ruhumu son derece büyük bir sevinçle doldurdu; bu nedenle ailemin de bu meyveden yemesini arzu ediyordum; çünkü bu meyvenin bütün diğer meyvelerden daha çok arzu edildiğini biliyordum.

13 Ve belki ailemi de görürüm diye etrafa göz atarken suyla dolu bir ırmak gördüm ve ırmak, meyvesini yemekte olduğum ağacın yanından ileri doğru akıyordu.

14 Ve ırmağın nereden geldiğini görmek için bakındığımda onun kaynağının pek uzakta olmadığını gördüm ve kaynağının başında anneniz Sariya'yı, Sam'ı ve Nefi'yi gördüm; ve onlar sanki nereye gideceklerini bilmiyorlarmış gibi orada dikilmiş bekliyorlardı.

15 Ve öyle oldu ki onlara işaret ettim ve ayrıca yüksek bir sesle onlara bana doğru gelmelerini ve bütün diğer meyvelerden daha çok arzu edilen bu meyveden yemelerini söyledim.

16 Ve öyle oldu ki bana doğru gelip onlar da bu meyveden yediler.

17 Ve öyle oldu ki ben, Laman'la Lemuel'in de gelmelerini ve meyveden yemelerini istiyordum; bu nedenle, belki onları görürüm diye, gözlerimi ırmağın kaynağına doğru çevirdim.

18 Ve öyle oldu ki onları gördüm, ancak onlar yanıma gelip meyveden yemek istemediler.

19 Ve demir bir çubuk gördüm ve bu çubuk ırmağın kıyısı bo-

yunca uzanıyor ve yanında durduğum ağaca doğru gidiyordu.

20 Ve ayrıca bu demir çubuk boyunca, yanında durduğum ağaca kadar uzanan dar ince bir yol gördüm ve bu yol kaynağın başından başlayarak, sanki bir dünyaya benzeyen büyük ve geniş bir alana doğru gidiyordu.

21 Ve sayısız insan toplulukları gördüm; birçoğu yanında durduğum ağaca doğru giden yola ulaşabilmek için ileri doğru atılıyorlardı.

22 Ve öyle oldu ki onlar çıkıp ağaca doğru giden yolda yürümeye başladılar.

23 Ve öyle oldu ki etrafı koyu bir karanlık, evet, hatta son derece koyu bir karanlık bastı; öyle ki yolda yürümeye başlamış olanlar yollarını kaybettiler ve yoldan çıkıp kayboldular.

24 Ve öyle oldu ki başkalarının da ileri doğru atılıp ilerlediğini ve demir çubuğun ucundan yakaladığını gördüm; ve onlar koyu karanlığın içinde demir çubuğa sımsıkı sarılarak, hatta ağaca varıncaya ve meyvesinden yiyinceye kadar ileriye doğru atıldılar.

25 Ve ağacın meyvesinden yedikten sonra sanki utanıyorlarmış gibi etraflarına bakındılar.

26 Ve ben de etrafıma bakındığım da suyla dolu ırmağın karşı yakasında büyük ve geniş bir bina gördüm ve bina sanki yerden yüksekte havadaymış gibi duruyordu.

27 Ve bina hem yaşlı ve genç, hem erkek ve kadın birçok insanla doluydu ve onların giyiniş tarzları son derece güzeldi; ve

onlar ağaca erişip meyveden yemekte olanlara doğru parmaklarını uzatıyor ve alaycı bir tavır sergiliyorlardı.

28 Ve meyveden tattıktan sonra kendileriyle alay edenler yüzünden utananlar yasak yollara saparak kayboldular.

29 Ve şimdi, ben Nefi, babamın söylediklerinin hepsini anlatmayacağım.

30 Fakat bunlara kısaca değinmek gerekirse, işte babam ileriye doğru atılan başka kalabalıklar gördü; ve onlar gelip demir çubuğun ucundan yakaladılar; ve devamlı demir çubuğa sımsıkı tutunarak, ağaca varıncaya ve yere kapanıp ağacın meyvesinden yiyinceye kadar kendi kendilerine ilerlemesini bildiler.

31 Ve babam aynı zamanda o büyük ve geniş binaya doğru elleriyle yollarını bulmaya çalışan başka kalabalıklar da gördü.

32 Ve öyle oldu ki birçok kimse su kaynağının derinliklerinde boğuldu ve birçokları da bilinmeyen yollarda başıboş dolaşırken babamın gözleri önünden kayboldu.

33 Ve bu garip binanın içine giren kalabalık çok büyüktü. Ve onlar, bu binaya girdikten sonra parmaklarını uzatarak benimle ve meyveden yiyenlerle alay ettiler; ama biz onlara aldırmadık.

34 Bunlar babamın söylediği sözlerdir: Onlara aldırış eden herkes doğru yoldan sapmıştır.

35 Ve babam: "Laman'la Lemuel meyveden yemediler" dedi.

36 Ve öyle oldu ki babam gördüğü bu rüyası ya da görümü

ile ilgili bütün sözlerini söyledikten sonra, söyledikleri ki çoktu, gördüğü bu şeyler yüzünden bize Laman ile Lemuel için son derece kaygılandığını söyledi; evet, babam onların Rab'bin huzurundan atılacağından korkuyordu.

37 Ve yine de sevecen bir babaya ait tüm duygularla, belki Rab onlara merhamet gösterir ve onları huzurundan atmaz diye, onları sözlerini dinlemeye teşvik etti; evet, babam onlara vaaz verdi.

38 Ve babam onlara vaaz verdikten ve ayrıca birçok konuda onlara peygamberlik ettikten sonra onlara Rab'bin emirlerini yerine getirmelerini emretti ve konuşmasını bitirdi.

9. BÖLÜM

Nefi iki çeşit kayıt tutar—Bunlara Nefi Levhaları denir—Büyük levhalar dinsel olmayan konuların tarihini içerir—Küçük levhalar ise önemli kutsal konuları ele alır. M.ö. tahminen 600–592 yılları.

VE babam bütün bunları ve ayrıca bu levhalar üzerine yazılması mümkün olmayan önemli birçok şeyi Lemuel vadisinde bir çadırda yaşarken görüp duydu ve konuştu.

2 Ve şimdi, bu levhalar hakkında daha önce konuştuğum gibi, işte bunlar, üzerine halkımın tarihini tam olarak yazdığım levhalar değildir; çünkü halkımın tarihini tam olarak üzerine yazdığım levhalara, Nefi adını verdim; bu nedenle, onlar be-

nim adımla Nefi Levhaları olarak bilinir; ve bu levhalar da Nefi Levhaları olarak bilinir.

3 Ancak, bu levhaları özel bir amaçla hazırlamam için Rab'den emir aldım; çünkü halkımın verdiği hizmetleri anlatan bir kaydın tutulması gerekiyordu.

4 Diğer levhaların üzerinde krallar yönetimini ve halkımın savaşlarını ve anlaşmazlıklarını anlatan bir kayıt tutulacaktır; bu nedenle, bu levhalar çoğunlukla verdiğimiz hizmeti anlatır ve diğer levhalar ise çoğunlukla krallar yönetimini ve halkımın savaşlarını ve anlaşmazlıklarını anlatır.

5 Bu nedenle, Rab bildiği bir amaç için bana bu levhaları hazırlamamı emretti; ben bu amacın ne olduğunu bilmiyorum.

6 Fakat Rab her şeyi başından bilir; bu nedenle insançocuklarının arasında yaptığı bütün işlerin başarılması için bir yolunu hazırlar; çünkü işte, Rab sözlerinin hepsini yerine getirebilecek tüm güce sahiptir. Ve bu böyledir. Amin.

10. BÖLÜM

Lehi, Yahudiler'in Babilliler tarafından tutsak edileceğini önceden bildirir—Lehi, Yahudiler arasından bir Mesih'in, Kurtarıcı'nın, Fidyeye ile Kurtaran'ın çıkacağını söyler—Lehi ayrıca Tanrı Kuzusu'nu vaftiz edecek birisinin geleceğini söyler—Mesih'in ölümünü ve dirilişini anlatır—İsrail'in dağılışını ve toplanışını bir zeytin

ağacına benzetir—Nefi, Tanrı'nın Oğlu, Kutsal Ruh armağanı ve doğruluğa duyulan ihtiyaç konusunda konuşur. M.Ö. tahminen 600–592 yılları.

VE işte, ben Nefi, bu levhalarda yaptığım işleri, yönetimimi ve hizmetimi anlatmaya devam ediyorum; bu yüzden tuttuğum kayıtlara devam edebilmek için, babamın ve kardeşlerimin yaptığı işler hakkında biraz konuşmalıyım.

2 Çünkü işte, öyle oldu ki babam rüyasını anlattıktan sonra ve ayrıca onları tüm gayretle çalışmaya teşvik ettikten sonra, onlara Yahudiler hakkında konuştu—

3 Öyle ki Yahudiler, hatta o büyük Yerusalemler şehri yıkıma uğradıktan ve birçok kişi Babil'e tutsak olarak götürüldükten sonra Rab'be uygun bir zamanda, onların tekrar geri dönmesi, evet, hatta tutsaklıktan çıkarılarak geri getirilmeleri gerekir; ve tutsaklıktan çıkarılıp geri getirildikten sonra mirasları olan ülkeyi tekrar yurt edineceklerdir.

4 Evet, babam Yerusalemler'den ayrıldıktan altı yüz yıl sonra Rab Tanrı, Yahudiler'in arasından bir peygamber, hatta Mesih'i ya da başka bir deyişle, Dünyanın Kurtarıcısını çıkaracak.

5 Ve babam aynı zamanda peygamberler hakkında konuştu; birçok peygamber onun sözünü etmiş olduğu bu Mesih ya da Dünyanın Fidyeye ile Kurtarılması hakkındaki bu şeylere tanıklık etmişti.

6 Bu nedenle bütün insanlık kaybolmuş ve düşmüş bir durumdaydı ve bu Fidyeye ile Kurtarılma güvenmedikçe de sonsuza dek bu durumda kalacaklardı.

7 Ve babam Rab'bin yolunu hazırlamak üzere Mesih'ten önce gelecek olan bir peygamber hakkında da konuştu—

8 Evet, o çıkıp çölde şöyle haykırarak: Rab'bin yolunu hazırlayın ve O'nun yollarını düz edin; çünkü aranızda sizin bilmediğiniz biri duruyor; ve O benden daha güçlüdür ki ben onun çarığının bağına çözmeye bile layık değilim. Ve babam bu konu hakkında oldukça konuştu.

9 Ve babam onun Erden'in ötesinde Betabara'da vaftiz edeceğini söyledi; ve onun suyla vaftiz edeceğini, hatta Mesih'i bile suyla vaftiz edeceğini söyledi.

10 Ve o, Mesih'i suyla vaftiz ettikten sonra, dünyayı günahlarından arındıracak olan Tanrı Kuzusunu vaftiz etmiş olduğunu görecektir ve buna tanıklık edecektir.

11 Ve öyle oldu ki babam bu sözleri söyledikten sonra kardeşlerime Yahudiler arasında vaaz edilecek olan Sevindirici Haber hakkında ve inançlarını yavaş yavaş kaybedecek olan Yahudiler hakkında da konuştu. Ve onlar gelecek olan Mesih'i öldürdükten sonra, yani O öldürüldükten sonra ölümlerin arasından dirilecek ve kendisini Kutsal Ruh'un aracılığıyla Yahudi olmayan uluslara gösterecek.

12 Evet, babam Yahudi olmayan uluslar ve ayrıca İsrail Evi

hakkında oldukça konuştu ve onların dalları kırılmış ve yüzünün her tarafına savrulmuş olan bir zeytin ağacına benzetilmesi gerekir dedi.

13 Bu nedenle babam, yüzünün her tarafına dağılmanız gerektiğini söyleyen Rab'bin sözünün yerine gelmesi için hep beraber vaadedilen diyara doğru götürülmemiz gerektiğini söyledi.

14 Ve İsrail Evi dağıtıldıktan sonra onların tekrar bir araya toplanmaları gerekir; başka bir deyişle özetlersek, Yahudi olmayan uluslar Sevindirici Haber'in tamamını kabul ettikten sonra zeytin ağacının doğal dalları, yani İsrail Evi'nden geri kalanlar aşılacak, başka bir deyişle Rableri ve Fidye ile Kurtaran'ları olan gerçek Mesih'in bilgisine kavuşacaklardır.

15 Ve babam kardeşlerime bu şekilde konuşup peygamberlik etti; daha başka şeyler de söyledi, ama hepsini bu kitaba yazmadım; çünkü gerekli gördüğüm kısımların çoğunu diğer kitabıma yazdım.

16 Ve sözünü ettiğim bütün bu şeyler babam, Lemuel vadisinde bir çadırda kalırken oldu.

17 Ve öyle oldu ki ben Nefi, babamın bir görünümde gördüğü bütün bu konulara ilişkin sözlerini ve Kutsal Ruh'un gücüyle konuştuğu sözlerini dinledikten sonra, bu güç ki ona Tanrı'nın Oğlu'na—ve Tanrı'nın Oğlu gelecek olan Mesih'ti—duyduğu inançtan ötürü verilmiştir, ben de bütün bu şeyleri Kutsal Ruh'un gücü sayesinde görüp

duymayı ve bilmeyi istiyordum; bu güç, eski zamanlarda olduğu gibi O'nun kendisini insançocuklarına göstereceği zamanlarda da, O'nu gayretle bulmaya çalışanların hepsine verilecek olan Tanrı'nın bir armağanıdır.

18 Çünkü O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır; ve eğer öyle olur da bütün insanlar tövbe edip O'na gelirlerse, yol onlar için dünyanın kuruluşundan beri hazır beklemektedir.

19 Çünkü gayretle arayan bulacaktır ve Tanrı'nın sırları, Kutsal Ruh'un gücüyle eski zamanlarda olduğu gibi bu zamanlarda da ve gelecek zamanlarda ise eski zamanlarda olduğu gibi onlara açıklanacaktır; dolayısıyla Rab'bin yolu sonsuz bir yuvardır.

20 Bu yüzden ey insan, bütün yaptıkların için yargıya çıkarılacağını hatırla!

21 Bu nedenle, sen deneme günlerinde kötülük yapmaya çalışmışsan, o zaman Tanrı'nın yargı kürsüsü önünde kirli bulunacaksın; ve kirli olan hiçbir şey Tanrı ile beraber yaşayamaz; bunun için sonsuza dek dışarı atılacaksın.

22 Ve Kutsal Ruh bu şeyleri konuşmam için bana yetki veriyor ki ben bunları inkâr edemem.

11. BÖLÜM

Nefi, Rab'bin Ruhunu görür ve ona bir görünümde yaşam ağacı gösterilir—Nefi, Tanrı'nın Oğlu'nun annesini görür ve Tanrı'nın ne kadar alçakgönüllü olduğunu öğ-

renir—Tanrı Kuzusu'nun vaftizini, hizmetini ve çarmıha gerilişini görür—Ayrıca Kuzu'nun On İki Havarisi'nin çağrılışını ve onların verdiği hizmeti görür. m.ö. tahminen 600–592 yılları.

ÇÜNKÜ öyle oldu ki babamın görmüş olduğu bu şeyleri ben de bilmek istiyordum ve Rab'bin bunları bana bildirebileceğine inanıyordum; böyle oturmuş yüreğimde derin derin düşünürken, Rab'bin Ruhu beni alıp, evet daha önce hiç görmediğim ve ayağımı hiç basmadığım çok yüksek bir dağa götürdü.

2 Ve Ruh bana şöyle dedi: İşte, ne dilersin?

3 Ve ben: "Babamın gördüklerini görmek istiyorum" dedim.

4 Ve Ruh bana şöyle dedi: Babanın sözünü etmiş olduğu ağacı gördüğüne inanıyor musun?

5 Ve ben: "Evet, babamın her sözüne inandığımı biliyorsun" dedim.

6 Ve ben bu sözleri söyleyince Ruh yüksek bir sesle şöyle diyerek haykırdı: Rab'be, en yüce Tanrı'ya Hozana! Çünkü O, bütün Dünyanın Tanrısı'dır, evet, her şeyden üstündür. Ve ne mutlu sana Nefi! Çünkü sen en yüce Tanrı'nın Oğlu'na inanıyorsun; bu nedenle arzu ettiğin şeyleri göreceksin.

7 Ve işte sana işaret olarak şu verilecek: Babanın tattığı meyveyi taşıyan ağacı gördükten sonra gökten bir adamın indiğini de göreceksin ve O'na şahitlik edeceksin; ve O'nu gördüğüne şahit olduktan sonra O'nun

Tanrı'nın Oğlu olduğuna dair tanıklık edeceksin.

8 Ve öyle oldu ki Ruh bana: "Bak!" dedi. Ve ben baktım ve bir ağaç gördüm; ve ağaç babamın görmüş olduğu ağaca benziyordu ve onun güzelliği her şeyin ötesindeydi; evet, her güzelliği aşmaktaydı ve ağacın beyazlığı gökten düşen kardan daha beyazdı.

9 Ve öyle oldu ki ağacı gördükten sonra Ruh'a: "Bana her şeyden çok daha değerli olan ağacı göstermiş olduğunu görüyorum" dedim.

10 Ve O bana şöyle dedi: Ne arzu ediyorsun?

11 Ve ben O'na: "Bunun açıklamasını bilmek istiyorum" dedim; çünkü onunla bir insanla konuşur gibi konuşuyordum; çünkü O'nun insan biçiminde olduğunu görüyordum; ama yine de onun Rab'bin Ruhu olduğunu biliyordum; ve O, benimle sanki insan insana konuşuyormuş gibi konuştu.

12 Ve öyle oldu ki bana: "Bak!" dedi. Ve ben O'na bakmak için döndüğümde, O'nu göremedim; çünkü yanımdan ayrılmıştı.

13 Ve öyle oldu ki bakıp büyük Yeruşalem şehrini ve başka şehirleri gördüm. Ve Nasıra şehrini gördüm; ve Nasıra şehrinde bir bakireyi gördüm ve o son derece beyaz ve güzeldi.

14 Ve öyle oldu ki göklerin açıldığını gördüm ve gökten bir melek inip önümde durdu ve bana: "Nefi ne görüyorsun?" dedi.

15 Ve ben ona: "Bir bakireyi, bütün bakirelerin en güzelini ve en kusursuz olanını" dedim.

16 Ve melek bana şöyle dedi: Tanrı'nın alçakgönüllü olduğunu biliyor musun?

17 Ve ben ona: "Tanrı'nın, çocuklarını sevdiğini biliyorum; ancak bütün bu şeylerin anlamını bilmiyorum" dedim.

18 Ve o bana şöyle dedi: İşte gördüğün bu bakire Tanrı'nın Oğlu'nun bedenen annesidir.

19 Ve öyle oldu ki onun Ruh tarafından alınıp götürüldüğünü gördüm ve Ruh tarafından alınıp götürüldükten bir müddet sonra melek bana konuştu: "Bak!" dedi.

20 Ve baktığımda bakireyi yine gördüm, kucağında bir çocuk taşıyordu.

21 Ve melek bana şöyle dedi: İşte Tanrı Kuzusu, evet, Ebedi Baba'nın Oğlu! Baba'nın görmüş olduğu ağacın anlamını biliyor musun?

22 Ve ona şöyle diyerek cevap verdim: Evet! Bu, insançocuklarının yüreğinden her yana saçılan Tanrı'nın sevgisidir; bu nedenle, bu sevgi her şeyden daha çok arzu edilir.

23 Ve bana şöyle diyerek konuştu: Evet ve ruhu en çok sevindiren budur.

24 Ve bu sözleri söyledikten sonra bana: "Bak!" dedi. Ve ben bakıp Tanrı'nın Oğlu'nun, insançocukları arasında ilerlediğini gördüm ve birçok kişinin O'nun ayaklarına kapanıp O'na büyük saygı gösterdiğini gördüm.

25 Ve öyle oldu ki babamın gördüğü demir çubuğun, diri suların kaynağına ya da yaşam ağacına götüren Tanrı'nın sözü

olduğunu anladım; bu sular Tanrı'nın sevgisinin bir simgesidir; ve aynı zamanda bu yaşam ağacının da Tanrı'nın sevgisinin bir simgesi olduğunu anladım.

26 Ve melek bana yine şöyle dedi: Bak, Tanrı'nın alçakgönüllü olduğunu gör!

27 Ve ben bakıp babamın sözünü ettiği, dünyayı Fidyeye Kurtaranı gördüm ve ayrıca O'nun önünde yolu hazırlayacak olan peygamberi de gördüm. Ve Tanrı Kuzusu gidip onun tarafından vaftiz oldu; ve vaftiz olduktan sonra göklerin açıldığını ve Kutsal Ruh'un bir güvercin biçiminde gökten inip O'nun üzerine konduğunu gördüm.

28 Ve O'nun büyük bir yücelik ve kuvvetle ilerleyip halka hizmet ettiğini gördüm; ve kalabalıklar O'nu dinlemek için bir araya toplandılar; ve O'nu aralarından attıklarını gördüm.

29 Ve ayrıca on iki kişinin daha O'nu izlediğini gördüm. Ve öyle oldu ki onlar gözlerimin önünde Ruh tarafından alınıp götürüldüler ve onları göremez oldum.

30 Ve öyle oldu ki melek bana yine konuştu: "Bak!" dedi. Ve ben bakıp göklerin yine açıldığını gördüm ve meleklerin gökten gelip insançocuklarının üzerine indiklerini gördüm; ve melekler onlara hizmet ettiler.

31 Ve o bana yine konuştu: "Bak!" dedi. Ve ben bakıp Tanrı Kuzusu'nun insançocukları arasında ilerlediğini gördüm. Ve hasta yatan, her türlü hastalıktan acı çeken ve cinlerle kirli ruhlarla esir olmuş kalabalık in-

sanlar gördüm; ve melek bütün bunları bana söyleyip gösterdi. Ve onlar Tanrı Kuzusu'nun kudretiyle iyileştirildi; ve cinlerle kirli ruhlar ise kovuldular.

32 Ve öyle oldu ki melek bana yine konuştu: "Bak!" dedi. Ve ben bakıp Tanrı Kuzusu'nun halk tarafından alınıp götürüldüğünü gördüm; evet, Sonsuz Tanrı'nın Oğlu, dünya tarafından yargılandı; ve ben bunu gördüm ve buna tanıklık ederim.

33 Ve ben Nefi, O'nun kaldırılıp çarmıha gerildiğini ve dünyanın günahları için öldürüldüğünü gördüm.

34 Ve O öldürüldükten sonra yeryüzündeki kalabalık toplulukların, Kuzu'nun havarilerine karşı savaşmak için bir araya toplandıklarını gördüm; çünkü Rab'bin meleği tarafından bu on iki kişiye böyle deniyordu.

35 Ve yeryüzündeki kalabalık topluluklar bir araya toplandılar; ve onların babamın gördüğü binaya benzeyen büyük ve geniş bir bina içinde olduğunu gördüm. Ve Rab'bin meleği bana yine şöyle deyip konuştu: İşte dünya ve dünya aklı! Evet, işte Kuzu'nun on iki havarisisiyle savaşmak için İsrail Evi bir araya toplanmış.

36 Ve öyle oldu ki ben bu büyük ve geniş binanın dünyanın gururu olduğunu gördüm ve buna tanıklık ederim; ve bu bina yıkıldı ve yıkılışı son derece büyüktü. Rab'bin meleği bana yine şöyle diyerek konuştu: Kuzu'nun on iki havarisine karşı savaşacak her ulusun,

sülalenin, dilin ve halkın yıkılışı böyle olacaktır.

12. BÖLÜM

Nefi bir görünümde vaadedilen diyarı, orada yaşayanların doğruluklarını, kötülüklerini ve çöküşlerini, Tanrı Kuzusu'nun onların arasına gelişini, On İki Öğrenci ile On İki Havarî'nin İsrail'i nasıl yargılayacağı ve yavaş yavaş inançlarını kaybedenlerin tiksindirici ve kirli durumlarını görür. M.Ö. tahminen 600–592 yılları.

VE öyle oldu ki melek bana: "Bak, kendi soyunu ve ayrıca kardeşlerinin soyunu gör!" dedi. Ve ben bakıp bize vaadedilmiş olan diyarı gördüm; ve kalabalık topluluklar, evet, hatta denizlerdeki kum sayısı kadar çok insan gördüm.

2 Ve öyle oldu ki birbirleriyle savaşmak için bir araya toplanan kalabalıklar gördüm; ve savaşlar ve savaş söylentileri ve halkın arasına kılıçla gelecek korkunç katliamlar gördüm.

3 Ve öyle oldu ki ülkede böyle savaşlar ve çatışmalar çıkarken, pek çok kuşağın ölüp gittiğini gördüm; ve pek çok şehir gördüm; evet, o kadar çoktu ki saymadım.

4 Ve öyle oldu ki vaadedilen bu diyarın üzerinde koyu bir karanlık gördüm; ve şimşekler gördüm ve gök gürültüleri, depresimler ve her türlü patırtılı sesler işittim; ve yerin ve kayaların yarıldığını gördüm; ve dağların ufalandığını gördüm; ve yeryüzündeki ovaların bölün-

düğünü gördüm; ve birçok şehrin sulara gömüldüğünü gördüm; ve birçok şehrin ateşle yandığını gördüm; ve birçok şehrin sarsıntıyla yıkılıp yerle bir olduğunu gördüm.

5 Ve öyle oldu ki bunları gördükten sonra karanlık sisin yeryüzünden kalktığını gördüm; ve işte, Rab'bin gönderdiği büyük ve korkunç yargılara rağmen ayakta kalan kalabalıklar gördüm.

6 Ve göklerin açıldığını ve Tanrı Kuzusu'nun gökten indiğini gördüm; ve O aşağıya inip kendisini onlara gösterdi.

7 Ve ayrıca Kutsal Ruh'un diğer on iki kişinin üzerine indiğini gördüm ki buna tanıklık ederim; ve onlar Tanrı tarafından atanıp seçildiler.

8 Ve melek bana şöyle deyip konuştu: İşte senin soyuna hizmet etmek üzere seçilen Kuzu'nun on iki öğrencisi!

9 Ve o bana şöyle dedi: Kuzu'nun on iki havarisini hatırlıyor musun? İşte İsrail'in on iki oymağını yargılayacak olanlar onlardır; bu nedenle soyundan gelecek olan on iki hizmetkâr onlar tarafından yargılanacaklardır; çünkü siz İsrail Evi'ndensiniz.

10 Ve gördüğün bu on iki hizmetkâr da senin soyunu yargılayacaklar. Ve işte, onlar sonsuza dek doğrudurlar; çünkü Tanrı Kuzusu'na olan inançlarından ötürü onların giysileri Kuzu'nun kanıyla beyazlatılmıştır.

11 Ve melek bana: "Bak!" dedi. Ve ben bakıp üç kuşağın doğruluk içinde ölüp gittiğini gör-

düm; ve onların giysileri Tanrı Kuzusu'nun giysisi kadar beyazdı. Ve melek bana şöyle dedi: Bunlar Kuzu'ya olan inançlarından ötürü Kuzu'nun kanıyla bembeyaz edilmişlerdir.

12 Ve ben Nefi, dördüncü kuşaktan birçok kişinin de doğruluk içinde ölüp gittiğini gördüm.

13 Ve öyle oldu ki yeryüzündeki kalabalık toplulukların bir araya geldiğini gördüm.

14 Ve melek bana şöyle dedi: İşte senin ve ayrıca kardeşlerinin soyu!

15 Ve öyle oldu ki baktım ve soyumdan gelen halkın, kardeşlerimin soyuna karşı büyük kalabalıklar halinde birleştiğini gördüm; ve onlar savaşmak üzere bir araya toplanmışlardı.

16 Ve melek bana şöyle diyerek konuştu: Bak, babanın gördüğü pis suyun kaynağı! Evet, hatta sözünü ettiği ırmak! Bu ırmağın derinlikleri cehennemden derinlikleridir.

17 Ve insançocuklarının gözlerini kör edip yüreklerini katılaştıran ve mahvolup kaybolmaları için onları geniş yollara sürükleyen bu koyu karanlık da şeytanın ayartmalarıdır.

18 Ve babanın gördüğü o büyük ve geniş bina ise insançocuklarının boş hayalleri ve gururudur. Ve korkunç ve derin bir uçurum onları birbirinden ayırır; evet, hatta Ebedi Tanrı'nın adalet sözü ve Kutsal Ruh'un dünyanın başlangıcından şu ana kadar tanıklık ettiği ve şu andan itibaren sonsuza dek tanıklık edeceği Tanrı

Kuzusu Mesih, onları birbirinden ayırır.

19 Ve melek bu sözleri söylerken bakıp meleğin dediği gibi kardeşlerimin soyunun benim soyumla çarpıştığını gördüm; ve soyumun gururu ve şeytanın ayartmaları yüzünden kardeşlerimin soyunun soyumdan gelen halka üstün geldiğini gördüm.

20 Ve öyle oldu ki baktım ve kardeşlerimin soyundan gelen halkın benim soyumu yenilgiye uğrattığını gördüm; ve onlar kalabalık halde ülkenin her tarafına yayıldılar.

21 Ve onların kalabalık gruplar oluşturarak bir araya toplandıklarını gördüm; ve aralarında savaşların ve savaş söylentilerinin çıktığını gördüm; ve savaşlar ve savaş söylentileri içinde birçok kuşağın ölüp gittiğini gördüm.

22 Ve melek bana şöyle dedi: İşte bunlar yavaş yavaş inançlarını kaybedecekler.

23 Ve öyle oldu ki inançlarını yavaş yavaş kaybettikten sonra onların her türlü tembellek ve iğrençlikle dolu, kara, tiksindirici ve pis bir halk olduklarını gördüm.

13. BÖLÜM

Nefi gördüğü bir görünümde şeytanın kilisesinin Yahudi olmayan ulusların arasında kurulduğunu, Amerika'nın keşfini ve kolonileştirilmesini, Kutsal Kitap'tan birçok değerli ve kolay anlaşılır kısımların kayboluşunu, bunun sonucu olarak da Yahudi olmayan ulusların doğru

inançtan sapmalarını, Sevindirici Haber'in geri getirilişini, son günlerde verilecek kutsal yazıları ve Sion'un kuruluşunu görür. M.Ö. tahminen 600–592 yılları.

VE öyle oldu ki melek bana konuştu: “Bak!” dedi. Ve ben bakıp birçok ulus ve krallık gördüm.

2 Ve melek bana şöyle dedi: Ne görüyorsun? Ve ben: “Büyük ulus ve krallık görüyorum” dedim.

3 Ve o bana şöyle dedi: İşte bunlar, Yahudi olmayan uluslar ve krallıklardır.

4 Ve öyle oldu ki ben, Yahudi olmayan ulusların arasında büyük bir kilisenin kurulduğunu gördüm.

5 Ve melek bana şöyle dedi: İşte, Tanrı'nın azizlerini öldüren, evet ve onlara işkence eden ve onların haklarını kısıtlayan ve onları demir boyunduruğa vurup tutsaklığa sürükleyen, bütün diğer kiliselerden daha da iğrenç olan kilisenin kurulduğunu gör.

6 Ve öyle oldu ki ben, bu büyük ve iğrenç kiliseyi gördüm; ve kurucusunun şeytan olduğunu gördüm.

7 Ve ben ayrıca altınlar ve gümüşler ve ipekler ve kırmızılar ve ince dokunmuş ketenler ve her türlü kıymetli elbiseler gördüm; ve bir sürü fahişe gördüm.

8 Ve melek bana şöyle deyip konuştu: İşte, bu altınlar ve bu gümüşler ve bu ipekler ve bu kırmızılar ve bu ince dokunmuş ketenler ve bu kıymetli elbise-

ler ve bu fahişeler, bu büyük ve iğrenç kilisenin arzusudur.

9 Ve onlar üstelik dünyanın övgüsünü kazanmak için Tanrı'nın azizlerini de öldürürler ve onları tutsaklığa sürüklerler.

10 Ve öyle oldu ki ben baktım ve karşımda engin sular gördüm ve bu sular kardeşlerimin soyunu Yahudi olmayan uluslardan ayırıyordu.

11 Ve öyle oldu ki melek bana şöyle dedi: Bak, Tanrı'nın gazabı kardeşlerinin soyu üzerinde!

12 Ve ben baktım ve bu sular yüzünden kardeşlerimin soyundan ayrı kalmış olan Yahudi olmayan ulusların arasında bir adam gördüm; ve Tanrının Ruhunun inip bu adamda etkin olduğunu gördüm; ve bu adam engin suların üzerinden geçip vaadedilen diyarda bulunan kardeşlerimin soyuna ulaştı.

13 Ve öyle oldu ki ben, Tanrı'nın Ruhunun Yahudi olmayan başka ulusların arasında da etkin olduğunu gördüm; ve onlar da tutsaklıktan kaçarak engin sulara açıldılar.

14 Ve öyle oldu ki Yahudi olmayan uluslardan birçok topluluğu, bu vaadedilen diyarda gördüm; ve Tanrı'nın gazabının kardeşlerimin soyunun üzerinde olduğunu gördüm; ve onlar vuruldular ve Yahudi olmayan ulusların önünde darmadağın edildiler.

15 Ve ben Rab'bin Ruhunun Yahudi olmayan ulusların üzerinde olduğunu ve onların refaha kavuşup bu toprakları mirasları olarak aldıklarını gördüm; ve onların halkımın katledilme-

den önce olduğu gibi açık tenli, çok çekici ve güzel olduklarını gördüm.

16 Ve öyle oldu ki ben Nefi, tutsaklıktan kaçmış olan Yahudi olmayan ulusların Rab'bin önünde kendilerini alçalttıklarını gördüm; ve Rab'bin gücü onlarla beraberdi.

17 Ve ben Yahudi olmayan anne ulusların onlarla savaşmak üzere suda ve karada bir araya toplandığını gördüm.

18 Ve Tanrı'nın gücünün onlarla beraber olduğunu ve ayrıca Tanrı'nın gazabının onlarla savaşmak için toplanan herkesin üzerinde olduğunu gördüm.

19 Ve ben Nefi, tutsaklıktan kaçmış bu Yahudi olmayan ulusların bütün diğer ulusların ellerinden Tanrı'nın gücüyle kurtarıldığını gördüm.

20 Ve öyle oldu ki ben Nefi, onların ülkede refaha kavuştuklarını gördüm; ve bir kitap gördüm ve bu kitap onların yanında her yere götürülüyordu.

21 Ve melek bana şöyle dedi: Bu kitabın ne anlama geldiğini biliyor musun?

22 Ve ben, ona: "Bilmiyorum!" dedim.

23 Ve o şöyle dedi: İşte kitap bir Yahudi'nin ağzından çıkmıştır. Ve ben Nefi, bu kitabı gördüm; ve melek bana şöyle dedi: Gördüğün bu kitap, Rab'bin İsrail Evi'yle yaptığı antlaşmaları içeren Yahudiler'den gelen bir kayıttır; ve kitap ayrıca kutsal peygamberlerin ettiği peygamberliklerin pek çoğunu içerir; ve kitap pirinç levhaların üzerine işlenmiş olan yazılara

benzeyen bir kayıt olsa da o kadar uzun değildir; yine de Rab'bin İsrail Evi ile yaptığı antlaşmaları içerir; bu nedenle, bunlar Yahudi olmayan uluslar için büyük bir değer taşır.

24 Ve Rab'bin meleği bana şöyle dedi: Sen bu kitabın bir Yahudi'nin ağzından çıktığını gördün; ve bu kitap bir Yahudi'nin ağzından çıktığı zaman, Rab'bin Sevindirici Haberinin tümünü içermekteydi. On iki havariler, Rab'be tanıklık ederler ve Tanrı Kuzusu'ndaki gerçeklere göre tanıklık ederler.

25 Bu nedenle, bu şeyler Tanrı'daki gerçeklere uygun olarak Yahudiler'den Yahudi olmayan uluslara saf bir şekilde ulaşır.

26 Ve bunlar Yahudiler'den Yahudi olmayan uluslara Kuzu'nun on iki havarisinin eliyle götürüldükten sonra, bütün diğer kiliselerin en iğrenç olan o büyük ve iğrenç kilisenin kurulduğunu göreceksin; çünkü işte, onlar Kuzu'nun Sevindirici Haberinden en değerli ve kolay anlaşılır kısımların çoğunu çıkarmışlardır; ve ayrıca Rab'bin antlaşmalarının çoğunu da oradan çıkarıp atmışlardır.

27 Ve onlar, bütün bunları Rab'bin doğru yollarını saptırmak, insançocuklarının gözlerini kör etmek ve onların yüreklerini katılaştırmak için yapmışlardır.

28 Bu nedenle görüyorsun ki bu kitap, büyük ve iğrenç kilisenin elinden geçtikten sonra birçok değerli ve kolay anlaşılır kısımlar Tanrı Kuzusu'nun kitabı olan bu kitaptan çıkarılmıştır.

29 Ve bu değerli ve kolay anlaşılır kısımlar çıkarıldıktan sonra kitap, Yahudi olmayan bütün uluslara ulaşır ve Yahudi olmayan bütün uluslara ulaştıktan, evet, hatta tutsaklıktan kaçtıklarını gördüğün Yahudi olmayan ulusların eliyle engin suların üzerinden geçtikten sonra — Tanrı Kuzusu'ndaki açıklığa göre, insançocuklarının anlayışına açık olan, değerli ve kolay anlaşılır pek çok kısım bu kitaptan çıkarıldığı için — bu şeyler Kuzu'nun Sevindirici Haberinden çıkarıldığı için çok sayıda insanın tökezlediğini, evet, o kadar çok tökezlediğini görüyorsun ki şeytan onların üzerinde büyük bir güce sahiptir.

30 Buna rağmen tutsaklıktan kaçan ve Rab Tanrı'nın babanla yaptığı antlaşmaya göre, onun soyunun mirasları olarak alacağı, diğer ülkelerden çok daha seçkin olan bu topraklarda, bu Yahudi olmayan ulusların Tanrı'nın kudretiyle diğer ulusların hepsinden daha çok yükseltilmiş olduğunu görüyorsun; dolayısıyla görüyorsun ki Rab Tanrı, kardeşlerinin arasındaki senin soyundan gelen melez halkın Yahudi olmayan uluslar tarafından tamamıyla yok edilmesine izin vermeyecektir.

31 Ve Yahudi olmayan ulusların senin kardeşlerinin soyunu yok etmesine de izin vermeyecektir.

32 Ve Kuzu'nun Sevindirici Haberine ait olan en değerli ve kolay anlaşılır kısımlar, kuruluşunu gördüğün o iğrenç kilise tarafından saklandığı için Rab

Tanrı, Yahudi olmayan ulusların içinde bulduklarını gördüğün bu korkunç kör durumda sonsuza dek kalmalarına izin vermeyecektir.

33 Bu nedenle şöyle diyor Tanrı Kuzusu: İsrail Evi'nden geriye kalanları büyük bir yargıyla yoklarken, Yahudi olmayan uluslara karşı merhametli olacağım.

34 Ve öyle oldu ki Rab'bin meleşesi bana şöyle deyip konuştu: İşte şöyle diyor Tanrı Kuzusu: İsrail Evi'nden geri kalanları yokladıktan sonra—ve hakkında konuştuğum bu insanlar babanın soyudur—bu nedenle onları yargıyla yokladıktan ve Yahudi olmayan ulusların eliyle vurduktan sonra; ve Kuzunun Sevindirici Haber'inin en değerli ve kolay anlaşılır kısımları fahişelerin anası olan bu iğrenç kilise tarafından saklandığı için Yahudi olmayan uluslar epeyce tökezledikten sonra, diyor Kuzu: O gün Yahudi olmayan uluslara karşı o kadar merhametli olacağım ki değerli ve anlaması kolay Sevindirici Haberim'in çoğunu onlara kendi gücümle getireceğim, diyor Kuzu.

35 Çünkü işte, şöyle diyor Kuzu: Kendimi senin soyuna göstereceğim; öyle ki onlara öğreteceğim değerli ve kolay anlaşılır birçok şeyi onlar yazacaklar; ve senin soyun yok edildikten ve kardeşlerinin soyu da senin soyun gibi yavaş yavaş inançlarını kaybettikten sonra, işte bu şeyler Kuzu'nun armağanı ve gücüyle Yahudi olma-

yan uluslara gelmesi için saklanacaktır.

36 Ve benim Sevindirici Haberim, kayam ve kurtuluşum onlarda yazılacak, diyor Kuzu.

37 Ve o gün Sion'u kurmaya çalışanlara ne mutlu! Çünkü onlar Kutsal Ruh armağanına ve gücüne sahip olacaklar; ve sonuna kadar dayanırlarsa son günde yukarı alınarak Kuzunun Sonsuz Krallığı'nda kurtulacaklardır; ve barışı, evet, büyük sevinç dolu haberleri ilan edenler dağlar üzerinde ne güzel olacaklardır!

38 Ve öyle oldu ki kardeşlerimin soyundan geri kalanları ve ayrıca Yahudi ağzından çıkmış olan Tanrı Kuzusu'nun kitabını gördüm; öyle ki bu kitap Yahudi olmayan uluslar tarafından kardeşlerimin soyundan geri kalanlara getirildi.

39 Ve bu kitap onlara ulaştıktan sonra Yahudi olmayan ulusları, kardeşlerimin soyundan geriye kalanları ve ayrıca yüzünün her tarafına dağıtılmış olan Yahudileri, peygamberlerin ve Kuzu'nun on iki havarisinin tuttuğu kayıtların doğruluğuna inandırmak için, Yahudi olmayan uluslardan onlara Kuzu'nun kudretiyle gelen başka kitaplar gördüm.

40 Ve melek bana şöyle deyip konuştu: Yahudi olmayan ulusların arasında gördüğün bu son kayıtlar Kuzu'nun on iki havarisinin kayıtları olan ilk kayıtların gerçekliğini ortaya koyacak ve ilk kayıtlardan çıkarılmış olan değerli ve kolay anlaşılır kısımları gösterecektir; ve bütün sula-

lelere, dillere ve halklara Tanrı Kuzusu'nun Ebedi Baba'nın Oğlu ve Dünya'nın Kurtarıcısı olduğunu bildirecektir; ve bütün insanların O'na gelmelerini, yoksa kurtulamayacaklarını bildirecektir.

41 Ve bu son kayıtlar Kuzu'nun ağzından çıkacak sözlere göre gelecektir; ve Kuzu'nun sözleri Kuzu'nun on iki havarisinin kayıtlarında olduğu gibi senin soyunun kayıtlarında da bildirilecektir; bu nedenle kayıtların ikisi de bir kayıt olarak birleşecektir; çünkü dünyadaki herkes için tek bir Tanrı ve tek bir Çoban vardır.

42 Ve O'nun kendisini bütün uluslara hem Yahudiler'e hem de Yahudi olmayan uluslara göstereceği zaman gelmektedir; ve O kendisini Yahudiler'e ve ayrıca Yahudi olmayan uluslara gösterdikten sonra, kendisini hem Yahudi olmayan uluslara hem de Yahudiler'e gösterecektir ve sonuncular birinci ve birinciler sonuncu olacaktır.

14. BÖLÜM

Bir melek, Nefi'ye Yahudi olmayan ulusların alacağı bereketlerden ve uğrayacağı lanetlerden söz eder—Yalnızca iki kilise vardır: Tanrı Kuzusu'nun Kilisesi ve şeytanın kilisesi—Tanrı'nın azizleri bütün uluslarda büyük ve iğrenç kilisenin zulmüne uğrar—Havari Yuhanna dünyanın sonu hakkında yazacaktır. M.Ö. tahminen 600–592 yılları.

VE öyle olacak ki Tanrı Kuzusu kendisini, sözüyle, kudretiyle

ve özellikle yaptıklarıyla Yahudi olmayan uluslara, onların tökezleme taşlarını ortadan kaldırmak için göstereceği gün, eğer Yahudi olmayan uluslar O'na kulak verirlerse—

2 Ve Tanrı Kuzusu'na karşı yüreklerini katılaştırmazlarsa, onlar babanın soyunun arasında sayılacaklardır; evet, İsrail Evi arasında sayılarak, bu vaad edilen diyarda sonsuza dek kutsanmış bir halk olacaklardır; bir daha tutsaklığa getirilmeyeceklerdir ve İsrail Evi bir daha başkalarıyla hiç karışmayacaktır.

3 Ve insanların ruhlarını cehenneme sürüklemek için şeytanın ve onun çocukları tarafından kurulan o büyük ve iğrenç kilisenin onlar için kazdığı o büyük çukur—evet, insanlığı yok etmek üzere kazılmış olan o büyük çukur, çukuru kazananlar tarafından dolacak ve onlar mutlak bir yıkıma uğrayacaktır, diyor Tanrı Kuzusu. Bu, ruhun yok olması değil, ruhun sonu olmayan o cehenneme atılmasıdır.

4 Çünkü işte bu, şeytanın tutsaklığına ve ayrıca Tanrı'nın adaletine göre, Tanrı'nın önünde kötülük işleyip iğrençlik yapan herkesin başına gelecektir.

5 Ve öyle oldu ki melek ben Nefi'ye şöyle diyerek konuştu: Gördüğün gibi Yahudi olmayan uluslar tövbe ederlerse, onlar için her şey iyi olacak; ve Rab'bin İsrail Evi'yle yapmış olduğu antlaşmaları da biliyorsun; ve tövbe etmeyen herkesin mahvolacağını da işitmişindir.

6 Bu yüzden, öyle olur da Yahudi olmayan uluslar Tanrı

Kuzusu'na karşı yüreklerini katılaştırırlarsa, vay onların haline!

7 Çünkü insançocukları arasında yapacağım büyük ve olağanüstü bir işin zamanı geldi, diyor Tanrı Kuzusu: Bu iş, ya bu elimde ya da öbür elimde sonsuza dek sürecek; onları ya barışa ve sonsuz yaşama inandıracak ya da kendi yüreklerinin katılığına ve zihinlerinin körlüğüne teslim edecektir; ve önceden söylediğim gibi, şeytanın tutsaklığı altında, hem ruhen hem de bedenlen tutsaklığa getirilip yıkıma uğrayacaklardır.

8 Ve öyle oldu ki melek bu sözleri söyledikten sonra bana şöyle dedi: Baba'nın, İsrail Evi ile yaptığı antlaşmaları hatırlıyor musun? Ona: "Evet!" dedim.

9 Ve öyle oldu ki melek bana şöyle dedi: Bak ve iğrençliklerin anası olan, kurucusunun şeytan olduğu o büyük ve iğrenç kiliseyi gör.

10 Ve bana şöyle dedi: İşte sadece iki kilise vardır: Biri Tanrı Kuzusu'nun Kilisesi ve diğeri de şeytanın kilisesidir; bu nedenle Tanrı Kuzusu'nun Kilisesi'nden olmayan herkes, iğrençliklerin anası olan o büyük kiliseden sayılır ve o kilise bütün dünyanın fahişesidir.

11 Ve öyle oldu ki ben bakıp bütün dünyanın fahişesini gördüm ve fahişe birçok suyun üzerinde oturuyordu; ve onun bütün dünyadaki her ulusun, sülalenin, dilin ve halkın arasında hükmü vardı.

12 Ve öyle oldu ki Tanrı Kuzusu'nun Kilisesini gördüm ve

kilise üyelerinin sayısı birçok suyun üzerinde oturan fahişenin kötülükleri ve iğrençlikleri yüzünden azdı; buna rağmen, Tanrı'nın azizleri olan Kuzusu'nun Kilisesi'nin de yeryüzünün her tarafında olduğunu gördüm; ve gördüğüm bu büyük fahişenin kötülükleri yüzünden, onların yeryüzündeki egemenlikleri azdı.

13 Ve öyle oldu ki iğrençliklerin büyük anasının, Tanrı Kuzusu'na karşı savaşmak için yeryüzünün her tarafında, Yahudi olmayan bütün ulusların arasından büyük kalabalıkları topladığını gördüm.

14 Ve öyle oldu ki ben Nefi, Tanrı Kuzusu'nun kudretinin yeryüzünün her tarafına dağılmış olan Kuzunun Kilisesi'ndeki azizlerin ve Rab'bin antlaşmalı halkının üzerine indiğini gördüm; ve onlar büyük bir yücelik içinde, doğrulukla ve Tanrı'nın kudretiyle silahlandılar.

15 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın gazabının o büyük ve iğrenç kilisenin üzerine boşaldığını gördüm; öyle ki dünyadaki her ulusun ve sülalenin arasında savaşlar ve savaş söylentileri çıktı.

16 Ve iğrençliklerin anasına ait olan bütün ulusların arasında savaşlar ve savaş söylentileri çıkmaya başlayınca, melek bana şöyle deyip konuştu: İşte Tanrı'nın gazabı fahişelerin anasının üzerinde! Ve işte, bütün bu şeyleri görüyorsun.

17 Ve Tanrı'nın gazabının, kurucusunun şeytan olduğu, bütün dünyanın büyük ve iğrenç kilisesi olan fahişelerin anasının

üzerine döküleceği gün geldiğinde, işte o gün, Baba'nın işi İsrail Evi'nden olan halkıyla yaptığı antlaşmaların yerine gelmesini sağlayacak yolu hazırlamak için başlayacaktır.

18 Ve öyle oldu ki melek bana konuştu: "Bak!" dedi.

19 Ve ben bakıp birisini gördüm ve o beyaz bir kaftan giymişti.

20 Ve melek bana şöyle dedi: İşte Kuzu'nun on iki havarilerinden biri.

21 İşte o, bu şeylerin geri kalan kısmını, evet ve aynı zamanda olup biten birçok şeyi görüp yazacaktır.

22 Ve o hem de dünyanın sonu hakkında yazacaktır.

23 Bu nedenle, onun yazacağı şeyler doğru ve gerçektir; ve işte, onlar Yahudi'nin ağzından çıktığını gördüğün bu kitapta yazılıdır; ve bunlar Yahudi'nin ağzından çıktığı zaman, yani Yahudi'nin ağzından bu kitap çıktığı zaman, içinde yazılı olanlar açık, saf ve en değerli olan şeylerdir ve bütün insanların kolayca anlayabileceği bir şekildeydi.

24 Ve işte, Kuzu'nun bu havarisinin yazacağı birçok şeyi gördün; ve işte, geri kalanları da göreceksin.

25 Fakat bundan sonra göreceğin şeyleri yazmayacaksın; çünkü Rab Tanrı, Tanrı Kuzusu'nun havarisini bunları yazması için atadı.

26 Ve Tanrı, bütün her şeyi daha önce yaşayan başka insanlara da göstermiştir ve onlar da gördüklerini yazmışlardır; ve

bunlar Kuzu'daki gerçeklere göre Rab'bin kendisi için uygun gördüğü bir zamanda tüm sağlığıyla İsrail Evi'ne getirilmek üzere mühürlenmiştir.

27 Ve ben Nefi, meleğin söylediği gibi, Kuzu'nun havarisinin adının Yuhanna olduğunu duydum ve buna tanıklık ederim.

28 Ve işte gördüğüm ve duyduğum bu şeylerin geri kalan kısmını yazmam ben Nefi'ye yasaklandı; bu nedenle yazdıklarım bana yeterli geliyor; ve ben gördüğüm şeylerin sadece küçük bir kısmını yazıyorum.

29 Ve babamın gördüğü şeyleri gördüğüme ve Rab'bin meleğinin bunları bana bildirdiğine tanıklık ederim.

30 Ve şimdi, Ruh tarafından alınıp götürülmüşken gördüğüm bu şeyler hakkındaki sözlerime son veriyorum; ve gördüğüm şeylerin hepsi yazılmış olmasa da yazdıklarımın hepsi doğrudur. Ve bu böyledir. Amin.

15. BÖLÜM

Lehi'nin soyu Sevindirici Haberi, Yahudi olmayan uluslardan son günlerde alacaktır—İsrail'in toplunışı doğal dalları tekrar kendisine aşılacak bir zeytin ağacına benzetilir—Nefi yaşam ağacına ait görüşünün yorumunu yapar ve kötülerini doğruların arasından ayıran Tanrı'nın adaletinden konuşur. m.ö. tahminen 600–592 yılları.

VE öyle oldu ki ben Nefi, Ruh tarafından alınıp götürüldükten ve bütün bu şeyleri gördükten

sonra babamın çadırına geri döndüm.

2 Ve öyle oldu ki kardeşlerimi gördüm ve onlar babamın kendilerine söylemiş olduğu sözler yüzünden birbirleriyle tartışıyorlardı.

3 Çünkü babam gerçekten de onlara, Rab'be sorulmadıkça, anlaşılması güç olacak birçok önemli şeyler söylemişti; ve kardeşlerim katı yürekli oldukları için gerektiği şekilde Rab'be güvenmemişlerdi.

4 Ve şimdi ben Nefi, onların yüreklerinin katılığından dolayı ve ayrıca görmüş olduğum bu şeyler yüzünden üzülüyordum ve insançocuklarının büyük kötülükleri yüzünden bu şeylerin gerçekleşmesinin kaçınılmaz olduğunu biliyordum.

5 Ve öyle oldu ki çektiğim acılara yenik düştüm; çünkü halkımın çöküşünü görmüştüm; onların yıkıma uğrayacağını gördüğüm için, çektiğim acılara her şeyden daha beter olduğunu düşünüyordum.

6 Ve öyle oldu ki gücüm yerine geldikten sonra kardeşlerimle konuştum; onlardan tartışmalarının sebebini öğrenmek istiyordum.

7 Ve onlar: "İşte, babamızın zeytin ağacının doğal dalları hakkında ve Yahudi olmayan uluslar hakkında konuştuğu sözleri anlayamıyoruz" dediler.

8 Ve ben onlara: "Rab'be sordunuz mu?" dedim.

9 Ve onlar bana: "Sormadık! Çünkü Rab bu tür şeyleri bize bildirmez!" dediler.

10 İşte, onlara: "Nasıl oluyor

da Rab'bin emirlerini yerine getirmiyorsunuz? Nasıl oluyor da yüreklerinizin katılığı yüzünden mahvolmak istiyorsunuz?" dedim.

11 Rab'bin şu sözlerini hatırlamıyor musunuz?—Eğer yüreklerinizi katılaştırmaz, emirlerimi gayretle tutar ve alacağınıza inanarak bana inançla sorarsanız, elbette bu şeyler sizlere bildirilecektir—

12 İşte size söylüyorum ki İsrail Evi, babamızın içindeki Rab'bin Ruhu tarafından bir zeytin ağacına benzetilmiştir; ve işte biz İsrail Evi'nden kopmadık mı ve İsrail Evi'ne ait bir dal değil miyiz?

13 Ve şimdi babamızın, doğal dalların Yahudi olmayan bütün ulusların aracılığıyla aşılması hakkında demek istediği şudur: Soyumuz son günlerde yavaş yavaş inancını kaybedeceği zaman, evet, Mesih'in insançocuklarına bedende görüneceği zamandan yıllar ve kuşaklar sonra, işte o zaman Mesih'in Sevindirici Haber'inin tamamı, Yahudi olmayan uluslara gelip onlardan da soyumuzdan geri kalanlara ulaşacaktır—

14 Ve o gün, soyumuzdan geriye kalanlar, kendilerinin İsrail Evi'nden olduklarını ve Rab'bin antlaşmalı halkı olduğunu bileceklerdir; ve o zaman kendi atalarının kimler olduğunu anlayıp öğrenecekler ve ayrıca Fidyeye Kurtaran'larının atalarına verdiği Sevindirici Haber'i öğreneceklerdir; böylece onlar Fidyeye Kurtaran'larına gelip nasıl kurtulacaklarını bilmek için O'nun

hakkında ve O'nun öğretilerinin ayrıntılarını öğreneceklerdir.

15 Ve o gün geldiğinde, onlar sevinip kayaları ve kurtuluşları olan Sonsuz Tanrı'yı övmeyecekler mi? Evet, o gün gerçek asmadan güç ve besin almayacaklar mı? Evet, Tanrı'nın gerçek sürüsüne katılmayacaklar mı?

16 İşte, size söylüyorum: Evet, onlar İsrail Evi içinde yine hatırlanacaklar; zeytin ağacının doğal bir dalı oldukları için gerçek zeytin ağacına aşılacaklardır.

17 Ve babamız şunu söylemek istemiştir; ve soyumuzun Yahudi olmayan uluslar tarafından dağıtılincaya kadar bunun gerçekleşmeyeceğini demek istemiştir; ve Rab'bin, Yahudi olmayan uluslara gücünü gösterebilmesi için Sevindirici Haber'in Yahudi olmayan ulusların aracılığıyla getirileceğini söylemek istemiştir; işte bu yüzden Rab, Yahudiler tarafından ya da İsrail Evi tarafından reddedilecektir.

18 Bu nedenle, babamız son günlerde yerine gelecek olan bu antlaşmaya dikkat çekerek yalnızca kendi soyumuzdan söz etmemiş, ama aynı zamanda bütün İsrail Evi'nden de söz etmiştir; bu antlaşmayı Rab, atamız İbrahim'le yapmış ve ona şöyle demiştir: Senin soyunun aracılığıyla dünyadaki bütün sülaleler bereketlenecek.

19 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerime bu şeyler hakkında çok konuştum; evet, onlara Yahudiler'in son günlerde nasıl geri getirileceklerini söyledim.

20 Ve onlara Yahudiler'in, yani İsrail Evi'nin geri dönüşü hakkında konuşan İşıya'nın sözlerini sayıp döktüm; ve onlar geri döndükten sonra bir daha başkalarıyla hiç karışmayacaklar ve dağıtılmayacaklardı. Ve öyle oldu ki kardeşlerime o kadar çok şey söyledim ki sakinleştiler ve Rab'bin önünde kendilerini alçalttılar.

21 Ve öyle oldu ki onlar benimle yine konuşup şöyle dediler: Babamızın rüyasında gördüğü bu şeyin anlamı nedir? Onun gördüğü ağacın anlamı nedir?

22 Ve ben onlara: "Bu, yaşam ağacının bir simgesiydi" dedim.

23 Ve onlar bana: "Babamızın gördüğü ağaca doğru götüren demir çubuğun anlamı nedir?" dediler.

24 Ve onlara bu demir çubuğun Tanrı'nın sözü olduğunu ve Tanrı'nın sözüne kulak verenlerin ve ona sıkı sıkı tutunanların hiç bir zaman mahvolmayacağını ve düşmanın onları yıkıma sürüklemek için kullanacağı ateşli okların ve ayartmaların onları alt edemeyeceğini ve kör edemeyeceğini söyledim.

25 Bu nedenle ben Nefi, kardeşlerimi Rab'bin sözlerine dikkat etmeye teşvik ettim; evet, ruhumun bütün gücüyle ve olanca yeteneğimle onları Tanrı'nın sözlerine dikkat etmeye ve O'nun emirlerini her zaman ve her durumda hatırlayıp tutmaya teşvik ettim.

26 Ve onlar bana: "Babamızın gördüğü suyla dolu ırmağın anlamı nedir?" dediler.

27 Ve ben onlara babamın

gördüğü suyun pislik olduğunu söyledim; ve babamın akli başka şeylerle o kadar meşguldü ki suyun pislüğünü görememişti.

28 Ve onlara bu pis suyun kötülere yaşam ağacından ve aynı zamanda Tanrı'nın azizlerinden ayıran korkunç bir uçurum olduğunu söyledim.

29 Ve onlara bunun meleğin bana söylediği, kötüler için hazırlanmış olan korkunç cehennem bir simgesi olduğunu söyledim.

30 Ve onlara babamızın, Tanrı'nın adaletinin doğruları kötülerden ayırdığını da gördüğünü ve Tanrı'nın adaletinin ışıltısının alev alev yanan bir ateşin ışıltısı gibi göğe, Tanrı'ya doğru her zaman ve sonsuza dek yükseldiğini ve bunun sonu olmadığını söyledim.

31 Ve onlar bana: "Bu şey bedenin denenme günlerinde işkençe çekmesi mi demek oluyor, yoksa ruhun, geçici beden ölümünden sonra alacağı son durumu mu anlatıyor, yoksa geçici olan şeylerden mi söz ediyor?" dediler.

32 Ve öyle oldu ki onlara bunun hem geçici hem de ruhsal konuların bir simgesi olduğunu söyledim; çünkü gün gelecek, onlar yaptıkları işlere göre, evet, geçici bedenleri tarafından denenme günlerinde yapılan işlere göre yargılanmaları gerekecekti.

33 Bu nedenle, onlar kötülükleri içinde ölürlerse, doğruluğa ait ruhsal değerlere göre dışarı atılmaları gerekir; dolayısıyla, yaptıkları işlere göre yargılanmaları için Tanrı'nın önüne

çıkartılmalıdırlar ve yaptıkları işler pislikse, mutlaka pis olmaları gerekir; ve pis oldukları takdirde kesinlikle Tanrı'nın Krallığı'nda yaşayamazlar; yoksa Tanrı'nın Krallığı'nın da pis olması gerekir.

34 Fakat işte, size Tanrı'nın Krallığı'nın pis olmadığını ve Tanrı'nın Krallığı'na kirli hiç bir şeyin giremeyeceğini söyleyirim; bu nedenle, pis olanlar için hazırlanmış pis bir yerin olması mutlaka gerekir.

35 Ve hazırlanmış olan bir yer, evet, hatta sözünü ettiğim o korkunç cehennem vardır ki oranın hazırlayıcısı şeytandır; dolayısıyla, insan ruhlarının son durumu ya Tanrı'nın Krallığı'nda oturmak ya da sözünü ettiğim adalete göre dışarı atılmaktır.

36 Bu nedenle kötüler, doğrulardan ve o yaşam ağacından ayrı tutulur; o ağacın meyvesi bütün diğer meyvelerden çok daha değerli ve lezzetlidir; evet ve Tanrı'nın verdiği armağanların en büyüğü bu meyvedir. Ve ben kardeşlerime böyle koştum. Amin.

16. BÖLÜM

Kötülerin gerçeği kabul etmesi zordur—Lehi'nin oğulları İsmail'in kızlarıyla evlenir—Liyahona çölde gidecekleri yolu gösterir—Rab'den gelen mesajlar zaman zaman Liyahona'nın üzerinde yazılıdır—İsmail ölür; ailesi çektikleri sıkıntılar yüzünden söylenir. M.Ö. tahminen 600–592 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki ben Nefi

kardeşlerimle konuşmamı birtirdikten sonra, işte onlar bana: "Bize tahammül edemeyeceğimiz çok ağır sözler söyledin" dediler.

2 Ve öyle oldu ki onlara "Gerçekler karşısında, kötülere ağır gelecek sözler söylediğimi biliyorum" dedim; ve doğruları haklı çıkarıp, onların son günde yukarı kaldırılacağına dair tanıklık ettim; bu yüzden suçluların gerçekleri kabul etmesi zordur; çünkü gerçekler onların tam kalbine saplanır.

3 Ve şimdi kardeşlerim, eğer sizler doğru olsaydınız ve gerçeğin sesini duymaya istekli olarak Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yürüyebilmek için gerçeklere dikkat etseydiniz, o zaman bu gerçekler yüzünden söylenmez ve bana ağır sözler söylüyorsun demezdiniz.

4 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerimi tüm gayretimle Rab'bin emirlerini tutmaya teşvik ettim.

5 Ve öyle oldu ki onlar Rab'bin önünde kendilerini o kadar alçalttılar ki onların doğru yolda yürüyeceklerini umarak onlar adına çok sevindim ve büyük umutlara kapıldım.

6 Şimdi bütün bunlar babam, Lemuel adını verdiği vadide çadırda kalırken söylendi ve oldu.

7 Ve öyle oldu ki ben Nefi, İsmail'in kızlarından biriyle evlendim; ve kardeşlerim de İsmail'in kızlarıyla evlendiler; ve Zoram da İsmail'in en büyük kızıyla evlendi.

8 Ve böylece babam, Rab'bin ona vermiş olduğu emirlerin

hepsini yerine getirmiş oldu. Ve ben Nefi, Rab tarafından son derece kutsanmışım.

9 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi geceleyin babama geldi ve ona ertesi gün çöle doğru yola çıkmasını emretti.

10 Ve öyle oldu ki babam sabahleyin uyanıp çadırın kapısına çıkınca, yerde ince bir işçilikle yapılmış yuvarlak bir küre görünce çok şaşırıldı; ve küre saf pirinçten yapılmıştı. Ve kürenin içinde iki iğ vardı ve bunlardan biri çölde nereye gideceğimizi gösteriyordu.

11 Ve öyle oldu ki Rab'bin bize verdiği erzaklardan arta kalanları ve çölde yanımızda götürebileceğimiz ne varsa bir araya topladık ve çöle götürmek için yanımıza her çeşit tohum aldık.

12 Ve öyle oldu ki çadırlarımızı topladık ve Laman Irmağını geçerek çöle doğru yola çıktık.

13 Ve öyle oldu ki hemen hemen güney-güneydoğu istikametinde dört gün boyunca yolculuk ettik ve çadırlarımızı tekrar kurduk; ve bu yere Şazer adını verdik.

14 Ve öyle oldu ki oklarımızı ve yaylarımızı alıp ailelerimiz için çöle avlanmaya çıktık; ve ailelerimiz için yiyecek bulduktan sonra tekrar çöldeki ailelerimizin yanına, Şazer denilen yere döndük. Ve çölde yine aynı yönü izleyerek, Kızıldeniz kıyısının yanındaki çölün en verimli bölgelerinden geçerek yol aldık.

15 Ve öyle oldu ki günlerce yolculuk ettik; yolda oklarımızla ve yaylarımızla ve taşlarımızla ve sapanlarımızla avlandık.

16 Ve bizi çölün daha verimli kısımlarına götüren kürenin gösterdiği yönü izledik.

17 Ve günlerce yol aldıktan sonra, yeniden dinlenip ailelerimize yiyecek bulmak amacıyla bir süreliğine çadırlarımızı kurduk.

18 Ve öyle oldu ki ben Nefi avlanmaya çıktığımda, işte iyi bir çelikten yapılmış olan yayımı kırdım ve yayım kırıldıktan sonra, işte, kardeşlerim yayımın ziyan olması yüzünden bana kızdılar; çünkü yiyecek bir şey bulamadık.

19 Ve öyle oldu ki ailelerimizin yanına elimiz boş döndük ve onlar yolculuklarından dolayı çok yorgun düştükleri için ve yiyecekleri olmadığı için çok sıkıntı çektiler.

20 Ve öyle oldu ki Laman, Lemuel ve İsmail'in oğulları, çölde çektikleri acılar ve sıkıntılar yüzünden hayli yakınmaya başladılar; ve babam bile Tanrısı Rab'be karşı söylenmeye başladı; evet ve onların hepsi son derece mutsuzdu; hatta Rab'be bile söylendiler.

21 Şimdi öyle oldu ki ben Nefi, yayımın kırılmasına kardeşlerim kadar üzülüyordum ve onların yayları da esnekliklerini kaybettiği için durumumuz son derece zorlaşmaya başlamıştı; evet, sonuçta yiyecek hiçbir şey bulamadık.

22 Ve öyle oldu ki ben Nefi, tekrar yüreklerini katılaştırdıkları için, hatta Tanrıları Rab'bi suçladıkları için kardeşlerimle çok konuştum.

23 Ve öyle oldu ki ben Nefi,

kendime ağaçtan bir yay ve düz bir çubuktan da bir ok yaptım; dolayısıyla bir ok ve yayla, bir sapan ve taşlarla kuşandım. Ve babama: "Av bulmak için nereye gideyim?" dedim.

24 Ve öyle oldu ki babam Rab'be sordu. Söylediklerimden dolayı kendilerini alçaltmışlardı; çünkü onlara içimden gelen güçle pek çok şey söylemişim.

25 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi babama geldi ve Rab'be karşı söylendiği için epeyce azarlandı; öyle ki babam derin bir üzüntüye gömüldü.

26 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi babama şöyle dedi: Küreye bak ve üstündeki yazıyı oku.

27 Ve öyle oldu ki babam kürenin üstündeki yazıyı görünce son derece korkup titremeye başladı ve aynı zamanda kardeşlerim, İsmail'in oğulları ve eşlerimiz de korkup titremeye başladı.

28 Ve öyle oldu ki ben Nefi kürenin içindeki göstergelerin, onlara gösterdiğimiz inanç, gayret ve dikkate göre çalıştıklarını gördüm.

29 Ve ayrıca onların üzerinde açıkça okunabilen ve Rab'bin yolları hakkında bize akıl veren yeni bir yazı vardı; ve bu yazı gösterdiğimiz inanç ve gayrete göre çıkıyor ve zaman zaman değişiyordu. Ve böylece Rab'bin küçük küçük şeylerle ne büyük işler yapabileceğini görüyoruz.

30 Ve öyle oldu ki ben Nefi, kürede gösterilen yön doğrultusunda ilerleyip dağın tepesine çıktım.

31 Ve öyle oldu ki yabani

hayvanlar vurdum, böylece ailelerimiz için yiyecek sağladım.

32 Ve öyle oldu ki avladığım hayvanları taşıyarak çadırlarımıza döndüm; ve şimdi, onlar yiyecek bulduğumu görünce ne kadar çok sevinmişlerdi! Ve öyle oldu ki Rab'bin önünde kendilerini alçaltarak O'na şükrettiler.

33 Ve öyle oldu ki hemen hemen ilk başladığımız aynı yönde hareket ederek yolculuğumuza tekrar başladık; ve günlerce yolculuk ettikten sonra kısa bir süre konaklamak için yine çadırlarımızı kurduk.

34 Ve öyle oldu ki İsmail öldü ve Nahom denilen bu yerde toprağa verildi.

35 Ve öyle oldu ki İsmail'in kızları babalarını kaybettikleri için ve çölde çektikleri sıkıntılar yüzünden çok ağlayıp sızlandılar; ve onları Yerusalemlüklerinden sürükleyip çıkardığı için babama karşı söylenip şöyle dediler: Babamız öldü; evet ve çölde durmadan dolaşıp durduk; ve birçok sıkıntı, açlık, susuzluk ve yorgunluk çektik; ve bütün bu çektiklerimizden sonra çölde açlıktan ölmeye mahkûmuz.

36 Ve babama ve aynı zamanda bana karşı böyle söylenerek tekrar Yerusalemlük'e geri dönmek istediler.

37 Ve Laman, Lemuel'e ve ayrıca İsmail'in oğullarına: "İşte, gelin babamızı ve ayrıca kendisini biz ağabeylerinin başına hükümdar ve hoca yapan kardeşimiz Nefi'yi öldürelim" dedi.

38 Şimdi, o diyor ki Rab kendisiyle konuşuyormuş ve melekler de gelip ona öğretiyorlarmış. Fakat işte, bize yalan söylediğini biliyoruz; ve bize bu yalanları gözümüzü boyamak için söylüyor ve kurnaz marifetleriyle bir sürü dolaplar çeviriyor; belki de bizi bilinmeyen bir yere götürmeyi düşünüyor ve bizi uzaklara sürükleyip götürdükten sonra da kendi keyfi ve zevkine göre bizi yönetmek için başımıza kral ve yönetici olmayı planlıyor olmalı; Ve ağabeyim Laman onların yüreklerini bu şekilde kıskırtıp öfkelendirdi.

39 Ve öyle oldu ki Rab bizimle birlikteydi; evet, hatta Rab'bin sesi gelip onlara birçok şeyler söyledi ve onları çok fena azarladı; ve onların öfkesi ancak Rab'bin sesiyle azarlandıktan sonra yatıştı; ve işledikleri günahlardan tövbe ettiler; öyle ki Rab de açlıktan ölmeyelim diye yiyecek vererek yine bizi kutsadı.

17. BÖLÜM

Nefi'ye bir gemi inşa etmesi emredilir—Kardeşleri ona karşı gelir—Nefi, Tanrı'nın İsrail'le olan geçmişteki ilişkisini anlatarak onları teşvik etmeye çalışır—Tanrı'nın gücü ile dolar—Kardeşlerinin Nefi'ye dokunmaları yasaklanır, yoksa kuru bir kamış gibi kavrulacaklardır. m.ö. tahminen 592–591 yılları.

VE öyle oldu ki çöldeki yolculuğumuza tekrar başladık ve bundan sonra yaklaşık doğu

yönünde yol aldık. Ve çölde zorlukla ilerlerken birçok sıkıntı çektik; ve kadınlarımız çölde çocuk doğurdu.

2 Ve Rab'bin bize gönderdiği nimetler o kadar büyüktü ki çölde çiğ et yiyerek yaşarken kadınlarımızın çocuklarını emzirmek için sütü çoktu ve güçlüydüler, evet, hatta erkek gibi güçlüydüler; ve yolculuklarına hiç şikayet etmeden katlanmaya başladılar.

3 Ve böylece görüyoruz ki Tanrı'nın emirlerinin yerine getirilmesi gerekmektedir. Ve öyle olur da insançocukları Tanrı'nın emirlerini yerine getirirlerse, Tanrı onları besleyip güçlendirir ve onlara yapmalarını emrettiği işi başarabilmeleri için olanaklar sağlar; bu nedenle çölde geçici olarak kalırken, Tanrı bize de olanaklar sağladı.

4 Ve çölde yıllarca kaldık, evet, tam sekiz yıl kaldık.

5 Ve meyvesi ve yaban balı çok olduğu için Bolluk adını verdiğimiz bir diyara geldik; ve bütün bunlar mahvolmayalım diye Rab tarafından hazırlanmıştı. Ve denizi gördük ve oraya engin sular anlamına gelen İreyantum adını verdik.

6 Ve öyle oldu ki deniz kıyısına çadırlarımızı kurduk ve birçok sıkıntı ve zorluk çekmemize rağmen, evet, hatta o kadar çok zorluk çekmiştik ki bunların hepsini yazmamız mümkün değildir; deniz kıyısına vardığımızda son derece sevinçliydik; ve buranın meyvesi çok olduğu için buraya Bolluk adını verdik.

7 Ve öyle oldu ki ben Nefi,

Bolluk ülkesinde günlerce kaldıktan sonra Rab'bin sesi bana gelerek şöyle dedi: Kalk, dağa çık! Ve öyle oldu ki kalkıp dağa çıktım ve Rab'be yakardım.

8 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle deyip konuştu: Halkını bu sulardan karşıya geçirebilmem için sana göstereceğim şekilde bir gemi inşa edeceksin.

9 Ve ben: "Rab maden bulup eritmek için nereye gideyim ki gemiyi bana gösterdiğin şekilde inşa edebilmek için gereken aletleri hazırlayabileyim?" dedim.

10 Ve öyle oldu ki Rab, bana maden bulup alet hazırlayabilmem için nereye gitmem gerektiğini söyledi.

11 Ve öyle oldu ki ben Nefi ateşi körüklemek için hayvan derisinden bir körük yaptım; ve ateşi körüklemek üzere körüğü hazırladıktan sonra ateş yakabilmek için iki taşı birbirine vurdum.

12 Çünkü Rab, çölde yolculuk ederken o güne dek ateş yakmamıza pek izin vermemişti; çünkü şöyle dedi: Yemeğinizi lezzetli yapacağım, böylece pişirmenize gerek kalmayacak.

13 Ve çölde sizin ışığınız da Ben olacağım; ve eğer olur da emirlerimi yerine getirirseniz, önünüzden gidip yolunuzu hazırlayacağım; bu nedenle, emirlerime uyduğunuz ölçüde vaadedilen diyara doğru yol gösterileceksiniz; ve size benim aracılığımla yol gösterildiğini bileceksiniz.

14 Evet ve Rab ayrıca şunu söyledi: Vaadedilen diyara var-

dıktan sonra Ben Rab'bin, Tanrı olduğunu ve Ben Rab'bin sizleri yok olmaktan kurtardığını, evet, sizi Yerusalemlüklerinden çıkardığımı bileceksiniz.

15 Bu nedenle, ben Nefi, Rab'bin emirlerini tutmaya çalıştım ve kardeşlerimi inançlı ve gayretli olmaya teşvik ettim.

16 Ve öyle oldu ki kayadan erittiğim madenden aletler yaptım.

17 Ve kardeşlerim benim bir gemi inşa etmek üzere olduğumu görünce, bana karşı söylenmeye başlayarak: "Kardeşimiz aptalın biri, çünkü bir gemi inşa edebileceğini sanıyor; evet ve ayrıca bu büyük suları geçebileceğini sanıyor" dediler.

18 Ve kardeşlerim bana karşı böyle söylenerek çalışmak istemediler; çünkü benim bir gemi inşa edebileceğime inanmıyorlardı; bana Rab tarafından talimat verildiğine de inanmıyorlardı.

19 Ve şimdi öyle oldu ki ben Nefi yüreklerinin katılığından dolayı son derece mutsuzdum; ve şimdi, onlar üzölmeye başladığını görünce, yürekleri o kadar büyük bir mutlulukla doldu ki benim durumuma sevinerek: "Senin bir gemi inşa edemeyeceğini biliyorduk; çünkü senin doğru kararlar verebilmekten yoksun biri olduğunu biliyoruz; bunun için, sen böyle büyük bir işi beceremezsin" dediler.

20 Ve sen de tıpkı babamız gibi onun yüreğindeki aptalca hayallere kendini kapırmışsın; evet, Yerusalemlüklerinden bizi

o sürükleyip çıkardı ve bunca yıl çölde dolanıp durduk; ve eşlerimiz koskoca karınlarıyla hamileyken çalıştılar; ve çölde çocuk doğurup ölüm dışındaki bütün acılara katlandılar; ve bu sıkıntılara katlanmaktansa, Yerusalemlük'nden çıkmadan önce ölselerdi daha iyi olurdu.

21 İşte, bunca yıl çölde o kadar acı çektik, oysa mallarımızın ve bize miras kalan toprakların tadını çıkarabilirdik; evet, mutlu olabilirdik.

22 Ve biz Yerusalemlük ülkesinde yaşayan halkın doğru insanlar olduğunu biliyoruz; çünkü onlar Musa yasasına göre Rab'bin kanunlarını, hükümlerini ve O'nun bütün emirlerini yerine getiriyorlardı; bu nedenle, onların doğru insanlar olduklarını biliyoruz; ve babamız ise onları yargıladı ve onun sözlerine kulak verdiğimiz için bizi sürükleyerek çok uzaklara götürdü; evet, kardeşimizin de ondan hiç farkı yok. Ve kardeşlerim bu şekilde söylenerek bizi suçladılar.

23 Ve öyle oldu ki ben Nefi onlara şöyle diyerek konuştum: İsrail'in çocukları olan atalarımız, Rab'bin sözlerine kulak vermemiş olsalardı, Mısırlılar'ın elinden kurtarılabilirler miydi, buna inanıyor musunuz?

24 Evet, Rab, Musa'ya onları kölelikten çıkarması için emir vermemiş olsaydı, kölelikten kurtulabilirler miydi sanıyorsunuz?

25 Şimdi İsrail çocuklarının köle olduklarını biliyorsunuz ve katlanılması güç görevlerin onların sırtına yüklendiğini de

biliyorsunuz; bu nedenle kölelikten kurtarılmanın onlar için kesinlikle hayırlı bir iş olduğunu da biliyorsunuz.

26 Şimdi Musa'ya o büyük işi yapmasını Rab'bin buyurduğunu da biliyorsunuz; ve Kızıldeniz sularının onun sözüyle o yana ve bu yana ikiye bölündüğünü ve onların kuru zemin üzerinden karşıya geçtiklerini de biliyorsunuz.

27 Oysa Firavun'un orduları olan Mısırlıların Kızıldeniz'de boğulduğunu da biliyorsunuz.

28 Ve onların çölde man ile beslendiklerini de biliyorsunuz.

29 Evet ve aynı zamanda Musa'nın içindeki Tanrı gücüyle seslenerek kayaya vurduğunu ve oradan İsrail çocuklarının susuzluğunu gidermek için suların fışkırdığını da biliyorsunuz.

30 Ve her ne kadar kendilerine yol gösterilmesine rağmen, Tanrıları Rab'bin ve Fidyeye Kurtaran'larının önlerinden giderek gündüzleri onlara yol göstermesine, geceleri ise onlara ışık vermesine ve insanlara verilmesi uygun her şeyi onlar için yapmasına rağmen, onlar yüreklerini katılaştırıp akıllarını körleştirdiler ve Musa'ya ve yaşayan gerçek Tanrı'ya karşı sövüp saydılar.

31 Ve öyle oldu ki Tanrı da dediği gibi onları yok etti; ve dediği gibi onlara yol gösterdi; ve dediği gibi onlar için her şeyi yaptı; ve O'nun dediği olmadan hiçbir şey yapılmadı.

32 Ve onlar Erden ırmağından karşıya geçtikten sonra, Tanrı onlara oradaki ülkenin çocukla-

rını kovacak, evet, dağıtıp yok edecek gücü verdi.

33 Ve şimdi vaadedilen diyarda yaşarken atalarımız tarafından kovulan bu ülkenin çocuklarının doğru kimseler olduklarını mı sanıyorsunuz? İşte size söylüyorum: Hayır!

34 Eğer bu ülkenin çocukları doğru kişiler olsalardı, atalarımız onlardan daha çok mu seçilmiş olurlardı? Size söylüyorum: Hayır!

35 İşte, Rab'bin gözünde herkes eşittir. Doğru olan insana Tanrı yardım eder. Fakat işte, bu halk Tanrı'nın her sözünü inkâr etmiş ve kötülüklerinde olgunlaşmışlardı; ve Tanrı'nın bütün gazabı onların üzerindeydi; ve Rab ülkeyi onlara lanetlemiş, atalarımız içinse kutsamıştı; evet, Rab ülkeyi lanetleyerek onları yok etmiş, atalarımız ülkede güç kazansın diye ülkeyi kutsamıştı.

36 İşte Rab yeryüzünü üzerinde yaşansın diye yarattı ve çocuklarını da ona sahip olmaları için yarattı.

37 Ve Rab doğru bir ulus yetiştirir ve kötülerin uluslarını yok eder.

38 Ve doğruları değerli ülkelere götürür, kötüleriyse yok eder ve onların yüzünden ülkeyi lanetler.

39 Rab yücelerde, göklerde egemenlik sürer; çünkü orası O'nun tahtıdır ve bu dünya da ayaklarının basamağıdır.

40 Ve O kendisini Tanrı'ları olarak benimseyenleri sever. İşte atalarımızı sevdi ve onlarla, evet, hatta İbrahim, İshak ve

Yakup'la antlaşma yaptı ve yapmış olduğu antlaşmaları hatırladı; bu nedenle, atalarımızı Mısır ülkesinden çıkarıp getirdi.

41 Ve Rab asası ile onları çölde cezalandırdı; çünkü sizin gibi onlar da yüreklerini katılaştırmışlardı; ve Rab onları kötülükleri yüzünden cezalandırdı. Onların arasına yakıcı uçan yılanlar gönderdi; ve ısırıldıktan sonra iyileşmeleri için bir çare de hazırladı; ve onların yapmaları gereken tek iş bakmaktı; ve çaresi bu kadar kolay ve basit olduğu halde birçok kişi öldü.

42 Ve onlar zaman zaman yüreklerini katılaştırdılar ve Musa'ya ve ayrıca Tanrı'ya sövüp saydılar; buna rağmen Tanrı'nın eşsiz gücüyle vaadedilen diyara doğru onlara yol gösterildiğini biliyorsunuz.

43 Ve şimdi, bütün bu olanlardan sonra, onların kötüleştigi zaman, evet, kötülüklerinde olgunlaştıkları zaman neredeyse gelmiştir; ve sanırım, bugünlerde yok olmak üzereler; çünkü tutsak alınıp götürülecek birkaç kişi dışında, onların yok olacağı günün kesinlikle geleceğini biliyorum.

44 Bu nedenle Rab, babama çöle gitmesini emretti; ve Yahudiler de onun canına kıymak istediler; evet ve siz de onun canına kıymaya çalıştınız; bu nedenle bir katil yüreği taşıyorsunuz, siz de onlar gibisiniz.

45 Kötülük yapmakta hızlı, ama Tanrınız Rab'bi hatırlamakta yavaşsınız. Bir melek gördünüz ve o sizinle konuştu. Evet, onun sesini zaman zaman

duydunuz; ve sizinle sakin yumuşak bir sesle konuştu; ne var ki siz hislerinizi kaybettiğiniz için onun sözlerini hissedemediniz; bu yüzden, sizinle sanki yeri parçalayacakmış gibi sarsan gök gürültüsüne benzer bir sesle konuştu.

46 Ve siz ayrıca O'nun her şeye gücü yeten sözünün kudretiyle bu dünyayı yok edebileceğini biliyorsunuz; evet ve O'nun bir sözüyle sarp yerleri dümdüz ve düz yerleri de paramparça edebileceğini biliyorsunuz. Öyleyse neden bu kadar katı yüreklisiniz?

47 İşte, sizin yüzünüzden ruhum büyük acılar içinde kıvrınıyor ve yüreğimse sızlıyor; sonsuza dek atılmanızdan korkuyorum. İşte Tanrı'nın Ruhu ile o kadar doluyum ki, bedenimde hiç güç kalmadı.

48 Ve şimdi, öyle oldu ki bu sözleri söylediğimde, onlar bana kızıp beni denizin derinliklerine atmak istediler; ve bana el kaldırmak için üstüme yürüdüklerinde, onlara şöyle diyerek konuştum: Her şeye gücü yeten Tanrı'nın adıyla bana dokunmanızı emrediyorum! Çünkü bedenim yanıp kül olacak bir şekilde Tanrı'nın kudretiyle dolu! Ve kim elini bana sürerse kuru bir kamış gibi kavrulacaktır; ve o kişi Tanrı'nın gücü karşısında bir hiç olacaktır; çünkü Tanrı onun cezasını verecektir.

49 Ve öyle oldu ki ben Nefi, onlara artık babalarına karşı bir daha söylenmemelerini ve ben-den de yardımlarını esirgемemelerini söyledim; çünkü Tanrı

bana bir gemi inşa etmemi emretmişti.

50 Ve ben onlara: “Eğer Tanrı, benim her şeyi yapmamı emretseydi, ben her şeyi yapabilirdim. Eğer bana bu suya toprak ol dememi emrederse, su toprak olur; ve söylersem bu olacaktır” dedim.

51 Ve şimdi, eğer Rab’bin böyle büyük bir gücü varsa ve insan-çocukları arasında o kadar çok mucizeler yapmışsa, nasıl olur da bana bir gemi inşa etmesini öğretemez?

52 Ve öyle oldu ki ben Nefi kardeşlerime birçok şey söyledim; öyle şaşırıp kaldılar ki benimle uğraşmaya cesaret edemediler; günlerce, değil ellerini sürmeye, parmaklarıyla bile bana dokunmaya cesaret edemediler. Şimdi Tanrı’nın Ruhu o kadar güçlüydü ki karşımda kuruyup yok olmaktan korkarak bunu yapmaya cesaret edemediler; ve Tanrı’nın Ruhu onları böylesine etkilemişti.

53 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle dedi: Elini yine kardeşlerine doğru uzat ve onlar karşında kuruyup yok olmayacaklar, ama onları sarsacağım, diyor Rab ve bunu, Tanrıları Rab olduğumu bilmeleri için yapacağım.

54 Ve öyle oldu ki elimi kardeşlerime doğru uzattım ve karşımda kuruyup yok oldular; ancak Rab, dediği gibi onları sarstı.

55 Ve şimdi onlar: “Rab’bin seninle birlikte olduğunu kesinlikle biliyoruz; çünkü bizi sarsan gücün Rab’bin kudreti olduğu-

nu biliyoruz” dediler. Ve ayaklarıma kapanıp neredeyse bana tapacaklardı; ancak böyle bir şeyi yapmalarına izin vermedim. Onlara: “Ben sizin kardeşinizim, evet, hatta sizin küçük kardeşinizim; bu nedenle, Tanrınız Rab’be ibadet edin ve ananıza babanıza saygı gösterin ki ömrünüz Tanrınız Rab’bin sizlere vereceği bu topraklarda uzun olsun” dedim.

18. BÖLÜM

Gemi biter—Yakup ile Yusuf’un doğumlarından söz edilir—Topluluk vaadedilen diyara doğru hareket etmek üzere gemiye biner—İsmail’in oğulları ve onların eşleri alem yapar ve isyan çıkarırlar—Nefi’yi bağlarlar ve gemi korkunç bir kasırgayla geriye doğru sürüklenir—Nefi serbest bırakılır ve onun duasıyla fırtına durur—Halk vaadedilen diyara varır. m.ö. tahminen 591–589 yılları.

VE öyle oldu ki onlar Rab’be ibadet ettiler ve benimle birlikte işe koyuldular; ve ince bir işçilikle geminin kerestelerini işledik. Ve Rab bana zaman zaman geminin kerestelerini nasıl işleyeceğimi gösterdi.

2 Şimdi ben Nefi, keresteleri herkesin bildiği şekilde işlemedim; gemiyi de insanların yaptığı şekilde yapmadım; fakat onu, Rab’bin bana gösterdiği şekilde inşa ettim; dolayısıyla gemi insan eliyle yapılmış gemilere benzemiyordu.

3 Ve ben Nefi sık sık dağa çıktım ve Rab’be sık sık dua ettim;

bu nedenle Rab bana büyük şeyler gösterdi.

4 Ve öyle oldu ki Rab'bin dediği gibi gemiyi yapıp bitirdikten sonra, kardeşlerim geminin güzel olduğunu ve çok ince bir işçilikle yapıldığını gördüler; bu nedenle Rab'bin önünde kendilerini yine alçalttılar.

5 Ve öyle oldu ki Rab'bin sesi babama gelerek toparlanmamızı ve aşağıya inip gemiye binmemizi söyledi.

6 Ve öyle oldu ki ertesi gün, Rab'bin bize buyurduğu gibi her şeyi, çölden getirdiğimiz epeyce meyve ve eti ve bol miktarda bal ve erzağı hazırladıktan sonra, bütün yükümüzü, tohumlarımızı ve yanımızda getirdiğimiz her türlü eşyayı alarak aşağıya indik ve herkes yaşına göre gemiye bindi; bu nedenle, hepimiz eş ve çocuklarımızla birlikte gemiye bindik.

7 Ve şimdi, babamın çölde iki oğlu olmuştu; büyüğünün adı Yakup ve küçüğünün adı ise Yusuf'tu.

8 Ve öyle oldu ki hepimiz aşağıya inip gemiye bindikten ve bize emredilen erzak ve eşyalarımızı yanımıza aldıktan sonra denize açıldık ve esen rüzgarın önünde vaadedilen diyara doğru sürüklendik.

9 Ve rüzgarın önünde günlerce sürüklendikten sonra, işte kardeşlerim, İsmail'in oğulları ve ayrıca onların eşleri öyle bir alem yapmaya başladılar ki dans ederek şarkı söylemeye ve çok terbiyesiz bir şekilde konuşmaya başladılar; evet, hatta hangi güçle buraya getirilmiş

olduklarını bile unuttular; evet, son derece terbiyesizleştiler.

10 Ve ben Nefi, Rab kızıp bizi kötülüklerimizden dolayı cezalandıracak ve denizin derinlikleri de bizi yutacak diye çok korkmaya başladım; bu nedenle, ben Nefi, onlarla ciddi bir şekilde konuşmaya başladım; fakat işte onlar bana kızarak: "Küçük kardeşimizin başımıza hükümdar olmasını istemiyoruz" dediler.

11 Ve öyle oldu ki Laman ile Lemuel beni tutup ipe bağladılar ve bana çok sert davrandılar; ancak Rab, gücünü göstermek ve kötüler hakkında söylemiş olduğu sözlerini yerine getirmek için buna izin verdi.

12 Ve öyle oldu ki onlar beni öyle bağlamışlardı ki hiç kılmıdayamıyordum; daha sonra Rab tarafından hazırlanmış olan pusulanın çalışması durdu.

13 Bu nedenle gemiyi ne tarafa yöneteceklerini bilemediler; derken büyük bir fırtına, evet, büyük ve şiddetli bir kasırga çıktı ve üç gün boyunca suda geri sürüklendik; ve denizde boğulmaktan çok korkmalarına rağmen beni çözmediler.

14 Ve geriye doğru sürüklenmemizin dördüncü gününde kasırga oldukça şiddetlenmeye başladı.

15 Ve öyle oldu ki denizin derinliklerinde yutulmak üzereydik. Ve dört gün suda geriye doğru sürüklendikten sonra, kardeşlerim Tanrı'nın onları cezalandırdığını ve yaptıkları kötülüklerden tövbe etmezlerse öleceklerini anlamaya başlamış

lar; bunun üzerine yanıma gelip bileklerimdeki bağları çözdüler; ve işte, bileklerim çok şişmişti ve ayak bileklerim de çok şişmişti ve çok fena acıyordu.

16 Yine de Tanrıma güvendim ve bütün gün O'na şükrettim; ve çektiğim sıkıntılar yüzünden Rab'be söylenmedim.

17 Şimdi babam Lehi onlara ve ayrıca İsmail'in oğullarına pek çok şey söylemişti; fakat işte, onlar benim adıma konuşmak isteyen herkese tehditler savurdular; ve annemle babam yaşları ilerlediği ve çocuklarından yana çok dert çektikleri için çok yıkıldılar, evet, hatta hasta yatağına düştüler.

18 Çektikleri büyük üzüntü ve kederlerden dolayı ve kardeşlerimin kötülükleri yüzünden neredeyse bu yaşamdan ayrılıp Tanrı'larına kavuşmak üzereydiler; evet, onların ak saçları toprağın altına yatırılmak üzereydi; evet, hatta onlar üzüntüleriyle beraber sulu bir mezara atılmak üzereydiler.

19 Ve Yakup ile Yusuf küçük-tümler, devamlı ilgiye ihtiyaçları vardı; annelerinin çektiği sıkıntılar onları sarsmıştı; ve beni çözmeleri için eşimin ve çocuklarımın gözyaşları ve yalvarıp yakarmaları da ağabeylerimin yüreğini yumuşatamamıştı.

20 Ve onları yok olmakla tehdit eden Tanrı'nın gücü dışında, hiçbir şey onların yüreklerini yumuşatamazdı; bu nedenle onlar denizin derinliklerinde boğulup gideceklerini anlayınca, yaptıklarından pişmanlık duyarak sonunda beni çözdüler.

21 Ve öyle oldu ki onlar beni çözdükten sonra, işte pusulayı elime aldım ve istediğim gibi çalışmaya başladı. Ve öyle oldu ki Rab'be dua ettim; ve ben dua ettikten sonra rüzgarlar kesildi, fırtına dindi ve ortalık tamamen sakinleşti.

22 Ve öyle oldu ki ben Nefi gemiyi yönettim ve yeniden vaadedilen diyara doğru yelken açtık.

23 Ve öyle oldu ki günlerce yol aldıktan sonra vaadedilen diyara vardık ve karaya çıkıp çadırlarımızı kurduk; ve buraya vaadedilen diyar adını verdik.

24 Ve öyle oldu ki toprağı işleyip tohum ekmeye başladık; evet, Yeruşalem ülkesinden getirmiş olduğumuz bütün tohumları ektik. Ve öyle oldu ki çok iyi büyüdüler; bu nedenle Tanrı bizi bollukla bereketledi.

25 Ve öyle oldu ki bu ıssız yerlerde yolculuk ederken bu vaadedilen diyardaki ormanlarda her çeşit hayvanların olduğunu, hem ineğin hem de sığırın ve eşeğin ve atın ve keçinin ve yaban keçisinin ve insan için yararlı her türlü yabancı hayvanların olduğunu gördük. Ve her çeşit maden, hem altın hem gümüş, hem de bakır bulduk.

19. BÖLÜM

Nefi madeni levhalar hazırlar ve bunlara halkının geçmişini kaydeder—İsrail'in Tanrısı, Lehi'nin Yeruşalem'den ayrılmasından altı yüz yıl sonra dünyaya gelecektir—Nefi, İsrail'in Tanrısı'nın acıla-

rını ve çarmıha gerilişini anlatır—Yahudiler Rab'be geri dönecekleri son günlere kadar hor görülecek ve darmadağın edilecekler. M.Ö. tahminen 588-570 yılları.

VE öyle oldu ki Rab bana emretti; bu nedenle halkımın kayıtlarını tutmak için madeni levhalar hazırladım. Ve hazırladığım levhaların üzerine babamın kayıtlarını ve aynı zamanda bizim çöldeki yolculuğumuzu ve babamın peygamberliklerini işledim; ve kendi peygamberliklerimin çoğunu da yazdım.

2 Ve ben bu levhaları hazırlarken, Rab'bin bunları yapmamı emredeceğini bilmiyordum; bu nedenle, babamın kayıtları, onun atalarının soyağacı ve çölde başımıza gelen olayların çoğu sözünü ettiğim bu ilk levhaların üzerine işlenmiştir. Dolayısıyla, bu levhaları hazırlamadan önce olan olaylar, ilk levhalarda doğru ve daha ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır.

3 Ve aldığım emre uyarak bu levhaları hazırladıktan sonra ben Nefi, yapılan hizmetlerin ve peygamberliklerin, bunların daha değerli ve kolay anlaşılır kısımlarının, bu levhaların üzerine yazılması için bir emir aldım; ve yazılanlar, bu toprakları yurt edinecek halkımın eğitimi için ve aynı zamanda Rab tarafından bilinen başka bilgece amaçlar için korunup saklanacaktı.

4 Bu nedenle, ben Nefi, diğer levhaların üzerinde, halkımın savaşlarını, çekişmelerini ve yıkılışlarını anlatan, yani bunları

daha ayrıntılı bir şekilde anlatan bir kayıt tuttum. Ve bunu yaptım ve halkıma ben öldükten sonra ne yapmaları gerektiğini emrettim; ve bu levhaların, Rab'den yeni bir emir gelinceye kadar, bir kuşaktan diğerine ya da bir peygamberden diğerine aktarılmasını emrettim.

5 Ve bu levhaları nasıl hazırladığım daha sonra anlatılacaktır; ve şimdi işte, kaldığım yerden sözlerime devam edeceğim; ve bunu, kutsal yazıların korunması ve halkımın bilgisine sunulması için yapıyorum.

6 Bununla birlikte, levhalara kutsal olmadığını düşündüğüm hiçbir şeyi yazmıyorum. Ve şimdi, ben hata yaparsam, benden önce yazanlar da hata yapmıştır; başkaları hata yaptı diye kendimi bağışlatmaya çalışmıyorum; ancak, insan olduğum için, içimdeki zayıflıklardan ötürü kendimi kusurlu buluyorum.

7 Çünkü bazı kimselerin gerek ruh gerekse beden açısından büyük değer verdiği şeyleri, başkaları hiçe sayıp ayakları altında çiğner. Evet, insanlar İsrail'in gerçek Tanrısını bile kendi ayakları altında çiğnerler. Ayakları altında çiğnerler diyorum, ama bunu başka bir şekilde söylemek gerekirse, O'nu hiçe sayarlar ve verdiği öğütlerin sesine kulak asmazlar.

8 Ve işte O, meleğin sözlerine göre, babam Yeruşalem'den ayrıldıktan altı yüz yıl sonra dünyaya gelecektir.

9 Ve dünya kendi kötülükleri yüzünden O'nu bir hiç olarak yargılayacaktır; bu nedenle,

O'nu kamçılar ve O buna katlanır; ve O'na vururlar ve O buna katlanır. Evet, O'nun suratına tükürürler ve O buna sevgi dolu şefkati ve insançocuklarına olan sabrı yüzünden katlanır.

10 Ve Mısır'dan kölelikten çıkarılan ve ayrıca çölde O'nun tarafından korunan atalarımızın Tanrısı olan, evet, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, Zenok'un sözlerine göre yukarı kaldırılmak ve Neum'un sözlerine göre çarpmıha gerilmek ve öldüğü zaman denizdeki adalarda yaşayacak olanlara, özellikle İsrail Evi'nden olanlara verilecek işaret olan üç günlük karanlık hakkında konuşan Zenos'un sözlerine göre bir mezara konulmak için kendisini bir insan olarak, meleşin dediği gibi kötülerin eline teslim eder.

11 Çünkü peygamber şöyle konuştu: O gün Rab Tanrı hiç kuşkusuz, bütün İsrail Evi'ni ziyaret edecektir; doğrulukları nedeniyle bazılarını kendi seşide büyük sevinci ve kurtuluşu bildirecek, diğerlerine ise gücüyle gönderdiği gök gürültüleri ve şimşeklerle, kasırgalarla, ateşle ve dumanla ve karanlık sisle ve yerin yarılmasıyla ve yerden yükselecek dağlarla konuşacaktır.

12 Ve bütün bu şeyler kesinlikle olacaktır, diyor Peygamber Zenos. Ve yeryüzündeki kayalar çatlayıp yarılacak ve yerin inilteleri yüzünden denizdeki adalarda bulunan kralların çoğu Tanrı'nın Ruhü'nun etkisiyle: "Doğanın Tanrısı acı çekiyor!" diye haykıracaklar.

13 Ve Yerusalemler'dekilere gelince, diyor peygamber: İsrail'in Tanrısını çarpmıha gerdikleri ve yüreklerini başka bir tarafa çevirdikleri, işaretleri ve mucizeleri ve İsrail'in Tanrısı'nın gücünü ve görkemini reddettikleri için bütün halklar tarafından cezalandırılacaklar.

14 Ve yüreklerini başka bir tarafa çevirdikleri ve İsrail'in Kutsalını hor gördükleri için, diyor peygamber: Ömür boyu göçebe gibi dolaşacaklar, ölecekler ve bir ıslık sesi, bir masal konusu olacaklar ve bütün uluslar tarafından nefret edilecekler.

15 Buna rağmen, onlar yüreklerini bir daha İsrail'in Kutsalından çevirmedikleri gün geldiğinde, diyor peygamber: O zaman İsrail'in Kutsalı, onların atalarıyla yapmış olduğu antlaşmaları hatırlayacak.

16 Evet, işte o zaman İsrail'in Kutsalı denizdeki adalarda yaşayanları hatırlayacak; evet ve peygamber Zenos'un söylediği gibi İsrail Evi'nden olan herkesi dünyanın dört bir tarafından toplayacağım, diyor Rab.

17 Evet ve bütün dünya Rab'bin kurtuluşunu görecektir, diyor peygamber: Her ulus, süsle, dil ve halk kutsanacak.

18 Ve ben Nefi, bu şeyleri halikımı belki Fidyeye ile Kurtarıcıları Rab'bi hatırlamaya ikna edebilirim, diye yazdım.

19 Bu nedenle, öyle olur da bu şeyler İsrail Evi'nin eline geçer diye bütün İsrail Evi'ne sesleniyorum.

20 Çünkü işte, Ruh'un Yerusalemler'dekiler için içimde uyandır-

dığı kaygılar bütün eklemelerimi zayıflatacak bir şekilde beni yoruyor; çünkü Rab, merhamet ederek geçmişteki peygamberlere gösterdiği gibi onların başına gelecekleri bana da göstermeseydi, ben de ölüp giderdim.

21 Ve Rab, kuşkusuz onlarla ilgili her şeyi geçmişteki peygamberlere gösterdi; ve bizim başımıza gelecekleri de birçok kişiye gösterdi; bu nedenle, bunları bilmemiz gerekir; çünkü bütün olacaklar pirinç levhalarında yazılıdır.

22 Şimdi, öyle oldu ki ben Nefi kardeşlerime bunları öğrettim; ve öyle oldu ki onlara Rab'bin başka ülkelerde, eskiden yaşamış olan insanlar arasında neler yaptığını bilmeleri için pirinç levhalarındaki yazıların çoğunu okudum.

23 Ve onlara Musa kitaplarında yazılı olan birçok şeyi de okudum; ama onları Fidyeye ile Kurtarıcıları Rab'be inanmaya tam olarak ikna edebilmek için İşaya peygamberin yazdıklarından okudum; çünkü faydalanabilmemiz ve bilgi öğrenebilmemiz için bütün kutsal yazıları kendimizle karşılaştırdım.

24 Bu nedenle, onlara şöyle diyerek konuştum: İsrail Evi'nin kırılan bir dalı, onlardan geriye kalan bir parça olan sizler, peygamberin sözlerini dinleyin; bütün İsrail Evi için yazılmış olan peygamberin sözlerini dinleyin ve onları kendinizle karşılaştırın ki kendilerinden koptuğunuz kardeşleriniz gibi sizin de umudunuz olsun; çünkü peygamber şöyle yazmıştır.

20. BÖLÜM

Rab, amaçlarını İsrail'e açıklar— Onlar acılar fırınından seçilenlerdir ve Babil'den çıkmaları gerekir—İşaya 48. Bölüm ile karşılaştırın. M.Ö. tahminen 588–570 yılları.

İSRAIL adıyla çağrılan ve Yahuda sularından ya da vaftiz sularından çıkan ey Yakup Evi kulak ver ve bunu dinle: Rab'bin adıyla yemin edersiniz ve İsrail'in Tanrısı'nın adını anarsınız; ama onlar ne hakikatla ne de doğrulukla yemin ederler.

2 Yine de kutsal şehirden olduklarını söylerler; fakat Orduların Rabbi olan İsrail'in Tanrısına dayanmazlar; evet, O'nun adı Orduların Rabbi'dir.

3 İşte, geçmişte olanları başlangıçtan beri bildirdim; ve onlar benim ağızımdan çıktılar ve onları gösterdim. Onları ansızın gerçekleştirdim.

4 Ve bunu, senin inatçı ve boyunun demir kırıktan ve alnınun tunçtan olduğunu bildiğim için yaptım.

5 Ve başlangıçtan beri sana bildirdim; olmadan önce olanları sana gösterdim; ve onları şöyle demenden korktuğum için sana gösterdim: Onları putum yapmıştır; ve oyma putum ve dökme putum onları emretmiştir.

6 Bütün bunları görüp işittin; ve bunları itiraf etmeyecek misin? Ve sana şimdiden yeni şeyler, hatta gizli şeyler gösterdim, ama sen onları öğrenmedin.

7 Onlar başlangıçta değil, şimdi yaratıldı; sen onları duymadan önce de sana bildirildi; öyle

ki: “İşte ben bunları biliyordum” demeyesin.

8 Evet ve sen işitmedin; evet, bilmedin; evet, o zamandan beri kulağın açılmadı; çünkü çok hainlik edeceğini biliyordum ve daha ana rahminden sana yasa-yı çığneyen deniliyordu.

9 Yine de, adımın hatırı için öfkemi geciktiriyorum ve saygınlığımdan ötürü seni kovup atmayayım diye kendimi tutuyorum.

10 Çünkü işte, seni arıttım; seni acılar fırınının içinden seçtim.

11 Kendi hatırım için, evet, bunu kendi hatırım için yapacağım; çünkü adımın kirletilmesine izin vermem ve görkemimi başkasına vermem.

12 Ey Yakup ve çağırdığım İsrail bana kulak ver: çünkü Ben O’yum; ilk Ben’im ve son da Ben’im.

13 Elim dünyanın temelini de attı ve sağ elim gökleri yaydı. Onları çağırınca, birlikte dikilip dururlar.

14 Hepiniz toplanın ve dinleyin; onların arasından kim bu şeyleri onlara bildirdi? Rab onu sevmiştir; evet ve bu kişi onlar aracılığıyla bildirdiği Rab’bin sözlerini yerine getirecektir ve Rab’bin murat ettiğini Babil’e yapacaktır; ve O’nun kolu Kildaniler’in üzerine inecektir.

15 Ayrıca, diyor Rab: Ben Rab, evet, konuştum; evet, bunları duyurması için onu çağırdım; onu getirdim ve o kendisini zengin edecek.

16 Bana yaklaşın; sizden saklı konuşmadım; başlangıçtan beri, bildirildiği zamandan beri ko-

nuştum; ve Rab Tanrı ve O’nun Ruhu beni gönderdi.

17 Ve Rab, seni Fidyeye ile Kurtaran, İsrail’in Kutsalı şöyle diyor: Onu Ben gönderdim, sana neyin faydalı olduğunu öğreten, yürüyeceğin yolda seni güden Rab Tanrının bunu yaptı.

18 Keşke emirlerimi dinleseydin! O zaman huzurun bir ırmak gibi, doğruluğun da denizin dalgaları gibi olurdu.

19 Soyun da kum gibi ve içinden çıkan evlatlar onun taneleri gibi olurdu; karşımdan adı kesilip atılmazdı ve yok olmazdı.

20 Babil’den çıkın; Kildaniler’den kaçın; ilahilerin sesiyle bildirin; dünyanın ucuna kadar anlatıp şöyle deyin: Rab, hizmetkârı Yakup’u fidyeye ile kurtardı.

21 Ve onları çöllerden geçirirken susamadılar; onlar için kayadan sular akıttı; kayayı da yardı ve sular fışkırdı.

22 Ve Rab bütün bunları yapmasına, hatta daha büyük şeyleri yapmasına rağmen, kötülere huzur yoktur, diyor Rab.

21. BÖLÜM

Mesih, Yahudi olmayan ulusların ışığı olacak ve tutukluları özgür bırakacak—İsrail son günlerde Tanrı’nın gücüyle bir araya toplanacak—Krallar onların lalaları olacak—İşaya 49’la karşılaştırın. M.ö. tahminen 588–570 yılları.

VE yine: Kulak verin ey İsrail Evi! Halkımın çobanlarının kötülükleri yüzünden sürüden kopan ve kovulan sizler; evet,

sürüden kopup başka ülkelere dağılmış olan sizler, siz ki benim halkımdansınız, ey İsrail Evi! Ey adalar, beni dinleyin ve uzak-taki siz insanlar kulak verin; Rab, beni ana rahmindeyken seçti; anamın karnındayken adımları andı.

2 Ve ağzımı keskin bir kılıç gibi yaptı; elinin gölgesinde beni gizledi ve beni cilalı bir ok yaptı; kendi ok kılıfında beni sakladı.

3 Ve bana şöyle dedi: Ey İsrail, sen benim onur duyacağım hizmetkârımsın.

4 Bunun üzerine: “Boşuna emek verdim, gücümü hiçbir şey için boşuna harcadım; elbette, yargım Rab’den ve görevim Tanrı’dandır” dedim.

5 Ve şimdi, Yakup’u tekrar O’na getirip kendisinin hizmetkârı olmam için beni daha ana rahmindeyken oluşturan Rab şöyle diyor: İsrail toplanmasa bile, ben yine de Rab’bin gözünde onurlandırılacağım ve Tanrım benim gücüm olacak.

6 Ve O diyor: Yakup oymaklarını yeniden yerlerine dikmek ve İsrail’in esirgenmiş olanlarını geri getirmek için hizmetkârım olman o kadar zor değil. Seni ayrıca bir ışık olarak Yahudi olmayan uluslara vereceğim; öyle ki dünyanın uçlarına kadar benim kurtarışım olasın.

7 İnsanın hor gördüğü, ulusların iğrendiği, hükümdarların kölesi olan adama, İsrail’in Kurtarıcısı ve Kutsal olan Rab şöyle diyor: Rab sadık olduğu için, krallar görüp ayağa kalkacak, prensler de secde edecekler.

8 Rab şöyle diyor: Zamanı geldiğinde sizi duydum, ey denizdeki adalar! Ve kurtuluş gününde size yardım ettim; ve sizi koruyacağım ve halka antlaşma olarak, dünyayı kurması ve ıssız kalmış olan mirasları paylaşırması için hizmetkârımı sana vereceğim.

9 Öyle ki tutuklulara: “Çıkmın”, karanlıklarda oturanlara “Kendinizi gösterin” diyebilirsiniz. Onlar yollarda otlayacaklar ve her tepede otlakları olacak.

10 Ne acıkacaklar, ne de susayacaklar; ne sıcak ne de güneş onları vuracak; çünkü onlara merhamet eden onlara yol gösterecek, hatta onlara su pınarları boyunca rehberlik edecek.

11 Ve bütün dağlarımı yol edeceğim ve büyük yollarım yükselecek.

12 Ve o zaman, ey İsrail Evi, işte bunlar uzaktan; ve işte bunlar kuzeyden ve batıdan, şunlar da Sinim ülkesinden gelecekler.

13 İlahiler söyleyin, ey gökler! Neşyle dol, ey yeryüzü! Çünkü, doğuda olanların ayakları artık yerini bulacak; ve ilahiler söylemeye başlayın ey dağlar! Çünkü onlar bir daha cezalandırılmayacak; çünkü Rab, halkını teselli etti ve sıkıntı çeken halkına merhamet edecek.

14 Fakat işte Sion: “Rab beni bıraktı ve Rabbim beni unuttu” dedi. Ancak Rab unutmadığını gösterecek.

15 Çünkü kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi ki, kendi rahminin oğluna acımasın? Evet, onlar unutabilirler, fakat

Ben seni unutmayacağım, Ey İsrail Evi.

16 İşte, ellerimin ayasına seni işledim; duvarların daima karışımında.

17 Çocukların seni öldürenlere karşı tez gelecekler ve seni harap edenler ise çekip gidecekler.

18 Gözlerini kaldırıp çevrene bir bak! Bütün bu insanlar toplanıyorlar ve sana geliyorlar. Ve Ben nasıl varsam, diyor Rab: Onların hepsini süs gibi takınacaksınız ve bir gelin gibi onları kuşanacaksınız.

19 Çünkü viran ve ıssız yerlerin ve harap edilmiş ülken, orada oturanlar yüzünden şimdi bile çok dar gelecek; ve seni yutanlar uzaklaşacaklar.

20 İlk çocuğunu yitirdikten sonra sahip olacağın çocuklar, yeniden kulaklarına: “Burası bana çok dar geliyor; bana oturabileceğim bir yer ver” diyecekler.

21 O zaman yüreğinden diyeceksin: Ben evlatlarımdan olmuş, tek başına tutsak olarak öteye beriye dolaşmakta iken bunları bana kim peyda etti? Ve bunları kim büyüttü? İşte, ben yalnız kalmışım; bunlar neredeydiler?

22 Rab Tanrı şöyle diyor: İşte Yahudi olmayan uluslara elimi kaldıracağım ve halka sancağımı dalgalandıracam; ve onlar senin oğullarını kollarında getirecekler ve kızların onların omuzlarında taşınacak.

23 Ve krallar sana lala ve onların kraliçeleri sana dadı olacaklar; önünüzde yere eğilip sizi selamlayacaklar ve ayağınızın tozunu yalayacaklar; ve sen bi-

leceksin ki Rab Ben'im; çünkü beni bekleyenler utandırılmayacaklar.

24 Çünkü güçlünün elinden kurbanı alınacak mı, ya da yasalara göre tutsak alınanlar azat olacak mı?

25 Fakat Rab şöyle diyor: Güçlünün tutsakları bile elinden alınacak ve korkunç adamın kurbanı kurtarılacak; çünkü seninle uğraşanlarla, Ben uğraşacağım ve senin çocuklarını Ben kurtaracağım.

26 Ve sana işkence edenlere kendi etlerini yedireceğim; kendi kanları ile tatlı şarap içmiş gibi sarhoş olacaklar; ve bütün insanlık bilecek ki Ben Rab, senin Kurtarıcın ve seni Fidyeye ile Kurtaran'ım; Yakup'un Güçlüsü benim.

22. BÖLÜM

İsrail bütün yeryüzüne dağılacak — Yahudi olmayan uluslar İsrail'i son günlerde Sevindirici Haber'le besleyip büyütecekler — İsrail bir araya toplanacak ve kurtulacak — Kötüler saman gibi yanacak — Şeytanın krallığı yok edilecek ve şeytan bağlanacak. m.ö. tahminen 588– 570 yılları.

VE şimdi, öyle oldu ki ben Nefi, pirinç levhalara işlenmiş olan bu yazıları okuduktan sonra kardeşlerim bana gelip şöyle dediler: Bu okuduğun şeylerin anlamı nedir? İşte bunların bedene göre değil, ruha göre olacak ruhsal gerçeklere göre mi anlaşılması gerekiyor?

2 Ve ben Nefi onlara: “İşte

bunlar peygambere Ruh'un sesiyle açıklanmıştır; çünkü bedene göre insançocuklarının başına gelecek her şey Ruh aracılığıyla peygamberlere bildirilir" dedim.

3 Bu nedenle, okuduğum şeyler hem geçici hem de ruhsal olaylarla ilgilidir; çünkü öyle gözüküyor ki İsrail Evi er ya da geç bütün yeryüzüne ve üstelik bütün ulusların arasına dağıtılacaktır.

4 Ve işte, Yeruşalem'dekilerin bilgisinden çoktan beridir uzak kalmış birçok insan var. Evet, oymakların büyük çoğunluğu uzaklara götürülmüş ve denizdeki adalara oraya buraya dağıtılmışlardır; ve nerede olduklarını hiçbirimiz bilmiyoruz; bütün bildiğimiz uzaklara götürülmüş olduklarıdır.

5 Ve onlar uzaklara götürüldükten sonra, onların hakkında ve ayrıca İsrail'in Kutsalı yüzünden gelecekte dağılıp başkalarıyla karışacak olan herkesin hakkında şöyle peygamberlikte bulunulmuştur: Çünkü onlar İsrail'in Kutsalı'na karşı yüreklerini katılaştıracaklar; bu nedenle, bütün ulusların arasına dağıtılacaklar ve bütün insanlar onlardan nefret edecek.

6 Buna rağmen, onlar Yahudi olmayan uluslar tarafından bakılıp beslendikten ve Rab, elini Yahudi olmayan uluslara kaldırıp onları bir sancak gibi yukarı kaldırdıktan ve çocukları onların kollarında ve kızları onların omuzlarında taşındıktan sonra, bakın bu sözü edilen şeyler geçici şeylerdir; çünkü

Rab'bin atalarımızla yaptığı antlaşmalar böyledir; ve bunların gelecekte bizimle ve ayrıca İsrail Evi'nden olan bütün kardeşlerimizle ilgisi vardır.

7 Ve bu demektir ki bütün İsrail Evi dağıtılıp başka ulusların arasına karıştırıldıktan sonra, bir gün gelecek ki Rab Tanrı, Yahudi olmayan ulusların arasında, evet, hem de bu topraklar üzerinde güçlü bir ulus yetiştirecektir ve soyumuz onlar tarafından dağıtılacaktır.

8 Ve soyumuz dağıtıldıktan sonra Rab Tanrı, Yahudi olmayan ulusların arasında soyumuz için büyük bir değer taşıyacak olağanüstü bir iş yapmaya başlayacaktır; bu nedenle, bunlar onların Yahudi olmayan uluslar tarafından bakılıp beslenmelerine ve onların kollarında ve omuzlarında taşınmalarına benzetilebilir.

9 Ve bu olağanüstü iş Yahudi olmayan uluslar için de değer taşıyacaktır ve sadece Yahudi olmayan uluslar için değil, fakat bütün İsrail Evi için de değer taşıyacaktır; çünkü onlara Göklerdeki Baba'nın İbrahim'le yaptığı antlaşmaları bildirecektir: "Senin soyun aracılığıyla yeryüzündeki sülalelerin hepsi kutsanacaktır" diye söyler.

10 Ve kardeşlerim, şunu bilmenizi isterim ki Rab, bütün ulusların gözü önünde kolunu sıvamadıkça yeryüzündeki sülalelerin hiçbirisi kutsanamaz.

11 Bu nedenle Rab Tanrı, bütün ulusların gözleri önünde İsrail Evi'nden olanlara

antlaşmalarını ve Sevindirici Haber'ini getirerek kolunu sıvamaya başlayacaktır.

12 Bu nedenle Rab onları yenden tutsaklıktan çıkaracak ve onlar kendilerinin mirası olan topraklarda bir araya toplanacaklar; ve belirsizlikten ve karanlıktan çıkarılacaklar; ve Kurtarıcı'larının ve Fidyeye Kurtaran'larının, İsrail'in Güçlüsü Rab olduğunu anlayacaklardır.

13 Ve bütün dünyanın fahişesi olan o büyük ve iğrenç kilise ise kendi kanında boğulacak; çünkü kendi aralarında savaşacaklar, ellerindeki kılıçları kendi başlarına düşecek ve kendi kanlarıyla sarhoş olacaklardır.

14 Ve ey İsrail Evi sana karşı savaşacak her ulus birbirine girecek ve Rab'bin halkını tuzağa düşürmek isteyenler ise kendi kazdıkları kuyuya düşeceklerdir. Ve Sion'a karşı savaşanların hepsi yok edilecek ve Rab'bin doğru yollarını saptıran o koca fahişe, evet, o büyük ve iğrenç kilise yıkılıp toza toprağa karışacak ve onun yıkılışı büyük olacaktır.

15 Çünkü işte şöyle diyor peygamber: Şeytanın insançocuklarının yüreklerinde hiçbir güce sahip olamayacağı zaman hızla yaklaşıyor; çünkü gururluların ve kötülük yapanların saman gibi olacakları gün yakında geliyor ve onların yakılmaları gereken gün geliyor.

16 Çünkü Tanrı'nın tüm gazabının bütün insançocuklarının üzerine boşalacağı gün yakında geliyor; çünkü O, kötülerin

doğruları yok etmesine izin vermeyecektir.

17 Bu nedenle Tanrı, doğruları kendi gücüyle koruyacaktır; hatta tüm öfkesini yağdırmak ve düşmanlarını ateş ile yok etmek zorunda kalsa bile, doğrular korunacaktır. Bunun için doğruların korkmasına gerek yoktur; çünkü peygamber şöyle diyor: Ateşle de olsa onlar kurtulacaktır.

18 İşte kardeşlerim, size söylüyorum ki bütün bunlar kısa bir süre içinde olacak; evet, hatta kan, ateş ve duman bulutları gelecektir; ve bütün bunlar mutlaka bu dünyada olacaktır; ve eğer öyle olur da İsrail'in Kutsalı'na karşı yüreklerini katılaştırırlarsa, bütün bunlar bedene göre insanların başına gelecektir.

19 Çünkü işte, doğrular yok olmayacak; Sion'a karşı savaşanların tümünün kovulup atılacağı zaman kesinlikle gelecektir.

20 Ve Rab, kesinlikle halkı için bir yol hazırlayacak ve Musa'nın söylediği şu sözlerin yerine gelmesini sağlayacaktır: Tanrınız Rab, size benim gibi bir peygamber gönderecek; onun söylediği her şeyi dinleyeceksiniz. Ve öyle olacak ki bu peygamberi dinlemeyenler, halkın arasından kovulup atılacaklar.

21 Ve şimdi ben Nefi, size Musa'nın sözünü ettiği bu peygamberin İsrail'in Kutsalı olduğunu bildiririm; bu nedenle, O doğrulukla yargılayacaktır.

22 Ve doğruların korkmasına gerek yoktur; çünkü yenilmeyecek olanlar onlardır. Ancak in-

sançocukları arasında şeytanın krallığı kurulacaktır; bu krallık bedende yaşayanların arasında kurulacaktır.

23 Çünkü kazanç sağlamak için kurulan bütün kiliselerin ve insan bedeni üzerinde güç kazanmak için kurulan bütün kiliselerin ve dünya gözünde popüler olmak için kurulan kiliselerin ve bedensel tutkuları ve maddi istekleri doyurmaya çalışan ve her türlü kötülüğü yapmak isteyen kiliselerin, evet, sonuçta şeytanın krallığına ait olan herkesin korkup tir tir titmesi ve sarsılması gereken gün yakında gelecektir; yerin dibine geçecek olanlar onlardır; saman gibi yanıp kül olacak olanlar onlardır; ve bunlar peygamberin söylediği gibi olacaktır.

24 Ve doğruların, ağıldaki buzağular gibi bakılıp besleneceği ve İsrail'in Kutsalının egemenlikle ve güçle ve yetkiyle ve büyük bir görkemle hüküm süreceği zaman hızla yaklaşmaktadır.

25 Ve O, çocuklarını dünyanın dört bir tarafından toplar; ve koyunlarını sayar, onlar da O'nu tanır; ve tek bir sürü ve tek bir çoban olacaktır; ve O koyunlarını otlatacak ve onlar O'nda otlaklarını bulacaklardır.

26 Ve halkının doğruluğundan dolayı, şeytanın gücü kalmamıştır; bu nedenle şeytan yıllarca bağlı kalacaktır; çünkü halkın yürekleri üzerinde hiçbir gücü yoktur; çünkü halk doğruluk içinde yaşar ve yöneten İsrail'in Kutsalı'dır.

27 Ve şimdi işte, ben Nefi, bütün bunların bedene göre gerçekleşeceğini size söylerim.

28 Fakat işte, öyle olur da tövbe ederlerse, bütün uluslar, sülaleler, diller ve halklar, İsrail'in Kutsalı ile birlikte güvenlik içinde yaşayacaklardır.

29 Ve şimdi ben Nefi, yazdıklarımın burada son veriyorum; çünkü bu konularda daha çok konuşmaktan şimdilik çekiniyorum.

30 Bu nedenle kardeşlerim, pirinç levhalara yazılmış olan bu şeylerin doğru olduğunu düşünmenizi isterim; ve bunlar, insanın Tanrı'nın emirlerine itaat etmesi gerektiğine tanıklık ederler.

31 Bu nedenle, tanıklık edenlerin ve bunları öğretenlerin yalnız babamla ben olduğumuzu sanmayın. Bu nedenle emirlere itaat eder ve sonuna kadar dayanırsanız, son günde kurtulacaksınız. Ve bu böyledir. Amin.

İKİNCİ NEFİ KİTABI

Lehi'nin ölümü anlatılır. Nefi'nin kardeşleri ona baş kaldırır. Rab, Nefi'yi çöle gitmesi için uyarır. Nefi'nin çölde geçirdiği yolculuklar ve başından geçen diğer olaylar.

1. BÖLÜM

Lehi bir özgürlük ülkesi hakkında peygamberlikte bulunur—İsrail'in Kutsalını reddederlerse, Lehi'nin soyu dağıtılacak ve cezalandırılacaktır—Lehi, oğullarına doğruluk zirhını kuşanmalarını öğütler. M.Ö. tahminen 588–570 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerime öğretmeyi bitirdikten sonra babamız Lehi de onlara birçok şey söyledi ve Rab'bin onları Yeruşalem ülkesinden çıkarmakla kendileri için ne kadar büyük bir iş yapmış olduğunu onlara anlattı.

2 Ve babam onlara denizde çıkardıkları isyanları hakkında ve canlarını bağışlayan Tanrı'nın merhameti hakkında konuştu; öyle ki deniz onları yutmamıştı.

3 Ve Lehi onlara ayrıca elde ettikleri bu vaadedilmiş diyar hakkında konuştu. Yeruşalem ülkesinden kaçmamız için bizi uyararak Rab'bin ne kadar merhametli olduğunu anlattı.

4 Çünkü işte Lehi: “Bir görüm gördüm; bu yüzden Yeruşalem'in yerle bir olduğunu biliyorum; ve eğer Yeruşalem'de kalmış olsaydık, biz de mahvolacaktık” dedi.

5 Fakat, dedi Lehi: Çektiğimiz sıkıntılara rağmen, bütün diğer ülkelerden daha seçkin olan bir ülkeyi, vaadedilmiş bir diyarı elde ettik; bu ülke, Rab Tanrı'nın benimle yaptığı antlaşmaya göre soyuma miras kalacak bir ülkedir. Evet, Rab yaptığı antlaşma ile bu ülkeyi bana, çocuklarıma ve ayrıca O'nun

eliyle başka ülkelerden buraya getirilecek herkese sonsuza dek vermiştir.

6 Bu nedenle, ben Lehi, içimdeki Ruh'un etkisiyle Rab'bin eliyle getirilmedikçe, bu ülkeye hiç kimsenin gelmeyeceğine dair peygamberlik ederim.

7 Bu nedenle bu ülke O'nun buraya getireceği kimselere adanmıştır. Ve eğer öyle olur da onlar Tanrı'nın verdiği emirlere göre O'na hizmet ederlerse, bu ülke onlar için bir özgürlük ülkesi olacaktır; bu nedenle onlar hiçbir zaman tutsaklığa düşmeyeceklerdir; tutsaklığa düşerlerse, bunun nedeni yaptıkları kötülükler olacaktır; çünkü kötülük artarsa, bu ülke onlar için lanetlenecek, ancak doğrular için sonsuza dek kutsanacaktır.

8 Ve işte bu ülkenin henüz diğer ulusların bilgisinden gizli tutulmasında bir hikmet vardır; çünkü işte, bir çok ulus bu ülkeyi istila edebilir, sonunda miras olarak hiçbir yer kalmayabilir.

9 Bu nedenle, ben Lehi'ye söz verildi ki Rab Tanrı'nın Yeruşalem ülkesinden çıkaracağı kimseler O'nun emirlerini yerine getirdikleri sürece, bu ülkede refaha kavuşacaklar ve bu ülkenin sahibi olabilmeleri için tüm diğer ulusların bilgisinden uzak tutulacaklar. Ve eğer öyle olur da O'nun emirlerini yerine getirirlerse, bu ülkede bereketlenecekler ve hiç kimse, onları rahatsız etmeyecek ve mirasları olan bu ülkeyi ellerinden alamayacaktır; ve onlar sonsuza dek güven içinde yaşayacaklardır.

10 Fakat işte, Rab'bin elinden

öylesine büyük nimetler gördükten sonra—dünyanın ve bütün insanlığın yaratılışı hakkında bilgileri varken, Rab'bin dünyanın yaratılışından beri yapmış olduğu yüce ve olağanüstü işleri bilirken, kendilerine inançla her şeyi yapabilecek bir güç verilmişken, başlangıçtan beri bütün emirlere sahipken ve O'nun sonsuz iyiliği sayesinde bu vaadedilen değerli diyara getirilmişken, bir gün gelecek ki onlar yavaş yavaş inançlarını kaybedecekler—işte söylüyorum, eğer o gün gelir de Kurtarıcıları ve Tanrıları, İsrail'in Kutsalı'nı, gerçek Mesih'i reddederlerse, işte Adil Olan'ın yargısı onların üzerine inecektir.

11 Evet, O başka ulusları onların yanına getirip onlara güç verecek, sahip oldukları toprakları ellerinden alacak ve onları darmadağın edip cezalandıracaktır.

12 Evet, bir kuşak gelip diğeri giderken, cinayetler işlenecek ve aralarında büyük felaketler yaşanacaktır; bu nedenle oğullarım, sizlerin bunları hatırlamanızı, evet, sözlerime kulak vermenizi dilerim.

13 Ah, keşke derin uykunuzdan, evet, bu cehennem uykusundan uyansanız da bağlı olduğunuz bu zincirleri, insançocuklarını bağlayan ve onları tutsak olarak sonsuz sefalet ve elem uçurumuna doğru sürükleyen bu korkunç zincirleri üzerinizden silkip atsınız.

14 Uyanın ve tozun içinden kalkın ve bedenini yakında hiçbir yolcunun geri dönmediği,

soğuk ve sessiz bir mezara koyacağınız titrek bir babanın sözlerini dinleyin; birkaç gün daha buradayım ve bütün dünyanın gittiği yoldan ben de gideceğim.

15 Fakat işte, Rab ruhumu cehennemden fidye ile kurtardı; O'nun yüceliğini gördüm ve O'nun sevgi dolu kolları beni sonsuza dek sardı.

16 Ve dilerim ki sizler Rab'bin yasalarına ve yargılarına uymayı hatırlarsınız; işte baştan beri ruhumun kaygısı bu olmuştur.

17 Yüreğim zaman zaman çektiğim acılarla ezildi, çünkü yüreklerinizin katılığından dolayı Tanrınız Rab'bin tüm öfkesiyle üzerinize gelmesinden, kovulmanızdan ve sonsuza kadar yok olmanızdan endişe duydum.

18 Başka bir deyişle, kuşaklar boyu sürececek bir lanete uğramanızdan, kılıç ve kıtlıkla yoklanmanızdan ve nefret edilmenizden ve şeytanın isteği ve tutsaklığı altında yerlerde sürüklenmenizden korktum.

19 Ey oğullarım dilerim, bu şeyler sizin başınıza gelmez; fakat siz Rab'bin seçtiği ve kayırdığı bir halk olarsınız. Fakat işte, O'nun istediği olacaktır; çünkü O'nun yolları sonsuza dek doğrudur.

20 Ve Rab şöyle dedi: Emirrimi yerine getirdiğiniz ölçüde, bu ülkede refaha kavuşacaksınız; fakat emirlerimi yerine getirmezseniz, huzurumdan kovulacaksınız.

21 Ve şimdi ruhumun sizlerle sevinç duyması ve yüreğimin bu dünyadan mutluluk içinde sizlerden ayrılabilmesi ve

mezara üzüntülü ve kederli bir şekilde gitmemem için artık tozun içinden kalkın, oğullarım ve adam olun; ve tek bir yürek ve tek bir düşünceyle her konuda birlik olmaya karar verin ki tutsaklığa düşmeyesiniz.

22 Öyle ki acı bir lanete uğramayın ve ayrıca adil olan Tanrı'nın hoşnutsuzluğunu üzerinize çekmeyin ki yıkıma, evet, hem ruhun hem de bedenın sonsuz yıkımına uğramayın.

23 Oğullarım uyanın, doğruluk zırhını kuşanın. Sizi bağlayan zincirleri üzerinizden silkip atın ve karanlıktan çıkıp tozun içinden kalkın artık.

24 Muhteşem görüntülere tahnık olan ve Yerusaleml'den ayrıldığımızdan beri emirleri yerine getiren ve Tanrı'nın elinde, bizi bu vaadedilen diyara getirmek için bir araç olan kardeşinize karşı bir daha baş kaldırmayın; çünkü o olmasaydı, çölde açlıktan ölürdük; yine de onun canına kıymaya çalıştınız; evet ve kardeşiniz sizin yüzünüzden çok acı çekti.

25 Ve sizin yüzünüzden kardeşiniz daha çok acı çekecek diye son derece korkuyorum ve bundan endişe duyuyorum; çünkü işte, onu üzerinizde güç ve yetki elde etmeye çalışmakla suçladınız; ama ben onun üzerinizde güç ve yetki elde etmeye çalışmadığını, ancak Tanrı'nın yüceliği ve sizin sonsuz mutluluğunuz için çalışıp didindiğini biliyorum.

26 Ve sizinle açık bir şekilde konuştuğu için söylenip durdunuz. Sizinle sert bir dille

konuştuğunu söylüyorsunuz; onun size kızdığını söylüyorsunuz; fakat işte, onun sertliği kendisinde bulunan Tanrı'nın güçlü sözünün sertliğiydi; ve sizin öfke diye adlandırdığımız, Tanrı'dan gelen ve sizin kötülüklerinizi cesur bir şekilde ortaya koyan onun söylemeden edemeyeceği bir gerçektir.

27 Ve itaat etmeniz için onun size emir vermesi, Tanrı'nın gücünün mutlaka onunla birlikte olduğunu gösterir. Fakat işte konuşan o değildi, ama onun içinde bulunan, konuşması için onun ağzını açan Rab'bin Ruh'u'du; öyle ki susmak onun elinde değildi.

28 Ve şimdi oğlum Laman ve ayrıca Lemuel ile Sam ve ayrıca İsmail'in oğulları olan siz oğullarım, işte, Nefi'nin sesine kulak verirsiniz, mahvolmazsınız. Ve eğer ona kulak verirsiniz, size bir kutsama, evet, hem de ilk kutsamamı bırakacağım.

29 Fakat ona kulak vermezseniz, ilk kutsamamı, evet, hatta kutsamamı geri alırım ve bu kutsama Nefi'nin üzerinde kalır.

30 Ve şimdi Zoram, sana söylüyorum: Bak, sen Laban'ın uşağısın; Yerusaleml ülkesinden getirilmene rağmen, oğlum Nefi'nin daima gerçek bir arkadaş olduğunu biliyorum.

31 Bu nedenle sadık kaldığın için senin soyun, onun soyu ile birlikte bereketlenecek; öyle ki uzun bir süre bu topraklarda refah içinde yaşayacaklar; ve aralarında kötülük olmadıkça, bu topraklar üzerindeki hiçbir

şey onların mutluluğunu sonsuza kadar engelleyemeyecek ve rahatlarını bozamayacak.

32 Bu nedenle, eğer Rab'bin emirlerini yerine getirirseniz, Rab bu ülkeyi senin soyunun oğlumun soyuyla birlikte güven içinde yaşaması için kutsayacak.

2. BÖLÜM

Fidyeye ile kurtuluş Kutsal Mesih'in aracılığıyla gelir—Varolmak ve ilerlemek için seçme özgürlüğü (irade) gereklidir—Adem insanların var olması için düşmüştür—İnsanlar özgürlük ve sonsuz yaşamı seçmekte özgürdür. m.ö. tahminen 588–570 yılları.

VE şimdi sana söylüyorum Yakup: Sen çölde sıkıntılı günlerimde doğan ilk çocuğumsun. Ve işte, çocukluğunda kardeşlerinin kabalığı yüzünden birçok acı ve sıkıntı çektin.

2 Buna rağmen çölde doğan ilk oğlum Yakup, sen, Tanrı'nın yüceliğini bilirsin ve O, senin sıkıntılarını iyiliğine çevirecektir.

3 Bu nedenle, senin ruhun kutsanacak ve kardeşin Nefi ile güven içinde yaşayacaksın; ve günlerin Tanrı'nın hizmetinde geçecek. Bu nedenle, Fidyeye ile Kurtaran'ın doğruluğu sayesinde senin kurtulduğunu biliyorum; çünkü vakti geldiğinde, O'nun insanları kurtarmak için geleceğini gördün.

4 Ve genç yaşta O'nun yüceliğini gördün; bu nedenle O'nun bedende iken hizmet edeceği kimseler gibi sen de kutsanacaksın; çünkü Ruh dün, bugün ve

sonsuzlukta aynıdır. Ve yol insanın düşüşünden beri hazırlanmıştır ve kurtuluş ücretsizdir.

5 Ve insanlara iyiyi kötüden ayırabilmeleri için yeterince bilgi verilmiştir. Ve yasa insanlara verilmiştir. Ve yasaya göre hiç kimse haklı çıkamaz; başka bir deyişle, yasa uyarınca insanların Tanrı ile olan ilişkileri kesilmiştir. Evet, geçici yasaya göre onların Tanrı ile olan ilişkileri kopmuştur; ve ruhsal yasaya göre de ölürlük, iyilikten ayrılıp sonsuzlukta perişan olurlar.

6 Bu nedenle, fidye ile kurtuluş Kutsal Mesih'in sayesinde ve O'nun aracılığıyla gelir; çünkü O lütuf ve gerçek doludur.

7 İşte O, yasanın gereklerini yerine getirmek için yüreği kırık ve ruhu pişmanlık duyan herkesin adına kendisini günaha kurban olarak sunar ve O'ndan başka hiç kimse yasanın gereklerini yerine getiremez.

8 Bu nedenle, bütün bunların dünyada yaşayanlara bildirilmesi çok önemlidir. Öyle ki dirilecek ilk kişi olarak, ölümlerin dirilişini gerçekleştirebilmek amacıyla canını bedenlen feda edecek ve Ruh'un gücüyle onu tekrar geri alacak olan Kutsal Mesih'in erdemleri, merhameti ve lütfu aracılığıyla olmadıkça, hiç kimsenin Tanrı'nın huzurunda yaşayamayacağına bilsinler.

9 Bu nedenle, Tanrı'ya sunulan ilk ürün O'dur, öyle ki O, bütün insançocukları için aracılık edecektir ve O'na inananlar kurtulacaklardır.

10 Ve O, herkese aracı oldu-

ğundan, bütün insanlar Tanrı'ya gelir; bu nedenle, onlar Tanrı'da bulunan gerçeğe ve kutsallığa göre, O'nun tarafından yargılanmak üzere, O'nun huzurunda duracaklardır. Bu nedenle, Kutsal Olan'ın verdiği yasanın gereği olarak öngörülen cezayı uygulamak, öngörülen mutluluğa zıt olarak kefaretin gereklerini yerine getirir.

11 Çünkü her şeyin bir zıttının olması gerekir. Eğer her şeyin bir zıttı olmazsa, ey çölde doğan ilk oğlum, o zaman doğruluk var olamazdı; ne kötülük, ne kutsallık, ne perişanlık, ne iyi ne de kötü bir şey olabilirdi. Bu nedenle, her şeyin bir bütün olarak birleşmesi gerekir; dolayısıyla, her şey tek bir beden olsaydı, bu beden ne yaşamı ne ölümü, ne çürümesi ne çürümezliği, ne mutluluğu ne perişanlığı, ne duygusu ne de duygusuzluğu olan bir ölü olarak kalması gerekirdi;

12 Bu nedenle, bu bütünlük boşuna yaratılmış olurdu; dolayısıyla yaratılışının hiçbir amacı olmazdı. Dolayısıyla bu, Tanrı'nın hikmetini ve O'nun sonsuz amaçlarını ve aynı zamanda O'nun kudretini ve merhame-tini ve adaletini mutlaka yok ederdi.

13 Ve eğer siz yasa yoktur dersiniz, günahın da olmadığını söylersiniz. Eğer günah yoktur dersiniz, doğruluk da yoktur demiş olursunuz. Ve eğer doğruluk yoksa, mutluluk da olmayacaktır. Ve doğruluk ve mutluluk yoksa, ceza ve perişanlık da yoktur. Ve bütün bunlar yoksa,

Tanrı da yok demektir. Ve Tanrı yoksa, biz de yokuz ve dünya da yoktur; çünkü o zaman hiçbir şey yaratılamazdı; ne etkileyecek, ne de etkilenecek bir şey olurdu; dolayısıyla her şeyin yok olması gerekirdi.

14 Ve şimdi oğullarım, bunları size yararlanmanız ve öğrenmeniz için söylüyorum; çünkü bir Tanrı vardır ve O, hem göğü hem yeri ve yerde ve gökte olan her şeyi, hem etkileyen hem de etkilenen her şeyi yaratmıştır.

15 Ve O, ilk anne ve babamızı ve kırdaki hayvanları ve havadaki kuşları ve kısacası yaratılmış olan her şeyi yarattıktan sonra, Tanrı'nın, insanın son durumu ile ilgili olarak sonsuz amaçlarını gerçekleştirebilmesi için her şeyin bir zıttının olması gerekiyordu; hatta yaşam ağacına zıt olarak yasak meyvenin de olması gerekiyordu; bunlardan biri tatlı, diğeri ise acıydı.

16 Bu nedenle, Rab Tanrı insanı istediği gibi hareket etmekte özgür bıraktı. Dolayısıyla, insan meyvelerden birinin veya diğerrinin çekiciliğiyle etkilenmeden kendi başına hareket edemezdi.

17 Ve ben Lehi, okuduklarıma dayanarak Tanrı'nın bir meleğinin bu yazılan şeylere göre cennetten düşmüş olduğunu var sayıyorum; dolayısıyla o, Tanrı'nın gözünde kötü olan şeyi yapmaya çalıştığı için şeytan olmuştur.

18 Ve kendisi Cennet'ten düşüp sonsuza dek perişan olduğu için, bütün insanları da perişan etmeye çalıştı. Onun için, her yalanın babası olan şeytan, hatta

o yaşlı yılan, bu yüzden Havva'ya: "Yasak meyveden yiyin, ölmezsiniz. Tersine iyiyi ve kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız" dedi.

19 Ve Adem ile Havva yasak meyveden yedikten sonra Aden bahçesinden toprağı işlemeleri için kovuldular.

20 Ve onların çocukları oldu; evet, hatta tüm insanlık ailesi onların çocuklarıdır.

21 Ve Tanrı'nın isteğiyle, bedende yaşarken tövbe edebilsinler diye insançocuklarının ömrü uzatıldı; bu nedenle, onların durumu bir deneme durumu oldu ve Rab Tanrı'nın insançocuklarına verdiği emirler uyarınca ömürleri uzatıldı. Çünkü O, bütün insanlara tövbe etmesini emretti; çünkü bütün insanlara, anneleri ve babaları yasayı çiğnedikleri için onların kaybolduğunu gösterdi.

22 Ve şimdi işte, Adem yasayı çiğnemeseydi, düşmez, Aden bahçesinde kalırdı. Ve yaratılan her şeyin yaratıldıktan sonraki aynı durumda kalmaları gerekirdi; ve onların sonsuza kadar böyle kalmaları gerekirdi ve bunun bir sonu olmazdı.

23 Ve onların çocukları olmazdı; bu yüzden acıyı bilmedikleri için sevinç duymadan, günahı tanımadıkları için de iyilik yapmadan masum bir durumda kalırlardı.

24 Fakat işte her şey, her şeyi Bilen'in hikmetiyle oldu.

25 Adem, insanların var olabilmesi için düştü ve insanlar da sevinebilmek için var oldular.

26 Ve zamanı geldiğinde,

Mesih insançocuklarını düşüşten fidye ile kurtarmak için gelir. Ve insanlar düşüşten fidye ile kurtarıldıkları için, iyiyi kötünden ayırt etmeyi bilirler ve sonsuza kadar özgürdürler; o büyük ve son gündeki yasanın gerektirdiği ceza dışında, Tanrı'nın verdiği emirlere göre, hiçbir etki altında kalmadan kendi başlarına hareket edebilirler.

27 Bu nedenle insanlar bedende özgürdür ve insanlara gerekli olan her şey verilmiştir. Ve onlar, bütün insanların Yüce Aracısı sayesinde özgürlük ve sonsuz yaşamı ya da şeytanın gücü ve tutsaklığı altında tutsaklık ve ölümü seçmekte özgürdürler; çünkü şeytan bütün insanların kendisi gibi perişan olmasını ister.

28 Ve şimdi oğullarım, Yüce Aracı'ya bakmanızı, O'nun yüce emirlerine kulak vererek O'nun sözlerine sadık kalmanızı ve Kutsal Ruh'un isteği doğrultusunda sonsuz yaşamı seçmenizi diliyorum.

29 Ve bedenin isteklerine ve içindeki kötülöklere uyararak sonsuz ölümü seçmemenizi diliyorum; şeytanın ruhuna köle etme gücünü ve sizi cehenneme sürükleme gücünü veren budur; öyle ki şeytan kendi krallığında size egemen olabilsin.

30 Oğullarım, bu deneme zamanımın son günlerinde şu birkaç sözü hepiniz için söyledim ve peygamberin dediklerine göre iyi olanı seçtim. Ve ruhlarınızın sonsuz mutluluktan başka bir amacım yoktur. Amin.

3. BÖLÜM

Yusuf Mısır'dayken bir görümde Nefililer'i görür—Son zamanların Göreni Joseph Smith'le ilgili peygamberlikte bulunur; Musa'nın İsrail'i kurtaracağını ve Mormon Kitabı'nın gelişini görür. M.Ö. tahminen 588-570 yılları.

VE şimdi en küçük oğlum Yusuf, sana söylüyorum. Sen çölde acı dolu günlerimde doğdun; evet, en üzüntülü günlerimde annen seni dünyaya getirdi.

2 Eğer öyle olur da İsrail'in Kutsalı'nın emirlerini yerine getirirseniz, Rab çok değerli olan bu ülkeyi sana, soyuna ve kardeşlerinin soyuna miras olarak orada güvenle oturmanız için sonsuza kadar kutsasın.

3 Ve şimdi, Yusuf, kederli günlerimde çölden getirdiğim en küçük oğlum Rab seni sonsuza dek bereketlesin; çünkü senin soyun tamamen yok olmayacak.

4 Çünkü işte, sen benim soyumun meyvesisin ve ben de Mısır'a tutsak olarak götürülen Yusuf'un soyundanım. Ve Rab'bin Yusuf'la yaptığı antlaşmalar çok büyüktü.

5 Bu nedenle, Yusuf bizim günlerimizi gerçekten gördü. Ve Rab Tanrı'nın İsrail Evi için kendi soyunun meyvelerinden adil bir dal çıkaracağına dair Rab'den söz aldı; bu Mesih değilse de, İsrail Evi'nden kopacak bir daldır; yine de bu dal, Rab'bin antlaşmalarında Mesih'in son günlerde Ruh'un gücüyle kendilerine görünerek onları karanlıktan aydınlığa,

evet, gizli karanlıktan ve kölelikten özgürlüğe çıkaracağını hatırlatmaktadır.

6 Çünkü Yusuf gerçekten tanıklık ederek: "Rab Tanrım, soyumun meyveleri için seçkin bir gören çıkaracak" demiştir.

7 Evet, Yusuf gerçekten şöyle dedi: Rab bana: "Senin soyunun meyvelerinden seçkin bir gören çıkaracağım ve o, senin soyunun meyveleri arasında büyük saygı görecek. Ve ona senin soyunun meyveleri için, yani kendi kardeşleri için bir iş yapmasını emredeceğim ki bu, onlar için çok büyük bir değer taşıyacak, hatta atalarla yaptığım antlaşmaları onlara bildirecek" dedi.

8 Ve ona vereceğim bu görevden başka hiçbir iş yapmamasını emredeceğim. Ve onu gözümde değerli kılacağım; çünkü o benim işimi yapacak.

9 Ve o da, halkımı kurtarmak için sizin içinizden çıkaracağımı söylediğim Musa gibi büyük biri olacak, Ey İsrail Evi.

10 Ve halkını Mısır ülkesinden çıkarıp kurtarması için Musa'yı yetiştireceğim.

11 Fakat senin soyunun meyvelerinden bir gören çıkaracağım ve senin soyunun meyvelerine sözümü getirmesi için—ve yalnızca sözümü öğretmek için değil, aynı zamanda onların arasına gitmiş olacak olan sözüme onları inandırması için—ona güç vereceğim, diyor Rab.

12 Bu nedenle senin soyunun meyveleri yazacak ve Yahuda soyunun meyveleri de yazacak; ve senin soyunun meyveleri tarafından yazılacaklar ve Yahuda

soyunun meyveleri tarafından yazılacaklar birleşerek yanlış öğretileri çürütecek, çekişmelere son verecek ve senin soyunun meyvelerinin arasına barış getirip son günlerde atalarına ve ayrıca benim antlaşmalarına ilişkin onlara bilgi verecek, diyor Rab.

13 Ve Rab şöyle diyor: Ey İsrail Evi, seni tekrar eski haline getirmek için bütün halkımın arasında işime başlayacağım gün, o gören zayıflıktan kurtarılıp güçlendirilecek.

14 Ve Yusuf böyle peygamberlik ederek: "İşte o göreni Rab kutsayacak ve onu yok etmek isteyenler bozguna uğrayacaklar; çünkü soyunun meyveleri ile ilgili olarak Rab'den aldığım bu söz yerine gelecektir. İşte, bu sözün yerine geleceğinden eminim" dedi.

15 Ve o benim adımları taşıyacak ve babasının adı da aynı olacak. Ve o bana benzeyecek; çünkü Rab'bin onun eliyle yapacağı iş, Rab'bin gücüyle halkımı kurtuluşa götürecektir.

16 Evet, Yusuf şöyle peygamberlik etti: Ben bundan Musa'nın geleceğine dair verilen söze güvendiğim kadar eminim; çünkü Rab bana: "Senin soyunu sonsuza kadar koruyacağım" dedi.

17 Ve Rab şöyle dedi: Musa adında birini yetiştireceğim ve ona bir değnekle güç vereceğim; ve ona yazsın diye yargılama gücü vereceğim. Ancak çok konuşmasın diye dilini çözmeyeceğim; çünkü onu konuşmada güçlü yapmayacağım. Ama ona

kendi elimin parmaklarıyla yasa yazıp vereceğim ve ona bir sözcü vereceğim.

18 Ve Rab ayrıca bana şunları söyledi: Senin soyunun meyveleri için de bir gören çıkaracağım ve ona da bir sözcü vereceğim. Ve Ben, işte ona senin soyunun meyveleri için soyunun meyvelerinin yazısını yazdıracam ve senin soyunun sözcüsü bunu bildirecek.

19 Ve onun yazacağı sözler benim hikmetime uygun olarak senin soyunun meyvelerine gidecek olan sözlerdir. Ve sanki senin soyunun meyveleri onlara tozun içinden sesleniyormuş gibi olacak; çünkü ben onların imanını biliyorum.

20 Ve onlar tozun içinden seslenecekler; evet, kendilerinden sonra birçok kuşak geçip gitmiş olsa bile, kardeşlerini tövbe etmeye çağıracaklar. Ve öyle olacak ki onların yakarışları sözlerinin sadeliğiyle duyulacak.

21 İnançlarından dolayı onların sözleri, ağızından senin soyunun meyvesi olan onların kardeşlerine yayılacak ve senin atalarınla yaptığım antlaşmaları hatırlamaları için, onların sözlerindeki zayıflığı inançlarından ötürü güçlü kılacağım.

22 Ve şimdi bak, oğlum Yusuf, atam geçmişte böyle peygamberlik etti.

23 Bu nedenle, bu antlaşmadan dolayı sen kutsandın; çünkü senin soyun yok edilmeyecek; çünkü onlar kitaptaki sözlere kulak verecekler.

24 Ve aralarından güçlü biri çıkacak ve gerek sözleriyle,

gerekse yaptıklarıyla çok iyilik edecek, son derece büyük inancıyla Tanrı'nın elinde bir araç olacak ve güçlü mucizeler yapacak ve Tanrı'nın gözünde büyük olan işi yaparak İsrail Evi'ni ve senin kardeşlerinin soyunu eski haline getirecek.

25 Ve şimdi ne mutlu sana Yusuf. Bak, sen daha küçüksün; onun için ağabeyin Nefi'nin sözlerine kulak ver ve her şey sana söylediğim gibi olacak. Ölmekte olan babanın sözlerini hatırla. Amin.

4. BÖLÜM

Lehi, soyuna öğüt verir ve onları kutsar — Vefat eder ve toprağa verilir — Nefi, Tanrı'nın iyiliğinden dolayı sevinçle dolar — Sonsuza dek Rab'be güven duyar. M.ö. tahminen 588–570 yılları.

VE şimdi ben Nefi, babamın sözünü ettiği, Mısır'a götürülen Yusuf'la ilgili peygamberliklerden söz edeceğim.

2 Çünkü işte, o gerçekten bütün soyu hakkında peygamberlikte bulundu. Ve onun yazdığı peygamberliklerden daha büyüğü pek yoktur. Ve o bizim hakkımızda ve gelecek soyumuz hakkında peygamberlikte bulundu; ve bunlar pirinç levhalar üzerinde yazılıdır.

3 Bu nedenle babam, Yusuf'un peygamberlikleri hakkında konuşmasını bitirdikten sonra Laman'ın çocuklarını, oğullarını ve kızlarını yanına çağırıp ve onlara: "Bakın, oğullarım ve kızlarım, sizler benim ilk evla-

dımın oğulları ve kızlarısunuz; sözlerime iyi kulak vermenizi istiyorum" dedi.

4 Çünkü Rab Tanrı şöyle demiştir: Emirlerimi yerine getirdiğiniz ölçüde bu ülkede refaha kavuşacaksınız; ve emirlerimi yerine getirmediğiniz zaman da huzurumdan kovulacaksınız.

5 Fakat işte, oğullarım ve kızlarım, sizlere bir kutsama bırakmadan mezarıma gidemiyorum; çünkü işte biliyorum ki yürümeniz gereken yolda yetiştirilerseniz, o yoldan şaşmazsınız.

6 Bu nedenle, eğer lanetlenirseniz, işte sizi kutsuyorum ki bu lanet sizden alınıp anne ve babanızın başları üzerine düşsün.

7 Bu nedenle, sizi kutsadığım için Rab Tanrı sizin mahvolmanıza izin vermeyecektir; dolayısıyla size ve soyunuza sonsuza dek merhamet gösterecektir.

8 Ve öyle oldu ki babam, Laman'ın oğullarına ve kızlarına söyleyeceklerini bitirince, Lemuel'in oğullarıyla kızlarının huzuruna getirilmesini istedi.

9 Ve onlara şöyle diyerek konuştu: Bakın, oğullarım ve kızlarım, sizler ikinci oğlumun oğulları ve kızlarısunuz; işte size de Laman'ın oğulları ve kızlarına bıraktığım aynı kutsamayı bırakıyorum; bu nedenle tamamen yok olmayacaksınız ve sonunda soyunuz kutsanacak.

10 Ve öyle oldu ki babam onlara söyleyeceklerini bitirince, işte İsmail'in oğullarına, evet ve hatta İsmail'in tüm ev halkına konuştu.

11 Ve onlara da söyleyeceklerini bitirince, Sam'la konuştu ve

şöyle dedi: Ne mutlu sana ve soyuna! Çünkü sen de kardeşin Nefi gibi bu ülkeyi miras alacaksın. Ve senin soyun, onun soyundan sayılacak ve sen de kardeşin gibi olacaksın; ve senin soyun da onun soyu gibi olacak; ve sen yaşadığın sürece bereketleneceksin.

12 Ve öyle oldu ki babam Lehi yüreğindeki duygulara ve içindeki Rab'bin Ruhü'nün sesine kulak vererek bütün ev halkına konuştuktan sonra iyice yaşlandı. Ve öyle oldu ki vefat etti ve toprağa verildi.

13 Ve öyle oldu ki onun ölümünden birkaç gün sonra Laman ile Lemuel ve İsmail'in oğulları Rab'bin uyarılarından dolayı bana kızdılar.

14 Çünkü ben Nefi, Rab'bin sözü uyarınca onlarla konuşmak zorunda kalmıştım; çünkü ben de, ölmeden önce babam da onlara pek çok şey söylemiştik; bu sözlerin çoğu diğer levhalarımdaya yazılıdır; çünkü öbür levhalarımdaya daha çok tarihsel olaylara yer verilmiştir.

15 Ve bu levhalara ruhumla ilgili gerçekleri ve pirinç levhalara işlenmiş olan kutsal yazıların çoğunu yazıyorum. Çünkü ruhum kutsal yazılardan sevinç duyar; ve yüreğim onları derin derin düşünür ve onları çocuklarımla öğrenmesi ve yararlanması için yazar.

16 İşte, ruhum Rab'le ilgili şeylerden sevinç duyuyor ve yüreğim sürekli olarak gördüğüm ve duyduğum şeyleri derin derin düşünüyor.

17 Rab büyük iyiliğiyle bana

yüce ve harika işlerini göstermiş olmasına rağmen, yüreğim yine de haykırıyor: Ah, ne zavallı bir insanım! Evet, yüreğim bedenim yüzünden üzgün, ruhumsa kötülüklerim yüzünden acılar içinde.

18 Beni kolaylıkla saran ayartmalar ve günahlar yüzünden çepeçevre kuşatıldım.

19 Sevinmek istediğim zaman, yüreğim günahlarım yüzünden inliyor; buna rağmen kime güvenmiş olduğumu biliyorum.

20 Tanrım bana destek oldu; çölde üzüntüler içindeyken O bana yol gösterdi ve çok derin suların üzerinde O beni korudu.

21 Sevgisi beni öylesine doldurdu ki bedenim sanki eriyip yok olacaktı.

22 Düşmanlarımı bozguna uğrattı, onları karşımda titretti.

23 İşte gündüzleri haykırışımı duydu ve geceleri görümlerle bana bilgi verdi.

24 Ve gündüzleri O'nun önünde bütün gücümle dua ederek cesaretlendim; evet, sesimi göklere yükselttim ve melekler inip bana hizmet ettiler.

25 Ve O'nun Ruhü'nün kanatları üzerinde bedenim çok yüksek dağlara götürüldü. Ve gözlerim yüce şeyler, evet, insan için çok yüce olan şeyler gördü; bu yüzden onları yazmamam emredildi.

26 Mademki böyle yüce şeyler gördüm ve Rab alçakgönüllü davranıp insançocuklarının arasına büyük merhametiyle geldi, öyleyse yüreğim neden ağlıyor ve ruhum neden üzüntü vadi-sinde oyalanıyor ve bedenim

neden eriyip gidiyor ve sıkıntıları yüzünden gücüm neden gevşiyor?

27 Ve bedenim yüzünden kendimi günaha niçin teslim edeyim? Evet, denemelere niçin yenik düşeyim, kötü olan yüreğimde yer bulup huzurumu bozsun ve canımı sıksın diye mi? Düşmanım yüzünden niçin böyle öfkeliyim?

28 Uyan, ey ruhum! Artık günaha boyun bükme. Sevin, ey yüreğim ve can düşmanına artık yer verme.

29 Düşmanlarımlarımın yüzünden artık öfkelenme. Sıkıntılarımlarım yüzünden gücümün gevşemesine izin verme.

30 Sevin, ey yüreğim ve Rab'be seslenip de ki: Ya Rab, seni sonsuza dek öveceğim; evet, ruhum seninle sevinç duyacak, Tanrım, kurtuluşumun kayası.

31 Ya Rab canımı kurtaracak mısın? Beni düşmanlarımlarımın elinden kurtaracak mısın? Günahı görür görmez titreyecek hale getirecek misin beni?

32 Cehennemin kapıları önümde her zaman kapalı kalsın; çünkü yüreğim kırık ve ruhum pişmanlık içinde! Ya Rab, doğruluğunun kapılarını önümde kapama ki, alçak vadinin patikasında yürüyeyim ve düz yoldan kesinlikle çıkmayayım.

33 Ya Rab, beni doğruluğun giysisi ile kuşat! Ya Rab, bana bir yol aç ki düşmanlarımdan kaçabileyim. Önümdeki yolu düzle! Tökezleyeceğim bir taş koyma yoluma. Ama önümdeki yolu aç ve benim yolumu değil, düşmanlarımlarımın yolunu kapat.

34 Ya Rab, sana güvendim ve sonsuza kadar da güveneceğim. Bedenin koluna güvenmeyeceğim; çünkü bedenim koluna güvenen kişinin lanetlendiğini biliyorum. Evet, insana güvenen ya da bedeni kendisine kol eden lanetlenir.

35 Evet, Tanrı'nın kendisinden isteyene cömertçe verdiğini biliyorum. Evet, yanlış bir şey istemezsem, Tanrım bana verecektir; onun için sesimi sana doğru yükselteceğim; evet, sana yakaracağım, Tanrım, doğruluğumun kayası. İşte, sesim sonsuza dek sana doğru yükselcek, benim kayam ve sonsuz Tanrım. Amin.

5. BÖLÜM

Nefililer Lamanlılar'dan ayrılırlar, Musa yasasını tutarlar ve bir tapınak inşa ederler—Lamanlılar inançsızlıkları yüzünden Rab'bin huzurundan kovulur; lanetlenir ve Nefililer'i cezalandıran bir kamçı olurlar. m.ö. tahminen 588-559 yılları.

İŞTE, öyle oldu ki ben Nefi, kardeşlerimin öfkesinden dolayı Tanrım Rab'be çok yakardım.

2 Fakat işte, bana kızgınlıkları öylesine arttı ki canıma kıymak istediler.

3 Evet, bana karşı söylenerek şöyle dediler: Küçük kardeşimiz bize hükmedebileceğini sanıyor; ve onun yüzünden çok sıkıntı çektik; bu nedenle şimdi onu öldürelim ki sözleriyle bir daha canımızı sıkmasın. Çünkü işte,

onun hükümdarımız olmasını istemiyoruz; çünkü bu halka hükmetmek, onun ağabeyleri olarak bize düşer.

4 Şimdi, bana karşı söylendikleri her sözü bu levhalara yazmıyorum. Ama canıma kıymak istediklerini söylemem bana yeterli geliyor.

5 Ve öyle oldu ki Rab, ben Nefi'yi uyardı; onlardan uzaklaşmamı ve benimle gelmek isteyen herkesle birlikte çöle kaçmamı buyurdu.

6 Bu nedenle öyle oldu ki ben Nefi, ailemi ve Zoram'la ailesini ve ağabeyim Sam'ı ve ailesini ve küçük kardeşlerim Yakup'la Yusuf'u ve kız kardeşlerimi ve benimle gelmek isteyen herkesi yanıma aldım. Ve benimle birlikte gelenlerin hepsi Tanrı'nın uyarılarına ve vahiylerine inanan kişilerdi; bu nedenle sözlerine kulak verdiler.

7 Ve çadırlarımızı ve götürebileceğimiz her şeyi yanıma alıp çölde günlerce yol aldık. Ve günlerce yol aldıktan sonra çadırlarımızı kurduk.

8 Ve halkım bu yere Nefi adını vermek istedi; bu yüzden buraya Nefi adını verdik.

9 Ve benimle birlikte olan herkes üzerlerine Nefi halkı adını aldılar.

10 Ve Musa yasasına uygun olarak, her konuda Rab'bin kararlarını, yasalarını ve emirlerini dikkatli bir şekilde yerine getirdik.

11 Ve Rab bizimleydi ve çok başarılı olduk; çünkü tohum ekiyor ve bol bol hasat topluyorduk. Ve sürüler, büyükbaş

hayvanlar ve her türlü hayvan yetiştirmeye başladık.

12 Ve ben Nefi, daha önce yazdığım pirinç levhalar üzerine işlenmiş olan kayıtları ve Rab'bin eliyle babam için hazırlanmış olan küreyi ya da pusulayı da yanımda getirmiştım.

13 Ve öyle oldu ki son derece refaha kavuştuk ve ülkede çoğalmaya başladık.

14 Ve ben Nefi, şimdi Lamanlılar denen halkın bir yolunu bularak üzerimize saldırmaktan ve bizi yok etmesinden korktuğum için Laban'ın kılıcını aldım ve aynı şekilde birçok kılıç yaptım; çünkü onların bana, çocuklarıma ve halkım olarak çağrılan bu insanlara karşı duydukları kını biliyordum.

15 Ve halkıma binalar yapmasını ve yörede fazlasıyla bulunan her türlü kereste ve demir ve bakır ve pirinç ve çelik ve altın ve gümüş gibi değerli maddeleri işlemelerini öğrettim.

16 Ve ben Nefi, Süleyman'ın tapınağını örnek alarak bir tapınak inşa ettim. Yalnız tapınak için o kadar çok değerli malzeme kullanmadım; çünkü ülkede bunlar bulunmuyordu; bu nedenle tapınağı Süleyman'ın tapınağı gibi inşa etmek mümkün olmadı. Ancak yapı tarzı Süleyman'ın tapınağına benziyordu ve işçiliği de son derece iyiydi.

17 Ve öyle oldu ki ben Nefi, halkıma çalışkan olmalarını ve kendi elleriyle çalışmalarını emrettim.

18 Ve öyle oldu ki onlar benim kralları olmamı istediler. Ancak,

ben Nefi, onların başlarında bir kral bulunmasını istemiyordum; yine de onlar için elimden gelen her şeyi yaptım.

19 Ve işte, kardeşlerimin yöneticisi ve öğretmeni olacağıma dair Rab'bin onlar hakkında söylediği sözler onlar için gerçekleşmiş oldu. Dolayısıyla beni öldürmeye çalıştıkları zamana kadar, Rab'bin emirlerine uygun olarak onların yöneticisi ve öğretmeni olmuşum.

20 Bu nedenle Rab'bin bana verdiği söz yerine gelmiş oldu. Rab bana: "Senin sözlerini dinlemezlerse, onlar Rab'bin huzurundan kovulacaklar" demişti. Ve işte, O'nun huzurundan kovuldular.

21 Ve Rab, işledikleri kötülüklerden dolayı onları lanete, evet, acı bir lanete uğrattı. Çünkü işte, O'na karşı yüreklerini katılaştırmışlar, çakmak taşı gibi olmuşlardı; dolayısıyla, halkım açık tenli, son derece güzel ve sevimli insanlar oldukları için, Rab Tanrı halkımı baştan çıkarmasınlar diye onların derisini kararttı.

22 Ve Rab Tanrı şöyle dedi: İşledikleri kötülüklerden tövbe etmezlerse, onları halkın için iğrenç kılacağım.

23 Ve onların soyuyla karışanların soyu da lanetlenecek; çünkü onlar da aynı lanete uğrayacak. Ve Rab böyle buyurdu ve dediği gibi oldu.

24 Ve üzerlerindeki lanet yüzünden, içleri şeytanlık ve hilekârlık dolu tembel bir halk oldular ve avlanmak için çöl-

deki yırtıcı hayvanların peşine düştüler.

25 Ve Rab Tanrı bana şöyle dedi: Onlar soyuna beni hatırlatacak bir kamçı olacak; ve soyun beni unutup sözümü dinlemezlerse, onlar tarafından yok oluncaya kadar kırbaçlanacaklar.

26 Ve öyle oldu ki ben Nefi, Yakup ve Yusuf'u yurdumuzda yaşayan halkımın üzerine bir rahip ve öğretmen olarak atadım.

27 Ve öyle oldu ki mutlu bir şekilde yaşadık.

28 Ve Yeruşalem'den ayrılmamızın üzerinden otuz yıl geçmişti.

29 Ve ben Nefi, hazırladığım levhalar üzerine halkımın güne kadar olan kayıtlarını tutmuşum.

30 Ve öyle oldu ki Rab Tanrı bana: "Başka levhalar hazırla ve bunlara gözümde iyi sayılan, halkına yararlı olacak birçok şey yazacaksın" dedi.

31 Bu nedenle, ben Nefi, Rab'bin emirlerine uymak için gidip bu levhaları hazırladım ve üzerlerine bu şeyleri yazdım.

32 Ve bunlara Tanrı'nın hoşuna gidecek şeyleri yazdım. Ve halkım Tanrı'dan gelen şeylerden hoşnutsa, bu levhalara yazdıklarımın da hoşnut olacaktır.

33 Ve eğer halkım, kendi tarihleri ile ilgili ayrıntıları öğrenmek isterse, bunu hazırladığım diğer levhalarda aramalıdır.

34 Ve aradan kırk yıl geçtiğini söylemekle yetiniyorum; ve daha şimdiden kardeşlerimizle savaşlara ve çatışmalara girdik.

6. BÖLÜM

Yakup, Yahudi tarihini anlatır: Yahudiler'in Babil'deki tutsaklığını ve geri dönüşlerini, İsrail'in Kutsalı'nın hizmetini ve çarmla gerilişini, Yahudi olmayan ulusların yardımlarını ve Yahudiler'in Mesih'e inandıkları son günlerde eski durumlarına nasıl getirileceklerini anlatır. M.Ö. tahminen 559-545 yılları.

NEFİ'NİN kardeşi Yakup'un, Nefi halkına söylediği sözler:

2 İşte sevgili kardeşlerim, ben Yakup, Tanrı tarafından çağrıldım ve O'nun kutsal düzenine göre atandım; ve bir kral veya koruyucu olarak gördüğünüz ve güvenliğiniz için ona güvendiğiniz kardeşim Nefi tarafından kutsandım; işte, bildiğiniz gibi size birçok konuda konuştum.

3 Dileğim ruhunuzun huzur içinde olmasıdır, bu nedenle size yeniden konuşacağım. Evet, sizler için kaygım büyük; ve bunun hep böyle olduğunu siz de biliyorsunuz. Çünkü sizleri tüm gayretimle teşvik etmeye çalıştım ve sizlere babamın sözlerini öğrettim; ve sizlere dünyanın yaratılışından beri yazılmış her konuda konuştum.

4 Ve şimdi işte, sizlere olanlardan ve olaklardan söz etmek istiyorum; bu nedenle size İşaya'nın sözlerini okuyacağım. Ve bunlar kardeşimin sizlere konuşmamı istediği sözlerdir. Ve bunları sizin iyiliğiniz için, Tanrınızın adını öğrenesiniz ve

O'nu yüceltesiniz diye söylüyorum.

5 Ve şimdi sizlere okuyacağlarım İşaya'nın bütün İsrail Evi hakkında söyledikleridir; dolayısıyla bunlar sizlerle kıyaslanabilir; çünkü sizler İsrail Evi'ndensiniz. Ve siz İsrail Evi'nden olduğunuz için İşaya tarafından söylenen birçok şey sizlerle kıyaslanabilir.

6 Ve şimdi onun konuştuğu sözler şunlardır: Rab Tanrı şöyle diyor: Elimi Yahudi olmayan uluslara doğru kaldıracağım ve onlara sancağımı açacağım; ve senin oğullarını kucaklarında getirecekler ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar.

7 Ve krallar, sana lala ve kraliceleri sana dadı olacaklar; yere kapanıp ayaklarının tozunu yalayacaklar; ve sen bileceksin ki Rab benim; çünkü beni bekleyenler utandırılmayacaklar.

8 Ve şimdi, ben Yakup bu sözler üzerinde biraz durmak istiyorum. Çünkü işte Rab geldiğimiz yer olan Yerusalemedekilerin öldürüldüğünü ve tutsak olarak götürüldüğünü bana gösterdi.

9 Buna rağmen Rab, bana onların tekrar geri döneceğini gösterdi. Ve ayrıca bana İsrail'in Kutsalı Rab Tanrı'nın kendisini onlara bedende göstereceğini de gösterdi; ve bunları bana söyleyen meleğin dediklerine göre, İsrail'in Kutsalı kendisini gösterdikten sonra O'nu kırbaçlayıp çarmla gerecekler.

10 Ve onlar İsrail'in Kutsalı'na karşı yüreklerini katılaştırıp inatçılık ettikten sonra, işte

İsrail'in Kutsalı'nın yargısı onların üzerine gelecek. Ve gün gelecek ki onlar acı çekecek, cezalarını bulacaklar.

11 Bu nedenle meleğin dediği şekilde, onlar oradan oraya sürüklendikten sonra, çoğu bedensel acı çekecek, ama inananların duaları sayesinde yok olmalarına izin verilmeyecek; darmadağın edilecekler, cezalandırılacaklar ve nefret edilecekler; yine de Rab onlara merhamet gösterecek; Kurtarıcılarının kim olduğunu öğrendikten sonra, mirasları olan ülkelerde yeniden bir araya toplanacaklar.

12 Ve peygamberin yazıp sözünü ettiği Yahudi olmayan uluslara ne mutlu; çünkü işte olur da onlar tövbe edip Sion'a karşı savaşmazlar ve o büyük ve iğrenç kiliseyle birleşmezlerse, kurtulacaklardır; çünkü Rab Tanrı çocuklarıyla yaptığı antlaşmaları yerine getirecektir; ve peygamberin bu şeyleri yazmasının nedeni budur.

13 Bu nedenledir ki Sion'a ve Rab'bin antlaşmalı halkına karşı savaşanlar, onların ayaklarının tozunu yalayacaklar; ve Rab'bin halkı utandırılmayacaktır. Çünkü Rab'bin halkı O'nu bekleyenlerdir; çünkü onlar hâlâ Mesih'in gelişini bekliyordur.

14 Ve işte, peygamberin dediklerine göre Mesih onları kurtarmak için ikinci kez elini uzatacak; dolayısıyla kendisine inandıkları gün geldiğinde, onların düşmanlarını yok ederek büyük bir zafer ve güçle kendisini onlara gösterecek ve ken-

disine inananlardan hiçbirini yok etmeyecek.

15 Ve O'na inanmayanlarsa ateşle ve kasırgayla ve depremlerle ve cinayetlerle ve salgın hastalıklarla ve kıtlıklarla yok olup gidecekler. Ve onlar Rab'bin Tanrı olduğunu ve İsrail'in Kutsalı olduğunu bilecekler.

16 Çünkü güçlünün elinden çapul malı alınacak mı, ya da yasalara göre tutsak alınanlar serbest bırakılacak mı?

17 Fakat Rab şöyle diyor: Hatta güçlünün tutsakları elinden alınacak ve korkunç adamın çapul malı kurtulacak; çünkü Güçlü Tanrı antlaşma yaptığı halkını kurtaracak. Çünkü Rab şöyle diyor: Seninle çekişenle ben çekişeceğim.

18 Ve sana eziyet edenlere kendi etlerini yedireceğim ve tatlı şarap ile olduğu gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar; ve bütün insanlık bilecek ki Ben Rab, senin Kurtarıcım ve seni Fidyeye ile Kurtaran'ım, Yakup'un Güçlüsü benim.

7. BÖLÜM

İşaya, Mesih'ten söz eder—Mesih alimlerin diliyle konuşacak—Kendisine vuranlara sırtını dönecek—O yenilgiye uğramayacak—İşaya 50 ile karşılaştırın. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

EVET, çünkü Rab şöyle diyor: Senden ayrıldım mı, yoksa seni sonsuza dek bir kenara mı attım? Çünkü Rab şöyle diyor: Annenizin boşanma kağıdı nerede? Seni kime verdim ya da

seni alacaklılarımdan hangisine sattım? Evet, kime sattım seni? İşte kötülükleriniz yüzünden kendi kendinizi sattınız ve yasalarını çiğnediğiniz için anneniz salıverildi.

2 Ben geldiğim zaman niçin kimsecikler yoktu; çağırdığım zaman, evet, cevap veren yoktu. Ey İsrail Evi, elim fidye ile kurtaramayacak kadar kısaldı mı? Ya da sizleri özgür bırakmak için bende güç mü yok? İşte azarladığımda, denizi ben kuruturum; onların ırmaklarını çöl ederim ve sular kuruduğu için balıklar kokar ve susuzluktan ölürlür.

3 Göklere siyahlar giydiririm ve onların örtüsünü çul ederim.

4 Rab Tanrı, yeri geldiği zaman sana nasıl konuşmam gerektiğini bileyim diye bana alimlerin dilini verdi, ey İsrail Evi! Yorgun düştüğünde her sabah seni uyandıran O'dur. Alimler gibi işitmem için kulağımı O açar.

5 Rab Tanrı kulağımı açtı ve ben asi olmadım; ne de sırt çevirdim.

6 Kamçılایana sırtımı, sakal yolanlara yanaklarımı verdim. Yüzümü utanç ve tükürükten gizlemedim.

7 Çünkü Rab Tanrı bana yardım edecek, bu yüzden yenik düşmeyeceğim. Bu yüzden yüzümü çakmak taşı gibi ettim ve bilirim ki utandırılmayacağım.

8 Ve Rab yakındır ve beni haklı çıkaracaktır. Kim bana karşı koyabilir? Birlikte duralım. Düşmanım kimdir? Bana yak-

laşsın ve ona ağzımın gücüyle vuracağım.

9 Çünkü Rab Tanrı bana yardım edecek. Ve beni suçlayanların hepsi, işte, giysi gibi eskiyecek ve güveler onları yiyip bitirecek.

10 İçinizden Rab'den korkan, hizmetkârının sesini dinleyen kim var? Kim ışısız karanlıkta yürür?

11 İşte ateş tutuşturan, kıvılcımlarla kuşanan sizler, hepimiz, ateşinizin alevi içinde ve tutuşturduğunuz kıvılcımlar arasında yürüyorsunuz. Elimden alacağınız şudur: Üzüntü içinde yatacaksınız.

8. BÖLÜM

Son günlerde Rab Sion'u teselli edecek ve İsrail'i bir araya toplayacak—Fidye ile kurtulanlar büyük sevinç içinde Sion'a gelecek—İşaya 51 ve 52:1-2 ile karşılaştırın. M.Ö. tahminen 559-545 yılları.

DOĞRULUĞUN ardınca gidenler, bana kulak verin. Yontulup alındığınız kayaya ve kazılıp çıkarıldığınız taş ocağı çukuru-na bakın.

2 Atanız İbrahim'e ve sizi doğuran Sara'ya bakın; çünkü yalnız onu çağırdım ve kendisini kutsadım.

3 Çünkü Rab Sion'u teselli edecek; bütün harabelerini teselli edecek ve onun yabancı Aden ve çölünü ise Rab'bin bahçesi gibi yapacak. Orada sevinç ve mutluluk, şükran ve melodi sesi bulunacak.

4 Beni dinleyin ey halkım ve

ey ulusum bana kulak verin! Çünkü benden bir yasa çıkacak ve adaletimi halklara ışık yapacağım.

5 Adaletim yakındır; kurtarışım meydana çıktı ve kolum halkları yargılayacak. Adalar beni bekleyecek ve koluma güvenecekler.

6 Gözlerinizi göklere kaldırın ve aşağıya yere bakın; çünkü gökler duman gibi gözden kaybolacak ve yer giysi gibi eskiyecek; ve orada yaşayanlar da aynı şekilde ölecekler. Ama benim kurtarışım sonsuz olacak ve adaletim ortadan kalkmayacak.

7 Ey sizler, doğruluğu bilenler, yüreklerine yasamı yazdığım halk bana kulak verin; insanların hakaretinden korkmayın ve onların sövmelerinden yılmayın.

8 Çünkü güveler onları giysi gibi yiyip bitirecek ve kurtlar onları yün yer gibi yiyecek. Ama benim adaletim sonsuz olacak ve kurtarışım kuşaktan kuşağa sürüp gidecek.

9 Ey Rab'bin kolu uyan, uyan, kudretle kuşan; geçmiş günlerde olduğu gibi uyan! Rahab'ı parçalayıp ejderhayı yaralayan sen değil misin?

10 Denizi, çok derin suları kurtan, fidye ile kurtulanlar geçsin diye denizin derin yerlerini yol yapan sen değil misin?

11 Bu yüzden Rab'bin kurtardıkları dönecekler ve ezgiler söyleyerek Sion'a gelecekler; ve başları üzerinde sonsuz sevinç ve kutsallık olacak; ve mutluluk ve sevinç bulacaklar; acı ve üzüntü ise kaçıp gidecek.

12 Ben O'yum; evet, sizi teselli eden benim. İşte, sen kimsin ki ölecek insandan ve ot gibi olacak adamın oğlundan korkuyorsun?

13 Ve gökleri yayan ve dünyanın temellerini atan, seni yaratan Rab'bi unuttun! Ve sanki öldürmeye hazırlanan zorbanın öfkesinden bütün gün durmadan korkuyorsun! Ve hani zalimin öfkesi nerede?

14 Sürgündeki tutsak çabuk çözülecek ve çukurda ölmeyecek; ekmezsiz de kalmayacak.

15 Fakat dalgaları gürleten Tanrın Rab benim; adım Orduların Rabbi'dir.

16 Ve gökleri dikmek, dünyanın temellerini atmak ve Sion'a: "İşte, halkım sensin" demek için sözlerimi senin ağzına koydum ve elimin gölgesiyle seni örttüm.

17 Uyan, uyan, ey Yeruşalem, ayağa kalk, sen ki Rab'bin gazap bardağını onun elinden içtin — Sersemlik bardağından sıklıktan sonra kalan tortuyu içtin —

18 Ve doğurduğu bütün oğullardan ona yol gösteren yok; büyüttüğü bütün oğullardan onun elini tutan yok.

19 Bu iki oğul sana geldi, sana kim acıyacak — harabelerine ve yıkımına ve kıtlığa ve kılıca — ve seni kiminle teselli edeceğim?

20 Bu ikisi dışında oğulların düşüp bayıldılar; ağa düşmüş geyik gibi, bütün sokak başlarında yatıyorlar; Rab'bin gazabı ile, Tanrı'nın azarlaması ile dolmuşlar.

21 Bu yüzden, şimdi iyi dinle. Sen ki sıkıntılısın ve sarhoşsun, ama şaraptan değil.

22 Rab'bin ve halkının davasını savunan Tanrın Rab şöyle diyor: İşte, sersemlik bardağını, gazabımın bardağı içindeki tortuyu senin elinden aldım; artık bir daha onu içmeyeceksin.

23 Fakat onu seni sıkıştırıncanın eline vereceğim; onlar ki senin canına: "Eğil de geçelim" dediler; ve sen de bedenini toprak gibi ve sokak gibi yoldan geçenlerin ayağı altına koydun.

24 Uyan, uyan, ey Sion, kuvvetini giy; ey Yeruşalem, kutsal şehir, güzel giysilerini giy; çünkü sünnetsizler ve kirli insanlar artık sana girmeyecek.

25 Üzerindeki tozu silk; kalk, otur, ey Yeruşalem; boynundaki bağdan kendini çöz, ey Sion'un tutsak kızı!

9. BÖLÜM

Yahudiler mirasları olan topraklarda toplanacak—Kefaret insanı Düşüş'ten fidye ödeyerek kurtarır—Ölülerin bedenleri mezarlardan çıkacak ve ruhları da cehennemden ve Dinlenme Yeri'nden gelecek—Yargılanacaklar—Kefaret insanı ölümden, cehennemden, şeytandan ve sonsuz işkenceden kurtarır—Doğrular Tanrı'nın Krallığı'nda kurtuluşa erecek—Günahların cezaları açıklanır—İsrail'in Kutsalı kapının bekçisidir. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi sevgili kardeşlerim, bu sözleri sizlere Rab'bin bütün İsrail Evi ile yaptığı antlaşmaları bilmeniz için okudum.

2 Öyle ki O, başlangıçtan beri kutsal peygamberlerin ağzıyla

Yahudiler'e konuşmuştur ve onlarla kuşaktan kuşağa, Tanrı'nın gerçek Kilisesi'ne ve sürüsüne geri getirilmelerinin zamanı gelinceye kadar konuşacaktır; işte o zaman yurtlarında, mirasları olan topraklarda bir araya gelecekler ve onlara vaadedilmiş olan bütün topraklara yerleşecekler.

3 İşte, sevgili kardeşlerim, Rab Tanrı'nın çocuklarınıza bağışlayacağı nimetlere sevinesiniz ve başlarınızı sonsuza dek dik tutasınız diye bu şeyleri size söylüyorum.

4 Çünkü içinizden birçok kişinin ileride neler olacağını bilmek için çok araştırdığını biliyorum; bu nedenle bedenimizin eriyip tükeneceğini ve öleceğini bildiğinizi de biliyorum; buna rağmen, bedenimizdeyken Tanrı'yı göreceğiz.

5 Evet, O'nun geldiğimiz yer olan Yeruşalem'dekilere kendisini bedende göstereceğini bildiğinizi biliyorum; çünkü bunun onların arasında olması gereklidir; çünkü Yüce Yaratıcı'nın insanlara bedende boyun eğmesi ve bütün insanlık için ölmesi gerekmektedir; öyle ki bütün insanlar O'na boyun eğbilsinler.

6 Çünkü Yüce Yaratıcı'nın merhamet dolu planının yerine gelebilmesi için bütün insanlığa ölüm nasıl gelmişse, zorunlu olarak da bir diriliş gücünün var olması gerekmekte ve düşüş dolayısıyla da diriliş insana gelmelidir; ve yasa çiğnendiği için düşüş meydana gelmiştir ve insan düştüğü için Rab'bin huzurundan mahrum kalmıştır.

7 Bu yüzden sınırsız bir kefarete gerek vardır; sınırsız bir kefarete olmasaydı, bu çürüme çürümezliğe dönüşmezdi. Bu nedenle insanın üzerine gelen ilk yargının sonsuza dek sürmesi gerekirdi. Ve eğer bu öyle olsaydı, o zaman bu beden ölüp çürümesi ve bir daha dirilmemek üzere parçalanıp toprak anaya karışması gerekirdi.

8 Ah, Tanrı'nın bilgeliği, merhameti ve lütfü! Çünkü işte, eğer beden yeniden dirilmeseydi, ruhlarımız Sonsuz Tanrı'nın huzurundan düşerek şeytan haline gelen ve bir daha yükselmeyecek olan o meleğin kölesi olurdu.

9 Ve ruhlarımız ona benzerdi ve biz de şeytan olurduk; şeytanın melekleri olup Tanrı'nın huzurundan kovulurduk ve yılanların babası ile tıpkı kendisi gibi sefalet içinde kalırdık; evet, ilk anne ve babamızı aldatan, neredeyse nur meleği kılığına bürünerek insançocuklarını gizli cinayet çeteleri kurmaya ve her türlü karanlık işler çevirmeye kışkırtan o varlık gibi olurduk.

10 Ah, bu korkunç canavarın pençesinden kaçıp kurtulmamız için bize bir yol hazırlayan Tanrı'nın iyiliği ne yücedir; evet, o canavar ölüm ve cehennemdir ki, ben buna hem beden ölümü hem de ruhun ölümü diyorum.

11 Ve İsrail'in Kutsal Tanrı'nın hazırladığı kurtuluş yolu sayesinde, sözünü ettiğim bu geçici ölüm, kendi ölülerini

özgür kılacaktır ki bu ölüm mezardır.

12 Ve sözünü ettiğim ruhsal ölüm olan bu ölüm de kendi ölülerini özgür bırakacaktır; bu ruhsal ölüm cehennemdir; dolayısıyla ölüm de, cehennem de ölülerini özgür bırakmak zorundadır; ve cehennem kendi tutsak ruhlarını ve mezar kendi tutsak bedenlerini özgür bırakmak zorundadır; ve insanların bedenleriyle ruhları yeniden birleşecektir; ve bu, İsrail'in Kutsalının diriliş gücüyle olacaktır.

13 Ah, Tanrı'nın planı ne yücedir! Çünkü öte yandan Tanrı'nın Dinlenme Yeri doğruların ruhlarını, mezar da doğruların bedenlerini özgür bırakmak zorundadır; ve ruhla beden yeniden birleşir ve bütün insanlar çürümez ve ölümsüz olurlar; ve onlar biz bedende yaşayanlar gibi mükemmel bilgi sahibi diri canlılardır; bizim bilgimiz ise ölümsüzleştığımız zaman mükemmel olacaktır.

14 Bu nedenle işlediğimiz her suçun, kirliliğimizin ve çıplaklığımızın tam bir bilgisine sahip olacağız; ve doğrular, zevklerinin ve doğruluklarının kusursuz bir bilgisine sahip olacaklar ve paklıkla, evet, hatta doğruluk kaftanıyla kuşatılacaklar.

15 Ve öyle olacak ki bütün insanlar bu ilk ölümden yaşama geçip ölümsüz olduktan sonra, İsrail'in Kutsalının yargı kürsüsünün önüne çıkmaları gerekecek; ve o zaman sıra yargılanmaya gelecek; ve o zaman Tanrı'nın kutsal yargısına göre yargılanacaklar.

16 Ve kesinlikle, Rab'bin yaşadığı nasıl gerçekse, doğrular yine doğru ve kirliler yine kirli kalacaklar; çünkü bunu söyleyen Rab Tanrı'dır ve bu O'nun hiç ölmeyecek olan ebedi sözüdür; dolayısıyla kirli olanlar şeytan ile onun melekleridir; ve onlar kendileri için hazırlanan sonsuz ateşe gideceklerdir; ve onların çekecekleri işkence, alevleri sonsuza kadar yükselen, sonu asla olmayan bir ateş ve kükürt gölü gibidir.

17 Ah, Tanrımız ne yüce, ne adildir! Çünkü her sözünü yerine getirir ve söyledikleri O'nun ağzından çıkmıştır ve O'nun yasası yerine getirilmelidir.

18 Fakat işte doğrular, İsrail'in Kutsalı'nın azizleri, İsrail'in Kutsalı'na inanmış olanlar, dünyadaki çarmıhlara katlanıp bunun utancına aldırmayanlar, dünyanın kuruluşundan beri kendileri için hazırlanmış olan Tanrı'nın Krallığı'nı miras alacaklar ve sevinçleri sonsuza dek tam olacaktır.

19 Ah, Tanrımız, İsrail'in Kutsalı'nın merhameti ne yücedir! Çünkü O, azizlerini o korkunç şeytan canavarından ve ölümden ve cehennemden ve sonsuz işkence olan o ateş ve kükürt gölünden kurtarır.

20 Ah, Tanrımızın kutsallığı ne yücedir! Çünkü O her şeyi bilir ve O'nun bilmediği hiçbir şey yoktur.

21 Ve sesine kulak verirlerse, O bütün insanları kurtarabilmek için dünyaya gelir; çünkü işte bütün insanların acılarını, evet, Adem'in ailesinden gelen

erkek, kadın ve çocuk, her canlı yaratılışın acılarını O çeker.

22 Ve O bu acıları, dirilişin bütün insanlara gelmesi ve herkesin büyük yargı gününde O'nun önünde durması için çeker.

23 Ve bütün insanlara tövbe etmelerini ve O'nun adıyla vaftiz olmalarını, İsrail'in Kutsalı'na tam bir inanç beslemelerini, yoksa Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamayacaklarını buyurur.

24 Ve tövbe etmez ve O'nun adına inanmaz ve O'nun adıyla vaftiz olmazlarsa ve sonuna kadar dayanmazlarsa lanetleneceklerdir; çünkü bunu Rab Tanrı, İsrail'in Kutsalı söyledi.

25 Bu nedenle O bir yasa verdi ve yasanın verilmediği yerde ceza da yoktur; ve ceza olmayan yerde mahkûmiyet olmaz; ve mahkûmiyet olmayan yerde İsrail'in Kutsalı'nın merhameti, kefareten dolayı onlara sahip çıkar; çünkü O'nun gücüyle kurtulurlar.

26 Çünkü kefarettir, yasanın verilmediği herkese karşı O'nun adaletinin gereklerini yerine getirir; böylece onlar, o korkunç canavardan, ölümden ve cehennemden ve şeytandan ve sonsuz işkence olan ateş ve kükürt gölünden kurtarılacak kendilerine yaşam soluğunu veren İsrail'in Kutsalı Tanrı'ya geri getirilirler.

27 Fakat kendisine yasa verilip, evet, bizim gibi Tanrı'nın bütün emirlerine sahipken bunları çiğneyip sınanma günlerini boşa harcayan kişinin vay

haline! Çünkü onun durumu korkunçtur.

28 Ah, kötü olanın o kurnazca planı! Ah, insanın kendini beğenmişliği, çürüklüğü ve akılsızlığı! Okuyunca kendilerini akıllı sanırlar ve Tanrı'nın öğütlerine kulak vermezler; çünkü her şeyi bildiklerini sanarak Tanrı'nın emirlerini bir kenara atarlar; bu yüzden onların bilgeliği aptallıktır ve onlara faydası yoktur. Ve onlar mahvolacaklardır.

29 Ama eğitim görmek ancak Tanrı'nın öğütlerine kulak verilirse iyidir.

30 Fakat zenginlerin, dünya değerlerine göre zengin olanların vay haline! Çünkü zengin olduklarından yoksulları hor görürler ve yumuşak huylulara zulmederler; ve yürekleri hazinelerindedir; bu nedenle onların tanrısı kendi hazineleridir. Ve işte onların hazineleri de kendileriyle birlikte yok olup gidecektir.

31 Dinlemek istemeyen sağır-ların vay haline! Çünkü onlar mahvolacaklar.

32 Görmek istemeyen körlerin vay haline! Çünkü onlar da mahvolacaklar.

33 Yüreği sünnet olmayanların vay haline! Çünkü işledikleri kötülüklerin bilgisi kendilerini son günde cezalandıracak.

34 Vay yalancının haline! Çünkü o cehenneme atılacak.

35 Bile bile adam öldüren katilin vay haline! Çünkü o ölecek.

36 Cinsel ahlaksızlıklar işleyenlerin vay haline! Çünkü onlar cehenneme atılacaklar.

37 Evet, putlara tapanların vay haline! Çünkü bütün şeytanların şeytanı onlardan hoşlanacak.

38 Ve sonuçta, günahları içinde ölenlerin hepsinin vay haline! Çünkü onlar Tanrı'nın yanına dönüp O'nun yüzünü görecekler ve günahları içinde kalacaklar.

39 Ey sevgili kardeşlerim, Kutsal Tanrı'ya karşı suç işlemenin ve ayrıca kurnaz olanın ayartmalarına boyun eğmenin ne kadar korkunç olduğunu hatırlayın. Hatırlayın ki bedensel düşünmek ölüm demektir ve ruhsal düşünmekse sonsuz yaşamdır.

40 Ey sevgili kardeşlerim, sözlerime kulak verin. İsrail'in Kutsalı'nın yüceliğini hatırlayın. Demeyin ki sizlere karşı sert konuştum; çünkü böyle dersiniz, gerçeğe sövüp saymış olursunuz; çünkü ben Yaratıcınız'ın sözlerini söyledim. Biliyorum ki gerçeği anlatan sözler bütün pisliklere karşı ağır gelir; ama doğrular bu sözlerden korkmaz; çünkü onlar gerçeği severler ve sarsılmazlar.

41 Öyleyse sevgili kardeşlerim, Rab'be, Kutsal Olan'a gelin. O'nun yollarının doğru olduğunu hatırlayın. İşte insanın gideceği yol dardır, ama önünde dümdüz uzanır; ve kapıdaki bekçi İsrail'in Kutsalı'dır; ve O orada hiçbir hizmetkâr kullanmaz; ve bu kapıdan başka bir giriş yolu da yoktur; çünkü O aldatılmaz, çünkü O'nun adı Rab Tanrı'dır.

42 Ve kapıyı her çalana kapıyı açar; ve bilgileriyle ve akıllarıyla

ve zenginlikleriyle böbürlenen bilgicilere, akıllılara ve zenginlere gelince, evet, Rab böylelerinden nefret eder; ve onlar bu şeyleri bırakıp kendilerini Tanrı'nın önünde akılsız saymadıkça ve alçakgönüllüğün derinliklerine inmedikçe, Rab onlara kapıyı açmayacaktır.

43 Ne var ki hikmetliler ve akıllılar için hazırlanmış olanlar, evet, azizler için hazırlanmış olan o mutluluk sonsuza dek onlardan saklanacaktır.

44 Ey sevgili kardeşlerim, söylediklerimi hatırlayın. İşte giysilerimi çıkarıp önünüzde silkiyorum; kurtuluşumun Tanrısına her şeyi araştıran gözüyle bana bakması için dua ediyorum; bu nedenle, son günde herkes yaptığı işlere göre yargılandığında, kötülüklerinizi ruhumdan silkip attığıma İsrail'in Tanrısı'nın tanık olduğunu, O'nun önünde pırl pırl durduğumu ve sizlerin kanından temizlendiğimi bileceksiniz.

45 Ey sevgili kardeşlerim, günahlarınızdan dönün; sizleri sınıksız bağlamak isteyen zincirlerini üzerinizden silkip atın; kurtuluşunuzun kayası olan o Tanrı'ya gelin.

46 Ruhlarınızı adaletin doğrulara verileceği o görkemli güne, yargı gününe hazırlayın ki dehşet dolu bir korkuyla büzülüp kalmayasınız; korkunç suçlarınızı kusursuz bir şekilde hatırladıktan sonra şöyle haykırmak zorunda kalmayasınız: Ey her şeye gücü yeten Rab Tanrı, senin yargıların kutsal, kutsaldır! Ama ben suçumu biliyorum.

Senin yasanı çiğnedim ve günahlarım bana aittir; ve şeytan beni eline geçirdi ki onun korkunç sefaletine kurban oldum.

47 Fakat işte, bu korkunç gerçekleri görmeniz için sizleri uyandırmam uygun mudur, kardeşlerim? Düşünceleriniz temiz olsaydı, canınızı sıkarmıydım? Eğer günahtan arınmış olsaydınız, gerçeğin açıklığına uygun olarak sizlere açık bir şekilde konuşur muydum?

48 İşte, eğer kutsal olsaydınız, size kutsallıktan konuşurdum; ama kutsal olmadığınız için ve bana bir öğretmen gözüyle baktığınız için size günahın sonuçlarını mutlaka öğretmem gerekiyor.

49 İşte ruhum günahtan nefret eder ve yüreğim doğrulukla sevinir; ve ben, Tanrımın kutsal adını öveceğim.

50 Gelin kardeşlerim, susayan herkes sulara gelsin ve parası olmayan gelsin satın alsın ve yesin; evet, gelin, parasız ve bedelsiz şarap ve süt alın.

51 Bu yüzden paranızı hiçbir değeri olmayan şeylere harcamayın ve doyurucu olmayan şeyler için çalışmayın. Beni can kulağıyla dinleyin ve söylediğim sözleri hatırlayın; ve İsrail'in Kutsalı'na gelin ve bozulup çürümeyenle kendinize ziyafet çekin de ruhunuz bolluk içinde sevinin.

52 İşte sevgili kardeşlerim, Tanrınızın sözlerini hatırlayın; gündüz O'na sürekli dua edin ve geceleri O'nun kutsal adına şükredin. Bırakın yürekleriniz sevinçle dolsun.

53 Ve işte, Rab'bin antlaşmaları ne kadar büyük ve insançocuklarına gösterdiği alçakgönüllülük ne kadar yücedir; ve O, yüceliği, lütfu ve merhametinden ötürü, bize soyumuzun bedenen tam yok olmayacağına, üstelik onları koruyacağına dair söz verdi; ve onlar gelecek kuşaklarda İsrail Evi için filizlenecek adil bir dal olacak.

54 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, sizlerle daha çok konuşmak isterdim, ama sözlerimin geri kalan kısmını size yarın bildireceğim. Amin.

10. BÖLÜM

Yahudiler Tanrı'larını çarmıha geçirecek—O'na inanmaya başlayacakları zamana kadar darmadağın edilecekler—Amerika hiçbir kralın egemen olmadığı özgür bir ülke olacak—Tanrı ile barışın ve O'nun lütfu ile kurtuluşa kavuşun. M.Ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi sevgili kardeşlerim, ben Yakup, sözünü etmiş olduğum bu doğru dal hakkında size yeniden konuşacağım.

2 Çünkü işte bize verilen sözler, bedene göre verilen sözlerdir; bu nedenle, inançsızlıkları yüzünden çocuklarımızın çoğunun bedenen yok olacağı bana gösterilmiş olsa da, Tanrı yine de birçoğuna merhamet edecektir; ve onlara Fidyeye ile Kurtaranları'nın gerçek bilgisini verecek kaynağa gelebilmeleri için çocuklarımız tekrar geri getirilecektir.

3 Bu nedenle, sizlere söyledi-

ğim gibi, Mesih'in—çünkü dün gece melek bana O'nun adının Mesih olacağını söyledi—dünyadaki daha kötü insanların arasına, Yahudiler'in arasına gelmesi gerekir; ve Yahudiler O'nu çarmıha geçirecekler; çünkü Tanrımızın çarmıha gerilmesi gerekmektedir ve dünyada Tanrısını çarmıha geçirecek başka bir ulus yoktur.

4 Çünkü bu güçlü mucizeler başka uluslara gösterilseydi, onlar tövbe eder ve O'nu Tanrıları olarak bilirlerdi.

5 Fakat, işledikleri kötülükler ve rahiplik kurnazlıkları yüzünden, Yerusaleml'dekiler O'nun çarmıha gerilmesi için O'na karşı inat edecekler.

6 Bu nedenle, kötülükleri yüzünden üzerlerine yıkım, kıtlık, salgın hastalık ve cinayetler gelecek; ve sağ kalanlar bütün ulusların arasına dağıtılacaktır.

7 Fakat işte, Rab Tanrı şöyle diyor: Benim Mesih olduğuma inandıkları gün geldiğinde, işte o zaman onların atalarıyla yaptığım antlaşmaya göre bu dünyada mirasları olan topraklara bedenen geri getirilecekler.

8 Ve öyle olacak ki onlar dağıtıldıkları uzak yerlerden, denizdeki adalardan ve dünyanın dört bölgesinden toplanacaklar ve onları mirasları olan topraklara götürecekleri için Yahudi olmayan uluslar gözümde büyük değer kazanacak, diyor Tanrı.

9 Evet, Yahudi olmayan ulusların kralları onlara lala ve kraliçeleri dadı olacaklar; bu nedenle Rab'bin Yahudi olmayan ulus-

lara verdiği sözler büyüktür; çünkü bunları Rab söylemiştir; ve kim karşı çıkabilir?

10 Fakat işte Tanrı, "Bu ülke senin mirasın olacak ve Yahudi olmayan uluslar bu ülkede bereketlenecek" dedi.

11 Ve bu ülke Yahudi olmayan uluslar için bir özgürlük ülkesi olacak ve ülkede Yahudi olmayan uluslara hükmedecek kralar olmayacak.

12 Ve bu ülkeyi bütün diğer uluslara karşı güçlü kılacağım.

13 Ve Sion'a karşı kim savaşır-sa mahvolacak, diyor Tanrı.

14 Çünkü kim bana karşı kral çıkarırsa mahvolacak; çünkü Ben, Göklerin Kralı Rab onların kralı olacağım ve sözlerimi dinleyenlerin sonsuza dek ışığı olacağım.

15 Bu yüzden, insançocuklarıyla yaptığım ve onlar bedenlerindeyken gerçekleştireceğime dair söz verdiğim antlaşmalarımın yerine gelmesi için karanlık gizli işleri, cinayetleri ve iğrençlikleri mutlaka ortadan kaldırmam gerekiyor.

16 Bu nedenle Sion'a karşı savaşan, ister Yahudi olsun, ister olmasın, ister köle ister özgür, ister kadın ister erkek olsun mahvolacak; çünkü onlar bütün dünyanın fahişesidir; çünkü benden yana olmayan bana karşıdır, diyor Tanrı.

17 Çünkü insançocuklarına bedenlerindeyken gerçekleştireceğime dair verdiğim sözlerimi yerine getireceğim—

18 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Tanrımız şöyle diyor: Soyuna Yahudi olmayan ulus-

ların eliyle acı çecktireceğim; yine de Yahudi olmayan ulusların yüreklerini soyuna babalık etsinler diye yumuşatacağım; dolayısıyla, Yahudi olmayan uluslar bereketlenecek ve İsrail Evi'nden sayılacaklar.

19 Bu nedenle Tanrı bana şöyle dedi: Bu ülkeyi soyuna ve soyundan sayılacak olanlara sonsuza dek miras olarak adayacağım; çünkü bu ülke bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülkedir; bu yüzden orada yaşayan bütün insanların bana ibadet etmelerini istiyorum, diyor Tanrı.

20 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, madem ki merhametli Tanrımız bize bu şeyler hakkında bu kadar çok bilgi verdi, O'nu hatırlayalım, günahlarımızı bir kenara bırakalım ve artık başımızı eğik tutmayalım; çünkü bir kenara atılmadık; mirasımız olan topraklardan sürülüp çıkarıldık, ama daha iyi bir ülkeye getirildik; çünkü Rab, denizin üzerinden yolumuzu açtı; ve denizdeki adalardan birindeyiz.

21 Fakat Rab'bin denizdeki adalarda yaşayanlara verdiği sözler büyüktür; dolayısıyla adalar denildiği için, bu adadan başka adalar da olmalı; ve onlarda da kardeşlerimiz oturmaktadır.

22 Çünkü işte, Rab Tanrı kendi zevki ve isteğine göre, zaman zaman İsrail Evi'nden bazılarını alıp uzaklara götürdü. Ve şimdi işte, Rab kırılan dalların hepsini hatırlar; dolayısıyla bizi de hatırlar.

23 Bu yüzden yüreğiniz se-

vinçle dolsun ve hatırlayın ki kendi başınıza hareket etmekte—sonsuz ölüm yolunu ya da sonsuz yaşam yolunu seçmekte—özgürsünüz.

24 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, şeytanın ve bedenın istekleriyle değil, Tanrı'nın isteğiyle barışın; ve hatırlayın ki Tanrı ile barıştıktan sonra yalnızca O'nun lütfu sayesinde ve lütfunun aracılığıyla kurtulabilirsiniz.

25 Bu nedenle, Tanrı sizleri diriliş gücüyle ölümden ve kefaretin gücüyle de sonsuz ölümden kaldırsın; öyle ki Tanrı'nın sonsuz krallığına kabul edilesiniz ve orada O'nu ilahi lütufla översiniz. Amin.

11. BÖLÜM

Yakup Kurtarıcısını görür—Musa Yasası Mesih'i simgeler ve O'nun geleceğini kanıtlar. M.Ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi Yakup konuştuğu zaman halkıma daha çok şeyler söyledi, ama ben sadece bunları yazdırttım, çünkü yazdıklarım bana yeterli geliyor.

2 Ve şimdi, ben Nefi, İşıya'nın sözleri ruhumu sevindirdiği için, daha çok O'nun sözlerini yazacağım. Çünkü onun sözlerini halkım ile karşılaştıracam ve onları çocuklarımin hepsine göndereceğim; çünkü İşıya, benim gördüğüm gibi Kurtarıcımı gerçekten görmüştür.

3 Ve benim gibi, kardeşim Yakup da O'nu görmüştür; bu nedenle, sözlerimin doğruluğu-

nu kanıtlamak için çocuklarıma onların sözlerini göndereceğim. Bu nedenle Tanrı: "Sözlerimi üç kişinin ağızından çıkan sözlerle doğrulayacağım" demiştir. Oysa Tanrı daha da çok tanık göndererek bütün sözlerini kanıtlar.

4 İşte ruhum Mesih'in geleceği gerçeğini halkıma kanıtlamaktan büyük sevinç duyar; çünkü Musa Yasası bunun için verildi; ve dünyanın başlangıcından beri Tanrı tarafından insana verilen her şey Mesih'i simgelemektedir.

5 Ve ruhum aynı zamanda Rab'bin atalarımızla yaptığı antlaşmalardan büyük sevinç duyar; evet, ruhum O'nun lütfundan ve adaletinden ve gücünden ve ölümden kurtuluş için olan o yüce ve sonsuz planına ilişkin merhametinden dolayı büyük sevinç duyar.

6 Ve ruhum, Mesih gelmeyecek olursa, bütün insanların mahvolacağını halkıma kanıtlamaktan büyük sevinç duyar.

7 Çünkü Mesih yoksa, Tanrı da yoktur; ve Tanrı yoksa biz de yokuz; çünkü bu durumda hiçbir şey yaratılamazdı. Fakat bir Tanrı vardır ve O da Mesih'tir; ve O zamanı geldiğinde gelecektir.

8 Ve şimdi İşıya'nın sözlerinden bazılarını yazacağım; bu sözleri halkımdan kimler görürse, yüreklerini yükseltip bütün insanlık adına sevin sin. Şimdi okuyacaklarınız İşıya'nın sözleridir ve onun sözlerini kendinizle ve bütün insanlarla karşılaştırabilirsiniz.

12. BÖLÜM

İşaya son günlerin tapınağını, İsrail'in toplanışını ve bin yıllık adalet ve barış dönemini görür—İkinci Geliş'te gururlular ve kötüler alçaltılacaktır—İşaya 2 ile karşılaştırınız. M.ö. tahminen 559-545 yılları.

AMOTS'UN oğlu İşaya'nın sözü; Yahuda ve Yerusalemler hakkında gördü.

2 Ve son günlerde öyle olacak ki Rab Evi'nin dağı, dağların doruğunda kurulu tepelerden yukarı yükseleceği zaman, bütün uluslar oraya akın edecek.

3 Ve birçok insan gidip şöyle diyecek: Gelin ve Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısının evine çıkalım; ve O bize kendi yollarını öğretecek ve O'nun patikalarında yürüyeceğiz; çünkü yasa Sion'dan ve Rab'bin sözü Yerusalemlerden çıkacak.

4 Ve O, uluslar arasında hükmedecek ve birçok halkı azarlayacak; ve onlar kılıçlarını saban demirleri ve mızraklarını bağcı bıçakları yapacaklar; milletlere kılıç kaldırmayacak ve artık savaş öğrenmeyecekler.

5 Ey Yakup Evi gelin de Rab'bin ışığında yürüyelim; evet, gelin, çünkü hepimiz doğru yoldan çıkıp kendi kötü yollarınıza sapmış gidiyorsunuz.

6 Ya Rab bu yüzden halkını, Yakup Evi'ni bıraktın; çünkü onlar doğudan gelen şeylerle dolu, Filistinliler gibi falcılara kulak veriyorlar ve yabancıların çocuklarıyla gönül eğlendiriyorlar.

7 Onların memleketi altın ve gümüşle dolu ve hazinelerinin sonu yok; onların memleketleri atlarla da dolu ve savaş arabalarının sonu yok.

8 Onların memleketi putlarla da dolu; kendi parmakları ile yaptıklarına, ellerinin işlerine tapıyorlar.

9 Ve sıradan insan boyun eğmez ve büyük adam kendisini alçaltmaz; bu yüzden, sen onu bağışlama.

10 Ey kötü insanlar, kayalara girin ve toprakta gizlenin; çünkü Rab korkusu ve O'nun heybetinin yüceliği sizi çarpacak.

11 Ve öyle olacak ki insanın gurur dolu bakışları alçaltılacak ve gururu kırılacak; ve o gün yalnız Rab yükseltilecek.

12 Çünkü Orduların Rabbi'nin günü yakında bütün ulusların, evet, herkesin üzerine gelecek; evet, gururluların, kendini üstün görenlerin ve kendisini yücelten herkesin üzerine gelecek; ve o alçaltılacak.

13 Evet ve Rab'bin günü Lübnan'daki bütün sedir ağaçlarının üzerine gelecek; çünkü onlar yükselmiş yüce ağaçlardır; ve Başan'daki bütün meşe ağaçlarının üzerine gelecek.

14 Ve bütün yüksek dağların ve tepelerin ve kendini büyük gören bütün ulusların ve her halkın üzerine gelecek.

15 Ve her yüksek kulenin ve her sağlam surun üzerine gelecek.

16 Ve denizdeki bütün gemilerin üzerine ve Tarşış'teki bütün gemilerin üzerine ve göze

hoş gelen her resmin üzerine gelecek.

17 Ve insanın gururu kırılacak ve kibri alçaltılacak; ve o gün yalnız Rab yükseltilecek.

18 Ve O, putların hepsini ortadan kaldıracak.

19 Ve Rab dünyayı korkunç biçimde sarsmak üzere doğrulduğu zaman, onlar kaya deliklerine ve toprağın inlerine girecekler; çünkü Rab korkusu onların üzerine gelecek ve O'nun heybetinin görkemi onları cezalandıracak.

20 O gün insan, tapınmak için kendisine yaptığı gümüş putlarını ve altın putlarını köstebeklere ve yarasalara atacak.

21 Rab dünyayı korkunç biçimde sarsmak üzere doğrulduğu zaman, onlar kaya yarıklarına ve yalçın kayaların tepesindeki kovuklara girecekler; çünkü Rab korkusu onların üzerine gelecek ve O'nun görkeminin heybeti onları çarpacak.

22 Soluğu burun deliklerinde olan insana bel bağlamayın; çünkü onun değeri nedir?

13. BÖLÜM

Yahuda ve Yerusalemler için cezalandırılacak— Rab, halkı için yakarır ve onları yargılar— Sion kızları maddiyata düşkün oldukları için lanetlenir ve işkenceye uğratılır— İşıya 3 ile karşılaştırın. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

ÇÜNKÜ işte Rab, Orduların Rabbi, desteği ve değneği,

hayata destek olan bütün ekmeği ve bütün suyu,

2 Yiğidi ve savaşıyı, hakimi ve peygamberi ve akıllıyı ve yaşlıyı;

3 Elli başıyı ve saygıdeğer adamı ve öğütçüyü ve becerikli işçiyi ve marifetli hatibi Yerusalemler'den ve Yahuda'dan kaldırıyor.

4 Ve çocukları onlara reis edeceğim ve bebekler onları yönetecek.

5 Ve halk ezilecek; herkes birbirini ve komşu komşuyu ezecek; çocuk ihtiyara karşı ve alçak adam onurluya karşı saygısızca davranacak.

6 Bir adam babasının evinde kardeşine: “Senin giysin var; bizi sen yönet ve bu yıkıntının senin elinin altında kalmasına izin verme” diyerek onu tutunca;

7 Adam o gün ant içerek şöyle diyecek: Yarayı saran ben olmam; çünkü evimde ne ekmek ne de giyecek var; beni halkın yöneticisi yapmayın.

8 Çünkü Yerusalemler yıkıldı ve Yahuda düştü; çünkü Rab'bin görkemli gözlerini öfkelenmek için onların dili ve işleri O'na karşıdır.

9 Yüzlerinin görünüşü onlara karşı tanıklık ediyor ve kendi günahlarının aynı Sodom'un gibi olduğunu söylüyorlar; ve bunu gizleyemezler. Onların canlarının vay haline! Çünkü kötülüklerinin karşılığını aldılar.

10 Doğrulara kendileri için her şeyin iyi olacağını söyleyin; çünkü onlar yaptıkları işlerin ürününü alacaklar.

11 Kötülerin vay haline! Çünkü onlar mahvolacaklar; çünkü elleriyle yaptıklarının karşılığını alacaklar.

12 Ve halkıma gelince, çocuk onlara zalimce davranıyor ve kadınlar onları yönetiyorlar. Ey halkım, sana yol gösterenler seni saptırıyorlar ve yürüyeceğin yolu bozuyorlar.

13 Rab dava etmek için kalkıyor ve halkı yargılamak için duruyor.

14 Rab, halkının yaşlıları ve prensleri ile yargılamaya girecek; çünkü bağı yiyip bitirdiniz; ve yoksulların soyulmuş malı evlerindedir.

15 Size ne oluyor da halkımı paramparça edip yoksulların yüzünü eziyorsunuz? diyor Orduların Tanrısı Rab.

16 Rab ayrıca şunları da söyledi: Mademki Sion kızları kibirlidir ve boyunlarını ileri uzatarak çılginca bakışlarla yürüyorlar ve yürürken kırıtarak gidiyorlar ve ayaklarının halkalarını şıkırdatıyorlar;

17 Bu yüzden Rab, Sion kızlarının başlarını yara kabuklarıyla vuracak ve Rab onların gizli yerlerini açacak.

18 O gün Rab onların çingirdayan takılarının güzelliğini ve filelerini ve hilâl şeklindeki gerdanlıklarını,

19 Zincirlerini ve bileziklerini ve kaşkollarını,

20 Süslü başlıklarını ve bacak süslerini ve alın kurdelelerini ve hoş koku şişelerini ve küpelelerini;

21 Yüzüklerini ve burun halkalarını;

22 Sık sık değiştirdikleri takım elbiselerini ve örtülerini ve şallarını ve para keselerini;

23 Aynalarını ve ince ketenlerini ve baş sargılarını ve peçelerini kaldırıp atacak.

24 Ve öyle olacak ki hoş kokunun yerine pis koku ve bel kemerinin yerine ip ve güzel saç şeklinin yerine kellik ve süslü elbiselerin yerine çuvaldan giysi; güzellik yerine dağlanma olacak.

25 Erkeklerin kılıçtan geçirecek ve yiğitlerin savaşta ölecekler.

26 Ve onun kapıları ah çekip yas tutacaklar; ve o kimsesiz kalıp yerde oturacak.

14. BÖLÜM

Sion ve kızları bin yıllık günde kurtulup paklanacak—İşaya 4 ile karşılaştırınız. M.Ö. tahminen 559–545 yılları.

VE o gün, yedi kadın bir erkeği tutup diyecekler: Kendi ekmeğimizi yiyeceğiz ve kendi elbiselerimizi giyeceğiz; yeter ki senin adını taşıyalım; utancımızı bizden kaldır.

2 O gün Rab'bin dalı güzel ve görkemli olacak; İsrail'in kaçıp kurtulanları için yerin meyvesi çok iyi ve güzel olacak.

3 Ve öyle olacak ki Sion'da bırakılanlara ve Yeruşalem'de yaşayanlar arasında yazılan herkese kutsal denilecek—

4 Rab, Sion kızlarının pisliğini yıkayınca ve Yeruşalem'in orta-

sından onun kanını adalet ruhu ve yakma ruhu ile temizleyince;

5 Ve Rab, Sion dağının her kotu ve onun toplatıları üzerinde, gündüzleri bulut ve duman ve geceleri ise alevli ateş parıltısı yaratacak; çünkü Sion'un bütün görkemi üzerinde savunma olacak.

6 Ve gündüzün sıcaktan gölge için ve fırtınadan ve yağmurdan ise kaçıp sığınacak ve örtünecek bir yer bulmak için bir çardak olacak.

15. BÖLÜM

Rab'bin bağı (İsrail) ıssız kalacak ve halkı darmadağın olacak— İnançtan sapmış ve dağılmış durumdayken başlarına felaketler gelecek—Rab bir sancak açacak ve İsrail'i toplayacak—İşaya 5 ile karşılaştırın. M.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE o zaman çok sevdiğime, sevdiğimin üzüm bağıyla ilgili bir türkü söyleyeceğim. Çok sevdiğimin verimli bir yamaçta bir bağı var.

2 Ve o bağın etrafını çitle çevirip taşlarını temizledi ve oraya seçme asmalar dikti; ve ortasına bir kule ve içine de bir üzüm sıkacağı yaptı; ve üzüm versin diye bekledi, fakat yabancı üzüm verdi.

3 Ve şimdi, ey Yeruşalem'de oturanlar ve Yahuda askerleri, rica ederim, benimle bağım arasında hüküm verin.

4 Bağımda yapılması gereken daha ne yapılabilirdi de ben yapmadım? Üzüm versin diye

beklerken niçin yabancı üzüm verdi?

5 Ve şimdi gidelim; bağıma ne yapacağımı size anlatayım: Çitini sökeceğim ve onu yiyip bitirecekler; ve duvarını yıkaçım ve onu ayak altında çiğneyecekler.

6 Ve onu harap edeceğim; budanmayacak ve çapalanmayacak; ne var ki orada çalılarla dikenler bitecek; üzerine yağmur yağdırmazınlar diye bulutlara da emredeceğim.

7 Çünkü Orduların Rabbi'nin bağı İsrail Evi'dir ve O'nun hoşuna giden fidan Yahuda erleridir; ve O, adaleti bekledi; ve işte zorbalık gördü; doğruluğu beklerken, fakat işte, feriyat buldu.

8 Yer kalmayınca kadar evine ev katanların vay haline! Öyle ki onlar memleketin ortasında yapayalnız bırakılacaklar.

9 Orduların Rabbi kulağıma, gerçek şu ki birçok ev ıssız kalacak ve büyük güzel şehirlerde oturan olmayacak dedi.

10 Evet, on dönüm bağ bir bat verecek ve bir homer tohum bir efa verecek.

11 İçki peşinden koşmak için sabahleyin erken kalkanların, geceleyin geç vakte kadar ve şarap onları alevlendirinceye kadar eğlenenlerin vay haline!

12 Ve ziyafetlerinde harp ve keman, tef ve zurna ve şarap var; fakat Rab'bin yaptıklarına dikkat etmiyorlar ve onun ellerinin işine bakmıyorlar.

13 Halkım bu yüzden, bilgileri kit olduğu için tutsaklığa

götürüldü ve itibarlı adamları kıtlığa düştüler; ve onların topluluğu susuzluktan kurudu.

14 Bu yüzden cehennem boğazını genişletti ve ağzını ölçüsüz açtı; ve onların görkemi ve kalabalıkları ve gürültüleri ve onların arasında sevinip coşan oraya inecek.

15 Ve sıradan insan aşağı indirilecek, güçlü adam alçaltılacak ve kibirlilerin gözleri alçaltılacak.

16 Fakat Orduların Rabbi adalet içinde yükselecek ve kutsal olan Tanrı doğruluk içinde kutsallaşacak.

17 O zaman kuzular eskisi gibi otlayacak ve zenginlerden kalan ıssız yerleri yabancılar yiyecekler.

18 Kötülüğü gurur ipleriyle ve günahı at arabasının urganıyla çekermiş gibi sürenlerin vay haline!

19 Onlar diyorlar: Acele etsin, işini çabuk yapsın da görelim; ve İsrail'in Kutsalının öğüdü yaklaşıl gelsin ki, geldiğini bilelim!

20 Kötüye iyi ve iyiye kötü diyenlerin; karanlığı ışık yerine ve ışığı karanlık yerine koyanların; acıyı tatlı yerine ve tatlıyı acı yerine koyanların vay haline!

21 Kendi gözlerinde hikmetli olanların ve kendilerini zeki görenlerin vay haline!

22 Şarap içmekte yiğit olanların ve sert içkileri karıştırmakla güçlü olanların;

23 Rüşvet için kötüyü haklı çıkaranların ve haklı olanın hakkını elinden çekip alanların vay haline!

24 Bu yüzden ateşin anızı yiyip bitirdiği ve alevin kuru otu yakıp kül ettiği gibi, onların kökü de böyle çürüyecek ve onların çiçeği toz gibi havaya uçacak; çünkü Orduların Rabbi'nin yasasını kendilerinden attılar ve İsrail'in Kutsalının sözünü hor gördüler.

25 Bu yüzden, Rabbin öfkesi halkına karşı avelendi ve elini onlara karşı uzatıp onları vurdu; ve tepeler sarsıldı ve onların leşleri sokakların ortasında parça parça edildi. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, fakat eli hâlâ uzanmış duruyor.

26 Ve uzaktaki milletler için bir sancak diyecek ve dünyanın bir ucundan onları çağırmak için ıslık çalacak; ve işte, acele edip hemen gelecekler; onların arasında yorulan ve tökezleyen olmayacak.

27 Kimse uyuklamayacak ve uyumayacak; ne bellerinin kemeri çözülecek, ne de çarıklarının bağları kopacak.

28 Okları sivri ve yayları ise hep kuruludur; ve atlarının tırnakları çakmak taşı ve arabalarının tekerlekleri kasırga sanılacak; kükremeleri aslanınki gibidir.

29 Genç aslanlar gibi kükreyecekler; evet, kükreyerek avı kapacaklar ve onu emin bir yere götürecekler; ve onu kimse kurtaramayacak.

30 Ve o gün onlara karşı denizin gürleyişi gibi kükreyecekler; ve karaya bakarlarsa, işte, karanlık ve sıkıntı var; ve göklerdeki ışıklar kararmıştır.

16. BÖLÜM

İşaya Rab'bi görür—İşaya'nın günahları bağışlanır—Peygamberlik etmeye çağırılır—İşaya Mesih'in öğretilerinin Yahudiler tarafından reddedileceğine dair peygamberlikte bulunur—Geri kalanlar dönecek—İşaya 6 ile karşılaştırınız. M.ö. tahminen 559-545 yılları.

KRAL Uzziya'nın öldüğü yıl, Rab'bi yüce ve yüksek bir taht üzerinde otururken gördüm ve giysisinin eteği tapınağı dolduruyordu.

2 Tahtın üzerinde serafklar du-ruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzünü örtüyor ve ikisiyle ayaklarını örtüyordu; ve ikisiyle uçuyordu.

3 Ve biri diğerine haykırıp şöyle dedi: Orduların Rabbi kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır; bütün dünya O'nun görkemiyle doludur.

4 Ve haykırmanın sesinden kapı eşikleri sarsıldı ve ev dumanla doldu.

5 O zaman şöyle dedim: Vay halime! Çünkü mahvoldum; çünkü dudakları kirli bir adamım ve dudakları kirli bir halkın içinde yaşıyorum; çünkü gözlerim Kralı, Orduların Rabbini gördü.

6 Derken serafklardan biri bana doğru uçtu; elinde maşa ile sunaktan almış olduğu kızgın bir köz vardı.

7 Ve onunla ağzıma dokunup şöyle dedi: İşte dudakların buna değdi; ve kötülüklerin kaldırıldı ve günahlarından arındın.

8 Aynı zamanda Rab'bin sesini

işittim: "Kimi göndereyim ve bizim için kim gidecek?" diyordu. O zaman ben: "İşte ben buradayım, beni gönder" dedim.

9 Ve O şöyle dedi: Git ve bu halka söyle: İyice dinleyin ve gözlerinizi iyice açın! Ama onlar anlamadılar, farkına bile varmadılar.

10 Bu halkın yüreğine yağ koy, kulaklarını ağırlaştır ve gözlerini kapa da gözleriyle görmesinler ve kulaklarıyla işitmesinler ve yürekleriyle anlamasınlar ve dönüp şifa bulmasınlar.

11 O zaman Rab'be: "Ne zamana kadar ya Rab?" dedim. Ve Rab: "Şehirler harap ve kimsesiz, evler insansız ve ülke tümüyle ıssız kalıncaya kadar" dedi.

12 Ve Rab insanları buradan alıp uzaklara götürdü; çünkü memleketin ortasında çok boş bırakılmış yerler olacak.

13 Fakat onda biri kalsa bile, onlar geri dönseler de yaprak döktükleri zaman kütüğü kalan meşe ve çitlembik ağacı gibi yutulacaklardır; onun kütüğü kutsal soydur.

17. BÖLÜM

Efraim ve Suriye, Yahuda'ya karşı savaş açarlar—Mesih bir bakireden dünyaya gelecek—İşaya 7 ile karşılaştırınız. M.ö. tahminen 559-545 yılları.

VE öyle oldu ki Uzziya'nın oğlu, Yotam'ın oğlu, Yahuda kralı Ahaz'ın günlerinde, Suriye kralı Retsin ile Remalya'nın oğlu İsrail kralı Pekah, Yerusaleml'e

karşı savaşmaya çıktılar, fakat ona karşı verdikleri mücadeleyi kazanamadılar.

2 Ve Davut Evi'ne: "Suriye Efraim'le birleşti" diye bildirildi. Ve rüzgar yüzünden ormandaki ağaçlar nasıl titrerse, onun yüreği ve halkının yüreği de öyle titredi.

3 O zaman Rab, İşıya'ya şöyle dedi: Yukarıdaki havuzun su yolu başında, çamaşırcı tarlası caddesinde Ahaz'ı karşılamak için, oğlun Şear-yaşub ile beraber şimdi çık.

4 Ve ona şöyle de: Dikkat et ve sakın ol; bu iki kuyruktan, bu dumanı tüten yarı yanmış iki odun parçasından, Retsin ile Suriye'nin ve Remalya'nın oğlunun kızgın öfkesinden korkma ve yüreğin bayılmasın.

5 Çünkü Suriye, Efraim ve Remalya'nın oğlu sana karşı suikast hazırladılar ve şöyle diyorlar:

6 Yahuda'ya karşı yürüyelim ve onu yıldıralım; ve oradan kendimize bir giriş yolu açalım ve onun başına bir kral oturtalım, evet, Tabeel'in oğlunu kral yapalım.

7 Rab Tanrı şöyle diyor: Kurdukları planlar suya düşecek ve hiçbiri de olmayacak.

8 Çünkü Suriye'nin başı Şam ve Şam'ın başı da Retsin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efraim parçalanacak, bir halk olmaksızın çıkacak.

9 Ve Efraim'in başı Samiriye ve Samiriye'nin başı ise Remalya'nın oğludur. Eğer inanmazsanız, kurulmanız kesinlikle mümkün olmayacak.

10 Bununla beraber Rab, Ahaz'a yine şöyle diyerek konuştu:

11 Tanrın Rab'den kendin için bir işaret iste; ya derinlerde ya da yukarıda yükseklerde olsun, sen iste.

12 Fakat Ahaz: "İstemem ve Rab'bi denemem" dedi.

13 Ve o şöyle dedi: Ey Davut Evi, şimdi dinleyin; insanları bıktırdığınız yetmiyormuş gibi, Tanrımı da bıktırmak istiyorsunuz?

14 Bunun için, Rab kendisi size bir işaret verecek; işte bir bakire gebe kalacak ve bir oğul dünyaya getirecek ve onun adını İmmanuel koyacak.

15 Kötüyü reddedip iyiyi seçebilmek için tereyağı ve bal yiyecek.

16 Çünkü çocuk kötüyü reddetmeyi ve iyiyi seçmeyi öğrenmeden önce, iğrendiğin ülke her iki kralı tarafından da terk edilecek.

17 Rab, senin üzerine, halkın üzerine ve babanın evi üzerine günler getirecek; öyle günler ki Efraim, Yahuda'dan ayrıldığı günden beri gelmemiştir—Asur kralını getirecek.

18 Ve öyle olacak ki o gün Rab, Mısır'ın en uzak yerlerinde olan sineğe ve Asur ülkesinde olan arıya ısıklık çalacak.

19 Ve onlar gelecekler ve hepsi ıssız vadilere ve kaya deliklerine ve bütün dikenlere ve bütün çalılara konacaklar.

20 Aynı gün Rab kiralanmış bir usturayla, ırmağın ötesindekilerle ve Asur Kralı'yla, başı ve ayakların kıllarını tıraş edecek ve sakalı da kazıyacak.

21 Ve o gün öyle olacak ki bir adam genç bir inekle iki koyun besleyecek.

22 Ve öyle olacak ki verecekleri sütün bolluğundan tereyağı yiyecek; çünkü ülkede bırakılmış olan herkes tereyağı ve bal yiyecek.

23 Ve o gün öyle olacak ki bin gümüş değerinde bin asma fidanı olan her yer çalılık ve dikenlik olacak.

24 Erkekler oraya oklarla ve yayla gelecek; çünkü bütün memleket çalılık ve dikenlik olacak.

25 Ve çapayla kazılacak olan her tepede çalı ve diken korkusu olmayacak; fakat öküzlerin gönderilmesine ve küçükbaş hayvanların ayakları altında kalmasına yarayacak.

18. BÖLÜM

Mesih bir sendeleme taşı ve bir gücenme kayası olacak—Rab’bi arayın, fısıldayıp duran büyücülerini değil—Yolunuzu bulmak için yasaya ve tanıklığa dönün—İşaya 8 ile karşılaştırın. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

RAB’BIN sözü bana ayrıca şöyle dedi: Kendine büyük bir tomar al ve üzerine insan kalemi ile Maher-şalal-haş-baz için, diye yaz.

2 Ve kayıt tutmaları için yanına sadık şahitlerden, Rahip Uriya’yı ve Yeberekyanın oğlu Zekarya’yı aldım.

3 Ve kadın peygamberin yanına girdim; ve gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. O zaman Rab

bana: “Adını Maher-şalal-haş-baz koy” dedi.

4 Çünkü işte, bu çocuk, Şam’ın zenginlikleri ve Samiriye’nin çapul malı Asur Kralı’nın önünden çekilip alınmadan önce “Babacığım ve anneciğim” diye bağırmasını öğrenmeyecek.

5 Rab bana yeniden şöyle diyerek konuştu:

6 Mademki bu halk sessizce akan Şiloah sularını istemediler ve Retsin ve Remalya’nın oğlu ile seviniyorlar;

7 Şimdi bu yüzden, işte, Rab ırmağın güçlü ve bol sularını, hatta Asur Kralını ve onun bütün görkemini, onların üzerine salıyor; ve o bütün yataklarından yükselecek ve bütün kıyıları üzerine taşacak.

8 Ve Yahuda’nın içinden geçecek; kabarıp taşacak; ve boynuna kadar varacak; ve gerilmiş kanatları senin ülkeni boydan boya saracak, ey İmmanuel!

9 Ey halklar birleşseniz de paramparça edileceksiniz; ve ey bütün uzak ülkelerden olanlar, kulak verin; silahlarınızı kuşansanız da paramparça edileceksiniz; silahlarınızı kuşansanız da paramparça edileceksiniz!

10 Aranızda öğütleşin, ama hepsi boşa çıkacak; bir şey söyleseniz de olmayacak; çünkü Tanrı bizimledir.

11 Çünkü Rab, kuvvetli eli üzerimde iken bana şunu söyledi ve bu halkın yolunda yürümememi bana öğretip şöyle dedi:

12 Bu halkın birlik dediği her şeye siz birlik demeyin; onların

korktuğundan korkmayın ve yılmayın.

13 Orduların Rabbi, takdis edeceğiniz O'dur; ve korktuğunuz olsun ve yıldığınız O olsun.

14 Ve O bir sığınak olacak; fakat İsrail'in iki evi için sendeleme taşı ve güvenme kayası ve Yeruşalem'de oturanlar içinse bir kapan ve tuzak olacak.

15 Ve onların arasında çoğu tökezleyecek ve düşüp parçalanacak ve tuzağa düşüp yakalanacaklar.

16 Öğrencilerimin arasında tanıklığı bağla ve yasayı mühürle.

17 Ve Yakup Evi'nden yüzünü gizleyen Rab'bi bekleyeceğim ve O'nun yolunu gözleyeceğim.

18 İşte ben ve Rab'bin bana verdiği çocuklar, Sion Dağında oturan Orduların Rabbi tarafından verilen İsrail'deki işaretler ve mucizeleriz.

19 Ve size: "Fısıldayan ve mırıldayan medyumlara ve büyüçülere danışın" diye söyledikleri zaman—yaşayanların ölülerden haber alması için bir halk kendi Tanrısına danışmaz mı?

20 Yasaya ve tanıklığa danışın; ve eğer bu söze göre konuşmuyorlarsa, bunun nedeni onların içinde ışık olmamasıdır.

21 Ve büyük zorluklar ve açlık içinde yaşayıp gidecekler; ve öyle olacak ki aç kaldıkları zaman öfkelenenler ve krallarına ve Tanrı'larına lanet edip yukarı bakacaklar.

22 Ve yere bakacaklar ve işte sıkıntı ve karanlık, acı bir iç karartısı görecekler ve karanlığa doğru sürüklenecekler.

19. BÖLÜM

İşaya, Mesih'ten söz eder—Karanlık içindeki halk büyük bir ışık görecek—Bizim için bir çocuk doğacak—O, Barış Prensi olacak ve Davut'un tahtından yönetecek—İşaya 9 ile karşılaştırmız. M.Ö. tahminen 559-545 yılları.

ANCAK bu kararını onun çektiği acı kadar olmayacak; önce Zebulun diyarını ve Naftali diyarını hafifçe üzdü ve sonra da Kızıldeniz yönünde, Erden ötesinde olan milletlerin Galilesini daha sert bir şekilde üzdü.

2 Karanlıkta yürüyen halk büyük bir ışık gördü; ölüm gölgesi diyarında oturanların üzerine ışık parladı.

3 Milleti çoğalttın ve sevinci arttırdın; hasat zamanında olan sevinç nasılsa, ganimet paylaştıkları zaman sevinen adamlar gibi, senin önünde öyle seviniyorlar.

4 Çünkü ona yük olan boyunurunu ve sırtındaki değneği, ona haksızlık edenin sopasını kırdın.

5 Çünkü her savaşta uğultudan savaşçının aklı karışır ve giysileri kana bulanır; ama bu savaş, alevler içinde ateşin yakıtıyla olacak.

6 Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi; ve yönetim O'nun omuzlarında olacak ve O'nun adı: Harika, Danışman, Güçlü Tanrı, Sonsuz Baba, Barış Prensi olacak.

7 Davut'un tahtı üzerinde ve krallığı üzerinde, bundan böyle sonsuza kadar yargı ve ada-

letle onun krallığını kurmak ve düzene koymak için yönetimin ve barışın artmasının sonu yoktur. Orduların Rabbi'nin gayreti bunu yapacak.

8 Rab, Yakup'a sözünü gönderdi ve sözü İsrail'in üzerine indi.

9 Ve bütün halk bilecek, hatta yüreklerindeki gurur ve katılıkla şunları söyleyen Efraim ve Samiriye'de oturanlar bile:

10 Tuğlalar düştü, ama yontulmuş taşlarla yapacağız; firavun incirleri kesildi, ama onların yerine sedir ağaçları dikeceğiz.

11 Bu yüzden Rab, Retsin'in hasımlarını ona karşı kaldıracak ve onun düşmanlarını birleştirecek.

12 Önden Suriyelileri ve arkadan da Filistinlileri ayaklandıracak; ve onlar da ağızlarını açıp İsrail'i yutacaklar. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.

13 Çünkü halk kendisine vurana dönmüyor ve Orduların Rabbini aramıyor.

14 Bu yüzden Rab, İsrail'den başı ve kuyruğu, dalı ve sazı bir günde kesip atacak.

15 Yaşlı, baş odur ve yalan öğreten peygamber, kuyruk odur.

16 Çünkü bu halkın liderleri onları saptırıyorlar ve onlar tarafından yol gösterilenler yok olup gidiyor.

17 Bu yüzden Rab onların delikanlıları ile sevinmeyecek ve onların öksüzlerine ve dullarına acımayacak; çünkü onların hepsi ikiyüzlü ve kötülük işleyenlerdir; ve her ağız aptalca konuşuyor. Her şeye rağmen,

O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.

18 Çünkü kötülük ateş gibi yakar; çalıları ve dikenleri yiyip bitirecek ve ormanın sık çalılıklarını tutuşturacak; ve onlar dumanın tüttüğü gibi uçup gidecekler.

19 Orduların Rabbi'nin öfkesi yüzünden ülke karanlığa boğuldu; ve insanlar sanki ateşin yakıtı olacak; kimse kardeşini kurtarmayacak.

20 Ve biri sağ tarafta kapacak ve aç kalacak; ve sol tarafta yiyecek ve doymayacaklar; herkes kendi kolunun etini yiyecek.

21 Manasse Efraim'i ve Efraim Manasse'yi yiyecek; onlar Yahuda'ya karşı birlik olacaklar. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.

20. BÖLÜM

Asur'un yok edilişi İkinci Geliş'te kötülerin yok edilişini simgeler— Rab yeniden geldiğinde pek az insan sağ kalacak—Yakup'un halkından geri kalanlar o gün geri dönecekler—İşaya 10 ile karşılaştırın. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

DULLARI ağlarına düşürmek ve yetim hakkı yemek için, fakirlere adaleti esirgemek ve halkımdan yoksul olanların hakkını ellerinden almak için;

2 Haksız yasalar çıkarın ve buyurdukları zalimlikleri yazarın vay haline!

3 Ve yoklama gününde ve uzaktan gelecek yıkımda ne yapacaksınız? Yardım bulmak

için kime kaçacaksınız? Ve şanınızı şöhretinizi nereye bırakacaksınız?

4 Ben olmadan onlar esirlerin arasında iki büklüm olacaklar ve ölenlerin altında kalacaklar. Her şeye rağmen O'nun öfkesi dinmedi, ama eli hâlâ uzanmış duruyor.

5 Ey Asurlu, öfkemin değneği! Ve ellerindeki sopa onların öfkesidir.

6 Onu ikiyüzlü bir millete karşı göndereceğim ve ganimeti toplasın ve avı yakalasın diye ve onları sokakların çamuru gibi çığnesin diye, öfkelenmişim halka karşı ona emredeceğim.

7 Gerçi o böyle düşünmez ve onun yüreğinden böyle bir şey geçmez; ancak yüreğinden yıkmak ve birçok milleti kesip atmak geçer.

8 Çünkü o şöyle dedi: Prenslerin hepsi kral değil mi?

9 Kalno Karkemiş gibi değil mi? Hamat Arpad gibi değil mi? Samiriye Şam gibi değil mi?

10 Oyuma putları Yerusalemlerin ve Samiriye'ninkinden daha iyi olan putların krallıklarını elim nasıl kurduysa;

11 Samiriye'ye ve onun putlarına ne yaptıysam, aynısını Yerusalemlere ve onun putlarına da yapmaz mıyım?

12 Bu nedenle öyle olacak ki Rab, Sion Dağı'nda ve Yerusalemlerde bütün işini bitirdikten sonra, Asur Kralı'nın gururlu yüreğinin meyvesini ve kibirli bakışlarının şanını cezalandıracağım.

13 Çünkü o şöyle dedi: Bu şeyleri elimin gücüyle ve hikme-

timle yaptım; çünkü anlayışım var; ve halkların sınırlarını değiştirdim ve hazinelerini soydum ve orada oturanları bir yiğit gibi bozguna uğrattım.

14 Ve elim bir kuş yuvası bulur gibi halkların zenginliklerini buldu; ve kalan yumurtaları toplar gibi, ben de bütün dünyayı öyle topladım; ve kanadını kıvıldatan veya ağzını açan veya cıvıldaayan olmadı.

15 Balta ile kesen adama karşı balta övünür mü? Testereyi sallayan adama karşı testere büyüklük taslar mı? Sanki değnek kendisini kaldıranlara karşı sallanıyormuş, sanki asa odun değilmiş gibi kendisini havaya kaldırıyormuş!

16 Bu nedenle Rab, Orduların Rabbi, onun semizleri arasına sıskalığı gönderecek ve onun görkemi altında ateş yakar gibi, yangın çıkaracak.

17 Ve İsrail'in ışığı ateş ve onun Kutsalı alev olacak; ve bir günde onun dikenlerini ve çalılarını yakıp kül edecek.

18 Ve onun ormanının ve verimli tarlasının görkemini, hem canı hem de bedeni yakıp kül edecek; ve onlar yere yığılan bir sancaktar gibi yok olacak.

19 Ve ormanının artakalan ağaçları az olacak; bir çocuk da onları yazabilir.

20 Ve o gün öyle olacak ki İsrail'den geri kalanlar ve Yakup Evi'nin kaçıp kurtulanları artık bir daha kendilerine vurana değil, ancak İsrail'in Kutsalı Rab'be hakikatle dayanacaklar.

21 Geri kalanlar, evet, hatta

Yakup'tan geri kalanlar bile Güçlü Tanrı'ya dönecekler.

22 Çünkü halkın İsrail, denizin kumları gibi olsa da, yine de onlardan bir kalıntı geri dönecek; adaletle taşan yıkım kararlaştı.

23 Çünkü Orduların Rab'bi Tanrı kararlaştırdığı gibi bütün ülkeyi yıkıp yok edecek.

24 Bu yüzden Orduların Rab'bi Tanrı şöyle diyor: Ey Sion'da oturan halkım, Asurlu'dan korkma; Mısırlı'nın yaptığı gibi sana değnekle vuracak ve sana karşı sopasını kaldıracak.

25 Çünkü biraz daha zaman geçecek, kızgınlık bitecek ve benim öfkem onların yok olmasıyla son bulacak.

26 Ve Oreb kayasındaki Midyan katliamında olduğu gibi, Orduların Rabbi kırbacı ona karşı uyandıracak ve esasını denizin üzerinde olduğu gibi, onu Mısır'ın üzerine kaldırdığı gibi kaldıracak.

27 Ve o gün öyle olacak ki onun yükü senin omuzlarından ve boyunduruğu senin boynundan kalkacak; ve yağla meshedildiği için boyunduruk kırılacak.

28 Ayyat'a geldi, Migron'u geçti; yükünü Mikmaş'ta bıraktı.

29 Geçitten geçtiler ve Geba'da konakladılar; Rama'ya korku düştü; Saul'un Gibe'a'sı kaçtı.

30 Yüksek sesle bağır, ey Galim kızı! Sesini Laiş'e ulaştır, ey zavallı Anatot!

31 Madmena yerinde yok; Gebim'de oturanlar kaçmak için toplanıyorlar.

32 Asurlu o gün yine Nob'da

kalacak; elini Sion kızının dağına, Yeruşalem tepesine doğru sallayacak.

33 İşte Rab, Orduların Rabbi saldırdığı korkuyla dalları budayacak, uzun boylular kesilip devrilecek ve kibirli olanlar alçaltılacak.

34 Ve ormanın sık çalılıklarını demirle kesecek ve Lübnan, Güçlü Olan'ın eliyle düşecek.

21. BÖLÜM

Yesse'nin kütüğü (Mesih) doğrulukla yargılayacak—Bin yıllık dönemde Tanrı'nın bilgisi bütün dünyayı kaplayacak—Rab bir sancak açıp İsrail'i toplayacak. İşıya 11 ile karşılaştırın. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE Yesse'nin kütüğünden bir filiz çıkacak ve kökünden bir dal büyüyecek.

2 Ve Rab'bin Ruhü, hikmet ve anlayış ruhu, öğüt ve kuvvet ruhu, bilgi ve Rab korkusunun ruhu O'nun üzerinde kalacak.

3 Ve Rab korkusuyla O'nun anlayışını keskinleştirecek; ve gözlerinin gördüğüne göre yargılamayacak ve kulaklarının işittiğine göre azarlamayacak.

4 Fakat fakirleri doğrulukla yargılayacak ve dünyanın yumuşak başlıları için hakkıyla azarlayacak; ve dünyaya ağzının değneğiyle vuracak ve kötülerini dudaklarının soluğu ile öldürecek.

5 Ve belinin kuşağı adalet ve kalçasının kuşağı bağlılık olacak.

6 Kurt ayrıca kuzuyla beraber

oturacak ve leopar oğlakla yan yana yatacak; ve buzağı, genç aslan ve besili sığır bir arada olacak ve onları küçük bir çocuk güdecek.

7 Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatıp uyuyacaklar ve aslan öküz gibi saman yiyecek.

8 Ve emzikteki çocuk engerek yılanının deliği üzerinde oynayacak ve süttten kesilmiş çocuk elini Kokatris yılanının kovuğu üzerine koyacak.

9 Bütün kutsal dağımda zarar vermeyecekler ve öldürmeyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da Rab bilgisi ile dolu olacak.

10 Ve o gün, halklar için sancak olarak dikilen Yesse'nin kökünü Yahudi olmayan uluslar arayacaklar; ve onun huzuru görkemli olacak.

11 Ve o gün öyle olacak ki Asur'dan ve Mısır'dan ve Patros'tan ve Kuş'tan ve Elam'dan ve Şinar'dan ve Hamat'tan ve denizdeki adalardan artakalacak olan halkından geri kalanları kurtarmak için Rab yine ikinci kez elini uzatacak.

12 Ve uluslar için bir bayrak kaldıracak ve İsrail'in sürgünlerini toplayıp dünyanın dört bir köşesine dağılmış olan Yahudalıları bir araya getirecek.

13 Efraim'in kıskançlığı kalmayacak ve Yahuda'nın düşmanları kesilip atılacak; Efraim Yahuda'yı kıskanmayacak ve Yahuda Efraim'i kızdırmayacak.

14 Fakat onlar Filistinliler'in omuzlarında batıya uçacaklar; doğudakilerin ganimetlerini bir-

likte yağmalayacaklar; Edom ve Moab üzerine ellerini atacaklar ve Ammon'un çocukları onların sözünü dinleyecek.

15 Ve Rab, Mısır denizinin dilini büsbütün yok edecek ve ırmağın üzerinde elini güçlü yeli ile sallayacak; ve ırmağı vurup yedi dereye bölecek ve insanları oradan çarıkları ıslanmadan geçirecek.

16 Ve Mısır ülkesinden çıktığı gün İsrail'e olduğu gibi halkından geriye kalanlar için Asur'dan büyük bir yol açılacak.

22. BÖLÜM

Bin yıllık dönemde bütün insanlar Rab'bi övecekler—Rab onların arasında yaşayacak—İşaya 12 ile karşılaştırın. M.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE o gün diyeceksin: Ya Rab seni öveceğim; bana karşı öfkelenmiştin, fakat öfken dindi ve beni teselli ettin.

2 İşte Tanrı benim kurtuluşumdur; güveneceğim ve korkmayacağım; çünkü Rab YEHOVA benim gücüm ve şarkımdır; O benim kurtuluşum oldu.

3 Onun için kurtuluş kuyularından sevinçle su çekeceksiniz.

4 Ve o gün diyeceksiniz: Rabbi övün, O'nun adını çağırın; halkın arasında O'nun işlerini bildirin, adının yüceliğini anın.

5 Rab'be ilahiler söyleyin; çünkü mükemmel işler yaptı; bütün dünya bunu biliyor.

6 Ey sen, Sion'da oturan seslenip haykır; çünkü aranızdaki İsrail'in Kutsalı büyüktür.

23. BÖLÜM

Babil'in yıkılışı İkinci Geliş'teki yıkılışı simgeler—O gün öfke ve öç günü olacak—Babil (dünya) sonsuza dek düşecek—İşaya 13 ile karşılaştırın. M.ö. tahminen 559–545 yılları.

BABİL'İN YÜKÜ—onu Amots'un oğlu İşaya gördü.

2 Yüksek dağın üzerine bayrak dikin; onları yüksek sesle çağırın, el sallayın da soylular kapılarından girsinler.

3 Kutsal kıldıklarına emrettim, yiğitlerimi çağırdım; çünkü öfkem yüceliğime sevinenlerin üzerine inmedi.

4 Dağlardaki kalabalığın gürültüsü, büyük bir halkın gürültülü sesi gibi! Bir araya toplanmış ulusların krallıklarının kargaşalık gürültüsü! Orduların Rabbi savaş için orduları topluyor.

5 Bütün memleketi yok etmek için, evet, Rab ve öfkesinin silahları uzak bir diyardan, göklerin ucundan geliyorlar.

6 Feryat edin, çünkü Rab'bin günü yakındır; her şeye Gücü Yeten tarafından bir yıkım gibi gelecektir.

7 Bu yüzden bütün eller gevşeyecek, her insanın yüreği eriyecek.

8 Ve korkacaklar, onları sancılar ve acılar tutacak; şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri alev gibi kızaracak.

9 İşte Rab'bin günü, memleketi harabeye çevirmek için acımasız bir gazap ve kızgın bir öfkeyle geliyor; ve O, günahkâr-

ları memlekettten çıkarıp yok edecek.

10 Çünkü gökteki yıldızlar ve onların yıldız kümeleri ışıklarını vermeyecekler; güneş doğunca karacak ve ay parlak ışığını vermeyecek.

11 Ve dünyayı kötülüğü yüzünden ve kötülükleri yüzünden cezalandıracağım; kibirlilerin küstahlığını sona erdireceğim ve korkunç olanların gururunu alçaltacağım.

12 İnsanı saf altından, hatta Ofir külçe altınından daha değerli kılacağım.

13 Bu yüzden gökleri sarsacağım; Orduların Rabbi'nin gazabıyla, O'nun kızgın öfkesinin gününde dünya yerinden oynayacak.

14 Ve o gün, kovalanan ceylan ve sahipsiz bir koyun gibi olacak ve herkes kendi halkına dönüp kendi ülkesine kaçacak.

15 Gururluların hepsi delik deşik edilecek; evet ve kötülerle birleşen herkes kılıçtan geçirecek.

16 Çocukları da gözleri önünde paramparça edilecek; evleri yağma edilip eşlerine tecavüz edilecek.

17 İşte altına, gümüşe değer vermeyen ve onlardan hoşlanmayan Medleri onlara karşı uyandıracacağım.

18 Onların yayları gençleri kırıp dökecek; ve rahmin meyvesine acımayacaklar; gözleri çocukları esirgemeyecek.

19 Ve krallıkların görkemi, Kildaniler'in gururunun süsü olan Babil, Tanrı'nın Sodom ve Gomorra'yı yıktığı gibi olacak.

20 Orada bir daha oturulmayacak ve nesilden nesle konut olmayacak. Araplar orada çadır kurmayacak ve çobanlar orada sürülerini yatacaksın.

21 Fakat orada çölün yabancı hayvanları yatacak ve onların evleri uluyan yaratıklarla dolu olacak; ve orada baykuşlar barınacak ve satirler dans edecek.

22 Ve ıssız kalan evlerinde yabancı ada hayvanları ve güzel saraylarında da ejderhalar uluyacak; ve vaktinin gelmesi yakındır ve günleri uzamayaacaktır. Çünkü onu çok hızlı bir şekilde yok edeceğim; evet, halkıma karşı merhametli olacağım, ama kötüler yok olup gidecek.

24. BÖLÜM

İsrail toplanacak ve bin yıl dinlenmenin tadını çıkaracak—Lusifer baş kaldırdığı için cennetten atılmıştır—İsrail, Babil'e (dünyaya) karşı zafer kazanacak. İşaya 14 ile karşılaştırın. M.ö. tahminen 559–545 yılları.

ÇÜNKÜ Rab, Yakup'a merhamet gösterecek, İsrail'i yine seçecek ve onları kendi ülkelere yerleştirecek; ve yabancılar onlara katılacak ve Yakup Evi'ne yapışacaklar.

2 Ve halklar onları uzaklardan alıp dünyanın öbür ucuna, evet, kendi yerlerine getirecekler ve onlar vaadedilmiş topraklarına dönecekler. Ve İsrail Evi o toprakları yurt edinecek ve Rab'bin ülkesi uşakların ve hizmetçilerin ülkesi olacak; ve

kendilerini tutsak etmiş olanları tutsak edecekler ve kendilerini ezenleri yönetecekler.

3 Ve o gün öyle olacak ki çektiğin üzüntü, korku ve sana hizmetçilik yaptırdıkları çetin tutsaklıktan sonra Rab seni rahata erdirecek.

4 Ve o gün öyle olacak ki Babil Kralı'na bu deyişi söyleyip şöyle diyeceksin: Zalimin sonu nasıl geldi, altın şehir nasıl yok oldu.

5 Rab kötülerin değneğini, hükümdarların esasını kırdı.

6 Halkı kudurmuşçasına boynuna döven, ulusları öfkeyle yönetenin kendisi şimdi eziyet çekiyor ve kimse buna engel olmuyor.

7 Bütün dünya rahatta ve susmuş; onlar ilahiler söyleyip çoşarlar.

8 Evet, köknar ağaçları ve Lübnan'ın sedirleri de senin için seviniyorlar: "Sen yere yatırıldığından beri bize karşı hiç kesici çıkmadı" diyorlar.

9 Cehennem senin gelişini karşılamak için dibinden kaynıyor; senin için ölülerini, hatta dünyanın bütün büyüklerini uyandırıyor; milletlerin bütün krallarını tahtlarından ayağa kaldırdı.

10 Hepsi sana konuşup şöyle diyecekler: Sende mi bizim gibi zayıf düştün? Bize mi benzedin?

11 Gösterişin mezara indirildi; kemanların sesi duyulmuyor; altına kurtlar serildi ve üzerini kurtlar örtüyor.

12 Ey Lusifer, seherin oğlu, gökten nasıl düştün! Ulusları devirirdin, nasıl yere yıkıldın!

13 Çünkü kendi yüreğinde derdin: Göge çıkacağım, tahtımı

Tanrı'nın yıldızlarının üzerine yükselteceğim; kuzeyin sonlarında, cemaat dağının tepesinde de oturacağım.

14 Bulutların üstündeki yüksekliklere çıkacağım; En Yüce Olan gibi olacağım.

15 Oysa sen cehenneme, çukurun dibine atılacaksın.

16 Seni görenler gözlerini sana dikecekler ve seni düşünüp şöyle diyecekler: Dünyayı sarsan, krallıkları titreten adam bu mu?

17 Ve dünyayı çöle döndüren, şehirlerini yıkan ve tutsak evlerini açmayan adam bu mu?

18 Milletlerin bütün kralları, evet, her biri kendi mezarında, hepsi görkemle yatıyor.

19 Fakat sen iğrenç bir dal gibi ve kılıçla delik deşik edilip taşlı çukura atılan ölülerin kalıntıları gibi mezarından sökülüp atıldın; ayak altında çiğnenen leş gibisin.

20 Gömülerek onlarla birleşmeyeceksin, çünkü kendi memleketini harap ettin ve kendi halkını öldürdün; kötülük işleyenlerin soyu hiçbir zaman anılmayacaktır.

21 Atalarının kötülükleri yüzünden, onun çocuklarını boğazlayacak yer hazırlayın da ayağa kalkmasınlar ve ülkeyi kendilerine mülk edinmesinler; ve yeryüzünü şehirlerle doldurmasınlar.

22 Çünkü Orduların Rabbi diyor: Onlara karşı yükseleceğim ve adı ve geride kalanı ve oğlu ve yeğeni Babil'den kovup atacığım, diyor Rab.

23 Onu balaban kuşlarının yuvası yapacağım ve orası bataklık

ların yeri olacak; ve orayı yıkım süpürgesiyle süpüreceğim, diyor Orduların Rabbi.

24 Orduların Rabbi ant içerek şöyle dedi: Gerçekten düşündüğüm gibi olacak ve nasıl tasarladımsa öyle duracak.

25 Şöyle ki Asurluyu ülkeme getireceğim ve dağlarımın üzerinde onu ayaklar altında çiğneyeceğim; o zaman boyun duruğu onların üzerinden kalkacak ve yükü onların omuzlarından kalkacak.

26 Bütün dünyada tasarlanan amaç budur ve bütün milletlerin üzerine uzatılmış olan el budur.

27 Çünkü Orduların Rabbi'nin tasarladığını kim bozabilir? Ve onun uzanmış elini kim geri çevirebilir?

28 Bu yük, Kral Ahaz'ın öldüğü yılda oldu.

29 Ey bütün Filistin, sana vuranın değneği kırıldı diye sevinme; çünkü yılanın kökünden Kokatris yılanı çıkacak ve onun meyvesi yakıcı uçan yılan olacak.

30 Ve fakirlerin ilk doğanları karınlarını doyuracaklar ve muhtaçlar emniyetle yatacaklar; ve senin kökünü kıtlıkla öldüreceğim; ve o, senden artakanları öldürecek.

31 Ulu, ey kapı; feryat et, ey şehir; sen Filistin baştan başa eriyip yok oldun; çünkü kuzeyden bir duman gelecek ve vakti gelince hiç kimse yalnız kalmayacak.

32 Ulusların habercileri o vakit ne cevap verecekler? Denecek ki Rab, Sion'u kurmuştur ve

halkından yoksul olanlar oraya sığınacaktır.

25. BÖLÜM

Nefi açık konuşmaktan sevinç duyar—İşaya'nın peygamberlikleri son günlerde anlaşılacak—Yahudiler Babil'den geri gelecekler, Mesih'i çarmıha gerdikten sonra darmadağın olup cezalarını bulacaklar—Mesih'e inandıklarında tekrar eski durumlarına getirilecekler—Mesih ilk kez Lehi'nin Yerusalemlen'den ayrılmasından altı yüz yıl sonra gelecek—Nefililer Musa yasasını tutarlar ve İsrail'in Kutsalı olan Mesih'e inanırlar. m.ö. tahminen 559-545 yılları.

ŞİMDİ ben Nefi, İşaya'nın söylediği, benim yazıya geçirdiğim sözler hakkında biraz konuşmak istiyorum. Çünkü işte İşaya, halkımın çoğunun anlamakta zorluk çektiği sözler söyledi; çünkü halkım Yahudiler arasında nasıl peygamberlik edildiğini bilmez.

2 Çünkü ben Nefi, onlara Yahudiler'in gelenekleri hakkında pek bir şey öğretmedim; çünkü Yahudiler'in işleri karanlık işlerdi ve iğrenç işlerle uğraşırlardı.

3 Bu nedenle halkıma ve ileride yazdıklarımı okuyacak olanlara yazıyorum ki onlar Tanrı'nın söylediği sözlere göre bütün ulusların üzerine gönderilecek yargıları öğrensinler.

4 Bu nedenle, ey İsrail Evi'nden olan halkım kulaklarınızı açıp sözlerimi dinleyin; çünkü İşaya'nın sözleri sizin için pek açık olmasa da, içi peygamber-

lik ruhuyla dolu olanlar için açıktır. Ama ben size içimdeki ruha göre peygamberlikte bulunacağım; bunun için, babamla beraber Yerusalemlen'den ayrıldığım günden beri içimde olan açıklıkla peygamberlik edeceğim; çünkü işte, ruhum halkımın her şeyi öğrenmesi için açık konuşmaktan sevinç duyar.

5 Evet ve ruhum İşaya'nın sözlerinden dolayı sevinç duyar, çünkü Yerusalemlen'den geldim ve gözlerim Yahudiler'le ilgili her şeyi gördü; ve Yahudiler'in peygamberlerin sözlerini söylediğini biliyorum ve Yahudiler'e söylenenleri, Yahudi adetlerine göre okumuş kişiler dışında, onlardan daha iyi anlayacak başka bir halk yoktur.

6 Fakat işte, ben Nefi, çocuklarıma Yahudi geleneklerini öğretmedim; fakat işte, ben kendim Yerusalemlen'de oturdum; dolayısıyla Yerusalemlen taraflarını iyi bilirim; ve çocuklarıma İşaya'nın söylediği, Yahudiler'in arasına gönderilen Tanrı'nın yargılarından bahsettim, ama bunları yazmıyorum.

7 Fakat işte, açık bir şekilde kendi peygamberliklerime devam edeceğim; bunlar o kadar açık ki, biliyorum kimse yanlış anlamayacak; bununla birlikte İşaya'nın peygamberlikleri yerine geldiği zaman, insanlar onların anlamını, onların gerçekleşeceği zamanları kesinlikle bilecekler.

8 Bu nedenle, onlar insan çocukları için değerlidir; ve bunların önemli olmadığını

düşünenlere, özellikle onlara konuşacağım ve sözlerimi kendi halkıma yönelteceğim; çünkü biliyorum ki bu sözler son günlerde onlar için çok değerli olacak; çünkü o zaman onları anlayacaklar; bu nedenle, onların iyiliği için bu sözleri yazdım.

9 Ve Yahudiler'in bir kuşağı kötülüklerinden dolayı nasıl yok edilmişse, onlar kuşaktan kuşağa da işledikleri kötülüklerle göre yok edilmişlerdir; ama onlardan hiçbiri Rab'bin peygamberleri tarafından uyarılmadan asla yok edilmemişlerdir.

10 Bu nedenle, babam Yerusalemlen'den ayrıldıktan hemen sonra, başlarına gelecek olan yıkımın kendilerine bildirilmesine rağmen onlar yüreklerini katılaştırdılar ve Babil'e tutsak götürülenlerin dışında, hepsi peygamberlik ettiğim şekilde yok olup gittiler.

11 Ve şimdi, bunları içimdeki ruhtan dolayı söylüyorum. Ve onlar sürgün edilmelerine rağmen geri dönüp Yerusalemlen'e sahip olacaklar; bu nedenle mirasları olan ülkeye yeniden geri getirilecekler.

12 Fakat işte aralarında savaşlar ve savaş söylentileri çıkacak; ve Baba'nın Biricik Oğlu'nun, evet, hatta yerin ve göğün Babası'nın, bedende onlara görüneceği gün geldiğinde, işte kötülükleri, katı yüreklilikleri ve dik kafalılıklarından dolayı O'nu reddedecekler.

13 İşte, O'nu çarmıha gerecekler; ve O da mezarda üç gün yattıktan sonra kanatlarında şifayla ölümlerin arasından dirilecek; ve

O'nun adına inananların hepsi Tanrı'nın Krallığı'nda kurtuluşa kavuşacak. Bu yüzden ruhum O'nun hakkında peygamberlik etmekten sevinç duyar, çünkü O'nun gününü gördüm ve kalbim O'nun kutsal adını över.

14 Ve işte öyle olacak ki Mesih ölümlerin arasından dirildikten ve halkından adına inananlara görüldükten sonra, işte Yerusalemlen yeniden yıkılacak; çünkü Tanrı'ya ve O'nun Kilise halkına karşı savaşanların vay haline!

15 Bu nedenle, Yahudiler bütün diğer ulusların arasına dağıtılacak; evet ve Babil de yıkılacak; bu nedenle, Yahudiler başka uluslar tarafından darma-dağın edilecekler.

16 Ve onlar dağıtıldıktan ve Rab Tanrı, Yahudileri kuşaklar boyunca öbür ulusların aracılığıyla cezalandırdıktan sonra, evet, kuşaktan kuşağa İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna ve kefaretin bütün insanlık için sınırsız olduğuna inanıncaya ve ikna olunca kadar—ve Mesih'e inanacakları ve Baba'ya onun adıyla, pak bir yürek ve temiz ellerle ibadet edecekleri ve artık başka bir Mesih'i beklemeyecekleri o gün geldiği zaman, işte o zaman, gün gelecek ki bu şeylere inanmaları gerekecek.

17 Ve Rab, halkını içinde buldukları bu kaybolmuş ve düşmüş durumdan kurtarmak üzere elini ikinci kez yine uzatacak. Bu nedenle insançocukları arasında olağanüstü ve şaşılacak bir iş yapmaya başlayacak.

18 Bu nedenle onlara sözlerini getirecek; bu sözler onları son

günde yargılayacak, çünkü bu sözler reddettikleri gerçek Mesih'e onları inandırmak için verilecek; ve onları, başka bir Mesih'in yolunu gözlemelerine gerek kalmadığına ikna etmek için verilecek; çünkü insanları aldatacak sahte mesihin dışında gelen olmayacak; çünkü peygamberler yalnızca bir tek Mesih'ten söz etmişlerdir ve o da Yahudiler'in reddedeceği Mesih'tir.

19 Çünkü peygamberlerin söylediklerine göre Mesih, babam Yerusalemlen'den ayrıldıktan altı yüz yıl sonra gelecektir; ve peygamberlerin sözlerine ve ayrıca Tanrı'nın meleğinin söylediklerine göre, O'nun adı İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu olacaktır.

20 Ve şimdi kardeşlerim, açık bir şekilde konuştum ki artık hataya düşmemeniz gerekir. Ve Rab Tanrı nasıl yaşıyorsa, O, İsrail'i Mısır ülkesinden çıkardı ve Musa'ya, zehirli yılanlar tarafından ısırılan ulusları, önlerini kaldırdığı yılanla bakmaları şartıyla iyileştirmesi için güç verdi; ve Musa'ya ayrıca kayaya vurup su çıkarması için güç verdi; evet, işte size söylüyorum: Bütün bu olanlar nasıl gerçekse ve Rab Tanrı nasıl yaşıyorsa, göklerin altında insanların kurtulması için sözünü ettiğim bu İsa Mesih'ten başka verilmiş bir ad yoktur.

21 Bu nedenle, bunun için; dünya durdukça, soyunun katilen yok olmayacağına dair Yusuf'a verilmiş olan söz yerine gelsin diye, Rab Tanrı bana, yazdıklarımın saklanıp korunacağı-

na ve kuşaktan kuşağa soyuma devredileceğine dair söz verdi.

22 Bu nedenle, dünya durdukça bu şeyler bir kuşaktan öbürüne aktarılacaktır ve bu da Tanrı'nın istediği ve dilediği şekilde olacaktır; ve bu yazılara sahip olacak uluslar, yazılmış bu sözlerle göre yargılanacaklardır.

23 Çünkü bizler, çocuklarımızı ve kardeşlerimizi Mesih'e inanmaya ve Tanrı'yla barışmaya ikna edebilmek için gayretle yazmaya çalışıyoruz; çünkü elimizden gelen her şeyi yaptıktan sonra, Tanrı'nın lütfuyla kurtulacağımızı biliyoruz.

24 Ve Mesih'e inanmakla birlikte, Musa yasasını da tutuyoruz ve yasa yerine getirilinceye dek Mesih'i sarsılmaz bir bağlılıkla bekleyeceğiz.

25 Çünkü yasa bu amaçla verildi; dolayısıyla yasa bizim için öldü ve iman ettiğimiz için biz Mesih'te dirildik; yine de verilen emirlerden dolayı yasa-yı tutuyoruz.

26 Ve biz Mesih'ten konuşuruz, Mesih'te seviniriz, Mesih'i vaaz ederiz, Mesih hakkında peygamberlik eder ve peygamberliklerimizi yazarız; öyle ki çocuklarımız günahlarının bağışlanması için hangi kaynağa bakacaklarını bilsinler.

27 Bu nedenle, çocuklarımız yasanın ölü olduğunu bilsin diye yasadaki konuşuyoruz; ve onlar yasanın ölü olduğunu bilerek Mesih'teki yaşamı sabırsızlıkla bekleyebilir ve yasanın ne amaçla verildiğini bilebilirler. Ve yasa Mesih'le tamamlandıktan sonra, yasanın

kaldırılması gerektiği zaman Mesih'e karşı yüreklerini katılaştırmamaları gerekir.

28 Ve şimdi işte, ey halkım, sizler çok dik kafalı insanlarsınız; bu nedenle yanlış anlamayın diye sizlere açık bir şekilde konuştum. Ve konuştuğum sözler sizlere karşı tanıklık edecektir; çünkü sözlerim herkese doğru yolu öğretmek için yeterlidir; çünkü doğru yol Mesih'e inanmak ve O'nu inkâr etmemektir; çünkü O'nu inkâr etmekle, yasayı ve peygamberleri de inkâr etmiş olursunuz.

29 Ve şimdi işte, size söylüyorum ki doğru yol Mesih'e inanmak, O'nu inkâr etmemektir; ve Mesih, İsrail'in Kutsalı'dır; bu nedenle O'nun önünde diz çökmeli ve var gücünüzle, aklınızla ve kuvvetinizle ve bütün ruhu-nuzla O'na ibadet etmelisiniz; ve eğer bunu yaparsanız, hiçbir şekilde dışarı atılmazsınız.

30 Ve gerektiği ölçüde, Musa'ya verilen yasa tamamlanuncaya kadar, Tanrı'nın kurallarını ve kutsal törenlerini yerine getirmelisiniz.

26. BÖLÜM

Mesih, Nefililer'e hizmet edecek —Nefi, halkının gelecekte yok olacağını görür— Onlar tozun içinden konuşacaklar—Yahudi olmayan uluslar sahte kiliseler ve gizli çeteler kuracaklar—Rab insanların rahiplik kurnazlığı uygulamasını yasaklar. M.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE çocuklarım ve sevgili kardeş-

lerim, Mesih ölümler arasında dirildikten sonra size görünecek ve size söyleyeceği sözler uymanız gereken yasa olacak.

2 Çünkü işte size söylüyorum: Birçok kuşağın geçip gideceğini ve halkım arasında büyük savaşlar ve çekişmeler olacağını gördüm.

3 Ve Mesih geldikten sonra, halkıma O'nun dünyaya gelişi ve ayrıca ölümü ve dirilişi ile ilgili işaretler verilecek; ve o gün kötüler için büyük ve korkunç bir gün olacak, çünkü onlar yok olacaklar; ve onlar peygamberleri ve azizleri kovdukları ve onları taşa tutup öldürdükleri için mahvolacaklar; bu nedenle azizlerin kanının haykırışı onlara karşı topraktan çıkarak Tanrı'ya yükselecek.

4 Bu nedenle gelen gün, gururluları ve kötülük işleyenleri yakacak, diyor Orduların Rabbi; çünkü onlar saman gibi olacak.

5 Ve azizleri ve peygamberleri öldürenleri yerin derinlikleri yutacak, diyor Orduların Rabbi; ve üzerlerini dağlar örtecek ve hortumları onları sürükleyip götürecektir ve binalar üzerlerine yıkılacak ve onları çiğneyip parçalara ayıracak ve onları ezip toz edecek.

6 Ve gök gürültüleri ve şimşekler ve depremler ve her tür felaketler onları ziyaret edecek, çünkü Rab'bin öfkesi onlara karşı ateş püskürecek ve onlar saman gibi olacaklar ve gelen gün onları yakıp kül edecek, diyor Orduların Rabbi.

7 Ah, halkımdan ölüp yitenler için ruhumun çektiği acılar ve

sıkıntılar! Çünkü ben Nefi, bunu gördüm ve Rab'bin huzurunda neredeyse yanıp tutuştum; ancak Tanrıma: "Senin yolların adildir" diye haykırmam gerek.

8 Fakat işte, peygamberlerin sözlerine kulak verip onları öldürmeyen, bütün baskılara rağmen verilen işaretlere inanarak Mesih'i sarsılmaz bir bağlılıkla bekleyen doğrular, işte mahvolmayacak olanlar onlardır.

9 Fakat Doğruluğun Oğlu onlara görünecek, onları iyileştirecek ve üç kuşak geçip gidinceye kadar O'nunla barış içinde yaşayacaklar; ve dördüncü kuşaktan birçokları da doğruluk içinde yaşayıp ölecek.

10 Ve bu sözünü ettiklerim olup bittiğinde, halkım hızlı bir yıkıma uğrayacak; ruhum acı duysa da bunu gördüm; onun için bu şeylerin olacağını biliyorum; ve onlar kendilerini bir hiç uğruna satacaklar; çünkü gururlarının ve aptallıklarının ödülünü yıkım olarak alacaklar; çünkü şeytana teslim olup ışığın yerine karanlık işleri seçtikleri için, bu yüzden cehenneme gitmeleri gerekecek.

11 Çünkü Rab'bin Ruhu insanla her zaman uğraşıp durmaz. Ve Ruh insanla uğraşmayı bırakınca, o zaman yıkım hızlı bir şekilde gelir ki bu benim ruhumu üzüyor.

12 Ve İsa'nın Mesih'in ta kendisi olduğuna Yahudiler'i inandırmak konusunda konuştuğum gibi, aynı şekilde Yahudi olmayan ulusların da İsa'nın Mesih olduğuna, Sonsuz Tanrı olduğuna inanmaları gerekir.

13 Ve O, Kutsal Ruh'un gücüyle, kendisini bütün inanarlara, evet, her ulusa, sülaleye, dile ve halka gösterir ve insançocukları arasında inançlarına göre güçlü mucizeler, işaretler ve harika işler yapar.

14 Fakat işte, size son günler hakkında, Rab Tanrı'nın bu şeyleri insançocuklarına getireceği günler hakkında peygamberlik edeceğim.

15 Benim soyum ile kardeşlerimin soyu yavaş yavaş inançlarını kaybedip Yahudi olmayan uluslar tarafından cezalandırıldıktan sonra, evet, Rab Tanrı onların etrafını çevirip karşısına ordugâhını kurduktan ve saldırıya geçip onları kuşattıktan ve onların önüne kaleler diktikten sonra; ve onlar bir daha kalkmamak üzere tozun içine alçaltıldıktan sonra; doğruların sözleri yine yazılacak, imanlıların duaları duyulacak ve inançsızlığa düşenler unutulmayacaktır.

16 Yok edilecek olanlar toprağın altından onlara konuşacak, tozun içinden sözleri boğuk gelecek ve sesleri cinci sesi gibi çıkacak; çünkü Rab Tanrı ona, onlar hakkında sanki topraktan çıkıyormuş gibi fısıldaması için güç verecek ve onların sözleri tozun içinden fısıldayacak.

17 Çünkü Rab Tanrı şöyle diyor: Başlarından geçen olayları yazacaklar, yazılanlar bir kitapta toplanıp mühürlenecek ve inançlarını yitirenler bunlara sahip olamayacak; çünkü onlar Tanrı'ya ilgili şeyleri yok etmeye çalışırlar.

18 Bu nedenle yok edilenler çabuk yok edildi; ve onların korkunç adamlarından oluşan kalabalık saman çöpü gibi yanıp kül olacak. Evet, Rab Tanrı şöyle diyor: Bu iş birden, ansızın olacak.

19 Ve öyle olacak ki yavaş yavaş inançlarını kaybedenler Yahudi olmayan ulusların eliyle cezalandırılacaklar.

20 Ve Yahudi olmayan uluslar gurur dolu gözleriyle kendilerini yüceltirler ve kendilerinin olan büyük bir tökezleme taşına takılarak tökezlerler; öyle ki birçok kiliseler kurarlar; yine de Tanrı'nın gücünü ve mucizelerini aşağılarlar ve para kazanıp yoksulların yüzünü ezmek için vaaz verirlerken kendi akıllarını ve bilgilerini överler.

21 Ve kurulan kiliselerin çoğu kıskançlığa, sürtüşmeye ve nefrete yol açar.

22 Ve geçmişte olduğu gibi, şeytanın düzenine göre gizli çeteler vardır; çünkü bütün bunların kurucusu şeytandır; evet, cinayeti ve karanlık işleri başlatan odur; evet ve şeytan insanların boynuna keten ipliği takıp onları güçlü ipleriyle sonsuza dek bağlayıncaya kadar peşinden sürükler.

23 Çünkü işte, sevgili kardeşlerim, size söylüyorum: Rab Tanrı karanlıkta iş görmez.

24 O, dünyanın yararına olmayan hiçbir şey yapmaz; çünkü O dünyayı sever, hatta bütün insanları kendisine çekmek için canını bile verir. Bunun için kimseye kurtuluşundan pay almamasını emretmez.

25 İşte kimseye: "Benden uzaklaş!" diye bağırmı? İşte size söylüyorum: Hayır! Fakat O: "Ey dünyanın her ucunda yaşayanlar, hepiniz bana gelin; parasız ve bedelsiz bal ve süt alın" diyor.

26 İşte O, kimseye sinagogları ya da ibadet evlerini bırakmalarını buyurdu mu? İşte size söylüyorum: Hayır!

27 Kimseye kurtuluşundan pay almamasını buyurdu mu? İşte, size söylüyorum: Hayır! Tersine, O kurtuluşunu bütün insanlara karşılıksız olarak verdi; ve bütün insanları tövbe etmeye ikna etmeleri için halkına emir verdi.

28 İşte, Rab kimseye iyiliğinden pay almamasını emretti mi? İşte size söylüyorum: Hayır! Tersine, herkes aynı ayrıcalığa sahiptir ve kimse bundan menedilmemiştir.

29 O, hiç rahiplik kurnazlığı olmamasını emretti; çünkü işte, rahiplik kurnazları, vaaz veren, kazanç sağlamak ve dünyanın övgüsünü kazanmak için kendilerini dünyanın ışığı gibi gösteren kişilerdir; ama onlar Sion'un iyiliğini istemezler.

30 İşte Rab bunu yasaklamıştır; bu nedenle Rab Tanrı, bütün insanlara ilahi sevgiyle dolmalarını emretti; sevgi budur. Ve insanlarda ilahi sevgi yoksa onlar birer hiçtir. Dolayısıyla, bu ilahi sevgiye kavuşmak isterlerse, Sion'daki işçinin mahvolmasına izin vermemeleri gerekir.

31 Fakat Sion'daki işçi Sion için çalışacak; para için çalışırlarsa, mahvolacaklar.

32 Ve yine, Rab Tanrı insanlara öldürmemelerini, yalan söylememelerini, çalmamalarını, Tanrıları Rab'bin adını boş yere ağızlarına almamalarını, kıskanmamalarını, kin gütmemelerini, birbirleriyle çekişmemelerini, fuhuş yapmamalarını ve bunların hiçbirini yapmalarını emretti; çünkü bunları yapanlar mahvolacaktır.

33 Çünkü bu kötülüklerin hiçbirisi Rab'den gelmez; çünkü O insançocukları arasında iyi olanı yapar ve insançocukları için açık seçik olmayan hiçbir şey yapmaz. Ve O herkesi kendine gelmeye ve iyiliğinden pay almaya çağırır; ve kendisine gelen hiç kimseyi, siyah ve beyaz, köle ve özgür, erkek ve kadın reddetmez; ve dinsizleri de unutmaz; ve Yahudi olsun, olmasın Tanrı katında herkes eşittir.

27. BÖLÜM

Son günlerde dünyayı karanlık kaplayacak ve dinden sapanlar çoğalacak—Mormon Kitabı gün ışığına çıkarılacak—Üç tanık kitap için tanıklık edecek—Bilgin, mühürlü kitabı okuyamayacağını söyleyecek—Rab olağanüstü ve şaşılacak bir iş yapacak—İşaya 29 ile karşılaştırın. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

FAKAT işte, son günlerde ya da Yahudi olmayan ulusların döneminde—evet, işte, bütün Yahudi olmayan uluslar ve ayrıca Yahudiler, hem bu ülkeye gelecek olanlar hem de başka ülkelerde, evet, dünyanın bütün ülkelerinde yaşayacak olanlar, işte

onlar kötülükleri ve her tür iğrençlikleriyle sarhoş olacaklar.

2 Ve o gün geldiğinde, Orduların Rabbi tarafından gök gürültüsüyle ve depremle ve büyük gürültüyle ve fırtınayla ve kasırgayla ve yakıp kavuran ateşin aleviyle yoklanacaklar.

3 Ve Sion'a karşı savaştan ve onu üzen bütün uluslar bir rüya gibi, gece görülen bir görünüm olacaklar; evet, aç bir adamın rüya görmesi gibi olacak ve işte, o yemek yer, ama uyanınca ruhu boştur; ya da susamış bir adamın rüya görmesi gibi olacak ve işte, o içer, ama uyanınca işte baygındır ve ruhu susuzluktan yanar; evet, Sion Dağı'na karşı savaştan bütün milletler topluluğunun başına bunlar gelecek.

4 Çünkü işte, kötülük işleyen sizler, olduğunuz yerde durun ve şaşkınlıktan donakalın; çünkü haykırarak, bağıracaksınız; evet, sarhoş olacaksınız, ama şaraptan değil; sendeleyeceksiniz, ama içkiden değil.

5 Çünkü işte, Rab sizin üzerinize ağır bir uyku ruhu döktü. Çünkü işte, gözlerinizi kapadınız ve peygamberleri reddettiniz; ve kötülükleriniz yüzünden Rab, yöneticilerinizi ve görenlerinizi sakladı.

6 Ve öyle olacak ki Rab Tanrı size bir kitabın sözlerini getirecek ve bunlar uyuklayanların sözleri olacak.

7 Ve işte, kitap mühürlü olacak ve içinde Tanrı'dan, dünyanın başlangıcından sonuna kadar olan bir vahiy olacak.

8 Bu nedenle, bu mühürlü şeyler yüzünden, mühürlü olan

sözler halkın iğrençlik ve kötülük günlerinde verilmeyecek. Dolayısıyla, kitap onlardan saklı tutulacak.

9 Fakat kitap bir adama verilecek; o da tozun içinde uyuklayanların sözleri olan bu kitabın sözlerini dile getirecek ve bu sözleri başka birisine verecek.

10 Ancak mühürlenmiş sözleri ve kitabı vermeyecek. Çünkü bu kitap Tanrı'nın gücüyle mühürlenmiş olacak ve bu mühürlenmiş vahiy Rab'bin uygun göreceği bir gün ortaya çıkarılmak üzere kitabın içinde muhafaza edilecek; çünkü işte, onlar dünyanın kuruluşundan sonuna kadar olan her şeyi açıklar.

11 Ve gün gelecek ki mühürlü kitabın sözleri evlerin damlarından okunacak ve onlar Mesih'in gücüyle okunacak; ve şu ana kadar insançocukları arasında olacak olan her şey insançocuklarına açıklanacak.

12 Bu nedenle, sözünü ettiğim kişiye kitabın verileceği gün, kitap dünya gözünden saklı tutulacak; öyle ki kitabın verileceği kişinin dışında, yalnız üç tanık Tanrı'nın gücüyle kitabı görececek, başka hiç kimse kitabı görmeyecek; ve bu üç tanık kitabın doğruluğuna ve içinde yazılı olanlara tanıklık edecekler.

13 Ve Tanrı'nın istediğine göre, O'nun sözleri hakkında insançocuklarına tanıklık edecek birkaç kişi dışında hiç kimse bu kitabı görmeyecek; çünkü Rab Tanrı, iman edenlerin sözlerinin sanki ölümlerin arasından geliyormuş gibi konuşacağını söyledi.

14 Bu nedenle, Rab Tanrı, kitaptaki sözleri gün ışığına çıkarmaya başlayacak ve sözünü gözünde yeterli sayıda gördüğü tanıkların ağzından doğrulayacak; ve Tanrı'nın sözünü reddedenin vay haline!

15 Fakat işte, öyle olacak ki Rab Tanrı, kitabı vereceği kişiye şöyle diyecek: Mühürlü olmayan bu sözleri al ve bir bilgine göstermesi için bir başkasına ver. Ona: "Rica ederim, bunu oku!" desin. Ve bilgin: "Kitabı buraya getir, okuyayım" diyecek.

16 Ve şimdi, onlar bunu Tanrı'yı yüceltmek için değil, dünyanın şanı şöhreti için, kazanç sağlamak için söyleyecekler.

17 Ve adam: "Kitabı getiremem, çünkü mühürlü" diyecek.

18 O zaman bilgin: "Kitabı okuyamam" diyecek.

19 Bu nedenle, öyle olacak ki Rab Tanrı, kitabı ve içindeki sözleri tekrar bilgin olmayan adama verecek; ve bilgin olmayan adam da: "Ben bilgin değilim" diyecek.

20 O zaman Rab Tanrı ona şöyle diyecek: Bilginler bu sözleri okumayacak; çünkü bu sözleri reddettiler ve Ben kendi işimi göreceğim güçteyim; onun için sana vereceğim sözleri okuyacaksınız.

21 Mühürlü şeylere dokunma, çünkü onları uygun gördüğüm zaman kendim ortaya çıkaracağım; çünkü insançocuklarına kendi işimi kendimin yapabileceğimi göstereceğim.

22 Bu nedenle, okumanı bu yurduğum sözleri okuduğunda ve söz verdiğim tanıklar sana

geldiğinde, kitabı yeniden mühürleyip bana saklayacaksın; böylece okuyamadığın sözleri, insançocuklarına her şeyi açıklamanın uygun olacağını düşündüğüm zamana kadar kendim koruyacağım.

23 Çünkü Ben Tanrı'yım ve mucizelerin Tanrısıyım; ve dünyaya dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğumu göstereceğim; ve işimi insançocuklarının inançları oranında yaparım.

24 Ve yine öyle olacak ki kendisine verilecek sözleri okuyacak adama, Rab şöyle diyecek:

25 Şurası bir gerçek ki bu halk bana ağızlarıyla yaklaşıyor ve dudaklarıyla beni sayıyor, fakat yüreklerini benden uzaklaştırdılar ve bana karşı duydukları korku, onlara insanların öğrettiği emirlerdir.

26 Bu yüzden, bu halkın arasında yeniden olağanüstü bir iş, evet, olağanüstü ve şaşılacak bir iş yapacağım; çünkü onların hikmetli adamlarının ve bilgilerinin hikmeti yok olacak ve akıllı adamlarının anlayışı saklanacak.

27 Ve niyetlerini Rab'den derinlere saklamaya çalışanların vay haline! Ve onların işleri karanlıktadır; ve onlar: "Bizi kim görecektir ve kim tanıyacak?" derler. Ve onlar ayrıca: "Kuşkusuz her şeyi alt üst edişiniz çömlekçinin çamuru ile bir sayılacak" derler. Fakat işte, bütün yaptıkları işleri bildiğimi onlara göstereceğim, diyor Orduların Rabbi. Çünkü yapılan iş, yaparı için: "Beni o yapmadı" der mi? Ya da kendine

şekil verilen şey, şekil veren için: "Onun anlayışı yoktur" der mi?

28 Fakat işte, diyor Orduların Rabbi: Az bir zaman kaldı, insançocuklarına Lübnan'ın verimli bir tarlaya dönüşeceğini ve bu verimli tarlanın bir orman kadar değerli sayılacağını göstereceğim.

29 Ve o gün sağırlar kitabın sözlerini işitecekler ve körlerin gözleri karanlığın ve bulanıklığın içinden görecektir.

30 Ve yumuşak huylu insanlar da artacak ve onların sevinçleri Rab'de olacak ve yoksul insanlar İsrail'in Kutsalında sevinecekler.

31 Çünkü Rab'bin yaşadığı kesin olduğu gibi, onlar korkunç adamın bir hiç yapılacağını, alaycının yanarak kül olacağını ve kötülük yapmak için fırsat kollayanların hepsinin kovulup atılacağını görecektir.

32 Ve bir tek söz yüzünden adamı suçlu çıkarırların, mahkeme kapısında azarlayana tuzak kuranların ve bir hiç yüzünden doğru kişiyi geri çevirenlerin, kovulacağını görecektir.

33 Bu yüzden İbrahim'i fidye ile kurtaran Rab, Yakup Evi ile ilgili olarak şöyle demiştir: Yakup şimdi utanç duymayacak ve yüzü şimdi solmayacak.

34 Fakat çocuklarını, ellerinin eserini, kendi aralarında görünce, benim adımla kutsayacaklar ve Yakup'un Kutsalını kutsayıp İsrail'in Tanrısından korkacaklar.

35 Ruhta yanılanlar da anlayı-

şa gelecek ve söylenip duranlar öğreti öğrenecekler.

28. BÖLÜM

Son günlerde birçok sahte kilise kurulacak—Onlar yanlış, boş ve aptalca öğretiler öğretecekler—Yalancı öğretmenler yüzünden, her taraf dinden sapanlarla kaynatacak—Şeytan insanların yüreklerini kasıp kavuracak—Her türlü yalancı öğretiyi insanlara öğretecek. M.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi işte, kardeşlerim, sözlerimi Ruh'un beni zorladığı şekilde sizlere söyledim; onun için söylediklerimin kesinlikle gerçekleşeceğini biliyorum.

2 Ve bu kitapta yazılacakların insançocukları için ve özellikle İsrail Evi'nden geri kalan soyumuz için çok büyük önemi olacak.

3 Çünkü öyle olacak ki kiliselerin kurulduğu, ama Rab için kurulmadığı günde, kiliselerden biri diğerine: "İşte ben, ben Rab'bin kilisesiyim" diyecek; ve diğerleri ise: "Ben, ben Rab'bin kilisesiyim" diyecekler; ve kilise kuran herkes böyle söyleyecek, ama bunu Rab için yapmayacaklar.

4 Ve birbirleriyle çekişecekler ve rahipleri de birbirleriyle çekişecekler ve kendi öğretilerini öğretecekler ve konuşuran Kutsal Ruh'u inkâr edecekler.

5 Ve onlar Tanrı'nın, İsrail'in Kutsalı'nın gücünü inkâr edip halka şöyle söylerler: Kulağınızı bize verin ve bizim öğrettiklerimizi dinleyin; çünkü işte, Tanrı

bugün yoktur; çünkü Rab ve Fidyeye ile Kurtarıcı işini tamamlamıştır ve gücünü insanlara vermiştir.

6 İşte, siz benim öğretime kulak verin; eğer Rab'bin eliyle bir mucize yapıyor derlerse, buna inanmayın; çünkü Tanrı bugün mucizelerin Tanrısı değildir; O'nun işi bitmiştir.

7 Evet ve birçokları şöyle diyecek: Yiyin, için, keyfinize bakın; yarın nasıl olsa öleceğiz; ve bize bir şey olmaz.

8 Ve birçokları da şöyle diyecek: Yiyin, için, keyfinize bakın, ancak Tanrı'dan korkun—Ufak tefek günah işlese de, Tanrı nasıl olsa bizi temize çıkaracak; evet, birazcık yalan söyleyin, söylediklerinden ötürü insanlardan yararlanın, komşunuzun kuyusunu kazın; bunu yapmaktan zarar gelmez; ve hepsini yapın bunların, yarın nasıl olsa öleceğiz; ve olur da suçlu sayılırsak, Tanrı bize biraz dayak atacak, o kadar. Ve sonunda Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulacağız nasıl olsa.

9 Evet ve birçokları bu şekilde yalan dolu, boş ve saçma öğretiler öğretecekler, yürekleri gururla böbürlenecek ve niyetlerini Rab'den derinlere saklamaya çalışacaklar; ve işlerini karanlıkta yapacaklar.

10 Ve azizlerin kanı topraktan onlara karşı haykırarak.

11 Evet, onların hepsi doğru yoldan sapmışlar ve yozlaşmışlardır.

12 Gururları, yalancı öğretmenleri ve sahte öğretileri yüzünden kiliseleri bozulmuş-

tur ve gururdan koltukları kopardığı için kiliselerini göklere çıkarırlar.

13 Güzel tapınaklar kurmak için yoksulları soyarlar; güzel giysiler giymek için yoksulları soyarlar; ve yumuşak başlıları ve yüreği fakir olanları ezerler; çünkü gururdan koltukları kabarmıştır.

14 Boyunları kasık, burunları havada yürürler; evet ve gururları ve kötülükleri ve iğrençlikleri ve fuhuşları yüzünden hepsi doğru yoldan çıkmıştır; geriye Mesih'in alçakgönüllü yandaşlarından birkaç kişi kalır, ama onlar da insanların öğrettiği kurullarla yönlendirildikleri için çoğu zaman hataya düşerler.

15 Her şeye gücü yeten Rab Tanrı şöyle diyor: Ey yürekleri gururla böbürlenmiş olan akıllılar, okumuşlar ve zenginler! Ey yalan öğretmenleri vaaz edenler, fuhuş yapanlar ve Rab'bin doğru yolunu saptırmaya çalışanlar! Vay haline, vay haline, vay haline onları! Çünkü onlar cehenneme atılacaklar!

16 Bir hiç yüzünden doğru kişiyi geri çevirenlerin ve iyi olan şeylere küfredip onların hiçbir değeri olmadığını söyleyenlerin vay haline! Çünkü Rab Tanrı'nın yeryüzündeki yaşayanları yoklamaya geleceği gün yakındır; ve kötülüklerinde tam olarak olgunlaşanlar, o gün yok olacaktır.

17 Fakat işte, yeryüzünde yaşayanlar yaptıkları kötülüklerden ve iğrençliklerden tövbe ederlerse, onlar yok edilmeyecekler, diyor Orduların Rabbi.

18 Fakat işte, bütün yeryüzünün fahişesi olan o büyük ve iğrenç kilise çökecek ve onun çöküşü korkunç olacak.

19 Çünkü şeytanın krallığı sarsılmalı ve bu krallığa ait olanlar tövbe etmeleri için uyarılmalıdır; yoksa şeytan onları yakalayıp sonsuza dek zincire vuracak; onlar da öfkeye kapılıp, mahvolacaklar.

20 Çünkü işte, o gün şeytan insançocuklarının yüreklerini kasıp kavuracak ve onları iyi olan şeylere karşı kıskırtıp öfkelendirecek.

21 Ve bazılarını ise yatıştırarak ve bedenlerine güvenmelerini söyleyerek onları uyutacak. Şöyle diyecekler: Sion'da her şey yolunda; evet, Sion zengin oldu, her şey yolunda. Ve şeytan onların ruhlarını böyle yanıltarak onları dikkatli bir şekilde cehenneme sürükleyecek.

22 Ve işte, bazılarını da pohpohlayıcı sözler söyleyip onlara: "Cehennem yok" diyecek. Ve onlara: "Ben şeytan değilim, şeytan diye biri yok" diyecek. Ve şeytan, bir daha kurtulamayacakları korkunç zincirleriyle onları yakalayınca kadar kulaklarına böyle fısıldayacak.

23 Evet, ölüme ve cehenneme yakalanacaklar; ve ölüm ve cehennem ve şeytan ve bunlara yakalanan herkes yaptıkları işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın tahtı önüne çıkarılacak ve oradan doğruca kendileri için hazırlanmış olan yere, hatta sonsuz işkence olan ateş ve kükürt gölüne gidecekler.

24 Bu yüzden, Sion'da keyfi yerinde olan herkesin vay haline!

25 "Her şey yolunda!" diye bağırmanın vay haline!

26 Evet, Tanrı'nın gücünü ve Kutsal Ruh armağanını reddedip insanların öğretilerine kulak verenlerin vay haline!

27 Evet, "Alacağımızı aldık, artık başka bir şeye ihtiyacımız yok" diyenin vay haline!

28 Ve sonuçta, Tanrı'nın gerçekleri yüzünden korkup titreyenlerin ve öfkelenenlerin vay haline! Çünkü işte, kaya üzerine bina edilen kişi sevinçle gerçeğe kavuşur ve kumdan temel üzerine bina edilen kişi ise düşme korkusuyla titreyip durur.

29 "Tanrı'nın sözünü aldık, artık daha fazla Tanrı sözüne ihtiyacımız yok, bu kadarı yeter" diyenlerin vay haline!

30 Çünkü işte, Rab Tanrı şöyle diyor: İnsan çocuklarına satır üzerine satır, emir üzerine emir, biraz buradan biraz oradan vereceğim; ve ne mutlu emirlerime kulak verip öğütlerimi durup da dinleyenlere, çünkü onlar bilgelik nedir öğrenecekler. Çünkü almasını bilene daha fazlasını veririm; ve yeterince aldık diyenlerdense ellerindeki bile alınacaktır.

31 Kutsal Ruh'un gücüyle verilen emirlere değil de insanlara güvenen ya da bedeni kendisine kol edinen ya da insanların emirlerine kulak verene lanet olsun.

32 "Yahudi olmayan ulusların vay haline!" diyor Orduların Tanrısı Rab. Çünkü onlara günden güne elimi uzatmama rağmen

beni inkâr edecekler. "Yine de, tövbe edip bana gelirlirse, onlara karşı merhametli olacağım" diyor Rab Tanrı; "çünkü elim bütün gün boyunca uzanmış duracak" diyor Orduların Tanrısı Rab.

29. BÖLÜM

Yahudi olmayan ulusların birçoğu Mormon Kitabını reddedecekler — Başka bir Kutsal Kitap'a ihtiyacımız yok, diyecekler — Rab birçok ulusa konuşur — Rab, dünyayı yazılacak kitaplara göre yargılayacak. M.Ö. tahminen 559–545 yılları.

FAKAT işte, onların arasında olağanüstü bir iş yapmaya başlayacağım o gün, insançocukları ile yaptığım antlaşmalarımı hatırlamak ve İsrail Evi'nden olan halkımı geri kazanmak için elimi ikinci kez kaldıracığım zaman pek çokları olacak.

2 Ve o zaman Nefi sana ve aynı zamanda babana soyunuzu hatırlayacağıma, soyunuzun sözlerinin benim ağızından sizin soyunuza ulaşacağına ve sözlerimin İsrail Evi'nden olan halkım için bir sancak olarak dünyanın dört bir ucuna ısıklık sesiyle gideceğine dair verdiğim sözü hatırlayacağım.

3 Ve sözlerim ısıklık sesiyle yazılacağı için Yahudi olmayan ulusların çoğu şöyle diyecek: Bir Kutsal Kitap! Bir Kutsal Kitap! Bizim bir Kutsal Kitabımız var ve başka bir Kutsal Kitap olmaz artık.

4 Fakat Rab Tanrı şöyle diyor: Ey aptallar, onların bir Kutsal

Kitabı olacak ve bu kitap benim eskiden antlaşma yaptığım halkım Yahudiler'den çıkacak. Ve onlar Yahudiler'den aldıkları bu Kutsal Kitap için onlara nasıl teşekkür ediyorlar? Evet, Yahudi olmayan uluslar ne demek istiyorlar? Yahudiler'in çektiği zahmetleri ve emekleri ve acıları ve Yahudi olmayan uluslara kurtuluşu getirmek amacıyla benim için nasıl çabaladıklarını hatırlıyorlar mı?

5 Ey siz Yahudi olmayan uluslar, eskiden antlaşma yaptığım halkım olan Yahudileri hatırladınız mı? Hayır, tam tersine onları lanetlediniz, onlardan nefret ettiniz ve onları iyileştirmeye çalışmadınız. Fakat işte, bütün bunların karşılığını size göstereceğim; çünkü ben Rab, halkımı unutmam.

6 Ey sen: "Bir Kutsal Kitap mı? Bizim bir Kutsal Kitabımız var, başka bir Kutsal Kitaba ihtiyacımız yok!" diyen aptal. Yahudiler'in aracılığıyla olmasaydı bir Kutsal Kitap edinebilir miydiniz?

7 Birden fazla ulus olduğunu bilmiyor musunuz? Ben Tanrınız Rab'bin bütün insanları yarattığımı, denizdeki adalarda yaşayanları da hatırladığımı, yukarıda göklerde ve aşağıda yerde egemen olduğumu ve sözümü insançocuklarına, evet, hatta dünyadaki bütün uluslara yaydığımı bilmiyor musunuz?

8 Niçin söyleniyorsunuz? Sözümden daha fazlasını alacağınız için mi? İki ulusun tanıklığının benim Tanrı olduğumun

ve bir ulusu başka bir ulus gibi hatırladığının kanıtı olduğunu bilmez misiniz? Bu yüzden bir ulusa söylediğim sözlerin ay-nısını diğerine de söylerim. Ve iki ulus bir araya gelince de, iki ulusun tanıklığı bir araya gelmiş olur.

9 Ve bunu dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğumu ve sözlerimi canımın istediği şekilde konuştuğumu birçoklarına kanıtlamak için yapıyorum. Ve bir söz söyledim diye başka bir söz söyleyemeyeceğimi sanmamanız gerekir; çünkü benim işim henüz bitmedi; insanlık sona erene kadar da, ondan sonra da, sonsuza dek de bitmeyecek.

10 Bu nedenle, bir Kutsal Kitabınız var diye bütün sözlerimin onun içinde olduğunu ve artık daha başka bir şey yazdırtmamış olduğumu sanmamanız gerekir.

11 Çünkü hem doğuda hem batıda ve kuzeyde ve güneyde ve denizdeki adalarda yaşayan bütün insanlara, söylediğim sözleri yazmalarını emrederim; çünkü yazılacak kitaplara göre dünyayı yargılayacağım; herkesi yaptıkları işlere göre, yazınlara göre yargılayacağım.

12 Çünkü işte Yahudiler'e konuşacağım, onlar yazacaklar ve aynı şekilde Nefililer'e konuşacağım, onlar da yazacaklar; ve uzaklara sürdüğüm İsrail Evi'nin diğer oymaklarına da konuşacağım, onlar da yazacaklar; ve aynı şekilde dünyadaki bütün uluslara konuşacağım, onlar da yazacaklar.

13 Ve öyle olacak ki Yahudiler

Nefililer'in sözlerini ve Nefililer de Yahudilerin sözlerini ele geçirecekler; ve Nefililer'le Yahudiler, İsrail'in kayıp oymaklarının sözlerini ele geçirecekler; ve İsrail'in kayıp oymakları da Nefililer'le Yahudiler'in sözlerini ele geçirecekler.

14 Ve öyle olacak ki İsrail Evi'nden olan halkım sahip oldukları topraklarda, kendi yurtlarında bir araya toplanacak ve benim sözlerim de tek bir söz olarak toplanacak. Ve sözüme ve İsrail Evi'nden olan halkıma karşı savaşanlara Tanrı olduğumu ve İbrahim'in soyunu sonsuza dek hatırlayacağıma dair İbrahim'le antlaşma yaptığımı onlara göstereceğim.

30. BÖLÜM

Yahudi olmayan uluslardan inanca dönenler Rab'bin antlaşmalı halkı sayılacak — Birçok Lamanlı ve Yahudi, Tanrı'nın sözlerine inancak ve sevimli insanlar olacaklar — İsrail geri getirilecek ve kötüler yok edilecek. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi işte, sevgili kardeşlerim, sizlere konuşacağım; çünkü ben Nefi, sizlerin Yahudi olmayan uluslardan daha doğru olduğunuzu sanmanıza izin vermem. Çünkü işte, Tanrı'nın emirlerini yerine getirmezseniz, hepiniz aynı şekilde mahvolacaksınız; ve söylenmiş olan sözlerden ötürü Yahudi olmayan ulusların tümüyle yok edileceğini düşünmemeniz gerekir.

2 Çünkü işte size söylüyorum

ki Yahudi olmayan uluslardan kim tövbe ederse, Rab'bin antlaşmalı halkı olacak ve tövbe etmeyen Yahudiler ise sökülüp atılacak; çünkü Rab tövbe etmeyen ve İsrail'in Kutsalı olan Oğlu'na inanmayan hiç kimseye antlaşma yapmaz.

3 Ve şimdi, Yahudiler ve Yahudi olmayan uluslarla ilgili başka peygamberliklerde bulunacağım. Çünkü hakkında konuştuğum bu kitap ortaya çıktıktan ve Yahudi olmayan uluslar için yazıldıktan ve yeniden Rab için mühürlendikten sonra, yazılı olan sözlere birçok kişi inanacak ve inananlar bu sözleri soyumuzdan geri kalanlara götürecekler.

4 Ve böylece soyumuzdan geri kalanlar bizleri tanıyacak, Yerusalemlen nasıl çıktığımızı ve Yahudi soyundan geldiklerini öğrenecekler.

5 Ve İsa Mesih'in Sevindirici Haberi onların arasında duyurulacak; bu nedenle atalarının bildikleri ve ayrıca atalarının arasında bilinen İsa Mesih'in bilgisi onlara yeniden öğretilecek.

6 Ve o zaman onlar sevinç duyacaklar; çünkü bunun kendileri için Tanrı'nın elinden gelen bir bereket olduğunu bilecekler; ve gözlerindeki karanlık pullar düşmeye başlayacak; ve pek çok kuşak geçmeden temiz ve sevimli bir halk olacaklar.

7 Ve öyle olacak ki darmadağın edilen Yahudiler de Mesih'e inanmaya başlayacaklar; ve onlar da bu ülkede toplanmaya başlayacaklar; ve Mesih'e ina-

nanların hepsi sevimli bir halk olacak.

8 Ve öyle olacak ki Rab Tanrı, yeryüzündeki halkının geri gelmesini sağlamak için, bütün uluslar, sülaleler, diller ve halklar arasındaki işine başlayacak.

9 Ve Rab Tanrı fakirleri doğrulukla yargılayacak ve dünyanın yumuşak başlıları için hakkıyla azarlayacak. Ve dünyaya ağzının değneğiyle vuracak ve kötuları dudaklarının soluğu ile öldürecek.

10 Çünkü Rab Tanrı'nın halklar arasında büyük bir ayırım yapacağı günler hızla gelmektedir. Ve O, kötuları yok edecek ve halkını esirgeyecektir, evet, kötuları ateşle yok etmek zorunda kalsa bile.

11 Ve belinin kuşağı adalet ve kalçasının kuşağı ise bağlılık olacak.

12 Ve o zaman kurt kuzuyla beraber yaşayacak ve leopar oğlakla yan yana yatacak; ve buzağı ve genç aslan ve besili sığır bir arada olacak ve onları küçük bir çocuk güdecek.

13 Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatıp uyuyacaklar; ve aslan öküz gibi saman yiyecek.

14 Ve emzikteki çocuk engerek yılanının deliği üzerinde oynayacak ve süttten kesilmiş çocuk elini Kokatris yılanının kovuğu üzerine koyacak.

15 Bütün kutsal dağımda zarar vermeyecekler ve öldürmeyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da Rab bilgisi ile öyle dolu olacak.

16 Bu nedenle uluslarla ilgili

her şey bilinecek; evet, her şey insançocuklarına bildirilecek.

17 Açıklanmayacak hiçbir sır yoktur; ışığa çıkarılmayacak hiçbir karanlık iş ve yeryüzünde mühürlenip de mührü açılmayacak hiçbir şey yoktur.

18 Dolayısıyla insançocuklarına bildirilen her şey o gün açıklanacak ve şeytan bir daha insançocuklarının yüreğinde uzun bir süre gücünü gösteremeyecek. Ve şimdi sevgili kardeşlerim, sözlerime burada son veriyorum.

31. BÖLÜM

Nefi, Mesih'in neden vaftiz olduğunu anlatır — İnsanlar İsa'yı izlemeli, vaftiz olmalı, Kutsal Ruh'u almalı ve kurtulmak için sonuna kadar dayanmalıdır — Dar ve ince yolun kapısı tövbe ve vaftizdir — Sonsuz yaşam vaftiz olduktan sonra emirleri tutanlara gelir. M.Ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi sevgili kardeşlerim, ben Nefi, size bildirdiğim peygamberliklerime burada son veriyorum. Ve kesinlikle olacağını bildiğim birkaç olaydan başka bir şey yazamıyorum; kardeşim Yakup'un sözlerinden de ancak birkaçını buraya yazabiliyorum.

2 Bu nedenle Mesih'in öğretisi hakkında söylemem gereken birkaç sözün dışında, yazdıklarım bana yeterli geliyor; onun için, sizlere peygamberliklerimin açıklığı oranında açık olarak konuşacağım.

3 Çünkü ruhum açıklıktan

sevinç duyar; çünkü Rab Tanrı insançocukları arasında bu şekilde çalışır. Çünkü Rab Tanrı anlayışa ışık tutar; çünkü insanlara anlayacakları bir şekilde kendi dillerinde konuşur.

4 Bu nedenle, Rab'bin bana gösterdiği, dünyanın günahlarını kaldıracak Tanrı Kuzusu'nu vaftiz edecek peygamberden size söz ettiğimi hatırlamanızı istiyorum.

5 Ve şimdi, kutsal olan Tanrı Kuzusu'nun her doğruluğu yerine getirmek için suyla vaftiz olması gerekiyorsa, ah, o zaman kutsal olmayan bizlerin, evet, hatta suyla vaftiz olması ne kadar çok gereklidir!

6 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, sizlere soruyorum: Tanrı Kuzusu suyla vaftiz olmakla her doğruluğu nasıl yerine getirmiştir?

7 O'nun kutsal olduğunu bilmiyor musunuz? Ama kutsal olduğu halde, Baba'nın önünde kendisini bedenlen alçalttığını insançocuklarına gösterdi ve Baba'nın emirlerine itaat edeceğine dair Baba'ya tanıklık etti.

8 Bu nedenle suyla vaftiz olduktan sonra Kutsal Ruh bir güvercin biçiminde O'nun üzerine indi.

9 Ve yine, onlara örnek olarak, insançocuklarına yolun ne kadar ince olduğunu ve girmeleri gereken kapının ne kadar dar olduğunu gösterdi.

10 Ve O insançocuklarına: "Beni izleyin!" dedi. Bunun için sevgili kardeşlerim, Baba'nın emirlerini seve seve yerine getirmedi, İsa'yı izleyebilir miyiz?

11 Ve Baba şöyle dedi: Tövbe

edin, tövbe edin ve Sevgili Oğlum'un adıyla vaftiz olun.

12 Ve ayrıca Oğul'un sesi bana geldi ve şöyle dedi: Kim benim adımla vaftiz olursa, Babam, bana verdiği gibi Kutsal Ruh'u ona da verecektir; onun için beni izleyin ve benim yaptığımı gördüğünüz işleri siz de yapın.

13 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, biliyorum ki bütün kalbinizle Oğul'u izlerseniz, Tanrı'nın önünde ikiyüzlü ve aldatıcı bir şekilde hareket etmez, ancak gerçek bir niyetle günahlarınızdan tövbe eder ve vaftiz yoluyla Baba'ya, Mesih'in adını üzerinize almayı istediğinize dair tanıklık ederseniz—Evet, O'nun sözüne uyarak Rabbinizi ve Kurtarıcınızı suya girerek izlerseniz, işte o zaman Kutsal Ruh'u alacaksınız; evet, arkasından da ateş ve Kutsal Ruh'un vaftizi gelir; ondan sonra meleklerin diliyle konuşabilir ve İsrail'in Kutsalı'na övgüler söyleyebilirsiniz.

14 Fakat işte, sevgili kardeşlerim, Oğul'un sesi bana gelip şöyle dedi: Günahlarınızdan tövbe ettikten ve suyla vaftiz olarak emirlerimi yerine getirmeye istekli olduğunuza dair Baba'ya tanıklık ettikten ve ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz olduktan ve yeni bir dille, evet, hatta meleklerin diliyle konuşabildikten sonra kalkar da beni inkâr ederseniz, o zaman beni hiç tanımamış olmanız sizin için daha iyi olurdu.

15 Ve Baba'nın sesini duydum, şöyle diyordu: Evet, Sevdiğim'in sözleri güvenilir ve gerçektir.

Sonuna kadar dayanan, kurtulacak odur.

16 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, bu yüzden biliyorum ki insan, yaşayan Tanrı'nın Oğlunu örnek alıp sonuna kadar dayanmazsa, kurtulamaz.

17 Bu nedenle size söylediğim, Rabbiniz'in ve Kurtarıcınız'ın yaptığını gördüğüm işleri yapın; çünkü bunlar, bu nedenle, girmeniz gereken kapıyı bilesiniz diye bana gösterildi. Çünkü girmeniz gereken kapı tövbe ve suyla vaftizdir; sonra da ateş ve Kutsal Ruh'la günahlarınızın bağışlanması gelir.

18 Ve artık sonsuz yaşama giden bu dar ve ince yoldasınız; evet, bu kapıdan içeri girdiniz; Baba'nın ve Oğul'un emirlerine göre hareket ettiniz; ve Baba'ya ve Oğul'a tanıklık eden Kutsal Ruh'u kabul ettiniz. Bu yoldan içeri girerseniz, O'nun Kutsal Ruh'u alacağınıza dair size verdiği söz yerine gelecektir.

19 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, bu dar ve ince yola ayak bastıktan sonra size sorarım: Her şey bitmiş midir? İşte size söylüyorum ki: Hayır! Çünkü Mesih'e sarsılmaz bir inanç beslemeden, kurtarmaya gücü yetenin erdemine tam güven duymadan ve O'nun sözleri olmadan buraya kadar gelemediniz.

20 Bu nedenle parlak kusursuz bir umutla Tanrı'yı ve tüm insanları sevmeli ve Mesih'e sınıksız bağlanarak ileri doğru atmalısınız. Bu nedenle Mesih'in sözleriyle kendinize ziyafet çekip ileriye doğru atılırsanız ve

sonuna kadar dayanırsanız, işte Baba şöyle diyor: Sonsuz yaşama kavuşacaksınız!

21 Ve şimdi işte, sevgili kardeşlerim, yol budur ve insanın Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulabilmesi için göklerin altında başka bir yol ya da ad verilmemiştir. Ve şimdi bakın, bu Mesih'in öğretisidir ve sonu olmayan, tek bir Tanrı olan Baba'nın, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un tek ve gerçek öğretisidir. Amin.

32. BÖLÜM

Melekler Kutsal Ruh'un gücüyle konuşurlar—İnsanlar dua etmeli ve Kutsal Ruh'tan kendileri için bilgi edinmelidir. m.ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi işte, sevgili kardeşlerim, bu yola girdikten sonra ne yapmanız gerektiğini biraz da olsa yüreğinizde düşünüyorsunuz, sanırım. Fakat işte, bu şeyleri yüreğinizde neden bu kadar çok düşünüyorsunuz?

2 Kutsal Ruh'u aldıktan sonra meleklerin diliyle konuşabileceğinizi size söylediğimi hatırlamıyor musunuz? Ve şimdi, Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan meleklerin diliyle nasıl konuşabilirsiniz?

3 Melekler Kutsal Ruh'un gücüyle konuşurlar; bu nedenle Mesih'in sözlerini söylerler. Onun için size: "Mesih'in sözleriyle kendinize bir ziyafet çekin" dedim; çünkü işte Mesih'in sözleri sizlere yapmanız gereken her şeyi bildirecektir.

4 Bu nedenle, şimdi size bu sözleri söyledikten sonra, eğer dediklerimi anlayamıyorsanız, bunun nedeni sormamanız ve kapıyı çalmamanızdır; bu nedenle ışığa çıkarılmaya çağınız için, karanlıkta mahvolacaksınız.

5 Çünkü işte, size bir kez daha söylüyorum: Eğer bu yola girer ve Kutsal Ruh'u alırsanız, O size yapmanız gereken her şeyi gösterecektir.

6 İşte, bu Mesih'in öğretisidir ve O, bedende size kendisini gösterinceye kadar başka bir öğreti verilmeyecektir. Ve kendisini bedende gösterdiği zaman, size söyleyeceklerini yapmaya dikkat edin.

7 Ve şimdi, ben Nefi, artık daha başka bir şey söyleyemiyorum; Ruh konuşmama engel oluyor. Ve insanların inançsızlığı ve kötülüğü ve cahilliği ve dik başlılığı yüzünden yas tutmak zorundayım; çünkü onlara olabildiğince açık bir dille verilse bile, onlar ne bilgiyi araştırarak, ne de yüce bilgiyi anlamak istiyorlar.

8 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, yüreklerinizin hâlâ düşünceli olduğunu görüyorum ve bu konuda konuşmak zorunda olmam beni üzüyor. Çünkü insana dua etmesini öğreten Ruh'u dinleseydiniz, dua etmeniz gerektiğini bilirdiniz; çünkü kötü ruh insana dua etmesini öğretmez, ama dua etmemesini öğretir.

9 Fakat işte, size söylerim ki hiç usanmadan, her zaman dua etmelisiniz; Mesih'in adıyla

Baba'ya dua etmeden önce, Rab için hiçbir şey yapmamalısınız; ilk önce dua ederseniz, Tanrı yapacağınız işi, ruhunuza mutluluk getirmesi için kutlayacaktır.

33. BÖLÜM

Nefi'nin sözleri doğrudur ve Mesih'e tanıklık eder—Mesih'e inananlar Nefi'nin sözlerine de inanırlar—Onun sözleri Tanrı'nın mahkemesinde tanıklık edecektir. M.Ö. tahminen 559–545 yılları.

VE şimdi, ben Nefi, halkımın arasında öğretilen bu şeylerin hepsini yazamıyorum; zaten yazmada, konuşmada olduğu kadar güçlü değilim; çünkü insan Kutsal Ruh'un gücüyle konuştuğu zaman, Kutsal Ruh'un gücü bunu insan çocuklarının yüreklerine götürür.

2 Fakat işte, Kutsal Ruh'a karşı yüreklerini katılaştıran pek çok insan vardır; sonuçta Ruh onların içinde yer bulamaz; dolayısıyla onlar yazılı birçok sözü yere atarlar ve hiçe sayarlar.

3 Fakat ben Nefi, yazacaklarımı yazdım ve bunların özellikle halkım için büyük bir değer taşıdığına inanıyorum. Çünkü gün boyunca onlar için sürekli dua ediyorum ve geceleri de onların yüzünden göz yaşlarım yastığımı ıslatıyor; ve Tanrıma inançla haykırıyorum ve O'nun seslenişimi duyacağını biliyorum.

4 Ve Rab Tanrı'nın dualarımı halkımın iyiliğine çevireceğini biliyorum. Ve zayıflık içinde

yazdığım sözler onlar için güçlendirilecektir; çünkü sözlerim onları iyilik yapmaya ikna eder, onlara atalarını tanıtır ve İsa'dan söz ederek, onları O'na inanmaya ve sonuna kadar dayanmaya ikna eder; sonsuz yaşam budur.

5 Ve sözlerim, gerçeklerin açıklığı ölçüsünde günaha karşı sert bir dille konuşur; bu nedenle içinde şeytanın ruhu olmadıkça hiç kimse yazdığım sözlerle karşı öfkelenmeyecektir.

6 Açıklık bana sevinç verir; gerçek bana sevinç verir; İsa'm bana sevinç verir; çünkü O benim canımı cehennemden fidye ile kurtarmıştır.

7 Halkımı ilahi sevgiyle seviyorum ve Mesih'e tüm kalbimle inanıyorum; O'nun yargı kürsüsünde birçok lekesiz canla karşılaşacağıma inancım büyüktür.

8 Yahudileri ilahi sevgiyle seviyorum—Yahudiler diyorum, çünkü ben onların soyundan geldim.

9 Yahudi olmayanları da ilahi sevgiyle seviyorum. Fakat işte, Mesih'le barışmadıkça ve dar kapıdan girmedikçe ve yaşama götüren dar yolda yürümedikçe ve sınanma gününün sonuna kadar bu yolda yürümeyi sürdürmedikçe, onların hiçbirini için umudum yoktur.

10 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, aynı zamanda siz Yahudiler ve dünyanın dört bir ucunda oturanlar, bu sözlerime kulak verin ve Mesih'e inanın; ve bu sözlerle inanmasanız da Mesih'e inanın. Ve

eğer Mesih'e inanırsanız, bu sözlerle de inanırsınız; çünkü bunlar Mesih'in sözleridir ve onları bana O vermiştir; ve bu sözler bütün insanlara iyilik etmeleri gerektiğini öğretir.

11 Ve bunların Mesih'in sözleri olup olmadığına kendiniz karar verin. Çünkü Mesih son günde bu sözlerin kendisinin sözleri olduğunu büyük bir güç ve görkemle size gösterecektir; ve ben sizle yüz yüze O'nun mahkemesi önünde duracağım; ve zayıflıklarına rağmen, bu sözleri yazmamı O'nun emretmiş olduğunu bileceksiniz.

12 Ve Baba'ya Mesih'in adıyla dua ediyorum ki hepimiz olmasa da birçoğumuz o büyük ve son günde O'nun Krallığı'nda kurtulalım.

13 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, İsrail Evi'nden olan herkeşe ve dünyanın dört bir ucunda bulunan sizlere tozun içinden haykıran bir ses olarak sesleniyorum: O büyük gün gelene kadar hoşça kalın.

14 Ve siz, Tanrı'nın iyiliğinden pay almak istemeyenler ve Yahudiler'in sözlerine, benim sözlerime ve Tanrı Kuzusu'nun ağzından çıkacak sözlerle saygı duymayanlar, işte sizlere de sonsuza dek hoşça kalın diyorum. Çünkü bu sözler sizleri son günde suçlu çıkaracaktır.

15 Çünkü yeryüzünde mühürlendiğim bu sözler, Tanrı'nın mahkemesinde size karşı çıkarılacaktır; çünkü Rab bana böyle emretti ve ben O'nun dediklerini yapmalıyım. Amin.

YAKUP KİTABI

NEFİ'NİN KARDEŞİ

Yakup'un, kardeşlerine vaaz ettiği sözler. Mesih'in öğretisini yıkıma çalışan bir adamı şaşkına çevirir. Nefi halkının tarihi ile ilgili birkaç söz.

1. BÖLÜM

Yakup ile Yusuf insanları Mesih'e inanmaya ve O'nun emirlerini tutmaya ikna etmek için çalışırlar —Nefi ölür—Nefililer arasında kötülük çoğalır. m.ö. tahminen 544-421 yılları.

ÇÜNKÜ işte, öyle oldu ki Lehi'nin Yeruşalem'den ayrılmasının üzerinden elli beş yıl geçmişti; bu nedenle Nefi, ben Yakup'a üzerlerinde bu işlenmiş yazıların bulunduğu küçük levhalarla ilgili bir emir verdi.

2 Ve Nefi, ben Yakup'a en değerli gördüğüm şeylerden bazılarını bu levhalara yazmam için bir emir verdi, öyle ki Nefi halkı adıyla anılan bu halkın tarihine kısaca değinmemi söyledi.

3 Çünkü halkının tarihinin kendisinin diğer levhalarına yazılması gerektiğini ve benim ise bu levhaları koruyup kuşaktan kuşağa kendi soyuma aktarmam gerektiğini söyledi.

4 Ve kutsal bir vaaz veya yüce bir vahiy veya peygamberlik olursa, önemli olanlarını Mesih'in hatırı ve halkımızın hatırı için bu levhaların üzerine yazıp onlara mümkün olduğu kadar değinmeliydim.

5 Çünkü duyduğumuz inanç

ve büyük endişeden dolayı, halkımızın başına geleceklerden gerçekten bize gösterilmişti.

6 Ve aynı zamanda birçok vahiyler alıyorduk ve peygamberlik ruhuna çok sahiptik; bu nedenle Mesih'i ve O'nun gelecek olan krallığını biliyorduk.

7 Bu nedenle halkımızın arasında, onları Mesih'e gelip Tanrı'nın iyiliğinden pay almaya ikna edebilmek için canla başla çalıştık; öyle ki Tanrı'nın rahatına kavuşabilinler diye; İsrail çocuklarının çölde deneme günlerinde baş kaldırdıkları gibi, Tanrı'nın herhangi bir şekilde öfkesiyle onların rahata kavuşmamaları için yemin etmesinden korkuyorduk.

8 Bu nedenle, bütün insanları Tanrı'ya karşı isyan etmemeye ve O'nu kıskırtıp öfkelenmemeye, ama bütün insanları Mesih'e inanmaya ve O'nun ölümünü düşünmeye ve O'nun çarmıhının acısını çekip bu dünyanın utancını taşımaya ikna edebilmeyi Tanrı'dan diliyorduk; bu nedenle, ben Yakup, kardeşim Nefi'nin emrini yerine getirme görevini üzerime alıyorum.

9 Şimdi Nefi yaşlanmaya başlamıştı ve kendisinin yakında öleceğini gördü; bu nedenle, krallar yönetimine göre bir

kişiyi halkının başına şimdi bir kral ve yönetici olarak meshe-
dip atadı.

10 Halk Nefi'yi çok sevdiğinden, Nefi onlar için büyük bir koruyucu olduğundan, Laban'ın kılıcını onları savunmak için kullanıp yaşadığı her gün onların mutluluğu için çalıştığından—

11 Bu nedenle halk onun adını hatırdada tutmak istiyordu. Ve krallar yönetimine göre, Nefi'nin yerine başa geçen kişilere halk tarafından İkinci Nefi, Üçüncü Nefi, vesaire denildi; ve adları ne olursa olsun onlara halk tarafından böyle denildi.

12 Ve öyle oldu ki Nefi öldü.

13 Şimdi Lamanlı olmayan halk Nefili sayılıyordu; bununla birlikte onlar, Nefililer, Yakuplular, Yusufular, Zoramlılar, Lamanlılar, Lemuelliler ve İsmaililer diye adlandırıldılar.

14 Ancak ben Yakup, onları bundan böyle bu isimlerle ayırmayacağım, ama Nefi halkını yok etmeye çalışanlara Lamanlılar diyeceğim ve Nefililer'le dost olanlara ise Nefililer ya da krallar yönetimine göre Nefi halkı diyeceğim.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Nefi halkı, ikinci kralın yönetimi altında, yüreklerinde katlaşmaya ve geçmişte birçok karı ve cariyeler arzu eden eskiden yaşamış olan Davut ve oğlu Süleyman gibi bir takım kötü uygulamalara düşkün olmaya başladılar.

16 Evet ve ayrıca çok altın ve gümüş aramaya başladılar ve biraz da gurlanmaya başladılar.

17 Bu nedenle, ben Yakup,

görevimi ilk önce Rab'den alarak tapınakta onlara öğretirken bu sözleri bildirdim.

18 Çünkü ben Yakup ve kardeşim Yusuf, Nefi'nin eliyle kutsanarak bu halkın rahipleri ve öğretmenleri olmuştuk.

19 Ve biz bu sorumluluğu üzerimize alarak, Tanrı'nın sözünü tüm gayretimizle halka öğretmezsek, halkın işlediği günahların bizim başımızdan sorulacağını kabul ettik ve görevimizi Rab için en iyi şekilde yerine getirdik; bu nedenle, onların kanı giysilerimize bulaşmasın diye var gücümüzle çalışıyoruz; yoksa onların kanı giysilerimize bulaşır ve son günde lekesiz bulunamayız.

2. BÖLÜM

Yakup zenginlik sevgisini, gururu ve iffetsizliği kınar—İnsanlar birbirlerine yardım etmek için zenginlik elde etmeye çalışmalıdır—Yakup onaylanmamış çok evlilik uygulamasını yasaklar—Rab, kadınların iffetli olmalarından memnunluk duyar. m.ö. tahminen 544-421 yılları.

NEFİ'NİN ölümünden sonra Nefi'nin kardeşi Yakup'un Nefi halkına söylediği sözler:

2 Şimdi, sevgili kardeşlerim, ben Yakup, Tanrı'ya karşı duyduğum sorumluluk altında, görevimi ciddi bir şekilde yerine getirmek ve giysilerimi sizlerin günahlarından arındırmak için bugün tapınağa Tanrı'nın sözünü sizlere bildirmek üzere çıktım.

3 Ve çağrıldığım görevi şu ana dek gayretle yerine getirdiğimi siz de biliyorsunuz; ancak bugün ruhunuzun mutluluğu için, her zamankinden daha çok istek ve kaygı duyuyorum.

4 Çünkü işte, size bildirdiğim Rab'bin sözüne şu ana dek sadık kaldınız.

5 Fakat işte, kulağınız bende olsun ve bilin ki her şeye gücü yeten göğün ve yerin Yaraticısının yardımıyla düşüncelerinizin ne olduğunu, bana çok iğrenç gözükün, evet ve Tanrı'ya da iğrenç gelen günahın içinde nasıl çalışmaya başladığınızı size söyleyebilirim.

6 Evet, yüreklerinizin kötülükleriyle ilgili olarak sizlere tanıklık etmek zorunda kalmak benim ruhumu üzüyor ve benim utançla Yaratanımın huzurundan çekilmeme neden oluyor.

7 Ve hanımlarınızın ve çocuklarınızın karşısında sizler hakkında böylesine cesurca konuşmak zorunda kalmam beni üzüyor; onların çoğu Tanrı'nın önünde oldukça hassas, tertemiz ve zarif duygulara sahiptir; bu da Tanrı'yı hoşnut eder.

8 Ve onların buraya Tanrı'nın hoş sözünü, evet, yaralı ruhları iyileştiren sözü dinlemeye geldiklerini sanıyorum.

9 Bu nedenle, Tanrı'dan aldığım sıkı emir yüzünden işlediğiniz suçlara karşı sizi uyarmak zorunda kalmam, önceden yaralanmış olanların yaralarını sarıp iyileştirmek yerine, onların yaralarını açmak zorunda kalmam benim canımı sıkıyor; ve yaralanmayanlara gelince, Tanrı'nın

hoş sözüyle kendilerine ziyafet çekeceklerine, hançerler onların ruhlarını deşmek ve hassas zihinlerini yaralamak için onlara saplanmış.

10 Fakat görev zor da olsa, Tanrı'nın sıkı emirlerine göre hareket etmem gerekiyor ve yüreği temiz olanların ve yüreği kırılmış olanların huzurunda ve her şeye gücü yeten Tanrı'nın keskin bakışları altında size kötülükleriniz ve iğrençlikleriniz hakkında anlatmam gerekiyor.

11 Bu nedenle, sizlere gerçeği Tanrı sözünün sadeliğine göre anlatmam gerekiyor. Çünkü işte, Rab'be sorduğumda söz bana gelip şöyle dedi: Yakup, yarın tapınağa çık ve sana vereceğim sözleri bu halka bildir.

12 Ve şimdi işte, kardeşlerim, size bildireceğim sözler şunlardır: Şöyle ki çoğunuz size ve soyunuza vaadedilmiş bir diyar olan bu ülkede bol bol bulunan altın, gümüş ve her tür değerli madenleri aramaya başladınız.

13 Ve Tanrı'nın iyilik eli en hoş bir şekilde üzerinize gülümsedi, öyle ki büyük zenginlikler elde ettiniz; ve bazılarınız kardeşlerinizden daha fazlasını elde ettiği için yüreklerinizin kabaran gururuna kapıldınız ve pahalı giysilerinizden dolayı boyunlarınız kasılmış, herkese yüksekte bakıyorsunuz; ve kardeşlerinizden daha üstün olduğunuzu düşünerek onlara zulmediyorsunuz.

14 Ve şimdi kardeşlerim, Tanrı'nın bu durumda sizi haklı çıkaracağını mı sanıyorsunuz? İşte size söylüyorum: Hayır! Ne var ki Tanrı sizi suçlu

buluyor ve bu şeyleri yapmakta ısrar edersiniz, O'nun yargıları hızla size gelecektir.

15 Dilerim, Tanrı sizi delip geçebileceğini ve gözünün bir bakışıyla sizi yere çarpabileceğini gösterir!

16 Dilerim, bu kötülük ve iğrençlikten sizi kurtarır! Ve dilerim, O'nun emirlerinin sözünü dinler ve yüreklerinizdeki bu gururun ruhlarınızı yok etmesine izin vermezsiniz!

17 Kendiniz kadar kardeşlerinizi de düşünün ve herkesle iyi geçinin ve malınız konusunda eliniz açık olsun; öyle ki kardeşleriniz de sizin gibi zengin olsun.

18 Fakat zenginlik bulmaya çalışmadan önce, Tanrı'nın Krallığı'nı bulmaya çalışın.

19 Ve Mesih'te bir umudunuz olduktan sonra, zenginlik arıyorsanız zenginlik elde edeceksiniz; ve bunları iyilik yapmak amacıyla, çıplakları giydirmek ve açları doyumak ve tutsakları özgür kılmak ve hastalarla düşkünlere yardım eli uzatmak için yapacaksınız.

20 Ve şimdi kardeşlerim, size gurur hakkında konuştum; ve Tanrı'nın size verdiği zenginliklerden dolayı yüreklerinizdeki gurura kapılıp komşusunu rahatsız eden ve onlara zulmeden sizler buna ne diyorsunuz?

21 Bütün insanlığı yaratan Tanrı'ya bu tür şeylerin iğrenç geldiğini düşünmüyor musunuz? Ve onun gözünde bir insan diğeri ile aynı değerdedir. Ve bütün insanlık tozdan yaratılmıştır; ve Tanrı onları aynı

amaçla, emirlerini tutmaları ve O'nu sonsuza dek onurlandırmaları için yaratmıştır.

22 Ve şimdi size bu gurur hakkında konuştuğum sözlerimi burada bitiriyorum. Ve size çok daha çirkin bir suç hakkında konuşmam gerekmeseydi, yüreğim sizin için gerçekten sevinecekti.

23 Fakat sizin çirkin suçlarınız yüzünden Tanrı'nın sözü bana ağır geliyor. Çünkü işte, Rab şöyle diyor: Bu halkın kötülükleri gittikçe artıyor; kutsal yazıları anlamıyorlar, çünkü Davut ve oğlu Süleyman'la ilgili yazılanlara bakarak, işledikleri zinaları haklı çıkarmanın yollarını arıyorlar.

24 İşte, Davut ve Süleyman'ın gerçekten birçok karısı ve cariyeleri vardı; bu benim önümde iğrençti, diyor Rab.

25 Bu nedenle, Rab şöyle diyor: Yusuf'un soyunun meyvesinden kendime doğru bir dal yetiştirebilmek için bu halkı kolumun gücüyle Yeruşalem ülkesinden çıkardım.

26 Bu nedenle, Ben, Rab Tanrı, bu halkın geçmiştekiler gibi davranmasına izin vermeyeceğim.

27 Bu nedenle, kardeşlerim, beni dinleyin ve Rab'bin sözüne kulak verin: Çünkü aranızda hiç kimsenin birden fazla eşi olmayacak ve hiçbir cariyesi olmayacak.

28 Çünkü Ben, Rab Tanrı, kadınların iffetli olmasından hoşnudum. Ve cinsel ahlaksızlıklar benim gözümde iğrençtir; Orduların Rabbi böyle diyor.

29 Bu nedenle, bu halk emirlerimi tutacak, diyor Orduların Rabbi, yoksa bu halk yüzünden ülke lanetlenecek.

30 Çünkü kendime soy yetiştirmek istersem, halkıma emredeceğim; aksi takdirde onlar bu sözlerime kulak verecekler, diyor Orduların Rabbi.

31 Çünkü işte, Ben Rab, Yerusalemlüklerinde, evet, halkıma ait bütün topraklarda halkımın kızlarının, kocalarının yaptıkları kötülükler ve iğrençlikler yüzünden çektiği üzüntüleri gördüm ve onların ağlayışlarını işittim.

32 Ve Orduların Rabbi diyor: Yerusalemlüklerinden çıkardığım bu halkın güzel kızlarının, halkımın erkeklerine karşı olan ağlayışlarının bana kadar ulaşmasına izin vermeyeceğim, diyor Orduların Rabbi.

33 Çünkü halkımın kızlarını yumuşaklıklarından dolayı tutsak edip götüremeyecekler, yoksa onları acı bir lanetle, yok oluncaya kadar ziyaret edeceğim; çünkü onlar eskilerin yaptığı gibi cinsel ahlaksızlıklar yapamayacaklar, diyor Orduların Rabbi.

34 Ve şimdi, işte kardeşlerim, bu emirlerin babamız Lehi'ye verildiğini biliyorsunuz; dolayısıyla bunları önceden biliyordunuz; ve büyük bir suç işlediniz; çünkü yapmamanız gereken bu şeyleri yaptınız.

35 İşte siz, kardeşlerimiz Lamanlılar'ın yaptığı kötülüklerden daha büyüğünü yaptınız. Nazik eşlerinizin yüreğini kırdınız ve onlara kötü örnek

olarak çocuklarınızın güvenini yitirdiniz; ve size karşı onların yüreklerinden yükselen hıçkırıklar Tanrı'ya ulaşmaktadır. Ve size karşı yukarıdan inen Tanrı sözünün keskinliğinden, birçok yürek açılan derin yaralarla can verdi.

3. BÖLÜM

Yüreklere temiz olanlar Tanrı'nın hoş sözünü kabul eder—Lamanlılar'ın doğruluğu Nefililer'inkini aşar—Yakup evlilik dışı cinsel ilişkiye, şehvet düşkünlüğüne ve her günaha karşı uyarıda bulunur. m.ö. tahminen 544-421 yılları.

FAKAT işte, ben Yakup, yürekleri temiz olan sizlere konuşmak istiyorum. Yüzünüzü kararlılıkla Tanrı'ya çevirin ve büyük bir inançla O'na dua edin ve O sizi sıkıntılı günlerinizde teselli edecek ve sizin hakkınızı savunacaktır ve sizi yok etmek isteyenlerin üzerine adalet gönderecektir.

2 Ey yüreği temiz olan sizler, başınızı kaldırın ve Tanrı'nın hoş sözünü alın ve onun sevgisiyle beslenin; çünkü kararlı olursanız, bunu sonsuza kadar yapabilirsiniz.

3 Fakat yürekleri temiz olmayanların, bugün Tanrı'nın önünde kirli olan sizlerin vay haline, vay haline! Çünkü tövbe etmezseniz, bu ülke sizin yüzünüzden lanetlenecektir; ve sizler gibi kirli olmayan Lamanlılar, acı bir lanetle lanetlenmiş olsalar bile, sizi yok edinceye kadar cezalandıracaklardır.

4 Ve tövbe etmezseniz, Lamanlılar'ın mirasınız olan toprakları ele geçirecekleri ve Rab Tanrı'nın doğruları aranızdan alıp götürüleceği zaman hızla yaklaşmaktadır.

5 İşte, kirlilikleri ve tenlerinin üzerine gelen lanet yüzünden nefret ettiğiniz kardeşleriniz Lamanlılar sizden daha doğru çıktılar; çünkü onlar atamıza verilmiş olan Rab'bin emrini unuttular—öyle ki birden fazla hanımları ve hiçbir cariyeleri olmayacak ve aralarında cinsel ahlaksızlıklar olmayacaktı.

6 Ve şimdi, onlar bu emri tutmaya dikkat ediyorlar; bu nedenle, bu emri yerine getirmek için gösterdikleri bu davranıştan ötürü Rab Tanrı onları yok etmeyecek, tersine onlara karşı merhametli olacaktır; ve onlar bir gün kutsanmış bir halk olacaktır.

7 İşte, onların kocaları hanımlarını severler ve onların hanımları da kocalarını severler; ve onların kocaları ve hanımları çocuklarını severler; ve onların inançsızlıkları ve size karşı olan nefretleri atalarının kötülüğündendir; bu nedenle yüce Yaratıcınızın gözünde onlardan daha ne kadar iyisiniz?

8 Ey kardeşlerim, günahlarınızdan tövbe etmezseniz, korkarım ki onlarla beraber Tanrı'nın tahtı önüne getirildiğinizde, onların tenleri sizinkinden daha beyaz olacaktır.

9 Bu nedenle size Tanrı'nın sözü olan bir emri vereceğim; öyle ki kara tenli oldukları için bir daha onlara hakaret etmeyin;

ve kirlilikleri yüzünden de onlara hakaret etmeyeceksiniz, tersine kendi kirliliğinizi hatırlayacaksınız ve onların kirliliklerinin atalarının yüzünden geldiğini hatırlayacaksınız.

10 Bu nedenle kendi çocuklarınızı, onların önünde kötü örnek olarak onların yüreklerini nasıl üzdüğünüzü hatırlayacaksınız; ve ayrıca şunu hatırlayın ki pislikleriniz yüzünden çocuklarınızın yıkımına neden olabilirsiniz ve son günde onların günahları sizin başınıza yığılacaktır.

11 Ey kardeşlerim sözlerime kulak verin; içinizdeki cevheri harekete geçirin; ölüm uykusundan uyanmak için silkinip kalkın ve cehennem azabından kendinizi kurtarın; öyle ki şeytanın meleklerinden sayılıp ikinci ölüm olan ateş ve kükürt gölüne atılmayasınız.

12 Ve şimdi, ben Yakup, Nefi halkına daha birçok şey söyledim, onları cinsel ahlaksızlığa, şehvet düşkünlüğüne ve her türlü günaha karşı uyarıp onlara bu şeylerin korkunç sonuçlarını anlattım.

13 Ve sayıları gittikçe artmaya başlayan bu halkın başına gelen olayların yüzde biri bile bu levhalara yazılamaz; ancak onların başına gelen olayların çoğu ve onların savaşları ve çekişmeleri ve krallarının yönetimleri bu büyük levhalarda yazılıdır.

14 Bu levhalara Yakup levhaları denir ve onlar Nefi'nin eliyle yapılmıştır. Ve bu sözlerimi burada bitiriyorum.

4. BÖLÜM

Bütün peygamberler Mesih'in adıyla Baba'ya ibadet ettiler—İbrahim'in İshak'ı kurban olarak sunması Tanrı'nın Biricik Oğlu'nu kurban etmesine benzer—İnsanlar kefaret yoluyla Tanrı ile barışmalıdır—Yahudiler temel taşını reddedecekler. M.Ö. tahminen 544-421 yılları.

ŞİMDİ işte, öyle oldu ki ben Yakup, uzun süre sözlerimle halkıma hizmet ettim (ve sözlerimizi levhalar üzerine kazıyarak yazmak güç olduğu için sözlerimin çoğunu yazamıyorum) ve biliyoruz ki levhalara yazdıklarımız kalıcıdır.

2 Fakat levhalar dışında neyin üstüne yazarsak yazalım zamanla silinip yok olacaktır; ama levhalara yazabileceğimiz birkaç söz çocuklarımıza ve ayrıca sevgili kardeşlerimize bizim hakkımızda ya da ataları hakkında az da olsa bilgi verecektir.

3 Şimdi buna seviniyoruz ve bu sözleri levhalara kazımak için canla başla çalışıyoruz. Sevgili kardeşlerimizin ve çocuklarımızın şükran dolu yüreklerle bu sözleri almalarını, üzüntüyle değil sevinçle ve küçümsemeden, ilk anne ve babaları hakkında öğrenmek için onlara bakmalarını umuyoruz.

4 Çünkü bu şeyleri bu amaçla, Mesih'i bildiğimizi ve gelişinden yüzlerce yıl önce O'nun görkemini umduğumuzu ve bunu sadece bizim değil, bizden önce gelmiş olan bütün kutsal

peygamberlerin de umduğunu öğrensinler diye yazıyoruz.

5 İşte, onlar Mesih'e inandılar ve O'nun adıyla Baba'ya ibadet ettiler; ve bizler de O'nun adıyla Baba'ya ibadet ediyoruz. Ve ruhumuzu Mesih'e yönelten Musa Yasası'nı bu amaçla tutuyoruz; ve bundan dolayı yasa bize doğruluk için kutsal kılınmıştır, aynen çölde oğlu İshak'ı Tanrı'nın emirlerine itaat etmek için kurban olarak sunan İbrahim'e doğruluk sayıldığı gibi. Bu, Tanrı ve Biricik Oğlu arasındaki benzerliği gösterir.

6 Bu nedenle peygamberleri dikkatle inceliyoruz, birçok vahiyler alıyoruz ve peygamberlik ruhuna sahibiz; ve bütün bu tanıklıkların olması bize umut veriyor ve inancımızı sarsılmaz kılıyor, öyle ki Mesih'in adıyla gerçekten emredebiliyoruz ve ağaçlar, dağlar ya da denizin dalgaları bile sözümüzü dinliyorlar.

7 Yine de Rab Tanrı bize zayıflığımızı gösteriyor; öyle ki insançocuklarına gösterdiği lütfu ve büyük alçakgönüllülüğü sayesinde, bunları yapacak gücümüz olduğunu bilelim.

8 İşte, Rab'bin işleri ne kadar büyük ve olağanüstüdür. O'nun sırlarının derinliklerine kimin aklı erebilir? Ve insanın O'nun bütün yollarını öğrenmesi olanaksızdır. Ve kendisine vahiy yoluyla bildirilmedikçe hiç kimse O'nun yollarını bilemez; bu nedenle, kardeşler, Tanrı'nın vahiylerini küçümsemeyin.

9 Çünkü işte, insan O'nun

sözünün gücüyle yeryüzüne geldi, yeryüzü de O'nun sözünün gücüyle yaratıldı. Bu nedenle, Tanrı bir söz söylüyor ve dünya yaratılırsa ve Tanrı bir söz söylüyor ve insan yaratılırsa, o halde yeryüzüne veya oradaki elinin eserlerine kendi isteği ve zevkine göre emir vermeye neden gücü yetmesin?

10 Bu nedenle, kardeşler, Rab'be öğüt vermeye kalkışmayın, ancak O'nun elinden öğüt alın. Çünkü işte, siz de biliyorsunuz ki O bütün işleri konusunda bilgelikle, doğrulukla ve yüce merhametiyle öğüt verir.

11 Bu nedenle, sevgili kardeşler, Biricik Oğlu Mesih'in kefareti aracılığıyla O'nunla barışın; ve Mesih'teki diriliş gücüne göre dirilişe kavuşabilirsiniz; ve inandığınız için ve O kendisini bedende göstermeden önce O'ndaki yüceliğin iyi umuduna kavuştuğunuz için Mesih'in ilk meyveleri olarak Tanrı'ya sunulabilirsiniz.

12 Ve şimdi, sevgili kardeşler, bunları size söylediğim için şaşırmayın; çünkü diriliş ve gelecek dünya hakkında bilgi öğrenbilmek için neden Mesih'in kefareti hakkında konuşmalım ve O'nun hakkında neden mükemmel bilgimiz olmasın?

13 İşte kardeşlerim, peygamberlik eden insanların anlayacağı şekilde peygamberlik etsin; çünkü Ruh doğruyu söyler ve yalan söylemez. Bu nedenle, gerçekten olan ve olacak olan şeylerden söz eder; bu nedenle, canımızın kurtulabilmesi için bu şeyler bize açıkça

gösterilmiştir. Fakat işte, bunlara tanıklık eden yalnızca bizler değiliz; çünkü Tanrı geçmişteki peygamberlere de bunları söyledi.

14 Fakat işte, Yahudiler dik kafalı bir halktı ve açık seçik sözlerden nefret ettiler, peygamberleri öldürdüler ve anlayamadıkları şeylerin peşinden koşular. Bu nedenle, körlükleri yüzünden, bu körlük hedefin ötesine bakmalarından kaynaklanıyordu, mutlaka düşmeleri gerekir; çünkü Tanrı açıklığını onlardan aldı ve istedikleri için onlara anlayamayacakları bir sürü şey verdi. Ve bunu istedikleri için Tanrı da böyle yaptı, öyle ki sendelesinler diye.

15 Ve şimdi, ben Yakup, Ruh tarafından peygamberlikte bulunmaya yönlendiriliyorum; çünkü içimdeki Ruh'un etkisiyle, Yahudiler'in sendelemeleri yüzünden, üzerine bina kurabilecekleri ve sağlam temel atabilecekleri taşı reddedeceklerini seziyorum.

16 Fakat işte, kutsal yazılara göre, bu taş Yahudiler'in üzerine bina kurabilecekleri büyük, son ve tek sağlam temel olacaktır.

17 Şimdi, sevgili kardeşlerim, bunlar sağlam temeli söküp attıktan sonra üzerine nasıl bina kurabilirler, bu taş nasıl onların köşesinin baş taşı olabilir?

18 İşte, sevgili kardeşlerim, sizler için duyduğum aşırı kaygı yüzünden bocalamaz ve herhangi bir şekilde Ruh'a olan güvenimi yitirmezsem, bu sırrı size açıklayacağım.

5. BÖLÜM

Yakup, Zenos'un evcil zeytin ağacı ile yabancı zeytin ağacına ilişkin simgesel öyküsünü aktarır—Bunlar İsrail ile Yahudi olmayan uluslara benzemektedir—İsrail'in dağıtılıp yeniden bir araya toplanışı önceden açıklanır—Nefililer'den, Lamanlılar'dan ve bütün İsrail Evi'nden dolayı olarak bahsedilir—Yahudi olmayan uluslar İsrail'e aşılanacaktır—Sonunda bağ yakılacaktır. m.ö. tahminen 544-421 yılları.

İŞTE kardeşlerim, peygamber Zenos'un sözlerinden okuduklarınızı da mı hatırlamıyor musunuz? O, İsrail Evi'ne şöyle diyerek konuştu:

2 Kulak ver, ey İsrail Evi ve Rab'bin bir peygamberi olan benim sözlerimi dinle!

3 Çünkü işte, Rab şöyle diyor: Ey İsrail Evi, seni evcil bir zeytin ağacına benzeteceğim. Bir adam bu ağacı aldı ve bağına dikip yetiştirdi; ve ağaç büyüdü ve yaşlanarak çürümeye başladı.

4 Ve öyle oldu ki bağın sahibi gidip zeytin ağacının çürümeye başladığını görünce şöyle dedi: Ağacı budayacağım ve dibini belleyip sulayacağım, belki filizlenip budaklanır da kurumaz.

5 Ve öyle oldu ki dediği gibi ağacı budadı ve dibini belleyip suladı.

6 Ve öyle oldu ki günler geçti, ağaç biraz filizlenip budaklandı; fakat işte, ağaç tepeden kurumaya başlamıştı.

7 Ve öyle oldu ki bağın sahibi

bunu görünce, hizmetkârına şöyle dedi: Bu ağacı kaybedersem çok üzülürüm; bu nedenle, git, yabancı bir zeytin ağacının dallarını koparıp buraya bana getir; ve kurumaya başlayan şu ana dalları kesip ateşe atalım ki yansın.

8 Ve işte, bağın sahibi şöyle diyor: Bu genç ve taze dalların birçoğunu alıp istediğim ağaca aşılayacağım; ve eğer öyle olur da bu ağacın kökü kurursa, zararı yok; yeter ki ağacın meyvesini kendim için saklayabileyim; onun için bu genç ve taze dalları alıp istediğim ağaca aşılayacağım.

9 Yabancı zeytin ağacının dallarını al, onların yerine aşıla; ve kestiğim şu dalları ise ateşe atıp yakacağım; öyle ki bağımın toprağını kirletmesinler.

10 Ve öyle oldu ki bağ sahibinin hizmetkârı bağ sahibinin dediği gibi yaptı ve yabancı zeytin ağacının dallarını aşıladı.

11 Ve bağ sahibi ağacın dibini belletti ve dallarını budattı ve sulatarak hizmetkârına şöyle dedi: Bu ağacı kaybedersem çok üzülürüm; bu nedenle, belki ağacın kökünü kurtarıp kurumasını önler, kendime saklarım diye bunu yaptım.

12 Bu nedenle sen kendi yoluna git; ağaca iyi bak ve onu dediğim gibi büyüt.

13 Ve bu dalları bağımın en uzak köşesine, canımın istediği yere dikeceğim; bu seni ilgilendirmez; ve bunu ağacın doğal dallarını kendime saklayayım ve aynı zamanda bunların meyvesini gelecek mevsim için ken-

dine ayırayım diye yapıyorum; çünkü bu ağacı ve meyvesini kaybedersem çok üzülürüm.

14 Ve öyle oldu ki bağ sahibi kendi yoluna gidip evcil zeytin ağacının doğal dallarını kimini oraya kimini buraya deyip kendi isteği ve zevkine göre bağının en uzak yerlerine sakladı.

15 Ve öyle oldu ki aradan uzun bir süre geçti ve bağ sahibi hizmetkârına: "Gel, haydi bağa inip bağda çalışalım!" dedi.

16 Ve öyle oldu ki bağ sahibi ve hizmetkârı da çalışmak için bağa indi. Ve öyle oldu ki hizmetkâr efendisine: "İşte buraya bak, ağaca bak!" dedi.

17 Ve öyle oldu ki bağ sahibi baktığında yabani zeytin dallarının aşılandığı ağacı gördü; ve ağaç büyümüştü ve meyve vermeye başlamıştı. Ve bağ sahibi ağacın iyi olduğunu gördü; ve ağacın meyvesinin doğal meyveden bir farkı yoktu.

18 Ve hizmetkârına şöyle dedi: Görüyorsun, yabani ağacın dalları evcil ağacın kökünden suyu almış, demek ki ağacın kökü çok güç vermiş; ve kök güçlü olunca da yabani dallar evcil meyve vermiş. Şimdi bu dalları aşılamasaydık, bu ağaç kururdu. Ve şimdi, işte, ağacın verdiği meyvelerden epeyce toplayacağım; ve ağacın meyvesini gelecek mevsim için kendime saklayacağım.

19 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Gel, haydi bağın en uzak köşesine gidip ağacın doğal dalları da çok meyve vermemiş mi bakalım; öyle ki ağacın meyvesini

gelecek mevsim için kendime saklayabileyim.

20 Ve öyle oldu ki bağ sahibinin ağacın doğal dallarını sakladığı yere gittiler ve efendi, hizmetkârına: "Şunlara bak!" dedi. Ve hizmetkâr ilk dalın epeyce meyve verdiğini gördü; ve meyvenin iyi olduğunu da gördü. Ve bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Bu meyveleri topla ve gelecek mevsim için ayır; öyle ki onları kendim için saklayabileyim; çünkü işte, bunca zaman ona baktım ve çok meyve verdi.

21 Ve öyle oldu ki hizmetkâr efendisine şöyle dedi: Neden bu ağacı ya da ağacın bu dalını gelip buraya diktin? Çünkü işte, burası senin bağındaki bütün toprağın en zayıf yeriydi!

22 Ve bağ sahibi ona şöyle dedi: Bana öğüt verme! Bu toprağın zayıf olduğunu biliyordum; bundan ötürü sana: "Bunca zaman ona baktım" dedim. Ve görüyorsun ki çok meyve verdi.

23 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Buraya bak, işte ağacın dallarından birini de buraya dikmiştim; ve bu toprağın ilk yerden daha zayıf olduğunu biliyorsun. Ama ağaca bak! Ona bunca zaman baktım ve çok meyve verdi; bu yüzden meyveleri topla ve gelecek mevsim için ayır da onları kendime saklayabileyim.

24 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına yine şöyle dedi: Buraya bak ve diktiğim başka bir dalı da gör; işte ona da baktım ve o da meyve verdi.

25 Ve hizmetkârına şöyle dedi: Buraya bak ve sonuncuyu da gör. İşte, bunu iyi bir yere diktim; ve ona bunca zaman baktım ve ağacın yalnızca bir bölümü evcil meyve vermiş ve ağacın diğer bölümü ise yabani meyve vermiş; işte bu ağaca da diğerleri gibi bakmıştım.

26 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına: "İyi meyve vermeyen dalları kes ve ateşe at!" dedi.

27 Fakat işte, hizmetkâr ona şöyle dedi: Ağacı budayıp dibini belleyelim ve ona biraz daha bakalım; belki sana iyi meyve verir; sen de gelecek mevsim için kendine ayırırsın.

28 Ve öyle oldu ki bağ sahibi ile bağ sahibinin hizmetkârı bağdaki bütün meyveleri yetiştirdiler.

29 Ve öyle oldu ki aradan uzun bir zaman geçti ve bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: Gel, haydi bağa inip bağda tekrar çalışalım. Çünkü işte, vakit yaklaşıyor ve yakında son gelecek; bu nedenle gelecek mevsim için kendime meyve toplamam gerek.

30 Ve öyle oldu ki bağ sahibiyle hizmetkârı bağa indiler ve doğal dallarının kesilip yerine yabani dallar aşılansın olan ağacın yanına geldiler; ve ağacı her tür meyvenin sarmış olduğunu gördüler.

31 Ve öyle oldu ki bağ sahibi sayısına göre her tür meyvenin tadına baktı. Ve bağ sahibi şöyle dedi: İşte bu ağaca bunca zaman baktık, gelecek mevsim için kendime de epeyce meyve ayırdım!

32 Fakat işte, bu kez çok meyve verdi, ama bir tanesi bile iyi çıkmadı. Ve görüyorsun, her tür kötü meyveden var; ve onca emek vermiş olmamıza rağmen, hiçbiri işime yaramaz; ve şimdi bu ağacı kaybedersem çok üzülürüm.

33 Ve bağ sahibi hizmetkârına: "Bu ağaca ne yapmalıyız ki ağacın iyi meyvesini yine kendime saklayabileyim?" dedi.

34 Ve hizmetkâr efendisine şöyle dedi: İşte yabani zeytin ağacının dallarını aşıladığın için bunlar kökü beslediler; böylece diri kaldılar ve kurumadılar; bu nedenle görüyorsun, hâlâ iyi durumdalar.

35 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına: "Bu ağacın bana hiçbir yararı yok ve kötü meyve verdiği sürece kökleri de işime yaramaz!" dedi.

36 Yine de köklerin iyi olduğunu biliyorum ve kendimce bir nedenden ötürü onları korudum; ve kök çok güçlü olduğu için şimdiye kadar yabani dallardan iyi meyve getirdi.

37 Fakat işte, yabani dallar fazla serpilip gürleşerek ağacın köklerini zayıflattı; ve yabani dallar kökleri zayıf düşürdüğü için, ağaç fazlasıyla kötü meyve verdi; ve görüyorsun, o kadar çok kötü meyve verdiği için ağaç kurumaya başladı; ve ağacı kurtarmak için bir şeyler yapmazsak, yakında ateşe atılmaya hazır duruma gelecek.

38 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârına: "Haydi, bağın en uzak yerlerine inelim ve doğal

dalların da kötü meyve verip vermediğine bakalım” dedi.

39 Ve öyle oldu ki bağın en uzak yerlerine indiler. Ve öyle oldu ki doğal dallardaki meyvelerin de bozulmuş olduğunu gördüler; evet, ilk daldaki, ikinci daldaki ve sonuncu daldaki; ve hepsi bozulmuştu.

40 Ve son ağaçtaki yabancı meyveler ağacın iyi meyve veren kısmını o denli sarmıştı ki dal kuruyup gitmişti.

41 Ve öyle oldu ki bağ sahibi ağladı ve hizmetkârına: “Bağım için daha ne yapabilirdim ki?” dedi.

42 İşte, bunların dışında bağdaki bütün meyvelerin bozulduğunu biliyordum. Ve şimdi, bir zamanlar iyi meyve veren bu dallar da bozulmuş; ve şimdi bağımdaki bütün ağaçlar kesilip ateşe atılmaktan başka bir işe yaramaz oldu.

43 Ve işte, şu dalı kurumuş sonuncusuna bir bak; onu iyi bir yere dikmişim, evet, hatta bağımdaki toprağın en iyi yerini seçip oraya dikmişim.

44 Ve görüyorsun ki bu ağacı yerine dikebilmek için toprağın bu kısmını saran bitkileri de kesip temizlemişim.

45 Ve ağacın bir yanının iyi meyve verdiğini ve öbür yanının da yabancı meyve verdiğini görüyorsun; ve bu dalları kesip ateşe atmadığım için, işte, iyi dalı sararak kurutmuşlar.

46 Ve şimdi işte, bağa ne kadar baktıysak da ağaçlar bozuldu; öyle ki iyi meyve vermiyorlar; ve bunları saklamayı, gelecek mevsim için meyvesini kendime

ayırmaı umuyordum. Fakat işte, yabancı zeytin ağacı gibi olduklarını görüyorsun ve artık kesilip ateşe atılmaktan başka işe yaramazlar; ve bunları kaybetmek beni üzüyor.

47 Fakat bağım için daha ne yapabilirdim ki? Elimi üzerinden çektim mi, bakmayı ihmal ettim mi? Hayır! Onu suladım ve belledim ve budadım ve gübreledim; ve elimi neredeyse bütün gün boyunca uzattım, ama son yaklaştı. Ve bağımdaki ağaçların hepsini kesip yanmaları için ateşe atmak beni üzüyor. Bağımı kim mahvetti?

48 Ve öyle oldu ki hizmetkâr efendisine şöyle dedi: Sakın bağdaki ağaçların yüksekliğinden olmasın? Dallar, sağlıklı kökleri zayıflatmış olmasın? Ve dallar kökleri zayıflattığı için, işte, köklerin gücünün yettiğinden daha çabuk büyümüşler ve köklerin gücünü kendilerine almışlar. İşte söylerim, bağındaki ağaçlar bu yüzden bozulmamış mıdır?

49 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkâra şöyle dedi: Gidelim, bağdaki ağaçları kesip ateşe atalım! Bari bağın toprağında yer kaplamasınlar; çünkü ben elimden geleni yaptım. Bağım için daha ne yapabilirdim ki?

50 Fakat işte, hizmetkâr bağ sahibine: “Biraz daha bekle” dedi.

51 Ve bağın sahibi: “Evet, biraz daha bekleyeceğim, çünkü bağımdaki ağaçları kaybetmek beni üzüyor!” dedi.

52 Bu nedenle, bağımın en uzak yerlerine diktiğim bunların dallarını alalım ve onları

geldikleri ağaca aşılalım; ve ağacın acı meyve veren dallarını keselim ve bunların yerine ağacın kendi dallarını aşılalım.

53 Ve bunu ağaç yok olmasın diye yapacağım; böylece, belki kendi amaçladığım iş için kökleri kendime ayırıp saklarım.

54 Ve işte ağaçtan alıp keyfince diktiğim doğal dallar vardı ya, onların kökleri henüz ölmemiş; bu nedenle, onları da aynı amaç için saklamak istediğimden, bu ağacın dallarından alıp onlara aşılacağım. Evet, ana ağacın dallarını, köklerini kendime saklamak üzere onlara aşılacağım; yeterince güçlendiklerinde belki bana iyi meyve verirler, ben de bağımın meyvesiyle sevinç duyarım.

55 Ve öyle oldu ki yabancılaşmış olan doğal ağaçtan aldıkları dalları, yine yabancılaşmış olan doğal ağaçlara aşılادılar.

56 Ve yabancılaşmış doğal ağaçların dallarından bazılarını da alıp ana ağaca aşılادılar.

57 Ve bağ sahibi hizmetkârına şöyle dedi: En çok acı meyve veren dalların dışında, ağaçlardan yabancı dal koparma; ve bunları sana söylediğim gibi aşılacaksınız.

58 Ve bağdaki ağaçların bakımını tekrar edip dalları budayalım ve zamanı gelmiş, kurumaya yüz tutan bu dalları ağaçlardan koparıp ateşe atalım.

59 Ve bunu, kökler iyi olduğundan belki güçlenirler diye ve dallar yenilendikçe iyiler kötüleri bastırır diye yapıyorum.

60 Ve kökleriyle birlikte doğal

dalları ayırıp sakladığım için ve doğal dalları yeniden ana ağaca aşılıyıp ana ağacın köklerini de sakladığım için belki bağımdaki ağaçlar yeniden iyi meyve verir; ve ben de bağımın meyvesinden yine sevinç duyarım ve belki de ilk meyvenin dallarıyla köklerini ayırıp sakladığıma çok sevinirim.

61 Bu nedenle git, hizmetkârları çağır da bağda var gücümüzle, canla başla çalışalım; doğal meyveye yeniden kavuşabilmem için yolu hazırlayalım; bu doğal meyve ki iyi meyvedir ve bütün meyvelerin en değerlisidir.

62 Bu nedenle, gidip son bir kez daha var gücümüzle çalışalım; çünkü işte, son yaklaşıyor ve bağımı son kez budayacağım zaman gelmiştir.

63 Dalları aşılavin; sondan başlayın ki sonuncular birinci ve birinciler de sonuncu olsun; ve genç yaşlı demeden ağaçların dibini belleyin, birincinin ve sonuncunun, sonuncunun ve birincinin; öyle ki hepsi son bir kez daha bakımdan geçsin.

64 Bu nedenle, son bir kez daha ağaçların diplerini belleyin, onları budayın ve gübreleyin; çünkü son yaklaşıyor. Ve eğer öyle olur da bu son aşılana dallar büyüyüp doğal meyve verirlerse, işte o zaman büyümeleri için yolu hazırlayacaksınız.

65 Ve onlar büyümeye başlayınca, acı meyve veren dalları, iyi dalların güçlülüğü uzamışlığı oranında ayıklarsınız; ve kötü dalları bir çırpıda kesip

atmayın, yoksa kökler aşılı dal için aşırı güçlenir ve aşılı dal da kurur; ben de bağımdaki ağaçları kaybederim.

66 Çünkü bağımdaki ağaçları kaybetmek beni üzüyor; bu nedenle, iyiler büyüdükçe kötülerini ayıklayacaksınız; öyle ki kökle tepe eşit güce sahip olsun. Ta ki, iyi kötüyü bastırınca ve kötü kesilip ateşe atılıncaya dek; böylece bağımın toprağını kaplayamazlar; ben de bu şekilde bağımdan kötüyü söküp atmış olurum.

67 Ve doğal ağacın dallarını yeniden doğal ağaca aşılayacağım.

68 Ve doğal ağacın dallarını, ağacın doğal dallarına aşılayacağım ve böylece onları yeniden bir araya getireceğim; öyle ki onlar doğal meyve verecekler ve tek olacaklar.

69 Ve kötüler atılacak, evet, hem de bütün bağımın her toprağından; çünkü işte, artık bağımı budamayacağım.

70 Ve öyle oldu ki bağ sahibi hizmetkârını yolladı; ve hizmetkâr gidip efendisi ne emrettiyse yaptı ve başka hizmetkârlar getirdi; ama gelenler azdı.

71 Ve bağ sahibi onlara şöyle dedi: Gidip var gücünüzle bağda çalışın. Çünkü işte, bağımın bakımını son kez yapıyorum; çünkü son yakındır ve mevsim de hızla yaklaşıyor; ve benimle birlikte var gücünüzle çalışırsanız, yakında gelecek zaman için kendime ayıracağım meyve sizi de sevindirecektir.

72 Ve öyle oldu ki hizmetkârlar gidip var güçleriyle çalıştılar ve bağ sahibi de onlarla birlikte ça-

lıştı; ve onlar bağ sahibinin verdiği her emri yerine getirdiler.

73 Ve bağda yeniden doğal meyve çıkmaya başladı; ve doğal dallar büyüdü, son derece serpilip gürleştirdi; ve yabancı dalların kesilip atılmasına başlandı; ve ağaçların kökleriyle tepelerini güçlerine göre eşit ölçüde tuttular.

74 Ve böylece hizmetkârlar bağ sahibinin emirlerine göre, kötü dallar bağdan atılıncaya ve bağ sahibi doğal ağaçları kendine ayırıp doğal ağaçlar yeniden doğal meyve verinceye dek canla başla çalıştılar; ve hepsi tek bir beden gibi oldu; ve meyveleri de aynıydı; ve bağ sahibi başlangıçtan beri çok değer verdiği doğal meyveyi ayırıp kendine sakladı.

75 Ve öyle oldu ki bağ sahibi bağının artık bozulmadığını ve meyvesinin iyi olduğunu görünce, hizmetkârlarını yanına çağırıp onlara şöyle dedi: İşte, bağımın son bakımını yaptık; ve gördüğünüz gibi kendi isteğime göre davranarak doğal meyveyi korudum; öyle ki ilk başta olduğu kadar iyi. Ve ne mutlu sizlere! Çünkü benimle birlikte bağımda canla başla çalıştınız, emirlerimi yerine getirdiniz ve bana yine doğal meyve getirdiniz; öyle ki bağım artık düzeldi ve kötü sökülüp atıldı; işte sizler de benimle birlikte bağımın meyvesinden dolayı sevineceksiniz.

76 Çünkü işte, hızla yaklaşan mevsim için uzun bir süre bağımdan kendime meyve toplayacağım; bağımın bakımını son

kez yaptım ve ağaçları budadım ve diplerini belledim ve onları gübreledim; bu nedenle, söylediğim gibi uzun bir süre kendime meyve toplayacağım.

77 Ve kötü meyve yeniden bağımı sardığında, işte o zaman iyiyle kötüyü birlikte toplatacağım ve iyiyi kendime ayırıp kötüyü ait olduğu yere atacağım. Ve o zaman mevsimle birlikte son da gelecek; ve ben bağımı ateşe vereceğim.

6. BÖLÜM

Rab son günlerde İsrail'e şifa verecek—Dünya ateşle yakılacak—İnsanlar ateş ve kükürt gölünden kurtulmak için Mesih'i izlemelidir. m.ö. tahminen 544-421 yılları.

VE şimdi işte, kardeşlerim, size peygamberlikte bulunacağımı söylemiştim; işte, edeceğim peygamberlik budur—öyle ki peygamber Zenos'un İsrail Evi'ni evcil bir zeytin ağacına benzeterek söyledikleri kesinlikle gerçekleşecektir.

2 Ve Rab'bin, halkına şifa dağıtmak üzere elini ikinci kez yeniden uzatacağı gün, evet, Rab'bin hizmetkârlarının gidip O'nun gücüyle bağını son kez budayıp bakımını yapacakları gün olacaktır; ve bundan sonra son çok geçmeden gelecektir.

3 Ve O'nun bağında canla başla çalışanlara ne mutlu! Ve ait oldukları yere atılanlarsa ne kadar lanetlidir! Ve dünya ateşle yakılacaktır.

4 Ve Tanrımız bize ne kadar merhametlidir; çünkü O, İsrail

Evi'ni, hem kökleri hem de dalları hatırlar ve elini gün boyunca onlara uzatır; ve onlar dik kafalı ve asi bir halktır; ama yüreklerini katılaştırmayanlar Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulacaklardır.

5 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, size ciddi sözlerle yalvarıyorum ki tövbe edin ve gelin kalbinizin tüm amacıyla Tanrı'nın size bağlı olduğu gibi, siz de O'na bağlanın. Ve O'nun merhamet eli gün ışığında size uzatılmışken, yüreklerinizi katılaştırmayın.

6 Evet, bugün O'nun sesini işitirseniz, yüreklerinizi katılaştırmayın; çünkü neden ölmek istiyorsunuz?

7 Çünkü işte, gün boyu Tanrı'nın iyi sözüyle beslendikten sonra, kesilip ateşe atılmak için mi kötü meyve vereceksiniz?

8 İşte, bu sözleri reddedecek misiniz? Peygamberlerin sözlerini reddedecek misiniz? Ve bu kadar insan O'nun hakkında konuştuktan sonra Mesih hakkında söylenen bütün sözleri reddedecek misiniz? Ve Mesih'in iyi sözünü ve Tanrı'nın gücünü ve Kutsal Ruh armağanını inkâr mı edecek misiniz ve Kutsal Ruh'u söndürerek sizin için hazırlanmış olan yüce fidiye ile kurtuluş planını alaya mı alacaksınız?

9 Bilmez misiniz ki bunları yaparsanız, Mesih'teki fidiye ile kurtuluş ve diriliş gücü sizi Tanrı'nın yargı kürsüsü önünde utançla ve korkunç bir suçluluk duygusuyla durmak zorunda bırakacaktır.

10 Ve adaletin gücü adına ki adalet reddedilemez—alevi hiç söndürülemeyen ve dumanı sonsuza dek daima tüten ateş ve kükürt gölüne atılmanız gerekiyor; o ateş ve kükürt gölü ki sonsuz işkencedir.

11 O halde, sevgili kardeşlerim, tövbe edip dar kapıdan girin ve sonsuz yaşama kavuşuncaya kadar bu ince yoldan ayrılmayın.

12 Akıllı olun! Daha başka ne diyeyim?

13 Son olarak, Tanrı'nın hoş mahkemesinde yeniden karşılaşıncaya kadar sizlere veda ediyorum; bu mahkeme kötülerini korkunç bir korkuyla ve dehşetle vurur. Amin.

7. BÖLÜM

Şerem, Mesih'i inkâr eder, Yakup'la tartışarak bir işaret ister ve Tanrı tarafından cezalandırılır—Bütün peygamberler Mesih'ten ve O'nun kefareten söz etmişlerdir—Nefililer göçebe hayatı yaşarlar, sıkıntılar içinde dünyaya gelirler ve Lamanlılar tarafından nefret edilirler. m.ö. tahminen 544-421 yılları.

VE şimdi, öyle oldu ki birkaç yıl geçtikten sonra Nefi halkı arasına Şerem adında biri geldi.

2 Ve öyle oldu ki halkın arasında vaaz vermeye ve onlara Mesih'in gelmeyeceğini bildirmeye başladı. Ve halkı pohpohlayarak onların hoşuna giden birçok şeyi vaaz etti; ve bunu Mesih'in öğretisini yıkmak amacıyla yapıyordu.

3 Ve halkın yüreğini doğru yoldan saptırmak için canla başla çalışıyordu; sonunda birçok yüreği kandırdı; ve ben Yakup'un gelecek olan Mesih'e inandığımı bildiğinden, bana ulaşmak için her yolu denedi.

4 Ve eğitim görmüş bir kişiydi; öyle ki halkın konuştuğu dili çok iyi biliyordu; bu nedenle, şeytanın gücü doğrultusunda pohpohlayıcı sözler kullanarak çok iyi konuşuyordu.

5 Ve bu konularla ilgili gördüğüm bunca şeye ve aldığım sayısız vahiylerle rağmen, inancımı sarsmayı umuyordu; çünkü ben gerçekten melekler görmüştüm ve onlar bana hizmet etmişlerdi. Ve zaman zaman kendi sesiyle bana konuşan Rab'bin sesini de duymuştum; bu nedenle inancımı kimse sarsamazdı.

6 Ve öyle oldu ki Şerem bana geldi ve bana şöyle diyerek konuştu: Yakup kardeş, senin konuşabilme fırsatını çok aradım; çünkü duydum ve ayrıca biliyorum ki adına Sevindirici Haber ya da Mesih'in öğretisi dediğin bir şeyi gittiğin yerlerde vaaz ediyorsun.

7 Ve bu halkın çoğunu yanılttı; öyle ki halk, Rab'bin doğru yolunu saptırıp doğru yol olan Musa Yasası'nı dinlemez oldu; ve Musa Yasası'nı yüzlerce yıl sonra geleceğini söylediğin bir varlığa tapınmaya dönüştürdün. Ve şimdi işte, ben Şerem, sana bildiriyorum ki bu Tanrı'ya sövmektir; çünkü hiç kimse böyle şeyleri bilmez; çünkü kimse olabilecekleri bildiremez. Ve

Şerem bana karşı böyle şeyler iddia etti.

8 Fakat işte, Rab Tanrı, Ruhunu içime öylesine döktü ki söylediği her sözde onu şaşırttım.

9 Ve ona: "Gelecek olan Mesih'i inkâr mı ediyorsun?" dedim. Ve o şöyle dedi: Mesih diye biri olsaydı, O'nu inkâr etmezdim; ama biliyorum ki Mesih yok, hiç olmadı, olmayacak da.

10 Ve ona: "Kutsal yazılara inanıyor musun?" dedim. Ve o: "Evet!" dedi.

11 Ve ona şöyle dedim: Öyleyse onları anlamamışsın; çünkü onlar gerçekten Mesih'e tanıklık ediyor. İşte, sana söylüyorum ki peygamberlerin hiçbiri bu Mesih'in hakkında söz etmeden ne yazmışlardır ne de peygamberlik etmişlerdir.

12 Ve bununla da bitmiyor; bu bana açıkça gösterildi, çünkü görüp işittim; ve aynı zamanda bana Kutsal Ruh'un gücüyle de açıklandı; bu yüzden biliyorum ki kefaret olmazsa, bütün insanlık yok olur.

13 Ve öyle oldu ki Şerem bana: "Sayesinde o kadar çok şey bildiğin bu Kutsal Ruh'un gücüyle bana bir işaret göster!" dedi.

14 Ve ben ona şöyle dedim: Doğru olduğunu bildiğin bir şey için sana işaret göstereceğim diye Tanrı'yı denemeye mi kalkışayım? Nasıl olsa inkâr edeceksin, çünkü sen şeytana aitsin. Yine de benim isteğim olmasın; fakat Tanrı seni cezalandıracaksa, bu gökte de yerde de gücün O'nda olduğunun ve ayrıca Mesih'in geleceğinin işa-

reti olsun sana. Ve ya Rab, benim değil, senin isteğin olsun!

15 Ve öyle oldu ki ben Yakup, bu sözleri söyler söylemez Rab'bin gücü Şerem'in üzerine öyle bir geldi ki Şerem yere düştü. Ve öyle oldu ki günlerce başkalarının eliyle beslenmek zorunda kaldı.

16 Ve öyle oldu ki Şerem halka: "Yarın toplanın; çünkü öleceğim; bu nedenle, ölmeden önce halka konuşmak istiyorum!" dedi.

17 Ve öyle oldu ki ertesi gün epeyce insan toplandı; ve Şerem onlara çok açık konuştu ve onlara öğretmiş olduğu sözlerin yalan olduğunu söyledi ve Mesih'i, Kutsal Ruh'un gücünü ve meleklerin görevini açıkça kabul etti.

18 Ve şeytanın gücüyle kandırıldığını onlara açıkça söyledi. Ve cehennemden, sonsuzluktan ve sonsuz cezadan söz etti.

19 Ve şöyle dedi: Korkarım bağışlanmaz bir günah işledim, çünkü Tanrı'ya yalan söyledim; çünkü Mesih'i inkâr ederek kutsal yazılara inandığımı söyledim; ama yazılanlar gerçekten Mesih'e tanıklık ediyor. Ve Tanrı'ya böyle yalan söylediğim için durumumun korkunç olduğundan çok korkuyorum; ama Tanrı'ya itiraf ediyorum.

20 Ve öyle oldu ki bu sözleri söyledikten sonra artık konuşamaz oldu ve ruhunu teslim etti.

21 Ve ruhunu teslim etmek üzereyken bunları söylediğine tanık olan kalabalık büyük bir şaşkınlık içerisindeydi; o denli ki Tanrı'nın gücü onların üze-

rine indi ve herkes kendinden geçip yere serildi.

22 Şimdi, bu olay ben Yakup'u çok sevindirdi; çünkü bunu Cennetteki Babam'dan rica etmiştim; çünkü O yakarışımı duymuş ve duama cevap vermişti.

23 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın huzuru ve sevgisi halkın arasında yeniden sağlandı; ve onlar kutsal yazıları araştırarak, bu kötü adamın sözlerini bir daha dinlemediler.

24 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ı gerçeğin bilgisine geri getirip yanlış davranışlarını düzeltmek için birçok çare düşünüldü; ama hepsi boşa çıktı; çünkü savaştan ve kan dökmekten zevk alıyorlar ve biz kardeşlerine karşı sonsuz bir nefret besliyorlardı. Ve devamlı olarak silahlarının gücüyle bizi yok etmenin yollarını arayıp duruyorlardı.

25 Bu nedenle, Nefi halkı bütün gücüyle Tanrı'ya ve kurtuluşlarının kayasına güvenerek ve onlara karşı silaha sarılarak kuvvetlendi; bundan dolayı, şimdiye dek düşmanlarını yenmeyi başardılar.

26 Ve öyle oldu ki ben Yakup yaşlanmaya başladım; ve bu halka ait kayıtlar diğer Nefi Levhaları'nda yazılı olduğu için bu kayıtları burada bitiriyorum ve bildiklerimi en iyi şekilde yazdığımı beyan ederim. Son olarak şunu da söyleyeyim: Zaman bizlerle beraber geçip gitti ve üstelik hayatlarımız da bir rüya gibi bizim için geldi geçti; yalnız başına kalmış, ağır başlı göçebe bir halktık; Yerusalemlen atılmış, çölde sıkıntılar içinde doğmuştuk ve kardeşlerimiz tarafından nefret edilmiştik; bu da savaşlara ve çekişmelere neden olmuştu; bu yüzden, hayatımız yas tutarak geçti.

27 Ve ben Yakup, yakında mezarıma ineceğimi gördüğümünden, oğlum Enos'a: "Bu levhaları al" dedim. Ve kardeşim Nefi'nin bana emrettiği şeyleri ona anlattım ve oğlum bu emirlere uyacağına söz verdi. Ve bu levhalara yazdığım birkaç şeyi burada bitiriyorum; ve yazdıklarımı kardeşlerimin çoğunun okuyacağını umarak, okurlarıma veda ediyorum. Elveda kardeşlerim.

ENOS KİTABI

Enos var gücüyle dua eder ve günahlarının bağışlanmasını elde eder—Gelecekte bir gün Lamanlılar'a kurtuluş sözünü veren Rab'bin sesi Enos'un zihnine gelir—Nefililer, Lamanlılar'ı Kilise'ye

geri getirmeye çalışırlar—Enos, Kurtarıcısında sevinir. m.ö. tahminen 420 yılı.

İŞTE, öyle oldu ki ben Enos, babamın doğrubir insan oldu-

ğunu biliyorum—çünkü bana kendi dilini öğretti; ve aynı zamanda beni Rab'bin terbiyesinde ve öğüdünde yetiştirdi—ve bunun için Tanrımın adı kutsal olsun!

2 Ve günahlarımın bağışlanmasına varmadan önce Tanrı'nın önünde yaptığım güreşi sizlere anlatmak istiyorum.

3 İşte ormanlara avlanmaya gitmiştim; ve babamdan sık sık duyduğum sonsuz yaşam ve azizlerin sevinci hakkında konuştuğu sözler yüreğimin derinliklerine saplandı.

4 Ve ruhum acıktı ve Yaratıcımın önünde diz çökerek ruhum için O'na var gücümle dua edip yakardım; ve bütün gün O'na haykırdım; evet ve gece olduğunda sesimi hâlâ yükseltiyordum ki sesim göklere ulaştı.

5 Ve bir ses gelip bana şöyle dedi: Enos, günahların bağışlandı ve sen kutsanacaksın.

6 Ve ben Enos, Tanrı'nın yalan söyleyemeyeceğini biliyordum; bu nedenle suçum silinip gitmişti.

7 Ve ben: "Rab, bu nasıl oldu?" dedim.

8 Ve Rab bana şöyle dedi: Daha önce hiç sesini duymadığın ve görmediğin Mesih'e olan inancın sayesinde oldu. Ve O kendisini bedende göstermeden önce uzun yıllar geçecek; bu nedenle, git, imanın seni iyileştirdi.

9 Şimdi, öyle oldu ki bu sözleri duyunca, kardeşlerim Nefililer'in huzuru için istek duymaya başladım; bu nedenle bütün yüreğimi onlar için Tanrı'ya döktüm.

10 Ve Ruh'ta böyle mücadele

verirken, işte Rab'bin sesi zihnime yeniden gelip şöyle dedi: Emirlerimi tutmak için gösterdikleri çaba ölçüsünde kardeşlerine geleceğim. Onlara bu ülkeyi verdim ve burası kutsal bir ülkedir; ve kötülükleri nedeniyle olmadıkça burasını lanetlemeyeceğim; bu nedenle söylediğim gibi kardeşlerini ziyaret edeceğim ve onların suçlarını acı bir şekilde kendi başlarına indireceğim.

11 Ve ben Enos, bu sözleri duyduktan sonra Rab'be olan imanım sarsılmaz olmaya başladı; ve kardeşlerim Lamanlılar için Rab'be uzun uzun çok çaba sarf ederek dua ettim.

12 Ve öyle oldu ki canla başla dua ettikten ve çalıştıktan sonra Rab bana şöyle dedi: İnandığın için isteklerini yerine getireceğim.

13 Ve şimdi işte, O'ndan istediğim istek şuydu: Eğer olur da, halkım olan Nefililer yasayı çiğner ve herhangi bir şekilde yok olur ve Lamanlılar yok olmazlarsa, Rab Tanrı halkım olan Nefililer'in kayıtlarından birini saklasın; hatta O'nun kutsal kolunun gücüyle bile olsa bu kayıtlar gelecekte bir gün Lamanlılar'a getirilsin ki belki böylelikle kurtuluşa getirilebilirler.

14 Çünkü şu an onları gerçek inanca geri getirebilmek için harcadığımız çabalar boşunaydı. Ve onlar öfkelenerek, ellerinde olsa bütün kayıtlarımızı, bizi ve ayrıca atalarımızdan kalan bütün gelenekleri yok edeceklerine dair yemin ettiler.

15 Bu nedenle, Rab Tanrı'nın

kayıtlarımızı saklamaya gücünün yettiğini bilerek, O'na sürekli yakardım; çünkü Rab bana şöyle dedi: Mesih'in adıyla alacağına inanarak, inançla her ne istersen elde edeceksin.

16 Ve benim inancım vardı ve Tanrı'ya kayıtları koruması için yakardım; ve O, uygun gördüğü zamanda onları Lamanlılar'a ulaştıracağına dair benimle bir antlaşma yaptı.

17 Ve ben Enos, bunun O'nun yaptığı antlaşma uyarınca olacağını biliyordum; bu nedenle içim rahatladı.

18 Ve Rab bana şöyle dedi: Ataların da benden bunu istediler; ve bu onların inançlarına göre olacaktır; çünkü onların inancı da senin inancın gibiydi.

19 Ve şimdi, öyle oldu ki ben Enos, Nefi halkı arasında dolaşarak gelecekte olacaklar hakkında peygamberlikte bulunduğum ve görüp duyduklarım hakkında tanıklık ettim.

20 Ve Nefi halkının, Lamanlıları Tanrı'daki gerçek inanca döndürmek için ellerinden geleni yaptıklarına tanıklık ederim. Ama çabalarımız boşunaydı; onların nefreti çok derinlere kök salmıştı ve kendi kötü huylarının ardınca sürükleniyorlardı; öyle ki yabani, yırtıcı, putataparlık ve pislik dolu, kana susamış bir halk oldular; vahşi hayvanlarla besleniyor, çadırlarda oturuyor ve bellerine sardıkları kısa deriden bir kuşakla ve saçlarını kazıtarak çölde göçebe hayatı yaşıyorlardı; ve onlar yay, pala ve balta kullanmada çok ustaydılar. Ve çoğu çiğ etten

başka bir şey yemezdi; ve sürekli olarak bizi yok etmeye çalışıyorlardı.

21 Ve öyle oldu ki Nefi halkı ise toprağı işliyor ve her türlü tahıl ve meyve ve büyükbaş hayvan sürüleri ve her cinsten çeşitli sığırlar ve keçiler ve yaban keçileri ve ayrıca birçok at yetiştiriyordu.

22 Ve aramızda çok sayıda peygamber vardı. Ve halk dik kafalı, anlayışı kıt bir halktı.

23 Ve aşırı sertliğin, vaazların ve savaşlar, çekişmeler ve yıkımlarla ilgili yapılan peygamberliklerin ve sürekli olarak onlara ölümü ve sonsuzluğun uzunluğunu ve Tanrı'nın yargılarını ve gücünü hatırlatmanın dışında başka bir şey yoktu ve bütün bunlar onları devamlı olarak Rab korkusu içinde tutmaya yarıyordu. Onları hızlı bir şekilde yıkıma düşmekten kurtarmak için bunlardan ve çok açık seçik konuşmaktan başka bir yol olmadığını söyleyeyim. Ve onlar hakkında ancak bu sözleri yazabiliyorum.

24 Ve ömrüm boyunca Nefililer ile Lamanlılar arasında savaşlar gördüm.

25 Ve öyle oldu ki yaşlanmaya başladım ve atamız Lehi'nin Yeruşalem'den ayrılmasının üzerinden yüz yetmiş dokuz yıl geçmişti.

26 Ve yakında mezarıma inceceğimi gördüm; Tanrı'nın gücü üzerime geldi; öyle ki bu halka vaaz edip peygamberlikte bulunmalı ve sözü Mesih'teki gerçeğe göre bildirmeliydim. Ve ben bütün hayatım boyunca

sözü bildirdim ve dünyadaki her şeyden daha çok bundan sevinç duydum.

27 Ve ben yakında Kurtarıcımın yanına, dinleneceğim yere gideceğim; çünkü O'nda huzura kavuşacağımı biliyorum. Ve ölümlü bedenimin ölümsüz-

lüğü giyeceği ve O'nun önünde duracağım günü sevinçle bekliyorum; o zaman sevinçle O'nun yüzüne bakacağım ve O da bana: "Bana gel, ey mübarek, Babam'ın konakları arasında senin için hazırlanmış bir yer var" diyecek. Amin.

YAROM KİTABI

Nefililer, Musa Yasası'nı tutarlar, Mesih'in gelişini sabırsızlıkla beklerler ve ülkede refah içinde yaşarlar—Birçok peygamber halkı doğruluk yolunda tutmaya çalışır. m.ö. tahminen 399–361 yılları.

ŞİMDİ işte, ben Yarom, babam Enos'un emri uyarınca, soyağacımızın korunup saklanması için birkaç kelime yazacağım.

2 Ve bu levhalar küçük olduğundan ve bunlar kardeşlerimiz Lamanlılar'ın yararı için yazıldığından, bu yüzden az yazmak zorundayım; fakat ne peygamberlikte bulunduğum konuları, ne de aldığım vahiyleri yazacağım. Çünkü atalarımın yazdıklarından daha fazla yazabilirim ki? Çünkü onlar kurtuluş planını açıklamadılar mı? Size söylüyorum: Evet! Ve bu da bana yeter.

3 İşte, bu halkın yürekleri sert ve kulakları sağır ve akılları kör ve boyunları kaskatı olduğu için onların arasında çok şey yapmak gerekiyor; buna rağmen, Tanrı onlara fazlasıyla merha-

met göstererek onları şimdiye dek ülkeden silip atmadı.

4 Ve aramızda çok vahiy alan birçok kişi var, çünkü herkes dik kafalı değildir. Ve dik kafalılık etmeyip inananlar, inançlarına göre insançocuklarına açıkça gösteren Kutsal Ruh'la ilişki içindedirler.

5 Ve şimdi, işte, iki yüz yıl gelip geçti ve Nefi halkı ülkede güçlendi. Musa Yasası'nı ve Sebt gününü Rab için kutsal tutmaya dikkat ediyorlardı. Ve saygısızlık etmediler ve küfredemediler. Ve ülkedeki yasalar çok sıkıydı.

6 Ve Nefi halkı ülkenin büyük bir bölümüne dağılmıştı; ve Lamanlılar da öyle. Ve onlar Nefililer'den daha kalabalıklırlar; ve adam öldürmekten zevk duyuyor ve hayvanların kanını içiyorlardı.

7 Ve öyle oldu ki biz Nefililer'e karşı birçok kez savaş açtılar. Fakat krallarımız ve liderlerimiz Rab'be inanan güçlü adamlardı; ve halka Rab'bin yollarını öğrettiler; bu sayede Lamanlılar'a karşı koyduk ve onları ülkemiz-

den silip attık ve şehirlerimizin, yani mirasımız olan her yerin savunmasını güçlendirmeye başladık.

8 Ve giderek çoğaldık ve ülkenin her yerine yayıldık ve son derece zengin olduk; altın ve gümüş ve değerli madenler ve makineler ve ayrıca demir ve bakır ve pirinç ve çeliğimiz oldu. İnce ahşap ve inşaat işleri yaptık. Toprağı işlemek için her çeşit aletler yaptık. Ve savaş silahları yaptık—evet, sivri uçlu ok ve ok kılıfı ve kargı ve mızrak ve her türlü savaş hazırlığı yaptık.

9 Ve böylece Lamanlılar'la karşılaşmaya hazırlıklı olduğumuzdan, bize karşı başarılı olamadılar. Ancak Rab'bin atalarımıza söylemiş olduğu şu sözü doğrulanmış oldu, şöyle diyordu: Emirlerimi yerine getirdiğiniz ölçüde, ülkede refaha kavuşacaksınız.

10 Ve öyle oldu ki Rab'bin peygamberleri Nefi halkını Tanrı sözüne göre tehdit ettiler; eğer emirleri hiçe sayıp yasayı çiğnerlerse, ülkeden silinip atılacaklardı.

11 Bu nedenle peygamberler,

rahipler ve öğretmenler canla başla çalışarak ve çok sabrederek halkı gayret göstermeye teşvik ettiler; Musa yasasını ve bunun ne amaçla verildiğini öğrettiler; onları Mesih'i beklemeye ve daha şimdiden gelmiş gibi O'nun geleceğine inanmaya ikna ettiler. Ve bu şekilde onlara öğrettiler.

12 Ve öyle oldu ki bunları yapmakla, ülkedeki halkı yok olmaktan kurtardılar; çünkü halkın yüreklerini sözle delip, onları sürekli tövbe etmeye çağırdılar.

13 Ve öyle oldu ki iki yüz otuz sekiz yıl geçip gitti; büyük bir bölümü savaşlar, çekişmeler ve anlaşmazlıklarla geçti.

14 Ve ben Yarom, levhalar küçük olduğu için daha fazla yazamıyorum. Fakat işte, kardeşlerim, Nefi'nin diğer levhalarına başvurabilirsiniz; çünkü işte, kralların yazdıklarına ya da yazdırdıklarına göre, o levhalarda yaptığımız savaşların kayıtları tutulmuştur.

15 Ve atalarımın emirlerine göre korunup saklanması için bu levhaları oğlum Omni'nin eline teslim ediyorum.

OMNI KİTABI

Sırasıyla Omni, Amaron, Kemiş, Abinadom ve Amaleki kayıtları tutarlar—Mosiya, Tsedekiya zamanında Yeruşalem'den gelen Zarahemla halkını keşfeder—Mosiya onların kralı olur—Mulek'in soyundan gelen Zarahemla'daki

halk, Yaredliler'in sonuncusu olan Koriyantumur'u bulmuştur—Mosiya'nın ardından Benyamın kral olur—İnsanlar canlarını bir adak gibi Mesih'e sunmalıdır. m.ö. tahminen 323–130 yılları.

İŞTE, öyle oldu ki ben Omni, babam Yarom'dan aldığım emir üzerine, soyağacımızı korumak için bu levhalara biraz yazıyorum.

2 Bu nedenle şunu bilmenizi isterim ki, yaşamım boyunca halkım Nefililer'i korumak ve düşmanları olan Lamanlılar'ın eline düşmemeleri için kılıçla çok savaştım. Fakat işte, ben kendim kötü bir insanım ve Rab'bin yasalarına ve emirlerine gerektiği gibi uymadım.

3 Ve öyle oldu ki iki yüz yetmiş altı yıl geçti ve çoğu zaman barış içinde yaşadık; ve çoğu zaman da ciddi savaşlar ve cina-yetler gördük. Evet ve sonunda iki yüz seksen iki yıl geçti ve ben, atalarımın emirlerine göre bu levhaları korudum; ve levhaları oğlum Amaron'a verdim. Ve sözlerime burada son veriyorum.

4 Ve şimdi ben Amaron, ne yazarsam yazayım, babamın kitabına yazacaklarım çok değil.

5 İşte, öyle oldu ki üç yüz yirmi yıl geçti ve Nefililer'in arasındaki kötülerin çoğu yok edildi.

6 Çünkü Rab izin vermeyecektir, onları Yerusalemlüklerinden çıkardıktan ve düşmanlarının eline düşmemeleri için koruyup kurtardıktan sonra, evet, atalarımıza konuşup söylediği şu sözlerin doğrulanmamasına izin vermeyecektir: Emirlerimi yerine getirmediğiniz ölçüde, ülkede refaha kavuşmayacaksınız.

7 Bu nedenle, Rab onları yüce yargısıyla ziyaret etti; ama doğruları esirgedi; ölmesinler diye onları düşmanlarının elinden kurtardı.

8 Ve öyle oldu ki levhaları kardeşim Kemiş'e teslim ettim.

9 Şimdi, ben Kemiş, yazacağım birkaç şeyi kardeşim gibi aynı kitaba yazıyorum; çünkü işte, kardeşimin yazdıklarını, kendi eliyle yazdığı son sözleri gördüm; ve bunları levhaları bana teslim ettiği gün yazdı. Ve kayıtları atalarımızın emirlerine göre bu şekilde tutuyoruz. Ve ben sözlerime burada son veriyorum.

10 İşte ben, Kemiş'in oğlu Abinadom'um. İşte, öyle oldu ki halkım Nefililer'le Lamanlılar'ın arasında pek çok savaş ve çekişme gördüm; ve ben, kardeşlerimi savunmak için kendi kılıcımla birçok Lamanlı'nın canını aldım.

11 Ve işte, bu halkın levhalara yazılmış kayıtları kuşaktan kuşağa krallar tarafından korunup saklanmıştı; ve yazılanların dışında, ben başka bir vahiy ya da peygamberlik bilmiyorum; bu nedenle, yazılanlar yeterlidir. Ve ben sözlerime burada son veriyorum.

12 İşte, ben Abinadom'un oğlu Amaleki'yim. İşte, sizlere Zarahemla ülkesine kral seçilen Mosiya'nın hakkında biraz konuşmak istiyorum; çünkü işte Rab, Mosiya'yı uyararak, ona Nefi ülkesinden kaçmasını ve Rab'bin sesine kulak veren herkesin de onunla birlikte ülkeyi terk edip çöle gitmesini emretti.

13 Ve öyle oldu ki Mosiya, Rab'bin kendisine verdiği emri yerine getirdi. Ve Rab'bin sesine kulak vermek isteyen herkes ülkeden ayrılıp çöle gitti; ve birçok vaaz ve peygamberlikler

aracılığıyla onlara yol gösterildi. Ve onlara sürekli olarak Tanrı sözü ile öğüt veriliyordu; ve onlara Tanrı kolunun gücü ile Zarahemla ülkesi denilen ülkeye varıncaya dek çölde yol gösterildi.

14 Ve orada Zarahemla halkı denen bir halkı keşfettiler. Şimdi Zarahemla halkı arasında büyük bir sevinç yaşandı; ve Zarahemla da sevinçten uçuyordu, çünkü Rab, Mosiya halkını beraberlerinde taşıdıkları Yahudiler'in kayıtlarını içeren pirinç levhalarla göndermişti.

15 İşte, öyle oldu ki Mosiya, Zarahemla halkının, Yahuda kralı Tsedekiya'nın Babil'e tutsak olarak götürüldüğü sıralarda Yeruşalem'den ayrılmış olduğunu öğrendi.

16 Ve onlar çölde yolculuk ettiler ve Rab'bin eliyle büyük suları aşarak Mosiya'nın onları bulduğu ülkeye getirildiler; ve o zamandan beri de buraya yerleşmişlerdi.

17 Ve Mosiya onları bulduğunda, sayıları oldukça artmıştı. Ancak aralarında birçok savaş ve ciddi çekişmeler çıkmış ve zaman zaman kılıçtan geçirilmişlerdi; ve konuştukları dil bozulmuştu; ve yanlarında hiçbir kayıt getirmemişlerdi; ve Yaraticılarının varlığını inkâr ediyorlardı; ne Mosiya, ne de Mosiya halkı onları anlayabiliyordu.

18 Fakat öyle oldu ki Mosiya onlara kendi dilinin öğretilmesini sağladı. Ve öyle oldu ki onlara Mosiya'nın dili öğretildikten sonra Zarahemla ataları-

nın soyağacını aklında kaldığı kadarıyla verdi; ve bunlar yazıya geçirildi, ancak bu levhalara yazılmadı.

19 Ve öyle oldu ki Zarahemla halkı ile Mosiya halkı birleşti ve Mosiya onların kralı olarak seçildi.

20 Ve öyle oldu ki krallığı sırasında Mosiya'ya üzerinde yazılar bulunan büyük bir taş getirildi; ve Mosiya, Tanrı'nın gücü ve armağanıyla bu yazıları tercüme etti.

21 Ve bunlar Koriyantumur adında birinin başından geçenleri ve onun halkının nasıl katledildiğini anlatıyordu. Ve Koriyantumur, Zarahemla halkı tarafından bulunmuştu; ve Koriyantumur dokuz ay boyunca onların yanında kalmıştı.

22 Ayrıca Koriyantumur'un ataları hakkında da birkaç söz edilmişti. Ve onun ilk ataları, Rab'bin halkın konuştuğu dili karıştırdığı zamandaki kuleden gelmişti; ve onlar Rab'bin adil olan yargılarına göre O'nun sert cezasına çarptırılmışlardı; ve onların kemikleri kuzeydeki ülkede saçılmış bir durumdadır.

23 İşte, ben Amaleki, Mosiya'nın zamanında doğdum ve onun ölümünü görece kadar yaşadım; ve onun yerine oğlu Benyamin geçti.

24 Ve işte, Kral Benyamin'in zamanında Nefililer'le Lamanlılar arasında çıkan ciddi bir savaşa tanık oldum ve çok kan döküldüğünü gördüm. Fakat işte, Nefililer onlara karşı büyük bir üstünlük sağladılar; evet, o

kadar ki Kral Benyamin onları Zarahemla ülkesinden kovdu.

25 Ve öyle oldu ki yaşlanmaya başladım; ve hiç çocuğum olmadığından ve Kral Benyamin’in Rab’bin önünde doğru bir adam olduğunu bildiğimden, bu nedenle, bu levhaları ona teslim edeceğim; bütün insanları Tanrı’ya, İsrail’in Kutsalı’na gelmeye ve peygamberliklere ve vahiyelere ve meleklerin hizmetine ve dillerle konuşabilme armağanına ve dilleri tercüme edebilme armağanına ve iyi olan her şeye inanmaya teşvik ediyorum; çünkü Rab’den gelmeyen hiçbir şey iyi değildir; ve kötü olan her şey şeytandan gelir.

26 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, İsrail’in Kutsalı olan Mesih’e gelmenizi ve O’nun kurtuluşunu ve fidye ile kurtuluş gücünü paylaşmanızı isterim. Evet, O’na gelin ve bütün canınızı bir adak gibi O’na sunun ve oruç tutmaya ve dua etmeye devam edin ve sonuna kadar

dayanın; ve Rab’bin yaşadığı gibi, siz de kurtulacaksınız.

27 Ve şimdi, Nefi ülkesine geri dönmek üzere çöle çıkan bir grup insandan biraz söz etmek istiyorum; çünkü mirasları olan ülkeyi ele geçirmek isteyen insanların sayısı çoktu.

28 Bu nedenle çöle çıktılar. Ve liderleri güçlü ve kuvvetli bir adamdı ve dik kafalı bir adamdı; bu yüzden aralarında kavga çıkarttı; ve içlerinden ellisi dışında hepsi çölde öldü ve onlar tekrar Zarahemla ülkesine geri döndüler.

29 Ve öyle oldu ki yanlarına başka kimseleri de katarak epeyce kalabalıklaştılar ve yeniden çöle doğru yola çıktılar.

30 Ve benim (Amaleki’nin) bir kardeşim vardı; o da onlarla gitti; ve o zamandan beri onlardan hiç haber alamadım. Ve yakında mezarıma uzanacağım; ve bu levhalarda yazacak yer kalmadı. Ve ben sözlerime burada son veriyorum.

MORMON’UN SÖZLERİ

Mormon, büyük Nefi Levhaları’nı özetler—Küçük levhaları diğer levhalara ekler—Kral Benyamin ülkede barışı sağlar. m.s. tahminen 385 yılı.

VE şimdi, ben Mormon, yazdığım kayıtları yakında oğlum Moroni’nin eline teslim edeceğim; işte halkım Nefililer’in, hemen hepsinin yok olup gittiğine tanık oldum.

2 Ve bu kayıtları Mesih’in gelişi üzerinden birçok yüz yıl geçtikten sonra oğlumun eline teslim ediyorum; ve sanırım oğlum, halkımın tümüyle yok oluşuna tanık olacaktır. Ancak, dilerim, Tanrı ona ömür verir de onların hakkında ve Mesih’in hakkında biraz yazabilir; belki bir gün bu yazılanlar onların yararına olabilir.

3 Ve şimdi biraz da kendi

yazdıklarımın söz edeyim; çünkü Amaleki'nin sözünü ettiği, Kral Benyamin'in dönemine kadar Nefi Levhaları'nın özetini çıkardıktan sonra, elimi teslim edilen kayıtları araştırırken bu levhaları buldum; bu levhalar Yakup'tan başlayarak bu Kral Benyamin'in dönemine kadar peygamberlerin başından geçenleri kısaca anlatıyordu ve ayrıca Nefi'nin söylediği sözlerin çoğuna da yer veriyordu.

4 Ve bu levhalarda hoşuma giden şey, Mesih'in gelişine dair peygamberliklerde bulunmuş olmasıdır; ve atalarım bunların çoğunun gerçekleştiğini biliyorlardı; evet ve ben de şunu biliyorum ki bugüne dek hakkımızda hangi peygamberlikte bulunmuşsa, hepsi gerçekleşmiştir; ve bundan sonraki günler için söylenenler de kuşkusuz yerine gelecektir.

5 Bu nedenle, kayıtlarımı bunlarla bitirmeyi tercih ediyorum; kayıtlarımın geri kalan kısmını da Nefi Levhaları'ndan alacağım; ve halkımın başından geçenlerin yüzde birini bile yazamıyorum.

6 Fakat işte, bu peygamberlikleri ve vahiyleri içeren bu levhaları alıp onları kendi kayıtlarımın geri kalan kısmına dahil edeceğim; çünkü bunların seçilmeye değer olduğunu görüyorum; ve kardeşlerim için de değerli olacaklarını biliyorum.

7 Ve ben bunu akıllıca bir amaç için yapıyorum; çünkü içimde etkili olan Rab'bin Ruhu kulağıma böyle fısıldıyor. Ve şimdi,

ben her şeyi bilmesem de Rab gelecekte olacak her şeyi bilir; bu nedenle, Rab dilediği şekilde içimde etkili olur.

8 Ve Tanrı'ya ettiğim dualarım kardeşlerim içindir; öyle ki önceden olduğu gibi yeniden Tanrı'nın bilgisine, evet, Mesih'in fidiye ile kurtuluşunun bilgisine gelip eskisi gibi yeniden sevimli bir halk olsunlar.

9 Ve şimdi, ben Mormon, Nefi Levhaları'ndan aldığım kayıtlarımı bitirmek üzere devam ediyorum ve bunu, Tanrı'nın bana verdiği bilgi ve anlayışa göre yapıyorum.

10 Bu nedenle, öyle oldu ki Amaleki bu levhaları Kral Benyamin'in eline teslim ettikten sonra, Kral Benyamin bunları alıp kendi dönemine gelinceye kadar krallar tarafından kuşaktan kuşağa aktarılmış olan kayıtların bulunduğu diğer levhalara ekledi;

11 Ve bunlar Kral Benyamin'den sonra kuşaktan kuşağa aktarılarak benim elimi ulaştı. Ve ben Mormon, bu levhaların bundan böyle korunup saklanması için Tanrı'ya dua ediyorum. Ve biliyorum ki bunlar korunup saklanacaktır; çünkü bu levhalara büyük şeyler yazılmıştır; yazılmış olan Tanrı sözü uyarınca, halkım ve onların kardeşleri o büyük ve son günde bu levhalarda yazılanlara göre yargılanacaklardır.

12 Ve şimdi, şu Kral Benyamin'e dönelim. Onun kendi halkı arasında bazı çekişmeler oldu.

13 Ve öyle oldu ki bunun yanı

sıra Lamanlılar'ın orduları Nefi ülkesinden inip onun halkıyla savaşmaya geldi. Fakat işte, Kral Benyamin ordularını toplayıp onlara karşı koydu; ve kendi kolunun gücüyle, Laban'ın kılıcı ile savaştı.

14 Ve Rab'bin gücüyle Lamanlılar'dan binlercesini öldürünceye kadar düşmanlarına karşı mücadele verdiler. Ve öyle oldu ki mirasları olan tüm topraklardan Lamanlılar'ı kovuncaya dek onlarla savaştılar.

15 Ve öyle oldu ki sahte mesihler türedikten ve onların ağızları kapatıldıktan ve onlar işledikleri suçlara göre cezalandırıldıktan sonra;

16 Ve halkın arasında sahte peygamberler ve sahte vaizler ve öğretmenler türedikten ve

onların hepsi işledikleri suçlara göre cezalandırıldıktan sonra; ve aralarında birçok çekişmeler olup birçok kişi Lamanlılar'ın tarafına geçtikten sonra, işte, öyle oldu ki Kral Benyamin, halkının arasında bulunan kutsal peygamberlerin yardımıyla—

17 Çünkü işte, Kral Benyamin kutsal bir adamdı ve halkını doğrulukla yönetiyordu; ve ülkede birçok kutsal adam vardı ve Tanrı sözünü büyük güç ve yetkiyle konuşuyorlardı; ve halkın dik kafalılığı yüzünden çok sert konuşuyorlardı—

18 Bu nedenle Kral Benyamin bedeninin var gücüyle ve bütün ruhunun yeteneğiyle çalışarak, bu adamların ve ayrıca peygamberlerin de yardımıyla ülkede barışı yeniden sağladı.

MOSIYA KİTABI

1. BÖLÜM

Kral Benyamin oğullarına atalarının dilini ve peygamberliklerini öğretir—Onların dini ve uygarlığı çeşitli levhalar üzerinde tutulan kayıtlar sayesinde korunmuştur—Mosiya kral seçilir ve kayıtlar ve başka diğer şeyler ona emanet edilir. M.ö. tahminen 130–124 yılları.

VE şimdi bütün Zarahemla ülkesinde, Kral Benyamin'e bağlı bütün halkın arasında bir daha çekişme olmadığı için Kral Benyamin ömrünün geri kalan günlerini sürekli huzur içinde geçirdi.

2 Ve öyle oldu ki Kral Benyamin'in üç oğlu oldu ve onlara Mosiya, Helorum ve Helaman adını verdi. Ve onlar anlayışlı insanlar olsun ve Rab'bin eliyle atalarına teslim edilen ve onların ağızından çıkan peygamberlikleri bilsin diye, onlara atalarının her dilinde öğrenim görmelerini sağladı.

3 Ve ayrıca oğullarına pirinç levhalara işlenmiş kayıtları öğreterek şöyle dedi: Oğullarım, hatırlamanızı isterim ki bu kayıtları ve emirleri içeren bu levhalar olmasaydı, Tanrı'nın sırlarını bilemez, hatta şu an cahillik içinde acı çekerdik.

4 Çünkü bu levhaların yardımı olmadan, atamız Lehi'nin bütün bu şeyleri hatırlayıp çocuklarına öğretmesi mümkün değildi; çünkü atamız Lehi, Mısırlılar'ın dilinde eğitim görmüş olduğu için, bu yüzden bu yazıları okuyup onları çocuklarına öğretebildi; böylece onlar da bu yazıları kendi çocuklarına öğretebildiler; ve böylece Tanrı'nın emirlerini bu güne kadar yerine getirebildiler.

5 Size söylüyorum oğullarım: Tanrı'nın sırlarını okuyup anlayalım ve emirlerini her an gözlerimizin önünde bulduralım diye Tanrı'nın eliyle korunmuş ve saklanmış olan bu şeyler olmasaydı, atalarımız bile yavaş yavaş inançlarını kaybeder ve biz de bu şeyler hakkında hiçbir şey bilmeyen ya da bunlar öğretildiğinde, atalarının doğru olmayan gelenekleri yüzünden bunlara inanmayan Lamanlı kardeşlerimiz gibi olurduk.

6 Ey oğullarım, isterim ki bu sözlerin doğru olduğunu ve bu kayıtların da doğru olduğunu hatırlarsınız. Ve işte, Yeruşalem'den ayrıldıkları zamandan şimdiye kadar atalarımızın kayıtlarını ve söylediklerini içeren Nefi Levhaları da öyledir, onlar da doğrudur; ve onların doğru olduğunu kesinlikle bilebiliriz; çünkü levhalar gözlerimizin önünde duruyor.

7 Ve şimdi oğullarım, isterim ki gayret gösterip bunları incelemeyi hatırlarsınız; böylece onlardan faydalanabilirsiniz; ve isterim ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirirsiniz, böylece

Rab'bin atalarımıza verdiği sözlerle göre ülkede refah içinde yaşayabilirsiniz.

8 Ve Kral Benyamin bu kitapta yazılmayan daha başka birçok şeyleri de çocuklarına öğretti.

9 Ve öyle oldu ki Kral Benyamin oğullarına öğretmeyi bitirdikten sonra yaşlandı ve çok yakında kendisinin bütün dünyanın gittiği yoldan gideceğini anladı; bu yüzden krallığı oğullarından birine teslim etmesi gerektiğini düşündü.

10 Bu yüzden, Mosiya'yı huzuruna çağırttı ve ona söyleyip konuştuğu sözler şunlardır: Oğlum, bütün ülkeye, bütün bu halkın arasına, yani ülkede yaşayan Zarahemla halkına ve Mosiya halkına bir bildiri göndermeni istiyorum ki böylece bir araya toplansınlar; çünkü yarın, Tanrımız Rab'bin bize verdiği bu halkın üzerine seni kral ve yönetici olarak atadığımı, halkıma kendi ağzımdan resmen açıklayacağım.

11 Ve ayrıca bu halka bir ad vereceğim; böylece onlar, Rab Tanrı'nın Yeruşalem ülkesinden alıp götürdüğü bütün diğer halklardan ayırt edilebilecekler; ve ben bunu, Rab'bin emirlerini tutmaya gayret eden bir halk oldukları için yapacağım.

12 Ve onlara, yasalara karşı gelmedikleri sürece hiçbir zaman silinmeyecek bir ad vereceğim.

13 Evet ve sana ayrıca şunu da söyleyeyim: Öyle ki Rab'bin yüksek derecede lütf gösterdiği bu halk yasaya karşı gelir ve kötülük ve zina eden bir halk

olursa, Rab onları düşmanlarına teslim edecektir; böylece onlar kardeşleri gibi güçsüzleşeceklerdir; ve Rab, bugüne kadar atalarımızı koruduğu gibi, artık onları eşsiz ve olağanüstü gücüyle korumayacaktır.

14 Çünkü, sana derim ki Rab, atalarımızı korumak için elini uzatmamış olsaydı, onlar Lamanlılar'ın eline düşer ve onların nefretinin kurbanı olurlardı.

15 Ve öyle oldu ki Kral Benyamin oğluna bu söylediklerini bitirdikten sonra, krallığın bütün işlerinin sorumluluğunu ona verdi.

16 Ve ayrıca pirinç levhalara işlenmiş kayıtların ve ayrıca Nefi Levhaları'nın ve Laban'ın kılıcının ve Tanrı'ya gösterdikleri dikkat ve gayrete göre atalarımıza yol gösteren, bu yolla onların çölde ilerlemesi için Rab'bin eliyle hazırlanmış kurenin ya da kılavuzun sorumluluğunu da ona verdi.

17 Bu yüzden, onlar sadık olmadıkları zaman, ne refaha kavuşabiliyor ne de yollarında ilerleyebiliyorlardı; aksine gerisineri itiliyor ve Tanrı'nın hoşnutsuzluğunu üzerlerine çekiyorlardı; ve bu yüzden görevlerini hatırlamaya uyandırılmak için kıtlık gibi büyük sıkıntılarla cezalandırıldılar.

18 Ve şimdi, öyle oldu ki Mosiya gidip babasının emrettiği gibi yaptı ve Zarahemla ülkesindeki bütün halka haber gönderdi; böylece onlar Mosiya'nın babasının onlara söyleyeceği sözleri duymak amacıyla tapınağa çıkmak üzere bir araya toplandılar.

2. BÖLÜM

Kral Benyamin, halkına seslenir—Yönetiminin adilliğini, doğruluğunu ve ruhsallığını anlatır—Halkına Cennetteki Krallarına hizmet etmelerini öğütler—Tanrı'ya baş kaldıranlar, sanki sönmeyen bir ateşin içinde acı çekeceklerdir. M.Ö. tahminen 124 yılı.

VE öyle oldu ki Mosiya, babasının emrettiği şekilde ülkenin her yanına haber saldıktan sonra halk ülkenin her yanından toplandı, tapınağa çıkıp Kral Benyamin'in kendilerine söyleyeceği sözleri duymak üzere bir araya geldi.

2 Ve orada büyük bir kalabalık vardı, hatta öyle büyük bir kalabalık vardı ki onları saymadılar; çünkü oldukça çoğalmışlar ve ülkede sayıları giderek artmıştı.

3 Ve Musa yasasına göre sürülerinden ilk doğan hayvanları kurban ve yakılmalık adak olarak sunmak için yanlarında getirmişlerdi.

4 Ve bunları aynı zamanda kendilerini Yerusalemlüklerinden çıkarıp getiren, düşmanlarının elinden kurtarmış olan ve doğru kişileri öğretmenleri olarak seçen ve ayrıca Zarahemla ülkesinde barışı sağlayıp onlara sevinip mutlu olabilmeleri ve yüreklerinin Tanrı'ya ve bütün insanlara karşı sevgiyle dolu olması için Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeyi öğreten adil bir adamı onların başına kralları olarak seçen Tanrıları Rab'be şükranlarını sunmak için getirmişlerdi.

5 Ve öyle oldu ki tapınağa çık-tıklarında, her adam, eşiyile ve en büyüğünden en küçüğüne kadar oğulları ve kızları ve onların oğulları ve kızlarından oluşan ailesiyle, her aile birbi-rinden ayrı olarak çevreye ça-dırlarını kurdu.

6 Ve çadırlarını, herkesin çadı-rının kapısı tapınağa bakacak bir şekilde tapınağın çevresine kurdular; böylece Kral Benya-min'in onlara söyleyeceği söz-leri çadırlarında oturup dinle-yebileceklerdi.

7 Çünkü kalabalık öylesine büyüktü ki Kral Benyamin'in herkese tapınağının duvarları içinde öğretebilmesi olanaksızdı; bu yüzden söyleyeceği söz-leri halkının duyabilmesi için bir kule diktirdi.

8 Ve öyle oldu ki halkına kule-den konuşmaya başladı ve ka-labalık çok büyük olduğu için herkes onun sözlerini duyamı-yordu; bu nedenle sesini duya-mayanlar da sözlerini öğrensin-ler diye söylediği sözleri yazdı-rıp onların arasına gönderdi.

9 Ve onun konuştuğu ve yaz-dırdığı sözler şunlardı: Ey bu-raya toplanmış olan siz kardeş-lerim, bugün size konuşacağım sözlerimi işitebilenler; işte ko-nuşacağım sözleri hafife alma-nız için sizin buraya gelmenizi buyurmadım; tersine beni din-lemeniz ve kulaklarınızı açıp duymanız, kalplerinizi açıp anlamanız ve zihinlerinizi açıp Tanrı'nın sırlarının gözlerinizin önüne serilmesi için çağırdım.

10 Benden korkmanız ya da ölümlü bir insandan daha üstün

olduğumu düşünmeniz için bu-raya gelmenizi emretmedim.

11 Fakat ben de sizler gibi be-denin ve aklın her türlü kusur-larına maruz kalan bir kişiyim; yine de bu halk tarafından seçi-lerek babam tarafından kutsan-dım ve Rab'bin eliyle bu halkın başına yönetici ve kral olmama izin verildi; ve Rab'bin bana bağışladığı güç, akıl ve kuvvet-le size hizmet edebilmek için O'nun eşsiz gücüyle korunup esirgendim.

12 Size derim ki bugüne kadar hayatımı sizin hizmetinizde geçirmeme izin verildi, ama sizden asla altın, gümüş ya da başka türlü bir zenginlik iste-medim.

13 Ne zindanlara atılmanıza, ne birbirinizi köle yapmanıza, ne öldürmenize, ne yağmalama-nıza, ne hırsızlık yapmanıza ne de zina işlemenize izin verdim; ne de herhangi bir şekilde kö-tülük yapmanıza izin verdim; ve sizlere Rab'bin emrettiği her konuda onun emirlerini yerine getirmenizi öğrettim.

14 Ve vergilerle yüklenmeye-siniz ve taşıyamayacağınız hiç-bir ağır yükün altında kalmayın diye ben bile kendi ellerimle size hizmet etmek için çalıştım—ve konuştuğum bütün bu şey-lere bugün kendiniz şahitsiniz.

15 Yine de kardeşlerim, ben bunları övünmek için yapma-dım ve bu şeyleri sizleri suçla-mak için de söylemiyorum; fakat bunları size, bugün Tan-rı'nın huzurunda rahat bir vic-danla hesap verebileceğimi bilmeniz için söylüyorum.

16 İşte, size derim ki ömrümü sizin hizmetinizde geçirdiğimi söylediğim için övünmek istemem; çünkü ben yalnızca Tanrı'ya hizmet ettim.

17 Ve işte size bu sözleri akıl öğrenebilmeniz ve insanlara hizmet ettiğiniz zaman yalnızca Tanrınıza hizmet edeceğinizi öğrenebilmeniz için söylüyorum.

18 İşte, beni kralınız olarak görüyorsunuz ve ben, kralınız dediğiniz kişiysen, sizlere hizmet etmeye çalışıyorsam, sizin de o zaman birbirinize hizmet etmeye çalışmanız gerekmez mi?

19 Ve işte kralınız dediğiniz, ömrünü sizin hizmetinizde geçirmiş ve böylece Tanrı'ya hizmet etmiş olan ben, sizler tarafından bir teşekkürle lâıyık-sam, o zaman sizlerin Cennet-teki Kralınıza daha ne kadar çok teşekkür etmeniz gerekir!

20 Kardeşlerim, size derim ki ruhunuzun tüm gücüyle, sizi yaratan ve koruyan ve esirgeyen ve sevindiren ve birbirinizle huzur içinde yaşamamanızı lütfeden o Tanrı'ya şükran ve övgüler sunsanız bile—

21 Size derim ki eğer başlangıçtan beri sizi yaratan, yaşamamanız, hareket etmeniz ve kendi istediklerinizi yapmanız için sizlere ödünç nefes vererek her gün sizi koruyan ve hatta sizi bir andan diğerine destekleyen Tanrı'ya bütün ruhunuzla hizmet etseniz bile, yine de yararsız bir hizmet-kâr olacağınızı size söylerim.

22 Ve işte, O'nun sizden bütün istediği emirlerine uymanızdır; ve O'nun emirlerini yerine geti-

rirseniz, ülkede refaha kavuşacağına dair söz vermiştir; ve O söylediğinden asla dönmez; bu nedenle O'nun emirlerine yerine getirirseniz, O sizi bereketleyip refaha kavuşturacaktır.

23 Ve şimdi, ilk başta Tanrı sizleri yarattı ve O'na borçlu olduğunuz canlarınızı size verdi.

24 Ve ikinci olarak da sizden emrettiği şekilde hareket etmenizi istiyor; eğer bunu yaparsanız, sizi derhal bereketleyecektir; ve dolayısıyla karşılığını size vermiş olur. Ve siz yine O'na borçlu olursunuz; borçlusunuz ve sonsuza dek her zaman da borçlu kalacaksınız; bu yüzden neyinle övünebilirsiniz?

25 Ve şimdi soruyorum, kendinizi savunmak için bir şey söyleyebilir misiniz? Size cevap vereyim: Hayır! Toprağın tozu kadar olduğunuzu bile söyleyemezsiniz; buna rağmen toprağın tozundan yaratıldınız; fakat işte, toz bile sizi yaratana aittir.

26 Ve ben, kralınız dediğiniz ben bile sizlerden daha iyi değilim; çünkü ben de tozdan yaratıldım. Ve işte görüyorsunuz ki artık yaşlandım ve bu ölümlü bedeni toprak anaya geri vermek üzereyim.

27 Bu yüzden, size hizmet etmiş olduğumu ve Tanrı'nın önünde temiz bir vicdanla yürüdüğümü söylerken, şu an buraya toplanmanızı istedim ki, Tanrı'nın sizler hakkında bana emrettiği sözlere göre yargılandığımda suçsuz bulunayım ve kanınız benim üzerime gelmesin.

28 Size derim ki mezarıma

inmek üzere olduğum şu anda mezarıma huzurla gideyim ve ölümsüz ruhum, adil Tanrı'ya övgüler söyleyen yukarıdaki kollarla katılabilirsin ve ben giysilerimi kanınızdan arındırabileyim diye sizi bir araya topladım.

29 Ve ayrıca size derim ki, artık öğretmeniniz ve kralınız olmayacağımı bildirmek için sizi buraya topladım.

30 Çünkü sizlerle konuşmaya çalıştığım şu anda bile bütün bedenim son derece titriyor; fakat Rab Tanrı beni destekleyerek sizlere konuşmama izin verdi; ve oğlum Mosiya'nın üzerinize kral ve yönetici olduğunu bugün size bildirmemi emretti.

31 Ve şimdi, kardeşlerim, bugüne kadar nasıl davrandıysanız, yine öyle davranmanızı diliyorum. Şimdiye kadar benim ve ayrıca babamın emirlerimi dinlediniz ve bu sayede düşmanlarınızın eline düşmeden refah içinde yaşadınız; aynı şekilde oğlumun emirlerini, yani onun tarafından size teslim edilecek olan Tanrı'nın emirlerini yerine getirirseniz, ülkede refaha kavuşursunuz ve düşmanlarınızın sizin üzerinizde hiçbir gücü olmaz.

32 Fakat ey halkım, aranızda çekişmeler çıkmamasına dikkat edin ve babam Mosiya tarafından sözü edilen o kötü ruha uymayı istemeyin.

33 Çünkü işte, o ruha uymak isteyen kişinin üzerine felâket gönderilecektir; zira kişi, o ruha uymayı seçerse ve günahlarında kalarak ölürse, ruhuna lanet

işecek olan odur; çünkü bile bile Tanrı'nın yasalarını çiğnediği için yaptıklarının karşılığı olarak sonsuz bir cezaya çarptırılacaktır;.

34 Size derim ki aranızdaki küçük çocukların dışında bu konuların öğretilmediği kimse yoktur; fakat siz sahip olduğunuz her şeyi ve tüm benliğinizi sonsuza dek Cennetteki Babanıza vermek üzere O'na borçlu olduğunuzu biliyorsunuz; ve atamız Lehi'nin Yeruşalem'den ayrıldığı zamana kadar kutsal peygamberler tarafından bildirilmiş olan peygamberliklerin bulunduğu kayıtlar da size öğretilmiştir.

35 Ve üstelik atalarımızın şimdiye kadar bütün bildirdikleri de size öğretilmiştir. Ve işte, onlar da Rab'bin emirlerini bildirmişlerdir; bu yüzden, bildirilenler doğru ve gerçektir.

36 Ve şimdi, size derim ki kardeşlerim, bütün bunlar size öğretildikten ve siz de bunları öğrendikten sonra bildirilenleri çiğner ve onlara karşı gelerseniz, Rab'bin Ruhundan uzaklaşsanız; O da, bereketlenmeniz, refaha kavuşmanız ve korunmanız için size hikmet yollarında yol göstermek istese de içinizde yer bulamaz.

37 Size derim ki böyle davranan insan açık bir şekilde Tanrı'ya baş kaldırmış sayılır; dolayısıyla, o insan kötü ruha boyun eğmeyi seçer ve bütün doğruluğun düşmanı olur; bu yüzden Rab, o kişinin içinde yer bulamaz, çünkü O, kutsal olmayan tapınaklarda yaşamaz.

38 Bu yüzden, eğer bu insan tövbe etmez ve öyle kalıp Tanrı'nın düşmanı olarak ölürse, ilahi adaletin gerekleri onun ölümsüz ruhunu işlediği suçun gerçek bir anlayışına uyandırır; bu da onun, Rab'bin huzurundan çekilmesine neden olur ve onun göğsünü, alevi sonsuza dek daima yükselen, sönmeyen bir ateş gibi suç, acı ve ıstırapla doldurur.

39 Ve şimdi size derim ki merhametin bu insan üzerinde hiçbir hakkı yoktur; bu yüzden onun son cezası hiç bitmeyecek bir işkenceye katlanmaktır.

40 Ey yaşlı adamlar, ayrıca delikanlılar ve sözlerimi anlayabilen siz küçük çocuklar, anlayabilmeniz için hepimize açık bir şekilde konuştum; yalvarıyorum ki yasayı çiğneyenlerin düştüğü dehşet verici durumu hatırlamak için uyanırsınız.

41 Ve bununla birlikte Tanrı'nın emirlerini yerine getirenlerin kutsal ve sevinçli durumlarını düşünmenizi istiyorum. Çünkü işte, onlar gerek dünyasal, gerekse ruhsal her şeyde kutsanmışlardır; ve sonuna kadar da dayanırlarsa cennete kabul edilecekler, böylece Tanrı'yla sonsuz bir mutluluk durumunda yaşayacaklardır. Ah hatırlayın, hatırlayın ki bu şeyler doğrudur; çünkü bunları Rab Tanrı söylemiştir.

3. BÖLÜM

Kral Benyamin konuşmasını sürdürür—Her şeye gücü yeten Rab

çamurdan bir bedende insanların arasında hizmet edecektir—Dünyanın günahlarına kefaret ederken bütün gözeneplerinden kan gelecektir—Kurtuluşu sağlayacak tek isim, O'nun ismidir—İnsanlar doğal insanlığı bırakıp kefaret yoluyla Aziz olabilirler—Kötülerin azabı ateş ve kükürt gölü gibi olacaktır. M.ö. tahminen 124 yılı.

VE kardeşlerim, tekrar dikkatinizi çekmek isterim; çünkü size söyleyeceğim birkaç şey daha var; çünkü işte, size ileride olacaklarla ilgili söyleyeceğim bazı şeyler var.

2 Ve size söyleyeceklerim bana Tanrı'nın bir meleği tarafından bildirildi. Ve bana: "Uyan!" dedi; ve ben de uyandım; ve işte melek önümde duruyordu.

3 Ve bana şöyle dedi: Uyan ve sana söyleyeceğim sözleri dinle; çünkü işte, sana büyük bir sevincin müjdesini bildirmeye geldim.

4 Çünkü Rab dualarını duydu ve senin doğruluğunu takdir etti; ve sevinmen için ve bu haberleri halkına bildirip onlar da sevinçle dolsun diye sana bu müjdeyi bildirmek üzere beni gönderdi.

5 Çünkü işte, her şeye gücü yeten, tüm sonsuzluktan tüm sonsuzluğa kadar gücüyle hüküm süren, var olmuş ve var olan Rab'bin, hastaları iyileştirmek, ölüleri diriltmek, topalları yürütmek, körleri gördürmek, sağırları işittirmek ve her türlü hastalıkları iyileştirmek gibi güçlü mucizeler yapmak üzere gökten insançocuklarının arası-

na inip çamurdan bir bedende yaşayacağı ve insanların arasında yürüyeceği zaman geliyor ve çok uzakta değildir.

6 Ve O, cinleri yani insançocuklarının yüreğinde barınan kötü ruhları söküp atacaktır.

7 Ve işte, ayartmalara ve vücut acısına, açlığa, susuzluğa ve yorgunluğa, hatta insanın ölüm dışında katlanamayacağı acılara katlanacaktır; çünkü işte, vücudunun her gözeneginden kan gelecektir; halkının kötülükleri ve iğrençlikleri için çekeceği ıstırap o kadar büyük olacaktır.

8 Ve O, İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu, göğün ve yerin Babası, başlangıçtan beri her şeyin Yaratıcısı olarak çağrılacak ve annesinin adı Meryem olacaktır.

9 Ve işte kurtuluşun adına iman edilerek insançocuklarına gelebilmesi için kendininkilere gelir; ve bütün bunlardan sonra bile, O'nu bir insan olarak görüp O'nda cin olduğunu söyleyecekler ve O'nu kamçılıyıp çarmıha gereceklerdir.

10 Ve üçüncü gün O, ölülerin arasından dirilecek; ve işte, dünyayı yargılamak üzere duracaktır; ve işte, bütün bunlar insançocuklarının üzerine adil bir yargının gelmesi için yapılmıştır.

11 Çünkü işte ve aynı zamanda O'nun kanı, Adem'in suçuyla düşenlerin, Tanrı'nın kendileriyle ilgili isteğini bilmeden ölenlerin ya da bilmeden günah işleyenlerin günahlarına da kefarete edecektir.

12 Fakat Tanrı'ya baş kaldırdı-

ğını bilenin vay haline, vay haline! Çünkü kurtuluş, tövbe ve Rab İsa Mesih'e iman olmadan böyle bir kişiye gelmeyecektir.

13 Ve Rab Tanrı, bu şeyleri her sülaleye, ulusa ve dile bildirmek için kutsal peygamberlerini bütün insançocuklarının arasına gönderdi; böylece Mesih'in geleceğine inanan herkes günahlarının bağışlanmasını elde edebilir ve Mesih daha şimdiden aralarına gelmiş gibi çok büyük bir sevinçle sevinebilirler.

14 Yine de Rab Tanrı, halkının dik kafalı bir halk olduğunu gördü ve onlara bir yasa, hatta Musa yasasını verdi.

15 Ve O'nun gelişyle ilgili birçok işaretler ve mucizeler ve simgeler ve gölgeler gösterdi; ve kutsal peygamberler de Mesih'in gelişinden onlara söz ettiler; ve yine de onlar yüreklerini katılaştırarak Musa yasasının O'nun kanının kefareti aracılığıyla olmadan hiçbir işe yaramayacağını anlayamadılar.

16 Ve hatta, eğer küçük çocuklar günah işleyebilselerdi, kurtarılamayacaklardı; fakat size derim ki onlar kutsanmışlardır; çünkü işte, Adem'de ya da tabiatları gereği düşerler, ama Mesih'in kanı onların günahlarına da kefarete eder.

17 Ve ayrıca size derim ki insançocuklarına kurtuluşun geleceği başka hiçbir ad, başka hiçbir yol veya imkân verilmeyecektir; kurtuluş yalnızca her şeye gücü yeten Rab Mesih'in adı ve aracılığıyla gelecektir.

18 Çünkü işte, O yargılar ve

O'nun yargılaması adildir; ve çocukluk çağında ölen küçük çocuklar mahvolmazlar; ancak insanlar kendilerini alçaltıp küçük bir çocuk gibi olmadıkça ve kurtuluşun her şeye gücü yeten Rab Mesih'in kefareti edici kanı sayesinde ve aracılığıyla geldiğine, geliyor olduğuna ve geleceğine inanmadıkça, kendi ruhlarına lanet içerler.

19 Çünkü doğal insan, Tanrı'ya düşmandır ve Adem'in düşüşünden beri bu böyle olmuştur; ve Kutsal Ruh'un uyarılarına uyup doğal insanlığı üzerinden atmadıkça ve Rab Mesih'in kefaretinin sayesinde bir aziz olmadıkça ve bir çocuk gibi uysal, yumuşak huylu, alçakgönüllü, sabırlı, sevgi dolu, Rab'bin kendisine uygun gördüğü her şeye uymaya istekli, aynı babasına itaat eden bir çocuk gibi olmadıkça sonsuza dek her zaman böyle kalacaktır.

20 Ve ayrıca size derim ki Kurtarıcı'nın bilgisinin bütün ulusların, sülalelerin, dillerin ve halkların arasında yayılacağı zaman gelecektir.

21 Ve işte o zaman gelince, küçük çocukların dışında, tövbe etmeyen ve her şeye gücü yeten Rab Tanrı'nın adına iman etmeyen hiçbir kimse Tanrı'nın önünde suçsuz bulunmayacaktır.

22 Ve hatta şu an, halkına Tanrı'nın Rab'bin sana emretmiş olduğu sözleri öğrettiğinde, o zaman bile sana söylediğim sözlere uymadan Tanrı'nın gözünde daha suçsuz bulunamazlar.

23 Ve şimdi ben, Rab Tanrı'nın bana emretmiş olduğu sözleri söyledim.

24 Ve Rab şöyle diyor: Onlar yargı gününde bu halka karşı parlayan bir tanık olarak duracaklardır; bu nedenle her insan, yaptığı işlerin iyi oluşuna ya da kötü oluşuna göre yargılanacaktır.

25 Ve yaptıkları işler kötüyse, işledikleri suçların ve iğrençliklerinin korkunç görünümünü izlemeye gönderileceklerdir; bu da onların Rab'bin huzurundan çekilerek bir daha dönemeyecekleri bir sefalet ve sonsuz işkence durumuna sürüklenmelerine neden olacaktır; bu yüzden onlar kendi ruhlarına lanet içmişlerdir.

26 Bu yüzden, onlar Tanrı'nın gazabının kâsesinden içmişlerdir; bu adalet, Adem yasak meyveden yediği için onun düşmesini reddetmeyen adalet gibi onlar için daha fazla reddedilemez; bu yüzden, merhametin onlar üzerinde sonsuza kadar hiçbir hakkı olamaz.

27 Ve onların azabı, alevleri sönmeyen ve dumanı sonsuza dek daima yükselen bir ateş ve kükürt gölü gibi olacaktır. Rab bana böyle emretti. Amin.

4. BÖLÜM

Kral Benyamin konuşmasını sürdürür—Kurtuluş kefarettten dolayı gelir—Kurtulmak için Tanrı'ya inanın—Sadık kalarak günahlarınızdan başışlanın—Varlığınızı yoksullarla paylaşın—Her şeyi

akıllı ve düzenli bir şekilde yapın. m.ö. tahminen 124 yılı.

VE şimdi, öyle oldu ki Kral Benyamin, Rab'bin bir meleği tarafından kendisine bildirilen sözleri söylemeyi bitirdiği zaman kalabalığa göz gezdirdi ve işte onlar, üzerlerine gelen Rab'bin korkusundan dolayı yere kapanmışlardı.

2 Ve kendilerini bedensel durumlarında, yerin tozundan bile daha az değerde görmüşlerdi. Ve hep bir ağızdan haykırarak şöyle dediler: Ah bize merhamet eyle ve Mesih'in kefareti kanını bize uygula ki günahlarımız bağışlansın ve yüreklerimiz paklansın; çünkü biz göğü, yeri ve her şeyi yaratan, insançocuklarının arasına gelecek olan Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'e inanıyoruz.

3 Ve öyle oldu ki onlar bu sözleri söyledikten sonra Rab'bin Ruhu onların üzerine geldi ve onlar sevinçle doldular; çünkü Kral Benyamin'in kendilerine söylediği sözlere göre, gelecek olan İsa Mesih'e duydukları büyük inançtan dolayı günahlarından bağışlanarak vicdanları huzur buldu.

4 Ve Kral Benyamin tekrar ağızını açtı ve şöyle diyerek onlara konuşmaya başladı: Dostlarım ve kardeşlerim, akrabalarım ve halkım, tekrar dikkatinizi çekmek istiyorum ki, sizlere konuşacağım sözlerimin geri kalan bölümünü de duyup anlayasınız.

5 Çünkü işte, eğer Tanrı'nın iyiliğinin bilgisi şu anda sizi

hiçliğinizin, değersizliğinizin ve düşmüş olma durumunuzun duygusuna uyandırmışsa —

6 Size söylerim, Tanrı'nın insançocuklarına olan iyiliğinin ve O'nun eşsiz gücünün ve hikmetinin ve sabrının ve tahammülünün ve aynı zamanda Rab'be güvenene ve O'nun emirlerini yerine getirmek için canla başla çalışana ve hayatının sonuna kadar, ölümlü bedeninin hayatını kastediyorum, inanmaya devam edene kurtuluşun gelebileceği dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan kefaretin bilgisine eriştiyseniz —

7 Şöyle derim ki Adem'in düşüşünden beri yaşamış olan ya da yaşamakta olan ya da dünyanın sonuna kadar yaşayacak bütün insanlık için dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan kefareti aracılığıyla kurtuluşa kavuşan insan budur.

8 Ve kurtuluş bu yolla gelir. Ve sözü edilen bu kurtuluştan başka bir kurtuluş yoktur; size söylediğim koşulların dışında da insanın kurtulacağı başka hiçbir koşul yoktur.

9 Tanrı'ya inanın; O'nun varlığına ve hem gökteki, hem de yerdeki her şeyi yarattığına inanın; O'nun hem gökte, hem de yerde bütün hikmete ve kudrete sahip olduğuna inanın; Rab'bin anlayabildiği her şeyi insanın anlamadığına inanın.

10 Ve yine günahlarınızdan vazgeçerek tövbe etmeniz ve Tanrı'nın önünde kendinizi alçaltmanız gerektiğine inanın; ve yüreğinizden içtenlikle sizi bağışlamasını dileyin; ve şimdi

bütün bunlara inanıyorsanız, bunları yapmaya dikkat edin.

11 Ve daha önce söylediğim gibi size yine diyorum ki ruhlarınızın büyük bir sevinçle coşmasına neden olan Tanrı'nın yüceliğinin bilgisine erişmişseniz ya da O'nun iyiliğini bilip sevgisini tatmışsanız ve hatta günahlarınızdan bağışlanmışsanız, o halde sizlerden Tanrı'nın büyüklüğünü ve kendi hiçliğini ve O'nun siz değersiz yaratılışa olan iyiliğini ve sabrını hatırlamanızı ve bunu her zaman aklınızda tutarak her gün Rab'bin adını anmanızı ve meleğin ağzından geleceği bildirileni inançla bekleyerek kendinizi alçakgönüllülüğün derinliklerine kadar alçaltmanızı dilerim.

12 Ve işte, size derim ki eğer böyle hareket edecek olursanız, her zaman sevineceksiniz ve Tanrı'nın sevgisiyle dolarak her zaman günahlarınızın bağışlanmasını elde edeceksiniz; ve sizi yaratanın yüceliğinin bilgisinde ya da adil ve gerçek olanın bilgisinde büyüyeceksiniz.

13 Ve böylece birbirinizi incitmek düşüncesinde olmayıp huzur içinde her insana hakkını vererek yaşayacaksınız.

14 Ve çocuklarınızı aç ya da çıplak bırakmayacaksınız; onların Tanrı'nın yasalarını çiğnemesine ve birbirleriyle dövüşüp atışmalarına ve atalarımızın sözünü ettiği, günahın efendisi, bütün doğruluğun düşmanı olan şeytana ya da kötü ruha hizmet etmelerine izin vermeyeceksiniz.

15 Fakat onlara doğruluk ve

ağırbaşlılık yollarında yürümelerini öğreteceksiniz; birbirlerini sevmelerini ve birbirlerine hizmet etmelerini öğreteceksiniz.

16 Ve aynı zamanda siz kendiniz, yardımınıza muhtaç olanlara yardım edeceksiniz; malınızdan muhtaç olana vereceksiniz; ve size el açan dilenciye eli boş gönderip onun mahvolmasına izin vermeyeceksiniz.

17 Belki şöyle diyeceksiniz: Bu adamı sefalete düşüren kendisidir; onun için elimi saklayıp ona yiyeceğimden vermeyeceğim ve sıkıntısını gidermek için malımdan da vermeyeceğim; çünkü o cezasını hak etmiştir.

18 Fakat size derim ki: Ey insan, her kim böyle davranırsa, o kişinin tövbe etmesi için büyük bir neden ortaya çıkmıştır; ve kendisi yaptıklarından tövbe etmezse, sonsuza dek mahvolacaktır; ve o kişinin Tanrı'nın Krallığı ile hiçbir ilgisi yoktur.

19 Çünkü işte, hepimiz dilenci değil miyiz? Hepimiz elimizdeki mallar için, hem yiyeceğimiz hem giyeceğimiz ve altınımız ve gümüşümüz ve her türden çeşitli zenginliklerimiz için aynı Varlığa, yani Tanrı'ya bağlı değil miyiz?

20 Ve işte, şu an bile, Tanrı'nın adını anıyor ve günahlarınızın bağışlanması için O'na diliyorsunuz. Ve O sizi boşuna yalvarttı mı? Hayır! Ruhunu üzerinize döktü ve yüreklerinizi sevinçle doldurdu; ve sevincinizin büyüklüğünden diliniz tutuldu ki söyleyecek söz bulamadınız.

21 Ve şimdi, sizi yaratan;

hayatınız, sahip olduğunuz her şey ve kendiniz için muhtaç olduğunuz Tanrı, alacağınıza inanarak, imanla istediğiniz doğru olan her şeyi size lütfedip veriyorsa, o zaman elinizdeki malları birbirinize ne kadar çok vermeniz gerekir.

22 Ve eğer siz, ölmemek için malınızdan isteyip sizden ricada bulunan kimseyi yargılar ve onu suçlarsanız, size ait olmayan, ama Tanrı'ya ait olan malınızı esirgediğiniz için sizin suçlu bulunmanız ne kadar daha âdil olacaktır; yaşamınız da Tanrı'ya aittir; ve buna rağmen ne dua ediyorsunuz ne de yaptıklarınızdan tövbe ediyorsunuz.

23 Size söylüyorum, vay o insanın haline! Çünkü onun malı da kendisiyle birlikte yok olacaktır ve şimdi, bunları dünya malına göre zengin olanlara söylüyorum.

24 Ve yine, elinde olmayan ve buna rağmen günden güne yaşayan siz fakirlere söylüyorum; elinde olmadığı için dilenciye geri çeviren sizleri kastediyorum. Yüreğinizden: "Veremiyorum, çünkü elimde yok, ama olsaydı verirdim!" demenizi diliyorum.

25 Ve şimdi, eğer yüreğinizden böyle söylerseniz, suçsuz kalırsınız; yoksa suçlanırsınız ve suçlanmanız âdil olur. Çünkü size verilmeyene göz dikiyorsunuz.

26 Ve şimdi, size söylediğim bu sözlerin hatırı için—yani Tanrı'nın önünde kusursuz yürüye bilmeniz ve her gün günahlarınızdan bağışlanabilmeniz için—malınızdan fakirlere

vererek, herkesin kendi imkânlarına göre açığı doyurmak, çıplığı giydirmek, hastayı ziyaret etmek gibi hem manevi, hem de maddi olarak, ihtiyaçlarına göre onların yardımlarına koşmasını diliyorum.

27 Ve bütün bunların akıllı ve düzenli bir şekilde yapılmasına dikkat edin; çünkü insanın gücü yettiğinden daha hızlı koşması gerekli değildir. Ama yine de onun gayretli olması gerekir ki ödülü kazanabilsin; onun için her şeyin düzenli bir şekilde yapılması gerekir.

28 Ve şunu hatırlamanızı dileirim ki aranızdan kim komşusundan ödünç bir şey alırsa, aldığı anlaştığı biçimde geri versin; aksi takdirde günah işlersiniz; ve belki komşunuzu da günaha sokarsınız.

29 Ve son olarak, size günah işleyebileceğiniz yolların hepsini söyleyemiyorum; çünkü o kadar çok çeşitli yollar ve yöntemler vardır ki hepsini sayamam.

30 Fakat şu kadarını söyleyebilirim ki ömrünüzün sonuna kadar kendinize ve düşüncelerinize ve sözlerinize ve hareketlerinize dikkat etmezseniz ve Tanrı'nın emirlerine uymazsanız Rabbimiz'in gelişiyile ilgili olarak duyduklarınıza inanmaya devam etmezseniz mahvolsunuz. Ve şimdi, ey insan bunları hatırla ki yok olma!

5. BÖLÜM

Azizler iman yoluyla Mesih'in oğulları ve kızları olurlar—O

zaman Mesih'in adıyla anılırlar — Kral Benyamin onları iyi işler yapmakta kararlı olmaya ve sarsılmamaya teşvik eder. M.Ö. tahminen 124 yılı.

VE şimdi, öyle oldu ki Kral Benyamin halkına böyle konuştuktan sonra, söylediği sözlere halkının inanıp inanmadığını halkından öğrenmek isteyerek aralarına haber saldı.

2 Ve hepsi bir ağızdan haykırarak şöyle dediler: Evet, bize söylediğin bütün sözlere inanıyoruz; ve ayrıca onların kesinlikle doğru olduğunu biliyoruz; çünkü her şeye gücü yeten Rab'bin Ruhu bizim içimizde ya da yüreklerimizde öylesine büyük bir değişiklik yaptı ki artık içimizde kötülük yapmak için hiçbir istek kalmadı, ancak sürekli olarak iyilik yapmak istiyoruz.

3 Ve biz, kendimiz de Tanrı'nın sonsuz iyiliği ve Ruhu'nun belirtileri sayesinde ileride olacakların harika görüntülerini gördük; ve eğer uygun olsaydı, her konuda peygamberlik ederdik.

4 Ve kralımızın bize söylediği şeylere olan inancımız, bu yüce bilgiyi bize getirdi; bu yüzden çok büyük bir sevinçle seviniyoruz.

5 Ve biz O'nun isteğini yerine getirmek için Tanrımızla seve seve bir antlaşma yapmak ve ömrümüzün geri kalan günlerinde O'nun bize emredeceği her konuda emirlerine itaat etmek istiyoruz; öyle ki melek tarafından sözü edilen hiç bitmeyen işkenceyi üzerimize

getirmeyelim ve Tanrı'nın gazabının bardağından içmeyelim.

6 Ve şimdi, bunlar Kral Benyamin'in onlardan duymak istediği sözlere; ve bu yüzden onlara şöyle dedi: Siz benim duymak istediğim sözleri söylediniz ve yaptığınız bu antlaşma doğru bir antlaşmadır.

7 Ve şimdi, yaptığınız bu antlaşmadan dolayı, sizler Mesih'in çocukları, O'nun oğulları ve kızları olarak çağrılacaksınız; çünkü işte, bugün O sizin manevi babanız oldu; çünkü siz O'nun adına inanmakla yüreklerinizin değiştiğini söylüyorsunuz; bu yüzden O'ndan doğarak, O'nun oğulları ve kızları oldunuz.

8 Ve bu başın altında özgürlüğünüze kavuştunuz ve size özgürlüğünüzü verecek başka hiçbir baş yoktur. Kurtuluşu getirecek başka hiçbir ad verilmemiştir; bu nedenle Tanrı'yla antlaşma yapan herkesin Mesih'in adını üzerinden almasını ve sizlerin hayatınızın sonuna kadar itaatkâr olmanızı dilerim.

9 Ve öyle olacak ki bunu kim yaparsa, Tanrı'nın sağında bulunacaktır; çünkü o kişi hangi adla çağrıldığını bilecektir; çünkü Mesih'in adıyla çağrılacaktır.

10 Ve şimdi, öyle olacak ki Mesih'in adını kim üzerine almazsa, başka bir adla çağrılması gerekir; bu yüzden o kişi, kendisini Tanrı'nın solunda bulacaktır.

11 Ve şunu da hatırlamanızı diliyorum ki size vereceğimi söylediğim bu ad yasalara karşı gelmediğiniz sürece hiç silinmeyecek bir addir; bu yüzden yasa-

ları çiğnemekten sakının ki bu ad yüreklerinizden silinmesin.

12 Size söylüyorum, bu adı her zaman yüreklerinizde yazılı tutup hatırlamanızı dilerim; böylece Tanrı'nın solunda bulunmazsınız, ama çağrılacağınız sesi ve aynı zamanda O'nun sizi çağıracağı adı duyup tanırırsınız.

13 Çünkü bir insan hizmet etmediği ve kendisine yabancı olan ve kalbinin düşüncelerinden ve amaçlarından uzak olan efendisini nasıl tanıyabilir?

14 Ve yine, insan komşusuna ait bir eşeği alır da, onu yanında tutar mı? Size derim: Hayır, eşeğin sürüsünün arasında otlamasına bile izin vermez; tersine onu oradan uzaklaştırıp dışarı atar. Size derim ki çağrıldığınız adı bilmezseniz, sizin aranızda da öyle olacaktır.

15 Bu yüzden kararlı ve sarsılmaz olmanızı ve her zaman bol bol iyi işler yapmanızı dilerim; böylece Mesih, her şeye gücü yeten Rab Tanrı, sizi kendisinin olarak mühürler; böylece cennete getirilerek sonsuz kurtuluşa ve ebedi yaşama, gökteki ve yerdeki her şeyi yaratan, her şeyin üzerindeki Tanrı'nın hikmeti ve kuvveti ve adaleti ve merhameti sayesinde sahip olursunuz. Amin.

6. BÖLÜM

Kral Benyamin halkın adlarını kaydeder ve onlara öğretmek üzere rahipler atar—Mosiya adil bir kral olarak hüküm sürer. m.ö. tahminen 124-121 yılları.

VE şimdi, Kral Benyamin halka yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra, Tanrı'nın emirlerini tutmak üzere O'nunla antlaşmaya giren herkesin adını kaydetmeyi uygun gördü.

2 Ve öyle oldu ki küçük çocukların dışında antlaşmaya girmeyen ve Mesih'in adını üzerine almayan hiç kimse yoktu.

3 Ve yine, öyle oldu ki Kral Benyamin bütün bu şeyleri bitirdikten ve oğlu Mosiya'yı halkının üzerine bir yönetici ve kral olarak kutsadıktan ve krallığın tüm sorumluluğunu ona verdikten ve ayrıca halka öğretmen olacak ve ettikleri yemini onlara hatırlatmaya teşvik edecek rahipler atadıktan sonra, böylece halk Tanrı'nın emirlerini duyup öğrenebilecekti, toplanan kalabalığı uğurladı; ve herkes ailesiyle birlikte kendi evine döndü.

4 Ve Mosiya, babasının yerine ülkeyi yönetmeye başladı. Ve otuz yaşındayken kral oldu; Lehi'nin Yerusalemler'den ayrılışından sonra yaklaşık olarak tam dört yüz yetmiş altı yıl geçmişti.

5 Ve Kral Benyamin üç yıl daha yaşadı ve öldü.

6 Ve öyle oldu ki Kral Mosiya, Rab'bin yolunda yürüdü ve O'nun yasalarına ve kurallarına uyup her konuda Rab'bin kendisine verdiği emirleri yerine getirdi.

7 Ve Kral Mosiya halkına toprağı ekip biçirdi. Ve aynı zamanda kendisi de toprağı işledi; böylece halkına yük olmak istemiyor, her konuda babasının

izinden yürümek istiyordu. Ve üç yıl boyunca bütün halkı arasında hiçbir çekişme olmadı.

7. BÖLÜM

Ammon, Limhi'nin kral olduğu Lehi-Nefi ülkesini bulur—Limhi'nin halkı Lamanlılar'a tutsak olmuştur—Limhi, halkının geçmişini anlatır—Bir peygamber (Abinadi), Mesih'in her şeyin Tanrısı ve Babası olduğuna dair tanıklık etmiştir—Pislik ekenler kasırğa biçecek, Rab'be güvenenler ise kurtulacaktır. m.ö. tahminen 121 yılı.

VE şimdi, öyle oldu ki Kral Mosiya ardı ardına barış içinde geçen üç yıllık bir süreden sonra, Lehi-Nefi ülkesine ya da Lehi-Nefi şehrine yaşamak üzere göç eden halka ne olduğunu bilmek istiyordu; çünkü Kral Mosiya'nın halkı, Zarahemla ülkesini terk etmelerinden bu yana onlardan hiçbir haber alamamışlardı; bu yüzden halk, kralı bu konuda rahat bırakmıyordu.

2 Ve öyle oldu ki Kral Mosiya en güçlü adamlarından on altısının Lehi-Nefi ülkesine çıkıp kardeşlerinin durumunu araştırmalarına izin verdi.

3 Ve öyle oldu ki ertesi sabah yanlarına Ammon adında birini alarak yukarı çıkmaya başladılar; Ammon, Zarahemla'nın soyundan geliyordu ve güçlü kuvvetli bir adamdı; ve ayrıca onların lideriydi.

4 Ve şimdi, Lehi-Nefi ülkesine gitmek için çölde hangi yolu

izlemeleri gerektiğini bilmiyorlardı; bu yüzden, günlerce çölde dolaşıp durdular; hatta kırk gün dolaşıp durdular.

5 Ve kırk gün dönüp dolaştıktan sonra Şilom ülkesinin kuzeyindeki bir tepeye vardılar ve orada çadırlarını kurdular.

6 Ve Ammon yanına kardeşlerinden üçünü aldı; ve onların isimleri Amaleki, Helem ve Hem idi; ve onlar Nefi ülkesine indiler.

7 Ve işte, orada Nefi ülkesindeki ve Şilom ülkesindeki halkın kralıyla karşılaştılar; ve kralın muhafızları tarafından çevreleri sarılıp yakalandılar ve bağlanıp hapse atıldılar.

8 Ve öyle oldu ki iki gün hapse kaldıktan sonra yeniden kralın huzuruna getirildiler ve ipleri çözüldü; ve kralın önünde durdular ve kralın kendilerine soracağı sorulara cevap vermelerine izin verildi, daha doğrusu emredildi.

9 Ve kral onlara şöyle dedi: İşte, ben Zarahemla ülkesinden çıkıp atalarının toprağı olan bu ülkeyi miras almaya gelen halkın oyuyla kral seçilen Zenif'in oğlu olan Nuh'un oğlu Limhi'yim.

10 Ve şimdi, ben kendim muhafızlarımla kapının dışında dururken şehrin surlarına kadar sokulmaya neden cesaret ettiğinizi bilmek istiyorum.

11 Ve şimdi, bundan dolayı sizi sorguya çekebilmek için canınızı bağışladım; yoksa muhafızlarıma sizleri öldürmelerini emredecektim. Konuşmanıza izin verilmiştir.

12 Ve şimdi, Ammon konuşmasına izin verildiğini görünce, ileri çıkıp kralın önünde eğildi ve doğrulurken şöyle dedi: Ey kral, Tanrı'nın önünde çok minnettarım ki bugün hâlâ sağım ve konuşmama izin verildi; ve ben cesaretle konuşmaya çalışacağım.

13 Çünkü, beni tanımış olsaydınız eminim ki bu iplerle bağlanmama izin vermezsiniz. Çünkü ben Ammon'um ve Zarahemla soyundan geliyorum; ve Zarahemla ülkesinden buraya Zenif'in ülkemizden alıp götürdüğü kardeşlerimize ne olduğunu araştırmak için geldim.

14 Ve şimdi, öyle oldu ki Limhi, Ammon'un sözlerini duyduktan sonra çok sevinerek şöyle dedi: Şimdi, kesinlikle biliyorum ki Zarahemla ülkesinde olan kardeşlerimiz hâlâ yaşıyor. Ve şimdi bunu kutlayacağım ve yarın da halkıma bunu kutlamalarını emredeceğim.

15 Çünkü işte, biz Lamanlılar'ın tutsağıyız ve katlanılması güç vergiler ödüyoruz. Ve şimdi işte, kardeşlerimiz bizi tutsaklıktan, yani Lamanlılar'ın elinden kurtaracak ve biz onların kölesi olacağız; çünkü Lamanlılar'ın kralına haraç ödemektense, Nefililer'in kölesi olmak daha iyidir.

16 Ve şimdi, Kral Limhi muhafızlarına bir daha Ammon'u ve kardeşlerini hiç bağlamamalarını emretti ve onların Şilom'un kuzeyindeki tepeye gidip diğer kardeşlerini de şehre getirmelerini sağladı; böylece yiyip bir

şeyler içtikten sonra yol yorgunluklarını atıp dinlenebilirlerdi; çünkü birçok zorluklara katlanmışlardı; açlık, susuzluk çekmişler ve çok yorulmuşlardı.

17 Ve şimdi, öyle oldu ki ertesi gün Kral Limhi, bütün halkının arasına, kendisinin onlara konuşacağı sözleri dinlemeleri için tapınakta toplanmalarını söyleyen bir bildiri gönderdi.

18 Ve öyle oldu ki onlar bir araya toplandıklarında, onlara şu şekilde konuştu ve dedi: Ey siz halkım! Başınızı kaldırıp teselli olun; çünkü işte, her ne kadar onca çabalarımız boşa gitmiş olsa bile, bundan böyle düşmanlarımıza boyun eğmeyeceğimiz zaman gelmiştir ya da çok uzakta değildir; ancak verilmesi gereken son bir savaşın daha kaldığına inanıyorum.

19 Bu yüzden, başınızı dik tutup sevinin ve Tanrı'ya güvenin; O Tanrı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı ve ayrıca İsrail çocuklarını Mısır ülkesinden çıkarıp onların Kızıldeniz'i kuru zemin üzerinde geçmelerini sağlayan ve çölde yok olmalarını için onları man ile besleyen Tanrı'dır; ve onlar için daha birçok şey yapmıştır.

20 Ve yine, o aynı Tanrı, atalarımızı Yerusalemler ülkesinden çıkarmış ve şimdiye kadar halkını kollayıp gözetmiştir; ve işte, yaptığımız kötülükler ve iğrençlikler yüzünden bizi tutsaklığa getirmiştir.

21 Ve bugün hepimiz şahitsiniz ki bu halkın başına kral seçilen Zenif, atalarının topraklarını miras almak isteyen çok atılan

biriydi; bu yüzden Kral Zenif'le bir antlaşma yaparak ülkenin bir kısmını ya da Lehi-Nefi şehri ile Şilom şehrini ve çevredeki toprakları onun eline bırakan Kral Laman'ın kurnazlığı ve çevirdiği dolaplarla kandırıldı.

22 Ve bütün bunları tek bir amaç için, bu halkı hükmü altına alıp köle yapmak için yaptı. Ve işte, şu an Lamanlılar'ın kralına mısırımızın ve arpamızın ve hatta her türlü bütün tahılımızın yarısını ve yeni doğan hayvanlarımızın yarısını haraç olarak ödüyoruz; ve Lamanlılar'ın kralı, sahip olduğumuz veya malımız mülkümüz olan her şeyin yarısını bizden zorla alıyor, yoksa canımızı istiyor.

23 Ve şimdi, bu şeylere katlanmak zor değil midir? Ve çektiğimiz bu dertler büyük değil midir? Şimdi işte, yas tutmamızın nedeni büyüktür.

24 Evet, size söylüyorum, yas tutmamız gereken birçok neden var; çünkü işte kardeşlerimizden kaçtı öldürülüp kanları boş yere akıtılmıştır; ve bütün bunlar işlediğimiz kötülükler yüzünden olmuştur.

25 Çünkü bu halk yasaları çiğnemeseydi, Rab, onların üzerine çöken bu büyük felâkete asla izin vermezdi. Fakat işte, Rab'bin sözlerine kulak vermediler; ama aralarında o kadar çok çekişme çıkmıştı ki birbirlerinin kanını döktüler.

26 Ve Rab'bin bir peygamberini, evet, onların işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri yüzlerine vuran ve gelecekte olacak birçok şeye peygamberlik

eden, evet, hatta Mesih'in geleceğine dair peygamberlik eden Tanrı'nın seçilmiş bir adamını öldürdüler.

27 Ve Mesih'in Tanrı olduğunu, her şeyin Babası olduğunu ve insan suretini alacağını ve bunun insanın başlangıçta yaratıldığı surette olacağını söylediği için ya da başka bir deyişle, insanın Tanrı'nın suretinde yaratıldığını ve Tanrı'nın tene ve kana bürünüp insançocuklarının arasına ineceğini ve yeryüzünde ilerleyeceğini söylediği için—

28 Ve şimdi, bunu söylediği için onu öldürdüler; ve onların yaptıkları pek çok şey Tanrı'nın gazabını üzerlerine getirdi. Bu yüzden tutsaklık altında olmalarına ve korkunç acılarla cezalandırılmalarına kim şaşar?

29 Çünkü işte, Rab şöyle dedi: Yasaları çiğnedikleri gün halkıma yardım eli uzatmayacağım; tersine onlara bolluk ve bereketin yollarını kapalı tutacağım; ve işledikleri günahlar önlерinde tökezleme taşı gibi duracaktır.

30 Ve yine Rab şöyle diyor: Halkım pislik ekerse, samanını kasırgada toplar ve bunun sonucunu zehirdir.

31 Ve yine Rab şöyle diyor: Halkım pislik ekerse, derhal yıkım getiren doğu rüzgârını biçecektir.

32 Ve şimdi, işte, Rab'bin sözü yerine geliyor ve siz vuruluyor, acılar çekiyorsunuz.

33 Fakat yürekte Rab'be döner ve O'na güvenirsiniz ve aklınızı kullanarak tüm gayretinizle O'na hizmet ederseniz,

eğer bunu yaparsanız, o zaman Rab, kendi isteği ve keyfine göre sizi tutsaklıktan kurtaracaktır.

8. BÖLÜM

Ammon, Limhi halkına öğretmenlik yapar—Yirmi dört tane Yared Levhaları olduğunu öğrenir—Eski kayıtlar Görenler tarafından tercüme edilir—Görenlik armağanı bütün armağanlardan üstündür. M.Ö. tahminen 121 yılı.

VE öyle oldu ki Kral Limhi halkına yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra—çünkü onlara pek çok şey söylemişti ve ben bunlardan yalnızca birkaçını bu kitaba yazdım—halkına Zarahemla ülkesindeki kardeşleri hakkında bildiği her şeyi anlattı.

2 Ve Ammon'u toplanan kalabalığın önüne çıkardı ve ondan Zenif'in ülkeden çıktığı andan başlayıp Ammon'un ülkeden ayrıldığı zamana kadar kardeşlerinin başından geçen her şeyi halka anlatmasını istedi.

3 Ve Ammon, Kral Benyamin'in öğrettiği son sözleri de onlara anlattı ve söylediği sözlerin hepsini anlamaları için Kral Limhi'nin halkına bunları açıkladı.

4 Ve öyle oldu ki Ammon bütün bunları yaptıktan sonra Kral Limhi, kalabalığın dağılmasına müsaade ederek herkesi evine gönderdi.

5 Ve öyle oldu ki Zarahemla ülkesinden ayrıldıkları zamandan beri halkın kayıtlarını içeren levhaları okuması için onların Ammon'un önüne getirilmesini emretti.

6 Şimdi, Ammon levhaları okur okumaz, kral ona dil çevirip çeviremediğini sordu; ve Ammon da ona bilmediğini söyledi.

7 Ve kral ona şöyle dedi: Halkının çektiği sıkıntılara üzülerək, adamlarımdan kırk üçünü Zarahemla ülkesini bulmaları için çöle yolladım; öyle ki oradaki kardeşlerimize bizi tutsaklıktan kurtarmaları için yalvaracaktık.

8 Ve onlar günlerce çölde kayboldular; tüm çabalarına rağmen Zarahemla ülkesini bulamadılar; fakat çok sulak bir ülkeden geçip her yanı insan ve hayvan kemikleriyle ve her türlü yıkılmış binalarla dolu bir ülkeyi keşfettiler; ve İsrail topluluğu kadar kalabalık bir halkın yaşadığı bir ülkeyi bulup bu ülkeye geri döndüler.

9 Ve söylediklerinin doğruluğunu kanıtlamak için üzerleri oyma yazılarla dolu yirmi dört levha getirdiler ve bu levhalar saf altından yapılmıştı.

10 Ve işte, ayrıca büyük göğüs zırhları getirdiler; ve bunlar pirinç ve bakırdan yapılmıştı; ve hepsi mükemmel bir şekilde sağlamdı.

11 Ve ayrıca birçok kılıç getirdiler; bunların kabzaları yoktu, ağızları da pastan çürümüştü; ve ülkede bu levhaların üzerindeki yazıları veya dili çevirebilecek hiç kimse yoktur. Bu yüzden sana söylüyorum: Bunları tercüme edebilir misin?

12 Ve yine sana söylüyorum: Bunları tercüme edebilecek birini tanıyor musun? Çünkü bu kayıtların bizim dilimize tercüme

edilmesini istiyorum; çünkü, belki de bu kayıtlar bize yok edilen bu halktan geri kalan bir kimse olup olmadığını, bu kayıtların nereden geldiğini gösterecektir; veya muhtemelen bize yok olan bu halkın hakkında bir şeyler öğretecektir; ve ben onların yıkımına neyin sebep olduğunu bilmek istiyorum.

13 Şimdi Ammon ona şöyle dedi: Ey kral, bu kayıtları tercüme edebilecek birini kesinlikle tanıdığımı söyleyebilirim; çünkü onun elinde bakabileceği ve eski zamandan kalma tüm kayıtları okuyup tercüme edebileceği bir araç var; ve bu, Tanrı'nın verdiği bir armağandır. Ve bunlara çeviriciler denir; ve kendisine emir verilmedikçe hiç kimse bunlardan bakamaz; yoksa bakmaması gereken bir şeye bakar ve yok olup gider. Ve bunlardan bakması emredilen herkese Görenler denir.

14 Ve işte, Zarahemla ülkesindeki halkın kralı, bu şeyleri yapması emredilen ve Tanrı'dan bu yüce armağana sahip olan adamdır.

15 Ve kral, bir Gören'in bir peygamberden daha üstün olduğunu söyledi.

16 Ve Ammon, bir Gören'in vahiy bildiren bir kişi ve ayrıca bir peygamber olduğunu söyledi; ve Tanrı'nın gücüne sahip olacak bir insanın dışında—ki bu güce hiç kimse sahip olamaz—bundan daha büyük bir armağana hiç kimse sahip olamaz; ama yine de insana Tanrı'dan büyük bir güç verilebilir.

17 Fakat Gören geçmişte olan-

ları ve gelecekte olacakları bilebilir; ve Görenler'in aracılığıyla her şey açıklanacak veya daha doğrusu, gizli şeyler açıkça gösterilecek ve saklı şeyler gün ışığına çıkarılacaktır; ve onların sayesinde bilinmeyen şeyler bildirilecek ve ayrıca başka türlü bilinmesi mümkün olmayan şeyler de onlar tarafından bildirilecektir.

18 Böylece Tanrı, iman yoluyla güçlü mucizeler yapması için insana bir yol hazırlamıştır; onun için bu insanın kardeşlerine büyük faydası olabilir.

19 Ve şimdi, Ammon bu sözlerini bitirdiği zaman, kral çok sevindi ve Tanrı'ya şükrederek şöyle dedi: Hiç kuşku yok ki bu levhalarda büyük bir sır var ve bu çeviriciler de kuşkusuz böyle sırların insançocuklarına açıklanabilmesi için hazırlandı.

20 Ah, Rab'bin işleri ne harikadır! Ve Rab, halkına uzun bir süre nasıl da katlanır; evet ve insançocuklarının anlayışı nasıl da kördür ve sımsıkı aamazlar; çünkü onlar hikmet aramazlar ve bu hikmetin kendilerini yönetmesini istemezler!

21 Evet, onlar çobanlarından kaçan çılgın bir sürü gibi oraya buraya dağılırlar, kovalanırlar ve ormandaki hayvanlara yem olurlar.

ZENİF'İN KAYITLARI—Zarahemla ülkesinden ayrıldıkları zamandan Lamanlılar'ın elinden kurtuldukları zamana kadar halkının başından geçenler.

9. Bölüm'ün başından
22. Bölüm'ün sonuna kadar.

9. BÖLÜM

Zenif, Lehi-Nefi ülkesini ele geçirmek için Zarahemla'dan bir gruba önderlik eder—Lamanlılar'ın kralı ülkeyi miras olarak almalarına izin verir—Lamanlılar'la Zenif'in halkı arasında savaş çıkar. M.Ö. tahminen 200-187 yılları.

BEN Zenif, Nefililer'in her dilinde eğitim gördüm ve atalarımızın mirası olan ilk ülke hakkında veya bu Nefi ülkesi hakkında bilgim vardı; ve Lamanlılar'ın güçleri hakkında bilgi toplamak için Lamanlılar'ın arasına bir casus olarak gönderildim; böylece ordumuz üzerlerine saldırıp onları yok edeceklerdi; fakat onların iyi yanını gördüğüm için bu insanların yok edilmesine gönlüm razı olmadı.

2 Bu yüzden, kardeşlerimle çölde tartıştım; çünkü başımızdaki yöneticinin onlarla bir antlaşma yapmasından yanaydım; ama yöneticimiz sert ve kana susamış birisi olduğu için benim öldürülmemi emretti; ancak çok kan döküldükten sonra kurtarıldım; çünkü ordumuzun büyük bir kısmı çölde yok oluncaya kadar kardeş kardeşe ve baba babaya karşı savaştı; ve biz, sağ kalanlar, bu olanları ölenlerin eşlerine ve çocuklarına anlatmak için Zarahemla ülkesine döndük.

3 Ve hâlâ, atalarımızın ülkesini miras almak için aşırı hevesli olan ben, ülkeyi ele geçirmek

için gelmek isteyenleri topladım ve ülkeye gitmek üzere yenden çöle doğru yolculuğumuza başladık; fakat açlıkla ve büyük acılarla cezalandırıldık; çünkü Tanrımız Rab'bi hatırlamakta yavaşlık.

4 Bununla beraber, günlerce çölde dönüp dolaştıktan sonra, çadırlarımızı kardeşlerimizin öldüğü, atalarımızın ülkesine yakın bir yere kurduk.

5 Ve öyle oldu ki yanıma adamlarımdan dördünü alarak bir kez daha şehre girdim ve kralın huzuruna çıktım; kralın tutumunun ne olduğunu bilmek istiyordum ve halkımla beraber ülkeye barış içinde girip giremeyeceğimizi ve orayı alıp alamayacağımızı bilmek istiyordum.

6 Ve kralın huzuruna çıktım; ve kral, benimle Lehi-Nefi ülkesini ve Şilom ülkesini alabileceğime dair bir antlaşma yaptı.

7 Ve halkına ülkeyi terk etmeleri için emir verdi; ve ben halkımla beraber burasını yurt edinmek için ülkeye girdik.

8 Ve binalar inşa etmeye ve şehrin surlarını onarmaya başladık; evet, hatta Lehi-Nefi ve Şilom şehirlerinin surlarını onardık.

9 Ve toprağı ekmeye başladık, evet, hatta her çeşit tohum, mısır tohumu ve buğday ve arpa ve neyas ve şeyum ve her çeşit meyve tohumu ektik; ve ülkede çoğalıp bolluk içinde yaşamaya başladık.

10 Şimdi bu, halkımı köle yapmak için Kral Laman'ın düşündüğü bir kurnazlıktı ve çevirdiği bir dolaptı; öyle ki yurt

edinelim diye ülkeyi elimize teslim etmişti.

11 Bu yüzden öyle oldu ki ülkeye yerleşmemizden on iki yıl sonra, Kral Laman huysuzlanmaya başladı; halkımın herhangi bir şekilde ülkede güçlenmesinden, bize boyun eğdiremeyeceğinden ve bizi köle yapamayacağından korkuyordu.

12 Şimdi, Lamanlılar tembel ve putperest bir halktı; bu yüzden, bizim elimizin emeğiyle karınlarını tka basa doyurmak, evet, tarlalarımızdaki sürülerle kendilerine ziyafet çekmek için bizi köle yapmak istiyorlardı.

13 Bu yüzden öyle oldu ki Kral Laman, halkını benim halkıma sataşması için kışkırtmaya başladı; bu nedenle ülkede savaşlar, kavgalar çıktı.

14 Çünkü Nefi ülkesindeki krallığının on üçüncü yılında, uzakta Şilom ülkesinin güneyinde, halkım sürülerini otlatıp onlara su verdikleri ve tarlalarında çalıştıkları bir sırada, kalabalık bir Lamanlı ordusu üstlerine gelip onları öldürmeye ve sürülerini ve tarlalarındaki mısırları alıp götürmeye başladı.

15 Evet ve öyle oldu ki yakalanmayanların hepsi Nefi şehrine kaçtı ve benden korunmak için yardım istediler.

16 Ve öyle oldu ki onları yaylar ve oklar, kılıçlar ve palalar ve gürzler ve sapanlar ve icat edebildiğimiz her çeşit silahlarla donattım; ve halkımla birlikte Lamanlılar'a karşı savaşmak üzere ilerledik.

17 Evet, Rab'bin gücüyle La-

manlılar'a karşı savaşmaya gittik; çünkü ben ve halkım, bizi düşmanlarımızın elinden kurtarması için Rab'be tüm gücümüzle yalvardık; çünkü atalarımızın nasıl kurtulduğunu hatırlamak için uyandırılmıştık.

18 Ve Tanrı feryadımızı duyup bizim dualarımızı cevaplandırdı; ve O'nun gücüyle ilerledik; evet, Lamanlılar'a karşı yürüdük ve bir gün ve bir gecede tam üç bin kırk üç kişiyi öldürdük; onları ülkemizden kovup atıncaya kadar öldürmeye devam ettik.

19 Ve ben, şahsen kendi ellerimle ölülerini gömmeye yardımcı oldum. Ve işte, büyük bir üzüntü ve kederle iki yüz yetmiş dokuz kardeşimizin öldürülmüş olduğunu gördük.

10. BÖLÜM

Kral Laman ölür—Halkı vahşî ve gaddar bir halktır ve yanlış geleneklere inanırlar—Zenif ve halkı onları yenilgiye uğratır. m.ö. tahminen 187–160 yılları.

VE öyle oldu ki krallığı yeniden kurmaya başladık ve ülkeye tekrar huzur içinde sahip olmaya başladık. Ve Lamanlılar tekrar halkımla savaşmaya geldiklerinde, elimde halkım için silah olsun diye her çeşit savaş silahları yaptırım.

2 Ve Lamanlılar'ın beklenmedik bir anda üzerimize saldırıp bizi yok etmemeleri için ülkenin her yanına nöbetçiler diktim; ve böylece halkımı ve sürülerimi korudum; ve onların düşman-

larımızın eline düşmesini engelledim.

3 Ve öyle oldu ki yıllarca, evet, yirmi iki yıl boyunca atalarımızın ülkesi bize miras kaldı.

4 Ve erkeklerin toprağı işleyip her türlü tahıl ve her türden çeşitli meyve yetiştirmelerini sağladım.

5 Ve kadınların eğirmelerini ve emek verip çalışmalarını ve çıplaklığımızı örtmek için her çeşit ince keten, evet ve her türlü bez dokumalarını sağladım; ve böylece ülkede refaha kavuştuk—böylece yirmi iki yıl boyunca sürekli huzur içinde yaşadık.

6 Ve öyle oldu ki Kral Laman öldü ve onun yerine oğlu hüküm sürmeye başladı. Ve Laman'ın oğlu, halkıma karşı ayaklanmaları için halkını kışkırtmaya başladı; bu yüzden halkıma saldırmak için savaş hazırlığı yapmaya başladılar.

7 Fakat halkımın üzerine saldırıp onları yok etmemeleri ve nasıl hazırladıklarını öğrenip onlara karşı önlem alabilmek için Şemlon ülkesinin her yanına casuslarımı göndermiştim.

8 Ve öyle oldu ki onlar, yaylarla ve oklarla ve kılıçlarla ve palalarla ve taşlarla ve sapanlarla donanmış adamlarından oluşan kalabalık ordularıyla Şilom ülkesinin kuzeyine geldiler; ve saçlarını kazıtmışlardı; öyle ki kafaları çıplaktı; ve bellerine deri bir kuşak bağlamışlardı.

9 Ve öyle oldu ki halkımın kadınlarını ve çocuklarını çölde sakladım; ve aynı zamanda eli silah tutan bütün yaşlı adamları

rımı ve ayrıca eli silah tutabilen bütün genç adamlarımı Lamanlılar'a karşı savaşmaları için bir araya topladım; ve herkesi yaşına göre savaş düzenine soktum.

10 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'a karşı savaşmaya gittik; ve ben, hatta ben bile bu yaşlı halimle Lamanlılar'la savaşmaya gittim. Ve öyle oldu ki Rab'bin gücüyle savaşa gittik.

11 Şimdi, Lamanlılar ne Rab'bi, ne de Rab'bin gücünü biliyorlardı; bu yüzden kendi güçlerine güveniyorlardı. Yine de insan gücü göz önüne alındığında güçlü bir halktılar.

12 Onlar vahşi, gaddar ve kana susamış bir halktı; atalarının geleneklerine inanıyorlardı—atalarının işlediği kötülükler yüzünden Yeruşalem ülkesinden kovulduklarını ve çöldeyken kardeşleri tarafından kendilerine haksızlık edildiğini ve denizi geçerken de kardeşleri tarafından kendilerine haksızlık edildiğine inanıyorlardı;

13 Ve yine, denizi geçtikten sonra ilk mirasları olan topraklarda onlara haksızlık edilmişti ve bütün bunların nedeni Nefi'nin, Rab'bin emirlerine onlardan daha sadık olmasıydı—bu yüzden Rab, ona lütuf göstermişti; çünkü Rab, onun dualarını işitip cevaplamıştı; ve çöldeki yolculuklarında önderliği almıştı.

14 Ve kardeşleri ise ona öfkelenmişlerdi, çünkü Rab'bin işlerini hiç anlamıyorlardı; onaların üzerindeyken de öfkelenmişlerdi, çünkü Rab'be karşı yüreklerini katılaştırmışlardı.

15 Ve vaadedilen diyara vardıklarında, halkın yönetimini ellerinden aldığını söyleyerek ona yine öfkelenmişler ve onu öldürmeye çalışmışlardı.

16 Ve yine, Rab'bin ona emrettiği gibi çöle doğru yola çıktığı için ona öfkelenmişlerdi; ve pirinç levhalara işlenen kayıtları alıp gittiği için, onun levhaları çaldığını söylüyorlardı.

17 Ve böylece onlar çocuklarına onlardan nefret etmelerini ve onları öldürmelerini ve onların mallarını çalmalarını ve zorla almalarını ve onları ortadan kaldırmak için ne gerekirse yapmalarını öğretiler; bu yüzden Nefi'nin çocuklarına karşı sonsuz bir nefret duyuyorlardı.

18 Bu gerçek sebepten dolayı Laman kralı, kurnazlığıyla, yalan söylemedeki ustalığıyla ve tatlı vaadleriyle beni kandırdı; sonuçta ben de bu halkımı bu ülkeye getirdim; öyle ki onları yok edebilmeleri için; evet ve yıllarca ülkede bunun acısını çektik.

19 Ve şimdi ben Zenif, Lamanlılar'la ilgili bütün bu şeyleri halkıma anlattıktan sonra halkımı Rab'be güvenerek tüm güçleriyle savaşa gitmeleri için yüreklendirdim; bu yüzden onlarla yüz yüze savaştık.

20 Ve öyle oldu ki onları ülkemizden bir daha sürüp çıkardık ve onları ağır bir yenilgiye uğratıp öldürdük; öldürdüklerimizimizin sayısı o kadar çoktu ki saymadık.

21 Ve öyle oldu ki yeniden kendi ülkemize döndük ve halkım

yeniden sürülerini beslemeye ve toprağı işlemeye başladı.

22 Ve şimdi, ben yaşlandığım için krallığı oğullarımdan birine bıraktım; onun için daha başka bir şey söylemeyeceğim. Ve Rab halkımı kutsasın. Amin.

11. BÖLÜM

Kral Nuh ülkeyi kötülükle yönetir — Karıları ve cariyeleriyle eğlenip çilgün bir yaşam sürer — Abinadi, halkın tutsak alınacağına dair peygamberlik eder — Kral Nuh, Abinadi'yi öldürmek ister. M.Ö. tahminen 160-150 yılları.

VE şimdi, öyle oldu ki Zenif, krallığı oğullarından biri olan Nuh'a verdi; bu yüzden Nuh, onun yerine hüküm sürmeye başladı; ve Nuh, babasının yolundan yürümedi.

2 Çünkü işte, Tanrı'nın emirlerini yerine getirmedi, tersine kendi gönlünün arzuları peşinde koştu. Ve çok sayıda karısı ve cariyesi vardı. Ve halkına günah işletip Rab'bin gözünde iğrenç olan şeyleri yaptırdı. Evet ve onlar cinsel ahlaksızlıklarda bulunup her türlü kötülüğü yaptılar.

3 Ve Nuh, onların sahip oldukları bütün malların, altınlarının ve gümüşlerinin beşte bir bölümünün ve bakırlarının ve demirlerinin beşte bir bölümünün ve besili hayvanlarının beşte bir bölümünü ve ayrıca bütün tahıllarının beşte bir bölümünü zorla alan bir vergi koydu.

4 Ve bütün bunları kendisini ve karılarını ve cariyelerini ve

ayrıca rahiplerini ve onların karılarını ve onların cariyelerini beslemek için yaptı; böylece krallığın durumunu değiştirmiş oldu.

5 Çünkü babası tarafından atanan rahiplerin hepsini görevden uzaklaştırdı ve yerlerine yenilerini, yüreklerindeki gururla böbürleneni atadı.

6 Evet ve böylece onlar tembelliklerinde ve puta taparlıklarında ve fuhuşlarında, Kral Nuh'un halka yüklediği vergilerle beslendiler; böylece halk kötülüğü beslemek için canla başla çalıştı.

7 Evet ve kralın ve rahiplerin boş, gönül alıcı sözlerine kanan halk da putperest olmuştu; çünkü halka pohpohlayıcı sözler söylüyorlardı.

8 Ve öyle oldu ki Kral Nuh birçok güzel, geniş binalar yaptırdı ve bunları ağaçtan yapılan ince işlemelerle ve altın ve gümüş ve demir ve pirinç ve zif ve bakır gibi her çeşit değerli eşyalarla süsledi.

9 Ve kendine geniş bir saray ve sarayın ortasına da bir taht yaptırdı, her şeyi iyi cins ağaçtan yaptırarak altın, gümüş gibi değerli eşyalarla süsledi.

10 Ve işçilerine tapınağın duvarları içinde iyi cins ağaçtan, bakırdan ve pirinçten her türlü güzel el işleri yaptırdı.

11 Ve bütün diğer koltuklardan daha yüksekte duran yüksek rahipler için ayrılan koltukların süslemelerini ise saf altından yaptırdı; ve yüksek rahipler, halkına yalan dolu boş sözler söylerken, bedenlerini ve

kollarını yaslayıp rahat etsinler diye önelerine bir göğüs siperi yaptırdı.

12 Ve öyle oldu ki tapınağın yanına bir kule yaptırdı; evet, çok yüksek bir kule yaptırdı; kule öyle yüksekti ki tepesine çıkınca Şilom ülkesini ve ayrıca Lamanlılar'ın elinde bulunan Şemlon ülkesini görebiliyordu; ve buradan çevredeki ülkenin tamamını gözetleyebiliyordu.

13 Ve öyle oldu ki Şilom ülkesinde de birçok binalar yaptırdı ve Şilom ülkesinin kuzeyindeki tepenin üzerine de büyük bir kule diktirdi; bu tepe Nefi çocuklarının ülkeden kaçtıkları zaman sığındıkları yerdi; ve Kral Nuh halkından topladığı vergilerle elde ettiği zenginlikleri böyle kullandı.

14 Ve öyle oldu ki gönlünü servetine kaptırarak zamanını karıları ve cariyeleriyle yiyip içerek geçirdi; ve ayrıca rahipleri de zamanlarını fahişelerle geçirdiler.

15 Ve öyle oldu ki ülkenin çevresine üzüm bağları diktirdi, üzüm cendereleri yaptırdı ve bol bol şarap üretti; ve bu yüzden kendisi de, halkı da ay-yaş oldu.

16 Ve öyle oldu ki onlar bir gün sürülerini otlatırken, Lamanlılar onun halkının üzerine, küçük gruplar halinde onların üzerine saldırdılar ve onları tarlalarında öldürmeye başladılar.

17 Ve Kral Nuh onları kovmak için bölgeye muhafızlar gönderdi; fakat yeterli sayıda göndermemişti; ve Lamanlılar onların üzerine saldırarak onları öldür-

düler ve sürülerinin çoğunu alıp ülkeden götürdüler; böylece Lamanlılar onları yok edip onlara karşı duydukları nefreti göstermeye başladılar.

18 Ve öyle oldu ki Kral Nuh onların üzerine ordularını gönderdi; ve onlar geri püskürtüldü; daha doğrusu bir süre için onları geri sürdüler; bu yüzden, yağmaladıkları malların sevinci içinde geri döndüler.

19 Ve şimdi, kazandıkları bu büyük zaferden dolayı yüreklerinde gururlandılar; kendilerinin elli tanesi Lamanlılar'ın binlercesine bedel gibi sözler ederek güçleriyle övünmeye başladılar; ve böyle övünüp duruyor, kandan ve kardeşlerinin kanını dökmekten büyük zevk alıyorlardı; ve bütün bunlar krallarının ve rahiplerinin kötülükleri yüzündendi.

20 Ve öyle oldu ki aralarında Abinadi adında bir adam vardı; ve Abinadi onların arasına çıkıp peygamberlik etmeye başladı ve şöyle dedi: İşte, Rab şöyle diyor ve bana şöyle diyerek emretti: Git, Rab bu halka şöyle diyor diye konuş: Bu halkın vay haline! Çünkü onların iğrençliklerini, kötülüklerini ve cinsel ahlaksızlıklarını gördüm; ve eğer tövbe etmezlerse, onları öfkemle ziyaret edeceğim.

21 Ve tövbe edip Tanrıları Rab'be dönmezlerse, işte, onları düşmanlarının eline teslim edeceğim; evet ve onlar tutsak edilecekler ve düşmanlarının elinde acı çekecekler.

22 Ve öyle olacak ki benim Tanrıları Rab olduğumu ve

halkımın işlediği kötülükleri yoklamaya gelen kıskanç bir Tanrı olduğumu bilecekler.

23 Ve öyle olacak ki tövbe edip Tanrıları Rab'be dönmezlerse, bu halk tutsaklığa getirilecek ve her şeye gücü yeten Rab Tanrı'dan başka hiç kimse onları kurtaramayacak.

24 Evet ve öyle olacak ki bana seslendiklerinde ağlayışlarını duymakta ağır davranacağım; evet ve düşmanları tarafından vurulmalarına göz yumacağım.

25 Ve Tanrıları Rab'be bütün güçleriyle seslenip çul ve kül içinde tövbe etmedikçe, onların dualarını işitmeyeceğim; ve onları sıkıntılarından kurtarmayacağım; ve Rab böyle diyor ve bana böyle emretti.

26 Şimdi öyle oldu ki Abinadi bu sözleri söyleyince, halk ona karşı öfkeleni ve onun canına kıymak istedi; ancak Rab, onu halkın elinden kurtardı.

27 Şimdi Kral Nuh, Abinadi'nin halka söylediği sözleri duyunca öfkelenerek şöyle dedi: Abinadi de kim oluyor! Ben ve halkım onun tarafından mı yargılanacak? Yahut halkımın başına böyle büyük bir belâ getirecek olan Rab de kim oluyor?

28 Abinadi'yi öldürebilmem için onu buraya getirmenizi emrediyorum; çünkü bu şeyleri halkımı kışkırtıp onları birbirlerine karşı öfkelendirmek ve halkımın arasında kavga çıkarmak için söyledi; bu yüzden onu öldüreceğim.

29 Şimdi halkın gözleri körleşmişti; bu yüzden Abinadi'nin sözlerine karşı yüreklerini

katılaştırdılar ve o andan itibaren Abinadi'yi yakalamaya çalıştılar. Ve Kral Nuh da Rab'bin sözüne karşı yüreğini katılaştırdı ve yaptığı kötülüklerden tövbe etmedi.

12. BÖLÜM

Abinadi, halkın yok olacağına ve Kral Nuh'un öleceğine dair peygamberlikte bulunduğu için hapsetilir—Sahte rahipler kutsal yazılardan bahsederek Musa yasasını tutuyormuş gibi davranırlar—Abinadi onlara On Emir'i öğretmeye başlar. m.ö. tahminen 148 yılı.

VE öyle oldu ki iki yıllık bir süreden sonra Abinadi kılık değiştirerek onların arasına geldi; öyle ki onu tanımadılar; ve Abinadi onların arasında şöyle diyerek peygamberlik etmeye başladı: Rab bana şöyle diyerek emretti—Abinadi, git ve bu halkıma peygamberlikte bulun; çünkü sözlerime karşı yüreklerini katılaştırdılar; yaptıkları kötülüklerden tövbe etmiyorlar; bu yüzden onları öfkemle ziyaret edeceğim; evet, ateşli öfkemle onları günahlarına ve iğrençliklerine göre yoklayacağım.

2 Evet, bu kuşağın vay haline! Ve Rab bana şöyle dedi: Elini uzat ve şöyle diyerek peygamberlik et! Rab şöyle diyor, öyle olacak ki bu kuşak, işlediği günahlar yüzünden tutsaklığa sürüklenecek ve yanağına tokadı yiyecek; evet ve askerler tarafından sürülüp öldürülecekler; ve gökteki akbabalar ve köpekler,

evet ve vahşi hayvanlar onların leşlerini yiyip bitirecek.

3 Ve öyle olacak ki Kral Nuh'un hayatı kızgın bir fırına atılmış giysinın değeri kadar olacak; çünkü o, benim Rab olduğumu bilecek.

4 Ve öyle olacak ki bu halkımı korkunç felâketlerle, evet, kıtlıkla ve salgın hastalıklarla cezalandıracağım; ve bütün gün boyunca onları inim inim inleteceğim.

5 Evet ve sırtlarına çok ağır yükler vuracağım ve dilsiz bir eşek gibi sürülüp götürülecekler.

6 Ve öyle olacak ki onların üzerine dolu yağdıracağım ve bu onları vuracak; ve onlar aynı zamanda doğu yeli ile vurulacaklar; ve tarlalarını da böcekler saracak ve tahıllarını yiyip bitirecekler.

7 Ve büyük bir salgın hastalıkla vurulacaklar—ve bütün bunları işledikleri kötülükler ve iğrençlikler yüzünden yapacağım.

8 Ve öyle olacak ki tövbe etmezlerse, onları yeryüzünden tamamen silip atacağım; ancak arkalarında bir kayıt bırakacaklar ve ben bu kayıtları ülkeye sahip çıkacak diğer uluslar için saklayacağım; evet, hatta bunu, bu halkın iğrençliklerini başka uluslara bildirmek için yapacağım. Ve Abinadi, bu halka karşı birçok konuda peygamberlik etti.

9 Ve öyle oldu ki halk ona karşı öfkelenmiş ve onu yakalayıp kralın önüne bağlı olarak getirdiler. Ve krala: "İşte, huzurunuz halkınız hakkında kötü

şeyler peygamberlik eden ve Tanrı'nın bu halkı yok edeceğini söyleyen bir adam getirdik!" dediler.

10 Ve bu adam aynı zamanda sizin hayatınız hakkında da kötü şeyler peygamberlik ediyor ve sizin yaşamınızın fırın ateşine atılan bir giysi gibi olacağını söylüyor.

11 Ve yine, sizin bir saman gibi, hatta tarlada hayvanların basıp ayakları altında çiğnedikleri kuru bir saman gibi olacağınızı söylüyor.

12 Ve yine, sizin açılır açılmaz esen rüzgarla birlikte toprağın yüzünde her tarafa dağılıp giden devedikeni çiçekleri gibi olacağınızı söylüyor. Ve bunu Rab'bin söylediğini iddia ediyor. Ve tövbe etmezseniz, bütün bunların başınıza geleceğini ve bunun da işlediğiniz kötülükler yüzünden olacağını söylüyor.

13 Ve şimdi, ey kralımız, siz ne büyük kötülük yaptınız ki ya da halkınız ne büyük günah işledi ki Tanrı tarafından suçlu bulunuyoruz ya da bu adam tarafından yargılanıyoruz?

14 Ve şimdi, ey kralımız, işte bizim suçsuzluğumuz ortada ve siz de, ey kralımız günah işlemediniz; öyleyse bu adam sizin hakkınızda yalan söylemiştir ve boşuna kehanet etmiştir.

15 Ve işte, biz güçlüyüz ve tutsaklık altına girmeyeceğiz; daha doğrusu düşmanlarımız bizi tutsak edemezler; evet ve siz ülkede refaha kavuştunuz ve bundan böyle de refaha kavuşacaksınız.

16 İşte, o adam burada, onu

elinize teslim ediyoruz; ne yapmanız gerekiyorsa, ona öyle yapın.

17 Ve öyle oldu ki Kral Nuh, Abinadi'yi hapse attırdı ve rahiplerinin bir araya toplanmasını emretti; böylece bir meclis toplantısı düzenleyerek ona ne yapacağına karar vermek istiyordu.

18 Ve öyle oldu ki onlar krala: "Sorguya çekmemiz için onu buraya getir!" dediler; ve kral da Abinadi'nin, rahiplerin huzuruna getirilmesi için emir verdi.

19 Ve Abinadi'ye söylediklerinin tersini söylettirip bu yolla onu suçlayabilmek için sorgulamaya başladılar; fakat Abinadi onlara cesur bir şekilde cevap verdi ve onların sorularına, evet, herkesi hayret içinde bırakacak cevaplarla karşı koydu; çünkü onların sorularının hiçbirini cevapsız bırakmadı ve onları konuştukları her konuda şaşkınlığa uğrattı.

20 Ve öyle oldu ki içlerinden biri Abinadi'ye şöyle dedi: Atalarımız tarafından yazılıp öğretilen şu sözlerin anlamı nedir:

21 Dağlar üzerinde müjdecinin ayakları ne güzeldir; o müjdeci ki, barış ilan ediyor, iyilik müjdesini getiriyor, kurtuluş ilan ediyor; Sion'a diyor: Tanrının krallık ediyor!

22 Bekçilerin seslerini yükselterek hep bir ağızdan şarkılar söyleyecekler; çünkü Rab'bin, Sion'u geri getireceğini gözleriyle görecekler.

23 Ey Yeruşalem harabeleri, sevinin! Hep bir ağızdan ezgiler söyleyin! Çünkü Rab, halkı-

nı teselli etti, Yerusaleml'i fidye ile kurtardı.

24 Rab, bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın her ucu Tanrımızın kurtarışını görecek.

25 Ve şimdi Abinadi onlara şöyle dedi: Siz rahip misiniz? Ve peygamberlik ruhunu anlıyormuş gibi bu halka öğretmenlik yapmaya kalkışyorsunuz da benden hâlâ bu şeylerin ne anlamaya geldiğini öğrenmek istiyorsunuz!

26 Size söylüyorum: Rab'bin yollarını saptırdığınız için vay halinize! Çünkü bu şeyleri anlasanız da, onları öğretmemişsiniz; bu yüzden Rab'bin yollarını saptırdınız.

27 Yüreklerinizi anlayışa açmadınız; bu yüzden akıllı davranmadınız. Öyleyse bu halka neler öğretiyorsunuz?

28 Ve onlar: "Musa yasasını öğretiyoruz!" dediler.

29 Ve Abinadi onlara yine şöyle dedi: Eğer Musa yasasını öğretiyorsanız, siz niye bu yasaya uymuyorsunuz? Niçin yüreklerinizi zenginliklere bağlıyorsunuz? Niçin zina işleyip gücünüzü fahişelerle harcıyorsunuz? Evet ve bu halkı günaha sokuyorsunuz; öyle ki Rab, bu halka karşı peygamberlik edip, evet, bu halkın başına gelecek olan büyük bir belâyı bildirmem için beni göndermek zorunda kaldı.

30 Gerçekleri konuştuğumu bilmiyor musunuz? Evet, gerçekleri konuştuğumu biliyorsunuz; ve Tanrı'nın önünde titremeniz gerekir.

31 Ve öyle olacak ki işlediğiniz kötülükler yüzünden cezalandırılacaksınız; çünkü biz Musa yasasını öğretiyoruz dediniz. Ve Musa yasası hakkında ne biliyorsunuz ki? Kurtuluş, Musa yasasının aracılığıyla mı gelir? Ne diyorsunuz?

32 Ve onlar cevap verip kurtuluşun Musa yasasının aracılığıyla geldiğini söylediler.

33 Fakat şimdi Abinadi onlara şöyle dedi: Biliyorum ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirirseniz, evet, Rab'bin, Musa'ya Sina dağında şöyle deyip verdiği emirleri yerine getirirseniz kurtulacaksınız:

34 Seni Mısır ülkesinden, tutsaklık evinden çıkararak Tanrın Rab, Ben'im.

35 Karşımda benden başka Tanrın olmayacaktır.

36 Kendin için oyma put, yukarıda göklerde olanın ya da aşağıda yerde olanın suretini hiç yapmayacaksın.

37 Şimdi Abinadi onlara şöyle dedi: Bütün bunları yaptınız mı? Size derim ki: Hayır, yapmadınız. Ve bu halka bütün bu şeyleri yapmaları gerektiğini öğrettiniz mi? Size derim ki: Hayır, öğretmediniz!

13. BÖLÜM

Abinadi ilahi bir güç tarafından korunur—Abinadi, On Emir'i öğretir—Kurtuluş yalnızca Musa yasası ile gelmez—Tanrının kendisi kefaretil ederek halkını fidye ile kurtaracaktır. m.ö. tahminen 148 yılı.

VE şimdi kral bu sözleri duyunca, rahiplerine, "Bu herifi götürüp onu öldürün" dedi; çünkü onunla yapacak ne işimiz var; zira bu adam deli.

2 Ve rahipler Abinadi'nin üzerine yürüyüp onu yakalamaya çalıştılar; ama Abinadi onlara karşı koyarak şöyle dedi:

3 Bana dokunmayın, eğer bana el sürerseniz, Tanrı size vuracaktır! Çünkü Rab'bin size iletmemi istediği mesajı henüz bitirmedim; cevap vermeme istediğiniz soruya da henüz cevap veremedim; bu yüzden Tanrı, şu an öldürülmeme izin veremeyecektir.

4 Fakat Tanrı'nın bana emrettiği emirleri yerine getirmeliyim; ve ben size gerçekleri söylediğim için bana kızılıyorsunuz. Ve yine, Tanrı'nın sözlerini söylediğim için beni deli olmakla yargılıyorsunuz.

5 Şimdi öyle oldu ki Abinadi bu sözleri söyledikten sonra, Kral Nuh'un adamları ona dokunmaya cesaret edemediler; çünkü Rab'bin Ruhu onun üzerindeydi ve yüzü tıpkı Sina dağında, Rab'le konuşurken parıldayan Musa'nın yüzü gibi olağanüstü bir görkemle parlıyordu.

6 Ve Abinadi, Tanrı'nın verdiği güç ve yetkiyle konuşuyordu; ve sözlerine şöyle diyerek devam etti:

7 Sizlerin beni öldürmeye gücünüz olmadığını görüyorsunuz; bu yüzden mesajımı bitireceğim. Evet ve kötülüklerinizle ilgili gerçekleri söylediğim için yüreğinize bıçak saplandığını görüyorum.

8 Evet ve sözlerim sizi şaşkına çeviriyor, hayretler içinde bırakıyor ve kızdırıyor.

9 Fakat ben mesajımı bitireceğim ve ardından bana ne olacağı o kadar önemli değil; yeter ki kurtulmuş olayım.

10 Fakat size şu kadarını söyleyeyim; bundan sonra bana ne yaparsanız, bu ileride olacak olayların bir örneği ve gölgesi olacaktır.

11 Ve şimdi size Tanrı'nın emirlerinin geri kalan kısmını okuyacağım; çünkü görüyorum ki bunlar yüreklerinize yazılmamış; görüyorum ki ömrünüzün büyük bir bölümü kötülük işlemeyi öğrenerek ve bunu öğreterek geçmiş.

12 Ve şimdi, size ne söylediğimi hatırlarsınız: Kendin için oyma put, yukarda göklerde olanın ya da aşağıda yerde olanın ya da yerin altında sularla olanın suretini hiç yapmayacaksın.

13 Ve yine: Onlara eğilmeyeceksin ve onlara hizmet etmeyeceksin; çünkü Ben, senin Tanrın Rab kıskanç bir Tanrıyım; benden nefret edenlerden, babaların yaptığı kötülükleri çocukların üzerinde, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar yoklarım.

14 Ve beni seven ve emirlerimi tutanların binlercesine merhamet gösteririm.

15 Tanrın Rab'bin adını boş yere ağzına almayacaksın; çünkü Rab, adını boş yere ağzına alanı suçsuz tutmayacaktır.

16 Sebt gününü kutsal tutmayı hatırla.

17 Altı gün çalışacaksın ve bütün işini yapacaksın;

18 Fakat Tanrın olan Rab'bin Sebt gününde, yedinci günde, sen ve oğlun ve kızın, erkek uşağın ve hizmetçi kızın ve hayvanların ve kapından içeri girmiş garibin hiçbir iş yapmayacak.

19 Çünkü Rab gökleri ve yeri ve denizi ve onlarda olan her şeyi altı günde yarattı; bunun için Rab, Sebt gününü bereketledi ve onu kutsadı.

20 Babana ve annene saygı göster ki Tanrın Rab'bin sana verdiği toprakta ömrün uzun olsun.

21 Öldürmeyeceksin.

22 Zina etmeyeceksin. Çalmayacaksın.

23 Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.

24 Komşunun evine göz dikmeyeceksin; komşunun karısına ve erkek uşağına ve hizmetçi kızına ve öküzüne ve eşeğine ve komşunun hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.

25 Ve öyle oldu ki Abinadi bu sözleri bitirdikten sonra onlara: "Bu halka, bu emirleri tutmaları için bütün bu şeylere uymaları gerektiğini öğrettiniz mi?" dedi.

26 Size derim ki: Hayır! Çünkü öğretmiş olsaydınız, Rab, bu halkın başına gelecek kötü şeyler hakkında peygamberlik etmem için beni buraya göndermezdi.

27 Ve şimdi kurtuluşun Musa yasasının aracılığıyla geldiğini söylediniz. Size derim ki şimdi-lik Musa yasasına uymanız yerindedir; fakat size derim ki gün gelecek, Musa yasasına uyma-za artık hiç gerek kalmayacak.

28 Ve ayrıca şunu söyleyeyim ki kurtuluş yalnız yasa yoluyla gelmez; ve Tanrı'nın kendisinin, halkının günahları ve kötülükleri için yapacağı kefaret olmadıkça, Musa yasası var olmasına rağmen onların mahvolması kaçınılmazdır.

29 Ve şimdi size derim ki İsrail çocuklarına bir yasanın verilmesi, evet, hatta çok sıkı bir yasanın verilmesi uygundu; çünkü onlar dik kafalı, kötülük işlemekte hızlı, ama Tanrıları Rab'bi hatırlamakta ağır davranan bir halktı.

30 Bu yüzden onlara bir yasa, evet, icraat ve törenler içeren bir yasa, Tanrı'yı ve O'na karşı olan görevlerini hatırlamaları için her gün sıkı sıkı uymak zorunda oldukları bir yasa verildi.

31 Fakat işte, size söylüyorum ki bütün bunlar ileride olacak şeylerin bir simgesiydi.

32 Ve şimdi, yasayı anladılar mı? Size derim ki: Hayır, onların hepsi yasayı anlamadı; ve bunun nedeni yüreklerini katılaştırdıkları içindi; çünkü Tanrı'nın fidye ile kurtuluşu olmadan hiç kimsenin kurtulamayacağını anlamadılar.

33 Çünkü işte, Musa onlara Mesih'in gelişi ve Tanrı'nın, halkını fidye ile kurtaracağı konularda peygamberlik etmedi mi? Evet ve hatta dünya başladığından beri peygamberlik eden bütün peygamberler az çok bunlardan söz etmedi mi?

34 Onlar, Tanrı'nın insançocukları arasına ineceğini ve üzerine insan bedeni alacağını

ve büyük bir güçle yeryüzünde ilerleyeceğini söylemediler mi?

35 Evet ve O'nun ölüleri dirilteceğini ve kendisinin zulüm görüp acılar çekeceğini söylemediler mi?

14. BÖLÜM

İşaya, Mesih'ten konuşur—Mesih'in aşağılanacağını ve çekeceği acıları bildirir—Mesih, canını günaha kurban olarak sunacak ve günahkârlar için aracı olacaktır—İşaya 53. Bölüm ile karşılaştırın. m.ö. tahminen 148 yılı.

EVET, hatta İşaya şöyle demiyor mu: Haberimize kim inandı ve Rab'bin kolu kime gösterildi?

2 Çünkü O'nun önünde körpe bir fidan gibi ve kurak topraktan çıkan bir kök gibi büyüyecek; onun ne biçimi, ne de güzelliği var; ve gösterişi de yok ki, kendisine bakınca gönlümüz onu istesin.

3 Hor görüldü ve insanlar tarafından kabul edilmedi; acıları tanımış, dertlerin adamı; ve ondan yüzlerimizi saklıyormuşuz gibi hor görüldü ve biz O'nu saymadık.

4 Elbette bizim acılarımızı O taşıdı ve dertlerimizi O yükledi; yine de biz O'nun cezaya uğradığını, Tanrı tarafından vurulduğunu ve eziyete uğratıldığını sandık.

5 Fakat günahlarımızdan ötürü O yaralandı; kötülüklerimizden ötürü O ezildi; huzurumuz için olan ceza O'nun üzerine

indi; ve O'nun kamçı yaralarıyla biz şifa bulduk.

6 Hepimiz koyunlar gibi yolu şaşırдық; her birimiz kendi yoluna döndü; ve Rab, hepimizin kötülüklerini O'nun üzerine koydu.

7 Ona kötü muamele ettiler; acılar çektirdiler, yine de ağzını açmadı; boğazlanmaya götürülen bir kuzu gibi ve kırkıcılarının önünde dilsiz duran bir koyun gibi ağzını açmadı.

8 Hapishaneden alınıp yargılanmadan götürüldü; ve onun soyunu kim duyuracak? Çünkü O diriler diyarından kesilip alındı; halkımın günahları yüzünden vuruldu.

9 Ve hiç kötülük yapmadığı ve ağzında hiç hile bulunmadığı halde, mezarını kötülerin yanında yaptılar; ve ölümünde zenginlerle beraberdi.

10 Yine de onu ezmek Rab'be hoş görüldü; O'nu eleme düşürdü; O'nun canını günaha kurban olarak sunacağı zaman, O kendi soyunu görecektir, ömrünün günlerini uzatacak ve Rab'bin muradı onun elinde ileri gidecek.

11 Ruhunun çektiği acıları görecektir ve memnun olacak; doğru hizmetkârım birçoklarını kendi bilgisiyle temize çıkaracak; çünkü onların kötülüklerini kendisi yüklenecek.

12 Bu yüzden büyüklerle beraber ona pay vereceğim ve ganimeti güçlülerle bölüşecek; çünkü canını ölüme döktü ve günahkârlarla sayıldı; ve çoğunun günahını O taşıdı ve günahkârlar için aracı oldu.

15. BÖLÜM

Mesih, hem Baba hem de Oğul'dur —O aracılık edecek ve halkının günahlarını taşıyacak—Halkı ve bütün kutsal peygamberler O'nun soyudur—Dirilişi getiren O'dur —Küçük çocuklar sonsuz yaşama sahiptir. M.Ö. tahminen 148 yılı.

VE şimdi Abinadi onlara: "Tanrı'nın kendisinin insançocukları arasına ineceğini ve halkını fidiye ile kurtaracağını anlamanızı dilerim" dedi.

2 Ve O, bedende yaşadığı için ona Tanrı'nın Oğlu denecektir; ve bedenine Baba'nın isteğine göre hükmedebildiği için Baba ve Oğul'dur.

3 Baba'dır, çünkü Tanrı'nın gücüyle ana rahmine düşmüştür ve bedenden dolayı da Oğul'dur; böylece hem Baba hem de Oğul olur.

4 Ve onlar tek bir Tanrı, evet, göğün ve yerin gerçek Sonsuz Babası'dır.

5 Ve böylece beden Ruh'a boyun eğer ya da Tanrı bir olduğundan, Oğul Baba'ya boyun eğip, ayartmalara katlanır, ama ayartmalara boyun eğmez; ama halkı tarafından alay edilmeye ve kamçılanmaya ve kovulmaya ve reddedilmeye katlanır.

6 Ve bütün bunların ardından, insançocukları arasında güçlü mucizeler yaptıktan sonra, evet, hatta İşaya'nın söylediği gibi, kırkıcılar önünde dilsiz duran bir koyun gibi ağzını açmadan götürülecektir.

7 Evet, böyle götürülüp çarımha gerilecek ve öldürülecektir;

bedeni ölüme boyun egecek, Oğul'un isteği Baba'nın isteğinden yutulmuş olacaktır.

8 Ve böylece Tanrı ölüme karşı galip gelir, insançocukları için aracılık etme gücünü Oğul'a vererek ölümün bağlarını koparır.

9 Göğe yükselir ve içindeki merhametiyle, insançocuklarına karşı şefkatle dolarak, onların ve adaletin arasında durur; onların kötülüklerini ve günahlarını üstüne alarak ölümün bağlarını kırar ve onları fidiye ile kurtararak adaletin gereklerini yerine getirir.

10 Ve şimdi size söylüyorum, onun soyunu kim duyuracak? İşte, size derim ki onun canı günaha kurban edildiğinde, O, soyunu görecektir. Ve şimdi ne diyorsunuz? Ve O'nun soyu kim olacak?

11 İşte size, kutsal peygamberlerin, evet, Rab'bin gelişi hakkında peygamberlik eden bütün kutsal peygamberlerin sözlerini dinleyen herkese söylüyorum—onların sözlerine kulak veren ve Rab'bin kendi halkını fidiye ile kurtaracağına inanan ve günahlarının bağışlanması için o günü dört gözle bekleyen sizlere diyorum, size derim ki bunlar, O'nun soyudur ya da Tanrı'nın Krallığı'nın varisleridir.

12 Çünkü günahlarını taşıdığı kişiler onlardır; günahlarından fidiye ile kurtarmak için uğruna öldüğü kişiler onlardır. Ve şimdi onlar O'nun soyu değil midir?

13 Evet ve peygamberler, ağzını peygamberlik etmek için açan

herkes, suç işlemeyen, dünya başladığından beri her zaman gelen bütün kutsal peygamberler onun soyu değil midir? Size derim ki onlar, O'nun soyudur.

14 Ve barış ilan eden, iyilik müjdesini getiren, kurtuluşu ilan eden ve Sion'a: "Tanrının krallık ediyor!" diyen onlardır.

15 Ve dağlar üzerinde onların ayakları ne güzeldir!

16 Ve yine, dağlar üzerinde hâlâ barışı ilan edenlerin ayakları ne güzeldir!

17 Ve yine, dağlar üzerinde bundan sonra, evet, bu andan sonsuza dek barışı ilan edecek olanların ayakları ne güzeldir!

18 Ve işte, size hepsi bu kadar değil diyorum. Çünkü dağlar üzerinde müjde getiren, barışın kurucusu, evet, kendi halkını fidiye ile kurtaran Rab'bin, evet, halkına kurtuluşu bağışlayanın ayakları ne güzeldir!

19 Çünkü dünyanın kurulduğundan beri hazırlanmış, halkı için yerine getirdiği fidiye ile kurtuluş olmasaydı, size söylerim, bu kurtuluş olmasaydı, tüm insanlık mahvolurdu.

20 Fakat işte, ölümün bağları kırılacak ve Oğul krallık edecek; ve ölümlerin üzerinde gücü olacak; bu yüzden ölümlerin dirilişini gerçekleştirecek.

21 Ve bir diriliş gelecek; hatta bu, ilk diriliş olacak; evet, bu, yaşamış olanların, yaşayanların ve Mesih'in dirilişine dek yaşayacak olanların dirilişini olacak—çünkü O böyle çağrılacak.

22 Ve şimdi, bütün peygamberlerin ve onların sözlerine inanan herkesin, yani Tanrı'nın

emirlerini yerine getirmiş olan herkesin dirilişi ilk dirilişte meydana gelecek; bu yüzden onlar ilk dirilenlerdir.

23 Onlar kendilerini fidiye ile kurtaran Tanrı'nın yanında yaşamak için dirileceklerdir; böylece ölümün bağlarını koparan Mesih'in aracılığıyla sonsuz yaşama kavuşacaklardır.

24 Ve ilk dirilişte yer alacak olanlar bunlardır; ve Mesih gelmeden önce kendilerine kurtuluş bildirilmediği için her şeyden habersiz ölenler bunlardır. Ve böylece Rab bu insanların geri getirilmesini sağlar; ve onlar ilk dirilişte yer alacaktır ya da Rab tarafından fidiye ile kurtarılacaklardır.

25 Ve küçük çocuklar da sonsuz yaşama kavuşacaklardır.

26 Fakat işte ve Tanrı'dan korkun ve O'nun önünde titreyin; çünkü titremeniz gerekir; çünkü Rab kendisine baş kaldırıp günahlarında ölenlerin hiçbirini fidiye ile kurtarmaz; evet, dünya başladığından beri günahları içinde ölüp giden, Tanrı'ya bile bile baş kaldıran ve Tanrı'nın emirlerini bilip onları yerine getirmeyenlerin hiçbirini ilk dirilişte yer almayacaktır.

27 Bu yüzden titremeniz gerekmez mi? Çünkü böyleleri için kurtuluş yoktur; çünkü Rab böylelerini fidiye ile kurtarmaz; evet, Rab böylelerini fidiye ile kurtaramaz; çünkü kendi kendisini inkâr edemez; çünkü hakkını isteyen adaleti inkâr edemez.

28 Ve şimdi size, Rab'bin

kurtuluşunun her ulusa, sülaleye, dile ve halka ilan edileceği zaman gelecektir, diyorum.

29 Evet, Rab, bekçilerin seslerini yükselterek hep bir ağızdan şarkılar söyleyecekler; çünkü Rab'bin, Sion'u geri getirdiğini gözleriyle görecekler.

30 Ey Yeruşalem harabeleri sevinin! Hep bir ağızdan ezgiler söyleyin; çünkü Rab halkını teselli etti; Yeruşalem'i fidiye ile kurtardı.

31 Rab bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın her ucu Tanrımızın kurtuluşunu görecek.

16. BÖLÜM

Tanrı, insanları kaybolmuş ve düşmüş hallerinden fidiye ile kurtarır—Bedensel olanlar sanki fidiye ile hiç kurtuluş yokmuş gibi kalırlar—Mesih dirilişi gerçekleştirerek sonsuz yaşam ya da sonsuz laneti getirir. M.Ö. tahminen 148 yılı.

VE şimdi, öyle oldu ki Abinadi bu sözleri konuştuktan sonra, elini uzatıp şöyle dedi: Gün gelecek herkes Rab'bin kurtuluşunu görecektir; her ulusun, her sülalenin, her dilin ve her halkın göz göze geleceği ve Tanrı'nın önünde O'nun yargılarının doğru olduğunu itiraf edeceği zaman gelecektir.

2 Ve o zaman kötüler dışarıya atılacak ve ağlayıp dövünmeye, bağırıp dişlerini gıcırdatmaya nedenleri olacak; ve bu Rab'bin sesine kulak vermedikleri için

böyle olacak; bu yüzden, Rab onları fidiye ile kurtarmayacak.

3 Çünkü onlar bedensel ve şeytanidir; ve şeytanın onların üzerinde gücü vardır; evet, hatta ilk anne ve babamızı aldatan o yaşlı yılan, onların düşmelerine neden olup bütün insanlığın da bedensel, şehvet düşkününü, şeytani olmasına, kötüyü iyiden ayırmasını bilecek şeytana boyun eğmelerine neden olmuştur.

4 Böylece bütün insanlık kaybolmuştur; ve işte, Tanrı kendi halkını kaybolmuş ve düşmüş hallerinden fidiye ile kurtarmasaydı, insanlık sonsuza dek kaybolmuş olurdu.

5 Fakat şunu hatırlayın ki bedensel tabiatında kalmakta direnen ve Tanrı'ya karşı günah ve isyan yolunda yürümeye devam eden düşmüş halinde kalır ve şeytan onun üzerinde tüm güce sahiptir. Bu yüzden, sanki fidiye ile kurtuluş olmamış gibi, Tanrı'ya düşman kesilir; ve şeytan da Tanrı'nın bir düşmanıdır.

6 Ve şimdi Mesih dünyaya gelmemiş olsaydı—olacakları sanki şimdiden olmuş gibi söylüyorum—fidiye ile kurtuluş olamazdı.

7 Ve mezar zafer kazanmasın ve ölümün dikenini olmasın diye Mesih ölümlerinin arasından dirilmeseydi ya da ölüm bağlarını koparmasaydı, hiçbir diriliş olamazdı.

8 Fakat bir diriliş vardır; bu yüzden mezar yenik düşmüş ve ölümün dikenini ise Mesih'le yutulmuştur.

9 O dünyanın ışığı ve canıdır;

evet, sonsuza dek sürecek, hiç söndürülemez bir ışıktır; evet ve aynı zamanda sonsuz yaşamdır, öyle ki artık ölüm olmayacaktır.

10 Hatta bu ölümlülük ölümsüzlüğe, bu çürüklük çürümezliğe bürünecek ve yaptığı iyi işlerin iyi ya da kötü oluşuna göre Tanrı tarafından yargılanmak üzere O'nun yargı kürsüsü önüne çıkarılacaktır—

11 Eğer yaptığı işler iyiyse sonsuz yaşam ve mutluluk dirilişine, eğer kötüyse sonsuz lanet dirilişine kavuşacaklardır; onları kendisine bağlayan şeytana teslim edileceklerdir ki, bu lanetlenmektir—

12 Kendi bedensel istekleri ve arzuları doğrutusunda giderek, merhametin kolları kendilerine açılmışken Rab'bi hiç çağırmadılar; çünkü merhametin kolları onlara doğru açılmıştı, ama onlar bunu istemediler; kötülüklerinden dolayı uyarıldıkları halde kötülüklerini yine de bırakmadılar; ve tövbe etmeleri emredildiği halde yine de tövbe etmek istemediler.

13 Ve şimdi, titreyip günahlarınızdan tövbe etmeniz ve yalnızca Mesih'te ve O'nun aracılığıyla kurtulabileceğinizi hatırlamanız gerekmez mi?

14 Bu yüzden Musa yasanın öğretirseniz, bu yasanın ileride olacakların bir gölgesi olduğunuda öğretin.

15 Onlara, fidyeye kurtuluşun Sonsuz Baba'nın ta kendisi olan Rab Mesih'in aracılığıyla geleceğini öğretin. Amin.

17. BÖLÜM

Alma, Abinadi'nin sözlerine inanır ve onları yazar—Abinadi yanarak can verir—Kendisini öldürenlerin ateşte yanacağını ve hastalıklara yakalanacağını peygamberlik eder. M.ö. tahminen 148 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki Abinadi bu sözlerini bitirince, kral rahiplere onu alıp götürmelerini ve öldürtmelerini emretti.

2 Ancak, rahiplerin arasında Alma adında, Nefi soyundan biri vardı. Ve o genç bir adamdı ve Abinadi'nin söylediği sözlerle inanmıştı; çünkü Abinadi'nin yüzlerine vurduğu kötülükleri biliyordu; bu yüzden Abinadi'ye kızmaması, onu serbest bırakıp huzur içinde gitmesine izin vermesi için krala yalvarmaya başladı.

3 Fakat kral daha da öfkelenererek Alma'yı aralarından dışarı attırdı ve onu öldürmeleri için hizmetkarlarını arkasından gönderdi.

4 Fakat Alma onların önünden kaçıp saklandı; öyle ki onu bulamadılar. Ve günlerce ortaya çıkmayan Alma, Abinadi'nin söylediği bütün sözleri yazdı.

5 Ve öyle oldu ki kral, nöbetçilerine Abinadi'nin çevresini sarmalarını ve onu yakalamalarını emretti; ve nöbetçiler Abinadi'yi bağlayıp hapse attılar.

6 Ve üç gün sonra, kral rahiplerine danışarak onu yine huzuruna getirtti.

7 Ve ona şöyle dedi: Abinadi, seni suçlayacak bir neden bulduk ve sen ölümü hak ettin.

8 Çünkü sen, Tanrı'nın kendisinin insançocukları arasına geleceğini söyledin; ve şimdi bu yüzden, benim ve halkımla ilgili söylemiş olduğun kötü sözlerin hepsini geri almazsan idam edileceksin.

9 Şimdi Abinadi ona şöyle dedi: Sana derim ki, bu halkla ilgili sana söylediğim sözleri geri almayacağım, çünkü onlar doğrudur; ve bunların gerçek olduğunu bilirsiniz diye size bile bile yakalandım.

10 Evet ve hatta ölünceye kadar acı çeksem bile sözlerimi geri almayacağım ve bu sözler size karşı tanıklık edecektir. Ve eğer beni öldürürseniz, masum kanı dökmüş olacaksınız ve bu da son günde size karşı tanıklık edecektir.

11 Ve şimdi Kral Nuh, söylediklerinden korktuğu için, onu salıvermek üzereydi; çünkü Tanrı'nın yargılarının üzerine geleceğinden korkuyordu.

12 Fakat rahipler ona karşı seslerini yükselterek onu suçlamaya başladılar. "Krala hakaret etti!" dediler. Bu yüzden kralı ona karşı öfkeliendirdiler ve kral da öldürülmesi için onu ellerine teslim etti.

13 Ve öyle oldu ki Abinadi'yi tutup bağladılar ve derisini odunlarla, evet, ölünceye kadar yaktılar.

14 Ve şimdi alevler onu yakmaya başladığında, Abinadi onlara şöyle diyerek haykırdı:

15 İşte, bu yaptığınız gibi, öyle olacak ki soyunuz da birçok kişiye benim çektiğim acıları çek-tirecek, hatta yanarak ölmenin

acısını çecktirecek; ve bu, Tanrı-ları Rab'bin kurtuluşuna inan-dıkları için olacak.

16 Ve öyle olacak ki kötülükle-riniz yüzünden her çeşit hasta-lığa tutulup korkunç sıkıntılar çekeceksiniz.

17 Evet ve her yandan vurula-caksınız ve vahşi, yırtıcı hay-vanların kovaladığı şaşkın bir sürü gibi oraya buraya sürülüp dağıtılacaksınız.

18 Ve o gün peşinize düşüle-cek ve düşmanlarınızın eline geçeceksiniz; ve işte o zaman benim çektiğim acıları siz de çekeceksiniz, yanarak ölmenin acısını çekeceksiniz.

19 Tanrı, halkını öldürenler-den öcünü böyle alır. Ya Rab, ruhumu kabul et!

20 Ve şimdi, Abinadi bu sözle-ri söyler söylemez öldü, yanarak can verdi; evet, Tanrı'nın emir-lerini inkâr etmek istemediği için idam edildi, sözlerinin ger-çekliğini de ölümüyle mühür-lemiş oldu.

18. BÖLÜM

Alma gizlice vaaz verir—Vaftiz antlaşmasını bildirir ve Mormon sularında vaftiz eder—Mesih'in Kilisesi'ni kurar ve rahipler atar—Rahipler çalışarak geçimlerini sağlar ve halkı öğretirler—Alma ile halkı, Kral Nuh'tan kaçıp çöle giderler. m.ö. tahminen 147–145 yılları.

VE şimdi, öyle oldu ki Kral Nuh'un hizmetkârlarından kaçan Alma, günahlarından ve kötülüklerinden tövbe etti ve

gizlice halkın arasına girerek Abinadi'nin sözlerini öğretmeye başladı.

2 Evet, ileride olacaklar hakkında ve ayrıca Mesih'in gücü ve acıları ve ölümü ve O'nun dirilişi ve göğe yükselişiyle gerçekleşecek olan ölümlerin dirilişi ve insanların fidiye ile kurtuluşu hakkında öğretmeye başladı.

3 Ve sözünü dinlemek isteyen herkese öğretti. Ve kralın haberi olmasın diye onlara gizlice öğretiyordu. Ve birçokları onun sözlerine inandı.

4 Ve öyle oldu ki ona inananların hepsi, adını kraldan almış olan ve ülkenin sınırlarında bulunan Mormon adında bir yere gittiler; burası bazı zamanlar veya bazı mevsimlerde vahşi hayvanlarla dolu olurdu.

5 Şimdi, Mormon'da duru suyu olan bir kaynak vardı ve Alma oraya sığınyordu; suyun yakınında küçük ağaçlardan bir koruluk vardı, gündüzleri kralın aramalarından orada saklanıyordu.

6 Ve öyle oldu ki ona inananların hepsi, sözlerini dinlemek için oraya gidiyorlardı.

7 Ve öyle oldu ki günler sonra Mormon denilen yerde, Alma'nın sözlerini dinlemek üzere büyük bir kalabalık toplandı. Evet, Alma'nın sözlerine inananların hepsi onu dinlemek için bir araya toplanmıştı. Ve Alma onlara öğretti ve onlara tövbe, fidiye ile kurtuluş ve Rab'be iman konularında vaaz verdi.

8 Ve öyle oldu ki onlara şöyle dedi: İşte burası Mormon suları

(çünkü orası böyle biliniyordu) ve şimdi, siz Tanrı'nın ağılına katılmayı ve O'nun halkı olarak çağrılmayı arzu ediyorsanız ve çektiğiniz yüklerin hafiflemesi için birbirinizin yükünü taşımaya hevesliyseniz;

9 Evet ve yas tutanlarla birlikte yas tutmaya, evet ve teselli olmaya ihtiyacı olanları teselli etmeye ve her zaman ve her şeyde ve olabileceğiniz her yerde, hatta ölüncüye kadar Tanrı'nın tanıkları olarak durmaya hevesliyseniz, böylece Tanrı tarafından fidiye ile kurtarılabilir ve ilk dirilişte dirilecek olanların arasında sayılabilirsiniz; böylece sonsuz yaşama kavuşabilirsiniz —

10 Şimdi size söylüyorum, eğer yüreklerinizin arzusu buysa, Ruhunu üzerinize daha bol dökebilmesi için Rab'be hizmet edeceğinize ve O'nun emirlerini tutacağınıza dair O'nunla bir antlaşmaya girdiğinizin kanıtı olarak O'nun adıyla vaftiz olmaya neden karşı çıkıyorsunuz?

11 Ve şimdi halk bu sözleri duyunca sevinçle el çırparak: "Yüreklerimizin arzusu budur!" diye haykırdı.

12 Ve şimdi öyle oldu ki Alma en başta olanlardan biri olan Helam'ı yanına alarak ilerledi, suya inip durdu ve şu sözleri haykırdı: Ya Rab, Ruhunu hizmetkârının üzerine dök ki kutsal bir yürekle bu işi yapabilsin.

13 Ve Alma, bu sözleri söyledikten sonra, Rab'bin Ruhunu onun üzerindeydi ve Alma şöyle dedi: Helam, her şeye gücü yeten Tanrı'dan aldığım yetkiyi-

le, bu ölümlü bedende ölüncüye kadar O'na hizmet edeceğine dair bir antlaşmaya girdiğinin kanıtı olarak seni vaftiz ediyorum; ve Rab'bin Ruhu üzerine dökülsün ve Rab, dünyanın kuruluşundan beri hazırlamış olduğu Mesih'in fidiye ile kurtarıcı aracılığıyla sana sonsuz yaşamı bağışlasın.

14 Ve Alma bu sözleri söyledikten sonra hem kendisi hem de Helam suya gömüldüler ve Ruh'la dolu olarak kalkıp sevinçle sudan çıktılar.

15 Ve Alma yine bir başkasını aldı ve ikinci kez suya girerek onu da ilki gibi vaftiz etti; yalnız bu sefer kendisi suya dalmadı.

16 Ve bu şekilde Mormon denilen yere gelmiş olan herkesi vaftiz etti; ve onların sayısı iki yüz dört candı; evet ve onlar Mormon sularında vaftiz olarak Tanrı'nın lütfuyla doldular.

17 Ve o zamandan itibaren, Tanrı'nın Kilisesi ya da Mesih'in Kilisesi diye adlandırıldılar. Ve öyle oldu ki Tanrı'nın gücü ve yetkisiyle vaftiz edilen herkes O'nun Kilisesi'ne katıldı.

18 Ve öyle oldu ki Alma, Tanrı'dan aldığı yetkiyle rahipler atadı; hatta onlara Tanrı'nın Krallığı ile ilgili konularda ders vermeleri ve vaaz vermeleri için aralarındaki her elli kişinin başına bir rahip atadı.

19 Ve onlara kendi öğrettiklerinin ve kutsal peygamberlerin ağzından söylenmiş olan sözlerin dışında hiçbir şey öğretmemelerini emretti.

20 Evet, hatta tövbe ve halkını fidiye ile kurtarmış olan Rab'be

imanın dışında hiçbir şey öğretmemelerini emretti.

21 Ve birbirleriyle çekişmelerini, ama aynı gözle ileriye bakmalarını, tek inanç ve tek vaftizle gönüllerini sevgi ve birlik içinde birleştirmelerini emretti.

22 Ve onlara böyle vaaz etmelerini buyurdu. Ve böylece Tanrı'nın çocukları oldular.

23 Ve onlara sebt gününe dikkat edip o günü kutsal tutmalarını ve ayrıca her gün de Tanrıları Rab'be şükretmelerini emretti.

24 Ve ayrıca atamış olduğu rahiplerin de geçimlerini sağlamak için kendi elleriyle çalışmaları gerektiğini emretti.

25 Ve haftanın bir günü bir araya toplanıp halka öğretmek ve Tanrıları Rab'be ibadet etmek için ayrılmıştı; ve ayrıca ellerinden geldiği kadar sık sık bir araya geleceklerdi.

26 Ve rahipler geçimlerini sağlamak için halka yük olmayacaktı; ama çalışmaları karşılığında Tanrı'nın lütfunu elde ederek Ruh'ta güçleneceklerdi; Tanrı hakkında bilgi sahibi olarak Tanrı'nın gücü ve yetkisiyle öğretebileceklerdi.

27 Ve Alma, Kilise halkından olanların mallarını vermelerini emretti; her biri sahip olduğu ölçüde verecekti; malı çok olan çok verecek ve malı az olandan az istenecekti; ve malı olmaya ise verilecekti.

28 Ve böylece kendi özgür istekleri ve Tanrı'ya karşı duydukları iyi arzularıyla yardıma ihtiyacı olan rahiplere, evet ve

muhtaçlara, çıplak canlara mallarından vereceklerdi.

29 Ve Alma, Tanrı'dan emir alarak onlara bunu söyledi; ve onlar da Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yürüdüler; ihtiyaçlarına ve isteklerine göre birbirlerine hem maddi, hem de ruhsal yönden yardım ettiler.

30 Ve şimdi öyle oldu ki bütün bunlar Mormon'da, evet, Mormon sularının yanında, Mormon sularının yanında ki ormanda oluyordu; evet, Mormon yeri, Mormon suları, Mormon ormanı, bunlar Fidye ile Kurtarıcıları'nın bilgisine orada kavuşmuş olanların gözünde ne güzeldir; evet ve onlar da ne kadar kutsanmışlardır, çünkü onlar sonsuza dek Rab'bi öven ilahiler söyleyeceklerdir.

31 Ve bunlar kral öğrenmesin diye ülkenin sınırında oluyordu.

32 Fakat işte, öyle oldu ki halk arasında bir kıpırtı olduğunu sezen kral, onları gözetlemeleri için hizmetkârlarını gönderdi. Bu yüzden Rab'bin sözünü duymak için toplandıkları bir gün, kral onları keşfetti.

33 Ve şimdi kral, Alma'nın, halkı kendisine karşı ayaklanmaya kışkırttığını söyledi; bu yüzden onları yok etmek üzere ordusunu gönderdi.

34 Ve öyle oldu ki Alma'ya ve Rab'bin halkına kralın ordusunun geldiği bildirildi; bunun üzerine çadırlarını ve ailelerini alarak çöle gittiler.

35 Ve sayıları yaklaşık dört yüz elli candı.

19. BÖLÜM

Gideyon Kral Nuh'u öldürmeye çalışır—Lamanlılar ülkeyi istila ederler—Kral Nuh yanarak ölür—Limhi haraç ödeyen bir kral olarak hüküm sürer. m.ö. tahminen 145–121 yılları.

VE öyle oldu ki Rab'bin halkını arayan kralın ordusu eli boş döndü.

2 Ve şimdi işte, kralın kuvvetleri azaldığı için sayıları azdı ve geriye kalan halk da bölünmeye başlamıştı.

3 Ve azınlıkta kalan taraf krala gözdağı verici sözler söylemeye başladı ve aralarında büyük bir çekişme başladı.

4 Ve şimdi aralarında Gideyon adında biri vardı; ve o güçlü bir adamdı ve krala düşmandı; bu yüzden kılıcını çekerek öfkeyle kralı öldüreceğine yemin etti.

5 Ve öyle oldu ki Gideyon kralla dövüştü ve kral yenileceğini anlayınca oradan kaçtı; ve koşarak tapınağın yanında ki kuleye çıktı.

6 Ve Gideyon onun peşinden gitti ve kralı öldürmek için kuleye çıkmak üzereydi; ve kral çevresine bakıp Şemlon ülkesine doğru göz attı; ve işte, Lamanlıların ordusu ülke sınırlarından içeri giriyordu.

7 Ve şimdi kral can korkusuyla şöyle bağırdı: Gideyon, canımı bağışla! Lamanlılar üzerimize yürüyor ve bizi yok edecekler; evet, halkımı yok edecekler.

8 Ve şimdi halk kralın umurunda bile değildi; o kendi canını

düşünüyordu; yine de Gideyon onun canını bağışladı.

9 Ve kral halka Lamanlılar'dan kaçmalarını emretti ve kendisi de önlerinden gitti; ve onlar eşleri ve çocuklarıyla birlikte çöle kaçtılar.

10 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onların peşlerinden gittiler ve yetişip onları öldürmeye başladılar.

11 Şimdi öyle oldu ki kral bütün erkeklerle eşlerini ve çocuklarını bırakıp Lamanlılar'dan kaçmalarını emretti.

12 Şimdi birçokları eşlerini ve çocuklarını bırakmak istemedi, ama onların yanında kalıp birlikte ölmeyi tercih ettiler. Ve geri kalanlarsa, eşlerini ve çocuklarını bırakıp kaçtılar.

13 Ve öyle oldu ki eşleri ve çocuklarıyla kalanlar, kendilerini öldürmemelerini Lamanlılar'dan rica etsinler diye güzel kızlarını önden gönderdiler.

14 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onlara acıdılar, çünkü kadınlarının güzelliğiyle büyülenmişlerdi; .

15 Bu yüzden Lamanlılar onların canlarını bağışladılar ve onları tutsak edip gerisingeri Nefi ülkesine götürdüler; ve Kral Nuh'u Lamanlılar'ın eline teslim edip, mallarını, hatta sahip oldukları her şeyin yarısını, altınlarının ve gümüşlerinin ve bütün değerli eşyalarının yarısını onlara teslim etmek şartıyla ülkeyi mülk edinmeleri için onlara bağışladılar; ve her yıl Laman Kralı'na böyle haraç ödemek zorundaydılar.

16 Ve şimdi tutsak edilenlerin

arasında adı Limhi olan kralın oğullarından birisi de vardı.

17 Ve şimdi Limhi babasının öldürülmesini istemiyordu; ancak kendisi doğru bir kişi olduğu için babasının kötülüklerini bilmeyecek kadar cahil değildi.

18 Ve öyle oldu ki Gideyon, kralı ve yanındakileri arayıp bulmaları için çöle gizliden adamlar gönderdi. Ve öyle oldu ki çölde, kral ve rahipleri dışında bütün halkla karşılaştılar.

19 Şimdi onlar Nefi ülkesine döneceklerine dair yürekten ant içmişlerdi; ve eğer eşleriyle çocukları ve onların yanında kalanlar öldürülmüşse, onların öçlerini almaya çalışacak ve onlarla birlikte yok olup gideceklerdi.

20 Ve kral onlara geri dönmelerini emretti; ve onlar da krala öfkelenip acı çekmesi için onu yakarak öldürdüler.

21 Ve rahipleri de yakalayıp öldürmek istedilerse de rahipler onların önünden kaçtı.

22 Ve öyle oldu ki Nefi ülkesine dönmek üzereyken Gideyon'un adamlarıyla karşılaştılar. Ve Gideyon'un adamları, eşleriyle çocuklarının başına gelen her şeyi onlara anlattılar; ve ellerindeki her şeyin yarısını Lamanlılar'a haraç olarak vermeleri koşuluyla Lamanlılar'ın ülkeyi ele geçirmelerine izin verdiklerini söylediler.

23 Ve halk Gideyon'un adamlarına kralı öldürdüklerini ve rahiplerinin ise onlardan kaçıp çölün derinliklerine gittiklerini söyledi.

24 Ve öyle oldu ki tören bittikten sonra, çocuklarıyla eşlerinin öldürülmediğine sevinerek Nefi ülkesine döndüler ve krala ne yaptıklarını Gideyon'a anlattılar.

25 Ve öyle oldu ki Laman kralı, halkının onları öldürmeyeceğine dair onlara yemin etti.

26 Ve kralın oğlu olan ve halk tarafından krallığın ona verildiği Limhi de halkının sahip olduğu her şeyin yarısını haraç olarak ona ödeyeceğine dair Laman Kralı'na yemin etti.

27 Ve öyle oldu ki Limhi krallığı kurmaya ve halkı arasında huzuru sağlamaya başladı.

28 Ve Laman kralı, Limhi halkının çöle kaçmasını önlemek ve onları ülkede tutmak için ülkenin her yanına muhafızlar yerleştirdi; ve muhafızlarının geçimini Nefililer'den aldığı haraçla sağladı.

29 Ve şimdi Kral Limhi, krallığında iki yıl boyunca sürekli barışı sağladı; öyle ki Lamanlılar onları rahatsız etmediler ve öldürmeye kalkışmadılar.

20. BÖLÜM

Lamanlılar'ın kızlarından bazıları Nuh'un rahipleri tarafından kaçırlır—Lamanlılar, Limhi ile halkına karşı savaş açar—Lamanlı orduları geri püskürtülür ve yatıştırılırlar. M.ö. tahminen 145–123 yılları.

ŞİMDİ Şemlon'da Lamanlılar'ın kızlarının şarkı söyleyip dans etmek ve eğlenmek için bir araya toplandıkları bir yer vardı.

2 Ve öyle oldu ki bir gün

içlerinden bazıları şarkı söyleyip dans etmek üzere bir araya geldiler.

3 Ve şimdi Kral Nuh'un rahipleri, Nefi şehrine dönmeye utandıklarından, evet ve halkın kendilerini öldürmesinden korktuklarından, bu yüzden eşlerinin ve çocuklarının yanına dönmeye cesaret edemiyorlardı.

4 Ve çölde kalırken Lamanlılar'ın kızlarını fark eden rahipler gizlenip onları gözetlediler;

5 Ve dans etmek için birkaçı toplandığı bir vakit, rahipler gizlendikleri yerden çıktılar ve kızları yakalayıp onları çöle kaçırdılar; evet, Lamanlılar'ın kızlarından yirmi dördünü çöle götürdüler.

6 Ve öyle oldu ki kızlarının kaçıyıp olduğunu fark eden Lamanlılar, Limhi halkına öfkeleniler; çünkü bunu yapanın Limhi halkı olduğunu sanıyorlardı.

7 Bu yüzden ordularını gönderdiler; evet, kralın kendisi de halkın önünde gitti; ve Limhi halkını yok etmek için Nefi ülkesine çıktılar.

8 Ve şimdi Limhi onları kuleden görmüştü; hatta savaş için yaptıkları bütün hazırlıkları kuleden gördü; bu yüzden halkını bir araya toplayıp tarlalarda ve ormanlarda Lamanlılar için pusu kurdu.

9 Ve öyle oldu ki Lamanlılar gelir gelmez, Limhi halkı bekledikleri yerlerden çıkıp onların üzerine saldırdılar ve onları katletmeye başladılar.

10 Ve öyle oldu ki çok çetin bir savaş oldu, çünkü avına saldıran aslanlar gibi vuruştular.

11 Ve öyle oldu ki Limhi halkı Lamanlılar'ı önlerinden kovalamaya başladı; oysa Lamanlılar'ın yarısı kadar bile değillerdi; ama canları, eşleri ve çocukları için savaşıyorlardı; bu yüzden canla başla ejderhalar gibi çarpıştılar.

12 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın kralını onların ölüleri arasında buldular; henüz ölmemişti, ama yaralıydı ve yerde bırakılmıştı; halkı öylesine hızlı kaçırmıştı.

13 Ve kralı kaldırıp yaralarını sardılar ve onu Kral Limhi'nin önüne getirip: "İşte, Lamanlılar'ın kralı!" dediler. Yaralanıp Lamanlı ölüleri arasında düşmüş ve onu bırakıp kaçmışlar; ve işte, biz onu senin huzuruna getirdik; ve şimdi onu öldürelim.

14 Ama Limhi onlara: "Öldürmeyin, onu buraya getirin de göreyim!" dedi. Ve onlar kralı getirdiler. Ve Limhi ona şöyle dedi: Seni halkıma karşı savaş açmaya iten neden nedir? Görüyorsun, halkım sana verdiğim yemini bozmadı; öyleyse sen halkıma verdiğin yemini neden bozdun?

15 Ve şimdi kral: "Yemini bozdum, çünkü senin halkın benim halkımın kızlarını kaçırdı; bu yüzden, öfkelenerek halkıma senin halkına karşı savaşmalarını emrettim!" dedi.

16 Ve şimdi Limhi'nin olup bitenden haberi bile yoktu. Onun için krala: "Halkım arasında sorup soruşturacağım ve bunu kim yapmışsa ölecek!" dedi. Bu yüzden halkın arasında arama yapılmasını emretti.

17 Şimdi kralın yüzbaşıları olan Gideyon bunları duyunca kralın yanına çıkıp ona: "Rica ederim vazgeçin, bu halkın arasında arama yapmayın ve bunu onların üzerine yüklemeyin!" dedi.

18 Çünkü bu halkın ortadan kaldırmak istediği rahipleri, babanızın rahiplerini hatırlamıyor musunuz? Ve onlar çölde değil midir? Ve Lamanlılar'ın kızlarını çalanlar onlar değil midir?

19 Ve şimdi, işte ve bu şeyleri krala da söyle ki, halkına konuşsun; bize karşı öfkeleri yatışsın; çünkü işte üzerimize saldırmak için şimdiden hazırlanıyorlar; ve işte bizim sayımız ise çok az.

20 Ve işte, kalabalık ordularıyla geliyorlar ve kral onları bize karşı yatıştırmazsa, hepimiz yok olup gideceğiz.

21 Çünkü Abinadi'nin bize karşı peygamberlik ettiği sözleri yerine gelmiyor mu—ve bütün bunlar Rab'bin sözlerine dinlemeyip kötülüklerimizden dönmediğimiz için olmadı mı?

22 Ve şimdi gelin kralı yatıştıralım ve ona ettiğimiz yemini tutalım; çünkü tutsak olmak canımızı yitirmekten iyidir; öyleyse bu kadar çok kan dökülmesine bir son verelim.

23 Ve şimdi Limhi, babasıyla ve çöle kaçan rahiplerle ilgili her şeyi krala anlattı; ve onların kızlarını rahiplerin kaçırdığını ileri sürdü.

24 Ve öyle oldu ki kral yatışarak onun halkıyla barıştı ve onlara: "Silahsız olarak halkımı karşılamaya çıkalım; ve size yemin ederek söz veriyorum ki

halkım halkınıza el kaldırmayacak!" dedi.

25 Ve öyle oldu ki silahlarını bırakarak kralın ardınca yürüdüler ve Lamanlılar'la karşılaşmaya gittiler. Ve öyle oldu ki Lamanlılar'la karşılaştılar ve Lamanlılar'ın kralları onların önünde eğilerek, Limhi halkı adına ricada bulundu.

26 Ve Limhi halkının silahsız olduğunu gören Lamanlılar merhamete gelerek onlarla barıştılar ve krallarıyla beraber barış içinde kendi ülkelerine döndüler.

21. BÖLÜM

Limhi halkı Lamanlılar tarafından vurulur ve yenilgiye uğratılır—Ammon'la karşılaşan Limhi halkı doğru inancı bulur—Ammon'a yirmi dört Yared levhasından söz ederler. m.ö. tahminen 122–121 yılları.

VE öyle oldu ki Limhi ve halkı, Nefi şehrine döndüler ve ülkede yeniden barış içinde yaşamaya başladılar.

2 Ve öyle oldu ki uzun bir süre sonra Lamanlılar Nefililer'e karşı kıskırtılıp öfkelenilmeye başlandı ve oradan buradan ülke sınırları içine sızmaya başladılar.

3 Şimdi krallarının Limhi'ye vermiş olduğu yeminden dolayı onları öldürmeye cesaret edemiyorlardı; ama onların yanına tokadı vuruyor ve onların üzerindeki yetkilerini kullanıyorlardı; ve sırtlarına ağır yük-

ler vurup onları dilsiz bir eşek gibi istedikleri yere sürüklüyorlardı—

4 Evet, bütün bunlar Rab'bin sözü yerine gelsin diye oldu.

5 Ve şimdi Nefililer'in çektiği sıkıntılar büyüktü ve Lamanlılar'ın elinden kendilerini kurtarabilmeleri imkansızdı; çünkü Lamanlılar onları her yandan kuşatmışlardı.

6 Ve öyle oldu ki halk çektikleri sıkıntılardan dolayı krala söylenmeye başladı; ve gidip onlara karşı savaşmak istiyorlardı. Ve yakınmaları ile kralı son derecede üzdüler; bu yüzden diledikleri gibi davranmalarına izin verdi.

7 Ve halk yeniden toplanıp silahlarını kuşandı ve Lamanlılar'ı ülkelerinden kovmak için harekete geçtiler.

8 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onları yenip geri sürdüler, çoğunu da öldürdüler.

9 Ve Limhi halkı arasında büyük yas oldu, ağıtlar yakıldı; dul kadın kocası için, oğul ve kız babaları için ve kardeşler kardeşleri için ağladı.

10 Şimdi ülkede pek çok dul vardı ve yüreklerine düşen bu büyük Lamanlılar korkusu yüzünden her gün durmadan ağlıyorlardı.

11 Ve öyle oldu ki onların sürekli ağlayıp sızlamaları, geri kalan Limhi halkını Lamanlılar'a karşı kıskırtıp öfkelenirdi; ve bir kez daha savaşmaya gittilerse de büyük kayıplar vererek tekrar gerisingeri sürüldüler.

12 Evet, hatta üçüncü kez savaş gittiler ve aynı şekilde bozgu-

na uğratıldılar; ve sağ kalanlar yeniden Nefi şehrine döndüler.

13 Ve kendilerini yerlere varıncaya kadar alçaltarak tutsaklığın boyunduruğuna girdiler; dövülmeye, oradan oraya sürüklenmeye ve düşmanlarının keyfince sırtlarına ağır yük vurulmasına boyun eğdiler.

14 Ve onlar alçakgönüllüğün derinliklerine kadar kendilerini alçalttılar; ve var güçleriyle Tanrı'ya yakardılar; evet, içine düştükleri sıkıntılardan kendilerini kurtarması için bütün gün Tanrı'larına yakardılar.

15 Ve şimdi Rab işledikleri kötülükler yüzünden seslerini duymakta ağır davranıyordu; yine de seslerini işitip Lamanlılar'ın yüreklerini yumuşatmaya başladı; öyle ki Lamanlılar, onların yükünü azaltmaya başladılar; ne var ki, Rab onları tutsaklıktan kurtarmayı uygun bulmadı.

16 Ve öyle oldu ki ülkede yavaş yavaş zenginleşmeye, daha bol miktarda tahıl üretmeye ve sürüler ve büyükbaş hayvanlar beslemeye başladılar; öyle ki açlık çekmediler.

17 Şimdi çok fazla sayıda kadın vardı, erkeklerden daha çoktular; bu yüzden, Kral Limhi dul kadınlarla çocuklarının geçimini sağlayıp açlıktan ölmeleri için, herkesin bir şeyler vermesini emretti; ve öldürülenlerin sayısı çok olduğu için bunu yaptılar.

18 Şimdi Limhi halkı ellerinden geldiği kadar birlik olup tahıllarını ve sürülerini korudular.

19 Ve şehir surları dışına çıktık-

ğında, kral bile kendi adamına muhafızları olmadan güvenmiyordu; herhangi bir şekilde Lamanlılar'ın eline düşmekten korkuyordu.

20 Ve Lamanlılar'ın kızlarını kaçırmakla başlarına bu büyük felâketi sarıp çöle kaçan rahipleri yakalamak umuduyla, kral halkına ülkenin her yanını gözetlemelerini buyurdu.

21 Çünkü onları yakalayıp cezalandırmak istiyorlardı; çünkü geceleyin Nefi ülkesine gelip tahıllarını ve değerli eşyalarından çoğunu götürmüşlerdi; bu yüzden Limhi halkı pusuya yattı.

22 Ve öyle oldu ki Ammon ve kardeşleri ülkeye gelinceye dek Lamanlılar ile Limhi halkı arasında yeni bir tatsızlık olmadı.

23 Ve kral muhafızlarıyla birlikte şehir dışına çıktığında Ammon ve kardeşlerini keşfetti ve onları Nuh'un rahipleri sanarak yakalattı; ellerini kollarını bağlatıp hapse attırdı. Ve Nuh'un rahipleri olsaydılar onları öldürtecekti.

24 Fakat onların Nuh'un rahipleri değil de Zarahemla ülkesinden gelen kendi kardeşleri olduklarını görünce içi büyük sevinçle doldu.

25 Şimdi Ammon gelmeden önce Kral Limhi birkaç adamını Zarahemla ülkesini bulmaları için göndermişti; ne var ki adamları ülkeyi bulamamışlar ve çölde kaybolmuşlardı.

26 Bununla birlikte eskiden insanların yaşadığı bir ülke, evet, kurumuş kemiklerle kaplı bir ülke bulmuşlardı; evet, burası eskiden insanların yaşadığı

bir ülkeydi ve yerle bir edilmişti; ve adamlar orayı Zarahemla ülkesi sanarak Nefi ülkesine döndüler ve Ammon'un gelişinden birkaç gün önce ülke sınırlarına ulaştılar.

27 Ve yanlarında bazı kayıtlar, hatta kemiklerini buldukları halkın kayıtlarını da getirdiler; ve bu kayıtlar madeni levhalara işlenmişti.

28 Ve şimdi Kral Mosiya'nın bu tür kayıtları çevirebilmek için Tanrı'dan bir armağana sahip olduğunu Ammon'un ağzından öğrenince, Limhi'nin içi yine sevinçle doldu; evet ve Ammon da sevindi.

29 Ancak Ammon'la kardeşleri, kardeşlerinin çoğu öldürülmüş olduğu için çok üzüldüler.

30 Ve ayrıca, Kral Nuh'la rahiplerinin, halkı Tanrı'ya karşı bunca günaha ve kötülüğe sürüklemesine de üzüldüler; ve Abinadi'nin ölümüne de üzüldüler; ve ayrıca Abinadi tarafından söylenmiş sözlerle inanıp Tanrı'nın gücü ve yetkisi sayesinde Tanrı'nın bir kilisesini kuran Alma ile ona katılan halkın gitmesine de üzüldüler.

31 Evet, gitmeleri onları çok üzdü; çünkü nereye kaçıp gittiklerini bilmiyorlardı. Şimdi bilsele seve seve onlara katılırlardı, çünkü kendileri de Tanrı'ya hizmet edip, O'nun emirlerini yerine getirmek için Tanrı ile bir antlaşma yapmışlardı.

32 Ve şimdi Ammon geldikten sonra, Kral Limhi ve halkından birçokları da Tanrı'ya hizmet etmek ve emirlerini yerine getir-

mek için O'nunla bir antlaşma yapmışlardı.

33 Ve öyle oldu ki Kral Limhi ve halkından birçoğu vaftiz olmak istiyordu; ancak ülkede Tanrı'dan yetkisi olan bir kimse yoktu. Ve Ammon kendisini layık bir hizmetkâr olarak görmediği için bunu yapmayı reddetti.

34 Bu yüzden şimdilik kendilerine bir kilise kurmayıp Rab'in Ruhunu beklediler. Şimdi çöle kaçmış olan Alma ile kardeşleri gibi olmak istiyorlardı.

35 Bütün yürekleriyle Tanrı'ya hizmet etmeye istekli olduklarının tanığı ve kanıtı olarak vaftiz olmak istiyorlardı; ancak bunu ileri bir tarihe bıraktılar; ve vaftiz olmalarının öyküsü ileride anlatılacaktır.

36 Ve şimdi Ammon'un ve halkının, Kral Limhi'nin ve halkının tek düşüncesi Lamanlılar'ın elinden ve onların kölesi olmaktan kurtulmaktı.

22. BÖLÜM

Halkın Laman boyunduruğundan kaçıp kurtulması için planlar yapılır—Lamanlılar sarhoş edilir—Halk kaçıp Zarahemla'ya döner ve Kral Mosiya'nın egemenliği altına girer. m.ö. tahminen 121–120 yılları.

VE öyle oldu ki Ammon'la Kral Limhi tutsaklıktan nasıl kurtulacakları konusunda halka danışmaya başladılar; ve hatta bütün halkı bir araya getirdiler; ve amaçları bu konuda halkın da onayını almaktı.

2 Ve öyle oldu ki tutsaklıktan kurtulmak için eşlerini ve çocuklarını ve sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını ve çadırlarını alıp çöle kaçırmaktan başka bir çare bulamadılar; çünkü Lamanlılar sayıca çok olduklarından, Limhi halkının onlarla savaşarak kendilerini kılıçla tutsaklıktan kurtarması olanaksızdı.

3 Şimdi öyle oldu ki Gideyon gidip kralın önünde durdu ve ona şöyle dedi: Şimdi ey kral, kardeşlerimiz Lamanlılar'la yaptığımız savaşlarda sözlerimi şimdiye kadar birçok kez dinlediniz.

4 Ve şimdi, ey kral eğer hizmetkârınızı yararsız bulmuyorsanız ya da şu ana dek sözlerimi biraz olsun dinleyip yararını gördüyseniz, sizden bu gün de sözlerimi dinlemenizi dilerim; ve sizin hizmetkârınız olup bu halkı tutsaklıktan kurtarmak istiyorum.

5 Ve kral onun konuşmasına izin verdi. Ve Gideyon ona şunları söyledi:

6 İşte şehrin arkasındaki arkasurun içinden geçen arka geçit yok mu? Oradaki Lamanlılar, yani Lamanlı muhafızlar geceleyin sarhoş olurlar; bu yüzden bütün bu halkın arasına bir duyuru gönderelim, geceleyin çöle sürmek üzere sığırlarını ve davarlarını toplasınlar.

7 Ve ben de emrinize göre gidip Lamanlılar'a son şarap haracını ödeyeyim; ve içip sarhoş olacaklardır; ve sarhoş olup sızdıklarında, ordugâhlarının solundaki gizli geçitten çıkar gideriz.

8 Böylece eşlerimiz ve çocuklarımız, sığırlarımız ve davarlarımızla çöle çıkar, Şilom ülkesinin çevresinden yolumuza devam ederiz.

9 Ve öyle oldu ki kral, Gideyon'un sözlerini dinledi.

10 Ve Kral Limhi, halkına sürülerini toplamalarını emretti ve Lamanlılar'a şarap haracını gönderdi; ve hediye olarak onlara daha fazla şarap gönderdi; ve onlar kral Limhi'nin kendileri için gönderdiği şaraptan bol bol içtiler.

11 Ve öyle oldu ki gece olunca, Limhi halkı sığırlarını ve davarlarını da alarak çöle çıktı ve çölde Şilom ülkesinin çevresinden dolaşarak Ammon'la kardeşlerinin önderliğinde Zarahemla ülkesine doğru yöneldiler.

12 Ve çölde taşıyabilecekleri altın, gümüş gibi tüm değerli eşyalarıyla yiyeceklerini yanlarına almışlardı; ve yollarına devam ettiler.

13 Ve günlerce çölde yol aldıktan sonra Zarahemla ülkesine vardılar ve Mosiya'nın halkıyla birleşerek onun egemenliği altına girdiler.

14 Ve öyle oldu ki Mosiya onları sevinçle karşıladı; ve onların kayıtlarını ve Limhi halkı tarafından bulunmuş olan kayıtları da teslim aldı.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Lamanlılar, Limhi halkının geceleyin ülkeden ayrıldığını anlayınca, arkalarından çöle bir ordu gönderdiler.

16 Ve askerler iki gün Limhi halkının ardından gittikten sonra onların izlerini takip

edemediler; bu yüzden çölde kayboldular.

Kral Nuh'un halkı tarafından çöle kovulan Rab'bin halkının ve Alma'nın öyküsü.

23. Bölüm'ün başından
24. Bölüm'ün sonuna kadar.

23. BÖLÜM

Alma kral olmayı reddeder—Yüksek rahip olarak hizmet verir—Rab, halkını cezalandırarak yola getirir, Lamanlılar da Helam ülkesini ele geçirirler—Kral Nuh'un kötü rahiplerinin başkanı Amulon, Lamanlı kralın emri altında hüküm sürer. M.Ö. tahminen 145-121 yılları.

ŞİMDİ Kral Nuh'un orduları saldıracak diye Rab tarafından uyarılan Alma bunu halkına bildirdi; bu yüzden sürülerini toplayıp tahıllarını yükleyen halk, Kral Nuh'un orduları gelmeden çöle doğru yola çıktı.

2 Ve Rab onlara öyle bir güç verdi ki Kral Nuh'un halkı arkalarından yetişip onları yok edemedi.

3 Ve sekiz gün boyunca çölün derinliklerine kaçtılar.

4 Ve bir ülkeye geldiler; evet, burası çok güzel ve hoş bir ülkedi; suyunun dupduru olduğu bir ülkedi.

5 Ve çadırlarını kurdular ve toprağı işlemeye başladılar; ve binalar yapmaya başladılar; evet, çalışkandılar ve canla başla çalıştılar.

6 Ve halk Alma'nın kral olmasını istiyordu; çünkü halkı tarafından çok seviliyordu.

7 Fakat, Alma onlara: "İşte, bir kralımızın olması uygun değildir!" dedi; çünkü Rab şöyle diyor: Kimseyi kimseden üstün saymayacaksınız ya da bir kimse kendisini başkasından üstün görmeyecek; bu yüzden, size derim ki bir kralınız olması uygun değildir.

8 Yine de, hep doğru kimse-ler kralınız olabilseydi, başınızda bir kralın bulunması iyi olurdu.

9 Fakat Kral Nuh'un ve rahiplerinin kötülüklerini hatırlayın; ve ben kendim bile tuzağa düştüm ve Rab'bin gözünde iğrenç sayılacak birçok şey yaptım; yaptığım şeyler beni acı bir tövbeye getirdi.

10 Yine de çok acı çektikten sonra Rab yakarışımı duydu ve dualarımı cevaplandırdı; ve çoğunuza O'nun gerçeğini bildireyim diye O'nun elinde bir araç oldum.

11 Ancak bu konuda gururlanamam; çünkü kendim için gururlanmaya layık değilim.

12 Ve şimdi size söylüyorum, Kral Nuh tarafından zulmedildiniz ve ona ve rahiplerine kul köle oldunuz; ve onlar tarafından kötülüklere düşürüldünüz; bu yüzden kötülük bağlarıyla bağlanmıştınız.

13 Ve şimdi Tanrı'nın gücüyle bu bağlardan kurtuldunuz; evet, hatta Kral Nuh'un ve halkının elinden ve kötülüğün bağlarından kurtuldunuz; dilerim, sizi özgür kılan bu özgürlüğe bağlı

kalır ve kimsenin kralınız olmasına izin vermezsiniz.

14 Ve Tanrı'nın yolundan giden ve emirlerine uyan Tanrı'nın bir öğrencisi olmadıkça kimsenin öğretmeniniz veya hizmetkârınız olmasına da izin vermezsiniz.

15 Böylece Alma halkına herkesin komşusunu kendisi gibi sevmesini, aralarında hiç çekişme olmaması gerektiğini öğretti.

16 Ve şimdi Alma, kiliselerinin kurucusu olduğundan, onların yüksek rahibiydi.

17 Ve öyle oldu ki Tanrı tarafından Alma'nın aracılığıyla olmadıkça, hiç kimse vaz vermek veya öğretmek için yetki almadı. Bu yüzden Alma onların bütün rahiplerini ve öğretmenlerini kutsadı; ve doğru olmayan insanların dışında hiç kimse kutsanmadı.

18 Bu yüzden onlar halklarını korudular ve onları doğrulukla ilgili değerlerle beslediler.

19 Ve öyle oldu ki ülkede son derece refah içinde yaşamaya başladılar; ve ülkeye Helam adını verdiler.

20 Ve öyle oldu ki Helam ülkesinde gittikçe kalabalıklaştılar ve çok bolluk içinde yaşadılar; ve Helam şehri adını verdikleri bir şehir kurdular.

21 Yine de Rab halkını yola getirmeyi uygun bulur; evet, onların inancını ve sabrını dener.

22 Ancak her kim O'na güvenirse son günde yüceltilecek odur. Evet ve bu halk için de durum böyleydi.

23 Çünkü işte, onların tutsak-

lığa düşürüldüğünü ve Tanrıları Rab'den, evet, hatta İbrahim'in ve İshak'ın ve Yakup'un Tanrısından başka kimsenin onları kurtaramayacağını size göstereceğim.

24 Ve öyle oldu ki Rab onları kurtardı ve yüce gücünü onlara gösterdi; ve onların sevinci büyüktü.

25 Çünkü işte, öyle oldu ki Helam ülkesinde, evet, Helam şehrinde çevredeki toprakları işlerken, işte Lamanlılar'ın bir ordusu ülke sınırlarında gözüktü.

26 Şimdi öyle oldu ki Alma'nın kardeşleri tarlalarından kaçıp Helam şehrinde bir araya toplandılar; ve Lamanlılar'ın görünüşlerinden dolayı çok korkmuşlardı.

27 Fakat Alma varıp aralarında durdu ve onlara korkmalarını öğütledi, Tanrıları Rab'bi hatırlamalarını ve O'nun kendilerini kurtaracağını söyledi.

28 Bu yüzden korkularını yatıştırarak kendilerinin, eşlerinin ve çocuklarının canını bağışlasınlar diye Lamanlılar'ın yüreğini yumuşatması için Rab'be yakarmaya başladılar.

29 Ve öyle oldu ki Rab, Lamanlılar'ın yüreğini yumuşattı. Ve Alma ile kardeşleri gidip kendilerini onların eline teslim ettiler; ve Lamanlılar, Helam ülkesini ele geçirdiler.

30 Şimdi Kral Limhi'nin halkının peşine düşmüş olan Lamanlı orduları, uzun bir süre çölde kaybolmuştu.

31 Ve işte Amulon adını

verdikleri bir yerde Kral Nuh'un o rahiplerini bulmuşlardı; ve rahipler Amulon ülkesini yurt edinmeye başlamış ve toprağı işlemeye başlamışlardı.

32 Şimdi bu rahiplerin liderinin adı Amulon'du.

33 Ve öyle oldu ki Amulon Lamanlılar'a yalvardı; ve Lamanlılar'ın kızları olan hanımlarını da kocalarını öldürmemelerini rica etmeleri için kardeşlerine gönderdi.

34 Ve Lamanlılar, hanımlarından dolayı Amulon'la kardeşlerine acıdılar ve onları öldürmediler.

35 Ve Amulon'la kardeşleri Lamanlılar'a katıldılar; ve Nefi ülkesini bulmak üzere çölde yol alırken, Alma ile kardeşlerinin oturdukları Helam ülkesini buldular.

36 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Nefi ülkesine giden yolu kendilerine gösterirlerse, Alma ile kardeşlerine canlarını ve özgürlüklerini bağışlayacaklarını dair söz verdiler.

37 Fakat Alma, Nefi ülkesine giden yolu onlara gösterdikten sonra, Lamanlılar sözlerinde durmadılar; Alma ile kardeşlerini gözetim altında tutmaları için Helam ülkesinin çevresine muhafızlar yerleştirdiler.

38 Ve geri kalan Lamanlılar ise Nefi ülkesine gitti; ve bir kısmı da Helam ülkesine döndü ve Helam ülkesinde kalan muhafızların hanımlarıyla çocuklarını da yanlarında getirdi.

39 Ve Lamanlılar'ın kralı Helam ülkesindeki halkının başına kral ve yönetici olarak

Amulon'u atamıştı; ancak Amulon'un Lamanlılar'ın kralına ters düşecek bir şey yapmaya yetkisi yoktu.

24. BÖLÜM

Amulon Alma'ya ve halkına baskı yapar—Dua ederlerse öldürüleceklerdir—Rab onlara yüklerini hafif gösterir—Onları tutsaklıktan kurtarır, onlar da Zarahemla'ya dönerler. m.ö. tahminen 145–120 yılları.

VE öyle oldu ki Amulon, Lamanlılar'ın kralının gözüne girmeyi başardı; bu nedenle, Lamanlılar'ın kralı onun ve kardeşlerinin, halkın üzerine, evet, hatta Şemlon ülkesindeki, Şilom ülkesindeki ve Amulon ülkesindeki halkın üzerine öğretmen olarak atanmalarına izin verdi.

2 Çünkü Lamanlılar bütün bu ülkeleri ellerine geçirmişlerdi; bu yüzden, Lamanlılar'ın kralı bütün bu ülkelere krallar atamıştı.

3 Ve şimdi Lamanlılar'ın kralının adı Laman'dı, babasının adını almıştı; ve bu yüzden ona Kral Laman deniliyordu. Ve büyük bir halkın kralıydı.

4 Ve Kral Laman, halkının sahip olduğu bütün ülkelere Amulon'un kardeşlerini öğretmen olarak atadı; ve böylece Nefi dili bütün Lamanlı halkı arasında öğretilmeye başlandı.

5 Ve Lamanlılar birbirlerine dostça davranan bir halktı; ancak Tanrı'yı bilmiyorlardı;

Amulon'un kardeşleri de onlara ne Tanrıları Rab, ne de Musa yasasıyla ilgili hiçbir şey öğretmediler; Abinadi'nin sözlerini de öğretmediler.

6 Fakat onlara nasıl kayıt tutulacağını ve birbirlerine yazabilmeyi öğrettiler.

7 Ve böylece Lamanlılar zenginliklerini kat kat arttırmaya başladılar ve kendi aralarında ticaret yapmaya başladılar ve giderek büyüdüler ve dünya aklına göre akıllı ve becerikli bir halk olmaya başladılar, evet, her türlü yağmacılıktan ve kötülükten zevk duyan çok kurnaz bir halk oldular; ancak kendi kardeşleri arasında böyle davranmıyorlardı.

8 Ve şimdi öyle oldu ki Amulon, Alma ile kardeşlerinin üzerinde yetkisini kullanmaya başladı ve Alma'ya baskı yapmaya ve kendi çocuklarına onların çocuklarına baskı yaptırmaya başladı.

9 Çünkü Amulon, Alma'nın vaktiyle kralın rahiplerinden biri olduğunu ve Abinadi'nin sözlerine inandığı için kralın huzurundan kovulduğunu biliyordu; ve bu yüzden ona öfkeleniyordu; Amulon, Kral Laman'a bağlı olmasına karşın, yine de onların üzerinde yetki kullanıyordu ve onlara angarya işler yaptırıp başlarına da angaryacı kâhyalar dikti.

10 Ve öyle oldu ki onların sıkıntıları o denli büyüktü ki, var güçleriyle Tanrı'ya yakarmaya başladılar.

11 Ve Amulon onlara yakarmayı bırakmalarını emretti ve

onları gözetlemeleri için başlarına muhafızlar dikti; öyle ki Tanrı'ya yakarıırken görülen herkes idam edilecekti.

12 Ve Alma ile halkı Tanrıları Rab'be seslenemediler, ama yüreklerini O'na döktüler; ve Tanrı onların yüreklerinin düşüncelerini biliyordu.

13 Ve öyle oldu ki sıkıntıları böyle sürüp giderken, Rab'bin sesi onlara gelip şöyle dedi: Başlarınızı kaldırın, içiniz rahat olsun; çünkü benimle yaptığınız antlaşmayı biliyorum; ve halkımla antlaşmaya girip onları tutsaklıktan kurtaracağım.

14 Ve omuzlarınıza vurulan yükü hafifleteceğim; öyle ki boyunduruk altındayken bile sırtınızdaki yükleri hissetmeyeceksiniz; ve bunu gelecekte bana tanıklık edersiniz ve Ben Rab Tanrı'nın halkımı sıkıntılı günlerinde görmeye geleceğimi kesinlikle bilirsiniz diye yapıyorum.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Alma ile kardeşlerinin sırtına vurulan yükler hafifletildi; evet, Rab onlara öyle bir güç verdi ki yüklerini kolayca taşıyabildiler ve Rab'bin bütün isteklerine sabırla ve neşeyle boyun eğdiler.

16 Ve öyle oldu ki inançları ve sabırları o denli büyüktü ki Rab'bin sesi yeniden onlara gelip şöyle dedi: İçiniz rahat olsun, çünkü yarın sizi tutsaklıktan kurtaracağım.

17 Ve Rab Alma'ya şöyle dedi: Sen bu halkın önünden gideceksin ve Ben seninle gelip bu halkı tutsaklıktan kurtaracağım.

18 Şimdi öyle oldu ki Alma'yla halkı geceleyin sürülerini ve ayrıca tahıllarını topladılar; evet, bütün gece boyunca sürülerini topladılar.

19 Ve sabahleyin Rab, Lamanlılar'ın üzerine ağır bir uyku getirdi; evet ve bütün angaryacı kâhyaları derin bir uykuya dalmışlardı.

20 Ve Alma'yla halkı çöle çıktılar; ve bütün gün yol aldıktan sonra çadırlarını bir vadide kurdular ve vadiye Alma adını verdiler, çünkü çölde onlara yol gösteren Alma'ydı.

21 Evet ve Alma vadisinde, kendilerine merhamet ettiği, yüklerini hafiflettiği ve onları tutsaklıktan kurtardığı için Tanrı'ya şükranlarını sundular; çünkü tutsaklık altındaydılar ve Tanrıları Rab'den başka kimse onları kurtaramazdı.

22 Ve Tanrı'ya şükranlarını sundular, evet, bütün erkekleri, kadınları ve konuşabilen çocukları seslerini yükselterek Tanrı'yı övdüler.

23 Ve şimdi Rab, Alma'ya şöyle dedi: Acele et, kendini de, halkını da bu ülkeden çıkar; çünkü Lamanlılar uyanıp peşinize düştüler; onun için bu ülkeden gidin; ve Ben, Lamanlılar'ı bu vadide durduracağım; öyle ki bu halkın peşinden daha fazla gelemeyecekler.

24 Ve öyle oldu ki onlar vadi-den ayrılarak çöle doğru yola çıktılar.

25 Ve çölde on iki gün kaldıktan sonra, Zarahemla ülkesine ulaştılar; ve Kral Mosiya da onları sevinçle karşıladı.

25. BÖLÜM

Zarahemla'daki Mulek'in torunları Nefili olurlar—Alma ve Zenif halkının başından geçenleri öğrenirler—Alma, Limhi'yi ve bütün halkını vaftiz eder—Mosiya, Alma'ya Tanrı'nın Kilisesi'ni örgütlemesi için yetki verir. M.Ö. tahminen 120 yılı.

VE şimdi Kral Mosiya bütün halkı bir araya toplattı.

2 Şimdi Nefi'nin çocukları ya da Nefi soyundan olanların sayısı, Mulek ve onunla birlikte çöle çıkanların soyundan gelen Zarahemla halkının sayısı kadar çok değildi.

3 Ve Nefi halkı ile Zarahemla halkı, Lamanlılar kadar çok değildi; evet, Lamanlılar'ın yarısı kadar bile değildi.

4 Ve şimdi Nefi halkının ve ayrıca Zarahemla halkının hepsi bir araya toplanmıştı; ve iki grup olarak toplandılar.

5 Ve öyle oldu ki Mosiya, Zenif'in kayıtlarını halkına okudu ve okuttu; evet, Zenif halkının Zarahemla ülkesinden çıkıp yeniden oraya döndüğü zamana dek tutulan kayıtları okudu.

6 Ve ayrıca Alma ile kardeşlerinin öyküsünü de okudu; ve Zarahemla ülkesinden çıktıkları zamandan yeniden oraya dönünceye dek çektikleri bütün sıkıntıları okudu.

7 Ve şimdi Mosiya kayıtları okumayı bitirdiğinde, ülkede kalmış olan halk hayretten ve şaşkınlıktan dona kaldı.

8 Çünkü ne düşüneceklerini bilemediler; çünkü tutsaklıktan

kurtulanları görünce, çok büyük bir sevinçle dolup taşdılar.

9 Ve yine, Lamanlılar tarafından öldürülmüş olan kardeşlerini düşününce de acıya boğuldular ve üzüntüden gözyaşlarını tutamadılar.

10 Ve yine, Tanrı'nın hemen gösterdiği iyiliği ve Alma ile kardeşlerini Lamanlılar'ın elinden ve tutsaklıktan kurtaran gücünü düşününce, seslerini yükselterek Tanrı'ya şükranlarını sundular.

11 Ve yine, kardeşleri olan Lamanlılar'ı, içinde buldukları günahkâr ve kirlenmiş durumu düşündüklerinde, onların ruhlarının mutluluğu için içleri ağrı ve acılarla doldu.

12 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın kızlarıyla evlenen Amulon ve kardeşlerinin çocukları, babalarının davranışlarından memnun değildiler; ve artık babalarının adını taşımak istemiyorlardı; bu yüzden Nefi çocukları diye çağrılıp Nefililer diye çağrılanların arasında sayılabilmek için Nefi adını üzerlerine aldılar.

13 Ve şimdi, bütün Zarahemla halkı Nefililer'le beraber sayıldı; ve bu, krallık Nefi soyundan gelenlerin dışında başka kimseye verilmediği içindi.

14 Ve şimdi öyle oldu ki Mosiye, okumayı bitirip halkına söyleyecekleri söyledikten sonra, Alma'nın da halka konuşmasını istedi.

15 Ve halk büyük gruplar halinde toplanınca, Alma onlara konuştu ve bir gruptan diğerine geçip, halka tövbe ve Rab'be imanı vaaz etti.

16 Ve Limhi halkı ile kardeşlerine, tutsaklıktan kurtulan herkese, onları kurtaranın Rab olduğunu hatırlamalarını öğütledi.

17 Ve öyle oldu ki Alma, halka birçok şey öğrettikten ve konuşmasına son verdikten sonra Kral Limhi vaftiz olmak istiyordu; ve onun bütün halkı da vaftiz olmak istiyordu.

18 Bu yüzden Alma suya inerek onları vaftiz etti; evet, Mormon sularında kardeşlerini vaftiz ettiği şekilde onları da vaftiz etti; evet ve vaftiz ettiği herkes Tanrı'nın Kilisesi'nin üyesi olmuşlardı; ve bu, Alma'nın sözlerine inandıkları için olmuştu.

19 Ve öyle oldu ki Kral Mosiye, Alma'nın Zarahemla ülkesinin her yanında kiliseler kurmasına izin verdi ve ona her kiliseye rahip ve öğretmen atama yetkisini de verdi.

20 Şimdi böyle bir yola başvurulmasının nedeni, halkın tek bir öğretmen tarafından idare edilemeyecek kadar kalabalıklaşmış olmasıydı; ayrıca tek bir toplantıda herkes Tanrı'nın sözünü işitemiyordu.

21 Bu yüzden, kiliseler denilen ayrı gruplar halinde toplandılar; her kilisenin kendine ait rahipleri ve öğretmenleri vardı ve her rahip, Alma'nın ağzından kendisine bildirildiği şekilde sözü halka vaaz ediyordu.

22 Ve böylece, birçok kilise olmasına rağmen, hepsi tek bir Kilise'ydi; evet, hatta Tanrı'nın Kilisesi'ydi; çünkü bütün kiliselerde tövbe ve Tanrı'ya

imandan başka bir şey vaaz edilmiyordu.

23 Ve şimdi Zarahemla ülkesinde yedi kilise kurulmuştu. Ve öyle oldu ki Mesih'in ya da Tanrı'nın adını üzerine almak isteyen herkes Tanrı'nın Kilisesi'ne katıldı.

24 Ve onlara Tanrı'nın halkı dendi. Ve Rab Ruhunu onların üzerine döktü; ve onlar kutsanıp ülkede refah içinde yaşadılar.

26. BÖLÜM

Kilise'nin birçok üyesi inanmayanlar tarafından günaha sürüklenir —Alma'ya sonsuz yaşam vaad edilir—Tövbe edip vaftiz olanlar bağışlanmaya hak kazanır—Tövbe edip günahlarını Alma ve Rab'be itiraf eden günahkâr Kilise üyeleri bağışlanacaklar, yoksa Kilise halkı arasında sayılmayacaklardır. M.Ö. tahminen 120–100 yılları.

ŞİMDİ öyle oldu ki Kral Benyamın'ın halkına konuştuğu dönemde küçük çocuk olduklarından genç kuşak arasında kralın sözlerini anlayamayan birçok kimse vardı; ve bunlar atalarının geleneklerine inanmıyorlardı.

2 Ne Mesih'in gelişi, ne de ölümlerin dirilişi hakkında söylenenlere inanıyorlardı.

3 Ve şimdi inançsızlıkları yüzünden Tanrı sözünü anlamıyorlardı ve yürekleri de katılaştı.

4 Ve vaftiz olmak istemiyorlardı; Kilise'ye de katılmak istemiyorlardı. Ve inançları ba-

kımından ayrı bir halk gibiydiler ve hep şehvete düşkün, günahkâr bir durumda kaldılar; çünkü Tanrıları Rab'be dua etmek istemiyorlardı.

5 Ve şimdi Mosiya'nın krallık ettiği dönemde, sayıları Tanrı halkının yarısı kadar bile değildi; ancak kardeşlerin arasında çıkan anlaşmazlıklar yüzünden sayıları giderek arttı.

6 Çünkü öyle oldu ki pohpohlayıcı sözleriyle Kilise'deki birçok kişiyi aldattılar ve onların çok günah işlemesine neden oldular; bu yüzden, Kilise'de olup da günah işleyenlerin Kilise tarafından uyarılmaları gerekti.

7 Ve öyle oldu ki bu kişiler rahiplerin önüne getirildi ve öğretmenler tarafından rahiplere teslim edildi; ve rahipler de onları yüksek rahip olan Alma'nın önüne getirdiler.

8 Şimdi Kral Mosiya, Kilise üzerindeki yetkiyi Alma'ya vermişti.

9 Ve öyle oldu ki Alma onlar hakkında ne yapacağını bilmiyordu; fakat onlara karşı bir sürü tanık vardı; evet, halk ayağa kalkıp kötülükleri hakkında birçok tanıklıkta bulunmuştu.

10 Şimdi böyle bir şey Kilise'de daha önce olmamıştı; bu yüzden, Alma'nın ruhu sıkıldı ve onların kralın huzuruna çıkarılmasını buyurdu.

11 Ve krala şöyle dedi: İşte, kardeşleri tarafından suçlananların çoğunu huzurunuzda buraya getirdik; evet ve onlar çeşitli kötülükler yaparken yakalandılar. Ve kötülüklerinden tövbe

etmiyorlar; bu yüzden onları işledikleri suçlara göre yargılamamız için huzurunuzla getirdik.

12 Fakat Kral Mosiya Alma'ya: "Ben onları yargılamam; bu yüzden yargılanmaları için onları senin eline teslim ediyorum!" dedi.

13 Ve şimdi Alma'nın ruhu yine sıkıldı; ve gidip bu konuda ne yapması gerektiğini Rab'be danıştı; çünkü Tanrı'nın gözünde yanlış bir şey yapmaktan korkuyordu.

14 Ve öyle oldu ki Alma için tamamen Tanrı'ya döktükten sonra Rab'bin sesi ona gelip şöyle dedi:

15 Ne mutlu sana Alma ve ne mutlu Mormon sularında vaftiz olanlara! Sen yalnız hizmetkârım Abinadi'nin sözlerine yürekten inandığın için kutsandın.

16 Ve yalnız senin onlara söylediğin sözlere yürekten inananlara ne mutlu!

17 Ve bu halkın arasında bir kilise kurduğun için ne mutlu sana! Ve onlar emniyette olacaklar ve benim halkım olacaklar.

18 Evet, benim adıma taşımak isteyen bu halka ne mutlu! Çünkü onlar benim adımla çağrılacaklar; ve onlar benimdir.

19 Ve yasayı çiğneyenler hakkında bana danıştığın için kutlanacaksın.

20 Sen benim hizmetkârımsın ve Ben sonsuz yaşama kavuşacağına dair seninle antlaşma yapıyorum; ve sen bana hizmet edecek ve benim adımla ilerleyerek koyunlarımı bir araya toplayacaksın.

21 Ve sesimi duymak isteyen

benim koyunum olacak ve onu Kilise'ye kabul edeceksin; ve Ben de onu kabul edeceğim.

22 Çünkü işte, bu benim Kilişem'dir; vaftiz olan herkes tövbe için vaftiz olacaktır. Ve her kimi kabul edersen, o benim adıma inanacak ve ben de onu cömertçe bağışlayacağım.

23 Çünkü, dünyanın günahlarını yüklenen benim; insanları yaratan benim; ve sonuna dek inanana sağımda yer bağışlayan benim.

24 Çünkü işte, onlar benim adımla çağrılacaklar; ve beni tanıyorlarsa, dirilecek ve sonsuza dek sağımda yerleri olacak.

25 Ve öyle olacak ki ikinci boru çaldığında, o zaman beni hiç tanımayanlar dirilip huzurunda duracaklar.

26 Ve o zaman benim, Tanrılar Rab olduğumu, Fidyeye Kurtaranları olduğumu bilecekler; ama Fidyeye kurtarılmayacaklardır.

27 Ve o zaman onlara kendilerini hiç tanımadığımı bildireceğim; ve onlar şeytan ve melekleri için hazırlanmış sonsuz ateşe gidecekler.

28 Bu yüzden sana derim ki sesimi duymak istemeyeni Kilişem'e kabul etmeyeceksin; çünkü son günde onu Ben de kabul etmeyeceğim.

29 Bu yüzden sana git ve bana karşı geleni işlediği günahlara göre yargıla diyorum; ve senin ve benim önümde günahlarını itiraf eder ve içtenlikle yürekten tövbe ederse, onu bağışlayacaksın; ve onu ben de bağışlayacağım.

30 Evet ve halkım ne zaman tövbe ederse, bana karşı işledikleri suçları bağışlayacağım.

31 Ve siz de birbirinizin suçlarını bağışlayacaksınız; çünkü, doğrusu size derim ki tövbe ettiğini söylediği zaman komşusunun suçunu bağışlamayan kişi kendisini suçlu duruma sokar.

32 Şimdi sana söylüyorum, git; ve kim günahlarından tövbe etmek istemiyorsa halkımın arasında sayılmayacak; ve bugünden başlayarak buna uyulacak.

33 Ve öyle oldu ki Alma bu sözleri işitince, onları unutmamak ve bu Kilise halkını Tanrı'nın emirlerine göre yargılayabilmek için hepsini yazdı.

34 Ve öyle oldu ki Alma gidip kötülük yaparken yakalananları Rab'bin sözü uyarınca yargıladı.

35 Ve günahlarından tövbe edip onları itiraf edenleri Kilişe'nin halkı arasında saydı.

36 Ve günahlarını itiraf etmeyip kötülüklerinden tövbe etmeyenler ise, Kilise'nin halkı arasında sayılmadı ve onların adları kayıtlardan silindi.

37 Ve öyle oldu ki Alma, Kilişe'nin bütün işlerini düzene soktu; ve Kilise'yle ilgili işlerde yine huzurlu ve oldukça başarılı olmaya başladılar; Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yürüdüler, birçok kişiye kapılarını açtılar ve birçok kişiyi vaftiz ettiler.

38 Ve şimdi bütün bunları Kilise'yi yöneten Alma ile görev arkadaşları yerine getirdi. Canla başla her konuda Tanrı'nın sözünü öğretiyorlar, her

türlü sıkıntılara katlanıyorlar ve Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olmayan herkes tarafından baskı görüyorlardı.

39 Ve kardeşlerini uyardılar; ve onların da her biri Tanrı sözü aracılığıyla günahlarına ya da işlemiş oldukları günahlara göre uyarıldılar; Tanrı tarafından durmadan dua etmeleri ve her durumda teşekkür etmeleri emredildi.

27. BÖLÜM

Mosiya baskıyı yasaklar ve eşitlik olmasını emreder—Genç Alma ile Mosiya'nın dört oğlu Kilise'yi yıkmaya çalışırlar—Bir melek görünür ve onlara seçtikleri kötü yoldan vazgeçmelerini emreder—Alma'nın dili tutulur—Kurtuluşu kavuşabilmek için bütün insanların yeniden doğması gereklidir—Alma ile Mosiya'nın oğulları halka müjdeyi duyurur. m.ö. tahminen 100–92 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki inanmayanlar tarafından Kilise üzerine yapılan baskılar öyle artmıştı ki Kilise, bu konuda söylenmeye ve liderlerine yakınmaya başladılar; Alma'ya da yakındılar. Ve Alma konuyu kralları Mosiya'ya açtı. Ve Mosiya da rahiplerine danıştı.

2 Ve öyle oldu ki Kral Mosiya ülkenin her yanına duyuru göndererek inanmayanların, Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olanların hiçbirine baskı yapmamasını emretti.

3 Ve bütün kiliselere aralarında hiçbir baskı olmaması ve bütün

insanların arasında eşitlik olması için sıkı bir emir verildi;

4 Öyle ki gurur ve kibrin huzurlarını bozmasına izin vermemeliydiler; öyle ki herkes komşusunu kendisi gibi saymalı ve geçimini kendi eliyle sağlamalıydı.

5 Evet ve bütün rahipleri ve öğretmenleri hastalık ya da muhtaçlık gibi durumlar dışında kendi elleriyle çalışarak geçimlerini sağlamalıydı; ve bunları yerine getirdiklerinde, Tanrı'nın onlara lütfu çoğaldı.

6 Ve ülkede yeniden büyük bir barış ortamı doğdu; ve halkın sayısı giderek artmaya başladı ve yeryüzünün her tarafına dağılmaya başladılar; evet, kuzeyde ve güneyde, doğuda ve batıda, ülkenin her tarafında büyük şehirler ve köyler kurdular.

7 Ve Rab onları ziyaret etti ve refaha kavuşturdu; ve onlar kalabalık ve zengin bir halk oldular.

8 Şimdi Mosiya'nın oğulları inanmayanlar arasında sayılıyordu; ve Alma'nın oğullarından biri, babasının adını almış olan Alma da onların arasında sayılıyordu; buna rağmen Genç Alma çok kötü ve putperest bir adam oldu. Ve konuşmasını çok iyi biliyor ve halka çok pohpohlayıcı sözler söylüyordu; bu yüzden halkın çoğunu kendi kötülüklerinin aynısını yapmaya sürükledi.

9 Ve Tanrı'nın Kilisesi'nin ilerlemesine büyük bir engel oldu; halkın yüreğini çalarak halkın arasında anlaşmazlıkla-

rın çıkmasına neden oluyordu; Tanrı'nın düşmanına halkın üzerinde gücünü gösterme fırsatını veriyordu.

10 Ve şimdi öyle oldu ki Tanrı'nın Kilisesi'ni ortadan kaldırmak için dolaşıp dururken; Tanrı'nın, hatta kralın emirlerini hiçe sayarak, Kilise'yi ortadan kaldırmak ve Rab'bin halkını yoldan saptırmak istiyordu; bu amaçla Mosiya'nın oğullarıyla beraber gizlice işe koyulmuşlardı—

11 Ve size dediğim gibi, Tanrı'ya baş kaldırarak böyle dolaşıp dururlarken, işte, Rab'bin meleği onlara göründü; ve melek sanki bir bulutun içinde aşağıya indi; ve sanki gök gürültüsünü andıran bir sesle konuştu ve onların durduğu yerin sarsılmasına neden oldu;

12 Ve neye uğradıklarını şaşırarak yere serildiler ve meleğin kendilerine söylediği sözleri anlayamadılar.

13 Ancak melek yine haykırıp şöyle dedi: Alma, kalk ve öne çık! Niçin Tanrı'nın Kilisesi'ne zulmediyorsun? Çünkü Rab: "Bu Kilise benimdir ve Ben, Kilisemi kuracağım; ve halkımın suçları dışında hiçbir şey Kilisemi yıkamayacaktır!" dedi.

14 Ve yine, melek şöyle dedi: İşte Rab, halkının dualarını ve ayrıca hizmetkârının, baban Alma'nın dualarını işitti; çünkü baban gerçeğin bilgisine getirebilmen için senin adına büyük bir inançla dua etti; bu nedenle, ben de bu amaçla seni Tanrı'nın gücü ve yetkisine inandırmak için geldim, öyle ki

kullarının duaları inançlarına göre cevaplanabilirsin.

15 Ve şimdi işte, Tanrı'nın gücüne itiraz edebilir misin? Çünkü işte sesim yeri sarsmıyor mu? Ve üstelik karşında beni görmüyor musun? Ve ben, Tanrı tarafından gönderildim.

16 Şimdi sana derim ki: Git ve atalarının Helam ülkesindeki ve Nefi ülkesindeki tutsaklıklarını hatırla; ve Tanrı'nın onlar için ne büyük işler yaptığını hatırla; çünkü tutsaklık altındaydılar ve Tanrı onları kurtardı. Ve şimdi sana söylüyorum, Alma, yoluna git ve dışarı atılmayı kendin istesen bile bir daha Kilise'yi yıkmaya çalışma ki onların duaları cevaplanabilirsin.

17 Ve şimdi öyle oldu ki meleğin Alma'ya söylediği son sözler bunlar oldu ve melek gitti.

18 Ve şimdi Alma'yla yanındakiler yeniden yere serildiler; çünkü büyük bir şaşkınlık içindeydiler; çünkü Rab'bin bir meleğini kendi gözleriyle görmüşlerdi ve onun sesi yeri sarsan gök gürültüsü gibiydi; ve Tanrı'nın gücünden başka hiçbir şeyin yeri sarsıp yaracak gibi titretmeyeceğini biliyorlardı.

19 Ve Alma öylesine şaşırması ki dili tutuldu, ağzını açamaz oldu; evet ve hatta elini kıpırdatamayacak kadar güçsüzleşti; bu yüzden yanındakiler tarafından kaldırıldı ve yarı cansız vaziyette taşınıp babasının önüne getirildi.

20 Ve başlarına gelen her şeyi Alma'nın babasına anlattılar; ve babası, bütün bunların Tanrı'nın

gücüyü olduğunu bildiğinden sevindi.

21 Ve Rab'bin, oğluna ve yanındakilere ne yaptığını görsünler diye, büyük bir kalabalığı oraya topladı.

22 Ve rahipleri de bir araya topladı; ve Alma'nın ağzını açıp konuşabilmesi ve bedeninin eski gücüne kavuşabilmesi için oruç tutup Tanrıları Rab'be dua etmeye başladılar—öyle ki halkın gözleri Tanrı'nın iyiliğini ve görkemini görüp bilmek üzere açılınsın diye.

23 Ve öyle oldu ki iki gün iki gece oruç tutup dua ettikten sonra, Alma'nın gücü yerine geldi ve ayağa kalkıp rahatlamalarını söyleyerek onlarla konuşmaya başladı:

24 Çünkü, dedi o, ben günahlarımdan tövbe ettim ve Rab tarafından fide ile kurtarıldım; işte Ruh'tan doğdum.

25 Ve Rab bana şöyle dedi: Bütün insanların, evet, erkek ve kadınların, bütün ulusların, sülalelerin, dillerin ve halkların yeniden doğması gerektiğine şaşırma; evet, Tanrı'dan doğmalı, bedensel ve düşmüş durumlarından doğruluk durumuna geçmelidirler; Tanrı tarafından fide ile kurtarılarak O'nun oğulları ve kızları olacaklardır.

26 Ve böylece onlar yeniden yaratılmış olacaklar ve bunu yapmazlarsa, Tanrı'nın Krallığını asla miras alamazlar.

27 Size söylüyorum, bu böyle olmazsa onlar dışarı atılacaklardır; ve ben bunu atılmak üzere olduğum için biliyorum.

28 Yine de çok acı çekip ölüme

yaklaştığım bir anda tövbe ettikten sonra, Rab merhametinden dolayı beni sonsuz ateşten çekip kurtarmayı uygun gördü; ve ben, Tanrı'dan doğdum.

29 Ruhum öd acılığından ve kötülük bağlarından fidye ile kurtarıldı. En karanlık çukurun dibindeydim; ama şimdi, Tanrı'nın olağanüstü ışığını görüyorum. Ruhum sonsuz acılar içinde eziyet çekiyordu; ama kurtarıldım ve ruhum artık acı çekmiyor.

30 Kurtarıcımı reddetmiş, atalarımız tarafından söylenenleri inkâr etmişim; ama şimdi, geleceğini ve yarattığı bütün varlıkları hatırlayacağını bilsinler diye, O kendini herkese gösterecektir.

31 Evet, O'nun önünde her diz çökecek ve her dil itiraf edecektir. Evet, hatta son günde bütün insanlar O'nun tarafından yargılanmak üzere durduklarında, işte o zaman O'nun Tanrı olduğunu kabul edeceklerdir; o zaman dünyada Tanrısız yaşayanlar sonsuz bir cezayla yargılanmanın adil olduğunu itiraf edecekler ve O'nun her şeyi gören gözünün bakışları altında titreyecek, ürperecek ve büzülecekler.

32 Ve şimdi öyle oldu ki Alma ile melek kendilerine görünüşünde onun yanında olanlar, o günden sonra halka öğretmeye başladılar; ülkeyi adım adım dolaşarak görüp duyduklarını herkese bildirdiler ve çektikleri sıkıntılara, inanmayanlar tarafından gördükleri büyük bas-kılara, hatta onların çoğundan

dayak yemelerine rağmen, Tanrı'nın sözünü vaaz ettiler.

33 Fakat bütün bunlara rağmen, Kilise için büyük bir teselli kaynağı oldular; inançlarının doğru olduğunu göstererek, sabırla ve ağırlar çekerek onları Tanrı'nın emirlerini tutmaya teşvik ettiler.

34 Ve içlerinden dördü Mosiya'nın oğullarıydı; ve adları Ammon ve Harun ve Omner ve Himni idi; bunlar Mosiya'nın oğullarının adlarıydı.

35 Ve onlar bütün Zarahemla ülkesini bir baştan öbür başa dolaşıp Kral Mosiya'nın yönetimi altındaki bütün halkın arasına gittiler; Kilise'ye verdikleri bütün zararları onarmak için canla başla çalıştılar, bütün günahlarını itiraf ediyor, gördükleri her şeyi halka bildiriyor onları dinlemek isteyen herkese peygamberlikleri ve Kutsal Yazıları açıklıyorlardı.

36 Ve böylece birçok insanı gerçeğin bilgisine, evet, Fidyeye ile Kurtarıcı'larının bilgisine getiren Tanrı'nın elinde bir araç oldular.

37 Ve onlara ne mutlu! Çünkü onlar barış ilan ettiler; iyilik müjdesini ilan ettiler; ve halka Rab'bin egemen olduğunu bildirdiler.

28. BÖLÜM

Mosiy'a'nın oğulları gidip Lamanlılar'a vaaz ederler—Mosiya, Yared Levhaları'nı iki gören taşı kullanarak çevirir. m.ö. tahminen 92 yılı.

ŞİMDİ öyle oldu ki Mosiya'nın

oğulları bütün bunları yaptıktan sonra, yanlarına birkaç kişiyi alarak babaları Kral Mosiya'nın yanına döndüler ve seçtikleri adamlarla birlikte Nefi ülkesine gitmek için ondan izin istediler; duydukları şeyleri vaaz etmek ve kardeşleri Lamanlılar'a Tanrı sözünü iletmek istiyorlardı—

2 Böylelikle onları belki Tanrıları Rab'bin bilgisine getirebilir ve atalarının işledikleri kötülüklere inandırabilirlerdi; ve belki Nefililer'e karşı duydukları kinden onları kurtarır, Tanrıları Rab'de sevinç bulmalarını ve birbirlerine karşı dostça davranmalarını sağlardı; ve böylece Tanrıları Rab'bin onlara verdiği bütün bu topraklarda artık çekişmezlik olmazdı.

3 Şimdi kurtuluşun tüm insanlara duyurulmasını istiyorlardı, çünkü bir tek insan canının yok olmasına gönülleri razı olmuyordu; evet, bir tek canın sonsuz işkenceyi çekmek zorunda kalacağı düşüncesi bile onları sarsıp titretiyordu.

4 Ve Rab'bin Ruhu onların üzerinde etkisini böyle gösteriyordu; çünkü vaktiyle en alçakça günahları işlemiş günahkârlardı. Ve Rab sonsuz merhametiyle onların canını bağışlamayı uygun gördü; ancak işledikleri kötülükler yüzünden ruhları büyük sıkıntı çekmişti; çektikleri onca acı bir yana, sonsuza dek reddedilmekten korkuyorlardı.

5 Ve öyle oldu ki Nefi ülkesine gitmelerine izin vermesi için babalarına günlerce yalvarıp yakardılar.

6 Ve Kral Mosiya, oğullarının

sözü vaaz etmek üzere Lamanlılar'ın arasına gitmelerine izin verip vermemesi gerektiğini Rab'be sordu.

7 Ve Rab, Mosiya'ya: "Bırak, gitsinler!" dedi. Çünkü birçok kişi onların sözlerine inanacak ve sonsuz yaşama kavuşacak; ve Ben oğullarını Lamanlılar'ın elinden kurtaracağım.

8 Ve öyle oldu ki Mosiya da gidip istedikleri gibi yapmalarına izin verdi.

9 Ve gidip Lamanlılar'ın arasında sözü vaaz etmek için çöle doğru yola çıktılar; başlarına gelen olayları daha sonra anlatacağım.

10 Şimdi Kral Mosiya'nın krallığı emanet edeceği kimsesi kalmamıştı, çünkü oğullarından hiçbiri krallığı teslim almak istemiyordu.

11 Bu yüzden Mosiya, Limhi'nin elinden teslim aldığı, Limhi halkı tarafından bulunan altın levhalardaki kayıtların çevirisini yapıp yazdırdıktan sonra, pirinç levhalara işlenmiş kayıtları, ayrıca Nefi levhalarını ve Tanrı'nın emirlerine göre koruyup sakladığı ne varsa hepsini aldı.

12 Ve bunu yapmasının nedeni halkının duyduğu büyük kaygıydı; çünkü onlar ortadan silinmiş bu halkla ilgili ne varsa bilmek için can atıyordu.

13 Ve şimdi Mosiya, bu çevirileri bir çerçevenin iki kenarına yerleştirilmiş iki taşın yardımıyla yaptı.

14 Şimdi bunlar başlangıçtan beri hazırlanmış ve dillerin çevrilmesinde kullanılmak üzere kuşaktan kuşağa aktarılmıştı.

15 Ve bu ülkeye sahip olacak her insana halkının yapmış olduğu kötülükleri ve iğrençlikleri göstermek için Rab'bin eliyle korunup saklanmıştı.

16 Ve bunları elinde bulunduranlara eskilerden kalma bir deyişle Gören denilir.

17 Şimdi Mosiya kayıtların çevirisini bitirdikten sonra, işte, bunlar yok edilen halkın öyküsünü, halkın yok edilip gidişinden geriye büyük kulenin yapılışına kadar uzanan zamanı, Rab'bin halkın konuştuğu dili karıştırdığı ve onların yeryüzünün her tarafına dağıtıldığı dönemi, evet ve o dönemden geriye Adem'in yaratılışına kadar geçen olayları anlatıyordu.

18 Şimdi bu öykü Mosiya halkını büyük yasa boğdu; evet, hüznüyle doldular; yine de öykü onlara pek çok bilgi sağladığından, bir yandan da sevinç duydular.

19 Ve bu öykü daha sonra yazılacaktır; çünkü işte, bütün insanların bu öyküde yazılanları bilmesi gerekir.

20 Ve şimdi, size dediğim gibi, Kral Mosiya bu işleri bitirdikten sonra, pirinç levhaları ve sakladığı her şeyi alıp onları Alma'nın oğlu Alma'ya teslim etti; evet, bütün kayıtları ve çeviricileri de; ve bunları ona verdi; ve ona bunları saklayıp korumasını ve ayrıca bu halka ait bir kayıt tutmasını emretti. Lehi Yeruşalem'den ayrıldıktan sonra kuşaktan kuşağa aktarıldığı gibi, bu kayıtlar kuşaktan kuşağa aktarılacaktır.

29. BÖLÜM

Mosiyaya, kral yerine hakimlerin seçilmesini önerir—Adaletsiz krallar halklarını günaha sürükler—Genç Alma, halkın oyuyla başhkim seçilir—Aynı zamanda Kilise'nin de yüksek rahibidir—Büyük Alma ve Mosiya ölür. M.Ö. tahminen 92–91 yılları.

ŞİMDİ Mosiya bunu yaptıktan sonra ülkenin her tarafına, bütün halkın arasına haber salarak, kimin kral olacağı konusunda halkın görüşünü öğrenmek istedi.

2 Ve öyle oldu ki halkın sesi şöyle diyerek geldi: Biz oğlun Harun'un kralımız ve yöneticimiz olmasını arzu ediyoruz.

3 Şimdi Harun, Nefi ülkesine gitmişti; bu yüzden kral, krallığı onun üzerine devredemezdi; üstelik Harun krallığı üzerine almak istemiyordu; Mosiya'nın oğullarından hiçbiri krallığı üzerine almak istemiyordu.

4 Bu yüzden Kral Mosiya halkın arasına yine haber saldı; evet, halkın arasına hatta yazılı bir haber yolladı. Ve yazdığı sözler şöyle diyordu:

5 İşte, ey halkım, daha doğrusu kardeşlerim, çünkü sizleri öyle görüyorum; sizden dileğim bu davayı dikkate alarak üzerinde düşünmenizdir—zira bir krallığınız olmasını istiyorsunuz.

6 Şimdi yasal olarak krallığın kendisine ait olması gereken kişinin bunu istemediğini ve krallığı devralmayacağını sizlere ilan ederim.

7 Ve şimdi onun yerine başka-

sı göreve getirilirse, işte aranızda çekişmelerin çıkacağından korkuyorum. Ve kim bilir, barksınız krallığın yasal sahibi olan oğlum ileride öfkelenip halkın bir bölümünü arkasından sürükler; bu da aranızda savaşların ve çekişmelerin çıkmasına yol açar, çok kan dökülmesine ve Rab'bin yolunun saptırılmasına, evet ve pek çok kişinin ruhlarının yok olup gitmesine neden olur.

8 Şimdi size söylüyorum, aklımızı başımıza toplayalım ve bunları iyice düşünelim, çünkü oğlum yok etmeye hakkımız olmadığı gibi, yerine bir başkası seçilirse onu da yok etmeye hakkımız yoktur.

9 Ve oğlum tekrar gururuna ve boş işlerine döner, söylediklerini inkâr eder ve krallığın kendi hakkı olduğunu ileri sürerse, bu da kendisinin ve ayrıca bu halkın çok günah işlemesine neden olabilir.

10 Ve şimdi aklımızı başımıza toplayalım ve bu şeylerin olacağını hesaplayarak bu halkın huzurunu ne sağlayacaksa onu yapalım.

11 Bu yüzden ömrümün geri kalan günlerinde sizin kralınız olarak kalacağım; ancak yasamıza göre bu halkı yargılayacak hakimler atayalım; ve bu halkla ilgili işleri yeniden düzene sokalım, çünkü bu halkı Tanrı'nın emirlerine göre yargılayacak hikmet sahibi kişileri hakim olarak atayacağız.

12 Şimdi bir insanın Tanrı tarafından yargılanması, insan tarafından yargılanmasından

daha iyidir; çünkü Tanrı'nın yargılaması her zaman adildir, oysa insanın yargılaması her zaman adil değildir.

13 Bu yüzden, Tanrı'nın yasalarını resmîleştirilecek ve bu halkı O'nun emirlerine göre yargılayabilecek doğru insanlar kralınız olabilseydi, evet, hatta babam Benyamin'in bu halk için yaptıklarını yapabilecek insanlar kralınız olabilseydi, size söylüyorum, her zaman böyle olsaydı, o zaman başınızda hep sizi yönetecek kralların bulunması daha uygun olurdu.

14 Ve ben kendim bile var gücümle ve yeteneğimle size Tanrı'nın emirlerini öğretmeye, ülkede barışı sağlamaya çalıştım; öyle ki ne savaş, ne çekişme, ne hırsızlık, ne yağmacılık, ne cinayet ne de her tür kötülüğün olmasını istedim.

15 Ve kim kötülük işlemişse, onu atalarımız tarafından bize verilen yasa uyarınca, işlediği suça göre cezalandırdım.

16 Şimdi size derim ki hiçbir insan doğru olmadığı için sizi yönetmek üzere başınıza bir kral ya da kralları seçmeniz yerinde olmaz.

17 Çünkü işte, kötü bir kral nice kötülüklerin işlenmesine, evet ve büyük bir yıkıma neden olacaktır.

18 Evet, Kral Nuh'u, onun kötülüklerini ve iğrençliklerini ve ayrıca halkının kötülüklerini ve iğrençlikleri anımsayın. İşte, ne büyük bir yıkıma uğramışlardı; ve üstelik kötülükleri yüzünden tutsaklık altına girmişlerdi.

19 Ve her şeyi bilen Yaratıcıları

araya girmeseydi—ki bunu iç-
ten tövbe ettikleri için yapmış-
tır—kaçınılmaz bir şekilde bu
güne kadar tutsak kalırlardı.

20 Ama işte onları kurtardı,
çünkü O'nun önünde kendile-
rini alçalttılar ve O'na var güç-
leriyle yakardıkları için onları
tutsaklıktan kurtardı; ve Rab,
her durumda insançocuklarının
arasında gücünü böyle kullana-
rak çalışır ve kendisine güven-
enlere merhamet elini uzatır.

21 Ve işte şimdi size söylerim:
Kötü bir kralı çok mücadele et-
meden ve çok kan dökmeden
tahtından indiremezsiniz.

22 Çünkü işte, onun kendi gibi
kötü dostları vardır ve koruyu-
cularını yanından ayırmaz; ve
kendisinden önce doğrulukla
yönetenlerin yasalarını yırtıp
atar ve Tanrı'nın emirlerini
ayakları altında çiğner.

23 Ve yasalar koyar ve bunları
halkına gönderir, evet, bu
yasalar kendi kötülüklerine
hizmet edecek yasalardır; ve
koyduğu yasalara uymayan
herkesi öldürtür; ve kendisine
karşı çıkanlarla savaşmak üze-
re ordularını onlara karşı gön-
derir ve gücü yeterse onları
yok eder; ve adil olmayan bir
kral doğruluğa çıkan bütün
yolları böyle saptırır.

24 Ve şimdi işte size söylüyo-
rum, bu tür iğrençliklerin ara-
nızda yeri yoktur.

25 Bu yüzden, halkın oyuyla
kendinize hakimler seçin; öyle
ki atalarımız tarafından size ve-
rilen yasalara göre yargılanası-
nız; bunlar doğru yasalardır ve
Rab'bin eliyle onlara verilmiştir.

26 Şimdi halkın sesinin doğru
olmayan bir şeyi istemesi pek
olası değildir; ancak halkın
azınlık olan kısmı genelde doğ-
ru olmayan şeyleri ister; bu
yüzden işlerinizin halkın iste-
ğiyle yapılmasına dikkat edin
ve bunu yasallaştırın.

27 Ve gün gelir de halkın iste-
ği kötülükten yana olursa, işte
o zaman Tanrı'nın yargıları
üzerinize ineceği zamandır;
evet, o zaman Tanrı'nın, bu ül-
keyi daha önce yokladığı gibi
sizi büyük bir felâketle yokla-
yacağı zamandır.

28 Ve şimdi siz hakimler seçer
ve onlar da sizi verilen yasalara
göre yargılamazlarsa, onla-
rın daha yüksek bir hakim tara-
findan yargılanmalarını sağla-
yabilirsiniz.

29 Eğer yüksek hakimleriniz de
doğru yargılar vermiyorlarsa,
daha alt düzeydeki hakimler-
den birkaçını bir araya toplar,
yüksek hakimlerin halkın iste-
ği doğrultusunda yargılamasını
sağlarsınız.

30 Ve bu şeyleri Rab korkusu
ile yapmanızı emrediyorum; ve
bunları yapmanızı ve başınıza
kral seçmemenizi emrediyor-
um; eğer bu insanlar günah iş-
leyip kötülük yaparlarsa, bun-
lar onların başından sorumlu
tutulacaktır.

31 Çünkü işte size derim ki
halkların çoğu krallarının kö-
tülükleri yüzünden günahkâr
olmuşlardır; bu yüzden onların
kötülükleri krallarının başından
sorumlu tutulacaktır.

32 Ve şimdi bu ülkede, özelli-
kle bu halkın arasında artık bu

eşitsizliğin olmamasını diliyorum; dilerim, bu ülke bir özgürlük ülkesi olur ve Rab yaşamamızı ve bu ülkeyi miras almamızı uygun gördüğü sürece, evet, ülkede soyumuzdan bir tek kişi kalsa bile, herkes haklarından ve ayrıcalıklarından eşit bir şekilde hoşlanır.

33 Ve Kral Mosiya onlara daha birçok konuda yazdı; adil bir kralın deneyimlerini ve sıkıntılarını, evet, halkı için ruhunun çektiği çileleri ve ayrıca halkın krala ettiği şikayetleri bir bir anlattı; ve her şeyi onlara açıkladı.

34 Ve bunların aslında böyle olmaması gerektiğini söyledi; yük bütün halkın sırtına yüklenmeliydi ki herkes kendine düşen görevi üstlenebilmeliydi.

35 Ve adil olmayan bir kralı kendilerini yönetmeleri için iş başına getirirlerse, başlarına gelebilecek bütün zararları da onlara açıkladı;

36 Evet, adil olmayan bir kralın yol açacağı bütün kötülükleri ve iğrençlikleri ve bütün savaşları ve çekişmeleri ve kan dökülmesini ve hırsızlığı ve yağmacılığı ve yapılacak fuhşu ve daha sayılamayacak her tür kötülüğü açıkladı—onlara bunların asla olmaması gerektiğini, çünkü bunların Tanrı emirlerinin tam tersi olduğunu söyledi.

37 Ve şimdi öyle oldu ki Kral Mosiya bu haberleri halkın arasına gönderdikten sonra, halk sözlerinin doğruluğuna inandı.

38 Bu yüzden başlarına bir kral seçme isteğinden vazgeçtiler ve bütün ülkedeki herkese

eşit şans tanımaya özen gösterdiler; evet ve herkes de kendi günahlarından sorumlu olmayı kabul etti.

39 Bu yüzden, öyle oldu ki verilen yasaya göre kendilerini yargılayacak hakimleri seçmek üzere ülkenin her yanında gruplar halinde toplandılar ve kendilerine başlatılan bu özgürlükten dolayı çok sevinçliydim.

40 Ve onların Mosiya'ya duydukları sevgi daha da artmıştı; evet, onu herkesten çok sayıyorlardı; çünkü Mosiya'yı çıkarını gözeten, evet, ruhu çürüten zenginlik peşinde koşan zorba bir hükümdar olarak görmüyorlardı; çünkü ne onların zenginliklerine el uzatmıştı, ne de kan dökülmesinden zevk almıştı; fakat ülkede barışı sağlamış ve halkının her türlü kölelikten kurtulmasını sağlamıştı; bu yüzden, onu sayıyorlar, evet, ona son derece büyük saygı duyuyorlardı.

41 Ve öyle oldu ki yasaya göre kendilerini yönetecek ya da yargılayacak hakimler seçtiler; ve bu seçimi bütün ülkede yaptılar.

42 Ve öyle oldu ki ilk başhkim olarak Alma seçildi; Alma aynı zamanda yüksek rahipti; çünkü babası bu görevi ve Kilise'nin işlerinin bütün sorumluluğunu ona vermişti.

43 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, Rab'bin yolunda yürüdü, O'nun emirlerine uydu ve adil bir şekilde yargıladı; ve ülkede sürekli huzur vardı.

44 Ve böylece Zarahemla ülkesinin her tarafında, Nefililer adıyla anılan bütün halkın

arasında hakimler dönemi başlamış oldu; ve Alma ilk başhakim oldu.

45 Ve şimdi öyle oldu ki babası seksen iki yaşında öldü; Tanrı'nın emirlerini yerine getirmek için yaşamıştı.

46 Ve öyle oldu ki Mosiya da başa geçişinin otuz üçüncü yı-

lında, altmış üç yaşında öldü; Lehi'nin Yerusalemlen ayrılışından bu yana tam beş yüz dokuz yıl geçmişti.

47 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki krallar yönetimi sona erdi; ve böylece kiliselerinin kurucusu olan Alma'nın günleri sona erdi.

ALMA KİTABI

ALMA'NIN OĞLU

Nefi halkının ilk hakimi ve başhakimi, ayrıca Kilise'nin yüksek rahibi olan Alma'nın oğlu Alma'nın başından geçenler. Hakimler yönetiminin ve halkın arasında çıkan savaşların ve çekişmelerin anlatımı. Ve ayrıca ilk hakim ve başhakim Alma'nın tuttuğu kayıtlara göre Nefililer ve Lamanlılar arasında çıkan savaşın öyküsü.

1. BÖLÜM

Nehor yanlış öğretiler öğretir, bir kilise kurar, rahiplik kurnazlığını ortaya çıkarır ve Gideyon'u öldürür—Nehor işlediği suçlar yüzünden idam edilir—Halk arasında rahiplik kurnazlığı ve baskılar yaygınlaşır—Rahipler kendi geçimlerini kendileri sağlar, halk yoksulları kollayıp gözetir ve Kilise ilerler. M.Ö. tahminen 91–88 yılları.

ŞİMDİ öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin ilk yılında, artık Kral Mosiya bütün dünyanın gittiği yoldan gitmişti; iyi bir savaş vermiş ve Tanrı'nın önünde dürüstçe yürümüştü; krallığını hiçbir kimseye bırakmamıştı; ancak yasalar çıkarmış ve çıkardığı yasalar halk tarafından be-

nimsenmişti; bu yüzden halk onun çıkardığı yasalara uymak zorundaydı.

2 Ve öyle oldu ki Alma'nın yargı kürsüsündeki yönetiminin ilk yılında, huzuruna yargılanmak üzere bir adam getirildi; büyük bir adamdı ve çok güçlü olmasıyla tanınıyordu.

3 Ve bu adam halkın arasında dolaşıp Kilise'ye aşağılayıcı sözler söylüyor, Tanrı sözü diye tanımladığı şeyleri onlara vaaz ediyordu; halka her rahibin ve öğretmenin popüler olması gerektiğini bildiriyor ve onların kendi elleriyle çalışmalarının gerekmediğini, aksine onların geçimini halkın sağlaması gerektiğini söylüyordu.

4 Ve aynı zamanda halka bütün insanlığın son günde kurtulacağına ve korkup titremelerine

gerek kalmadığına, oysa başlarını kaldırıp sevinebileceklerine tanıklık ediyordu; çünkü Rab, bütün insanları yaratmış ve ayrıca bütün insanları fidiye ile kurtarmıştı; ve sonunda bütün insanlar sonsuz yaşama kavuşacaktı.

5 Ve öyle oldu ki bu şeyleri o kadar çok öğretti ki birçok kişi onun sözlerine inandı; hatta o kadar çok insan ona inanmıştı ki onu desteklemeye ve ona para vermeye başladılar.

6 Ve o kendisini yüreğindeki gurura kaptırıp çok pahalı giysiler giymeye başladı; evet ve hatta kendi vaaz ettiği şekilde bir kilise kurmaya başladı.

7 Ve öyle oldu ki sözlerine inananlara vaaz vermeye giderken, Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olan bir adamla, evet, hatta onların öğretmenlerinden birisiyle karşılaştı; ve Kilise halkını yanıltmak için onunla sert bir şekilde tartışmaya başladı; fakat adam, Tanrı sözüyle onu uyarıp ona karşı çıktı.

8 Şimdi bu adamın adı Gideyon'du; ve Limhi halkını tutsaklıktan kurtarıp Tanrı'nun elinde bir araç olan oydu.

9 Şimdi Gideyon Tanrı sözüyle kendisine karşı durduğu için Gideyon'a öfkelenildi ve kılıcını çekip ona vurmaya başladı. Şimdi Gideyon çok yaşlanmıştı, bu yüzden onun darbelerine karşı koyacak güçte değildi; bu yüzden kılıçla öldürüldü.

10 Ve onu öldüren adam, Kili-se halkı tarafından yakalanıp işlediği suçlardan yargılanmak üzere Alma'nın önüne getirildi.

11 Ve öyle oldu ki o, Alma'nın önünde durdu ve büyük bir cesaretle kendini savundu.

12 Fakat Alma ona şöyle dedi: İşte rahiplik kurnazlığı bu halkın arasında ilk kez sunuluyor. Ve işte, sen yalnızca rahiplik kurnazlığından suçlu değil, ayrıca bunu kılıçla uygulamaya çalışmaktan suçlusun; ve eğer rahiplik kurnazlığı bu halkın arasında uygulanmış olsaydı, bu onların tamamıyla yok olmasına neden olurdu.

13 Ve sen doğru bir adamın kanını, evet, bu halkın arasında çok iyilik yapmış bir adamın kanını döktün; ve biz seni bağışlarsak, onun kanı bizim üzerimize öç almak için gelecektir.

14 Bu yüzden, son kralımız Mosiya tarafından bize verilen yasa uyarınca ölüme mahkûmsun; ve bu yasa bu halk tarafından onaylanmıştır; bu yüzden, bu halk yasalara uymak zorundadır.

15 Ve öyle oldu ki onu alıp götürdüler; ve onun ismi Nehor'du; ve onu Manti tepesinin doruk noktasına getirdiler ve Nehor, orada yerle gök arasında halka öğretmiş olduğu şeylerin Tanrı sözüne aykırı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı, daha doğrusu kabul etti; ve orada şerefsiz bir ölümün acısını çekti.

16 Ancak bu, rahiplik kurnazlığının ülkenin her yanına yayılmasını engellemedi; çünkü dünyanın boş şeylerini seven insanlar çoktu; ve onlar sahte öğretiler vaaz ederek ilerlediler;

ve bunu zenginlik ve şeref aşkıyla yaptılar.

17 Buna rağmen yasalardan korktukları için yalan söylemeye cesaret edemediler, çünkü bilirse, yalancılar cezaya çarptırılıyordu; bu yüzden inançlarına göre vaaz veriyorlarmış gibi davrandılar; ve şimdi yasaların insanın inancından dolayı şahıs üzerinde hiçbir gücü yoktu.

18 Ve onlar yasalardan korktukları için hırsızlık yapmaya cesaret edemediler, çünkü böyle yapanlar cezalandırıldı; onlar ne yağmalamaya ne de cinayet işlemeye cesaret edebildiler; çünkü cinayet işleyen ölüm cezasına çarptırılıyordu.

19 Fakat öyle oldu ki Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olmayanlar, Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olanlara ve Mesih'in adını üzerine almış olanlara baskı yapmaya başladı.

20 Evet, onlara acı çektirip her türlü sözlerle onları üzdüler ve bunu alçakgönüllü oldukları için, kendi gözlerinde gururlu olmadıkları ve Tanrı sözünü birbirlerine parasız ve bedelsiz olarak bildirdikleri için yaptılar.

21 Şimdi Kilise halkı arasında sert bir yasa vardı; öyle ki Kilise'nin üyesi olan bir kimse kalkıp Kilise'ye üye olmayanlara baskı yapmayacaktı ve kendi aralarında da hiçbir baskı olmayacaktı.

22 Yine de içlerinde gururlanmaya başlayan birçok kimse bulunuyordu ve onlar hasımlarıyla sıcaktan çekilmeye, hatta dövüşmeye başladılar; evet, birbirlerini yumrukladılar.

23 Şimdi bu, Alma'nın yönetiminin ikinci yılında oluyordu ve Kilise'nin büyük sıkıntı çekmesinin bir nedeniydi; evet, Kilise için büyük bir sınamanın nedeniydi.

24 Çünkü birçok kişinin yüreği katılaşmış ve onların isimleri silinmişti; öyle ki onlar artık Tanrı'nın halkı arasında anılmadılar. Ve birçok kimse de onların arasından çekildi.

25 Şimdi bu, inançlarında sıkı duranlar için büyük bir deneyimdi; buna rağmen, onlar Tanrı'nın emirlerini sarsılmadan, sağlam bir şekilde yerine getirdiler ve sırtlarına yığılan baskıları sabırla taşıdılar.

26 Ve rahipler, Tanrı'nın sözünü halka bildirmek için işlerini bıraktıkları zaman, halk da Tanrı'nın sözünü işitmek için işini bıraktı. Ve rahipler onlara Tanrı'nın sözünü bildirdikten sonra herkes işlerinin başına tekrar gayretle döndü; ve rahip kendisini sözünü dinleyenlerden daha üstün görmüyordu; çünkü vaiz, sözü dinleyenden daha üstün değildi ve öğretmen de öğrenciden daha üstün değildi; ve böylece herkes eşitti ve herkes gücü yettiği kadar çalışıyordu.

27 Ve herkes sahip olduğu ölçüde mallarını fakirlere ve ihtiyacı olanlara ve hastalara ve sıkıntıda olanlara verdi; ve pahalı elbiseler giymediler; yine de düzgün görünümlü ve sevimli insanlardı.

28 Ve böylece Kilise'nin işlerini bir düzene soktular; ve böylece çektikleri bütün eziyetlere

rağmen yine sürekli huzur içinde yaşamaya başladılar.

29 Ve şimdi, onlar Kilise'nin sağlamlığı sayesinde son derece zengin olmaya başladılar ve ihtiyaçları olan her şeye bol bol sahip oldular—çok sürüleri ve büyükbaş hayvanları ve her cins besili hayvanları ve ayrıca bol tahılları ve altın ve gümüş ve değerli eşyaları ve çok ipek ve ince dokunmuş ketenleri ve her türlü sade güzel kumaşları vardı.

30 Ve böyle zengin durumlarında, çıplakların ya da açların ya da susamışların ya da hastaların ya da bakılmamış olanların hiçbirini geri çevirmediler; ve yüreklerini zenginliklere bağlamadılar; bu yüzden, hem yaşlılara hem gençlere, hem kölelere hem özgürlere, hem erkeklere hem kadınlara, ister Kilise'den olsun ister Kilise'den olmasın, yardıma ihtiyacı olan herkese, hiçbir ayırım yapmadan ellerini cömertçe açtılar.

31 Ve böylece başarıya ulaşmalar ve Kilise'lerine üye olmayanlardan daha çok zengin oldular.

32 Çünkü Kilise'lerine üye olmayanlar, kendilerini büyüçülüğe ve putperestliğe ya da aylaklığa ve boş sözlere ve kıskançlığa ve kavgaya, pahalı giysiler giymeye, kendi gözlerinin kibrinde yükselmeye, zulmetmeye, yalan söylemeye, hırsızlığa, soygunculuğa, fuhuş yapmaya ve cinayet işlemeye ve her türlü kötülüğe kapılmışlardı; buna rağmen yasalar, yasaları çiğneyen herkesin

üzerinde mümkün olduğu şekilde uygulandı.

33 Ve öyle oldu ki yasaların onların üzerinde uygulanmasıyla, herkes işlediği suça göre cezasını çekti, sesleri daha da kısıldı ve bilinecek bir durumda hiçbir kötülük yapmaya cesaret edemediler; bu yüzden hakimler yönetiminin beşinci yılına kadar Nefi halkının arasında büyük bir huzur yaşandı.

2. BÖLÜM

Amlisi kral olmak ister, fakat halkın oyuyla reddedilir—Müritleri kendisini kral yapar—Amlisililer Nefililer'e karşı savaş açar, ama yenilirler—Lamanlılar ile Amlisililer güçlerini birleştirirler, ama yenilirler—Alma, Amlisi'yi öldürür. M.ö. tahminen 87 yılı.

VE öyle oldu ki onların yönetiminin beşinci yılının başında, halkın arasında çekişmeler çıkmaya başladı; çünkü Amlisi adında bir adam, kendisi çok kurnaz bir kimse olup, evet, dünya aklına göre akıllı bir adamdı; kılıçla Gideyon'u öldüren ve yasalara göre idam edilen adamın tarikatındandı.

2 Şimdi bu Amlisi, kurnazlığıyla birçok kişiyi arkasından sürüklemişti; o kadar çok insanı ardından sürüklemişti ki çok güçlenmeye başladılar; ve onlar Amlisi'yi halkın başına kral yapmak için harekete geçtiler.

3 Şimdi bu, Kilise halkı ve ayrıca Amlisi'nin ikna edemediği herkes için alarm verici bir durumdu; çünkü onlar bu tür

şeylerin, kendi yasalarına göre halkın oyu alınarak kabul edilmesi gerektiğini biliyorlardı.

4 Bu yüzden, Amlisi'nin halkın oyunu kazanması mümkün olmuş olsaydı, kötü bir adam olduğu için, onların Kilise'deki haklarını ve ayrıcalıklarını ellerinden alabilirdi; çünkü onun amacı Tanrı'nın Kilisesi'ni yok etmektir.

5 Ve öyle oldu ki halk ülkenin her köşesinde bir araya toplandı; herkes kendi düşüncesine göre Amlisi'nin yanında veya karşısında ayrı gruplara ayrıldı ve birbirleriyle birçok konuda münakaşa ettiler ve fevkalâde tartışmalara girdiler.

6 Ve böylece, bu konuda oy kullanmak için bir araya toplandılar; ve oylar hakimlerin önünde verildi.

7 Ve öyle oldu ki halkın oyu Amlisi'nin aleyhine çıktı; öyle ki Amlisi, halkın başına kral seçilmedi.

8 Şimdi bu, ona karşı olanların yüreğinde büyük bir sevinç yarattı; ancak Amlisi kendi tarafında olanları, kendi tarafında olmayanlara karşı kışkırtarak öfkelenirdi.

9 Ve öyle oldu ki onlar bir araya toplanarak Amlisi'yi kralları olarak takdis ettiler.

10 Şimdi Amlisi onların başına kral yapıldıktan sonra, kardeşlerine karşı silaha sarılmaları emrini verdi; ve Amlisi bunu kardeşlerini hükmü altına alabilmek için yapıyordu.

11 Şimdi Amlisi halkı, Amlisi'nin adıyla Amlisililer diye çağırarak ayırt ediliyordu; ve geriye

kalanlar ise Nefililer ya da Tanrı'nın halkı diye çağırıldılar.

12 Bu yüzden Nefili halkı, Amlisililer'in niyetinin farkındaydı ve bu yüzden onları karşılamak üzere hazırlandılar; evet, kendilerini kılıçlarla ve palalarla ve yaylarla ve oklarla ve taşlarla ve sapanlarla ve her türlü ve her çeşit savaş silahlarıyla kuşattılar.

13 Ve böylece Amlisililer gelecekleri zaman, onları karşılamaya hazırlandılar. Ve sayılarına göre başlarına komutanlar, üstkomutanlar ve başkomutanlar tayin edildi.

14 Ve öyle oldu ki Amlisi de adamlarını her türlü ve her çeşit savaş silahlarıyla kuşattı; ve o da halkının başına, kardeşlerine karşı savaşı yönetecek yöneticiler ve liderler atadı.

15 Ve öyle oldu ki Amlisililer, Zarahemla ülkesi boyunca akan Sidon ırmağının doğusundaki Amnihu tepesine geldiler ve orada Nefililer'le savaşmaya başladılar.

16 Şimdi Alma, Nefi halkının başhakimi ve valisiydi; bu yüzden halkıyla birlikte, evet, komutanlarıyla ve başkomutanlarıyla, evet, ordularının başında Amlisililer'e karşı savaşmaya gitti.

17 Ve onlar Sidon'un doğusundaki tepede Amlisililer'i öldürmeye başladılar. Ve Amlisililer, Nefililer'e karşı öyle büyük bir güçle savaştılar ki Nefililer'in çoğu Amlisililer'in önünde düştü.

18 Ancak Rab, Nefililer'in elini güçlendirdi; öyle ki onlar Amlisililer'i ağır bir yenilgiye

uğrattılar; öyle ki Amlisililer önlerinden kaçmaya başladı.

19 Ve öyle oldu ki Nefililer bütün gün boyunca Amlisililer'in peşinden kovalayıp onları büyük vurgunla vurdular; öyle ki Amlisililer'den on iki bin beş yüz otuz iki kişi öldü ve Nefililer'den de altı bin beş yüz altmış iki kişi öldü.

20 Ve öyle oldu ki Alma, Amlisililer'in peşinden daha fazla gidemeyince, halkına Gideyon vadisinde çadırlarını kurmalarını emretti; bu vadiye Nehor tarafından kılıçla öldürülmüş olan Gideyon'un adı verilmişti; ve bu vadiye geceleme üzere Nefililer çadırlarını kurdular.

21 Ve Alma, onların niyetlerini ve gizli planlarını öğrenebilmek için Amlisililer'den geri kalanları izlemek üzere casuslar gönderdi; böylece kendisini onlara karşı koruyabilir ve halkını yok olmaktan kurtarabilirdi.

22 Şimdi Amlisililer'in ordugâhını gözetlemek için gönderdiği adamların adları Zeram ve Amnor ve Manti ve Limher'di; bunlar adamlarıyla birlikte Amlisililer'in ordugâhını gözetlemeye gidenlerdi.

23 Ve öyle oldu ki ertesi gün, onlar Nefililer'in ordugâhına büyük bir telaşla döndüler; çok şaşırılmış ve korkuya kapılmış olarak şunları söylediler:

24 İşte, biz Amlisililer'in ordugâhını izliyorduk ve büyük bir şaşkınlık içinde Lamanlılar'ın büyük bir ordusunu, Nefi ülkesine doğru giden yolda, Zarahemla ülkesinin yukarısındaki Minon ülkesinde gör-

dük; ve işte, Amlisililer onlarla birleştiler.

25 Ve onlar bu ülkede bulunan kardeşlerimizin üzerine saldırıya başladılar; ve kardeşlerimiz sürüleriyle ve eşleriyle ve çocuklarıyla bizim şehrimize doğru kaçıyorlar; ve eğer elimizi çabuk tutmazsak, onlar şehrimizi ele geçirecekler ve babalarımız ve eşlerimiz ve çocuklarımız öldürülecek.

26 Ve öyle oldu ki Nefi halkı çadırlarını alıp Gideyon vadisinden ayrıldılar ve kendi şehirleri olan Zarahemla şehrine doğru yola koyuldular.

27 Ve işte, Sidon ırmağını geçerken, Lamanlılar ve Amlisililer, neredeyse denizin kumu kadar çok büyük bir orduyla onları yok etmek üzere saldırıya geçtiler.

28 Ancak Rab'bin eli Nefililer'i güçlendirmişti; onlar, kendilerini düşmanlarının elinden kurtarması için Rab'be büyük bir güçle dua etmişlerdi, bu yüzden Rab, onların yakarışlarını duydu ve onları güçlendirdi; ve Lamanlılar'la Amlisililer onların önünde yere serildiler.

29 Ve öyle oldu ki Alma, Amlisi'yle yüz yüze kılıcıyla dövüştü; ve onlar birbirleriyle kıyasıya bir mücadele verdiler.

30 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın bir adamı olan Alma, büyük bir inançla haykırıp şöyle dedi: Ya Rab, bana merhamet et ve hayatımı bağışla! Öyle ki bu halkı kurtarıp korumak için senin elinde bir araç olayım.

31 Şimdi Alma bu sözleri söyledikten sonra tekrar Amlisi'yle

dövüştü; ve Alma öyle güçlendirilmişti ki Amlisi'yi kılıcıyla öldürdü.

32 Ve Lamanlılar'ın kralıyla da dövüştü, ama Lamanlılar'ın kralı Alma'nın önünden geri kaçtı ve Alma'yla dövüşmeleri için muhafızlarını yolladı.

33 Fakat Alma muhafızlarıyla birlikte, Lamanlılar'ın kralının muhafızlarını öldürüp geri sürünceye kadar dövüştü.

34 Ve böylece öldürülen Lamanlılar'ın cesetlerini Sidon ırmağına atarak, Sidon ırmağının batısındaki alanı, daha doğrusu ırmağın kıyısını temizledi; bu şekilde halkın karşıya geçip Sidon ırmağının batı kıyısındaki Lamanlılar ve Amlisililer'le çarpışmaları için yol açılmış oldu.

35 Ve öyle oldu ki onların hepsi Sidon ırmağını geçtikten sonra, Lamanlılar ve Amlisililer çok kalabalık olmalarına ve sayılmamalarına rağmen, onların önünden kaçmaya başladılar.

36 Ve onlar Nefililer'in önünden kaçıp ülke sınırlarının ötesindeki, batı ve kuzey yönündeki çöle doğru kaçtılar; ve Nefililer var güçleriyle onların peşine düşüp yakaladıklarını öldürdüler.

37 Evet, Hermonts denilen çöle ulaşıncaya dek, batı ve kuzey yönünde dağıtıncaya kadar, onlara her taraftan saldırıldı ve öldürülüp sürüldüler; ve orası çölün vahşî ve yırtıcı hayvanları tarafından istila edilen bölgesiydi.

38 Ve öyle oldu ki çoğu yaraları yüzünden çölde öldü ve oradaki hayvanlar ve ayrıca

gökteki akbabalar tarafından silinip süpürüldüler; ve onların kemikleri bulundu ve kemikleri her yere yığılmıştı.

3. BÖLÜM

Amlisililer, peygamberlik sözüne göre kendilerini işaretlerler—Lamanlılar, baş kaldırdıkları için lanetlenirler—İnsan kendi belasını kendi bulur—Nefililer başka bir Lamanlı orduyu yenilgiye uğrattır. M.Ö. tahminen 87-86 yılları.

VE öyle oldu ki savaş silahlarıyla öldürülmeyen Nefililer, ölenleri gömdükten sonra—şimdi ölenlerin sayısı çok fazla olduğu için sayılmamıştı—ölülerini gömmeyi bitirdikten sonra, hepsi kendi memleketine ve evlerine ve eşlerine ve çocuklarına döndüler.

2 Şimdi birçok kadın ve çocuk kılıçtan geçirilmişti ve sürülerinin ve büyükbaş hayvanlarının çoğu da kılıçtan geçirilmişti; ve tarlalarındaki ekinin çoğu da harap olmuştu, çünkü insan ordularının ayakları altında çiğnenmişti.

3 Ve şimdi, Sidon ırmağı kıyısında öldürülen Lamanlılar'ın ve Amlisililer'in hepsi Sidon sularına atıldı; ve işte, onların kemikleri denizin derinliklerindedir ve çoktur.

4 Ve Amlisililer, Lamanlılar'ın adetlerine göre alınlarına kırmızı bir işaret koydukları için Nefililer'den ayırt edilebiliyorlardı; ama Lamanlılar gibi saçlarını kazıtmamışlardı.

5 Şimdi Lamanlılar'ın saçları

kazılıydı ve bellerine bağladıkları deri parçası haricinde ve aynı zamanda kuşandıkları zırhları ve yayları ve okları ve taşları ve sapanları ve bunun gibi şeyler dışında çıplaktılar.

6 Ve Lamanlılar, atalarının üzerine konulan işarete göre kara tenliyidiler; bu, doğru ve kutsal adamlar olan Nefi, Yakup ve Yusuf ve Sam'dan oluşan kardeşlerine karşı suçları ve baş kaldırmaları nedeniyle üzerlerine gelen bir lanetti.

7 Ve kardeşleri onları öldürmeye çalışmıştı; bu yüzden onlar lanetlenmişti; ve Rab Tanrı onların üzerine, evet, Laman ve Lemuel'in ve ayrıca İsmail oğullarının ve İsmaili kadınların üzerine bir işaret koydu.

8 Ve bu, onların soyu kardeşlerinin soyundan ayırt edilebilsin diye yapıldı ki bu yolla Rab Tanrı, halkını koruyabilecekti; böylece onlarla karışıp yok olmalarına yol açacak doğru olmayan geleneklere inanmayacaklardı.

9 Ve öyle oldu ki soyunu Lamanlılar'ın soyu ile karıştıran herkes, aynı laneti kendi soyu üzerine getirdi.

10 Bu yüzden kim kendisinin Lamanlılar tarafından kandırılmasına izin vermişse, o başın altında sayıldı ve onun üzerine bir işaret konuldu.

11 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın geleneklerine inanmayan, ama Yerusalemlüklerinden getirilen o kayıtlara ve ayrıca atalarının doğru olan geleneklerine inanan ve Tanrı'nın emirlerine inanıp onları yerine getiren

herkes, bundan böyle Nefililer ya da Nefi halkı diye çağrıldı.

12 Ve kendi halkı hakkında ve ayrıca Lamanlı halkı hakkında doğru kayıt tutanlar onlardır.

13 Şimdi, biz tekrar Amlisililer'e dönelim; çünkü onların da üzerinde bir işaret vardı; evet, bu işareti üzerlerine, evet, hatta kırmızı bir işareti alınlarına kendileri koymuşlardı.

14 Böylece Tanrı'nın sözü yerine gelmişti, çünkü O'nun, Nefi'ye söylediği sözler şunlardır: İşte, Lamanlılar'ı lanetledim ve onların üzerine bir işaret koyacağım; böylece onlar ve onların soyu, kendilerine merhamet etmem için kötülüklerinden tövbe edip bana dönmedikleri sürece, senden ve senin soyundan bundan sonra sonsuza kadar ayrı kalacaklar.

15 Ve yine: Soyunu kardeşleriyle karıştıran kişinin üzerine bir işaret koyacağım, öyle ki onlar da lanetlenecekler.

16 Ve yine: Sana ve soyuna karşı savaşan kişinin üzerine bir işaret koyacağım.

17 Ve yine derim ki senden ayrılan kişi bir daha senin soyundan sayılmayacaktır; ve Ben, seni ve senin soyun sayılacak herkesi, bundan böyle sonsuza dek kutsayacağım; ve bunlar, Rab'bin Nefi'ye ve onun soyuna verdiği sözlerdi.

18 Şimdi Amlisililer alınlarına işaret koymaya başladıklarında, Tanrı'nın sözünü yerine getirdiklerini bilmiyorlardı; yine de Tanrı'ya karşı açıkça isyan ettiler; bu yüzden, üzerlerine bu lanetin düşmesi gerekiyordu.

19 Şimdi, onların bu laneti kendi üzerlerine kendilerinin getirmiş olduğunu görmeyi isterim; ve lanetlenen herkes aynı şekilde kendi cezasını kendi üzerine getirir.

20 Şimdi öyle oldu ki Zarahemla ülkesinde Lamanlılar ve Amlisililer'le yapılan savaştan birkaç gün sonra, ilk ordunun Amlisililer'le karşılaştığı aynı yerde, Nefi halkının üzerine başka bir Lamanlı ordusu yürüdü.

21 Ve öyle oldu ki onları ülkelerinden kovup çıkarmak için bir ordu gönderildi.

22 Şimdi Alma, kendisi yaralı olduğu için Lamanlılar'a karşı savaşmaya bu kez gitmedi.

23 Fakat onların üzerine kalabalık bir ordu gönderdi; ve onlar gidip Lamanlılar'ın çoğunu öldürdüler ve geri kalanları da ülke sınırlarından dışarı sürdüler.

24 Ve sonra, tekrar geri gelip ülkede huzuru sağlamaya başladılar; bir süre düşmanları tarafından bir daha rahatsız edilmediler.

25 Şimdi bütün bu şeyler olup bitti, evet, bütün bu savaşlar ve çekişmeler, hakimler yönetiminin beşinci yılında başlayıp sona erdi.

26 Ve bir yıl içinde binlerce ve on binlerce can, yaptıkları işlere göre, işlerinin iyi ya da kötü olup olmadığına göre, yaptıklarının karşılığını almak ve itaat etmeyi istedikleri ruha, yani iyi ruha ya da kötü ruha göre, sonsuz mutluluğa ya da sonsuz sefalete kavuşmak için sonsuz dünyaya gönderildi.

27 Çünkü her insan ücretini itaat etmek istediği kişiden alır ve bu peygamberlik ruhunun sözlerine göredir; bu yüzden, her şey gerçeklere göre olsun. Ve böylece hakimler yönetiminin beşinci yılı sona erdi.

4. BÖLÜM

Alma, doğru inancı bulan binlerce kişiyi vaftiz eder—Kilise'ye kötülük girer ve Kilise'nin ilerlemesi engellenir—Nefi'ye başhakim seçilir—Alma yüksek rahip olarak kendisini hizmete adar. m.ö. tahminen 86–83 yılları.

ŞİMDİ öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altıncı yılında, Zarahemla ülkesinde ne bir çekişme ne de savaş görüldü.

2 Fakat halk acılar içindeydi; evet, kardeşlerini kaybettikleri, ayrıca sürülerini ve büyükbaş hayvanları kaybettikleri ve ayrıca Lamanlılar tarafından ayaklar altında çiğnenip harap edilen tarlalarındaki tahılın kaybı için çok üzülmüyorlardı.

3 Ve sıkıntıları o kadar çoktu ki herkesin üzülmeye için bir neden vardı; ve onlar üzerlerine gönderilen Tanrı'nın cezalarının işledikleri kötülükler ve iğrençlikler yüzünden olduğuna inanıyorlardı; bu yüzden vazifelerini hatırlamaları için uyandırıldılar.

4 Ve onlar Kilise'yi daha iyi organize etmeye başladılar; evet ve birçok kişi Sidon sularında vaftiz oldu ve Tanrı'nın Kilisesi'ne katıldı; evet, onlar, babası

Alma'nın eliyle Kilise halkının üzerine yüksek rahip olarak kutsanan Alma'nın eliyle vaftiz oldular.

5 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin yedinci yılında, yaklaşık olarak üç bin beş yüz kişi Tanrı'nın Kilisesi'nde birleşip vaftiz oldu. Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yedinci yılı sona erdi; ve bütün bu süre içinde sürekli huzur vardı.

6 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin sekizinci yılında, Kilise halkı çalışkanlıkları sayesinde kazanmış oldukları büyük zenginlikleri ve güzel ipekleri ve ince dokunmuş ketenleri yüzünden ve pek çok sürüleri ve büyükbaş hayvanları ve altınları ve gümüşleri ve her türlü değerli eşyaları yüzünden gururlanmaya başladılar; ve bütün bu elde ettiklerine gurur dolu gözlerle bakarak kendilerini yücelttiler, çünkü çok pahalı giysiler giymeye başladılar.

7 Şimdi, bu durum Alma'yı, evet ve Alma'nın, Kilise üzerine öğretmenler, rahipler ve yaşlılar olarak kutsayıp atadığı birçok kimseyi çok üzen bir nedendi; evet, onların çoğu kendi toplulukları arasında başlayan bu kötülükleri gördükleri için çok üzülüyorlardı.

8 Çünkü onlar baktıklarında, Kilise halkının gurur dolu gözleriyle kendilerini yüceltmeye başladıklarını ve yüreklerini zenginliklere ve dünyanın boş şeylerine bağladıklarını büyük üzüntüyle gördüler; öyle ki

onlar birbirlerini küçük görmeğe başlamışlar ve kendi istekleri ve arzuları doğrultusunda inananmayanlara zulmetmeye başlamışlardı.

9 Ve böylece, hakimler yönetiminin bu sekizinci yılında, Kilise halkı arasında büyük çekişmeler çıkmaya başladı; evet, onların arasındaki kıskançlıklar ve bozuşmalar ve kin ve zulüm ve gurur, Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olmayanların gururundan daha fazlaydı.

10 Ve böylece hakimler yönetiminin sekizinci yılı sona erdi; ve Kilise'nin kötülüğü, Kilise'ye üye olmayanlar için büyük bir tökezleme taşıydı; ve böylece Kilise'nin ilerlemesi başarısızlığa uğradı.

11 Ve öyle oldu ki dokuzuncu yılın başında, Alma, Kilise'nin işlediği kötülükleri gördü ve ayrıca gördü ki Kilise'nin davranışı inananmaları kötülüğün bir parçasından öbürüne sürükliyordu; halkın yıkımı böylece geliyordu.

12 Evet, halkın arasında büyük eşitsizlik gördü; bazıları gururlanarak kendilerini göklere çıkarıyor, başkalarını küçümsüyor, muhtaç olanlara ve çıplaklara ve aç olanlara ve susamış olanlara ve hasta ve dertli olanlara sırtlarını çeviriyorlardı.

13 Şimdi bu durum halkın arasında büyük feryatlara neden olurken, başkaları ise kendilerini alçaltıyor, ihtiyacı olanların yardımına koşuyor, örneğin fakirlere ve muhtaçlara malını veriyor, açları doyuruyor ve peygamberlik ruhuna göre

gelecek olan Mesih uğruna her türlü sıkıntılara katlanıyorlardı.

14 O günü sabırsızlıkla bekliyorlar, böylece günahlarından bağışlanıyorlardı; İsa Mesih'in isteği, gücü ve ölümün bağlarından kurtuluşuna göre ölümlerine dirileceği için içleri büyük bir sevinçle doluydu.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, Tanrı'nın alçakgönüllü taraftarlarının üzüntülerini ve halkının geri kalan kısmı tarafından onların üzerine yığılan eziyetleri gördü; ve onların arasındaki eşitsizliğini görünce çok üzülmeye başladı; ancak Rab'in Ruhu onu yalnız bırakmadı.

16 Ve o, Kilise'nin yaşlıları arasından hikmetli bir adam seçti ve ona halkın oyuyla yetki verdi; öyle ki onun, verilmiş olan yasalara göre yasalar çıkarıp, halkın işlediği suç ve kötülüklere göre yasaları uygulamaya yetkisi olacaktı.

17 Şimdi bu adamın adı Nefiha idi ve başhakim olarak görevlendirildi; ve halkı yargılayıp yönetmek üzere yargı kürsüsüne oturdu.

18 Şimdi Alma, Kilise üzerinde yüksek rahip olma yetkisini ona vermedi, ama yüksek rahiplik görevi kendisinde kaldı; ancak Nefiha'ya yargı kürsüsünü teslim etti.

19 Ve bunu halkının arasına ya da Nefi halkının arasına gidebilmek için yaptı; öyle ki onlara görevlerini hatırlatabilmek için Tanrı'nın sözünü vaaz edebilir ve halkı arasında var olan bütün gururu ve sahtekârlığı ve bütün çekişmeleri Tanrı'nın

sözüyle ortadan kaldırabilirdi; onları geri döndürebilmek için onlara karşı saf bir tanıklık vermenin dışında başka çıkar bir yol göremiyordu.

20 Ve böylece, Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin dokuzuncu yılının başında, Alma yargı kürsüsünü Nefiha'ya teslim etti ve kendisini tamamıyla vahiy ve peygamberlik ruhuna göre, Tanrı'nın kutsal düzeninin yüksek rahipliğine ve sözün tanıklığına adadı.

Tanrı'nın kutsal düzenine göre yüksek rahip Alma'nın bütün ülkede, halka şehirlerinde ve köylerinde bildirdiği sözler.

5. Bölüm'ün sonuna kadar.

5. BÖLÜM

İnsanlar kurtuluşu elde etmek için tövbe etmeli ve emirleri yerine getirmeli, yeniden doğmalı, Mesih'in kanı ile giysilerini temizlemeli, alçakgönüllü olmalı ve kendilerini gurur ve kıskançlıktan sıyırmalı ve doğru işler yapmalıdır—İyi Çoban halkına seslenir—Kötü işler yapanlar şeytanın çocuklarıdır—Alma öğrettiklerinin doğru olduğuna tanıklık eder ve insanlara tövbe etmelerini emreder—Doğruların adları Hayat Kitabı'na yazılacaktır. m.ö. tahminen 83 yılı.

ŞİMDİ öyle oldu ki Alma, Tanrı'nın sözünü önce Zarahemla ülkesinde, sonra da ülkenin her yanında halka duyurmaya başladı.

2 Ve tuttuğu kayıtlara göre Alma'nın, Zarahemla şehrinde kurulmuş olan Kilise halkına konuşup söylediği sözler şunlardır:

3 Ben Alma, babam Alma tarafından Tanrı'nın Kilisesi üzerine yüksek rahip olarak atandım; babam, Tanrı'dan bunları yapmak üzere güç ve yetki almıştı; işte, size derim ki babam, Nefi sınırlarında bulunan ve Mormon ülkesi denilen ülkede bir kilise kurmaya başladı; evet ve kardeşlerini Mormon sularında vaftiz etti.

4 Ve işte, size derim ki onlar, Kral Nuh'un halkının elinden Tanrı'nın merhameti ve gücüyle kurtuldular.

5 Ve işte, ondan sonra da Lamanlılar'ın eliyle çölde tutsaklık altına alındılar; evet, size derim ki onlar tutsaklık içinde yaşıyorlardı ve Rab, onları sözünün gücüyle yine tutsaklıktan kurtardı; ve bizler bu ülkeye getirildik ve burada Tanrı'nın Kilisesi'ni bütün bu ülkede de kurmaya başladık.

6 Ve şimdi işte, bu Kilise'ye üye olan siz kardeşlerime söylüyorum: Atalarınızın tutsaklığını yeterince aklınızda tuttunuz mu? Evet ve Rab'bin atalarımıza gösterdiği merhametini ve sabrını yeterince aklınızda tuttunuz mu? Ve O'nun atalarımızın ruhlarını cehennemden kurtardığını da yeterince aklınızda tuttunuz mu?

7 İşte Rab, onların yüreklerini değiştirdi; evet, onları derin bir uykudan uyandırdı ve onlar Tanrı için uyandılar. İşte, onlar

karanlığın ortasındaydılar; buna rağmen onların ruhları sonsuz sözün ışığıyla aydınlandı; evet, onlar ölümün bağları ve cehennem zincirleri ile bağlanmışlardı ve onları sonsuz bir yıkım bekliyordu.

8 Ve şimdi sizlere soruyorum kardeşlerim: Onlar yıkıma uğradılar mı? İşte size derim ki: Hayır, uğramadılar.

9 Ve size tekrar soruyorum: Ölümün bağları kırılıp, onları kuşatan cehennem zincirleri çözüldü mü? Size derim ki: Evet, onlar çözüldü ve onların ruhları çoşarak kurtuluş sevgisinin şarkısını söylediler. Size derim ki onlar kurtuldular.

10 Ve şimdi, ben size onların hangi koşullarda kurtulmuş olduğunu soruyorum: Evet, onlar hangi nedenle kurtuluş umdular? Onların ölüm bağlarından, evet ve aynı zamanda cehennem zincirlerinden çözülmelerinin nedeni nedir?

11 İşte, size şunu söyleyebilirim: Babam Alma, Abinadi'nin ağzından çıkan sözlere inanmadı mı? Ve Abinadi kutsal bir peygamber değil miydi? O, Tanrı'nın sözlerini söylemedi mi ve babam Alma da bu sözlerle inanmadı mı?

12 Ve onun inancına göre de yüreğinde güçlü bir değişiklik meydana geldi. İşte, size derim ki bunların hepsi doğrudur.

13 Ve işte o, sözü atalarınıza vaaz etti ve onların yüreklerinde de güçlü bir değişiklik meydana geldi ve onlar da kendilerini alçaltarak gerçek ve yaşayan Tanrı'ya güvendiler. Ve işte,

sonuna kadar sadık kaldılar; bunun için kurtuldular.

14 Ve şimdi işte, Kilise'deki kardeşlerim size soruyorum: Siz ruhen Tanrı'dan doğdunuz mu? Tanrı'nın görünüşünü yüzünüzde görebiliyor musunuz? Yüreklerinizde bu güçlü değişikliği tecrübe ettiniz mi?

15 Sizi yaratmış olanın fideyle kurtuluşuna inanç besliyor musunuz? Bu ölümlü bedende yapılmış olan işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın önünde durmaya ve bu ölümlü beden ölümüzlüğe yükselişini ve bu çürümenin çürümezliğe erişmesini düşünüp inanç gözüyle bunu bekliyor musunuz?

16 Size söylüyorum, o gün Rab'bin sesini işitip size şöyle diyebileceğini hayal edebiliyor musunuz? Siz kutsal olanlar bana gelin, çünkü işte sizin yüzünüzde yaptığınız işler doğruluğun işleriydi.

17 Ya da Rab'be o gün yalan söyleyip "Rab, yeryüzünde yaptığımız işler doğru işlerdi" diye söyleyebileceğinizi ve O'nun sizi kurtaracağını mı hayal ediyorsunuz?

18 Ya da başka bir şekilde, ruhlarınız suç ve vicdan azabıyla dolu olup bütün suçlarınızı hatırlayarak, evet, bütün kötülüklerinizi kusursuz bir şekilde hatırlayarak, evet, Tanrı'nın emirlerine karşı geldiğinizi hatırlayarak, Tanrı'nın yargı kürsüsünün önüne getirileceğinizi hayal edebiliyor musunuz?

19 Size söylüyorum: O gün, saf yürek ve temiz ellerle gözlerinizi kaldırıp Tanrı'ya bakabile-

cek misiniz? Size söylüyorum: Tanrı'nın görünüşü yüzlerinize işlenmiş olarak başınızı kaldırmayacak misiniz?

20 Size söylüyorum: Kendinizi şeytana köle olarak teslim ettikten sonra kurtulacağınızı düşünebilir misiniz?

21 Size söylüyorum: O gün kurtulamayacağınızı bileceksiniz; çünkü giysileri bembeyaz yıkanmamış olan hiç kimse kurtulamayacaktır; evet, o kişinin giysileri, atalarımız tarafından konuşulan, halkını günahlarından fideyle kurtarmak için gelecek olanın kanı ile bütün lekelerden arınıncaya kadar temizlenmelidir.

22 Ve şimdi, size soruyorum ey kardeşlerim: İcinizden birisi giysilerini kanla ve her çeşit kirle lekelemişse, Tanrı'nın mahkemesinde durduğunda kendini nasıl hissedecektir? İşte, bütün bunlar size karşı nasıl tanıklık ederler?

23 İşte bunlar, sizlerin katiller olduğunuza, evet ve ayrıca işlediğiniz her türlü kötülükten suçlu olduğunuza tanıklık etmeyecek mi?

24 İşte, ey kardeşlerim, sizler böyle bir kişinin Tanrı'nın Kralığı'nda giysileri temizlenmiş ve lekesiz, pak ve bembeyaz olan İbrahim, İshak ve Yakup ile ve ayrıca bütün kutsal peygamberlerin yanında oturacak yeri olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

25 Size derim ki: Hayır! Siz, Yaraticımızı başlangıçtan beri yalancı yerine koymadıkça ya da O'nun başlangıçtan beri

yalancı olduğunu düşünmedikçe, böyle kişilerin Göklerin Krallığı'nda yeri olacağına düşünemezsiniz; fakat onlar şeytanın krallığının çocukları oldukları için dışarı atılacaklardır.

26 Ve şimdi işte, size söylüyorum, kardeşlerim: Eğer yüreklerinizde bir değişiklik yaşadıysanız ve kurtuluş sevgisinin şarkısını söyleme arzusunu hissettiyseniz, size soruyorum: Şimdi de böyle hissedebiliyor musunuz?

27 Kendinizi Tanrı'nın önünde suçsuz bir şekilde tutarak yürüdünüz mü? Şu an ölüme çağrılısanız, içinizden yeterince alçakgönüllü olduğunuzu söyleyebilir misiniz? Öyle ki gıysilerinizin, halkını günahlarından fidye ile kurtarmak için gelecek olan Mesih'in kanı ile temizlenip beyazlaştığını söyleyebilecek misiniz?

28 İşte, gururunuzdan sıyrıldınız mı? Size derim ki eğer gururunuzdan sıyrılıp kurtulmadıysanız, Tanrı'yla karşılaşmaya hazır değilsiniz. İşte çabucak hazırlanmanız gerekir; çünkü Göklerin Krallığı yakında gelecektir ve böyle bir kişi sonsuz yaşama kavuşamaz.

29 İşte diyorum ki: Aranızda kıskançlıktan sıyrılmamış olan biri var mı? Size derim ki böyle biri hazırlanmış değildir ve dilerim ki bir an önce hazırlansın; çünkü saat yaklaştı ve o kişi vaktin ne zaman dolacağını bilemez; çünkü böyle bir kişi suçsuz bulunmayacaktır.

30 Ve yine size diyorum: Ara-

nızda kardeşi ile alay eden ya da ona zulmeden biri var mı?

31 Böyle kişinin vay haline! Çünkü o hazır değildir ve onun tövbe etmesi gereken zaman yaklaşmıştır, yoksa kurtulamayacaktır.

32 Evet, ey kötülüğün işçileri, hepinizin vay haline! Tövbe edin, tövbe edin, çünkü bunu, Rab Tanrı söyledi.

33 İşte O, bütün insanlara bir davetiye gönderir; çünkü merhametin kolları onlara doğru uzanmıştır ve O şöyle diyor: Tövbe edin ki Ben de sizi kabul edeyim.

34 Evet, O şöyle diyor: Bana gelin ve sizler yaşam ağacının meyvesinden yiyeceksiniz; evet, yaşam ekmeğinden ve suyundan istediğiniz gibi yiyip içeceksiniz.

35 Evet, bana gelip doğruluğun işlerini yaparsanız, kesilip ateşe atılmayacaksınız.

36 Çünkü işte, zaman yaklaştı; öyle ki iyi meyve vermeyen ya da doğruluğun işlerini yapmayan herkesin ağlayıp sızlamaya nedeni olacaktır.

37 Ey kötülüğün işçileri olan sizler; dünyanın boş şeyleri ile böbürlenene, doğruluğun yollarını bildiğini ileri süren, ama çobansız koyunlar gibi yolunu şaşırmış olan sizler, yine de bir çoban sizi arkanızdan çağırmıştır ve sizi hâlâ arkanızdan çağırmaktadır, ama siz O'nun sesini işitmek istemiyorsunuz.

38 İşte, size derim ki iyi çoban sizi çağırıyor; evet ve o, sizi Mesih'in adı olan kendi adıyla çağırıyor; ve eğer siz iyi çoba-

nın sesine ve çağrıldığınız isme kulak vermezseniz, işte o zaman siz iyi çobanın koyunları değilsiniz.

39 Ve şimdi, siz iyi çobanın koyunları değilseniz, hangi sürüdensiniz? İşte, size derim ki şeytan sizin çobanızdır ve siz onun sürüsündensiniz; ve şimdi, bunu kim inkâr edebilir? İşte, size derim ki bunu kim inkâr ederse, o bir yalancıdır ve şeytanın çocuğudur.

40 Çünkü size derim ki iyi olan her şey Tanrı'dan gelir ve kötü olan her şey şeytandan gelir.

41 Bu yüzden, eğer bir insan iyi işler yaparsa, iyi çobanın sesine kulak verip onu izliyor; ama kim kötü işler yaparsa, şeytanın çocuğu olmuştur; çünkü onun sesine kulak verip onu izliyordur.

42 Ve kim bunu yaparsa, ücretini ondan almalıdır; bu yüzden ücreti olarak, bütün iyi işler bakımından ölü olduğu için, doğruluğa ait değerlere göre ölümü alır.

43 Ve şimdi kardeşlerim, beni dinlemenizi dilerim; çünkü ruhumun gücü ile konuşuyorum; çünkü işte, size açık bir şekilde konuştum ki yanlış anlamanız mümkün değil; daha doğrusu Tanrı'nın emirlerine göre konuştum.

44 Çünkü ben, Mesih İsa'daki Tanrı'nın kutsal düzenine göre bu şekilde konuşmaya çağrıldım; evet, benim kalkıp atalarımız tarafından gelecekte olacaklarla ilgili söylenen bu şeyleri, bu halka tanıklık etmem emredildi.

45 Ve hepsi bu kadar değildir. Bu şeyleri kendimin bilmediğini mi sanıyorsunuz? İşte, sizlere tanıklık ederim ki konuştuğum bu şeylerin gerçek olduğunu biliyorum. Ve bunları nasıl kesin olarak bildiğimi sanıyorsunuz?

46 İşte, size derim ki onlar bana Tanrı'nın Kutsal Ruh'u tarafından bildirilmiştir. İşte, ben bunları kendim bileyim diye günlerce oruç tutarak dua ettim. Ve şimdi, ben bunların doğru olduğunu kendim biliyorum; çünkü Rab Tanrı, bunları bana Kutsal Ruh'u ile belirtti; ve bu bende bulunan vahiy ruhudur.

47 Ve ayrıca size derim ki ben de bulanan peygamberlik ruhuna, aynı zamanda Tanrı Ruhunun belirtilerine göre, atalarımız tarafından söylenen sözlerin doğru olduğu bana vahiy olarak böyle verilmiştir.

48 Sizlere derim ki gelecekle ilgili size söyleyeceğim her şeyin doğru olduğunu ben kendim biliyorum; ve size derim ki ben, İsa Mesih'in, evet, Oğul'un, Baba'nın Biricik Oğlu'nun lütuf, merhamet ve doğrulukla dolu olarak geleceğini biliyorum. Ve işte, dünyanın günahlarını, evet, adına kararlı bir şekilde inanan her insanın günahlarını kaldırmak üzere gelecek olan O'dur.

49 Ve şimdi sizlere derim ki benim çağrıldığım düzen budur; evet, sevgili kardeşlerime, evet ve ülkede yaşayan herkese sözü vaaz etmektir; evet, hem yaşlılara hem gençlere, hem tutsaklara hem özgürlere, herkese sözü vaaz etmektir; evet, siz yaşlılara ve aynı zamanda

orta yaşlılara ve yükselen nesle söylüyorum; evet, onlara tövbe edip yeniden doğmaları için haykırmak üzere çağrıldığım düzen budur.

50 Evet, Ruh şöyle diyor: Ey dünyanın her ucunda yaşayan sizler, tövbe edin! Çünkü Göklerin Krallığı yakında gelecektir; evet, Tanrı'nın Oğlu görkemiyile, kudretiyle, heybetiyle, gücüyle ve egemenliğiyle geliyor. Evet, sevgili kardeşlerim, size derim ki Ruh şöyle diyor: İşte, bütün dünyanın ve aynı zamanda Göklerin Kralı'nın görkemi çok yakında bütün insançocuklarının arasında parlayacaktır.

51 Ve ayrıca Ruh bana diyor, evet, güçlü sesiyle bana şöyle diyerek haykırıyor: Git, bu halka söyle: Tövbe edin, çünkü tövbe etmezseniz, Göklerin Krallığı'nı hiçbir şekilde miras alamazsınız.

52 Ve size tekrar söylüyorum, Ruh şöyle diyor: İşte, balta ağacın köküne dayanmıştır; bu yüzden iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe, evet, yanıp kül olmayan bir ateşe, hatta sönmeyen bir ateşe atılacaktır. İşte hatırlayın, bunu Kutsal Olan söyledi.

53 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, size derim ki bu söylenenlere karşı durabilir misiniz; evet, bunları bir kenara koyup Kutsal Olanı ayaklarınızın altında çiğneyebilir misiniz? Evet, yüreklerinizdeki gururla böbürlenebilir misiniz; evet, hâlâ pahalı elbiseler giymekte ve yüreklerinizi dünyanın boş şeylerine ve kendi zenginliklerinize bağlamakta ısrar edecek misiniz?

54 Evet, başkalarından daha üstün olduğunuzu düşünmekte ısrar edecek misiniz? Evet, kendilerini alçaltarak Tanrı'nın kutsal düzenine göre yürüyen, bu sayede bu Kilise'ye getirilmiş olan, Kutsal Ruh tarafından kutsanmış ve tövbeye yaraşır işler yapan kardeşlerinize eziyet etmekte ısrar edecek misiniz?

55 Evet ve siz yoksullara ve muhtaç olanlara sırtınızı çevirip onlardan malınızı esirgemekte ısrar edecek misiniz?

56 Ve son olarak, kötülüklerinde ısrar edecek olan herkese, sizlere diyorum ki, hızlı bir şekilde tövbe etmezlerse, kesilip ateşe atılacak olanlar bunlardır.

57 Ve şimdi iyi çobanın sesini takip etmek isteyen sizlere söylüyorum: Kötülerin arasından çıkıp ayrılın ve onların pisliklerine dokunmayın; ve işte, onların adları silinecek, öyle ki kötülerin adları doğruların adları arasında sayılmayacak; öyle ki Tanrı'nın söylediği şu söz yerine gelsin: Kötülerin adları halkının adlarıyla karışmayacaktır;

58 Çünkü doğruların adları Hayat Kitabı'nda yazılacak ve Ben onlara sağ tarafımda bir miras vereceğim. Ve şimdi kardeşlerim, buna karşı ne diyeceksiniz? Size derim ki eğer buna karşı bir şey diyecek olursanız, hiçbir şey fark etmez; çünkü Tanrı'nın sözünün yerine gelmesi gerekir.

59 Çünkü aranızda çok koyunu olan ve kurtlar girip sürüsünü yemesin diye onları korumayan bir çoban var mıdır? Ve işte, eğer bir kurt onun sürüsüne

girerse, çoban kurdu kovalamaz mı? Evet ve sonunda, eğer elinden gelse onu öldürecektir.

60 Ve şimdi size derim ki iyi çoban sizi arkanızdan çağırıyor; ve eğer onun sesine kulak verirseniz, sizi sürüsüne getirecek ve sizler onun koyunları olacaksınız; ve iyi çoban yok olmamanız için aranızda aç gözlü bir kurdun girmesine izin vermemenizi emreder.

61 Ve şimdi, ben Alma, bana emretmiş Olan'ın diliyle size söylediğim sözleri yerine getirmenizi emrediyorum.

62 Kilise'ye üye olan sizlere emir yoluyla söylüyorum. Ve Kilise'ye üye olmayanlara ise davet yoluyla şöyle diyorum: Gelin ve tövbe için vaftiz olun ki, sizler de yaşam ağacının meyvesini yiyebilirsiniz.

6. BÖLÜM

Zarahemla'daki Kilise temizlenerek düzene konur—Alma, Gideyon'a vaaz vermek için gider. m.ö. tahminen 83 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki Alma, Zarahemla şehrinde kurulmuş olan kilisenin halkına yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra, Kilise'ye başkanlık edip göz kulak olmaları için Tanrı'nın düzenine göre, ellerini onların başına koyarak rahip ve yaşlılar atadı.

2 Ve öyle oldu ki Kilise'ye üye olmayıp günahlarından tövbe eden herkes tövbe için vaftiz oldu ve Kilise'ye kabul edildi.

3 Ve ayrıca öyle oldu ki Kili-

se'ye üye olup kötülüklerinden tövbe etmeyenler ve Tanrı'nın önünde kendilerini alçaltmayanlar—yani yüreklerinde gururlananları kastediyorum—bunlar reddedildiler ve onların isimleri silindi; öyle ki onların isimleri doğru olanların arasında sayılmadı.

4 Ve böylece, onlar Zarahemla şehrindeki Kilise'yi düzenlemeye başladılar.

5 Şimdi anlamanızı isterim ki Tanrı'nın sözü herkese serbestti; öyle ki hiç kimse, bir araya gelip Tanrı'nın sözünü işitme ayrıcalığından mahrum edilmedi.

6 Bununla birlikte Tanrı çocuklarının sık sık bir araya toplanmaları ve Tanrı'yı bilmeyenlerin ruhlarının refahı için oruç tutmaları ve güçlü dualara katılmaları emredildi.

7 Ve şimdi öyle oldu ki Alma, bu düzenlemeleri yaptıktan sonra onlardan, evet, Zarahemla şehrinde bulunan Kilise'den ayrıldı ve Sidon ırmağının doğu kenarının üstünden karşıya Gideyon vadisine geçti; orada Gideyon şehri adı verilen bir şehir kurulmuştu; bu şehir, Nehor tarafından kılıçla öldürülen adamın adını taşıyan Gideyon adı verilmiş olan vadede bulunuyordu.

8 Ve Alma gidip Gideyon vadisinde kurulmuş Kilise'ye, atalarının konuştuğu sözlerin gerçek açıklanışına göre ve içindeki peygamberlik ruhuna göre, halkını günahlarından fidye ile kurtarmak için gelecek olan Tanrı'nın Oğlu, İsa Mesih'in tanıklığına ve kendisininin

çağrıldığı kutsal düzene göre, Tanrı'nın sözünü bildirmeye başladı. Ve şöyle yazılmıştır. Amin.

Kendi kayıtlarına göre Alma'nın, Gideyon'daki halka bildirdiği sözler.

7. Bölüm'ün sonuna kadar.

7. BÖLÜM

Mesih Meryem'den doğacak—O, ölümün bağlarını çözecek ve halkının günahlarını üstlenecek—Töve edip vaftiz olanlar ve emirleri tutanlar sonsuz yaşama kavuşacaklardır—Kirlilik, Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamaz—Alçakgönüllülük, iman, umut ve ilahi sevgi gereklidir. M.ö. tahminen 83 yılı.

İŞTE, sevgili kardeşlerim, mademki sizin yanınıza gelebilme izin verildi; bunun için size kendi dilimle, evet, kendi ağzımdan hitap etmeye çalışacağım; gördüğünüz gibi, ilk defa sizlere kendi ağzımdan çıkan sözlerle konuşacağım; yargı kürsüsüne tamamen bağlanmış olduğumdan ve işlerimin yoğunluğundan dolayı daha önce size geledim.

2 Ve eğer yargı kürsüsünün yönetimi benim yerime başka birisine verilmemiş olsaydı, hatta şimdi, şu an bile gelemedim; ve Rab büyük merhametiyle sizin yanınıza gelebilme izin verdi.

3 Ve işte, ben buraya büyük umutlarla ve büyük bir istekle,

Tanrı'nın önünde kendinizi alçalttığınızı ve onun lütfunu dilemeye devam etmekte olduğunuzu görebilmek için geldim; O'nun önünde suçsuz olduğunuzu görmek ve Zarahemla'daki kardeşlerimizin içinde bulunduğu korkunç çıkmaza sizlerin girmemiş olduğunu görmek için geldim.

4 Yine de, Tanrı'nın adı mübarek olsun ki O bana bildirdi, evet, bana onların yeniden Tanrı'nın doğruluk yoluna girdiklerini bilmenin son derece büyük sevincini verdi.

5 Ve içimdeki Tanrı'nın Ruhuna göre sizin için de sevineceğimi ümit ediyorum; yine de sizin için duyduğum sevincin Zarahemla'daki kardeşler için çektiğim o kadar çok acı ve keder yüzünden gelmesini istemem; çünkü işte, onlar hakkındaki sevincim çok acı ve keder içinde çabaladıktan sonra geldi.

6 Fakat işte ben, sizlerin kardeşleriniz gibi öylesine büyük bir inançsızlık içinde olmadığınızı ümit ediyorum; yüreklerinizdeki gururla kendinizi yükseltmediğinizi ümit ediyorum; evet, yüreklerinizi zenginliklere ve dünyanın boş şeylerine bağlamadığınızı ümit ediyorum; evet, putlara tapmadığınızı, ama gerçek ve yaşayan Tanrı'ya ibadet ettiğinizi ve gelecek olanı sonsuz bir inançla günahlarınızın affı için beklediğinizi ümit ediyorum.

7 Çünkü işte, size derim ki gelecek çok şey var; ve işte, onların hepsinden daha önemli

olan bir şey var—çünkü işte, Fidyeye ile Kurtaran'ın yaşayacağı ve halkının arasına geleceği zaman çok uzakta değildir.

8 İşte, O'nun ölümlü bedende yaşarken aramıza geleceğini söyleyemem; çünkü işte, Ruh bunun böyle olacağını bana söylemedi. Şimdi bu konuyu bilmiyorum; ancak şu kadarını biliyorum ki Rab Tanrı'nın kendi sözüne göre her şeyi yapmaya gücü vardır.

9 Fakat işte, Ruh bana şu kadarını söyledi. Bu halka şöyle diyerek seslen: Tövbe edin ve Rab'bin yolunu hazırlayın ve onun düz olan yollarında yürüyün; çünkü işte, Göklerin Krallığı yaklaşmıştır ve Tanrı'nın Oğlu yeryüzüne gelecektir.

10 Ve işte o, atalarımızın ülkesi olan Yeruşalem'de, Meryem'den dünyaya gelecektir. Bakire olan, değerli ve seçilmiş bir araç olan Kutsal Ruh'un gücüyle gölgelenecek ve gebe kalacaktır ve bir oğul, evet, hatta Tanrı'nın Oğlu'nu doğuracaktır.

11 Ve O, her çeşit ağrılara, sıkıntılara ve ayartmalara katlanarak ilerleyecektir; ve bunu halkının ağrılarını ve hastalıklarını kendi üzerine alacak diyen sözün yerine gelmesi için yapacaktır.

12 Ve O, halkını bağlayan ölümün bağlarını çözebilmek için ölümü kendi üzerine alacaktır; ve bedene göre içinin merhametle dolabilmesi için onların zayıflıklarını üzerine alacaktır; böylece bedene göre halkına zayıflıkları doğurtu-

sunda nasıl yardım edeceğini bilecektir.

13 Şimdi Ruh her şeyi bilir; yine de Tanrı'nın Oğlu, halkının günahlarını üzerine almak için bedene göre acıya katlanır; böylece kendisinin kurtarma gücüne göre onların suçlarını yok edebilir; ve şimdi işte, benim içimdeki tanıklık budur.

14 Şimdi size derim ki tövbe edip yeniden doğmalısınız; çünkü Ruh, eğer yeniden doğmazsanız, Göklerin Krallığı'nı miras alamayacağınızı söylüyor; bu yüzden gelin ve tövbe için vaftiz olun; böylece günahlarınızdan yıkanabilir ve dünyanın günahlarını ortadan kaldıran, insanları her türlü kötülükten kurtarmaya ve arındırmaya gücü olan Tanrı'nın Kuzusu'na iman edebilirsiniz.

15 Evet, size derim ki gelin, korkmayın ve sizi yıkıma bağlayan, sizi kolaylıkla kuşatan her günahı terk edin, evet, gelin, ilerleyin ve Tanrı'nın günahlarınızdan tövbe etmek istediğinizi ve O'nun emirlerini tutmak için O'nunla bir antlaşma yapmak istediğinizi ve bugün vaftiz sularına girerek O'na bunu kanıtlamak istediğinizi gösterin.

16 Ve kim bunu yapar ve bundan böyle Tanrı'nın emirlerini yerine getirirse, kendisine söyleyeceklerimi hatırlayacaktır, evet, içimde tanıklık eden Kutsal Ruh'un tanıklığına göre, ona sonsuz yaşama sahip olacaksınız dediğimi hatırlayacaktır.

17 Şimdi, sevgili kardeşlerim, bu şeylere inanıyor musunuz? İşte size derim ki, evet, onlara

inandığınızı biliyorum ve onlara inandığınızı içimdeki Ruh'un belirtileri sayesinde biliyorum. Ve şimdi, konuştuğum konuda, evet, konuştuğum bu şeyler hakkında inancınız güçlü olduğu için sevincim büyüktür.

18 Çünkü konuşmamın başında söylediğim gibi, sizlerin kardeşleriniz gibi aynı çıkmaz durumda olmamasını arzu etmiştim; isteklerimin aynen yerine getirilmiş olduğunu görüyorum.

19 Çünkü sizlerin doğruluk yollarında yürüdüğünüzü görüyorum; Tanrı'nın Krallığı'na götüren yolda olduğunuzu görüyorum; evet, O'nun yollarını düzlediğinizi görüyorum.

20 Sözünün tanıklığıyla, Tanrı'nın eğri yollarda yürümeyeceğinin sizlere bildirilmiş olduğunu görüyorum; O söylediğinden dönmez. O'nda ne sağdan sola, ne de doğru olandan yanlış olana gölge dönekliliği vardır; bu yüzden O'nun yolu sonsuz bir yuvardır.

21 Ve O kutsal olmayan tapınaklarda yaşamaz; pis veya kirlili olan şeyler de Tanrı'nın Krallığı'na kabul edilemez; bu yüzden size söylüyorum ki, zaman gelecek, evet ve son günde öyle olacak ki pis olan kendi pisliğinde kalacaktır.

22 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, bu sözleri size Tanrı'ya olan görevinizin manasını anlamanız için söyledim; öyle ki O'nun önünde kusursuz bir şekilde yürüyüp kabul ettiğiniz Tanrı'nın kutsal düzenine göre yürüye bilmeniz için.

23 Ve şimdi alçakgönüllü olmanızı ve söz dinleyip nazik olmanızı, uysal olmanızı, sabır ve tahammülle dolu olmanızı, her zaman kendinize hakim olmanızı, her zaman Tanrı'nın emirlerini yerine getirmek için gayret göstermenizi, ihtiyacınız olan hem manevi hem de maddi her şeyi dilemenizi, her zaman size ne verilirse verilsin Tanrı'ya şükretmenizi dilerim.

24 Ve imanınız, umudunuz ve ilahi sevginizin olmasına dikkat edin ki o zaman iyi işleriniz da-ima bol olacaktır.

25 Ve Rab sizleri kutsayıp giysilerinizi lekesiz tutsun ki sonunda İbrahim, İshak ve Yakup'la ve dünya başladıktan beri yaşamış olan kutsal peygamberlerle, giysilerinizi onların lekesiz olan giysileri gibi lekesiz yaparak, bir daha çıkmamak üzere Göklerin Krallığı'nda oturmaya getirilesiniz.

26 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, bu sözleri size Ruh'un bendeki tanıklığına göre söyledim; ve sözlerime fazlasıyla gösterdiğiniz gayret ve dikkatten dolayı ruhum çok seviniyor.

27 Ve şimdi, Tanrı'nın huzuru, inancınız ve iyi işlerinize göre, bu zamandan itibaren sonsuza dek, sizin üzerinizde ve evlerinizin ve topraklarınızın üzerinde ve sürülerinizin ve büyükbaş hayvanlarınızın ve sahip olduğunuz her şeyin, hanımlarınızın ve çocuklarınızın üzerinde olsun. Ve ben böyle konuştum. Amin.

8. BÖLÜM

Alma, Melek'te vaaz verip vaftiz eder—Ammoniha'da reddedilir ve oradan ayrılır—Bir melek ona geri dönmesini ve halkı tövbeye çağırmasını emreder—Amulek Alma'yı evinde ağırlar ve ikisi beraber Ammoniha'da vaaz verirler. M.Ö. tahminen 82 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki Alma, Gideyon halkına yazılamayacak birçok şey öğrettikten sonra, daha önce Zarahemla ülkesinde yaptığı gibi Kilise'nin düzenini sağlayarak Gideyon ülkesinden geri geldi; evet, yaptığı işlerden dinlenmek üzere Zarahemla'daki kendi evine döndü.

2 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin dokuzuncu yılı sona erdi.

3 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin onuncu yılının başında, Alma oradan ayrılıp batıda çöl sınırının yanındaki, Sidon Irmağının batısında bulunan Melek ülkesine gitmek üzere yola çıktı.

4 Ve Alma, çağrılmış olduğu Tanrı'nın kutsal düzenine göre Melek ülkesindeki halka öğretmeye başladı; ve bütün Melek ülkesinde olan halka öğretmeye başladı.

5 Ve öyle oldu ki insanlar ülkenin çöl kenarında bulunan bütün sınırlardan geçerek onun yanına geldi. Ve onlar ülkenin her tarafında vaftiz oldular.

6 Bu yüzden Alma, Melek'te işini bitirdikten sonra oradan ayrıldı ve Melek ülkesinin

kuzeyinde üç günlük yol aldı; ve Ammoniha adı verilen bir şehre geldi.

7 Şimdi ülkelerine, şehirlerine ve köyelerine, evet, hatta küçük köyelerinin hepsine, onlara ilkönce sahip çıkan kişinin adını vermek Nefi halkının adetiydi; ve bu Ammoniha ülkesinde de böyleydi.

8 Ve öyle oldu ki Alma, Ammoniha şehrine gelir gelmez, onlara Tanrı'nın sözünü vaaz etmeye başladı.

9 Şimdi şeytan, Ammoniha şehrindeki halkın yüreklerine sıkı bir şekilde yapışmıştı; bu yüzden onlar Alma'nın sözlerine kulak asmadılar.

10 Buna rağmen Alma, Ruh'unu şehirdeki halkın üzerine dökmesi ve ayrıca onları tövbe için vaftiz etmesine izin vermesi için Tanrı ile güçlü bir duada güreşe tutuşup ruhta çok çaba gösterdi.

11 Ancak onlar yüreklerini sertleştirip ona şöyle söylediler: İşte, biz senin Alma olduğuna biliyoruz ve geleneklerinize göre, ülkenin bir çok yerinde kurduğunuz Kilise'nin yüksek rahibi olduğuna biliyoruz; ve biz senin Kilise'nden değiliz ve böylesine saçma geleneklere de inanmıyoruz.

12 Ve şimdi, biz senin kilisenden olmadığımız için üzerimizde hiçbir yetkiye sahip olmadığını biliyoruz; ve sen yargı kürsüsünü Nefiha'ya teslim ettin; bu yüzden bizim başhakimimiz değilsin.

13 Şimdi halk bunu söyledikten ve onun her sözüne karşı

çıktıktan ve ona hakaret edip üzerine tükürdükten ve onu şehirlerinden attırdıktan sonra, Alma oradan ayrılıp Harun denilen şehre doğru yola çıktı.

14 Ve öyle oldu ki oraya doğru yolculuk ederken, Ammoniha şehrindeki halkın kötülüğü yüzünden üzüntüden çökmüştü, ruhen çok sıkıntı ve acı çekiyordu; öyle oldu ki Alma böyle üzüntüden çökmüş bir durumda iken, işte Rab'bin bir meleği ona görünerek şöyle dedi:

15 Ne mutlu sana, Alma; bu yüzden başını kaldır ve sevin! Çünkü sevinmen için çok neden var; çünkü sen, Tanrı'dan ilk mesajını aldığın günden beri, O'nun emirlerine sadık kaldın. İşte, o mesajı sana getiren bendim.

16 Ve işte, Ammoniha şehrine geri dönmeni ve şehrin halkına yeniden vaaz etmeni emretmek için sana gönderildim; evet, onlara vaaz et. Evet, onlara tövbe etmezlerse, Rab Tanrı'nın kendilerini yok edeceğini söyle.

17 Çünkü işte, onlar şu an senin halkının özgürlüğünü nasıl yok edeceklerini hesaplıyorlar; (çünkü Rab şöyle diyor) bu, O'nun halkına verdiği kanunlara, hükümlere ve emirlere aykırıdır.

18 Şimdi öyle oldu ki Alma, Rab'bin meleğinden mesajını aldıktan sonra, hızlı bir şekilde Ammoniha ülkesine geri döndü. Ve şehre başka bir yoldan, evet, Ammoniha şehrinin güneyindeki bir yoldan girdi.

19 Ve şehre girdiğinde Alma'nın karnı çok acıkmıştı ve bir

adama: "Tanrı'nın aciz bir kulluna yiyecek bir şey verir misin?" dedi.

20 Ve adam ona şöyle dedi: Ben Nefili'yim ve ben sizin Tanrı'nın kutsal bir peygamberi olduğunuzu biliyorum; çünkü gördüğüm bir görümden, meleğin misafir edeceksin dediği adam sizsiniz. Bu yüzden, gelin evime buyurun ve ben size yemeğimden vereceğim; ve sizin evime ve bana bereket getireceğinizi biliyorum.

21 Ve öyle oldu ki bu adam Alma'ya evinin kapısını açtı; ve bu adamın adı Amulek'ti; ve etle ekmek getirip Alma'nın önüne koydu.

22 Ve öyle oldu ki Alma ekmeği yiyip doydu; ve Amulek'i ve onun evini kutsadı ve Tanrı'ya şükretti.

23 Ve yemek yedikten ve karnı doyduktan sonra Amulek'e şöyle dedi: Ben Alma'yım ve ülkenin her tarafında bulunan Tanrı'nın Kilisesi'nin yüksek rahibiyim.

24 Ve işte, ben, vahiy ve peygamberlik ruhuna göre, Tanrı'nın sözünü bütün bu halkın arasında vaaz etmeye çağırıldım; ve bu ülkeye geldim, ama onlar beni reddetti; daha doğrusu beni kovdular; ben de neredeyse sonsuza dek bu ülkeye sırtımı çevirmek üzereydim.

25 Fakat işte, yeniden geri dönüp bu halka peygamberlik etmem, evet ve onlara karşı kötülükleri hakkında tanıklık etmem emredildi.

26 Ve şimdi, Amulek, sen beni misafir edip karnımı doyurdu-

ğün için kutsanacaksın; çünkü çok acıkmıştım, zira günlerdir oruç tutmaktaydım.

27 Ve Alma halka vaaz etmeye başlamadan önce Amulek'in yanında epeyce bir zaman kaldı.

28 Ve öyle oldu ki halk daha tiksindirici kötülükler yapmaya başladı.

29 Ve söz Alma'ya gelip şöyle dedi: Git ve aynı zamanda hizmetkârım Amulek'e de çıkıp bu halka şöyle diyerek peygamberlik etmesini söyle—Tövbe edin, çünkü Rab şöyle diyor: Tövbe etmezseniz, bu halkı öfkemle yoklayacağım; evet ve kızgın öfkemden dönmeyeceğim.

30 Ve Alma ve aynı zamanda Amulek de onlara Tanrı'nın sözlerini bildirmek için halkın arasına çıktı; ve onlar Kutsal Ruh'la doluydular.

31 Ve onlara öylesine bir güç verilmişti ki onlar zindanlara kapatılamıyorlardı ve hiç kimse'nin onları öldürmesi mümkün değildi; yine de onlar zincirlerle bağlanıp hapse atılınca kadar güçlerini kullanmadılar. Şimdi bu, Rab'bin onlar aracılığıyla kendi gücünü gösterebilmesi için oldu.

32 Ve öyle oldu ki onlar çıkıp Rab'bin onlara vermiş olduğu ruh ve güce göre halka vaaz edip peygamberlikte bulunmaya başladılar.

Ammoniha ülkesindeki halka bildirilen Alma'nın ve ayrıca Amulek'in sözleri. Ve Alma'nın kayıtlarına göre, onlar ayrıca hapse atılırlar ve içlerinde

bulunan Tanrı'nın mucizevi gücü ile kurtarılırlar.

9. Bölüm'ün başından

14. Bölüm'ün sonuna kadar.

9. BÖLÜM

Alma, Ammoniha halkına tövbe etmelerini emreder—Rab, son günlerde Lamanlılar'a karşı merhametli olacaktır—Nefililer ışığı terk ederlerse, Lamanlılar tarafından yok edileceklerdir—Tanrı'nın Oğlu yakında gelecektir—O, tövbe edenleri, vaftiz olanları ve adına inananları fidye ile kurtaracaktır. m.ö. tahminen 82 yılı.

VE yine, ben Alma, Tanrı bana emrettiği için Amulek'i yanıma alıp bu halka, yani Ammoniha şehrindeki halka yeniden vaaz etmeye gittim; öyle oldu ki onlara vaaz etmeye başladığımda benimle tartışmaya başlayarak şöyle dediler:

2 Sen kimsin? Birisi bize bu dünyanın geçip gideceğini vaaz etti diye bir kişinin tanıklığına inanacağımızı mı sanıyorsun?

3 Şimdi onlar söyledikleri sözleri anlamıyorlardı; çünkü dünyanın sonunun geleceğini bilmiyorlardı.

4 Ve onlar ayrıca şöyle dediler: Sen bu büyük şehrin bir günde yakıp yıkılacağına dair peygamberlik etsen de, biz senin sözlerine inanmayız.

5 Şimdi onlar Tanrı'nın böyle olağanüstü işler yapabileceğini bilmiyorlardı; çünkü onlar katı yürekli ve dik kafalı bir halktı.

6 Ve onlar: "Tanrı kim oluyor

da bu halkın arasına bu kadar büyük ve olağanüstü işlerin doğruluğunu bildirmek için bir adamdan daha fazla otorite göndermiyor?" dediler.

7 Ve onlar bana el kaldırmak için ileri yürüdüler; fakat işte, bunu yapamadılar. Ve ben onlara sözü bildirmek için cesaretle durdum; evet, cesur bir şekilde onlara şöyle diyerek tanıklık ettim:

8 İşte, ey kötü ve sapık nesil, sizler atalarınızın geleneklerini nasıl unuttunuz; evet, Tanrı'nın emirlerini ne çabuk unuttunuz!

9 Babamız Lehi'nin, Tanrı'nın eliyle Yeruşalem'den çıkarıldığını hatırlamıyor musunuz? Onların hepsine çölde Tanrı tarafından yol gösterildiğini hatırlamıyor musunuz?

10 Ve O'nun atalarımızı kaç kez düşmanlarının elinden kurtardığını ve onları kendi kardeşlerinin elinden dahi ölümden kurtardığını ne çabuk unuttunuz?

11 Evet ve O'nun eşsiz gücü, merhameti ve bize karşı gösterdiği sabrı olmasaydı, bizler kaçınılmaz bir şekilde, bu devirden çok daha önce kılıçtan geçirilip bu dünyadan giderdik ve belki de sonsuz bir sefalet ve elem dolu bir duruma gönderilirdik.

12 İşte, şimdi size derim ki O, size tövbe etmenizi emrediyor ve eğer siz tövbe etmezseniz, Tanrı'nın Krallığı'nı hiçbir şekilde miras alamazsınız. Fakat işte, hepsi bu kadar değildir— O, size tövbe etmenizi emretti, yoksa sizi yeryüzünden tamamen silip atacaktır; evet, O sizi

öfkesiyle yoklayacaktır ve kızgının öfkesinden dönmeyecektir.

13 İşte, O'nun Lehi'ye söylediği ve şöyle konuştuğu: "Emirlerimi tuttuğunuz ölçüde, ülkede refaha kavuşacaksınız" sözlerini hatırlamıyor musunuz? Ve yine söylenmiştir ki: Emirlerimi tutmadığınız ölçüde, Rab'bin huzurundan kovulacaksınız.

14 Şimdi hatırlamanızı isterim ki Lamanlılar, Tanrı'nın emirlerini tutmadıkları zaman Rab'bin huzurundan kovulmuşlardır. Şimdi Rab'bin bu konuda söylediği sözün doğrulandığını ve ülkede yasaları çiğnemeye başladıkları andan itibaren Lamanlılar'ın Tanrı'nın huzurundan kovulduklarını görüyoruz.

15 Ancak size derim ki eğer siz günahlarınızda kalmaya devam ederseniz, yargı gününde onların hali sizinkinden daha dayanılır olacaktır; evet ve tövbe etmezseniz, bu yaşamda onların hali sizinkinden daha dayanılır olacaktır.

16 Çünkü Lamanlılar'a verilmiş birçok söz vardır; zira atalarının gelenekleri onların cahil durumda kalmalarına neden olmuştur; bu yüzden, Rab onlara merhametli olacak ve onların ömrünü bu ülkede uzatacaktır.

17 Ve belli bir dönemde, onlar O'nun sözüne inanmaya ve atalarının geleneklerinin doğru olmadığını bilgisine getireceklerdir; ve onlardan birçoğu kurtulacaktır, çünkü Rab, adını çağıran herkese merhametli olacaktır.

18 Fakat işte, size derim ki eğer siz kötülüklerinizde dire-

nirsenez, ömrünüz bu ülkede uzun olmayacaktır; çünkü Lamanlılar üzerinize gönderilecektir; ve tövbe etmezseniz, onlar beklemediğiniz bir anda gelecek ve siz kesin bir yıkımla ziyaret edileceksiniz; ve bu, Rab'bin kızgın öfkesine göre olacaktır.

19 Çünkü O, kötülüklerinizde yaşayıp O'nun halkını yok etmenize izin vermeyecektir. Size derim ki: Hayır! Eğer olur da onlar, Tanrıları Rab tarafından kendilerine o kadar çok ışık ve bilgi verildikten sonra kalkıp günahların ve suçların içine düşerse, Rab, Nefi halkı adı verilen bütün halkının Lamanlılar tarafından yok edilmesine izin vermeyi tercih edecektir.

20 Evet, onlar Rab'bin o kadar çok ayrıcalık gösterdiği bir halk olduktan sonra, evet, diğer ulus, sülale, dil veya halktan daha çok iyilik gördükten sonra; kendi isteklerine, inançlarına ve dualarına göre geçmişte olan, şimdi olan ve gelecekte olacak olan her şey onlara bildirildikten sonra;

21 Tanrı'nın Ruhu tarafından ziyaret edilip meleklerle konuşmuş ve Rab'bin sesiyle kendilerine konuşulmuş ve peygamberlik ruhuna ve vahiy ruhuna ve ayrıca birçok armağana, dillerle konuşma armağanına ve vaaz verme armağanına ve Kutsal Ruh armağanına ve tercüme armağanına sahip olduktan sonra;

22 Evet ve Tanrı tarafından Yerusalemler ülkesinden Rab'bin eliyle kurtarıldıktan sonra, kıtlıktan ve hastalıktan ve her türlü

ve her çeşit illetten korunduktan sonra; ve onlar öldürülmemek için savaşta güçlendikten sonra, defalarca tutsaklıktan çıkarıldıktan sonra ve şimdiye kadar korunup emniyetleri sağlandıktan sonra ve her türlü zenginliklerle zengin oluncaya kadar refaha kavuşturulduktan sonra—

23 Ve şimdi işte size derim ki Rab'bin elinden böylesine çok nimet gören bu halk, eğer sahip oldukları ışık ve bilgiye karşı aykırı hareket ederse, size söylüyorum, eğer böyle olursa, öyle ki onlar yasaları çiğnerse, Lamanlılar'ın hali onların halinden daha dayanılır olacaktır.

24 Çünkü işte siz yasaları çiğnerseniz, Rab'bin vaatleri size değil, Lamanlılar'a sunulacaktır; çünkü Rab, O'na karşı isyan ederseniz, sizin yeryüzünden tamamen silinip atılacağınıza açıkça vaad edip buna kesin olarak karar vermedi mi?

25 Ve şimdi bundan dolayı, siz öldürülmeyin diye, Rab, halkından birçok kişiyi ziyaret etmesi ve onlara gidip bu halka güçlü bir şekilde şöyle haykırmaları gerektiğini bildirmesi için meleğini gönderdi: Tövbe edin, çünkü Göklerin Krallığı yakında gelecektir.

26 Ve çok geçmeden Tanrı'nın Oğlu görkemiyle gelecektir; ve O'nun görkemi lütuf, eşitlik ve gerçekle dolu; sabır, merhamet ve tahammülle dolu olup, halkının yakarışlarını duyup onların dualarını cevaplandırmak için çabuk davranan Baba'nın Biricik Oğlu'nun görkemi olacaktır.

27 Ve işte O, adına iman edip

tövbe için vaftiz olacak olanları fidiye ile kurtarmaya gelecektir.

28 Bu yüzden, Rab'bin yolunu hazırlayın; çünkü bütün insanların kendi işlerine göre, işlerinin nasıl olduğuna göre ödül kazanacakları zaman yaklaştı—eğer işleri doğruysa İsa Mesih'in kudreti ve kurtuluşuna göre ruhlarının kurtuluşunu biçeceklerdir ve eğer işleri kötüyse şeytanın gücüne ve tutsaklığına göre ruhlarına lanet biçeceklerdir.

29 Şimdi işte, halka haykıran meleğin sesi budur.

30 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, çünkü sizler benim kardeşlerimsiniz ve sevgili olmanız gerekir; madem ki yürekleriniz Tanrı'nın sözüne karşı tiksindirici bir derecede katılaştı ve madem ki siz yolunu şaşırmış, ahlaksız bir halksınız, öyleyse sizlerin tövbeye yaraşır işler yapması gerekir.

31 Şimdi öyle oldu ki ben Alma, bu sözleri söylediğimde, işte halk, onlara katı yürekli ve dik kafalı bir halk olduklarını söylediğim için bana öfkelen-di.

32 Ve ayrıca onlara yolunu şaşırmış, ahlaksız bir halk olduklarını söylediğim için bana kızdılar ve beni hapse atmak için yakalamaya çalıştılar.

33 Fakat öyle oldu ki Rab, onların beni yakalayıp hapse atmalarına şimdilik izin vermedi.

34 Ve öyle oldu ki Amulek de çıkıp dikildi ve onlara vaaz etmeye başladı. Ve şimdi, Amulek'in sözlerinin hepsi burada yazılı değildir; yine de onun sözlerinin bir kısmı bu kitapta yazılmıştır.

10. BÖLÜM

Lehi, Manasse'nin soyundan gel-medir—Amulek, Alma'ya yardım etmesi için meleğin kendisine ver-diği emri anlatır—Doğruların duaları sayesinde halkın canı ba-ğışlanır—Adaletsiz avukatlar ve hakimler halkın yıkımının temeli-ni atarlar. M.Ö. tahminen 82 yılı.

ŞİMDİ Amulek'in, Ammonihâ ülkesindeki halka vaaz edip söylediği sözler şunlardır:

2 Ben Amulek'im; ben, Aminadi'nin soyundan gelen İsmail'in oğlu olan Gidona'nın oğluyum; ve bu Aminadi, tapınağın duvarına Tanrı'nın parmağıyla yazılmış olan yazıyı tercüme eden aynı Aminadi'dir.

3 Ve Aminadi, kardeşlerinin eliyle Mısır'a satılmış Yusuf'un oğlu Manasse'nin soyundan gelen, Yerusalemlüklerinden ayrılan Lehi'nin oğlu Nefi'nin soyundan geliyordu.

4 Ve işte, beni tanıyan herkesin arasında itibarı az olan bir kişi değilim; evet ve işte, benim çok sayıda akrabalarım ve dostlarım vardır; ve ben ayrıca ellerimin çalışkanlığıyla çok zenginlikler elde etmiş bir kişiyim.

5 Yine de bütün bunlara rağmen Rab'bin yolları, sırları ve onun olağanüstü gücüyle ilgili konularda şimdiye kadar pek bir şey öğrenmedim. Bu konuları daha önce pek anlamadığımı söyledim; fakat işte, yanılıyorum; çünkü O'nun sırları ve olağanüstü gücüyle ilgili birçok şey, evet, hatta bu halkın canının bağışlandığını gördüm.

6 Yine de yüreğimi sertleştirdim; çünkü birçok kez çağrıldım; ama ben bunu duymak istemedim; bu yüzden, bu şeyler hakkında biliyordum, ama yine de bilmiyordum; bu yüzden kalbimin kötülüğüyle Tanrı'ya baş kaldırdım, hatta hakimler yönetiminin onuncu yılındaki bu yedinci ayın dördüncü gününe kadar baş kaldırmaya devam ettim.

7 Çok yakın bir akrabayı görmeye giderken, işte Rab'bin bir meleği bana göründü ve şöyle dedi: Amulek, evine geri dön! Çünkü Rab'bin bir peygamberini, evet, kutsal bir adamı, Tanrı'nın seçilmiş bir adamını doyuracaksın; çünkü o, bu halkın günahları yüzünden günlerce oruç tuttu ve onun karnı aç; ve sen bu adamı evinde misafir edeceksin ve onu doyuracaksın; o da seni ve evini kutsayacak; ve Rab'bin bereketi senin ve evinin üzerinden eksik olmayacak.

8 Ve öyle oldu ki meleğin sözünü dinledim ve evime doğru döndüm. Ve oraya doğru giderken, meleğin bana: "Evinde misafir edeceksin" dediği adamla karşılaştım — ve işte, size Tanrı ile ilgili konularda konuşan bu kişi aynı adamdır.

9 Ve melek bana onun kutsal bir kişi olduğunu söyledi; bu nedenle, Tanrı'nın meleği tarafından söylendiği için ben onun kutsal bir adam olduğunu biliyorum.

10 Ve yine, ben onun tanıklık ettiği gerçeklerin doğru olduğunu biliyorum; çünkü işte, size derim ki Rab nasıl yaşıyorsa,

aynı şekilde meleğini bana bu şeyleri bildirmesi için gönderdi; ve O, meleğini bu Alma evimde kalırken gönderdi.

11 Çünkü işte Alma, evimi kutsadı; beni ve hanımlarımı ve çocuklarımı ve babamı ve akrabalarımı kutsadı; evet, hatta akrabalarımın hepsini kutsadı ve söylediği sözlere göre Rab'bin bereketi üzerimize kondu.

12 Ve şimdi, Amulek bu sözleri söylediği zaman, halk suçlandıkları bu gerçekler ve ayrıca onlardaki peygamberlik ruhuna göre gelecekteki olaylar hakkında birden fazla şahidin tanıklık ettiğini görünce şaşır-maya başladılar.

13 Ancak onların arasında kurnaz oyunlarıyla onları söyleyeceği sözlerde tuzağa düşürmek isteyen, böylece onlara karşı kanıt toplayıp bunları hakimlerine teslim etmek isteyen, yasalara göre yargılanmaları ve onların aleyhinde gösterecekleri veya tanıklık edecekleri suça göre öldürülmeleri ya da hapse atılmaları için onları sorgulamayı düşünen bazı kişiler vardı.

14 Şimdi, onları öldürtmeye çalışan bu adamlar, halkın mahkemede yargılandığı sırada ya da hakim önünde işledikleri suçlardan dolayı mahkemede yargılanırken yasayı uygulamak üzere halk tarafından tutulmuş ya da göreve getirilmiş olan avukatlarıdır.

15 Şimdi bu avukatlar insanların yaptığı bütün üç kâğıtçılıkları ve marifetleri biliyorlardı; bu da onlara mesleklerinde ustalaşmalarını sağlıyordu.

16 Ve öyle oldu ki onlar, Amulek'i sorgulamaya başladılar; böylece onu sözlerinde oyuna getirecekler ya da ona söyleyeceği sözlerin tersini söylettireceklerdi.

17 Şimdi, onlar Amulek'in kendi planlarını bilebileceğini bilmiyorlardı. Fakat öyle oldu ki onu sorgulamaya başladıklarında, Amulek onların düşüncelerini anlayıp onlara şöyle dedi: Ey kötü ve sapık nesil, siz avukatlar ve ikiyüzlüler, çünkü siz şeytana temel atıyorsunuz; çünkü Tanrı'nın kutsallarını yakalamak için kapanlar ve tuzaklar kuruyorsunuz.

18 Sizler doğruların yollarını saptırmak ve başınıza Tanrı'nın gazabını indirmek için, hatta bu halkı tamamıyla yıkıma uğratmak için planlar kuruyorsunuz.

19 Evet, son kralımız Mosiya iyi söyledi; krallığı teslim edeceği sırada, krallığı devredecek hiç kimse olmadığı için bu halkın kendi isteğiyle yönetilmesini sağladı—evet, kendisi çok iyi söyledi: Gün gelir de bu halk kendi isteğiyle kötüyü seçer, yani gün gelir de bu halk yasaları çiğnerse, onlar yok olmaya hazırdır.

20 Ve şimdi size derim ki Rab, kötülüklerinizi iyi bir şekilde yargılar; meleklerinin sesiyle bu halka güzelce seslenir: Tövbe edin, tövbe edin, çünkü Göklerin Krallığı yaklaştı.

21 Evet O, meleklerinin sesiyle güzelce seslenir: Ben halkımın arasına elimdeki eşitlik ve adaletle geleceğim.

22 Evet ve size derim ki ülkede

şu an bulunan doğru insanların duaları olmasaydı, siz şu an tam bir yıkımla ziyaret edilirdiniz; yine de bu, Nuh'un zamanında yaşayan halka olduğu gibi tufanla değil, ama kıtlıkla, salgın hastalıklarla ve kılıçla olurdu.

23 Fakat, sizin canınız doğru insanların duaları sayesinde bağışlanmıştır; şimdi bu yüzden, aranızdan doğruları kovarsanız, o zaman Rab elini çekmeyecek, ama kızgın öfkesiyle sizin üzerinize gelecektir; o zaman kıtlıkla, salgın hastalıklarla ve kılıçla vurulacaksınız; ve eğer tövbe etmezseniz, bunun vakti gelmiştir.

24 Ve şimdi öyle oldu ki halk, Amulek'e daha çok kızdı ve bağırıp çağırarak şöyle dediler: Bu adam adil olan yasalarımıza ve seçtiğimiz bilge avukatlarımıza hakaret ediyor!

25 Fakat Amulek elini uzatıp onlara daha kuvvetli bir şekilde haykırarak şöyle dedi: Ey kötü ve sapık nesil, şeytan sizin yüreklerinizi niçin böyle büyük bir güçle zapt etmiştir? Onun sizin üzerinizde gücü olsun ve gözlerinizi kör edip doğrulukla söylenen sözleri anlamayasınız diye mi kendinizi ona teslim ediyorsunuz?

26 Çünkü işte, ben yasanıza karşı mı tanıklık ettim? Siz anlamıyorsunuz! Yasanıza karşı konuştuğumu söylüyorsunuz, fakat ben yasanıza karşı konuşmadım; fakat sizin yasanızdan yana, cezalandırılmanız için konuştum.

27 Ve şimdi işte, size derim ki bu halkın yıkımının temeli, sizin

adaletsiz avukatlarınız ve hakimleriniz tarafından atılmaya başlanmıştır.

28 Ve şimdi, öyle oldu ki Amulek bunları söylediğinde, halk ona bağırıp şöyle dedi: Şimdi biz biliyoruz ki bu adam şeytanın çocuğudur! Çünkü bize yalan söyledi; çünkü yasamıza karşı konuştu. Ve şimdi ise yasamıza karşı konuşmadığını söylüyor.

29 Ve avukatlarımıza ve hakimlerimize karşı yine hakaret etti.

30 Ve öyle oldu ki avukatlar bu söylenenleri ona karşı hatırlamak üzere yüreklerine koydular.

31 Ve onların arasında Zeezrom adında biri vardı. Şimdi Amulek ve Alma'yı suçlayanların en başta geleni oydu; onların arasındaki en iyi usta avukatlardan biriydi; halkın arasında çok iş yapıyordu.

32 Şimdi bu avukatların amacı para kazanmaktı; ve onlar yaptıkları işe göre para kazanıyorlardı.

11. BÖLÜM

Nefililer'in para sistemleri açıklanır—Amulek, Zeezrom ile tartışır—Mesih insanları günahlarında kurtarmayacaktır—Sadece Göklerin Krallığı'nı miras alanlar kurtulacaktır—Bütün insanlar dirilip ölümsüzleşecektir—Dirilişten sonra bir daha ölüm yoktur. M.Ö. tahminen 82 yılı.

ŞİMDİ Mosiya yasasına göre her yasa hakiminin ya da

hakim olarak atananların, önelerine yargılanmak üzere getirilenleri yargılamak için çalıştıkları zaman oranında ücret almaları gerekiyordu.

2 Şimdi, eğer bir kimse başkasına borçlu olup borcunu ödemek istemezse, hakime şikayet edilirdi; ve hakim de yetkisini kullanarak o kimsenin huzuruna çıkarılması için memurlar gönderir ve o adamı yasalara ve kendisine karşı getirilen kanıtlara göre yargıladı; ve böylece adam borcunu ödemek ya da malı mülkü elinden alınmak veya hırsız ve soyguncu olarak halkın arasından atılmak zorunda kalırdı.

3 Ve hakim çalıştığı zamana göre ücret alırdı—bir gün için bir altın senine ya da bir altın senineye eş değerde olan bir gümüş senum alırdı; ve bu verilen yasaya göredir.

4 Şimdi bunlar onların farklı değerlerdeki altın ve gümüş paralarının adlarıydı. Ve onlara bu isimleri Nefililer verdi; çünkü onlar Yeruşalem'deki Yahudiler gibi paralarını hesaplamıyorlardı; ölçüleri de Yahudiler'ininki gibi değildi; ne var ki onlar para değerlerini ve ölçülerini hakimler yönetimine kadar her nesilde halkın isteğine ve durumuna göre değiştirdiler; bunlar Kral Mosiya tarafından resmileştirildi.

5 Şimdi para değerleri şöyledir: Bir altın senine, bir altın seon, bir altın şum ve bir altın limna.

6 Bir gümüş senum, bir gümüş amnor, bir gümüş ezrom ve bir gümüş onti.

7 Bir gümüş senum, bir altın senineye eşitti ve bunların her biri bir ölçek arpaya ve aynı zamanda bir ölçek her çeşit tahıla eşitti.

8 Şimdi bir altın seon, bir seninenin iki katı değerindeydi.

9 Ve bir altın şum, bir seonun iki katı değerindeydi.

10 Ve bir limna altın, bunların hepsinin değerine eşitti.

11 Ve bir gümüş amnor, iki senum kadar büyüktü.

12 Ve bir gümüş ezrom, dört senum kadar büyüktü.

13 Ve bir onti, bunların hepsi kadar büyüktü.

14 Şimdi hesaplarında kullandıkları küçük rakamların değeri şudur:

15 Bir şiblon, bir senumun yarısıdır; dolayısıyla bir şiblon yarım ölçek arpa değerindedir.

16 Ve bir şiblum, bir şiblonun yarısıdır.

17 Ve bir lea, bir şiblumun yarısıdır.

18 Şimdi hesaplarına göre bunların sayıları şöyledir:

19 Şimdi bir altın antiyon, üç şiblonu eşittir.

20 Şimdi onlar işlerine göre ücret alıyorlardı; bu yüzden sadece para kazanabilmek için halkı isyana ve her çeşit karışıklığa ve kötülüğe kışkırttılar; bunu daha fazla iş alabilmek ve önlerine getirilen davalara göre para kazanabilmek için yaptılar; bu nedenle halkı Alma'ya ve Amulek'e karşı kışkırttılar.

21 Ve bu Zeezrom, Amulek'i sorguya çekmeye başlayarak şöyle dedi: Sana soracağım birkaç soruya cevap verir misin?

Şimdi Zeezrom, iyi olanı yok edebilmek için şeytanın hilelerinde usta olan biriydi; bu yüzden Amulek'e: "Sana soracağım sorulara cevap verir misin?" dedi.

22 Ve Amulek de ona: "Evet, eğer soruların bendeki Rab'bin Ruhuna uygunsa cevap veririm; çünkü Rab'bin Ruhuna ters düşen hiçbir şey söylemeyeceğim" dedi. Ve Zeezrom ona: "İşte, burada altı gümüş onti var ve eğer sen Yüce bir Varlığın var olduğunu inkâr edersen, bunların hepsini sana vereceğim" dedi.

23 Şimdi Amulek şöyle dedi: Ey cehennem çocuğu, sen beni neden denersin? Doğruların böyle oyunlara kanmayacağını bilmez misin?

24 Tanrı'nın olmadığına mı inanıyorsun? Sana derim ki: Hayır, sen Tanrı'nın var olduğunu biliyorsun; fakat bu parayı O'ndan daha çok seviyorsun.

25 Ve şimdi, sen Tanrı'nın önünde bana yalan söyledin. Sen bana: "İşte çok değerli olan bu altı ontiyi sana vereceğim" dedin. Halbuki yüreğinde sen onları bana vermek istemiyordun; ve senin tek arzun benim gerçek ve yaşayan Tanrı'yı inkâr etmemdi; böylece beni öldürtmek için eline bir sebep geçecekti. Ve şimdi işte, sen bu büyük kötülüğünün karşılığını alacaksın.

26 Ve Zeezrom ona şöyle dedi: Sen gerçek ve yaşayan bir Tanrı olduğunu mu söylüyorsun?

27 Ve Amulek de: "Evet,

gerçek ve yaşayan bir Tanrı vardır" dedi.

28 Şimdi Zeezrom: "Birden çok Tanrı var mı?" dedi.

29 Ve o cevap verdi: Hayır!

30 Şimdi Zeezrom ona tekrar şöyle dedi: Bu şeyleri nasıl biliyorsun?

31 Ve Amulek: "Bunları bana bir melek bildirdi" dedi.

32 Ve Zeezrom yine: "Gelecek olan kimdir? Tanrı'nın Oğlu mu?" dedi.

33 Ve o da ona: "Evet" dedi.

34 Ve Zeezrom yine: "O, halkını günahlarında mı kurtaracak?" dedi. Ve Amulek de cevap vererek ona şöyle dedi: Sana derim ki kurtarmayacaktır; çünkü O'nun kendi sözünü inkâr etmesi mümkün değildir.

35 Şimdi Zeezrom halka şöyle dedi: Bunları hatırlamaya dikkat edin; çünkü o tek bir Tanrı'nın olduğunu söyledi; yine de sanki Tanrı'ya emretme yetkisi varmış gibi Tanrı'nın Oğlu'nun geleceğini, ama kendi halkını kurtarmayacağını söyledi.

36 Şimdi Amulek ona tekrar şöyle dedi: İşte sen yalan söyledin; çünkü ben, Tanrı'nın kendi halkını günahlarında kurtarmayacağını söylediğim için benim sanki Tanrı'ya emretme yetkim varmış gibi konuştuğumu söylüyorsun.

37 Ve size tekrar derim ki O, onları günahlarında kurtaramaz; çünkü ben onun sözünü inkâr edemem; ve O, kirli hiçbir şeyin Göklerin Krallığı'nı miras alamayacağını söyledi; bu yüzden, siz Göklerin Krallığı'nı miras almadan nasıl kurtulabilirsiniz?

Bu nedenle günahlarınızın için deyken kurtulamazsınız.

38 Şimdi Zeezrom tekrar ona: "Tanrı'nın Oğlu, gerçek Sonsuz Baba mıdır?" dedi.

39 Ve Amulek de ona şöyle dedi: Evet, O göğün ve yerin ve oralarda bulunan her şeyin gerçek Sonsuz Babası'dır. O başlangıç ve sondur; birinci ve sonuncudur.

40 Ve O kendi halkını fidiye ile kurtarmak için dünyaya gelecektir ve adına inananların suçlarını üzerine alacaktır; ve sonsuz yaşama kavuşacak olanlar bunlardır ve kurtuluş başka hiç kimseye gelmeyecektir.

41 Bu yüzden kötüler ölümün bağlarının çözülmesinden başka hiçbir fidiye ile kurtuluş yokmuş gibi kalırlar; çünkü işte, herkesin ölümden dirilip Tanrı'nın önünde duracağı ve işlerine göre yargılanacağı gün gelecektir.

42 Şimdi geçici ölüm denilen bir ölüm vardır; ve Mesih'in ölümü bu geçici ölümün bağlarını çözecektir; böylece herkes bu geçici ölümden dirilecektir.

43 Ruh ve beden kusursuz bir şekilde yeniden birleşecektir; hem kol, bacak hem de eklemeler, şu an bizim olduğumuz gibi yeniden uygun yapısına döndürülecektir; ve bizler Tanrı'nın önüne getirilerek orada duracağız ve tıpkı şimdi bildiğimiz gibi bilip bütün suçlarımızı açıkça hatırlayacağız.

44 Şimdi, bu yenileştirme herkese, hem yaşlılara hem gençlere, hem tutsaklara hem özgürlere, hem erkeklere hem kadınlara,

hem kötülere hem iyilere gelecektir ve onların başından bir saç teli bile kaybolmayacaktır; fakat her şey şimdi olduğu gibi ya da bedende olduğu gibi tekrar kusursuz şekline dönüştürülecektir; ve tek Sonsuz Tanrı olan Oğul Mesih'in ve Tanrı Baba'nın ve Kutsal Ruh'un yargı kürsüsünün önüne hesap vermek için işlerinin iyiliğine ya da kötülüğüne göre yargılanmak üzere getirileceklerdir.

45 Şimdi işte, size ölümlü bedenin ölümünden ve aynı zamanda bu ölümlü beden yeniden dirilişinden söz ettim. Size derim ki bu ölümlü beden, ölümsüz bir beden şeklinde dirilecek, yani ölümden, hatta ilk ölümden bir daha hiç ölemeyecek şekilde dirilerek yaşayacaktır; onların ruhları ve bedenleri bir daha ayrılmamak üzere tekrar birleşecektir; böylece bu bütünlük ruhsal ve ölümsüz olacaktır; öyle ki onlar artık hiçbir çürüme görmeyeceklerdir.

46 Şimdi, Amulek bu sözleri bitirdiğinde halk tekrar şaşır-maya başladı ve Zeezrom da titremeye başladı. Ve Amulek'in sözleri böylece sona erdi, daha doğrusu benim yazdıklarım bu kadardır.

12. BÖLÜM

Alma, Zeezrom ile tartışır—Tanrı'nın sırları yalnızca sadık olanlara verilir—İnsanlar düşünceleri, inançları, sözleri ve işlerine göre yargılanacaklardır—Kötüler ruhsal bir ölümün acısını çekeceklerdir

—Bu ölümlü yaşam bir sınanma durumudur—Fidyeye ile kurtuluş planı, ölümden dirilişi ve iman sayesinde günahlardan başışlanmayı sağlar—Tövbe edenlerin Biricik Oğul'un aracılığı ile merhamet istemeye hakları vardır. m.ö. tahminen 82 yılı.

ŞİMDİ Alma, Amulek'in sözlerinin Zeezrom'u susturduğunu gördü; çünkü Amulek'in, kendisini mahvetmek isteyen Zeezrom'u yalan söyleyip hile yaparken yakaladığını görmüştü; ve Alma onun işlediği suçun bilinci altında titremeye başladığını görünce ağzını açtı ve onunla konuşmaya ve Amulek'in sözlerini onaylayarak, konuyu daha ayrıntılı bir şekilde açıklamaya ya da kutsal yazıları Amulek'ten daha derin bir şekilde anlatmaya başladı.

2 Şimdi Alma'nın Zeezrom'a söylediği sözler çevredeki halk tarafından duyulmuştu; çünkü kalabalık büyüktü ve Alma şöyle konuştu:

3 Şimdi Zeezrom, görüyorsun ki kurnazlık edip yalan söylemeye çalışırken yakalandın; çünkü sen yalnızca insanlara değil, aynı zamanda Tanrı'ya da yalan söyledin; çünkü işte, O senin bütün düşüncelerini bilir ve görüyorsun ki O'nun Ruhu sayesinde düşüncelerin bize bildiriliyor.

4 Ve gördüğün gibi, biz senin planının şeytanın kurnazlığına göre çok kurnaz bir plan olduğunu biliyoruz; çünkü sen bu halkı bize karşı döndürebilmek için yalan söyleyerek onları

aldatmaya çalıştın, bize hakaret edip bizi aralarından kovmaları için.

5 Şimdi bu, senin düşmanın bir planıydı ve düşman gücünü senin üzerinde kullandı. Şimdi sana söyleyeceklerimi herkese söylediğimi hatırlamanızı isterim.

6 Ve işte hepinize söylüyorum ki bu, düşmanın kendisindeki tutsaklık gücüne göre sizi kendine köle yapmak, sizi zincirleriyle sarmak ve sizi sonsuz yıkıma indirmek için, bu halkı yakalamak üzere kurduğu bir tuzaktı.

7 Şimdi Alma bu sözleri söyledikten sonra, Zeezrom daha çok titremeye başladı; çünkü Tanrı'nın gücüne giderek daha çok inanmaya başlamıştı ve aynı zamanda Alma ile Amulek'in kendisini tanıdıklarına ikna olmuştu; çünkü yüreğindeki düşünceleri ve amaçları bildiklerini anladı; çünkü peygamberlik ruhuna göre bunları bilebilmeleri için onlara güç verilmişti.

8 Ve Zeezrom, Tanrı'nın Kralığı konusunda daha çok bilgi alabilmek için onlara gayretle sorular sormaya başladı. Ve Alma'ya şöyle dedi: Amulek'in ölümlerini dirilişi, yani doğru ve doğru olmayan herkesin ölümden dirilerek yaptıkları işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın önüne çıkarılacakları ile ilgili söylediği sözlerin anlamı nedir?

9 Ve şimdi, Alma bu şeyleri ona şöyle diyerek açıklamaya başladı: Tanrı'nın sırlarını bilebilmek çok kimselere verilmiş-

tir; ancak bunlar sıkı bir emir altında verilir; öyle ki onlar bu sırları yalnızca Tanrı'nın insançocuklarına sözünden verdiği paya ve insançocuklarının Tanrı'ya gösterdikleri dikkat ve gayrete göre başkalarına bildirebilirler.

10 Ve bu yüzden, yüreğini sertleştiren kimse, sözün daha az kısmını alır ve yüreğini sertleştirmeyen kimseye ise Tanrı'nın sırlarını tam olarak bilinceye kadar sözün daha büyük kısmı verilir.

11 Ve yüreğini sertleştirenlere, O'nun sırlarından hiçbir şey bilmeyinceye kadar sözün daha az kısmı verilir; ve o zaman onlar şeytan tarafından tutsak alınarak onun isteğine göre yıkıma götürülürler. Şimdi cehennem zincirleri ile demek istenilen budur.

12 Ve Amulek açıkça ölümden, bu ölümlülükten dirilerek ölümsüzlük durumuna geçmekten ve yaptığımız işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın yargı kürsüsünün önüne getirilmekten söz etti.

13 O zaman, eğer yüreklerimiz sertleşmişse, evet, yüreğimizi söze karşı onun bizde bulunmayacağı kadar sertleştirmişsek, o zaman bizim durumumuz korkunç olacaktır; çünkü o zaman suçlu olduğumuza dair hüküm verilecektir.

14 Çünkü sözlerimiz bizi suçlayacaktır, evet, bütün işlerimiz bizi suçlayacaktır; bizler lekesiz bulunmayacağız; ve düşüncelerimiz de aynı şekilde bizi suçlayacaktır; ve bu korkunç

durumda gözlerimizi kaldırıp Tanrımıza bakmaya cesaret edemeyeceğiz ve kayaların ve dağların bizi O'nun huzurundan saklaması için üzerimize düşmelerini emredebilsek çok memnun olacağız.

15 Fakat bu öyle olmamalıdır; biz dirilerek, O'nun yüceliği ve gücü ve kudreti ve büyüklüğü ve egemenliği ile O'nun önünde durmalı ve sonsuz utancımızla O'nun bütün yargılarının âdil olduğunu, yaptığı bütün işlerde âdil olduğunu ve insançocuklarına karşı merhametli olduğunu ve adına inanarak tövbeye yarışır meyve veren herkesi kurtaracak tüm güce sahip olduğunu kabul etmeliyiz.

16 Ve şimdi işte, size derim ki o zaman bir ölüm, hatta ruhsal bir ölüm olan ikinci ölüm gelir; o zaman, günahlarında ölen herkesin geçici ölüm bakımından ruhsal ölümle de öleceği zamandır; evet, kişi doğrulukla ilgili değerlere göre ölecektir.

17 O zaman onların azabı, alevi sonsuza dek daima yükselen bir ateş ve kükürt gölü gibi olacağı zamandır; ve o zaman, kendi istediği şekilde onları yönetimi altına almış olan şeytanın gücü ve tutsaklığına göre onların sonsuz yıkıma zincirlerle bağlanacağı bir zamandır.

18 O zaman, size derim ki, onlar hiçbir kurtuluş hazırlanmamış gibi kalacaklardır; çünkü onlar Tanrı'nın adaletine göre fidye ile kurtarılamazlar; ve onlar artık daha fazla çürüme olmayacağı için ölemezler.

19 Şimdi öyle oldu ki Alma bu

sözleri söylemeyi bitirdiği zaman, halk daha çok şaşırmaya başladı.

20 Fakat aralarında başyönetici olan Antiyona adında biri vardı, öne çıkıp ona şöyle dedi: Senin bu, insan ölümden dirilecek ve bu ölümlü durumdan ölümsüz duruma geçecek, ondan sonra da can bir daha hiç ölmeyecek dediğin nedir?

21 İlk anne ve babamız grip yaşam ağacının meyvesinden yemesin ve sonsuza dek yaşamasın diye Tanrı'nın, Aden bahçesinin doğusuna kerubiler ve alevli bir kılıç yerleştirdiğini söyleyen kutsal yazının anlamı nedir? Ve biz böylece onların sonsuza dek hiçbir yaşama şansları olmadığını görüyoruz.

22 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Ben de bunu açıklamak üzereydim. Şimdi biz Adem'in, Tanrı'nın sözüne göre yasak meyveden yediği için düştüğünü görüyoruz; ve böylece onun düşmesiyle bütün insanlığın kaybolmuş ve düşmüş insanlar olduğunu görüyoruz.

23 Ve şimdi işte, size derim ki o zaman Adem'in yaşam ağacının meyvesinden yemesi mümkün olsaydı, ölüm olmayacaktı ve söz boşuna olup Tanrı'yı yalancı çıkaracaktı. Çünkü O: "Eğer bundan yersen mutlaka öleceksin" demişti.

24 Ve biz ölümün, evet, Amulek tarafından sözü edilen geçici ölümün bütün insanlığın üzerine geldiğini görüyoruz; buna rağmen insana tövbe edebilmesi için bir süre tanınmıştır; bu nedenle bu yaşam bir dene-

me durumu; insanın Tanrı'yla karşılaşmaya hazırlanacağı bir zaman, ölülerin dirilişinden sonra sözünü ettiğimiz o sonu olmayan duruma hazırlanma zamanı olmuştur.

25 Şimdi, eğer dünyanın kuruluşundan beri kararlaştırılan fidye ile kurtuluş planı olmasaydı, ölülerin dirilişi olamazdı; fakat hakkında söylenen ölülerin dirilişini gerçekleştirecek olan bir fidye ile kurtuluş planı kararlaştırılmıştır.

26 Ve şimdi işte, ilk anne babamızın gidip yaşam ağacından yemeleri mümkün olsaydı, hiçbir hazırlık durumu görmeden sonsuza dek sefil olacaktı; ve böylece fidye ile kurtuluş planının gerçekleşmesi engellenmiş olacaktı ve Tanrı'nın sözü de boşa çıkıp etkisiz olacaktı.

27 Fakat işte, bu böyle olmadı; ne var ki insanların ölmeleri kararlaştırıldı ve ölümden sonra onların yargılanmaları, hatta sözünü ettiğimiz son olan bu aynı yargılanmaya gelmeleri gerekecektir.

28 Ve Tanrı, bunların insanın başına gelmesini kararlaştırdıktan sonra, işte o zaman insanın kendileri için kararlaştırdığı şeyleri bilmelerini uygun gördü.

29 Bu yüzden, onlarla konuşmaları için melekler gönderdi; onlar da insanlara O'nun görkemini gösterdiler.

30 Ve onlar o zamandan beri O'nun ismini çağırma başladılar; bunun üzerine Tanrı insanlarla konuşarak, onlara dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan fidye ile kur-

tuluş planını bildirdi; ve bunu onlara inançlarına, tövbelerine ve kutsal işlerine göre bildirdi.

31 Bu nedenle Tanrı insanlara emirler verdi; onlar ilkönce geçici şeylere göre ilk emirleri çiğnedikleri için Tanrılar gibi oldular; iyiyi kötüden ayırarak kendilerini, kendi isteklerine ve zevklerine göre iyilik yapmak ya da kötülük yapmak üzere hareket edecek bir duruma koydular veya hareket edecek bir duruma konuldular.

32 Bu yüzden Tanrı onlara fidye ile kurtuluş planını bildirdikten sonra onlara kötülük yapmamaları için emirler verdi; doğruluğa ait olan değerlere göre kötülük yapmanın cezası, sonsuz bir ölüm olan ikinci ölümdü; çünkü böyle insanlar üzerinde fidye ile kurtuluş planının hiçbir gücü olamazdı; çünkü Tanrı'nın yüce iyiliğine göre adaletin işleri yok edilemezdi.

33 Fakat Tanrı, insanlara Oğlu'nun adıyla çağrıda bulunup (hazırlanmış olan fidye ile kurtuluş planı budur) şöyle dedi: Eğer tövbe ederseniz ve yüreklerinizi sertleştirmerseniz, o zaman Biricik Oğlum'un aracılığıyla sizlere merhamet edeceğim.

34 Dolayısıyla her kim tövbe eder ve yüreğini sertleştirmese, o kimsenin Biricik Oğlum'un aracılığıyla günahlarından bağışlanmak üzere merhametten hakkı olacaktır; ve bunlar benim rahatıma kavuşacaklardır.

35 Ve kim yüreğini sertleştirecek ve kötülük işleyecek olursa, işte, öfkemle yemin ediyorum

ki o kişi benim rahatıma kavuşmayacaktır.

36 Ve şimdi kardeşlerim, işte size derim ki eğer yüreklerinizi sertleştirirseniz, Rab'bin rahatına kavuşamazsınız; bu nedenle, kötülükleriniz O'nu öfkeliendirir; öyle ki O da ilk kışkırtmada olduğu gibi, evet, hem ilk, hem de son kışkırtmadaki sözüne göre, ruhlarınızın sonsuz yıkımı için öfkesini üzerinize gönderecektir; dolayısıyla O'nun sözüne göre ilk ölüm gibi son ölümü de göreceksiniz.

37 Ve şimdi kardeşlerim, bu şeyleri bildiğimize ve onların da gerçek olduğuna göre, gelin tövbe edelim ve yüreklerimizi sertleştirmeyelim ki Tanrımız Rab'bi kışkırtarak O'nun bize verdiği bu ikinci emirlerde öfkesini üzerimize çekmeyelim; tersine O'nun sözüne göre hazırlanan Tanrı'nın rahatına kavuşalım.

13. BÖLÜM

Erkekler büyük inançları ve iyi işlerine göre yüksek rahip olarak göreve çağırılırlar—Onlar emirleri öğretmelidirler—Doğrulukları sayesinde günahlarından arınırlar ve Rab'bin rahatına kavuşurlar—Melkisedek bunlardan biriydi—Melekler ülkenin her yanında Sevindirici Haber'i bildirirler—Onlar Mesih'in gerçekten geleceğini bildireceklerdir. m.ö. tahminen 82 yılı.

VE yine, kardeşlerim, düşüncelerinizi Rab Tanrı'nın bu emirle-

ri çocuklarına verdiği zamana doğru yöneltmek istiyorum; ve Rab Tanrı'nın, Oğlu'nun düzenine göre olan kendi kutsal düzenine göre, bu şeyleri halka öğretmeleri için rahipler atadığını hatırlamanızı isterim.

2 Ve rahipler O'nun Oğlu'nun düzenine göre bu şekilde atandılar; böylece insanlar fidye ile kurtuluş için onun Oğlu'nu nasıl bekleyeceklerini bilebilirdi.

3 Ve onların atanış tarzı şudur: Onlar, Tanrı'nın önbilgisine göre, büyük inançlarından ve iyi işlerinden dolayı dünyanın kuruluşundan çağrıldılar ve hazırlandılar; başlangıçta iyiyi ya da kötüyü seçmeye bırakılmışlardı; bunun üzerine onlar iyiyi seçip çok büyük inanç gösterdikleri için kutsal bir çağrıyla çağrıldılar, evet, böyleleri için olan hazırlık kurtuluşu ile beraber ve buna uygun olarak hazırlanmış olan o kutsal çağrıyla çağrıldılar.

4 Ve böylece onlar bu kutsal çağrıya, inançlarından dolayı çağrıldılar; başkaları ise yüreklerinin sertliği ve zihinlerinin körlüğü yüzünden Tanrı'nın Ruhunu reddettiler; halbuki bunu yapmamış olsalardı, onlar da kardeşlerinininki kadar bu büyük ayrıcalığa sahip olabileceklerdi.

5 Ya da kısacası, onlar başlangıçta kardeşleriyle aynı durumdaydılar; böylece bu kutsal çağrı dünyanın kuruluşundan beri yüreklerini katılaştırmayanlar için hazırlanmıştır; hazırlanan Biricik Oğul'un kefaretinin bir

parçasıdır ve onun kefaretinin aracılığıyla gelir—

6 Ve böylece onlar bu kutsal çağrıyla çağrılıp Tanrı'nın kutsal düzeninin yüksek rahipliğine O'nun emirlerini insan-çocuklarına öğretebilmek için atandılar; böylece onlar da Tanrı'nın rahatına kavuşabil-sin diye—

7 Bu yüksek rahiplik, O'nun Oğlu'nun düzenine göre olup dünyanın kurulduğundan beri olan düzendir ya da başka bir deyişle, günlerin başlangıcı ya da yılların sonu olmadan, O'nun her konudaki önbilgisine göre sonsuzluktan tüm sonsuzluğa kadar hazırlanmıştır—

8 Şimdi onlar şu şekilde atan-dılar: Kutsal bir çağrıyla çağrıl-dılar ve kutsal bir törenle atan-dılar ve kutsal düzenin yüksek rahipliğini üzerlerine aldılar; bu çağrının, kutsal törenin ve yüksek rahipliğin başlangıcı veya sonu yoktur.

9 Böylece onlar lütuf, adalet ve gerçekle dolu olan, günleri-nin başlangıcı ya da yıllarının sonu olmayan Baba'nın Biricik Oğlu'nun düzenine göre son-suza dek yüksek rahip olurlar. Ve böyledir. Amin.

10 Şimdi, bu kutsal düzen ya da bu yüksek rahiplik konu-sunda söylediğim gibi atanıp Tanrı'nın yüksek rahipleri olan çok insan vardı; ve bunun se-bebi onların büyük inançları, tövbeleri ve Tanrı'nın önünde-ki doğruluklarıydı; onlar mah-volmaktansa tövbe edip doğru işler yapmayı seçtiler.

11 Bu yüzden onlar bu kutsal

düzene göre çağrıldılar ve kut-sallaştılar; ve onların giysileri Kuzu'nun kanı sayesinde yıka-nıp beyazlaştı.

12 Şimdi onlar, Kutsal Ruh tarafından kutsallaştırılıp giy-silerini beyazlaştırdıktan ve Tanrı'nın önünde pak ve lekesiz olduktan sonra günah üzerine ancak nefret ile bakabilirler; ve paklanıp Tanrıları Rab'bin rahatına kavuşan birçok insan, ol-dukça çok sayıda insan vardı.

13 Ve şimdi, kardeşlerim, siz-lerin Tanrı'nın önünde kendi-nizi alçaltmanızı ve tövbeye yakışır meyve vermenizi dile-rim; böylece siz de o rahata kavuşabilirsiniz.

14 Evet, sözünü ettiğim bu aynı düzene göre hem yüksek rahip olan, hem de yüksek rahipliği sonsuza dek üzerine alan Melki-sedek'in günlerinde olan halk gibi kendinizi alçaltın.

15 Ve İbrahim'in ondalık öde-diği kişi bu aynı Melkisedek'ti; evet, atamız İbrahim bile sahip olduğu her şeyin onda birini ondalık olarak ödemiştir.

16 Şimdi bu törenler halkın Tanrı'nın Oğlu'nu ümitle bekle-mesi için şu şekilde verilmiştir; bu O'nun düzeninin bir simgesi-dir ya da O'nun düzenidir; ve bu, günahlarından bağışlanmak için O'nu ümitle beklemeleri için verilmiştir; böylece Rab'bin rahatına kavuşabilirsiniz diye.

17 Şimdi bu Melkisedek, Salem ülkesinin kralıydı; ve onun halkı kötülük ve iğrençlik yapmakta güçlenmişti; evet, onların hepsi doğru yoldan sapmıştı; onlar her türlü kötülüklerle doluydu.

18 Fakat Melkisedek çok büyük inanç gösterdiği ve Tanrı'nın kutsal düzenine göre yüksek rahiplik görevini aldığı için halkına tövbeyi vaaz etti. Ve işte, onlar tövbe ettiler; ve Melkisedek yaşadığı sürece ülkede barışı sağladı; bu yüzden barış prensi olarak çağrıldı; çünkü Salem'in kralıydı; ve babasının emri altında hüküm sürdü.

19 Şimdi ondan önce birçok kişi gelmişti ve ondan sonra da birçok kişi gelip geçti, ancak daha büyüğü yoktu; bu nedenle, ondan özellikle daha çok söz ettiler.

20 Şimdi konuyu uzun uzun anlatmam gerekiyor; söylediklerim yeterlidir. İşte, kutsal yazılar önünüzdedir; eğer onları çarpıtırsanız, sizin yıkımınıza sebep olacaktır.

21 Ve öyle oldu ki Alma, bu sözleri onlara söyledikten sonra elini onlara doğru uzattı ve güçlü bir sesle haykırarak: "Şimdi tövbe etmen zamanı geldi, çünkü kurtuluş günü yaklaşıyor" dedi.

22 Evet ve Rab'bin sesi, meleklerinin ağzından bunu bütün uluslara bildiriyor; evet, bunu büyük sevincin müjdesini almaları için bildiriyor; evet ve Rab, bu sevindirici haberin sesini bütün halkı arasında duyuruyor, evet, hatta yeryüzünde yabancı ülkelere dağıtılmış olanlara duyuruyor; bundan dolayı bu haberler bize de ulaşmıştır.

23 Ve biz anlayıp yanılmayalım diye, bunlar bize sade sözlerle bildirilmiştir ve bu, yabancı bir ülkede yurtsuz olduğumuz

içindir; dolayısıyla bu şekilde çok iyilik gördük; çünkü bu sevindirici haberler bizlere bağımızın her köşesinde bildirildi.

24 Çünkü işte, melekler bunu şu an ülkemizde birçok kişiye bildiriyorlar; ve bunun amacı insançocuklarının yüreklerini O'nun görkemiyle geleceği zamanda sözünü kabul etmeye hazırlamaktır.

25 Ve şimdi, biz yalnızca meleklerin ağzından O'nun geleceği hakkında bize bildirilmiş olan sevindirici haberi duymayı bekliyoruz; çünkü zamanı geliyor, ne kadar çabuk olacağını bilmiyoruz. Tanrı'dan dilerim ki ben ölmeden önce olur; yine de yakın bir zamanda veya sonra olsun, ben buna seviniyorum.

26 Ve O geldiği zaman, bu meleklerin ağzından doğru ve kutsal insanlara bildirilecektir; öyle ki atalarımızın sözleri, kendilerinde bulunan peygamberlik ruhuna göre O'nun hakkında söyledikleri sözlere uygun olarak yerine gelmiş olsun.

27 Ve şimdi kardeşlerim, kalbinin derinliklerinden, evet, hatta bana ağrılar veren büyük bir endişeyle, sizlerin sözlerime kulak vermenizi ve günahlarınızı terk etmenizi ve tövbe gününüzü ertelememenizi dilerim;

28 Dilerim ki Rab'bin önünde kendinizi alçaltırsınız ve O'nun kutsal adını çağırırsınız ve gücünüzü aşan biçimde denenmek için uyanık durup devamlı dua edersiniz; ve böylece Kutsal Ruh tarafından size yol gösterilir ve siz de alçakgönüllü, yumuşak huylu, uysal, sabırlı,

sevgi dolu olursunuz ve her şeye tahammül edersiniz;

29 Rab'be inanıp sonsuz yaşama kavuşacağını ümit ederek, Tanrı sevgisi daima yüreklerinizde bulunsun ki son günde yukarı kaldırılarak O'nun rahata kavuşabilirsiniz.

30 Ve dilerim ki Rab size tövbe etmeyi başışlar; böylece onun öfkesini üzerinize çekmez ve cehennem zincirleriyle bağlanmayarak ikinci ölümün acısını çekmezsiniz.

31 Ve Alma, halka bu kitapta yazılmamış olan daha çok sözler söyledi.

14. BÖLÜM

Alma ile Amulek hapse atılıp dövülür—Tanrı'ya inananlar ve onların kutsal yazıları ateşe atılır—Bu şehitler, Rab tarafından O'nun görkemine alınurlar—Hapishanenin duvarları parçalanıp yıkılır—Alma ile Amulek kurtarılır ve onlara zulmedenler öldürülür. M.Ö. tahminen 82–81 yılları.

VE öyle oldu ki Alma, halka yaptığı konuşmasını bitirdikten sonra, onların çoğu onun sözlerine inanıp tövbe etmeye ve kutsal yazıları incelemeye başladılar.

2 Fakat halkın çoğunluğu Alma'yla Amulek'i öldürmek istiyordu; çünkü onlar, Alma'nın Zeezrom'a söylediği sözlerinin açıklığı yüzünden ona öfkelenmişlerdi; ve bunun yanı sıra Amulek'in kendilerine yalan söylediğini ve onların yasalarına karşı ve aynı zamanda avu-

katlarına ve hakimlerine karşı hakaret ettiğini söylüyorlardı.

3 Ve onlar Alma ve Amulek'e de kızmışlardı; ve işledikleri kötülöklere karşı bu kadar açık bir şekilde tanıklık ettikleri için onları gizlice ortadan kaldırmaya çalıştılar.

4 Fakat öyle oldu ki bunu yapmadılar; fakat onları tutup kalın iplerle bağladılar ve ülkenin başhakiminin huzuruna getirdiler.

5 Ve halk gidip onlara karşı tanıklık etti; onların yasalara ve ülkedeki avukatlarına ve hakimlerine ve ayrıca ülkede bulunan bütün halka karşı hakaret ettiklerine tanıklık ettiler; ve aynı zamanda sadece bir Tanrı'nın var olduğuna ve O'nun kendi Oğlu'nu insanların arasına gönderdiğine, ama onları kurtarmayacağına tanıklık ettiler; ve halk, Alma ile Amulek aleyhine böyle birçok konuda tanıklıkta bulundu. Şimdi bu, ülkenin başhakimi önünde oldu.

6 Ve öyle oldu ki Zeezrom konuşulan bu sözlere şaşırıp kaldı ve halkın arasındaki bu zihin körlüğüne kendi söylediği yalanların neden olduğunu da biliyordu; ve onun ruhu işlediği suçun bilinci altında acı çekmeye başladı; evet, cehennem azabı onu her yandan sarmaya başlamıştı.

7 Ve öyle oldu ki Zeezrom halka şöyle diyerek haykırmaya başladı: İşte, suçlu benim ve bu adamlar Tanrı'nın önünde lekesizdir. Ve Zeezrom, o andan itibaren onları savunmaya başladı; fakat halk ona şöyle

diyerek hakaret etti: Seni de mi şeytan tuttu? Ve onun üzerine tükürüp Zeezrom'u ve aynı zamanda Alma ve Amulek'in konuştuğu sözlere inanan herkesi aralarından kovdular; ve onları kapı dışarı edip arkalarından onları taşlamaları için adamlar gönderdiler.

8 Ve onların eşlerini, çocuklarını ve Tanrı'nın sözüne inanan veya inanmaları öğretilen herkesi bir araya topladılar ve onların ateşe atılmalarını emrettiler; ve ayrıca onların kutsal yazılarını içeren kayıtlarını da getirip onları da ateşte yanıp kül olmaları için ateşe attılar.

9 Ve öyle oldu ki onlar Alma ve Amulek'i alıp ateşte yananların ölümünü görmeleri için onları şehitlerin öldüğü yere götürdüler.

10 Ve Amulek ateşte yanan kadın ve çocukların acılarını görünce o da acılar içinde kıvrandı ve Alma'ya şöyle dedi: Biz bu korkunç görüntüye nasıl tanık olabiliriz? Bu yüzden ellerimizi uzatalım ve bizde bulunan Tanrı'nın gücünü kullanarak onları alevlerden kurtaralım.

11 Fakat Alma ona şöyle dedi: Ruh, elimi tutmam için beni zorluyor; çünkü işte, Rab onları görkemle kendi yanına alıyor; ve Rab öfkesiyle bu halkın üzerine göndereceği yargılar adil olsun diye onların bunu yapmasına ya da halkın kendi yüreklerinin sertliğine göre onlara bu kötülüğü yapmalarına izin veriyor; ve bu masum insanların kanı onlara karşı tanıklık edecek, evet ve son günde

onlara karşı büyük bir güçle haykıracaktır.

12 Şimdi Amulek Alma'ya: "İşte, belki bizi de yakacaklar!" dedi.

13 Ve Alma: "Rab'bin istediği olsun. Fakat işte, bizim görevimiz bitmedi; bu yüzden bizi yakmazlar!" dedi.

14 Şimdi öyle oldu ki ateşe atılanların bedenleri ve aynı zamanda onlarla beraber ateşe atılan kayıtlar yanıp kül olduktan sonra, ülkenin başhakimi gelip bağlı olan Alma ve Amulek'in önünde durdu; ve onların yanaklarına eliyle vurup onlara: "Bu gördüklerinizden sonra bu halka onların ateş ve kükürt gölüne atılacaklarını bir daha vaaz edecek misiniz?" dedi.

15 İşte, görüyorsunuz ki ateşe atılanları kurtaracak gücünüz yoktu; ne de Tanrı onları sizin inancınızdan diye kurtardı. Ve hakim onların yanaklarına bir daha vurup: "Siz kendiniz için ne diyorsunuz?" diye sordu.

16 Şimdi bu hakim, Gideyon'u öldüren Nehor inancından ve tarikatındandı.

17 Ve öyle oldu ki Alma ve Amulek ona hiç cevap vermedi; ve hakim onlara tekrar vurup, hapse atılmaları için onları görevlilere teslim etti.

18 Ve onlar hapisanede üç gün kaldıktan sonra Nehor inancından bir sürü avukatlar ve hakimler ve rahipler ve öğretmenler geldi; ve onlar hapisaneye onları görmek için gelmişlerdi ve onlara birçok söz hakkında sorular sordular; ama onlar hiçbir cevap vermedi.

19 Ve öyle oldu ki hakim onların karşısında dikilip şöyle dedi: Neden bu insanların sözlerine cevap vermiyorsunuz? Benim sizleri alevlere teslim etmeye gücüm olduğunu bilmez misiniz? Ve onlara konuşmalarını emretti; fakat hiçbir cevap vermediler.

20 Ve öyle oldu ki oradan ayrılarak kendi yollarına gittiler, fakat ertesi gün yine geldiler; ve hakim yine onların yanaklarına vurdu. Ve birçok kişi öne çıkıp onlara şöyle diyerek vurdular: Bir daha dikilecek ve bu halkı yargılayıp yasalarımızı eleştirecek misiniz? Eğer o kadar büyük gücünüz varsa niçin kendinizi kurtaramıyorsunuz?

21 Ve onlara buna benzer birçok şey söylediler ve onlara dişlerini gıcırdattılar ve üzerlerine tükürüp şöyle dediler: Cehenneme gittiğimizde nasıl görüneceğiz?

22 Ve onlara buna benzer çok şeyler, evet, buna benzer her türlü şeyler söylediler; ve onlarla günlerce böyle alay ettiler. Ve aç kalsınlar diye onlara yemek ve susuz kalmaları için onlara su vermediler; ve aynı zamanda onların elbiselerini de alıp onları çıplak bıraktılar; ve bu şekilde kalın iplerle bağlanarak hapis haneye kapatılmışlardı.

23 Ve öyle oldu ki onlar günlerce böyle acı çektikten sonra, (ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin onuncu yılının onuncu ayının on ikinci gününde) Ammonihâ ülkesinin başhakimi ile onların öğretmenlerinden ve avukatlarından

çoğu Alma ve Amulek'in iplerle bağlı oldukları hapis haneden içeri girdiler.

24 Ve başhakim önlerinde durup tekrar onlara vurdu ve onlara: "Eğer Tanrı'nın gücüne sahipseniz, kendinizi bu bağlardan kurtarın! O zaman sizin söylediğiniz gibi Rab'bin bu halkı yok edeceğine inanacağız" dedi.

25 Ve öyle oldu ki onların hepsi sonuncusuna kadar öne çıkıp onlara vurarak aynı sözleri söylediler; ve sonuncu adam onlara konuştuktan sonra, Tanrı'nın gücü Alma ve Amulek'in üzerine geldi ve onlar kalkıp ayakları üzerinde durdular.

26 Ve Alma şöyle diyerek haykırdı: Ya Rab daha ne kadar bu büyük acıları çekeceğiz? Ya Rab, Mesih'e duyduğumuz inancımıza göre bize kurtulmamız için güç ver! Ve onlar bağlı oldukları ipleri kopardılar ve oradaki insanlar bunu görünce kaçmaya başladılar; çünkü onların üzerine ölüm korkusu gelmişti.

27 Ve öyle oldu ki onlar o kadar çok korkmuştu ki yere yıkılıp hapis hanenin dış kapısına ulaşamadılar; ve yer kuvvetli bir şekilde sarsıldı ve hapis hanenin duvarları ikiye yarıldı; öyle ki duvarlar çöktü; ve Alma ile Amulek'e vuran başhakim ve avukatlar ve rahipler ve öğretmenler yıkılan duvarların altında kalarak öldüler.

28 Ve Alma ile Amulek hapis haneden çıktılar ve onlara hiçbir şey olmamıştı; çünkü Rab onlara Mesih'e olan inançlarına göre güç vermişti. Ve onlar derhal

hapishaneden dışarı çıktılar; ve onların ipleri çözülmüştü; ve hapishane yıkılmıştı; ve Alma ile Amulek'in dışında, hapishane duvarları içinde kalan herkes ölmüştü; ve onlar hemen şehre geldiler.

29 Şimdi büyük bir gürültü duyan halk, bunun nedenini öğrenmek için kalabalık halde koşarak geldi; ve onlar Alma ile Amulek'in hapishaneden çıktığını ve hapishanenin duvarlarının yıkılmış olduğunu görünce çok korktular ve Alma ile Amulek'in huzurundan tıpkı bir keçinin yavrularıyla beraber iki aslandan kaçtığı gibi kaçtılar; ve onlar Alma ile Amulek'in huzurundan böyle kaçtılar.

15. BÖLÜM

Alma ve Amulek, Sidom'a gidip orada bir Kilise kurarlar—Alma, Kilise'ye katılan Zeezrom'u iyileştirir—Birçok kişi vaftiz olur ve Kilise ilerler—Alma ile Amulek, Zarahemla'ya giderler. M.Ö. tahminen 81 yılı.

VE öyle oldu ki Alma ile Amulek'e o şehirden ayrılmaları emredildi; ve onlar da oradan ayrılıp Sidom ülkesine kadar geldiler; ve işte orada, Alma'nın sözlerine inandıkları için taşlanıp kovulan ve Ammonihah ülkesini terk eden herkesi buldular.

2 Ve onlara eşlerinin ve çocuklarının başına gelen her şeyi ve ayrıca kendi başlarına gelenleri ve kurtuluşlarının kuvvetini anlattılar.

3 Ve Zeezrom ise Sidom'da işlediği kötülükler yüzünden kafasındaki büyük sıkıntıların verdiği ağır bir ateşle hasta yatıyordu; çünkü Alma ve Amulek'in artık hayatta olmadıklarını zannediyordu; ve kendi kötülükleri yüzünden onların öldürülmüş olduğunu sanıyordu. Ve bu büyük günah ve işlediği diğer büyük günahlar, ona hiçbir kurtuluş yolu bırakmadan ruh çok acı çektiriyor ve onu çok endişelendiriyordu; bu yüzden, çok şiddetli bir ateşle yanmaya başladı.

4 Şimdi, Alma'yla Amulek'in Sidom ülkesinde olduklarını duyunca, yüreği cesaretlenmeye başladı; ve onların yanına gelmelerini arzu ederek acele onlara bir haber gönderdi.

5 Ve öyle oldu ki onlar Zeezrom'un yolladığı habere uyararak derhal yola çıktılar; ve Zeezrom'un bulunduğu eve girdiler; ve onu hasta yatağında ateşten yanarken çok halsiz bir şekilde buldular; ve Zeezrom'un kafası işlediği kötülüklerden dolayı çok sıkılmıştı; ve onları görünce elini uzatıp onlardan kendisini iyileştirmelerini rica etti.

6 Ve öyle oldu ki Alma onun elini tutup ona: "Mesih'in kurtarma gücüne inanıyor musun?" dedi.

7 Ve Zeezrom cevap verip: "Evet, öğrettiğiniz sözlerin hepsine inanıyorum" dedi.

8 Ve Alma şöyle dedi: Eğer sen, Mesih'in fidiye ile kurtuluşuna inanıyorsan, iyileşebilirsin.

9 Ve Zeezrom: "Evet, söyledi-

ğiniz sözlere göre inanıyorum” dedi.

10 Ve o zaman Alma şöyle diyerek Tanrı’ya yakardı: Ey Tanrımız Rab, bu adama merhamet et ve onu Mesih’e olan inancına göre iyileştir.

11 Ve Alma bu sözleri söyler söylemez, Zeezrom sıçrayıp ayağa kalktı ve yürümeye başladı; ve bu herkesi büyük bir şaşkınlığa uğrattı; ve bunun haberi Sidom ülkesinin her tarafına yayıldı.

12 Ve Alma Zeezrom’u Rab’be vaftiz etti; ve Zeezrom, o andan itibaren halka vaaz etmeye başladı.

13 Ve Alma, Sidom ülkesinde bir Kilise kurdu ve vaftiz olmayı arzu eden herkesi Rab’be vaftiz etmek üzere ülkede rahipler ve öğretmenler atadı.

14 Ve öyle oldu ki onların sayısı çoktu; çünkü onlar Sidom çevresindeki bütün bölgelerden topluca geldiler ve vaftiz oldular.

15 Fakat Ammonihia ülkesindeki halka gelince, onlar yine katı yürekli ve dik kafalı bir halk olarak kaldılar ve günahlarından tövbe etmeyip Alma ve Amulek’in gücünü şeytana yüklediler; çünkü onlar Nehor tarikatının üyesiydiler ve kendi günahlarından tövbe etmeye inanmıyorlardı.

16 Ve öyle oldu ki Alma ve Amulek; Amulek, Tanrı’nın sözü uğruna Ammonihia ülkesindeki bütün altın ve gümüşünü ve değerli eşyalarını terk etmişti; bir zamanlar arkadaşları olan kişiler tarafından ve ayrıca

babası ve akrabaları tarafından reddedilmişti.

17 Bu yüzden Alma, Sidom’da Kilise’yi kurduktan sonra büyük bir duraklama gördü; evet, halkın yüreğindeki gurur durmuş ve onlar Tanrı’nın önünde kendilerini alçaltmaya başlamışlardı; ve onlar Tanrı’ya ibadet etmek için kutsal sığınaklarında, sunağın önünde bir araya toplanmaya başladılar; şeytandan, ölümden ve yıkımdan kurtulabilmek için daima uyanık durup dua ediyorlardı.

18 Şimdi söylediğim gibi, Alma bütün bunları gördükten sonra, bundan dolayı Amulek’i yanına alıp Zarahemla ülkesine geldi ve onu kendi evine götürdü; ve ona bu sıkıntılı günlerinde yardım ederek onu Rab’de kuvvetlendirdi.

19 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin onuncu yılı sona ermiş oldu.

16. BÖLÜM

Lamanlılar, Ammonihia halkını yok eder—Zoram, Nefililer’i Lamanlılar’a karşı zafere götürür—Alma’yla Amulek ve başka birçok kişi sözü vaaz ederler—Dirildikten sonra Mesih’in Nefililer’e görüneceğini öğretirler. m.ö. tahminen 81–77 yılları.

VE öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on birinci yılında, ikinci ayın beşinci gününde, Zarahemla ülkesinde çok huzur dolu günler yaşanmış, on birinci yılın

ikinci ayının beşinci gününe kadar olan belli sayıdaki yıllarda ne bir savaş ne de bir çekişme olmuştu; ülkenin her yanında bir savaş çığılığı duyuldu.

2 Çünkü işte, Lamanlılar'ın orduları çöl tarafından ülke sınırlarına, hatta Ammoniha şehrine girip halkı öldürmeye ve şehri yakıp yıkmaya başladılar.

3 Ve şimdi öyle oldu ki Nefililer onları ülkeden kovmak için yeterince büyük bir ordu çıkarıncaya kadar, onlar Ammoniha şehrinde olan halkı ve ayrıca Nuh sınırı yakınlarındaki bazı kişilerini öldürmüşler ve diğerlerini de tutsak alıp çöle götürmüşlerdi.

4 Şimdi öyle oldu ki Nefililer tutsak alınıp çöle kaçırılanları kurtarmak istiyordu.

5 Bu yüzden, Nefili ordularının başına başkomutan seçilen kişi (ve onun adı Zoram'dı ve onun Lehi ve Aha adında iki oğlu vardı)—şimdi Zoram ve onun iki oğlu, Alma'nın Kilise'nin yüksek rahibi olduğuna biliyorlardı ve onda peygamberlik ruhu olduğunu duymuşlardı; bu yüzden ona gittiler ve Lamanlılar tarafından tutsak alınan kardeşlerini aramak için Rab'bin çölde nereye gitmelerini istediğini ondan öğrenmek istediler.

6 Ve öyle oldu ki Alma bu konuyu Rab'be sordu. Ve Alma geri dönüp onlara şöyle dedi: İşte, Lamanlılar güney çölündeki Manti ülkesinin sınırlarının ilerisinde olan Sidon ırmağından geçeceklerdir. Ve işte orada Sidon ırmağının doğusunda onlarla karşılaşacaksınız;

ve Rab, Lamanlılar tarafından tutsak alınan kardeşlerinizi orada size teslim edecektir.

7 Ve öyle oldu ki Zoram ve onun oğulları ordularıyla Sidon ırmağını geçerek Manti sınırlarından ileriye, Sidon ırmağının doğu yakasındaki güney çölüne doğru hareket ettiler.

8 Ve onlar Lamanlı ordularının üzerine saldırdılar ve Lamanlılar dağıtılıp çöle doğru sürüldü; ve Lamanlılar tarafından tutsak alınan kardeşlerini aldılar ve tutsak alınanların arasında kayıp bir kişi bile yoktu. Ve onlar kardeşlerinin yardımıyla tekrar kendi topraklarının sahibi oldular.

9 Ve böylece hakimlerin on birinci yılı sona erdi; Lamanlılar ülkeden kovulmuş ve Ammoniha halkı yok olmuştu; evet, Ammonihalıların arasında yaşayan herkes öldürülmüştü; ve aynı zamanda büyüklüğünden dolayı Tanrı bile yıkamaz dedikleri koca şehirleri de yerle bir olmuştu.

10 Fakat işte, bir gün içinde şehirleri ıssız bırakıldı ve onların cesetleri köpekler ve çöldeki vahşi hayvanlar tarafından parçalandı.

11 Yine de onların ölü bedenleri toprağın üzerinde günlerce üst üste yığılı kaldı ve üzerleri ince bir toprak örtüsü ile örtüldü. Ve şimdi onların kokusu o kadar kötüydü ki halk, Ammoniha ülkesini mülk edinmek için oraya uzun yıllar girmedi. Ve buraya Nehorlar'ın Enkazı adı verildi; çünkü onlar yaşamına son verilen Nehor'un tarika-

tındandılar; ve onların ülkeleri ıssız kaldı.

12 Ve Lamanlılar, Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dördüncü yılına dek Nefililer'e karşı bir daha savaşmaya gelmediler. Ve böylece Nefi halkı bütün ülkede üç yıl boyunca sürekli huzur içinde yaşadı.

13 Ve Alma'yla Amulek gidip halka, Yahudi adetlerine göre inşa edilmiş olan tapınaklarında, kutsal sığınaklarında ve ayrıca sinagoglarında tövbe vaaz ettiler.

14 Ve sözlerini duymak isteyen herkese hiçbir ayırım yapmadan Tanrı'nın sözünü sürekli açıkladılar.

15 Ve böylece Alma ile Amulek ve ayrıca bu iş için seçilmiş daha niceleri ülkenin her yanında sözü vaaz etmek için ilerlediler. Ve Kilise'nin ülkenin her yanında, çevredeki bütün bölgelerde, bütün Nefi halkı arasında kurulması yaygın bir hale geldi.

16 Ve onların arasında hiçbir eşitsizlik yoktu; Rab, insan çocuklarının zihinlerini hazırlamak için ya da onların yüreklerini, kendisinin geleceği zamanda onların arasında öğretilecek olan sözleri kabul etmeye hazırlamak için Ruhunu bütün ülkenin üzerine döktü—

17 Öyle ki onlar söze karşı yüreklerini katılaştırmasınlar ve inanmayarak yıkıma gitmeye devam etmesinler, ama sözü sevinçle ve gerçek asmaya aşılansın olan bir dal gibi kabul etsinler diye; böylece

Tanrıları Rab'bin rahatına kavuşabilirler.

18 Şimdi halkın arasına giden bu rahipler, her türlü yalanlara ve hilelere ve kıskançlıklara ve kavgalara ve düşmanlıklara ve küfürlere ve hırsızlığa, soygunculuğa, yağmalamaya, öldürmeye, zina işlemeye ve her türlü şehvete karşı vaaz ederek, bu tür şeylerin bulunmaması gerektiğini duyurdular—

19 Yakında olacak olan olayları açıkladılar; evet, Tanrı'nın Oğlu'nun gelişi, O'nun acıları ve ölümü ve aynı zamanda ölümlerin dirilişi hakkında konuşular.

20 Ve halkın çoğu Tanrı'nın Oğlu'nun geleceği yer hakkında sorular sordu; ve onlara, dirildikten sonra O'nun kendilerine görüneceği öğretildi; ve halk bunu büyük bir sevinç ve memnuniyetle dinledi.

21 Ve şimdi Kilise ülkenin her yanında kurulduktan sonra— Kilise, şeytana karşı zafer kazanmıştı ve Tanrı'nın sözü bütün ülkede kendi saflığında vaaz ediliyor ve Rab bereketlerini halkın üzerine yağdırıyordu— Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dördüncü yılı böylece sona erdi.

Tanrı sözü uğruna krallık haklarını reddeden ve Nefi ülkesine Lamanlılar'a sözü vaaz etmek için çıkan Mosiya'nın oğullarının başından geçenler; onların çektikleri acılar ve kurtuluşları— Alma'nın kayıtlarına göre.

17. Bölüm'ün başından
27. Bölüm'ün sonuna kadar.

17. BÖLÜM

Mosiya'nın oğulları peygamberlik ve vahiy ruhuna sahiptir—Lamanlılar'a sözü bildirmek için ayrı ayrı kendi yollarına giderler—Ammon, İsmail ülkesine gider ve Kral Lamoni'nin hizmetkârı olur—Ammon kralın sürülerini kurtarır ve Sebus sularında onun düşmanlarını öldürür. 1-3 ayetler M.Ö. tahminen 77 yılı, 4.ayet M.Ö. tahminen 91-77 yılları ve 5-39 ayetler M.Ö. tahminen 91 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki Alma, Gideyon ülkesinden güneye, Manti ülkesine doğru yolculuk ederken, işte, Zarahemla ülkesine doğru yolculuk etmekte olan Mosiya'nın oğullarıyla karşılaşınca çok şaşırıldı.

2 Şimdi bu Mosiya'nın oğulları meleğin Alma'ya ilk görüldüğü zaman onunla beraberdi; bu yüzden Alma, kardeşlerini gördüğü için çok sevindi; ve onun sevincini daha da arttıran onların hâlâ Rab'de kardeşleri olmasıydı; evet ve onlar gerçeğin bilgisiyle güçlenmişlerdi; çünkü sağlam anlayışlı insanlardı ve Tanrı'nın sözünü bilebilmek için kutsal yazıları gayretle incelemişlerdi.

3 Fakat yaptıkları bu kadarla kalmıyordu; onlar kendilerini çok duaya ve oruca adanmışlardı; bu yüzden peygamberlik ruhuna ve vahiy ruhuna sahiptiler; ve öğrettikleri zaman Tanrı'nın kuvveti ve yetkisi ile öğrettiler.

4 Ve onlar on dört yıldır Tanrı'nın sözünü Lamanlılar'ın arasında öğretmişlerdi ve birçok

kişiyi gerçeğin bilgisine getirerek çok başarılı olmuşlardı; evet, onların sözlerinin gücü sayesinde pek çok kişi Tanrı'nın sunağı önüne O'nun adını çağırmaya ve O'nun önünde günahlarını itiraf etmeye getirilmişti.

5 Şimdi yolculukları esnasında onların başlarına gelenler şunlardı; çünkü çok sıkıntı çekmişlerdi; hem bedenen hem de zihinsel yönden açlık, susuzluk ve yorgunluk gibi birçok şeye katlanıp ruhen çok çabalamışlardı.

6 Şimdi onların çıktığı yolculuklar şunlardı: Hakimler'in ilk yılında, babaları Mosiya'ya veda ettiler ve babalarının onların üzerine bağışlamak istediği krallığı (ve halkın isteği de buydu) reddettiler.

7 Buna rağmen Zarahemla ülkesinden ayrıldılar ve kılıçlarını ve mızraklarını ve yaylarını ve oklarını ve sapanlarını yanlarında götürdüler; ve bunu çölde kendilerine yiyecek temin edebilmek için yaptılar.

8 Ve böylece Nefi ülkesine gidip Lamanlılar'a Tanrı'nın sözünü vaaz etmek için seçmiş oldukları kişilerle çöle doğru yola çıktılar.

9 Ve öyle oldu ki çölde günlerce yolculuk ettiler ve Rab'bin, Ruhu'nun bir parçasının kendileri ile gitmesine ve onlarla kalmasına izin vermesi için çok oruç tutup dua ettiler; böylece imkân olursa, kardeşleri Lamanlılar'ı gerçeğin bilgisine ve atalarının doğru olmayan geleneklerinin ne kadar kötü olduğunun bilgisine getirebilmek

için Tanrı'nın elinde bir araç olabilirlerdi.

10 Ve öyle oldu ki Rab, onları Ruhu ile ziyaret etti ve onlara: "Teselli olun!" dedi. Ve onlar da teselli oldular.

11 Ve Rab ayrıca onlara şöyle dedi: Kardeşleriniz Lamanlılar'ın arasına gidip sözümü tanıttın; ama onlara Ben'de iyi örnek olabilmemiz için çektiğiniz sıkıntılara katlanıp sabırlı olacaksınız ve Ben, sizi birçok canın kurtulması için elimde bir araç yapacağım.

12 Ve öyle oldu ki Mosiya'nın oğullarının ve ayrıca onlarla birlikte olanların yürekleri Tanrı'nın sözünü Lamanlılar'a gidip bildirmek için cesarete geldi.

13 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın ülkesinin sınırlarına vardıklarında, hasatlarının sonunda tekrar buluşmak üzere Rab'be emanet olup birbirlerinden ayrıldılar ve herkes kendi yolunu tuttu; çünkü üstlendikleri görevin büyük olduğuna inanıyorlardı.

14 Ve şüphesiz bu büyük bir görevdi; çünkü onlar Tanrı'nın sözünü vahşi, katı ve zalim bir halka, Nefililer'i öldürmekten ve onları soyup yağmalamaktan zevk alan bir halka vaaz etmeyi üstlenmişlerdi; ve onların yürekleri zenginliklerde, yani altında, gümüşte ve değerli taşlardaydı; ama onlar bu şeyleri cinayet işleyerek ve yağmalayarak elde etmek istiyorlardı; yani bu şeyleri kazanmak için kendi elleriyle çalışmak istemiyorlardı.

15 Böylece onlar çok tembel bir

ulus olmuşlardı; çoğu putlara tapıyordu ve atalarının gelenekleri yüzünden Tanrı'nın laneti üzerlerine düşmüştü; yine de tövbe şartıyla Rab'bin vaadleri onlara sunuldu.

16 Bu yüzden, Mosiya'nın oğullarının üstlenmiş olduğu görevin nedeni buydu; belki onları tövbeye getirebilirlerdi; belki de onlara fidye ile kurtuluş planını öğretebilirlerdi.

17 Bu yüzden birbirlerinden ayrılıp onların arasına gittiler; herkes kendisine verilen Tanrı'nın sözüne ve gücüne göre yalnız başına gitti.

18 Şimdi Ammon onların başkanıydı, daha doğrusu onların ihtiyaçlarına bakan oydu ve ayrılmadan önce onları ayrı ayrı görev yerlerine göre kutsayıp Tanrı sözünü onlara açıkladıktan ya da onlara hizmette bulduktan sonra onlardan ayrıldı; ve böylece onlar bütün ülkeyi kapsayan ayrı ayrı yolculuklarına başladılar.

19 Ve Ammon İsmail ülkesine gitti; bu topraklar aynı zamanda Lamanlı olmuş olan İsmail oğullarının adını taşıyordu.

20 Ve Ammon İsmail ülkesine girdiğinde, ellerine düşen her Nefili'yi bağlayıp onları kralın huzuruna çıkarmak Lamanlılar'ın adeti olduğu için onu alıp bağladılar; ve böylece onları öldürmek veya onları tutsak olarak tutmak veya onları hapse atmak ya da onları ülkesinden kovmak kralın keyfine ve isteğine göre kendi zevkine kalmıştı.

21 Ve Ammon, İsmail ülkesinin başındaki kralın huzuruna

çıkarıldı; ve onun adı Lamoni'ydi; ve o, İsmail soyundan geliyordu.

22 Ve kral, Ammon'dan onun isteğinin bu ülkede Lamanlılar'ın arasında ya da halkı arasında yaşamak olup olmadığını sordu.

23 Ve Ammon ona: "Evet, bu halkın arasında bir süre kalmak istiyorum; evet ve belki de öleceğim güne kadar kalırım" dedi.

24 Ve öyle oldu ki Kral Lamoni, Ammon'dan çok memnun kaldı ve onun iplerinin çözülmesini emretti; ve Ammon'un, kızlarından birisiyle evlenmesini istedi.

25 Fakat Ammon ona: "Hayır, ben sizin hizmetkârınız olmak istiyorum" dedi. Bunun üzerine Ammon, Kral Lamoni'nin hizmetkârlarından biri oldu. Ve öyle oldu ki Ammon, Lamanlılar'ın adetlerine göre Lamoni'nin sürülerine bakmak üzere diğer hizmetkârların arasına gönderildi.

26 Ve üç gün kralın hizmetinde bulunduktan sonra, Lamanlı hizmetkârlarla beraber onların sürüleriyle Sebus suyu denilen suyun olduğu yere giderken; ve Lamanlılar'ın hepsi sürülerini su içmeleri için buraya getirirlerdi—

27 Dolayısıyla Ammon ve kralın hizmetkârları sürülerini bu suyun olduğu yere doğru sürerken, işte, sürülerine su veren Lamanlı bir gurup kalkıp Ammon'un ve kralın hizmetkârlarının sürülerini dağıttılar; ve sürüleri öyle dağıttılar ki hayvanlar her tarafa kaçtı.

28 Şimdi kralın hizmetkârları

şöyle diyerek söylenmeye başladılar: Şimdi kral, kardeşlerimizi öldürdüğü gibi bizi de öldürecek; çünkü kardeşlerimizin sürüleri de bu adamların yaptığı kötülük yüzünden dağılmıştı. Ve onlar feci bir şekilde ağlamaya başlayıp: "İşte, sürülerimiz çoktan dağıldı" dediler.

29 Şimdi onlar öldürülme korkusuyla ağlıyorlardı. Şimdi Ammon bunu görünce, içinden yüreği sevinçle doldu; çünkü, dedi o, bu sürüleri krala iade ederek gücümü ya da içimdeki gücü bu hizmetkâr arkadaşlarıma göstereceğim; böylece bu hizmetkâr arkadaşlarımla kalbini kazanıp onları sözlerime inandırabilirim.

30 Ve şimdi bunlar Ammon'un, kardeşleri saydığı kişilerin üzüntülerini gördüğü zamanki düşünceleriydi.

31 Ve öyle oldu ki onların gönünü söylediği şu sözlerle aldı: Kardeşlerim, sevinin! Haydi sürüleri aramaya gidelim ve onları toplayıp suyun olduğu yere getirelim; ve böylece sürüleri kral için koruyacağız, o da bizi öldürmeyecektir.

32 Ve öyle oldu ki onlar sürüleri aramaya gittiler ve Ammon'u izlediler; ve çok çabuk hareket edip kralın sürülerini çevirdiler ve onları tekrar suyun olduğu yere topladılar.

33 Ve o adamlar onların sürülerini dağıtmak için tekrar durdular; fakat Ammon kardeşlerine: "Sürülerin etrafını çevirin ki kaçmasınlar; ve ben gidip sürülerimizi dağıtan bu adamlarla mücadele edeceğim" dedi.

34 Bu yüzden onlar Ammon'un emrettiği şekilde hareket ettiler; ve Ammon gidip Sebus suyunun başında dikilenlerle mücadele etmek için durdu; ve onların sayısı az değildi.

35 Bu yüzden onlar Ammon'dan korkmuyorlardı; çünkü kendi adamlarından birinin onu istediği gibi öldürebileceğini sanıyorlardı; çünkü onlar Rab'-bin, Mosiya'ya oğullarını onların elinden kurtaracağına dair vermiş olduğu sözü bilmiyorlardı; Rab hakkında da hiçbir şey bilmiyorlardı; bu yüzden kardeşlerinin mahvolmasından büyük zevk alıyorlardı; ve bu nedenle kralın sürülerini dağıtmak için durdular.

36 Fakat Ammon çıkıp sapanıyla onlara taş fırlatmaya başladı; evet, çok büyük bir güçle onların arasına sapanıyla taşlar yağdırdı; ve böylece onların belli bir sayısını öldürdü; öyle ki onlar Ammon'un gücünü görünce şaşırmaya başladılar; ancak kardeşleri öldürüldüğü için öfkeleniler ve Ammon'u öldürmeye kararlıydılar; bu yüzden ona taşlarıyla vuramayacaklarını görünce, topuz sopalarla onu öldürmeye geldiler.

37 Fakat işte Ammon kendisine vurmak için sopasını kaldıran her adamın kolunu kılıcıyla kesti; çünkü, kılıcının ağzıyla kollarını keserek onların darbelerine öyle karşı koydu ki onlar şaşkınlık içinde onun önünden kaçmaya başladılar; evet ve onların sayısı az değildi; ve Ammon, kolunun gücüyle onların kaçmalarına neden oldu.

38 Şimdi onların altısı sapanla öldürülmüştü; fakat kılıcıyla liderlerinden başka kimseyi öldürmedi; ve kendisine karşı kalkan kolların hepsini kesti ve onlar az değildi.

39 Ve Ammon onları uzağa sürdükten sonra geri döndü; ve sürülerine su verip onları tekrar kralın otlağına getirdiler; ve daha sonra da Ammon'u öldürmek isteyenlerin, onun kılıcıyla kesilmiş kollarını taşıyarak kralın huzuruna girdiler; ve bunlar kralın huzuruna yaptıklarının bir kanıtı olarak getirilmişti.

18. BÖLÜM

Kral Lamoni, Ammon'un Büyük Ruh olduğunu zanneder—Ammon, krala Yararatılış hakkında, Tanrı'nın insanlarla olan ilişkileri hakkında ve Mesih'in aracılığıyla gelecek olan fidiye ile kurtuluş hakkında öğretir—Lamoni inanır ve sanki ölü gibi yere serilir. M.Ö. tahminen 90 yılı.

VE öyle oldu ki Kral Lamoni, hizmetkârlarına bu olayla ilgili gördükleri şeyler hakkında durup tanıklık etmelerini emretti.

2 Ve onların hepsi gördükleri şeyler hakkında tanıklıkta bulduktan sonra, Kral Lamoni, Ammon'un kendi sürülerini koruyarak gösterdiği sadakatini ve aynı zamanda onu öldürmek isteyenlere karşı büyük bir güçle mücadele ettiğini öğrenince son derece şaşırıp şöyle dedi: Bu kuşkusuz insandan çok daha üstün bir şey! İşte bu, işledikleri cinayetler yüzünden

bu halkın üzerine böylesine büyük cezalar gönderen Büyük Ruh değil midir?

3 Ve onlar krala şöyle diyerek cevap verdiler: Onun Büyük Ruh veya bir insan olup olmadığını bilmiyoruz; fakat şu kadarını biliyoruz ki kralın düşmanları onu öldüremez; o bizimle beraber olduğu sürece, onun ustalığı ve büyük gücünden dolayı kralın sürülerini dağıtamazlar; bu yüzden, biz onun kralın dostu olduğunu biliyoruz. Ve şimdi, ey kral, biz bir insanın bu kadar büyük bir güce sahip olabileceğine inanmıyoruz; çünkü onun öldürülemeyeceğini biliyoruz.

4 Ve şimdi, kral bu sözleri işittince, onlara şöyle dedi: Şimdi ben onun Büyük Ruh olduğunu biliyorum; ve kardeşlerinizi öldürdüğüm gibi sizi öldürmeyeyim diye, O şimdi hayatlarınızı kurtarmak için gökten inmiştir. Şimdi, atalarımızın sözünü ettiği Büyük Ruh budur.

5 Şimdi bu, Lamoni'nin babasından ona aktarılan bir adetti; öyle ki Büyük bir Ruh vardı. Her ne kadar Büyük Ruh'a inansalar da, yaptıkları her şeyin doğru olduğuna inanıyorlardı; yine de Lamoni kendi hizmetkârlarını öldürmekle bir hata işlemiş olmaktan korkarak, çok korkmaya başladı.

6 Çünkü kardeşleri onların sürülerini suyun başında dağıttıkları için onların birçoğunu öldürmüştü; ve böylece, onlar sürülerini dağıttıkları için öldürülmüşlerdi.

7 Şimdi Sebus sularının bulunduğu yerde durup halkın

sürülerini dağıtmak bu Lamanlıların adeti idi; böylece dağılan hayvanların çoğunu kendi topraklarına sürüyorlardı; bu kendi aralarındaki yağmacılığın bir yoluydu.

8 Ve öyle oldu ki Kral Lamoni hizmetkârlarına şöyle diyerek sordu: Böylesine büyük bir güce sahip olan bu adam nerededir?

9 Ve onlar ona: "İşte, sizin atalarınıza yem veriyor" dediler. Şimdi kral hizmetkârlarına sürülerinin suya götürülme vakitinden önce atlarını ve arabalarını hazırlayıp kendisini Nefi ülkesine götürmelerini emretmişti; çünkü bütün ülkenin kralı olan Lamoni'nin babası tarafından Nefi ülkesinde büyük bir ziyafet veriliyordu.

10 Şimdi Kral Lamoni, Ammon'un, kendisinin at ve arabalarını hazırladığını duyunca, Ammon'un sadakatinden dolayı daha da şaşırıp şöyle dedi: Kuşkusuz, bütün hizmetkârlarımın arasında bu adam kadar böylesine sadık hiçbir hizmetkârim olmadı; çünkü emirlerimin hepsini hatırlayıp yerine getiriyor.

11 Şimdi ben kesinlikle biliyorum ki Büyük Ruh budur; ve onun içeri yanıma gelmesini diliyorum, ama buna cesaret edemiyorum.

12 Ve öyle oldu ki Ammon, kral ve hizmetkârları için atları ve arabaları hazırladıktan sonra, içeri kralın yanına gitti ve kralın benzinin değişmiş olduğunu gördü; bu yüzden onun huzurundan çekilip geri dönmek üzereydi.

13 Ve kralın hizmetkârlarından biri ona: "Rabbana" dedi. Bunun anlamı güçlü veya büyük kral demektir; çünkü onlar krallarının güçlü olduklarına inanıyorlardı; ve ona: "Rabbana, kral kalmanızı diliyor" dedi.

14 Bu yüzden, Ammon krala doğru dönüp ona: "Ey kral, sizin için ne yapmamı istersiniz?" dedi. Ve kral, kendi zamanlarına göre bir saat boyunca ona yanıt vermedi; çünkü ona ne diyeceğini bilmiyordu.

15 Ve öyle oldu ki Ammon tekrar ona: "Yapmamı istediğiniz bir şey var mı?" dedi. Fakat kral ona cevap vermedi.

16 Ve öyle oldu ki Ammon, Tanrı'nın Ruh'uyla dolu olduğu için kralın düşündüklerini anladı. Ve ona şöyle dedi: Hizmetkârlarınızı ve sürülerinizi koruyup, sapan ve kılıç ile onların kardeşlerinden yedisini öldürdüğümü ve sürülerinizi ve hizmetkârlarınızı korumak için diğerlerinin de kollarını kestiğimi duyduğunuz için mi; işte sizi şaşırtan bu mudur?

17 Size derim ki sizi bu kadar çok şaşırtan sebep nedir? İşte, ben sadece bir insanım ve sizin hizmetkârınızım; bu yüzden istediğiniz doğru olan her şeyi yaparım.

18 Şimdi kral bu sözleri duyunca yine şaşırp kaldı; çünkü Ammon'un, düşüncelerini anladığını fark etti; yine de Kral Lamoni ağzını açıp ona: "Siz kimsiniz? Siz her şeyi bilen o Büyük Ruh musunuz?" dedi.

19 Ammon cevap verip: "Değilim" dedi.

20 Ve kral ona şöyle dedi: Siz benim yüreğimden geçenleri nasıl biliyorsunuz? Çekinmeden konuşun ve bana bunları anlatın; ve ayrıca bana sürülerimi dağıtan kardeşlerimi hangi güçle öldürdüğünüzü ve onların kollarını nasıl kestiğinizi de anlatın—

21 Ve şimdi, eğer siz bana bunları anlatırsanız, ben de size dilediğiniz her şeyi vereceğim; ve eğer gerekirse ordularımınla sizi koruyacağım; fakat sizin onların hepsinden daha güçlü olduğunuzu biliyorum; yine de benden ne isterseniz, size bağışlayacağım.

22 Şimdi Ammon akıllı ama kimseye zararı dokunmayan bir kişi olduğu için Lamoni'ye: "Bu şeyleri hangi güçle yaptığımı size söylersem sözlerimi dinler misiniz? Ve sizden istediğim şey budur!" dedi.

23 Ve kral ona şöyle diyerek cevap verdi: Evet, söyleyeceğiniz her şeye inanacağım. Ve böylece kurnazca düşüncelere yakalandı.

24 Ve Ammon cesaretle ona konuşmaya başladı ve ona: "Tanrı'nın var olduğuna inanıyor musunuz?" dedi.

25 Ve kral cevap verip ona: "Bunun ne demek olduğunu bilmiyorum" dedi.

26 Ve o zaman Ammon: "Büyük Ruh'un var olduğuna inanıyor musunuz?" dedi.

27 Ve o da: "Evet" dedi.

28 Ve Ammon: "Bu Tanrı'dır" dedi. Ve Ammon tekrar ona: "Tanrı olan bu Büyük Ruh'un cennetteki ve yeryüzündeki her

şeyi yarattığına inanıyor musunuz?" dedi.

29 Ve kral: "Evet, O'nun yüzündeki her şeyi yarattığına inanıyorum; fakat cennetleri bilmiyorum" dedi.

30 Ve Ammon ona: "Cennetler, Tanrı'nın ve O'nun bütün kutsal meleklerinin yaşadığı bir yerdir" dedi.

31 Ve Kral Lamoni: "Orası yüzünün üzerinde mi?" dedi.

32 Ve Ammon şöyle dedi: Evet ve O yukarıdan bütün insançocuklarına bakar ve onların yüreklerinden geçen her düşüncüyü ve niyeti bilir; çünkü onların hepsi başlangıçtan beri O'nun eliyle yaratılmıştır.

33 Ve Kral Lamoni: "Söylediğiniz bu şeylerin hepsine inanıyorum. Siz, Tanrı tarafından mı gönderildiniz?" dedi.

34 Ammon ona: "Ben bir insanım" dedi. Ve insan başlangıçta Tanrı'nın suretinde yaratıldı; ve ben O'nun Kutsal Ruh'u tarafından bu şeyleri bu halka öğretmek için çağrıldım; böylece onlar doğru ve gerçek olan şeyleri öğrenebilsinler diye.

35 Ve bu Ruh'un bir parçası benim içimde yaşıyor; Tanrı'ya olan iman ve arzuma göre bana bilgi ve ayrıca güç veriyor.

36 Şimdi Ammon bu sözleri söyledikten sonra dünyanın yaratılışından ve ayrıca Adem'in yaratılışından başlayarak insanın düşüşüyle ilgili her şeyi ona anlattı; ve hatta ataları Lehi'nin Yerusaleml'i terk ettiği zamana kadar peygamberler tarafından bildirilmiş olan halkın kayıtlarını ve kutsal yazılarını ayrıntılı

bir şekilde anlatıp onun önüne koydu.

37 Ve Ammon ayrıca onlara (çünkü bunları krala ve onun hizmetkârlarına anlatıyordu) atalarının çöldeki bütün yolculuklarını, açlık ve susuzluk yüzünden çektikleri bütün acıları ve yaptıkları büyük işleri ve buna benzer şeyleri ayrıntılarıyla anlattı.

38 Ve onlara ayrıca Laman ile Lemuel'in ve İsmail'in oğullarının isyanları hakkında tek tek anlattı; evet, onların çıkardığı isyanların hepsini onlara anlattı; ve onlara Lehi'nin Yerusaleml'i terk ettiği zamandan o ana kadar tutulan bütün kayıtları ve kutsal yazıları açıkladı.

39 Fakat hepsi bu kadar değildi; çünkü dünya kurulduğundan beri hazırlanmış olan fideyle kurtuluş planını da onlara açıkladı; ve ayrıca onlara Mesih'in geleceğini bildirdi ve Rab'bin bütün işlerini onlara bildirdi.

40 Ve öyle oldu ki bütün bunları söyledikten ve onları krala açıkladıktan sonra, kral onun söylediği sözlerin hepsine inandı.

41 Ve o, Rab'be yakarmaya başlayıp şöyle dedi: Ya Rab, merhamet et; Nefi halkına gösterdiğin zengin merhametini bana ve halkıma da göster.

42 Ve şimdi, o bunu söyler söylemez ölü gibi yere serildi.

43 Ve öyle oldu ki hizmetkârları onu kaldırıp içeri eşinin yanına götürdüler ve onu bir yatağın üzerine yatırdılar ve o, iki gün ve iki gece boyunca öyle ölü gibi

yattı; ve kralın eşi ile oğulları ve kızları Lamanlı adetlerine göre onun için yas tuttular; onu kaybettikleri için çok ağıt yaktılar.

19. BÖLÜM

Lamoni, sonsuz yaşamın ışığını kabul eder ve Kurtarıcı'yı görür—Ev halkı kendinden geçer ve birçok insan melekler görür—Ammon mucizevi bir şekilde korunur—Büyük kişiyi vaftiz eder ve onların arasında Kilise'yi kurar. M.Ö. tahminen 90 yılı.

VE öyle oldu ki iki gün ve iki gece sonra, onlar kralın bedenini götürüp ölümlerini gömmek için hazırladıkları kayadan bir mezarın içine koymak üzereydiler.

2 Şimdi kraliçe, Ammon'un şöhretini duymuştu; bu yüzden ona haber gönderip huzuruna gelmesini istedi.

3 Ve öyle oldu ki Ammon kendisine emredildiği şekilde hareket edip kraliçenin huzuruna çıktı; ve ona kendisinden yapmasını istediği bir şeyin olup olmadığını sordu.

4 Ve kraliçe ona şöyle dedi: Kocamın hizmetkârları bana sizin kutsal bir Tanrı'nın peygamberi olduğunuzu ve O'nun adıyla çok büyük işler yapabilecek bir gücünüz olduğunu bildirdiler.

5 Bu yüzden, eğer bu doğrusa, ben sizin içeri girip kocamı görmenizi isterim; çünkü kocam iki gün ve iki gecedir yatağında yatıyor; ve kimileri onun ölmediğini söylüyor, fakat kimileri ise onun öldüğünü, koktuğunu ve mezara konulması gerektiği-

ni söylüyor; ama bana kalırsa, o bana kokmuyor.

6 Şimdi Ammon'un istediği şey de buydu; çünkü Kral Lamoni'nin Tanrı'nın etkisi altında olduğunu biliyordu; inançsızlığın karanlık perdesinin onun zihninden dışarı atıldığını ve onun zihnini aydınlatan ışığın Tanrı'nın iyiliğinin harikulâde bir ışığı olan O'nun yüceliğinin ışığı olduğunu biliyordu—evet, bu ışık onun ruhunu öyle bir sevinçle doldurmuştu ki karanlığın bulutları dağılmış ve sonsuz yaşamın ışığı onun ruhunda yanmıştı; evet, bunun kralın doğal yapısını zayıf düşürdüğünü ve onun Tanrı tarafından alınıp götürüldüğünü biliyordu.

7 Bu yüzden, kraliçenin kendisinden istediği şey onun tek isteğiydi. Bu yüzden, kraliçenin kendisinden istediği şekilde kralı görmek için içeri girdi; ve kralı gördü ve onun ölmediğini biliyordu.

8 Ve Ammon kraliçeye: "Ölmemiş, ama Tanrı'da uyuyor ve yarın ayağa kalkacak; bu yüzden onu gömmeyin" dedi.

9 Ve Ammon ona: "Buna inanıyor musunuz?" dedi. Ve kraliçe ona: "Sizin sözünüzden ve hizmetkârlarımızın sözünden başka tanışım yok; yine de sizin söylediğiniz gibi olacağına inanıyorum" dedi.

10 Ve Ammon ona şöyle dedi: Büyük inancınızdan dolayı size ne mutlu! Hanımefendi, size derim ki bütün Nefi halkı arasında böylesine büyük bir inanç görülmemiştir.

11 Ve öyle oldu ki kraliçe, o

andan itibaren Ammon'un kocasının ayağa kalkacağını bildirdiği ertesi günkü zamana kadar kocasının yatağının başından ayrılmadı.

12 Ve öyle oldu ki Ammon'un söylediği gibi kral ayağa kalktı ve kalkarken elini kadına doğru uzatıp ona: "Tanrı'nın adı mübarek olsun ve ne mutlu sana" dedi.

13 Çünkü kuşkusuz sen nasıl yaşıyorsan, işte, Kurtarıcımı gördüm; ve O gelip bir kadından doğacak ve adına inanan bütün insanları fidye ile kurtaracak. Şimdi, kral bu sözleri söyler söylemez yüreği dolup taşı ve sevinçten tekrar yere yığıldı; ve kraliçe de Ruh'un gücüne yenik düşerek yere yığıldı.

14 Şimdi Ammon, Rab'bin Ruhunun ettiği dualara göre kötülükleri ve gelenekleri yüzünden Nefililer'in arasında ya da Tanrı bütün halkı arasında o kadar çok üzüntüye neden olan kardeşleri Lamanlılar'ın üzerine döküldüğünü görünce dizlerinin üzerine çöküp dua etmeye ve kardeşleri adına yaptıkları için Tanrı'ya şükredip içini O'na dökmeye başladı; ve kendisi de sevincin gücüne yenik düştü; ve böylece üçü de yere kapandılar.

15 Şimdi, kralın hizmetkârları onların yere düştüğünü görünce, onlar da Tanrı'ya yakarmaya başladılar; çünkü Rab'bin korkusu onların üzerine de gelmişti; çünkü onlar, kralın önünde durup Ammon'un büyük gücü hakkında ona tanıklık eden hizmetkârlardı.

16 Ve öyle oldu ki onlar var

güçleriyle Rab'bin adını çağırıldılar; Abiş adında Lamanlı bir kadın dışında bütün herkes yere düştü; Abiş babasının gördüğü olağanüstü bir görünüm sayesinde uzun yıllar önce Rab'be dönmüştü—

17 Böylece Rab'be dönmüş ve bunu hiçbir zaman kimseye bildirmemişti; bu yüzden Lamoni'nin bütün hizmetkârlarının, ayrıca sahibesi kraliçenin ve kralın yere düşmüş olduklarını ve Ammon'un yere kapanmış olduğunu görünce, bunun Tanrı'nın gücü olduğunu bildi; ve başlarına gelenleri halka bildirmekle bu fırsatın, yani bu manzarayı görürlerse, bunun onları Tanrı'nın gücüne inandırabileceğini düşündü; bu yüzden evden eve koşup bunu halka bildirdi.

18 Ve onlar kralın evinde toplanmaya başladılar. Ve büyük bir kalabalık gelip kralın ve kraliçenin ve onların hizmetkârlarının yere serilmiş olduklarını görünce çok şaşırıldılar; ve onların hepsi orada ölü gibi yatıyordu; ve orada Ammon'u da gördüler; ve işte, o bir Nefili'ydi.

19 Ve şimdi halk aralarında söylenmeye başladı; kimileri kralın, Nefili'nin ülkede kalmasına göz yumduğu için büyük bir uğursuzluğun onların üzerine geldiğini, yani kralın ve onun evinin üzerine geldiğini söylüyordu.

20 Ama başkaları ise onlara çıkışarak: "Kral, bu uğursuzluğu evine, Sebus sularında sürüleri dağıtılmış olan hizmetkârlarını öldürdüğü için getirdi" dedi.

21 Ve onlarda, Sebus sularında durup krala ait olan sürüleri dağıtan o adamlar tarafından azarlandılar; çünkü onlar kralın sürülerini kollarken, Sebus sularında kardeşlerinin çoğunu öldürdüğü için Ammon'a kızgındılar.

22 Şimdi, onların arasından Ammon'un kılıcıyla kardeşi öldürülmüş olan biri, Ammon'a karşı büyük bir öfkeyle kılıcını çekti ve kılıcını Ammon'un üzerine düşürüp onu öldürmek için ilerledi; ve kılıcını ona vurmaya üzere kaldırdığında, işte yere düşüp öldü.

23 Şimdi biz Ammon'un öldürüleceğini görüyoruz; çünkü Rab, Ammon'un babası Mosiya'ya şöyle demişti: Ben onu koruyacağım ve bu senin inancına göre olacak—bundan dolayı Mosiya onu Rab'be emanet etmişti.

24 Ve öyle oldu ki kalabalık Ammon'u öldürmek için kılıcı kaldıran adamın yere düşüp öldüğünü görünce, hepsini bir korku sardı; ne ona ne de yere düşenlerin hiç birine ellerini uzatıp dokunmaya bile cesaret edemediler; ve onlar tekrar aralarında bu büyük gücün sebebinin ne olabileceğini veya bütün bu şeylerin ne anlama geldiğini merak edip şaşırma-ya başladılar.

25 Ve öyle oldu ki onların arasında Ammon'un Büyük Ruh olduğunu söyleyen birçok kişi vardı ve diğerleri ise onun Büyük Ruh tarafından gönderildiğini söylediler.

26 Fakat başkaları ise onların hepsine birden çıkışıp onun

Nefililer tarafından kendilerine eziyet vermek için gönderilen bir canavar olduğunu söylüyordu.

27 Ve orada Ammon'un, işledikleri kötülüklerden dolayı kendilerine sıkıntı vermek için Büyük Ruh tarafından gönderildiğini söyleyen başkaları da vardı; ve bu Büyük Ruh, Nefililer'i her zaman onların elinden kurtarıyor ve onların yanından hiç ayrılmıyordu; ve onlar, kardeşleri Lamanlılar'dan o kadar çoğunu öldürenin bu Büyük Ruh olduğunu söylediler.

28 Ve böylece onların aralarında çok sert bir çekişme başladı. Ve onlar birbirleriyle böylesine atışırken, kalabalığı bir araya toplanan hizmetçi - kadın çıkıp geldi ve kalabalığın arasındaki bu çekişmeyi görünce, çok üzülüp gözyaşlarına boğuldu.

29 Ve öyle oldu ki hizmetçi kadın, belki kraliçeyi yerden kaldırıyorum diye gidip onun elinden tuttu; ve onun eline dokunur dokunmaz, kraliçe kalkıp ayaklarının üzerinde durdu; ve yüksek bir sesle haykırarak şöyle dedi: Ey beni korkunç bir cehennemden kurtaran kutsal İsa! Ey Kutsal Tanrı, bu halka merhamet et!

30 Ve o bunu söyledikten sonra sevinçle dolarak ellerini kavuşturdu ve anlaşılmayan birçok söz söyledi; ve bunu yaptıktan sonra Kral Lamoni'nin elinden tuttu ve işte o da kalkıp ayaklarının üzerinde durdu.

31 Ve kral halkın arasındaki çekişmeyi görünce, hemen çıkıp onları azarlamaya ve Ammon'un

ağzından işittiği sözleri onlara öğretmeye başladı; ve onun sözlerini dinleyen herkes inanıp Rab'be döndü.

32 Fakat onların arasında onun sözlerini dinlemek istemeyen birçok kişi vardı; bu yüzden onlar kendi yollarına gittiler.

33 Ve öyle oldu ki Ammon ayağa kalkar kalkmaz, o da onların yardımına koştu ve ayrıca Lamoni'nin bütün hizmetkârları da onların yardımına koştu; ve onların hepsi tıpatıp aynı şeyi, yüreklerinin değişmiş olduğunu ve bir daha kötülük yapmayı istemediklerini halka bildirdiler.

34 Ve işte, birçok kişi halka melekler gördüğünü ve onlarla konuştuklarını bildirdiler; ve böylece halka Tanrı ile ilgili konuları ve O'nun doğruluğunu anlattılar.

35 Ve öyle oldu ki onların sözlerine inanan birçok kişi vardı; ve inanan herkes vaftiz oldu; ve onlar doğru bir halk oldular ve kendi aralarında bir kilise kurdular.

36 Ve böylece Rab'bin işi Lamani'ların arasında başladı; böylece Rab, Ruhu'nu onların üzerine dökmeye başladı; ve biz O'nun elinin tövbe edip adına inanmak isteyen herkese uzanmış olduğunu görüyoruz.

20. BÖLÜM

Rab, hapse atılmış olan kardeşlerini kurtarması için Ammon'u Midoni'ye gönderir—Ammon ile Lamoni, bütün ülkenin kralı olan Lamoni'nin babası ile karşılaşır—

Ammon, yaşlı kralı kardeşlerinin serbest bırakılmasını onaylamaya mecbur eder. m.ö. tahminen 90 yılı.

VE öyle oldu ki onlar bu ülkede bir kilise kurduktan sonra Kral Lamoni, Ammon'u babasına gösterebilmek için onun kendisiyle Nefi ülkesine gelmesini istedi.

2 Ve Rab'bin sesi Ammon'a gelip şöyle dedi: Sen, Nefi ülkesine gitmeyeceksin; çünkü işte, kral senin canına kıymak isteyecek; fakat sen Midoni ülkesine gideceksin; çünkü işte, kardeşin Harun ve aynı zamanda Muloki ile Amma hapisteler.

3 Şimdi öyle oldu ki Ammon bunu duyunca Lamoni'ye: "İşte kardeşim ve kardeşlerim Midoni'deki hapisanedeler ve ben onları kurtarmaya gidiyorum" dedi.

4 Şimdi Lamoni, Ammon'a şöyle dedi: Rab'bin gücüyle senin her şeyi yapabileceğini biliyorum. Fakat işte, ben de seninle Midoni ülkesine gideyim; çünkü adı Antiyomno olan Midoni ülkesinin kralı, benim dostumdur; bu yüzden, o ülkenin kralının gönlünü almak için ben de Midoni ülkesine geleyim; ve o, kardeşlerini hapisten çıkaracaktır. Şimdi Lamoni ona: "Sana kardeşlerinin hapiste olduğunu kim bildirdi?" dedi.

5 Ve Ammon ona: "Tanrı'dan başka hiç kimse bunu bana söylemedi" dedi; ve O bana şöyle dedi: Git ve kardeşlerini kurtar, çünkü onlar Midoni ülkesindeki hapisanedeler.

6 Şimdi Lamoni bunu işitir

işitmez, hizmetkârlarına atlarını ve arabalarını hazırlattı.

7 Ve Ammon'a: "Gel, ben de seninle Midoni ülkesine gideyim ve oraya vardığımızda kraldan kardeşlerini hapishaneden çıkarmasını rica edeceğim" dedi.

8 Ve öyle oldu ki Ammon ve Lamoni oraya giderken, bütün ülkenin kralı olan Lamoni'nin babasıyla karşılaştılar.

9 Ve işte, Lamoni'nin babası ona: "Oğullarım ve halkım için ziyafet verdiğim zaman, o büyük gündeki ziyafete niçin gelmedin?" dedi.

10 Ve ayrıca şöyle dedi: Sen bir yalancının çocuklarından biri olan bu Nefili ile nereye gidiyorsun?

11 Ve öyle oldu ki Lamoni ona nereye gittiğini anlattı; çünkü onu kızdırmaktan korkuyordu.

12 Ve ayrıca ona kendi krallığında oyalanmasının nedenlerini anlattı; bu yüzden babasının ziyafetine, onun düzenlemiş olduğu ziyafete gelememişti.

13 Ve şimdi Lamoni bütün bunları babasına anlattıktan sonra, işte onun kendisine kızdığını görünce çok şaşırды ve babası ona: "Lamoni, sen bir yalancının oğulları olan bu Nefililer'i kurtarmaya mı gidiyorsun? İşte, onlar atalarımızı soydu; ve şimdi de onun çocukları kendi kurnazlık ve yalancılıkları ile bizi kandırmak ve tekrar malımızı çalmak için aramıza geldiler" dedi.

14 Şimdi Lamoni'nin babası ona kılıcıyla Ammon'u öldürmesini emretti. Ve ayrıca ona

Midoni ülkesine gitmeyip kendisiyle beraber İsmail ülkesine dönmesini emretti.

15 Fakat Lamoni ona: "Ammon'u öldürmeyeceğim ve İsmail ülkesine de dönmeyeceğim; tersine Ammon'un kardeşlerini kurtarmak için Midoni ülkesine gidiyorum; çünkü onların doğru insanlar olduğunu ve gerçek Tanrı'nın kutsal peygamberleri olduğunu biliyorum" dedi.

16 Şimdi Lamoni'nin babası bu sözleri işitince ona öfkele-nip onu yere sermek için kılıcını çekti.

17 Fakat Ammon öne çıkıp ona şöyle dedi: İşte sen oğlunu öldürmeyeceksin; yine de onun ölmesi sizin ölmenizden daha iyidir; çünkü işte, o günahlarından tövbe etti; ama siz şu an öfkeliyken yere düşüp ölseniz, ruhunuz kurtulamaz.

18 Ve yine, kendinize hakim olmanız yerinde bir hareket olacaktır; çünkü oğlunuzu öldürürseniz, o masum bir insan olduğu için, onun kanı sizden ölç alınması için topraktan Tanrısı Rab'be seslenecek ve siz belki de ruhunuzu kaybedeceksiniz.

19 Şimdi Ammon bu sözleri ona söylediğinde kral ona şöyle diyerek cevap verdi: Ben oğlumu öldürürsem masum kanı dökmüş olacağımı biliyorum; çünkü onu yok etmek isteyen sensin.

20 Ve kral Ammon'u öldürmek için elini uzattı. Fakat Ammon onun darbelerine karşı koyup onun koluna vurdu; böylece kral kolunu kaldıramaz oldu.

21 Şimdi kral, Ammon'un kendini öldürebileceğini görünce, canını bağışlaması için Ammon'a yalvarmaya başladı.

22 Fakat Ammon kılıcını kaldırıp ona: "İşte kardeşlerimin hapisaneden çıkarılması için bana izin vermezseniz, sizi vuracağım" dedi.

23 Şimdi hayatını kaybetmekten korkan kral: "Eğer canımı bağışlarsan, dilediğin her şeyi, hatta krallığının yarısını sana veririm" dedi.

24 Şimdi Ammon, yaşlı kralı istediği şekilde etkileyebileceğini görünce ona şöyle dedi: Eğer kardeşlerimin hapisaneden çıkmasına ve ayrıca Lamoni'nin kendi krallığını sürdürmesine izin verirseniz ve ondan hoşnut olup, düşündüğü her şeyi kendi istediği şekilde yapmasına izin verirseniz, o zaman sizin canınızı bağışlarım; yoksa sizi yere sereceğim.

25 Şimdi Ammon bu sözleri söylediğinde, kral hayatta kalacağı için sevinmeye başladı.

26 Ve kral, Ammon'un kendisini öldürmeyi hiç arzu etmediğini görünce ve ayrıca onun oğlu Lamoni için duyduğu büyük sevgiyi görünce son derece şaşırıp şöyle dedi: İstediklerinin hepsi bu kadar, kardeşlerini serbest bırakacağım ve oğlum Lamoni'nin krallığını sürdürmesine izin vereceğim; işte oğlumun şu andan itibaren krallığını sonsuza kadar elinde tutmasını sana bağışlıyorum; ve ben onu artık yönetmeyeceğim.

27 Ve ayrıca kardeşlerinizin

hapisaneden çıkarılmasına izin vereceğim ve kardeşlerinizle birlikte krallığıma uğrayıp beni ziyarete gelmenizi sizden lütfedeceğim; çünkü sizinle görüşmeyi çok istiyorum. Çünkü kral kendisinin söylediği bu sözlere ve ayrıca oğlu Lamoni'nin konuştuğu sözlere çok şaşırılmıştı; bu yüzden bunları öğrenmek istiyordu.

28 Ve öyle oldu ki Ammon ile Lamoni, Midoni ülkesine doğru yolculuklarına devam ettiler. Ve Lamoni ülkenin kralının gözünde iyilik buldu; bu yüzden Ammon'un kardeşleri hapisaneden çıkarıldılar.

29 Ve Ammon onlarla karşılaştığında son derecede üzüldü; çünkü işte, onlar çıplak bırakılmışlar ve kalın iplerle bağlandıkları için derileri çok yara bere içinde kalmıştı. Ve onlar üstelik açlık, susuzluk gibi her türlü sıkıntıları çekmişlerdi; yine de çektikleri bütün acılara dayanmışlardı.

30 Ve nasıl rast geldiyse, daha merhametsiz ve dik kafalı bir halkın eline düşmek onların kısmeti olmuştu; bu yüzden halk onların sözlerini dinlemek istememiş ve onları kapı dışarı etmişti; ve onları döverek evden eve, bir yerden başka bir yere Midoni ülkesine varıncaya kadar kovalamışlardı; ve orada yakalanıp hapse atılmışlar ve kalın iplerle bağlanmışlardı ve günlerce hapisanede tutulmuşlar ve Lamoni ile Ammon'un sayesinde kurtarılmışlardı.

Harun'un, Muloki'nin ve kardeşlerinin Lamanlılar'a ettikleri vaazların bir kaydı.

21. Bölüm'ün başından
26. Bölüm'ün sonuna kadar.

21. BÖLÜM

Harun, Amalekililer'e Mesih'in hakkında ve O'nun kefareti hakkında öğretir—Harun ile kardeşleri Midoni'de hapse atılırlar—Hapisten kurtarıldıktan sonra sinagoglarda öğretirler ve birçok kişiyi doğru yola döndürürler—Lamoni, İsmail ülkesindeki halka dinsel özgürlük tanır. m.ö. tahminen 90-77 yılları.

ŞİMDİ, Ammon ve kardeşleri, Lamanlılar'ın ülkesinin sınırında birbirlerinden ayrıldıktan sonra, işte Harun, Lamanlılar tarafından Yeruşalem adı verilen, atalarının doğduğu ülkenin adı verilmiş olan ülkeye doğru yola çıktı; ve burası ileride Mormon sınırlarıyla birleşiyordu.

2 Şimdi Lamanlılar, Amalekililer ve Amulon halkı Yeruşalem adını verdikleri büyük bir şehir inşa etmişlerdi.

3 Şimdi Lamanlılar fazlasıyla katı yürekliydi; fakat Amalekililer ve Amulonlular daha da katı yürekliydi; bu yüzden onlar Lamanlılar'ın yüreklerinin katılaşmasına, böylece onların kötülükte ve iğrençliklerinde güçlenmelerine neden oldular.

4 Ve öyle oldu ki Harun, Yeruşalem şehrine geldi ve ilkönce Amalekililer'e vaaz etmeye başladı. Ve onlara sinagoglarında

vaaz etmeye başladı; çünkü onlar Nehorlar tarikatına göre sinagoglar inşa etmişlerdi; çünkü Amalekililer'in ve Amulonlular'ın çoğu Nehorlar tarikatının üyeleriydiler.

5 Bu nedenle Harun, halka vaaz vermek için onların sinagoglarından birine girdikten sonra onlara konuşurken, işte bir Amalekili ayağa kalktı ve onunla tartışmaya başlayarak şöyle dedi: Senin tanıklık ettiğin şey nedir? Sen bir melek mi gördün? Melekler bize niçin görünmüyorlar? İşte bu halk senin halkın kadar iyi değil midir?

6 Sen bir de tövbe etmezsek, bizim yok olup gideceğimizi söylüyorsun. Sen bizim yüreklerimizin düşüncesini ve maksudını nasıl bilirsin? Bizim tövbe etmemiz gerektiğini nasıl bilirsin? Bizim doğru bir halk olmadığımızı nasıl bilirsin? İşte, biz kutsal binalar inşa ettik ve Tanrı'ya ibadet etmek için toplanıyoruz. Biz Tanrı'nın bütün insanları kurtaracağına inanıyoruz.

7 Şimdi Harun ona: "Tanrı'nın Oğlu'nun gelip insanlığı günahlarından fideyle kurtaracağına inanıyor musun?" dedi.

8 Ve o adam ona şöyle dedi: Biz senin böyle bir şeyi bildiğine inanmıyoruz. Biz böyle saçma geleneklere inanmıyoruz. Senin gelecekte olacak şeyleri bildiğine inanmıyoruz; ne de senin atalarının, ne de bizim atalarımızın gelecek hakkında söyledikleri şeyleri bildiklerine inanıyoruz.

9 Şimdi Harun onlara Mesih'in gelişi ile ilgili ve ayrıca ölümlerin

dirilişi ile ilgili kutsal yazıları açmaya başladı; ve kutsal yazılara göre Mesih'in ölümü, acıları ve O'nun kanının kefareti olmadan insanlık için hiçbir fidiye ile kurtuluş olamazdı.

10 Ve öyle oldu ki Harun bu şeyleri onlara açıklamaya başladığında, Harun'a kızıp onunla alay etmeye başladılar; ve onun söylediği sözleri dinlemek istemediler.

11 Bunun üzerine Harun, sözlerini dinlemek istemediklerini görünce sinagoglarından ayrıldı ve Ani-Anti adındaki bir köye uğradı; ve orada halka vaaz veren Muloki'yi ve Amma ile onun kardeşlerini de buldu. Ve onlar söz hakkında birçok kişiyle tartıştılar.

12 Ve öyle oldu ki onlar halkın yüreklerini sertleştirdiğini gördüler; bu yüzden oradan ayrılıp Midoni ülkesine geçtiler. Ve sözü orada birçok kişiye vaaz ettiler, ama öğrettikleri sözlere sadece birkaç kişi inandı.

13 Ne var ki Harun ile kardeşlerinden bazıları alınıp hapse atıldı ve geri kalanlar ise Midoni ülkesinden kaçarak çevredeki bölgelere dağıldılar.

14 Ve hapse atılanlar çok acı çektiler ve Ammon ile Lamoni'nin eli sayesinde kurtarıldılar; ve onlara yemek verilip giyecek sağlandı.

15 Ve onlar tekrar sözü bildirmek için ilerlediler ve böylece onlar haptisten birinci kez kurtarıldılar; ve bu şekilde acı çekmişlerdi.

16 Ve onlar Rab'bin Ruhu tarafından her nereye yönlendi-

rilmişlerse oraya gittiler ve Amalekililer'in her sinagogunda ya da kabul edildikleri her Lamanlı cemaatinde Tanrı'nın sözünü vaaz ettiler.

17 Ve öyle oldu ki Rab onları öyle bir şekilde kutsamaya başladı ki onlar birçok kişiyi geçgin bilgisine getirdiler; evet, pek çok kişiyi günahları ve atalarının doğru olmayan gelenekleri hakkında ikna ettiler.

18 Ve öyle oldu ki Ammon ve Lamoni, Midoni ülkesinden kendi miras toprakları olan İsmail ülkesine geri döndüler.

19 Ve Kral Lamoni, Ammon'un kendisine hizmet etmesine ya da hizmetkârı olmasına müsaade etmedi.

20 Fakat İsmail ülkesinde sinagoglar inşa ettirdi; ve halkının ya da kendi yönetimi altındaki halkın bir araya gelip toplanmalarını sağladı.

21 Ve onlar için çok seviniyordu ve onlara çok şeyler öğretti. Ve ayrıca onlara kendi egemenliği altında bir halk olduklarını, özgür bir halk olduklarını ve babası kralın baskısından kurtulduklarını bildirdi; çünkü babası ona İsmail ülkesindeki ve çevresindeki topraklarda bulunan halkı yönetmesi için izin vermişti.

22 Ve ayrıca onlara her nerede olursa olsun, eğer buldukları toprak Kral Lamoni'nin yönetimi altındaysa, istedikleri şekilde Tanrıları Rab'be ibadet edebilme özgürlüğüne sahip olduklarını bildirdi.

23 Ve Ammon, Kral Lamoni'nin halkına vaazda bulundu; ve

öyle oldu ki onlara doğrulukla ilgili her şeyi öğretti. Ve tüm gayretiyle onlara her gün öğütler verdi; ve onlar onun sözünü dinlediler; ve onlar Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeye can atıyorlardı.

22. BÖLÜM

Harun, Lamoni'nin babasına yaratılış, Adem'in düşüşü ve Mesih'in sayesinde gelen fide ile kurtuluş planını öğretir—Kral ve onun bütün ev halkı inanca döner—Nefililer ve Lamanlılar arasındaki toprakların nasıl bölündüğü açıklanır. m.ö. tahminen 90-77 yılları.

ŞİMDİ Ammon, Lamoni halkına bu şekilde sürekli olarak öğretirken, biz Harun ve onun kardeşlerinin öyküsüne döneceğiz; çünkü Midoni ülkesinden ayrıldıktan sonra Harun, Ruh tarafından Nefi ülkesine, hatta İsmail ülkesi hariç bütün ülkelerin başındaki kralın evine yöneltildi; ve o, Lamoni'nin babasıydı.

2 Ve öyle oldu ki Harun, kardeşleriyle beraber kralın sarayına gidip onun huzuruna çıktı ve kralın önünde eğilerek ona: "İşte, ey kral, bizler hapishaneden kurtardığın Ammon'un kardeşleriyiz" dedi.

3 Ve şimdi, ey kral, canımızı bağışlarsanız, biz sizin hizmetkârlarınız olacağız. Ve kral onlara şöyle dedi: Ayağa kalkın, canınızı size bağışlıyorum ve sizlerin hizmetkârlarım olmanıza izin vermeyeceğim; fakat bana bir yardımda bulunmanız

için ısrar edeceğim; çünkü kardeşiniz Ammon'un sözlerinin cömertliği ve büyüklüğünden dolayı biraz canım sıkıldı; ve onun Midoni'den sizinle beraber buraya gelmemesinin sebebini bilmek isterim.

4 Ve Harun krala şöyle dedi: İşte, Rab'bin Ruhunu onu başka bir yola çağırdı; o, Lamoni halkına öğretmek için İsmail ülkesine gitti.

5 Şimdi kral onlara şöyle dedi: Bu, Rab'bin Ruhunu hakkında söylediğiniz nedir? İşte, canımı sıkıyan şey de bu!

6 Ve aynı zamanda Ammon'un—Eğer tövbe ederseniz kurtulacaksınız ve tövbe etmezseniz, son günde dışarı atılacaksınız—dediği bu şey nedir?

7 Ve Harun ona cevap verip şöyle dedi: Tanrı'nın varlığına inanıyor musun? Ve kral şöyle dedi: Amalekililer'in Tanrı'nın var olduğunu söylediğini bilirim ve onlara bir araya toplanıp O'na ibadet etmeleri için kutsal binalar inşa etmelerine izin verdim. Ve şimdi eğer sen Tanrı var diyorsan, işte inanacağım.

8 Ve şimdi Harun bunu işittiğinde yüreği sevinmeye başladı ve şöyle dedi: İşte, ey kral, siz şüphesiz nasıl yaşıyorsanız, Tanrı da vardır.

9 Ve kral: "Tanrı, atalarımızı Yeruşalem ülkesinden çıkarıp getiren o Büyük Ruh mudur?" dedi.

10 Ve Harun ona: "Evet, O Büyük Ruh'tur ve hem cenneteki hem de yerdeki her şeyi O yaratmıştır. Buna inanıyor musun?" dedi.

11 Ve o: “Evet, ben Büyük Ruh’un her şeyi yarattığına inanıyorum ve sizin bütün bu şeyleri bana anlatmanızı isterim ve sözlerinize inanacağım” dedi.

12 Ve öyle oldu ki Harun; kralın, sözlerine inanacağını görünce Adem’in yaratılışından başlayıp krala kutsal yazıları—Tanrı’nın insanı nasıl kendi suretinde yarattığını ve Tanrı’nın ona emirler verdiğini ve yasayı çiğnediği için insanın düşüğünü—okudu.

13 Ve Harun kutsal yazıları Adem’in yaratılışından başlayarak ona açıkladı; insanlığın düşüşünü ve onların ölümlü durumunu ve ayrıca dünyanın kuruluşundan beri O’nun adına inanacak herkes için Mesih tarafından hazırlanmış olan fideyle kurtuluş planını onun önüne koydu.

14 Ve insan düşmüş olduğu için kendiliğinden hiçbir şeye lâyık olamaz; fakat Mesih’in çektiği acılar ve O’nun ölümü; iman, tövbe ve başka diğer şeylerin sayesinde onların günahları için kefareter eder; ve böylece O, ölümün bağlarını koparır; öyle ki mezar zafer kazanamayacak ve ölümün dikenini görkem umutları içinde yutulacaktır; ve Harun bütün bunları krala açıkladı.

15 Ve öyle oldu ki Harun bu şeyleri ona açıkladıktan sonra kral şöyle dedi: Sözüünüz bu sonsuz yaşama kavuşabilmek için ne yapmalıyım? Evet, bu kötü ruhun kökünü göğsümden söküp atmak ve O’nun Ruhunu kabul ederek

Tanrı’dan doğabilmem için ne yapmalıyım ki sevinçle dolup son günde dışarı atılmayayım? İşte, dedi o: Bu büyük sevince kavuşabilmek için sahip olduğum her şeyden vazgeçeceğim, evet, krallığımı bırakacağım.

16 Fakat Harun ona şöyle dedi: Eğer sen bunu arzu ediyorsan, eğer Tanrı’nın önünde yere eğilir, evet, bütün günahlarından tövbe edip Tanrı’nın önünde yere eğilir ve alacağına inanarak, inançla O’nun adını çağırırsan, o zaman arzu ettiğin umuduna kavuşacaksın.

17 Ve öyle oldu ki Harun bu sözleri söyledikten sonra kral dizlerinin üstüne çöküp Rab’bin önünde eğildi; evet, hatta yere kapanıp kuvvetle şöyle diyerek yalvardı:

18 Ey Tanrı, Harun bana bir Tanrı’nın olduğunu söyledi; ve eğer Tanrı varsa ve sen Tanrı’ysan, kendini bana belirtir misin; ve ben seni tanımak ve son günde ölümden dirilip kurtulabilmek için bütün günahlarımı terk edeceğim. Ve şimdi kral bu sözleri söyler söylemez ölü gibi yere düştü.

19 Ve öyle oldu ki kralın hizmetkârları koşup kralın başına gelenleri kraliçeye anlattılar. Ve kraliçe içeri kralın yanına geldi; ve onun yerde ölü gibi yattığını ve aynı zamanda Harun ile kardeşlerinin sanki onun yere yığılmasına neden olmuş gibi dikildiklerini görünce, onlara öfkelenildi ve hizmetkârlarının ya da kralın hizmetkârlarının onları tutup öldürmelerini emretti.

20 Şimdi hizmetkârlar kralın neden yere yığıldığını görmüşlerdi; bu yüzden Harun'la kardeşlerine el uzatmaya cesaret edemediler; ve kraliçeye yalvarıp şöyle dediler: Onlardan birinin hepimizden daha güçlü olduğunu gördüğünüz halde, bu adamları öldürmemizi niçin emrediyorsunuz? Bu yüzden, onların önünde düşeceğiz.

21 Şimdi kraliçe hizmetkârlarının korktuğunu görünce, üzerine herhangi bir uğursuzluk gelir diye kendisi de çok korkmaya başladı. Ve Harun ile onun kardeşlerini öldürsünler diye hizmetkârlarına gidip halkı çağırmalarını emretti.

22 Şimdi Harun, kraliçenin kararlılığını görünce, ayrıca halkın katı yürekli olduğunu bildiği için büyük bir kalabalığın toplanmasından ve aralarında büyük bir çekişmenin ve karışıklığın çıkmasından korktu; bu yüzden elini uzatarak kralı yerden kaldırdı ve ona: "Dur!" dedi. Ve kral gücünü toplayıp ayaklarının üzerinde durdu.

23 Şimdi bu, kraliçenin ve birçok hizmetkârın önünde oldu. Ve onlar bunu görünce oldukça şaşırıp korkmaya başladılar. Ve kral öne çıkıp onlara hizmet etmeye başladı. Ve onlara öyle hizmette bulundu ki bütün saray halkı Rab'be döndü.

24 Şimdi kraliçenin emri üzerine büyük bir kalabalık toplanmıştı ve onların arasında Harun ve kardeşleri yüzünden mırıldanmalar başlamıştı.

25 Fakat kral onların arasına gidip onlara hizmet etti. Ve

onlar Harun ve onunla birlikte olanlara karşı yatıştırıldı.

26 Ve öyle oldu ki kral, halkın sakinleştiğini görünce Harun'la kardeşlerine kalabalığın ortasında durup sözü onlara vaaz etmelerini buyurdu.

27 Ve öyle oldu ki kral, ülkenin her tarafına, doğuda ve batıda denize kadar sınır oluşturan ve doğu denizinden batı denizine kadar ve sahil sınırının etrafında ve kuzeyde Zarahemla ülkesinin yanındaki çöl sınırında, doğudan batıya doğru akan Sidon ırmağının kaynağına bitişik Manti sınırının bir ucundan öbür ucuna kadar uzanan dar bir çöl şerit sayesinde Zarahemla ülkesinden ayrılmış olan çevredeki bütün bölgelerde var olan ve ülkesinin her tarafında bulunan halkının arasına bir duyuru gönderdi—ve böylece Lamanlılar ve Nefililer birbirlerinden ayrılmışlardı.

28 Şimdi, Lamanlılar'ın daha tembel olanları çölde yaşıyor ve çadırda kalıyorlardı; ve onlar Nefi ülkesinde batıdaki çölün bir ucundan diğer ucuna kadar yayılmışlardı; evet ve ayrıca sahil kenarında Zarahemla ülkesinin batısına ve atalarının ilk mirasları olan yerde Nefi ülkesinin batısına kadar yayılmışlardı ve böylece sahil boyunca sınırlar çizilmişti.

29 Ve ayrıca doğuda sahil tarafında, Nefililer tarafından geri püskürtülmüş olan pek çok Lamanlı vardı. Ve böylece Nefililer aşağı yukarı her yönden Lamanlılar tarafından çevrilmişlerdi; yine de Nefililer, Sidon ırmağı-

nın kaynağında çöl ile sınır oluşturan, doğudan batıya kadar çöl kenarının etrafında bulunan bütün kuzey bölgeleri ele geçirmişlerdi; hatta onlar kuzeyde Bolluk adını verdikleri ülkeye dek gelmişlerdi.

30 Ve burası onların Harabe adını verdikleri ülkenin sınırlarıyla birleşiyordu; bu ülke kuzey tarafa doğru o kadar geniş ki Zarahemla halkı tarafından bulunan, kemikleri hakkında sözünü ettiğimiz insanların daha önce yerleşmiş olduğu ve katledilmiş olduğu ülkeye dek uzanıyordu; burası onların ilk ayak bastığı yerd.

31 Ve onlar oradan çıkıp güney çölüne geldiler. Böylece kuzeydeki ülkeye Harabe adı verildi ve güneydeki ülkeye Bolluk adı verildi; burası yiyecek bulmak için bir kısmı kuzeydeki ülkeden gelen her cinsten her çeşit vahşî hayvanlarla dolu bir çöldü.

32 Ve şimdi, Bolluk ve Harabe ülkeleri arasındaki sınır çizgisi, doğudan batı denizine kadar bir Nefili için sadece bir buçuk günlük yoldu; ve böylece Nefi ülkesi ile Zarahemla ülkesinin etrafı hemen hemen suyla çevrilmişti; orada kuzey ülkesiyle güney ülkesi arasında küçük bir boğaz vardı.

33 Ve öyle oldu ki Nefililer Bolluk ülkesinde doğudan batı denizine kadar yerleşmişlerdi; ve böylece Nefililer akıllarını kullanarak, nöbetçilerinin ve ordularının yardımıyla Lamanlılar'ı güneye kapadılar; böylece onlar kuzeyde başka hiçbir

yeri ellerine geçiremeyeceklerdi; böylece kuzeydeki ülkeyi istila edemeyeceklerdi.

34 Bu yüzden Lamanlılar, Nefi ülkesi ve onun çevresindeki çölden başka hiçbir yeri ele geçiremediler. Şimdi bu Nefililer'in akıllıca bir davranışıydı; Lamanlılar onların düşmanı olduklarından, onların her taraftan kendilerine eziyet etmelerine izin veremezlerdi; ve böylece kendi isteklerine göre kaçabilecekleri bir ülkeleri olacaktı.

35 Ve şimdi bu kadar söyledikten sonra, yine Ammon'un ve Harun'un ve Omner'in ve Himni'nin ve onların kardeşlerinin öyküsüne dönüyorum.

23. BÖLÜM

Dinsel özgürlük ilan edilir—Yedi ülke ve şehirdeki Lamanlılar inanca dönerler—Onlar kendilerine Anti-Nefi-Lehililer adını verirler ve lanetten kurtulurlar—Amalekililer ve Amulonlular gerçeği reddederler. M.ö. tahminen 90-77 yılları.

İŞTE, şimdi öyle oldu ki Lamanlılar'ın kralı, Tanrı'nın sözünü ülkelerinin herhangi bir bölgesinde, her nerede olursa olsun vaaz etmeye çıkacak Ammon'a ya da Harun'a ya da Omner'e ya da Himni'ye veya kardeşlerinden hiçbirine el sürmesinler diye bütün halkının arasına bir duyuru yolladı.

2 Evet, onları bağlamak ya da hapishaneye atmak için ellerini uzatmasınlar diye aralarına resmi bir emir gönderdi; ne

onların üzerine tüküreceklerdi, ne onlara vuracaklardı, ne onları sinagoglarından dışarı atacaklardı, ne onlara eziyet edeceklerdi, ne de onları taşıyacaktı, fakat onlar evlerine ve aynı zamanda tapınaklarına ve kutsal binalarına serbestçe girebileceklerdi.

3 Ve böylece, onlar ilerleyip istedikleri şekilde sözü vaaz edebileceklerdi; çünkü kral ve onun bütün ev halkı Rab'be dönmüştü; bu yüzden kral, Tanrı'nın sözüne hiçbir şey engel olmasın diye, sözün ülkenin dört bir yanına ulaşması için bütün ülkedeki halkının arasına kendi yazdığı bir duyuruyu yolladı; böylece halkı, atalarının kötü gelenekleri hakkında ikna olabilirdi ve herkesin kardeş olduğuna ve cinayet işlememeleri ve yağma etmemeleri ve çalmamaları ve zina etmemeleri ve hiçbir kötülüğü işlememeleri gerektiğine ikna edilebilirlerdi.

4 Ve şimdi öyle oldu ki kral bu duyuruyu çıkardıktan sonra, Harun'la kardeşleri şehirden şehre ve bir ibadet evinden diğerine gidip kiliseler kurdular ve Tanrı'nın sözünü onların arasında vaaz edip öğretmek için bütün ülkede Lamanlılar'ın arasında rahipler ve öğretmenler kutsayıp atadılar; ve böylece büyük bir başarı elde etmeye başladılar.

5 Ve binlerce kişi Rab'bin bilgisine getirildi, evet, binlerce kişi Nefililer'in geleneklerine inanmaya getirildi; ve onlara bugüne kadar elden ele teslim

edilen kayıtlar ve peygamberlikler öğretildi.

6 Ve Rab'bin yaşadığı nasıl kesinse, kuşkusuz vahiy ve peygamberlik ruhuna ve onlarda mucizeler işleyen Tanrı'nın gücüne göre, Ammon ve kardeşlerinin vaazları sayesinde inananların veya gerçeğin bilgisine getirilenlerin hiçbiri—evet, size derim ki Rab'bin yaşadığı gibi, Lamanlılar'dan onların vaazına inananların ve Rab'be dönenlerin hiçbiri doğru yolu bırakmadı.

7 Çünkü onlar doğru bir halk oldular; isyan silahlarını bıraktılar; öyle ki Tanrı'ya ve kardeşlerinden birine karşı bir daha savaşmadılar.

8 Şimdi Rab'be dönenler şunlardır:

9 İsmail ülkesindeki Lamanlı halkı;

10 Ve ayrıca Midoni ülkesinde olan Lamanlı halkı;

11 Ve ayrıca Nefi şehrinde olan Lamanlı halkı;

12 Ve ayrıca Şilom ülkesinde ve Şemlon ülkesinde ve Lemuel şehrinde ve Şimnilom şehrinde olan Lamanlı halkı.

13 Ve Rab'be dönen Lamanlılar'ın şehirlerinin isimleri bunlardır; ve isyan silahlarını bırakanlar, evet, bütün savaş silahlarını bırakanlar bunlardır; ve onların hepsi Lamanlılar'dı.

14 Ve Amalekililer'den sadece bir kişi dışında hiç kimse doğru inanca dönmedi; ne de Amulonlular'dan herhangi biri doğru inanca döndü; fakat onlar kendi yüreklerini ve ayrıca ülkede yaşadıkları her bölgede, evet

ve bütün kendi köy ve şehirlerinde Lamanlılar'ın yüreklerini katılaştırdılar.

15 Bu yüzden, tövbe edip gerçeğin bilgisine gelen ve inanca dönen bütün Lamanlı şehirlerin isimlerini verdik.

16 Ve şimdi öyle oldu ki kral ile beraber doğru yola dönmüş olanlar kardeşlerinden ayırt edilebilmek için bir isimleri olmasını istediler; bu yüzden kral, ayırt edilmeleri için üzerlerine alacakları isim hakkında Harun ve rahiplerinden çoğuy-la görüştü.

17 Ve öyle oldu ki onlar kendilerine Anti-Nefi-Lehililer adını verdiler ve bu isimle çağrılıp bir daha Lamanlılar diye çağrılmadılar.

18 Ve onlar çok çalışkan bir halk olmaya başladılar; evet ve Nefililer'e yakındılar; bu yüzden onlarla ilişki kurmaya başladılar ve Tanrı'nın laneti onları bir daha takip etmedi.

24. BÖLÜM

Lamanlılar, Tanrı'nın halkına karşı savaşmak için gelir—Anti-Nefi-Lehililer, Mesih'te sevinirler ve melekler tarafından ziyaret edilirler. Kendilerini savunmak yerine ölüme katlanmayı seçerler—Daha çok Lamanlılar inanca döner. M.ö. tahminen 90–77 yılları.

VE öyle oldu ki Amulon ülkesinde ve ayrıca Helam ülkesinde ve Yeruşalem ülkesinde ve kısacası, çevredeki bütün ülkelerde doğru inanca dönmeyen ve üzerlerine Anti-Nefi-Lehili

adını almayan Amalekililer, Amulonlular ve Lamanlılar, Amalekililer ve Amulonlular tarafından kardeşlerine karşı kışkırtılıp öfkelenendirildiler.

2 Ve onlara karşı duydukları nefret o kadar çok artmıştı ki krallarına karşı ayaklanmaya başladılar; öyle ki onun kralları olmasını istemediler; bu yüzden Anti-Nefi-Lehi halkına karşı silahlandılar.

3 Şimdi kral, krallığı oğluna bırakarak ona Anti-Nefi-Lehi adını verdi.

4 Ve kral, Lamanlılar'ın Tanrı'nın halkına karşı savaş hazırlıklarına başladıkları aynı yıl öldü.

5 Şimdi Ammon ve kardeşleri ve onunla beraber gelen herkes Lamanlılar'ın kendi kardeşlerini yok etmek amacıyla yaptıkları hazırlıkları görünce, Midyan ülkesine çıktılar ve Ammon orada bütün kardeşleriyle buluştu; ve onlar oradan İsmail ülkesine, Lamanlılar'a karşı kendilerini savunmak için ne yapmaları gerektiğini Lamoni ve onun kardeşi Anti-Nefi-Lehi ile görüşmek üzere meclis toplantısı yapmaya geldiler.

6 Şimdi Rab'be dönmüş olan bütün halkın arasında kardeşlerine karşı eline silah almak isteyen bir tek kişi yoktu; hayır, savaş hazırlığı bile yapmak istemiyorlardı; evet ve kralları da onlara hazırlık yapmamalarını emretti.

7 Şimdi, onun bu konuda halka söylediği sözler şunlardır: Sevgili halkım, Tanrıma şükrederim ki yüce Tanrımız lütfuyla bu kardeşlerimiz Nefililer'i bize

vaaz etmeleri ve kötü atalarımızın gelenekleri hakkında bizi ikna edebilmeleri için gönderdi.

8 Ve işte ben, yüce Tanrıma şükrederim ki bizlere Ruhundan bir parça ihsan ederek yüreklerimizi yumuşatmıştır; böylece bu Nefili kardeşlerimizle ilişki kurmaya başladık.

9 Ve işte, ben yine yüce Tanrıma şükrederim ki başlattığımız bu ilişki sayesinde günahlarımız ve işlediğimiz nice cinayetler hakkında ikna olduk.

10 Ve yine Tanrıma, evet, yüce Tanrıma şükrederim ki O bize bu şeylerden tövbe edebilmemizi başlatmıştır ve O ayrıca işlediğimiz onca günahları ve cinayetleri affetmiştir ve Oğlu'nun erdemleri sayesinde suçumuzu yüreklerimizden söküp atmıştır.

11 Ve şimdi, işte sevgili kardeşlerim, mademki işlediğimiz bütün günahlardan ve cinayetlerden tövbe edip Tanrı'ya onları yüreklerimizden çekip çıkartmak bizim yapabileceğimiz her şeydi (zira biz bütün insanlığın yüz karasıydık), çünkü Tanrı'nın lekemizi çıkarıp atması için O'nun önünde yapabileceğimiz her şey yeterli bir şekilde tövbe etmektir.

12 Şimdi, çok sevgili kardeşlerim, mademki Tanrı lekelerimizi arıtmış ve kılıçlarımız pırl pırl olmuştur, o zaman kılıçlarımızı bir daha kardeşlerimizin kanıyla lekelemeyelim.

13 İşte, size derim: Hayır, kılıçlarımızın kardeşlerimizin kanıyla lekelenmemesi için haydi onları saklayalım; çünkü olur da kılıçlarımızı yine lekelen-

dirsek, onlar günahlarımızın kefareti için dökülecek yüce Tanrımızın Oğlu'nun kanıyla bir daha yıkanıp parlatılamaz.

14 Ve yüce Tanrı bize merhamet edip, mahvolmayalım diye bu şeyleri bize bildirmiştir; evet ve çocuklarımızı sevdiği kadar bizim canlarımızı da sevdiği için bu şeyleri bize önceden bildirdi; bu yüzden, kurtuluş planının gelecek kuşaklara bildirileceği gibi bize de bildirilmesi için merhamet göstererek bizi meleklerinin aracılığıyla ziyaret etmektedir.

15 Ah, Tanrımız ne merhametlidir! Ve şimdi işte, lekelerimizden arınmak için yapabileceğimiz her şeyi yaptığımız için ve kılıçlarımız parlatıldığı için haydi onları saklayalım ki onlar son günde ya da O'nun önünde yargılanmaya getirileceğimiz günde Tanrı'mıza kanıt olarak parlak kalsınlar; öyle ki O sözünü bize verdikten ve bizleri sözünün vasıtasıyla temiz kıldıktan sonra, bir daha kılıçlarımızı kardeşlerimizin kanıyla lekelemedik.

16 Ve şimdi kardeşlerim, eğer kardeşlerimiz bizi öldürmek isterlerse, işte, kılıçlarımızı saklayacağız, evet, hatta onları toprağın derinliklerine gömeceğiz; böylece kılıçlarımız son günde onları bir daha kullanmamış olduğumuzun kanıtı olarak parlaklıklarını koruyacaklardır; ve eğer kardeşlerimiz bizleri öldürürlerse, işte, biz Tanrı'mıza gideceğiz ve kurtulacağız.

17 Ve öyle oldu ki kral bu sözlerini bitirdiğinde, ve bütün

halk bir araya toplanmıştı, kılıçlarını ve insan kanı dökmek için kullanılan bütün silahları topladılar ve onları toprağın derinliklerine gömdüler.

18 Ve onlar bunu kendi görüşlerinde, Tanrı'ya ve aynı zamanda insanlığa bir kanıt olarak, bir daha silah kullanmayıp insan kanı dökmeyeceklerini göstermek için yaptılar; ve bunu, tanıklıkta bulunarak ve Tanrı ile antlaşma yaparak yaptılar; kardeşlerinin kanını dökmektense kendi yaşamlarından vazgeçeceklerdi ve bir kardeşten sahip olduğunu almaktansa, aksine ona vermeyi istiyorlardı; ve günlerini tembellik içinde geçirmektense kendi elleriyle gayretle çalışmak istiyorlardı.

19 Ve böylece bu Lamanlılar gerçeği öğrenip imana getirdiklerinde, onların kararlı olduklarını ve günah işlemektense ölüme bile katlanacaklarını görüyoruz; ve böylece onların barış silahlarını gömdüklerini ya da barış adına savaş silahlarını gömdüklerini görüyoruz.

20 Ve öyle oldu ki kardeşleri Lamanlılar ise savaş hazırlıklarını yapıp Nefi ülkesine geldiler; niyetleri kralı öldürüp onun yerine başkasını yerleştirmek ve aynı zamanda Anti-Nefi-Lehi halkının ülkedeki varlığına son vermektir.

21 Şimdi Lamanlılar'ın üzerlerine geldiğini gören halk, onları karşılamak üzere dışarı çıktı ve onların önünde yere kapanarak Rab'bin adını çağırmaya başladı; ve onlar bu şekilde yere kapanmışken Lamanlılar onla-

rın üzerine saldırıp onları kılıçla öldürmeye başladılar.

22 Ve böylece hiçbir direnişle karşılaşmadan, onlardan bin beşini öldürdüler; ve biz biliyoruz ki ölenler kutsanmışlardır; çünkü onlar Tanrı'ları ile beraber yaşamaya gittiler.

23 Şimdi Lamanlılar, kardeşlerinin kılıçtan kaçmadıklarını ve sağa veya sola dönmediklerini, ama yere kapanıp öldüklerini ve hatta kılıcın altında ölümlerine bile Tanrı'ya şükrettiklerini görünce—

24 Şimdi Lamanlılar bunu görünce onları öldürmekten vazgeçtiler; ve içlerinden pek çoğunun kılıç altında can veren kardeşleri için yüreği sızlıyordu; çünkü yaptıklarına pişman olup tövbe ettiler.

25 Ve öyle oldu ki onlar savaş silahlarını yere atıp bir daha ellerine almak istemediler; çünkü işledikleri cinayetlerden dolayı içleri yanıp tutuşuyordu; ve onlar da kendi kardeşleri gibi, onları öldürmek üzere kalkan ellerin insafına dayanarak yere kapandılar.

26 Ve öyle oldu ki o gün Tanrı'nın halkına öldürülmüş olanların sayısından daha fazla kişi katıldı; ve öldürülenler doğru insanlardı; o nedenle kurtulmuş olmalarından asla şüphemiz yoktur.

27 Ve öldürülenlerin arasında bir tane kötü insan yoktu; ama gerçeğin bilgisine getirilenlerin sayısı bini geçiyordu; böylece Rab'bin, halkını kurtuluşa erdirmek için bir çok yoldan çalıştığını görüyoruz.

28 Şimdi Lamanlılar'ın arasında kardeşlerinin çoğunu öldürenlerin büyük bir bölümü Amalekililer ve Amulonlular'dan oluşuyordu; onların çoğu Nehorlar tarikatındandı.

29 Şimdi, Rab'bin halkına katılanların arasında Amalekili ya da Amulonlu veya Nehor tarikatından olan biri yoktu; ama onlar Laman ve Lemuel'in asıl soyundan gelmeydiler.

30 Ve böylece açık bir şekilde görebiliyoruz ki bir halk, Tanrı'nın Ruh'uyla bir kez aydınlatıldıktan ve doğrulukla ilgili şeyler hakkında büyük bir bilgiye sahip olduktan sonra ve arkasından doğru yoldan çıkıp günah ve suça düşerse, daha katılaşırlar ve böylece onların durumu bu şeyleri hiç bilmemiş olmaktan daha da kötü olur.

25. BÖLÜM

Lamanlılar'ın saldırganlıkları yapılır—Nuh'un rahiplerinin soyu Abinadi'nin peygamberlikte bulunduğu gibi yok olur—Birçok Lamanlı inanca döndürülür ve Anti-Nefi-Lehi halkına katılır—Mesih'e inanarak Musa yasasına uyarlar. m.ö. tahminen 90–77 yılları.

VE işte, şimdi öyle oldu ki bu Lamanlılar kendi kardeşlerini öldürdükleri için daha da öfkelendiler; bu yüzden Nefililer'den intikam alacaklarına dair yemin ettiler; ve o zamanda Anti-Nefi-Lehi halkını bir daha öldürmeye kalkışmadılar.

2 Fakat ordularını toparlayıp Zarahemla ülkesinin sınırları-

na kadar geldiler ve Ammonihya topraklarında bulunan halkın üzerine saldırıp onları yok ettiler.

3 Ve daha sonra Nefililer'le yaptıkları birçok savaşta geri sürülüp öldürüldüler.

4 Ve Nuh'un rahipleri olan Amulon ve kardeşlerinin hemen hemen bütün soyu öldürülen Lamanlılar'ın arasındaydı ve Nefililer'in elleriyle öldürülmüşlerdi.

5 Ve geri kalanlar doğru çölüne doğru kaçtılar ve orada Lamanlılar'ın üzerindeki güç ve yetkiye el koyarak, inançları yüzünden birçok Lamanlı'yı ateşe atıp öldürdüler.

6 Çünkü onların pek çoğu büyük kayıplar verdikten ve büyük acılar çektikten sonra, Harun ile kardeşlerinin ülkelinde kendilerine vaaz etmiş oldukları sözleri hatırlamaya tahrik edildiler; bu yüzden atalarının geleneklerine inanmamaya ve Rab'be ve O'nun Nefililer'e büyük güç verdiğiğine inanmaya başladılar; ve böylece onların çoğu çöldeyken doğru yola döndü.

7 Ve öyle oldu ki Amulon'un çocuklarından geride kalanlardan olan bu yöneticiler, onların, evet, bu şeylere inananların hepsini idam ettirdiler.

8 Şimdi bu şehitlerin ölmesi onların kardeşlerinin çoğunu öfkelendirdi ve çölde çekişmeler çıkmaya başladı; ve Lamanlılar, Amulon ve kardeşlerinin soyunu avlamaya ve onları öldürmeye başladılar; ve onlar doğru çölüne kaçtılar.

9 Ve işte onlar bugün bile Lamanlılar tarafından avlanılmaktadır. Abinadi'nin, kendisini yakarak öldüren rahiplerin soyu hakkında söylediği sözler böylece gerçekleşmiş oldu.

10 Çünkü o onlara: “Bana ne yaparsanız, gelecekte olacağınızın bir örneği olacaktır” demişti.

11 Ve şimdi Abinadi, Tanrı'ya olan inancı yüzünden yanarak ölenlerin ilkiydi; şimdi onun söylemek istediği şey şuydu: Kendisi nasıl acı çekmişse, birçok insan da aynı şekilde yanarak can verecekti.

12 Ve o, Nuh'un rahiplerine onların soyunun, kendisine çekti dikleri gibi birçok kişinin öldürülmesine sebep olacağını ve onların tıpkı çobansız bir koyunun yırtıcı hayvanlar tarafından sürülüp öldürüldüğü gibi yaban ellere dağıtılıp öldürüleceğini söyledi; ve şimdi işte, bu sözler doğrulanmış oldu; çünkü onlar Lamanlılar tarafından sürülüp avlanıldılar ve vuruldular.

13 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Nefililer'i yenemeyeceklerini anlayınca tekrar kendi ülkelere geri döndüler; ve onların çoğu yaşamak için İsmail ülkesine ve Nefi ülkesine gidip Anti-Nefi-Lehi halkı olan Tanrı'nın halkına katıldılar.

14 Ve onlar da kardeşleri gibi savaş silahlarını yere gömdüler ve doğru bir halk olmaya başladılar; ve Rab'bin yollarında yürüyüp O'nun emirlerine ve kanunlarına uydular.

15 Evet ve onlar Musa yasasını yerine getirdiler; çünkü Musa

yasasını hâlâ tutmaları gerekiyordu; çünkü yasa tam olarak yerine gelmemişti. Musa yasasına uymakla birlikte, Mesih'in gelişini dört gözle beklediler. Musa yasasının O'nun gelişinin bir simgesi olduğunu anladılar ve Mesih'in kendilerine görüneceği zamana dek bu harici işlerin yapılması gerektiğine inandılar.

16 Şimdi onlar kurtuluşun Musa yasasıyla geldiğine inanmıyorlardı; fakat Musa yasası onların Mesih'e olan imanlarını kuvvetlendirmeye yardımcı oluyordu; ve böylece inançları sayesinde sonsuz kurtuluş için olan umutlarını yitirmediler; gelecek olan şeyler hakkında söyleyen peygamberlik ruhuna güvendiler.

17 Ve şimdi işte, Ammon ve Harun ve Omner ve Himni ve kardeşleri, Lamanlılar arasında elde ettikleri bu başarıdan dolayı çok seviniyorlardı; çünkü Rab'bin onlara dualarına göre ihsan etmiş olduğunu ve aynı zamanda sözünü en ince ayrıntısına kadar yerine getirdiğini gördüler.

26. BÖLÜM

Ammon, Rab ile övünür—Sadık olanlar, Rab tarafından güçlendirilir ve onlara bilgi verilir—İman sayesinde insan binlerce kişiyi töbeye getirebilir—Tanrı'nın her şeye gücü yeter ve her şeyi bilir. M.Ö. tahminen 90–77 yılları.

VE şimdi, Ammon'un kardeşlerine söylediği sözler şunlardır:

Kardeşlerim ve biraderlerim, işte size söylüyorum, sevinmemiz için çok önemli nedenler var; çünkü Zarahemla ülkesinden çıktığımızda, Tanrı'nın bize bu kadar büyük nimetler verebileceğini tahmin edebilir miydik?

2 Ve şimdi sorarım: Bize vermiş olduğu büyük nimetler nelerdir? Söyleyebilir misiniz?

3 İşte, sizin yerinize ben cevap vereyim; çünkü kardeşlerimiz Lamanlılar karanlıkta, evet, hem de en karanlık çukurdaydılar; fakat işte, onların çoğu Tanrı'nın harikulâde olan ışığını görmeye getirildi! Ve bize verilen nimet budur ki bu büyük görevi başarmak üzere Tanrı'nın elinde araçlar olduk.

4 İşte onlardan binlercesi seviniyorlar ve onlar Tanrı'nın ağzına getirilmişlerdir.

5 İşte tarla biçilmeye hazırды ve ne mutlu sizlere, çünkü orağınızı salladınız ve kuvvetinizle biçtiniz, evet, bütün gün çalıştınız; ve işte demetlerinizin sayısına bakınız! Ve onlar ziyan olmasın diye ambarlara toplanacaktır.

6 Evet, onlar son günde kopan fırtınayla yere serilmeyeceklerdir; evet ve onlar kasırgalarla savrulmayacaklardır; fakat fırtına geldiğinde, fırtına onlara işlemez diye kendi yerlerine toplanacaklardır; evet, onlar şiddetli rüzgârlarla düşmanın onları götürmek istediği yerlere sürüklenmeyeceklerdir.

7 Ama işte, onlar hasat sahibi olan Rab'bin elindedirler ve onlar onundurlar; ve O, onları son günde yukarı kaldıracaktır.

8 Tanrımızın adı mübarek olsun! Haydi O'nu övmek için ilahiler söyleyelim; evet, O'nun kutsal adına şükredelim; çünkü O daima doğruluk işler.

9 Çünkü biz Zarahemla ülkesinden çıkmamış olsaydık, bizi yürekten seven bu sevgili kardeşlerimiz bize karşı duydukları kinle hâlâ işkence çekiyor olacaktı; evet ve aynı zamanda Tanrı onlara yabancı gelecekti.

10 Ve öyle oldu ki Ammon bu sözleri söylediğinde, kardeşi Harun onu azarlayarak şöyle dedi: Ammon, korkarım ki sevincin senin övünmene neden oluyor!

11 Fakat Ammon ona: "Ben ne kendi gücümle övünürüm, ne de kendi bilgeliğimle övünürüm; ama işte, benim sevincim tamdır, evet, yüreğim sevinçten dolup taşar; ve ben Tanrımda sevineceğim" dedi.

12 Evet, ben bir hiç olduğumu biliyorum; gücüme gelince zayıfım; bu yüzden kendimle değil, Tanrı ile övünürüm; çünkü O'nun gücüyle her şeyi yapabilirim; evet, işte, bu ülkede birçok büyük mucize gerçekleştirdik; bunun için O'nun adını sonsuza dek öveceğiz.

13 İşte O, kardeşlerimizden kaç binlercesini cehennem azabından kurtardı; ve onlar kurtuluş sevgisinin ezgisini söylemeye getirildiler ve bunun sebebi ise O'nun bizde bulunan sözünün gücüdür; bu yüzden sevinmemiz için büyük bir sebep yok mudur?

14 Evet, O'nu sonsuza dek övmek için sebebimiz var, çünkü

O, en yüce Tanrı'dır ve kardeşlerimizizi cehennem zincirlerinden kurtarmıştır.

15 Evet, onlar sonsuz karanlık ve yıkımla çepeçevre sarılmışlardı; fakat işte, O, onları kendisinin sonsuz ışığına, evet, sonsuz kurtuluşa getirdi; ve onlar, O'nun sevgisinin eşsiz cömertliğiyle çepeçevre sarıldılar; evet ve bizler bu büyük ve olağanüstü eseri ortaya koymak için O'nun elinde araç olduk.

16 Bu yüzden övünelim; evet, Rab ile övüneceğiz; evet, sevineceğiz; çünkü sevincimiz tamdır; evet, biz Tanrımızı sonsuza dek öveceğiz. İşte, Rab ile kim gereğinden fazla övünebilir? Evet, kim O'nun yüce kudretinden ve merhametinden ve insançocuklarına gösterdiği sabrından fazlasıyla söz edebilir? İşte, size derim, ifade ettiklerim hissettiklerimin yanında hiç kalır.

17 Tanrımızın o kadar merhametli davranıp bizi korkunç, günahkâr ve kirli halimizden tutup çıkaracağı kimin aklına gelirdi?

18 İşte, biz öfkeyle büyük tehditler savurarak O'nun Kilisesini yıkmak için yola çıkmıştık.

19 Ah neden bizi o zaman korkunç bir yıkıma uğratmadı, evet, neden adalet kılıcını üzerimize düşürüp bizi sonsuz çaresizliğe mahkûm etmedi?

20 Ah, bunları düşünmek bile ruhumu ürkütüyor. İşte O, adaletini üzerimizde uygulamadı, ama yüce merhametiyle bizleri sonsuz sefalet ve ölüm çukurundan geçirip canımızın kurtuluşuna getirdi.

21 Ve şimdi işte, kardeşlerim,

bu şeyleri bilen sıradan insan kimdir? Size derim ki: Tövbe etmiş olandan başka hiç kimse bu şeyleri bilemez.

22 Evet, tövbe edip inanç gösteren ve hayırlı işler yapan ve devamlı hiç durmadan dua eden kişiye—böyle kişilere Tanrı'nın sırlarını bilmek verilmiştir; evet, böyle kişilere asla vahiy olunmamış şeyleri açıklamak verilecektir; evet ve bu kardeşlerimizi tövbeye getirmek bize verildiği gibi, binlerce canı da tövbeye getirebilmek böyle kişilere verilecektir.

23 Şimdi kardeşlerim, Zarahemla ülkesinde olan kardeşlerimize; biz Lamanlı kardeşlerimize vaaz etmek üzere Nefi ülkesine gidiyoruz dediğimizde, bize gülüp bizimle alay ettiklerini hatırlıyor musunuz?

24 Çünkü onlar bize şöyle demişti: Lamanlılar'ı gerçeğin bilgisine getirebileceğinize mi sanıyorsunuz? Yüreklere kan dökmekten hoşlanan, günlerini en iğrenç kötülükleri işlemekle geçiren, yolları başlangıçtan beri bir günahkârın yolları olan Lamanlılar'ı, onlar kadar dik kafalı bir halkı atalarının geleneklerinin yanlış olduğuna ikna edebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Şimdi kardeşlerim, hatırlarsanız onların lisanı buydu.

25 Ve üstelik: "Haydi onlara karşı silahlanalım, onları günahlarıyla birlikte ülkeden silip atalım ki bizi ezip geçmesinler ve yok etmesinler" diyorlardı.

26 Fakat işte, sevgili kardeşlerim, biz kardeşlerimizi öldür-

mek için değil, belki onların canlarından birkaçını kurtarırız niyetiyle çöle geldik.

27 Şimdi yüreklerimiz bunalıp geri dönmek üzereyken, işte Rab bizi teselli edip şöyle dedi: Kardeşleriniz Lamanlılar'ın arasına gidip sıkıntılarınızı sabırla göğüsleyin ve ben sizi başarılı kılacağım.

28 Ve şimdi işte, biz gelip onların arasına çıktık ve acılarımıza sabırla katlanıp, her türlü yokluğu çektik; evet, dünya merhametine güvenip ev ev dolaştık — sadece dünya merhametine değil, Tanrı'nın merhametine de güvendik.

29 Ve evlerine girip onlara öğrettik ve onlara sokaklarında öğrettik; evet ve onlara tepe başlarında öğrettik ve ayrıca tapınaklarına ve sinagoglarına girip onlara öğrettik; ve dışarı atıldık ve alay edildik ve üzerimize tükürüldü ve yanaklarımıza vuruldu; ve taşlandı ve alınıp sağlam iplerle bağlandı ve hapisaneyeye atıldı; ve Tanrı'nın kudreti ve hikmeti sayesinde yine kurtarıldık.

30 Ve her türlü sıkıntılara katlandık ve bütün bunlara belki bir kaç canı kurtarmaya vasıta olabiliriz diye katlandık; ve eğer olur da birkaç canın kurtulmasını sağlayabilirsek, sevincimizin tam olacağını düşünüyorduk.

31 Şimdi işte, ilerisini düşünürsek verdiğimiz emeklerin ürününü görebiliriz ve onlar az mıdır? Size derim: Hayır, onlar çoktur; evet ve onların kendi kardeşlerine ve ayrıca bize gösterdikleri sevgilerinden dolayı,

samimi olduklarına tanıklık edebiliriz.

32 Çünkü işte, onlar düşmanlarının canını almaktansa, kendi canlarını kurban etmeyi yeğlediler; ve kardeşlerine karşı olan sevgilerinden dolayı savaş silahlarını toprağın derinliklerine gömdüler.

33 Ve şimdi işte size söylüyorum: Böylesine büyük bir sevgi ülkenin neresinde görülmüştür? İşte size derim: Hayır, görülmemiştir; hatta Nefililer'in arasına bile görülmemiştir.

34 Çünkü işte, onlar kardeşlerine karşı silahlanıp kendilerinin öldürülmesine izin veremeyebilirlerdi. Fakat işte, onların çoğu canını teslim etti; ve biz sevgilerinden ve günaha karşı duydukları nefretlerinden dolayı, onların Tanrı'larının yanına gittiğini biliyoruz.

35 Şimdi sevinmemize neden yok mudur? Evet, size derim: Dünya başladığından beri hiçbir zaman bizim gibi bu kadar çok sevinmeye nedeni olan insanlar olmamıştır; evet ve sevincim beni Tanrımla övünmeye götürüyor; çünkü O, bütün kudrete, hikmete ve anlayışa sahiptir; O her şeyi anlar ve tövbe edip adına iman eden herkese kurtuluşa kadar merhametli olan bir Varlık'tır.

36 Şimdi eğer bu övünmekse, o zaman ben övüneceğim; çünkü benim hayatım ve ışığım, sevincim ve kurtuluşum ve sonsuz elemenden fidye ile kurtuluşum budur. Evet, İsrail ağacının bir dalı olan ve gövdesinden kopup yabancı bir ülkede kay-

bolup gitmiş bu halkı düşünen Tanrımın adı mübarek olsun; evet, bu gurbet ellerde yurtsuz olan bizleri hatırlayan Tanrımın adı mübarek olsun derim.

37 Şimdi kardeşlerim, hangi ülkede olursa olsun, Tanrı'nın hiçbir insanı unutmadığını görüyoruz; evet, O halkının sayısını bilir ve O'nun merhametli yüreği bütün yeryüzünü kaplar. Şimdi benim sevdiğim ve çok minnettar olduğum şey budur; evet ve ben, Tanrıma sonsuza dek şükredeceğim. Amin.

27.BÖLÜM

Rab, Ammon'a Anti-Nefi-Lehi halkını güvenli bir yere götürmesini emreder—Alma ile buluşmalarında, Ammon'un sevinci gücünü tüketip bitirir—Nefililer, Anti-Nefi-Lehililer'e Yerşon topraklarını verir—Onlara Ammon halkı adı verilir. M.ö. tahminen 90–77 yılları.

ŞİMDİ öyle oldu ki Nefililer'e karşı savaşa giden bu Lamanlılar, onları yıkıma uğratmak için birçok mücadele verdikten sonra onları yok etmeye çalışmanın boşuna olduğunu anlayıp tekrar Nefi ülkesine geri döndüler.

2 Ve öyle oldu ki Amalekililer verdikleri kayıplar yüzünden hayli öfkelenmişlerdi. Ve onlar Nefililer'den öç alamayacaklarını görünce, halkı kardeşleri Anti-Nefi-Lehi halkına karşı kıskırttılar; bu yüzden tekrar onları öldürmeye başladılar.

3 Şimdi bu halk yine silahlarına

dokunmayı reddedip düşmanlarının arzusuna göre öldürülmeye razı oldular.

4 Şimdi Ammon ve kardeşleri yürekte sevdiğileri ve kendilerini yürekte seven bu halkın arasında yapılan bu yıkım işini gördükleri zaman—çünkü onlar, Tanrı tarafından onları sonsuz yıkımdan kurtarmak için gönderilmiş melekler gibi muamele görüyorlardı—bu yüzden, Ammon ve kardeşleri, bu büyük yıkım işini gördükleri zaman, içleri acıyla burkuldu ve krala şöyle dediler:

5 Haydi, Rab'bin bu halkını toplayıp Zarahemla ülkesine, kardeşlerimiz Nefililer'in yanına gidelim ve düşmanlarımızın elinden kaçıp yok olmayalım.

6 Fakat kral onlara: “İşte, Nefililer, onlara karşı işlediğimiz onca cinayet ve günahlar yüzünden bizi öldüreceklerdir” dedi.

7 Ve Ammon: “Ben gidip Rab'be soracağım ve eğer O bize kardeşlerimizin yanına gidin derse, gidecek misiniz?” dedi.

8 Ve kral ona: “Evet, eğer Rab bize gidin derse, kardeşlerimizin yanına gidip onlara karşı işlediğimiz onca cinayetlerin ve günahların karşılığını ödeyinceye kadar onların köleleri olacağız” dedi.

9 Fakat Ammon ona: “Onların arasında kölelerin olması, babam tarafından çıkarılmış olan kardeşlerimizin yasalarına aykırıdır; o nedenle haydi gidelim ve kardeşlerimizin merhametine sığınalım” dedi.

10 Fakat kral ona: “Rab'be sor

ve eğer O bize gidin derse, gi-deceğiz; yoksa bu topraklarda öleceğiz" dedi.

11 Ve öyle oldu ki Ammon gidip Rab'be sordu ve Rab ona şöyle dedi:

12 Bu halkı bu ülkeden al götür, yok olup gitmesinler; zira şeytan, Amalekililer'in yüreğine sımsıkı yapışmıştır; onlar, Lamanlılar'ı kendi kardeşlerine karşı öfkelenip onları öldürmeleri için tahrik ediyorlar; o nedenle bu ülkeden çıkın; ve ne mutlu bu nesildeki halka, çünkü onları koruyacağım.

13 Ve öyle oldu ki Ammon gidip krala Rab'bin kendisine söylediği sözlerin hepsini bildirdi.

14 Ve onlar bütün halkı, evet, Rab'bin bütün halkını toplayıp bütün sürülerini ve sığırlarını bir araya getirdiler ve ülkeden ayrıldılar ve Nefi ülkesini Zarahemla ülkesinden ayıran çöle geldiler ve oradan karşıya geçerek ülke sınırına ulaştılar.

15 Ve öyle oldu ki Ammon onlara: "İşte, ben ve kardeşlerim Zarahemla ülkesine gidelim ve biz dönünceye kadar siz burada kalın; ve sizi ülkelerine kabul edip etmeyeceklerine dair kardeşlerimizin yüreklerini bir deneyelim" dedi.

16 Ve öyle oldu ki Ammon ülkeye doğru giderken, kendisi ve kardeşleri sözü edilen yerde Alma'yla karşılaştılar; ve işte, bu mutlu bir rastlantıydı.

17 Şimdi Ammon'un sevinci o kadar büyüktü ki içi içine sığmıyordu; evet, Tanrısının sevinciyle kendinden geçti; hatta hiç

kuvveti kalmamıştı; ve tekrar yere düştü.

18 Şimdi böyle büyük bir sevinç görülmüş müdür? İşte bu, gerçekten pişman olup mütevazı bir şekilde mutluluğu arayanlardan başka hiç kimseye verilmeyen bir sevinçtir.

19 Şimdi kardeşleriyle karşılaşması Alma'yı gerçekten çok sevindirdi ve aynı şekilde Harun, Omner ve Himni de çok sevindiler; ama işte, onların sevinci güçlerini aşacak kadar büyük değildi.

20 Ve öyle oldu ki Alma, kardeşlerini geri Zarahemla ülkesine, hatta kendi evine götürdü. Ve onlar gidip başhakime, Nefi ülkesinde kardeşleri Lamanlılar'ın arasındayken başlarına gelenleri anlattılar.

21 Ve öyle oldu ki başhakim ülkenin her tarafına bir duyuru gönderip kendi kardeşleri olan Anti-Nefi-Lehi halkını aralarına kabul edip etmeyeceklerine dair halkın oy kullanmasını istedi.

22 Ve öyle oldu ki halkın sesi çıktı, şöyle diyordu: İşte, biz Bolluk ülkesinin güneyinde, Bolluk ülkesiyle birleşen, doğuda deniz kenarında bulunan Yerşon ülkesini onlara bırakacağız; ve bu Yerşon ülkesi kardeşlerimize miras olarak vereceğimiz ülkedir.

23 Ve işte, Yerşon ülkesindeki kardeşlerimizi koruyabilmek için ordularımızı Yerşon ülkesi ile Nefi ülkesi arasına yerleştireceğiz; bunu kardeşlerimiz için, kendi kardeşlerine karşı silaha sarılıp günah işlemekten korktukları için yapacağız; ve

bu büyük korku onlara, işledikleri onca cinayet ve korkunç kötülüklerden içten tövbe ettikleri için gelmiştir.

24 Ve şimdi işte, biz bunu kardeşlerimiz için, Yerşon ülkesini miras alsınlar diye yapıyoruz; ve ordularımızı beslemek üzere erzaklarının bir kısmını bize verip yardım etmeleri şartıyla onları ordularımızla düşmanlarından koruyacağız.

25 Şimdi, öyle oldu ki Ammon bunu işittikten sonra, Alma ile birlikte Anti-Nefi-Lehi halkının çölde çadırlarını kurdukları yere geri dönüp bütün bunları onlara bildirdi. Ve Alma onlara Ammon, Harun ve kardeşleriyle birlikte Rab'be nasıl döndüklerini anlattı.

26 Ve öyle oldu ki bu onları çok sevindirdi. Ve onlar Yerşon ülkesine inip Yerşon ülkesini yurt edindiler; ve Nefililer onlara Ammon Halkı adını verdi; dolayısıyla, bundan sonra hep bu isimle ayırtıldılar.

27 Ve onlar Nefi halkı arasında olup aynı zamanda Tanrı'nın Kilisesi'nden olan halkın arasında sayıldılar. Ve onlar hem Tanrı'ya hem de insanlara karşı gösterdikleri ilgileriyle tanındılar; çünkü onlar her konuda tamı tamına doğru ve dürüst insanlardı; ve yaşamlarının sonuna kadar Mesih'e olan inançlarından dönmediler.

28 Ve onlar kardeş kanı dökmek için en büyük iğrençlik olduğuna inanıyorlardı; ve kardeşlerine karşı ellerine silaha asla ikna edilemediler; ve onlar Mesih'e ve dirilişe olan ümit ve

inançlarından dolayı ölüme asla dehşetle bakmadılar; bu yüzden onlar için ölüm, Mesih'in ölüm üzerindeki zaferiyelikle yutulmuştu.

29 Bu yüzden kardeşlerine vurmaları için ellerine kılıç ve pala almadan önce, kardeşleri tarafından en şiddetli ve en acı şekilde öldürülmeye razı oldular.

30 Ve böylece onlar gayretli ve çok sevilen bir halk olup, Rab'bin çok önem verdiği bir halktı.

28. BÖLÜM

Lamanlılar büyük bir savaşta yenilirler—On binlerce insan ölür—Kötüler sonsuz bir elem durumuna teslim edilirler; doğrular ise hiç bitmeyecek bir mutluluğa ulaşırlar. M.Ö. tahminen 77–76 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki Ammon halkı Yerşon ülkesine yerleştirilip Yerşon ülkesinde bir kilise kurulduktan sonra ve Nefili orduları Yerşon ülkesinin çevresine yerleştirildikten, evet, Zarahemla ülkesinin etrafındaki bütün sınırlara yerleştirildikten sonra, işte Lamanlılar'ın orduları kardeşlerini çölün içine kadar takip etmişlerdi.

2 Ve böylece dehşet verici bir savaş başladı; evet, hatta Lehi'nin Yerusalemler'den ayrıldığı zamandan beri ülkede yaşayan bütün insanların arasında böyle bir savaşın benzeri asla görülmemişti; evet ve Lamanlılar'dan on binlercesi öldürülüp geniş bir alana dağıtıldılar.

3 Evet ve ayrıca Nefi halkı arasında da korkunç bir katliam

meydana geldi; buna rağmen Lamanlılar sürülüp dağıtıldılar ve Nefi halkı tekrar kendi vatanlarına döndü.

4 Ve şimdi bu zaman ülkenin her tarafında, bütün Nefi halkı arasında çok yas tutulup ağıtların işitildiği bir zamandı—

5 Evet, dul kadınların kocaları için üzüldüğü ağıladığı, babaların da oğulları için üzüldüğü ağıladığı ve kız evladın erkek kardeşi için, evet, erkek kardeşin de babası için üzüldüğü ağıladığı işitildi; ve böylece ölen akrabaları için ağlayanların üzüntü çığlıkları herkesin arasında işitiliyordu.

6 Ve şimdi, bu gerçekten keder dolu bir gündü; evet, zaman ciddiyet zamanı ve çok oruç ve dua zamanıydı.

7 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on beşinci yılı sona erdi.

8 Ve Ammon'un ve kardeşlerinin ve onların Nefi ülkesindeki yolculuklarının, o ülkede çektikleri acıların, üzüntülerin ve sıkıntılarının ve hissettiklerinin Yerşon ülkesine kabul edilip orada güven altına alınmalarının öyküsü budur. Ve şimdi bütün insanların Fidyeye ile Kurtarıcısı Rab, onların canlarını sonsuza dek kutsasın.

9 Ve bunlar, Nefililer'in arasında olan savaşların ve çekişmelerin ve ayrıca Nefililer'le Lamanlılar'ın arasında olan savaşların öyküsüdür; ve hakimler yönetiminin on beşinci yılı sona erdi.

10 Ve ilk yıldan on beşinci yıla kadar geçen süre binlerce insanın hayatına mal oldu,

evet, dökülen kanların korkunç manzarası herkesin gözleri önündeydi.

11 Ve binlerce beden toprağın altına yatırılırken, binlerce beden yığın yığın yerde kalıp çürüdü; evet ve yakınlarını kaybeden binlerce insan yasa boğulmuştu; çünkü ölenlerin, Rab'bin vaadlerine göre sonsuz bir elem durumuna gönderilmiş olmalarından endişe duymaya nedenleri vardı.

12 Yakınlarını kaybeden başka binlerce insan ise gerçekten üzülmelerine rağmen, onların Rab'bin vaadlerine göre dirilerek asla bitmeyecek bir mutluluk ortamında Tanrı'nın sağ tarafında oturacaklarını ümit ediyorlar, hatta bunu bildikleri için seviniyorlardı.

13 Ve böylece günah, suç ve insanların yüreğini tuzağa düşürmek için şeytanın kurduğu kurnazca planlarla elde ettiği güç nedeniyle insanlar arasında ne büyük bir eşitsizlik olduğunu görüyoruz.

14 Ve böylece biz, Rab'bin bağlarında canla başla çalışmalarını için insanlara yapılan büyük çağırışı görüyoruz; ve böylece hem üzüntünün hem de sevincin başlıca sebebinin—insanlar arasındaki ölüm ve yıkım yüzünden üzüntüyü ve Mesih'in hayata döndüren ışığından dolayı sevinci—görüyoruz.

29. BÖLÜM

Alma melekler gibi büyük bir istekle insanları tövbeye çağırmak ister—

Rab bütün uluslar için öğretmenler verir—Alma, Rab'bin işinden ve Ammon'un ve onun kardeşlerinin başarısından dolayı çok mutlu olur. m.ö. tahminen 76 yılı.

AH keşke bir melek olsaydım ve yüreğimin arzusuna göre çıkıp Tanrı'nın borazanıyla, yeri sarsacak bir sesle haykırıp bütün insanları tövbeye çağırabilseydim.

2 Evet, her canın tövbe edip Tanrıımıza gelmesi ve bütün dünyada daha fazla keder olmaması için gök gürültüsünü andıran bir sesle onlara tövbe ve fidye ile kurtuluş planını duyurmak isterdim.

3 Fakat işte, ben bir insanım ve bu isteğimle günaha giriyorum; çünkü Rab'bin bana verdiği şeylerden hoşnut kalmam lazım.

4 Kendi isteklerim yüzünden adil bir Tanrı'nın verdiği sıkı emirleri değiştirmeye çalışmamalıyım; çünkü O'nun insanlara, isteklerine göre ölüme ya da yaşama götüren şeyleri verdiğini biliyorum; evet, O'nun insanlara haklarına düşen payı verdiğini, evet, onlara isteklerine göre kurtuluşa ya da yıkıma götüren değişmeyen emirler verdiğini biliyorum.

5 Evet ve biliyorum ki iyilik de kötülük de bütün insanlara gelmiştir; iyiliği kötülükten ayırt edemeyen suçsuzdur; ama iyiyi ve kötüyü bilen kişiye arzusuna göre iyilik ya da kötülük, yaşam ya da ölüm, sevinç ya da vicdan azabı verilir.

6 Şimdi, bu şeyleri bildiğim

halde, çağrıldığım görevden daha fazlasını yapmayı niçin arzu edeyim?

7 Bir melek olup dünyanın her ucuna sesimi duyurabilmeyi niçin arzu edeyim?

8 Çünkü işte, Rab bütün uluslara sözünü, evet, sözünü hikmetle öğretmek için kendi uluslarından aynı dili konuşan insanları, evet, onların sahip olmasını uygun gördüğü her şeyi onlara verir; bu nedenle Rab'bin doğru ve gerçek olan değerlere göre bilgelikle nasihat verdiğini görüyoruz.

9 Ben, Rab'bin bana emrettiğini biliyorum ve bundan mutluluk duyuyorum. Kendimle övünmem, ama Tanrı'nın bana emrettikleriyle övünürüm; evet ve benim övgüm budur, öyle ki Tanrı'nın elinde araç olup belki bazı insanları tövbeye getirebilirim; ve benim sevincim budur.

10 Ve işte, kardeşlerimden pek çoğunun gerçekten pişman olup Tanrıları Rab'be geldiğini gördüğümde, işte o zaman ruhum sevinçle dolar; o zaman Rab'bin benim için neler yaptığını, evet, hatta dualarımı işittiğini hatırlıyorum; evet, o zaman bana uzattığı merhametli eli aklıma gelir.

11 Evet ve ayrıca atalarımın tutsaklığını da hatırlıyorum; çünkü Rab'bin onları tutsaklıktan kurtardığını ve böylece Kilisesini kurduğunu kesinlikle biliyorum; evet, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı olan Rab Tanrı onları tutsaklıktan kurtardı.

12 Evet, ben her zaman atalarımın tutsaklılığını hatırlıyorum

ve onları Mısırlılar'ın elinden kurtaran bu aynı Tanrı onları tutsaklıktan kurtardı.

13 Evet ve bu aynı Tanrı onların arasında Kilisesini kurdu; evet ve bu aynı Tanrı, bu halka sözü vaaz etmem için beni kutsal bir çağrıyla çağırdı ve bana büyük başarı verdi; bundan duyduğum sevincim tamdır.

14 Ama ben yalnızca kendi başarımlarım için sevinmem. Nefi ülkesine giden kardeşlerimin başarısından dolayı sevincim daha tamdır.

15 İşte, onlar çok çalışıp çok meyve getirdiler; ve onların ödülü ne kadar büyük olacaktır!

16 Şimdi, bu kardeşlerimin başarısını düşündüğümde ruhum öylesine coşuyor ki sanki ruhum bedenimden ayrılacakmış gibi sevincim o kadar büyük.

17 Ve şimdi, Tanrı bu kardeşlerime Tanrı'nın Krallığı'nda oturmayı, evet ve onların emeklerinin ürünü olan herkese de bir daha oradan çıkarmayı ih-san eylesin ki sonsuza dek O'na hamdetsinler. Ve Tanrı sözlerine göre, söylediklerimin gerçekleşmesini ih-san eylesin. Amin.

30. BÖLÜM

Mesih-karşıtı Korihor, Mesih'le, kefaretle ve peygamberlik ruhuyla alay eder—Tanrı'nın olmadığını, insanın düşmediğini, günaha karşı bir cezanın olmadığını ve Mesih'in olmadığını öğretir—Alma, Mesih'in geleceğini ve her şeyin Tanrı'nın varlığını gösterdiğine tanıklık eder

—Korihor, gökten işaret ister ve birden dili tutulur—Şeytan, Korihor'a bir melek gibi görünüp ona söylemesi gereken şeyleri öğretmiştir—Korihor ayaklar altında ezilir ve ölür. m.ö. tahminen 76–74 yılları.

İŞTE, şimdi öyle oldu ki Ammon halkı Yerşon ülkesine yerleştirildikten sonra, evet ve aynı zamanda Lamanlılar ülkeden sürülüp, onların ölümleri ülkenin halkı tarafından gömüldükten sonra—

2 Şimdi çok olması nedeniyle onların ölümleri sayılmadı; ne de Nefililer'in ölümleri sayıldı—fakat öyle oldu ki onlar ölümlerini gömdükten sonra ve aynı zamanda oruç, yas ve dua günlerinden sonra (ve bu Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on altıncı yılında oluyordu) bütün ülkede sürekli huzur yaşanmaya başlandı.

3 Evet ve halk Rab'bin emirlerini tutmaya dikkat ediyor ve Musa yasasına göre Tanrı'nın kutsal törenlerine sıkı bir şekilde uyuyordu; çünkü Musa yasası vaktini dolduruncaya dek bu yasaya uymaları öğretilmişti.

4 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on altıncı yılının başından sonuna kadar halk arasında hiçbir karışıklık olmadı.

5 Ve öyle oldu ki hakimler yönetimin on yedinci yılının başlangıcı sürekli huzur içinde geçti.

6 Fakat öyle oldu ki on yedinci yılın sonuna doğru, Zarahemla ülkesine bir adam geldi ve o

Mesih-karşıtı idi; çünkü o, Mesih'in gelişine dair peygamberler tarafından söylenmiş olan peygamberliklere karşı halka vaaz vermeye başladı.

7 Şimdi insanın inançlarını yasaklayan bir yasa yoktu; çünkü insanların eşitliğini bozacak bir yasanın bulunması Tanrı'nın emirlerine kesinlikle karşıydı.

8 Çünkü kutsal yazı: "Kime hizmet edeceğinizi bugün seçin" der.

9 Şimdi bir insan Tanrı'ya hizmet etmek isterse, bu onun ayrıcalığıydı ya da daha doğrusu, Tanrı'ya inanıyorsa O'na hizmet etmek onun ayrıcalığıydı; ancak Tanrı'ya inanmıyorsa, onu cezalandıran bir yasa yoktu.

10 Fakat adam öldüren ölümle cezalandırılıyordu; ve zorla birisinin malını alan da cezalandırılıyordu; ve hırsızlık yapan da cezalandırılıyordu; ve zina eden de cezalandırılıyordu; evet, bütün bu kötülükleri işleyenler cezalandırılıyordu.

11 Çünkü insanların işledikleri suçlara göre yargılanmalarını gerektiren bir yasa vardı. Yine de insanın inancına karşı bir yasa yoktu; bu yüzden insan yalnızca işlediği suçlara göre yargılandı; bu yüzden herkes eşit haklara sahipti.

12 Ve Korihor adındaki bu Mesih-karşıtı halka Mesih'in gelmeyeceğini vaaz etmeye başladı (ve yasa ona dokunamıyordu). Ve o şöyle diyerek vaaz ediyordu:

13 Ey aptalca ve boş umutlara bağlı olanlar, niçin kendinizi böyle aptalca şeylerin boyun-

duruğu altına koyuyorsunuz? Niçin bir Mesih bekliyorsunuz? Çünkü gelecekte olacakları hiç kimse bilemez.

14 İşte, kutsal peygamberler tarafından bugüne kadar aktarıldığını söylediğiniz, peygamberlik dediğiniz bu şeyler, işte, onlar atalarınızın aptal adetleridir.

15 Bunların gerçek olduğunu nereden biliyorsunuz? İşte görmediğiniz şeyleri bilemezsiniz; o halde bir Mesih'in geleceğini de bilemezsiniz.

16 Siz geleceğe bakıp günahlarınızın bağışlanacağını söylüyorsunuz. Fakat işte, bu şaşkın bir düşüncenin ürünüdür; ve akıllarınızı karıştıran bu şeyler sizleri olmayan şeylere inanmaya sürükleyen atalarınızın geleneklerinden kaynaklanmaktadır.

17 Ve onlara bunun gibi daha birçok şeyler söyledi; onlara insanların günahları için hiçbir kefaretin olamayacağını, fakat herkesin bu hayatta yaratığın idaresine göre başarılı olduğunu anlattı; bu yüzden herkes kendi aklı ölçüsünde refaha kavuşup, kendi gücüne göre zafer kazanıyordu; ve insan ne yaparsa yapsın suç değildi.

18 Ve onlara bu şekilde vaaz ederek birçok insanın yüreğini kandırdı ve onların işledikleri kötülüklerle gururlanmalarına neden oldu; evet, birçok kadını ve erkeği cinsel ahlaksızlıklara sürükledi; onlara "İnsan öldüğünde her şey biter" diyordu.

19 Şimdi bu adam, bir zamanlar Lamanlı olan Ammon halkı

arasında bu sözleri vaaz etmek için Yerşon ülkesine de uğradı.

20 Fakat işte, onlar Nefililer'in çoğundan daha akıllı çıktı; çünkü onu tutup bağladılar ve o halkın üzerinde yüksek rahip olan Ammon'un huzuruna götürdüler.

21 Ve öyle oldu ki Ammon onun ülkeden çıkarılmasını emretti. Ve Korihor oradan Gideon ülkesine geçerek onlara da vaaz etmeye başladı; ve burada pek başarılı olamadı; çünkü yakalanıp bağlandı ve yüksek rahibin ve ayrıca ülkenin başhakiminin huzuruna çıkarıldı.

22 Ve öyle oldu ki yüksek rahip ona şöyle dedi: Neden Rab'bin yollarını bozmak için dolaşıp duruyorsun? Niçin bu halkın sevincini engellemek için Mesih'in gelmeyeceğini onlara öğretiyorsun? Niçin kutsal peygamberlerin söylediği bütün peygamberliklere karşı konuşuyorsun?

23 Şimdi bu yüksek rahibin adı Giddona'ydı. Ve Korihor ona şöyle dedi: Çünkü ben, atalarınızın aptalca geleneklerini öğretmiyorum ve bu halka, onların üzerinde güç ve yetki gasp etmek ve onları cahillik içinde bırakmak için söylediğiniz sözlerle göre başlarını eğip yerin dibine geçmelerini ve eskiden kalma papazların başlattığı saçma sapan tören ve kurallara bağlı kalmalarını öğretmiyorum.

24 Siz bu halkın özgür bir halk olduğunu söylüyorsunuz. İşte, ben onların esir olduğunu söylerim. Siz bu eskiden kalma peygamberliklerin doğru oldu-

ğunu söylüyorsunuz. İşte, ben bunların doğru olduğunu bilmediğinizi söylerim.

25 Siz bu halkın bir anne ve babanın kabahati yüzünden suçlu ve düşmüş bir halk olduğunu söylüyorsunuz. İşte ben bir çocuğun kendi anne ve babası yüzünden suçlu olmadığını söylerim.

26 Ve siz bir de Mesih'in geleceğini söylüyorsunuz. Fakat işte, ben bir Mesih'in olacağını bilmediğinizi söylerim! Ve ayrıca O'nun dünyanın günahları için öldürüleceğini söylüyorsunuz.

27 Ve böylece sizler bu halkı atalarınızın aptalca geleneklerine ve kendi isteklerinize göre kandırıyorsunuz; ve onların ellerinin emeğiyle karnınızı tıka basa doyurmak için onları köle gibi alçaltıyorsunuz; öyle ki onlar utanmadan başlarını kaldırmaya cesaret edemiyorlar; ve kendi hak ve ayrıcalıklarını kullanmaya cesaret edemiyorlar.

28 Evet onlar, keyiflerine göre onları boyunduruğa koşan ve kendi gelenekleri ve rüyaları ve kaprisleri ve hayalleri ve yapmacık sırları ile onları imana getiren rahiplerini gücendiririz korkusuyla, kendilerinin olan bir şeyi bile kullanmaya cesaret edemezler; eğer rahiplerin sözlerine göre hareket etmezlerse, adına Tanrı dedikleri bilinmeyen bir varlığı incitmiş sayılırlar—bu varlık ise asla ne görülmüş ne de bilinmiştir, asla var olmamış ve var olmayacaktır.

29 Şimdi yüksek rahip ve

başhakim onun kalbinin sertliğini gördüklerinde, evet, Tanrı'ya bile hakaret ettiğini gördüklerinde, onun sözlerine karşılık vermek istemediler; fakat onu bağlatıp görevlilerin eline teslim ettiler ve onu Alma'nın ve bütün ülkenin valisi olan başhakimin huzuruna çıkarılması için Zarahemla ülkesine gönderdiler.

30 Ve öyle oldu ki Korihor, Alma ve başhakimin huzuruna getirildiğinde, Gideyon ülkesinde yaptığı gibi aynı şekilde konuşup durdu; evet, küfür etmeye devam etti.

31 Ve Alma'nın önünde bağırıp çağırıp rahiplere ve öğretmenlere hakaretler yağdırdı; onları halkın emekleriyle karınlarını tıka basa doyurmak için atalarının saçma sapan geleneklerine göre halkı kandırmakla suçladı.

32 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Sen bizim bu halkın emekleriyle karnımızı doyurmadığımızı biliyorsun; çünkü işte, hakimler yönetiminin başlangıcından bugüne kadar, Tanrı'nın sözünü halkıma bildirmek için ülkenin etrafında yaptığım birçok yolculuğa rağmen kendi geçimimi kendim sağladım.

33 Ve Kilise'de yaptığım birçok işe rağmen, emeklerimin karşılığı için asla bir senine bile almadım; kardeşlerimden hiçbirisi de yargı kürsüsünde çalıştıkları süre dışında asla ücret almamışlardır; ve o zaman dahi yasalara göre sadece çalıştığımız saatin ücretini aldık.

34 Ve şimdi, eğer biz Kilise'de

gördüğümüz işler için hiçbir ücret almıyorsak, gerçekleri bildirmekle kardeşlerimizin sevindiğini görüp mutlu olmaktan başka Kilise'deki çalışmamızın bize ne yararı vardır?

35 Sen kendin bizim hiçbir şey kazanmadığımızı bildiğin halde, niçin para kazanmak için bizim bu halka vaaz ettiğimizi söylüyorsun? Ve şimdi, halkın kalbini böyle sevinçle dolduran bizlerin bu halkı aldattığını mı sanıyorsun?

36 Ve Korihor ona: "Evet" diye cevap verdi.

37 Ve o zaman Alma ona: "Tanrı'nın var olduğuna inanıyor musun?" dedi.

38 Ve o: "Hayır!" cevabını verdi.

39 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Tanrı'nın var olduğunu ve Mesih'in de var olduğunu tekrar inkâr edecek misin? Çünkü işte, sana söylüyorum: Ben, Tanrı'nın var olduğunu ve ayrıca Mesih'in geleceğini biliyorum.

40 Ve şimdi senin elinde Tanrı'nın var olmadığına veya Mesih'in gelmeyeceğine dair hangi kanıt var? Sana derim ki sözünden başka hiçbir kanıtın yok!

41 Fakat işte, bu şeylerin doğru olduğuna dair her şey bana tanıklık etmektedir; bütün her şey sana da bunların doğru olduğuna dair tanıklık eder; ve onları inkâr edecek misin? Bunların doğru olduğuna inanıyor musun?

42 İşte, ben senin inandığını biliyorum, ama sende yalancı bir ruh var ve içinde yer etmesin diye sen Tanrı'nın Ruhunu

reddettin; ne var ki sana hükmeden şeytandır; ve o, Tanrı'nın çocuklarını yok edebilmek için yaptığı hilelerle seni oradan oraya sürüklemektedir.

43 Ve şimdi Korihor Alma'ya: "Eğer sen Tanrı'nın var olduğuna dair beni ikna edebilecek bir işaret gösterirsen, evet, bana O'nun gücünü gösterirsen, o zaman sözlerinin doğruluğuna inanacağım" dedi.

44 Fakat Alma ona şöyle dedi: Sana yeteri kadar işaret gösterilmiştir! Tanrını mı deneyeceksin? Bütün bu kardeşlerinin ve ayrıca bütün kutsal peygamberlerin tanıklığı ortadayken, bana bir işaret gösterin mi diyeceksin? Kutsal yazılar önünde duruyor, evet ve her şey Tanrı'nın var olduğunu gösteriyor; evet, hatta dünya ve üzerindeki her şey, evet ve onun hareketi, evet ve kendi düzeni içerisinde hareket eden bütün gezegenler, Yüce bir Yaraticının varlığına tanıklık ediyor.

45 Ve sen hâlâ oraya buraya koşturup bu halka Tanrı'nın olmadığını iddia ederek, onların yüreklerini aldatacak mısın? Ve bütün bu tanıklara rağmen Tanrı'yı yine de inkâr edecek misin? Ve Korihor: "Evet, bana bir işaret göstermezsen, inkâr edeceğim" dedi.

46 Ve şimdi öyle oldu ki Alma ona: "İşte, yüreğinin katılığından dolayı çok üzgünüm, evet, ruhunun mahvolması için gerçeğin ruhuna hâlâ karşı çıkıyorsun" dedi.

47 Fakat işte, yalan dolu ve gönül alıcı sözlerle birçok

ruhun yıkımına aracı olacağına, senin ruhunun kaybolup gitmesi daha hayırlıdır; bu yüzden eğer bir daha inkâr edersen, işte Tanrı seni vuracaktır; öyle ki dilin tutulacak, bir daha ağzını açıp bu halkı aldatmayacaksın.

48 Şimdi Korihor ona: "Ben, Tanrı'nın varlığını inkâr etmiyorum, sadece Tanrı'nın var olduğuna inanmıyorum; ve ayrıca şunu söyleyeyim ki sen, Tanrı'nın var olduğunu bilmiyorsun; ve bana bir işaret göstermedikçe inanmayacağım" dedi.

49 Şimdi Alma ona şöyle dedi: Bunu sana bir işaret olarak veriyorum; öyle ki sözlerime göre dilsiz olacaksın; ve Tanrı'nın adıyla derim ki dilin tutulacak ve bir daha konuşamayacaksın!

50 Şimdi Alma bu sözleri söyler söylemez, Korihor'un dili tutuldu ve Alma'nın söylediği gibi konuşamadı.

51 Ve şimdi başhakim bunu görünce, elini uzatarak Korihor'a yazıp şöyle dedi: Tanrı'nın gücüne ikna oldun mu? Alma'nın işaretini kimin üzerinde göstermesini istiyordun? Sana işaret göstermesi için başkalarına mı zarar vermesini bekliyordun? İşte Alma sana işaret gösterdi; ve şimdi yine ısrar edecek misin?

52 Ve Korihor elini uzatıp yazarak şöyle dedi: Dilimin tutulduğunu biliyorum, çünkü konuşamıyorum; ve Tanrı'nın gücünden başka hiçbir şeyin bunu üzerime getiremeyeceğini biliyorum; evet ve ben her zaman Tanrı'nın var olduğunu biliyordum.

53 Fakat işte, şeytan beni kandırdı; çünkü bana bir melek şeklinde görünüp: “Git, bu halkı doğru yola getir; çünkü onların hepsi doğru yoldan sapıp bilinmeyen bir tanrının peşine düştüler” dedi. Ve bana: “Tanrı yoktur!” dedi. Evet ve bana ne söylemem gerektiğini öğretti. Ve ben onun sözlerini öğrettim ve onları bedensel düşüncelere hoş geldiği için öğrettim; ve büyük başarı elde edinceye kadar bu sözleri öğrettim; öyle ki onların doğru olduğuna hakikaten inandım; ve bu yüzden bu büyük laneti üzerime getirinceye kadar hakikate karşı durdum.

54 Şimdi o bunu söyledikten sonra, bu lanetin üzerinden kaldırılması için Alma'nın Tanrı'ya dua etmesini rica etti.

55 Fakat Alma ona: “Eğer bu lanet senden alınacak olursa, sen yine bu halkın yüreklerini aldatırsın; bu yüzden Rab ne isterse o olacaktır” dedi.

56 Ve öyle oldu ki bu lanet Korihor'un üzerinden alınmadı; fakat oradan kovuldu; ve evden eve gidip yiyeceği için dilenir oldu.

57 Şimdi Korihor'un başına gelenlerin haberi derhal bütün ülkede ilan edildi; evet, başhâkim tarafından ülkedeki bütün halka bir bildiri gönderildi; bu bildiri, Korihor'un sözlerine inanmış olanların çok çabuk tövbe etmelerini, yoksa aynı yargıların onların üzerine de geleceğini beyan ediyordu.

58 Ve öyle oldu ki onların hepsi Korihor'un kötülükleri

hakkında ikna oldular; bu yüzden onların hepsi tekrar Rab'be döndüler; ve bu, Korihor'un işlediği türdeki kötülüklerin sonunu getirdi. Ve Korihor ise evden eve gidip karnını doyurabilmek için yiyecek dilendi.

59 Ve öyle oldu ki Korihor, halkın arasında, evet, Nefililer'den ayrılmış olup Zoram adında bir adam tarafından yönetilen ve Zoramlılar adını alan bir halkın arasında dolaşırken—ve onların arasında dolaşırken, işte, üstünden geçildi ve ayaklar altında çiğnenip can verdi.

60 Ve biz böylece Rab'bin yollarını saptıranların sonunun nasıl olacağını görüyoruz; ve böylece şeytanın son günde kendi çocuklarına destek olmayacağını, ama onları alelâcele cehenneme çekeceğini görüyoruz.

31. BÖLÜM

Alma inançtan sapan Zoramlılar'ın yanlışlıklarını düzeltmek amacıyla bir misyona öncülük eder—Zoramlılar, Mesih'i inkâr edip seçilmiş olmanın yanlış bir kavramına inanmakta ve ezbere dualarla ibadet etmektedirler—Misyonerler Kutsal Ruh'la dolar—Onların üzüntüleri Mesih'in sevinciyle yok olup gider. m.ö. tahminen 74 yılı.

ŞİMDİ öyle oldu ki Korihor öldükten sonra, Alma Zoramlılar'ın Rab'bin yollarını saptığına ve onların başkanı olan Zoram'ın halkın yüreklerini dilsiz putlara tapmaya yönlendirdiğine dair haberler aldı; halkın

kötülükleri yüzünden yüreği yine hasta olmaya başladı.

2 Çünkü kendi halkı arasında kötülükler olduğunu bilmek, Alma'nın çok üzülmesine neden oluyordu; bu nedenle Zoramlılar'ın Nefililer'den ayrılmış olmalarına yüreği çok üzülüyordu.

3 Şimdi Zoramlılar Zarahemla ülkesinin doğusunda bulunan Antiyonum adını verdikleri ülkede toplanmışlardı; bu ülke Yerşon ülkesinin güneyinde olup deniz kenarına yakındı; ayrıca Lamanlılar'la dolu olan güney çölüyle sınırdı.

4 Şimdi Nefililer, Zoramlılar'ın Lamanlılar'la ilişki kurmalarından ve bunun kendilerine büyük bir zarar getireceğinden çok korkuyorlardı.

5 Ve şimdi, mademki sözün vaazı halkı doğru olan şeyleri yapmaya kolayca yönlendiriyordu—evet, halkın düşünceleri üzerinde kılıçtan ya da başlarına gelen her şeyden daha etkiliydi—bu yüzden Alma, Tanrı sözünün kuvvetini denemenin uygun olacağını düşündü.

6 Bu yüzden Ammon'u, Harun'u ve Omner'i yanına alarak Himni'yi Zarahemla'daki Kilise'de bıraktı; ama ilk üçüyle birlikte Melek'te bulunan Amulek ve Zeezrom'u da yanına aldı; ve ayrıca oğullarından ikisini de yanına aldı.

7 Şimdi büyük oğlunu yanında götürmedi ve onun adı Helaman'dı; yanında götürdüğü oğullarının adları Şiblon ve Koriyanton'du; ve Alma'yla

birlikte sözü Zoramlılar'a vaaz etmek için onların arasına gidenlerin adları bunlardır.

8 Şimdi Zoramlılar Nefililer'e karşı ayaklanıp onlardan ayrılmışlardı; bu yüzden Tanrı'nın sözü kendilerine daha önce vaaz edilmişti.

9 Fakat onlar büyük hatalara düşmüşlerdi, çünkü Musa yasasına göre Tanrı'nın emirlerine ve yasalarına uymuyorlardı.

10 Kilise'nin uygulamalarına, yani ayartılmamaları için her gün Tanrı'ya dua edip O'ndan yardım dilemeyi istemiyorlardı.

11 Evet, kısacası birçok hususta Rab'bin yollarından uzaklaştılar; işte bu yüzden Alma ve kardeşleri onlara sözü vaaz etmek için bu ülkeye gittiler.

12 Şimdi onlar bu ülkeye vardıklarında, işte, Zoramlılar'ın sinagoglar inşa edip Rab'bin günü adını verdikleri haftanın bir günü toplandıklarını görünce çok şaşırdılar; ve onlar, Alma ve kardeşlerinin o ana dek hiç görmedikleri bir tarzda ibadet ediyorlardı.

13 Çünkü sinagoglarının ortasında baş üstü bir yükseklikte bulunan ayakta duracakları bir yer yapmışlardı; ve üzerinde yalnızca bir kişi durabiliyordu.

14 Bu yüzden ibadet etmek isteyen kişinin çıkıp bu şeyin üstünde durması ve ellerini göğe doğru uzatarak yüksek sesle şöyle söyleyip haykırması gerekiyordu:

15 Kutsal, kutsal Tanrı! Biz senin Tanrı olduğuna ve senin kutsal olduğuna inanıyoruz ve sen bir ruhtun ve şimdi de bir

ruhsun ve sonsuza dek bir ruh olacaksın.

16 Ey kutsal Tanrı, senin bizi kardeşlerimizden ayırdığına inanıyoruz ve kardeşlerimizin atalarının çocuk akli ile kendilerine bırakmış oldukları geleneklere inanmıyoruz; fakat kutsal çocukların olarak bizi seçtiğine ve ayrıca Mesih'in olmadığını bize bildirmiş olduğuna inanıyoruz.

17 Fakat sen, dün, bugün ve sonsuza dek aynısın ve çevremizde bulunanların hepsi senin öfkenle cehenneme atılmak üzere seçilmişken, sen bizi kurtulmamız için seçtin; bu kutsallığın için, ey Tanrı, sana şükrediyoruz; ve kardeşlerimizin saçma sapan geleneklerine kanıp kötü yola düşmeyelim diye bizleri seçtiğin için sana şükürler olsun; bu gelenekler ki kardeşlerimizi bir Mesih inancına bağlayıp onların yüreklerini sen Tanrı'mızdan uzaklaştırmaktadır.

18 Ve ey Tanrı, seçkin ve kutsal bir halk olduğumuz için sana tekrar şükrediyoruz. Amin.

19 Şimdi öyle oldu ki Alma ve onun kardeşleri ve oğulları bu duaları duyduktan sonra hayretten dona kaldılar.

20 Çünkü işte, herkes teker teker çıkıp bu aynı duaları ediyordu.

21 Şimdi, bu yerin adını Rameyumptom koymuşlardı; bunun anlamı kutsal kürsü demektir.

22 Şimdi herkes Tanrı'ya bu kürsüden aynı duayı okuyordu; Tanrı tarafından seçilmiş olup, Tanrı onları kardeşlerinin gelenekleri ardından sürüklediği için ve hakkında hiçbir

şey bilmedikleri gelecek olan şeylere yürekleri kandırılmadığı için Tanrı'larına teşekkür ediyorlardı.

23 Şimdi, halkın hepsi bu şekilde şükranlarını sunduktan sonra evlerine geri döndü; yeniden bu kutsal kürsüde toplanıp kendi usullerine göre şükranlarını sununcaya dek Tanrı'ları hakkında asla konuşmadılar.

24 Şimdi Alma bunu görünce, yüreği sızladı; çünkü onların kötü ve aksi bir halk olduklarını anladı; evet, onların gönlünün altında, gümüşte ve her türlü güzel eşyalarda olduğunu gördü.

25 Evet ve ayrıca onların yüreklerindeki gururla böbürlenip kendilerini göklere çıkardığını gördü.

26 Ve göğe doğru seslenip şöyle diyerek haykırdı: Ah! Ya Rab, hizmetkârlarının insan çocukları arasında bu kadar iğrenç kötülükleri görmeleri için ne zamana dek burada aşağıda, bu bedene kalmalarına izin vereceksin?

27 İşte, ey Tanrı, onlar sana yakarıyorlar, ancak yüreklerini gurur sarmıştır. İşte, ey Tanrı, onlar dünyanın boş şeyleriyle, kendi büyüklükleriyle böbürlenirken, ağızlarıyla sana yakarıyorlar.

28 Ey Tanrım, onların pahalı giysilerine ve yüzüklerine ve bileziklerine ve altından takılarına ve kendilerini süsledikleri bütün kıymetli şeylerine bir bak; ve işte, onların gönlü bu şeylerdedir ve yinede sana yakarır: "Ey Tanrı, başkaları mahvolup

giderken biz senin seçilmiş halkın olduğumuz için sana teşekkür ederiz” diyorlar.

29 Evet ve onlara Mesih’in gelmeyeceğini bildirmiş olduğunu söylüyorlar.

30 Ey Rab Tanrı, bu halkın arasında böyle bir kötülüğün ve sadakatsizliğin olmasına ne zamana kadar tahammül edeceksin? Ya Rab, acizliğimden dolayı bana dayanma gücü ver. Çünkü ben zayıf bir insanım ve bu halk arasında böyle bir kötülüğün olması ruhuma acılar veriyor.

31 Ya Rab, yüreğim kan ağlıyor; ruhumu Mesih’te teselli eder misin? Ya Rab, bu halkın kötülükleri yüzünden üzerime gelecek olan bu sıkıntılara sabırla katlanabilmem için bana güç verir misin?

32 Ya Rab, ruhumu teselli eder misin ve benim ve ayrıca benimle beraber emek veren arkadaşlarımla başarılı olmasını sağlarmısın—evet, Ammon’un ve Harun’un ve Omner’in ve ayrıca Amulek ile Zeezrom’un ve ayrıca iki oğlumun—evet, onların hepsini teselli eder misin, ya Rab? Evet, onların ruhlarını Mesih’te teselli eder misin?

33 Bu halkın kötülükleri yüzünden üzerlerine gelecek sıkıntılara katlanabilmeleri için onlara güç verir misin?

34 Ya Rab, onları Mesih’in aracılığıyla tekrar sana getirebilmemiz için bizim başarılı olmamızı sağlarmısın?

35 İşte ya Rab, onların canları kıymetlidir ve onların çoğu kardeşlerimizdir; bu yüzden,

ya Rab bu kardeşlerimizi tekrar sana getirebilmemiz için bize akıl ve güç ver.

36 Şimdi öyle oldu ki Alma bu sözleri söyledikten sonra onunla beraber olan herkesin üzerine elini koydu. Ve işte, ellerini onların üzerine koyduğunda, onlar Kutsal Ruh’la doldular.

37 Ve onlar bundan böyle ne yiyeceğiz veya ne içeceğiz ya da ne giyeceğiz diye hiç kaygılanmadan birbirlerinden ayrıldılar.

38 Ve Rab, aç ve susuz kalmamaları için onlara gerekeni sağladı; evet ve Mesih’in sevinciyle her türlü sıkıntıları aşabilmeleri için onlara ayrıca kuvvet verdi. Şimdi bu, Alma’nın duasına göre oldu; ve bu, Alma inançla dua ettiği için oldu.

32. BÖLÜM

Alma, çektikleri sıkıntılar yüzünden alçakgönüllü olan yoksullara öğretir—İnanç, gerçek olan ama görülmeyen bir şey için duyulan umuttur—Alma, meleklerin erkeklere, kadınlara ve çocuklara hizmet ettiğine tanıklık eder—Alma, sözü bir tohuma benzetir—Ekilerek bakılması gerekir—Sonra büyüyüp bir ağaç olur, ondan sonsuz yaşamın meyvesi toplanır. M.Ö. tahminen 74 yılı.

VE öyle oldu ki onlar çıkıp halka Tanrı’nın sözünü vaaz etmeye başladılar; onların sinagoglarına ve evlerine girdiler; evet ve sözü sokaklarında bile vaaz ettiler.

2 Ve öyle oldu ki onların arasında çok çalıştıktan sonra,

halkın yoksul kesimi arasında başarı elde etmeye başladılar; çünkü işte, onlar giysilerinin kabalığı yüzünden sinagoglardan kovulmuşlardı.

3 Bu nedenle, pislik olarak görüldüklerinden, onların Tanrı'ya ibadet etmek için sinagoglarına girmelerine izin verilmemişti; bu yüzden yoksuldular; evet, kardeşleri tarafından süprüntü olarak görülüyorlardı; dolayısıyla onlar bu dünyanın malına göre yoksuldular; ve aynı zamanda yüreklerinde de yoksuldular.

4 Şimdi Alma, Onida tepesinde halka öğretilirken, yanına az önce sözünü etmiş olduğumuz dünya malına göre yoksul olmaları nedeniyle yürekte de yoksul olan kimselerden büyük bir kalabalık geldi.

5 Ve onlar Alma'nın yanına geldiler ve içlerinden en önde duranı ona şöyle dedi: İşte, bu kardeşlerim ne yapsınlar, çünkü onlar yoksulluklarından dolayı bütün insanlar tarafından, evet ve özellikle rahiplerimiz tarafından küçük görülüyorlar; çünkü onlar bizim kendi ellerimizle çok çalışıp yaptığımız sinagoglarımızdan bizi kovdular; ve çok fakir olduğumuz için bizi kovdular; ve bizim Tanrımıza ibadet edebileceğimiz hiçbir yerimiz yok; ve işte, biz ne yapacağız?

6 Ve şimdi Alma bunu duyar duymaz döndü ve yüzünü derhal ona doğru çevirip büyük bir sevinçle baktı; çünkü çektikleri sıkıntıların onları gerçekten alçakgönüllü yaptığını ve onla-

rın sözü dinlemeye hazır olduklarını gördü.

7 Bu yüzden diğer kalabalığa daha fazla bir şey söylemedi; elini uzatıp, gerçekten tövbekâr olduğunu gördüğü kişilere seslendi ve onlara şöyle dedi:

8 Görüyorum ki alçakgönüllüsünüz; ve eğer öyleyse, ne mutlu sizlere!

9 İşte kardeşiniz: "Biz ne yapacağız, çünkü sinagoglarımızdan atıldık, bu yüzden Tanrımıza ibadet edemiyoruz" dedi.

10 İşte, size derim ki: Sizler sinagoglarımızdan başka bir yerde Tanrı'ya ibadet edemeyeceğinizi mi sanıyorsunuz?

11 Ve ayrıca size sorarım: Tanrı'ya yalnızca haftada bir kere mi ibadet etmeniz gerektiğini sanıyorsunuz?

12 Size derim ki alçakgönüllü olabilmeniz ve hikmet öğrenebilmeniz için sinagoglarınızdan kovulmanız hayırlı olmuş; çünkü hikmet öğrenmeniz gereklidir; çünkü oradan kovulduğunuz için kardeşleriniz tarafından hor görüldünüz ve çok yoksul olduğunuz için alçakgönüllü oldunuz; çünkü alçakgönüllü olmaya zorlandınız.

13 Ve şimdi, alçakgönüllü olmaya zorlandığınız için sizlere ne mutlu! Zira insan bazen, eğer alçakgönüllü olmaya zorlanırsa, tövbe etmek ister; ve şimdi tövbe eden herkes mutlaka merhamet bulacaktır ve merhamet bulup sonuna kadar dayanan kişi kurtulacaktır.

14 Ve şimdi size söylediğim gibi, alçakgönüllü olmaya zor-

landığınız için kutsandınız; sözden dolayı kendilerini gerçekten alçaltanların daha fazla kutsanacağını düşünmez misiniz?

15 Evet, kendini gerçekten alçaltan ve günahlarından tövbe ederek sonuna kadar dayanan kimse, kutsanacak olan odur—evet, çok yoksul oldukları için, alçakgönüllü olmak zorunda kalanlardan daha çok kutsanacaklardır.

16 Bu yüzden alçakgönüllü olmaya zorlanmadan kendilerini alçaltanlara ne mutlu! Ya da başka bir deyişle, Tanrı'nın sözüne inanan ve yüreğinde inatçılık olmadan vaftiz olan kişiye, evet, söz kendisine bildirilmeden ya da onu bilmeye zorlanmadan inananlara ne mutlu!

17 Evet, eğer sen bize gökten bir işaret gösterirsen, o zaman kesinlikle bileceğiz ve o zaman inanacağız diyenler çoktur.

18 Şimdi sorarım, bu inanç mıdır? İşte, size derim ki: Hayır! Çünkü eğer insan bir şeyi bilirse, inanması için hiçbir neden yoktur; çünkü onu biliyordur.

19 Ve şimdi Tanrı'nın isteğini bilip de onu yapmayan kişi, yalnızca inanan ya da yalnızca inanmaya nedeni olan fakat günaha düşen kişiden çok daha fazla lanetli olmaz mı?

20 Şimdi, bu konuda yargıya siz varın. İşte, size derim ki bir tarafta nasılsa öbür tarafta da öyledir; ve herkes yaptığının karşılığını alacaktır.

21 Ve şimdi inanç hakkında dediğim gibi, inanç bir şey hakkında tam bilgi sahibi olmak değildir; ancak inancınız varsa,

görülmeven fakat gerçek olan şeyleri ümit edersiniz.

22 Ve şimdi, işte size söylüyorum ve Tanrı'nın, adına inanan herkese karşı merhametli olduğunu hatırlamanızı diliyorum; bu yüzden O, sizin her şeyden önce inanmanızı, evet, hem de O'nun sözüne inanmanızı arzu eder.

23 Ve şimdi O, sözünü meleklerin vasıtasıyla insanlara bildirir; evet, yalnızca erkeklere değil, aynı zamanda kadınlara da bildirir. Şimdi hepsi bu kadar değildir; küçük çocuklara da çoğu zaman akıllı ve bilgili insanları şaşkırtan sözler verilmiştir.

24 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, sıkıntı içinde olduğunuz ve kapı dışarı edildiğiniz için ne yapacağınızı mademki benden öğrenmek istediniz—şimdi sizi kesinlikle yanlış bir şekilde yargılamak niyetinde olduğumu düşünmenizi istemiyorum—

25 Çünkü ben hepinizin alçakgönüllü olmaya zorlandığını söylemek istemiyorum; çünkü aranızda durumu ne olursa olsun, mütevazı olanların bulunduğu gerçekten inanıyorum.

26 Şimdi, inanç hakkında söylediğim gibi—inanç tam bir bilgi değildir—benim sözlerim de böyledir. Sizler inancın tam bir bilgi olmadığı gibi, benim sözlerimin de doğru olduğunu hemen bilemezsiniz.

27 Fakat işte, sizler uyanıp içindeki cevheri söylediğim sözleri tecrübe edebilecek derecede harekete geçirir ve bir parça inanç gösterirseniz, evet,

hatta inanmayı arzu etmekten daha fazlasını yapamıyorsanız, sözlerimin bir kısmına yer verecek şekilde inanıncaya kadar bırakın bu arzu sizin içinizde işlesin.

28 Şimdi, sözü bir tohuma benzetelim. Şimdi, eğer yüreğinizde bir tohumun ekilmesine yer verirseniz, işte, bu gerçek bir tohum ya da iyi bir tohum ise, inançsızlığından dolayı onu dışarı atmazsanız, böylece Rab'bin Ruhü'na karşı durmazsanız, işte o göğüslerinizde kabarmaya başlayacaktır ve siz bu kabarma hareketini hissettiğiniz zaman kendi kendinize şöyle demeye başlayacaksınız: Bunun iyi bir tohum olması gerekir veya söz iyidir; çünkü ruhumu açmaya başlıyor, evet, anlayışımı aydınlatmaya başlıyor, evet, bana lezzetli gelmeye başlıyor.

29 Şimdi işte, bu sizin inancınızı arttırmaz mı? Size derim ki: Evet! Yine de o eksiksiz bir bilgi olacak kadar büyümemiştir.

30 Fakat işte tohum kabarıp filizlenince ve büyümeye başlayınca, o zaman tohumun iyi olduğunu söylemeniz gerekir; çünkü işte tohum kabarıp filizlenmiş ve büyümeye başlamıştır. Ve şimdi işte, bu sizin inancınızı güçlendirmez mi? Evet, sizin inancınızı güçlendirecektir; çünkü siz: "Ben bunun iyi bir tohum olduğunu biliyorum" diyeceksiniz; çünkü işte filizlenip büyümeye başlamıştır.

31 Ve şimdi işte, bunun gerçekten iyi bir tohum olduğuna emin misiniz? Size derim ki:

Evet! Çünkü her tohum kendi benzerini çıkarır.

32 Bu yüzden, eğer bir tohum büyürse, iyidir; fakat büyümemezse, işte o iyi değildir; onun için atılır.

33 Ve şimdi işte, siz tecrübe edip tohumu ektiğiniz için ve o da kabarıp filizlendiği ve büyümeye başladığı için tohumun iyi olduğunu bilmeniz gerekir.

34 Ve şimdi işte, bilginiz tam mıdır? Evet, bilginiz bu konuda tamdır ve inancınız durmuştur; ve bunun nedeni bilmenizdir; çünkü sözün ruhunuzu doldurduğunu bilirsiniz ve aynı zamanda onun filizlendiğini de biliyorsunuz; öyle ki anlayışınız aydınlanmaya başlamış ve zihniniz açılmaya başlamıştır.

35 Öyleyse, bu gerçek değil midir? Size derim ki: Evet! Çünkü bu ışıktır ve aydınlık olan her şey iyidir; çünkü fark edilir; bu yüzden, onun iyi olduğunu bilmeniz gerekir; ve şimdi işte, siz bu ışığın tadını aldıktan sonra, bilginiz tam mıdır?

36 İşte size derim ki: Hayır! Ve inancınızı bir kenara atmamalısınız, zira siz tohumun iyi olup olmadığını görüp denemek için onu ekerek sadece inancınızı gösterdiniz.

37 Ve işte, ağaç büyümeye başladığında siz: "Ona iyi bakıp besleyelim, kök salıp büyüsün ve bize meyve versin" diyeceksiniz. Ve şimdi işte, onu büyük bir özenle beslerseniz, köklenip büyüyecek ve meyve verecektir.

38 Fakat siz ağacı ihmal edip

onun beslenmesine önem vermezseniz, işte kök salmayacaktır; ve kökü olmadığı için güneşin sıcaklığı gelip onu kavurdukça solup kuruyacaktır ve siz de koparıp onu dışarı atarsınız.

39 Şimdi bu, tohumun iyi olmasından dolayı değildir; ne de meyvesinin arzu edilmediğindedir; fakat toprağınızın kısır oluşundan ve ağacı beslemek istememenizdir; dolayısıyla onun meyvesini alamazsınız.

40 Ve böylece eğer sözü beslemek istemez ve onun meyvesini bir inanç gözüyle beklemezseniz, yaşam ağacının meyvesini hiçbir zaman toplayamazsınız.

41 Fakat eğer sözü beslerseniz, evet, ağacı büyümeye başlarken beslerseniz, büyük gayretle ve sabırla onun meyvesini almayı inançla beklerseniz, o kök salacak ve işte sonsuz hayata büyüyen bir ağaç olacaktır.

42 Ve sözü içinizde köklenmesi için gayretinizle, inancınızla ve sabrınızla besledikçe, işte yakında onun en değerli, tatlı olan her şeyden daha tatlı ve beyaz olan her şeyden daha beyaz, evet ve saf olan her şeyden daha saf olan meyvesini koparacaksınız; ve bu meyveden doyasıya yiyerek kendinize ziyafet vereceksiniz; öyle ki bir daha ne acıkacaksınız, ne de susayacaksınız.

43 O zaman, ey kardeşlerim, ağacın size meyve getirmesini beklerken inancınızın ve gayretinizin ve sabrınızın ve dayanıklılığınızın ödülünü biçeceksiniz.

33. BÖLÜM

Zenos insanların her yerde dua edip ibadet etmelerini ve yargıların Oğul nedeniyle geri çevrilmesini öğretmiştir—Zenok, merhametin Oğul'dan dolayı verildiğini öğretmiştir—Musa çölde Tanrı'nın Oğlu'nun bir simgesini havaya kaldırmıştır. M.Ö. tahminen 74 yılı.

ŞİMDİ, Alma bu sözleri söyledikten sonra, ona birini gönderdiler. Sözünü etmiş olduğu bu meyveyi elde edebilmek bir Tanrı'ya inanmaları gerekip gerekmediğini ya da sözünü etmiş olduğu, yüreklerine ekilmesi gerektiğini söylediği tohumu ya da sözü nasıl ekmeleri gerektiğini, yani inançlarını nasıl göstermeye başlayacaklarını öğrenmek istediler.

2 Ve Alma onlara şöyle dedi: İşte, sinagoglarınızdan kovulduğunuz için Tanrınıza ibadet edemediğinizi söylediniz. Fakat işte size söylüyorum, eğer Tanrı'ya ibadet edemeyeceğinizi düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz ve kutsal yazıları araştırmanız gerekir; eğer kutsal yazıların size bunu öğrettiğini düşünüyorsanız, onları anlamıyorsunuz.

3 Siz eski peygamberlerden Zenos'un dua veya ibadet hakkında söylediği sözleri okuduğunuzu hatırlıyor musunuz?

4 Çünkü o şöyle dedi: Ey Tanrım, sen merhametlisin; çünkü ben çöldeyken bile duamı işittin; evet, düşmanlarım için dua ettiğimde merhametini esirge-

meyip onların bana dönmelerini sağladın.

5 Evet, ey Tanrım, ve tarlamda sana yakardığımda bana merhamet gösterdin; dua edip sana yakardığımda beni işittin.

6 Ve yine, ey Tanrım, evime dönerken ettiğim duamı işittin.

7 Ve iç odama çekilip sana dua ettiğimde, ya Rab, beni işittin.

8 Evet, insanlar tarafından duyulmak için değil, senin tarafından duyulmak için sana yakardıklarında çocuklarına merhamet gösterirsin ve onları işitirsin.

9 Evet, ey Tanrım, bana merhamet ettin ve senin cemaatlerinin ortasında yakarışlarıma kulak verdin.

10 Evet ve düşmanlarım tarafından kapı dışarı edilip hor görüldüğümde de sen beni işittin; evet, yakarışlarımı işittin ve düşmanlarıma kızıp öfkenle onları anı bir yıkıma uğrattın.

11 Ve çektiğim sıkıntılar ve samimiyetimden dolayı beni duydu; ve Oğlun nedeniyle bana böyle merhamet ettin; bunun için her sıkıntıda sana haykıracağım; çünkü benim sevincim sendedir; çünkü Oğlun'dan dolayı yargılarını üzerimden geri çevirdin.

12 Ve şimdi Alma onlara: "Es-kiden yaşamış olanların yazdığı bu kutsal yazılara inanıyor musunuz?" dedi.

13 İşte, eğer inanıyorsanız, Zenos'un dediklerine de inanmalısınız; çünkü işte o: "Oğlun'dan dolayı yargılarını geri çevirdin" demiştir.

14 Şimdi işte kardeşlerim,

sizlere: "Kutsal yazıları okudunuz mu?" diye sormak istiyorum. Eğer okuduysanız, Tanrı'nın Oğlu'na nasıl inanamazsınız?

15 Çünkü bu konuda sadece Zenos'un söyledikleri değil, Zenok'un sözleri de yazılıdır.

16 Çünkü işte Zenok: "Ya Rab, Oğlun'dan dolayı kendilerine gösterdiğin merhametini anlamak istemedikleri için bu halka öfkeliyim" demiştir.

17 Ve şimdi kardeşlerim, gördüğünüz gibi geçmişte ikinci bir peygamber de Tanrı'nın Oğlu hakkında tanıklık etmiştir ve halk onun sözlerini anlamak istemediği için onu taşlayıp öldürmüştür.

18 Fakat işte, bununla bitmiyor; Tanrı'nın Oğlu hakkında konuşanlar sadece onlar değildir.

19 İşte, Musa da O'nun hakkında konuşmuştur; evet ve işte, çölde bir simge yukarı kaldırıldı; öyle ki kim bu simgeye bakarsa yaşayacaktı. Ve birçok kişi baktı ve yaşadı.

20 Fakat bu şeylerin manasını sadece birkaç kişi anladı ve bunun nedeni ise katı yürekli olmalarıydı. Fakat içlerinde o denli katı olanlar vardı ki bakmak bile istemediler; bu yüzden öldüler. Şimdi onların bakmamalarının sebebi, bunun kendilerini iyileştireceğine inanmamalarıydı.

21 Ey kardeşlerim, eğer siz sadece gözlerinizi kaldırmakla şifa bulabilseydiniz, o zaman iyileşmek için çabucak bakmaz mıydınız? Yoksa gözlerinizi kaldırmamak için inançsızlıkla

yüreklerinizi sertleştirip tembelenmeyi ve sonuçta ölüp gitmeyi mi yeğlediniz?

22 Eğer istediğiniz buysa, üzerinize felâketler yağacaktır; ama istediğiniz bu değilse, o zaman gözlerinizi kaldırıp Tanrı'nın Oğlu'na, kendi halkını fidye ile kurtarmak için O'nun geleceğine ve onların günahlarının kefareti için acı çekip öleceğine ve yeniden dirilişi meydana getirmek üzere ölümler arasında dirileceğine, bütün insanların yaptıkları işlere göre yargılanmak üzere son günde, yani yargı gününde O'nun önünde duracağına inanmaya başlayın.

23 Ve şimdi kardeşlerim, bu sözü yüreğinize ekmenizi ve büyümeye başladığında onu inancınız ile beslemenizi arzu ederim. Ve işte o içinizde sonsuz yaşama dek büyüyen bir ağaç olacaktır. Ve şimdi dilerim Tanrı, kendi Oğlu'nun sevinciyle çektiğiniz yüklerin hafiflemesini ihsan eder. Ve isterseniz, bütün bunları yapabilirsiniz. Amin.

34. BÖLÜM

Amulek, Mesih'te olan sözün kurtuluş için olduğuna tanıklık eder —Kefaret olmadığı takdirde bütün insanlık mahvolacaktır—Musa yasasının tümü Tanrı'nın Oğlu'nun kurbanlığına işaret eder—Ebedi fidye ile kurtuluş planı iman ve tövbe üzerine kurulmuştur—Maddi ve manevi nimetler için dua edin —Bu yaşam insanların Tanrı'yla karşılaşmaya hazırlanacakları zamandır—Tanrı'nın önünde korka-

rak kendi kurtuluşunuzu başarın. M.Ö. tahminen 74 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki Alma bu sözleri onlara söyledikten sonra yere oturdu ve Amulek ayağa kalkarak onlara öğretmeye başladı ve şöyle dedi:

2 Kardeşlerim, Tanrı'nın Oğlu olduğunu öğrettiğimiz Mesih'in gelişi ile ilgili olarak söylenenler hakkında bilgisiz kalmanız mümkün değildir sanırım; evet, biliyorum ki bunlar size aramızdan ayrılmanızdan önce ayrıntılı olarak öğretildi.

3 Ve sizler sevgili kardeşimden sıkıntılarınız konusunda neler yapmanız gerektiğini size bildirmesini arzu ettiğiniz için, o da sizin zihinlerinizi hazırlamak üzere biraz konuştu; evet ve sizi inanmaya ve sabırlı olmaya—

4 Evet, hatta sözün ne kadar iyi olduğunu tecrübe edebilirsiniz için, yüreklerinize onu ekebilecek kadar inançlı olmaya teşvik etti.

5 Ve zihninizi kurcalayan büyük sorunun acaba sözün Tanrı'nın Oğlu'nda mı olduğunu, yoksa bir Mesih'in gelip gelmeyeceği mi olduğunu gördük.

6 Ve aynı zamanda kardeşimin size birçok örnekle kurtuluşa götüren sözün Mesih'te olduğunu kanıtladığını gördünüz.

7 Kardeşim, fidye ile kurtuluşun Tanrı'nın Oğlu aracılığı ile geleceğini söyleyen Zenos'un sözlerini ve aynı şekilde Zenok'un sözlerini hatırlattı; ve bu arada bunların doğru olduklarını kanıtlamak için de Musa'yı örnek gösterdi.

8 Ve şimdi işte, size bunların doğru olduğuna kendim de tanıklık etmek istiyorum. İşte size derim ki: Mesih'in insançocuklarının arasına halkının suçlarını üzerine almak için geleceğini ve dünyanın günahları için kefareteceğini biliyorum; çünkü bunu Rab Tanrı söyledi.

9 Çünkü bir kefaretin olması gerekir; çünkü Ebedi Tanrı'nın yüce planına göre bir kefarete olmalıdır; yoksa bütün insanlığın mahvolması kaçınılmaz olacaktır; evet, herkes yüreğini sertleştirmiş, evet, herkes düşüp kaybolmuştur ve yapılması gerekli olan kefarete vasıta olmadıkça da bütün herkes mahvolacaktır.

10 Çünkü büyük ve son bir kurbanın olması gereklidir; evet, bu ne bir insanın, ne bir hayvanın, ne de bir çeşit kuşun kurban edilmesi değildir; çünkü bu bir insanın kurbanı olmayacaktır; aksine bunun evrensel ve sonsuz bir kurban olması gerekecektir.

11 Şimdi, bir başkasının günahlarını ödemek için kendi kanını kurban edebilecek insan yoktur. Şimdi bir insan cinayet işlerse, işte âdil olan yasamız, onun kardeşinin canını alır mı? Size derim: Hayır, almaz.

12 Fakat yasa öldürenin canını ister; bu yüzden dünyanın günahları için ancak sınırsız bir kefarete yeterli olacaktır.

13 Bunun için büyük ve son bir kurban olması gerekecektir ve o zaman kan dökülmesi son bulacak ya da son bulması gerekecektir; o zaman Musa

yasası tamamlanmış olacaktır; evet, yasa tam olarak her harfi ve noktasıyla tamamlanacaktır ve hiçbir şey ortadan kalkmayacaktır.

14 Ve işte, yasanın bütün anlamı budur; her zerresi o büyük ve son kurbanı işaret etmektedir ve o büyük ve son kurban Tanrı'nın Oğlu olacaktır, evet, sınırsız ve ebedi olacaktır.

15 Ve böylece O, adına inancak herkese kurtuluş getirecektir; bu son kurbanın amacı, adalete üstün gelen ve insanlara inanıp tövbe etmeleri için vasıtalar sağlayan merhametin ne kadar derin olduğunu göstermektir.

16 Ve bu şekilde merhamet adaletin gereklerini yerine getirip onları güvenliğin kolları arasında sararken, tövbe etmek üzere inancını kullanmayan kişi ise adaletin gerektirdiği bütün yasaları karşısında bulacaktır; bu yüzden büyük ve sonsuz kurtuluş planı sadece inanıp tövbe eden kişilere getirilecektir.

17 Bu nedenle kardeşlerim, Tanrı size lütfetsin ki sizler, inancınızı tövbe ederek gösterir ve size karşı merhametli olması için O'nun kutsal adını çağırmaya başlarsınız.

18 Evet, O'na merhamet göstermesi için yalvarın; çünkü O kurtaracak güçtedir.

19 Evet, alçakgönüllü olun ve O'na sürekli dua edin.

20 Tarlalarınızda iken, evet, bütün sürüleriniz için O'na yalvarın.

21 Evlerinizde, evet, bütün ev

halkınız için, sabah, öğle ve akşam O'na yalvarın.

22 Evet, düşmanlarınızın gücüne karşı O'na yalvarın.

23 Evet, her doğruluğun düşmanı olan şeytana karşı O'na yalvarın.

24 Tarlalarınızdaki ürün için O'na yalvarın ki ürününüz bereketli olsun.

25 Tarlalarınızdaki sürüler için O'na yalvarın ki onlar çoğalsın.

26 Fakat bununla da yetinmeyip iç odalarınızda, gizli ve ısızsız yerlerinizde içinizi O'na dökmelisiniz.

27 Evet, ve Rab'be yalvarmadığınız zaman, yürekleriniz dolu olarak, kendi iyiliğiniz ve aynı zamanda etrafınızda bulunan insanların iyiliği için sürekli yürekten dua ederek O'na yaklaşın.

28 Ve şimdi işte, sevgili kardeşlerim, size derim ki her şeyin bu kadar olduğunu sanmayın; çünkü sizler bütün bunları yaptıktan sonra eğer muhtaç olanları ve çıplakları geri çevirirseniz ve hastaları ve sıkıntıda olanları ziyaret etmezseniz ve eğer varsa, malınızdan muhtaç olanlara vermezseniz, size derim ki, eğer bunlardan hiçbirini yapmazsanız, işte dualarınız boşunadır ve size hiçbir faydası olmaz ve sizler de inancı inkâr eden iki yüzlüler gibi olursunuz.

29 Bu yüzden, eğer sizler hayırsever olmayı hatırlamazsanız, madencilerin attığı ve insanların ayakları altında çiğnenen artıklar gibi (bunun hiçbir değeri yoktur) olursunuz.

30 Ve şimdi kardeşlerim,

sizlerin bu kadar tanıklık elde ettikten sonra, kutsal yazıların da bunlara tanıklık ettiğini görerek harekete geçmenizi ve tövbeye yaraşır meyveler vermenizi dilerim.

31 Evet uyanarak yüreklerinizi daha fazla sertleştirmemenizi dilerim; çünkü işte, kurtuluşunuzun zamanı ve günü şimdidir; ve bundan dolayı eğer tövbe edip yüreklerinizi sertleştirmezseniz, büyük kurtuluş planı sizin için derhal uygulanacaktır.

32 Çünkü işte bu hayat, insanların Tanrı ile karşılaşmaya hazırlandıkları zamandır; evet, işte bu hayatın günü insanların işlerini yapacakları gündür.

33 Ve şimdi, size daha önce söylediğim gibi, mademki pek çok tanıklığınız oldu, o halde size yalvarıyorum ki tövbe gününüzü hayatınızın sonuna kadar geciktirmeyin; çünkü, bize sonsuzluğa hazırlanalım diye verilmiş olan bu hayat gününden sonra, işte eğer biz bu hayattayken zamanımızı iyi bir şekilde değerlendirmezsek, arkasından, içinde hiçbir işin yapılamayacağı karanlık gece gelecektir.

34 Sizler o korkunç dönüm noktasına getirildikten sonra: "Ben tövbe etmek istiyorum, Tanrıma dönmek istiyorum" diyemeyeceksiniz. Hayır, bunu diyemeyeceksiniz, çünkü bu hayattan ayrılacağınız zamanda bedeninize sahip olan o aynı ruh, o sonsuz dünyada da bedeninize hükmetmeye gücü olacak o aynı ruhtur.

35 Çünkü işte, eğer siz tövbe edeceğiniz günü ta ölüme kadar geciktirmişseniz, işte, şeytanın ruhuna teslim olmuşsunuz demektir ve o sizi kendisine mühürlemiştir; bu yüzden Rab'bin Ruhu sizden uzaklaşmış ve içinizde O'na yer kalmamıştır ve şeytan sizin üzerinizde tüm güce sahiptir; ve kötülerin son durumu budur.

36 Ve ben bunu biliyorum, çünkü Rab, kutsal olmayan tapınaklarda bulunmayacağını, ancak doğruların yüreklerinde yaşayacağını söylemiştir; evet ve aynı şekilde doğruların bir daha dışarı çıkmamak üzere O'nun Krallığı'nda oturacağını, giysilerinin Kuzu'nun kanıyla beyazlatılmış olacağını söylemiştir.

37 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, sizlerin bunları hatırlayarak Tanrı'nın önünde, korkuyla kurtuluşunuzu başarmanızı ve Mesih'in geleceğini bir daha inkâr etmemenizi arzu ediyorum.

38 Bir daha Kutsal Ruh'a karşı gelmemenizi, aksine O'nu kabul edip Mesih'in adını üzerinize almanızı ve kendinizi yere kadar alçaltıp her nerede olursanız olun Tanrı'ya ruhla ve doğrulukla ibadet etmenizi ve O'nun size bağışladığı pek çok merhamet ve nimet için her gün minnettarlık içinde yaşamanızı arzu ediyorum.

39 Evet ve aynı zamanda kardeşlerim, şeytan tarafından ayartılmamanız, ona mağlûp olup son günde onun köleleri olmamanız için sürekli uyanık

durup dua etmenizi öğütlerim; çünkü işte, o size ödül olarak iyi hiçbir şey vermez.

40 Ve şimdi sevgili kardeşlerim, size sabırlı olmanızı, her türlü sıkıntılara dayanmanızı ve büyük yoksulluğunuzdan dolayı sizi kapı dışarı edenlere karşı hakaret etmemenizi tavsiye ederim; yoksa onlar gibi günahkâr olursunuz.

41 Aksine sizi sabırlı olmaya ve bir gün bütün sıkıntılarınızdan kurtulacağınızın kesin umudu ile bu sıkıntılara katlanmaya teşvik ederim.

35. BÖLÜM

Sözün vaaz edilmesi Zoramlılar'ın hilelerini ortadan kaldırır— İnananları aralarından atarlar, onlar da Yerşon'daki Ammon halkına katılırlar— Alma, halkın kötülüklerinden dolayı kederlenir. M.ö. tahminen 74 yılı.

ŞİMDİ öyle oldu ki Amulek bu sözleri söyledikten sonra, toplanan kalabalıktan ayrılıp Yerşon ülkesine geldiler.

2 Evet ve Zoramlılar'a sözü vaaz ettikten sonra geri kalan kardeşler de Yerşon ülkesine geldiler.

3 Ve öyle oldu ki Zoramlılar'ın arasındaki popüler kesim kendilerine vaaz edilen sözler hakkında birbirlerine danıştıktan sonra, hilelerini bozduğu için sözden dolayı öfkeleniler; bu yüzden bu sözleri dinlemek istemediler.

4 Ve onlar ülkenin her yanına haber salarak bütün halkı topladılar.

dılar ve söylenilmiş olan sözler hakkında onlarla görüştüler.

5 Şimdi onların yöneticileri, rahip ve öğretmenleri niyetlerini halka bildirmediler; dolayısıyla bütün halkın ne düşündüğünü gizlice öğrenmiş oldular.

6 Ve öyle oldu ki onlar bütün halkın fikrini anladıktan sonra, Alma ve kardeşlerinin söylediği sözlere hak verenler ülkeden kovuldular; ve kovulanların sayısı çoktu; ve onlar da Yerşon ülkesine geldiler.

7 Ve öyle oldu ki Alma ile kardeşleri onlara hizmet ettiler.

8 Şimdi Zoram halkı Yerşon ülkesinde bulunan Ammon halkına öfkelen-di; ve çok kötü bir insan olan Zoramlılar'ın baş yöneticisi, Ammon halkına haber göndererek kendilerinden ayrılıp onların ülkesine gelmiş olan herkesi ülkelerinden kovmalarını istedi.

9 Ve onlara tehdit dolu sözler savurdu. Ve şimdi Ammon halkı onların sözlerinden korkmadı; bu yüzden onları ülkele-rinden kovmadılar, fakat kendilerine gelen bütün fakir Zoramlılar'a kucak açıp onları doyurup beslediler, giydirdiler ve onlara miras toprak verdiler; ve ihtiyaçlarına göre onlara yardım ettiler.

10 Şimdi bu durum Zoramlılar'ı Ammon halkına karşı kıskırtıp öfkelen-dirdi; ve Zoramlılar, Lamanlılar'la kaynaşıp onları da Ammon halkına karşı kıskırtmaya başladılar.

11 Ve böylece Zoramlılar ve Lamanlılar, Ammon halkına ve ayrıca Nefi halkına karşı

savaşmak üzere hazırlıklara başladılar.

12 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on yedinci yılı sona erdi.

13 Ve Ammon halkı Yerşon ülkesinden ayrılıp Melek ülkesine geldi; ve böylece Nefili ordusunun Lamanlı ve Zoramlı ordularına karşı savaşabilmesi için Yerşon ülkesinde yer açılmış oldu; ve böylece hakimler yönetiminin on sekizinci yılında Lamanlılar ve Nefililer arasında bir savaş başladı; ve onların yaptıkları savaşlar daha sonra anlatılacaktır.

14 Ve Alma ve Ammon ve onların kardeşleri ve ayrıca Alma'nın iki oğlu, Tanrı'nın elinde aracı olup Zoramlılar'ın pek çoğunu tövbeye getirdikten sonra Zarahemla ülkesine geri döndüler ve tövbeye getirilen herkes ülkelerinden kovulmuş olsalar da Yerşon ülkesinde miras toprakları oldu ve onlar kendilerini ve eşlerini ve çocuklarını ve vatanlarını savunmak için silaha sarıldılar.

15 Şimdi Alma, halkının kötülükleri, evet, aralarında olan savaşlar, dökülen kanlar ve çekişmeler yüzünden kedere boğuldu; ve her şehirdeki bütün halkın arasına sözü bildirmek amacıyla gitmiş ya da sözü bildirmek üzere gönderilmişti; ve halkın yüreğinin katılaşmaya başladığını ve sözün sıklığı yüzünden onların güvenmeye başladığını gördüğü için yüreğini acılar sardı.

16 Bu yüzden oğullarının her birine doğrulukla ilgili konular-

da kendi emirlerini verebilmek için onların toplanmalarını buyurdu. Ve kendi kayıtlarına göre oğullarına verdiği emirlerinin anlatımı şöyledir.

Alma'nın, oğlu Helaman'a verdiği emirler.

36. Bölüm'ün başından

37. Bölüm'ün sonuna kadar.

36. BÖLÜM

Alma, bir melek gördükten sonra inanca nasıl döndüğünü Helaman'a anlatır—Hüküm giymiş bir ruhun acılarını duyar; İsa'nın adını anar ve sonra da Tanrı'dan doğar—Tatlı bir sevinç onun ruhunu doldurur—Sıra sıra meleklerin Tanrı'yı övdüğünü görür—Doğru inancı bulan birçok kişi de onun tadıp gördüğü şeyleri tadıp görürler. M.Ö. tahminen 74 yılı.

OĞLUM, sözlerimi iyi dinle; çünkü sana yemin ederim ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirdiğin sürece bu ülkede refaha kavuşacaksın.

2 Atalarımızın tutsak edilmesini ben nasıl aklımdan çıkarmamışsam senin de bunu hatırlamanı isterim; çünkü onlar tutsaklık altında yaşıyorlardı ve İbrahim'in Tanrı'sından ve İshak'ın Tanrı'sından ve Yakup'un Tanrı'sından başka hiç kimse onları kurtaramazdı; şüphesiz ki onları sıkıntıdan kurtaran O'dur.

3 Ve şimdi, ey oğlum Helaman, işte sen daha gençsin ve bu nedenle senden sözlerimi din-

lemenin ve benden öğrenmenini diliyorum; çünkü biliyorum ki Tanrı'ya güvenen herkes yaşadıkları denemelerde, zorluklarda ve sıkıntılarda desteklenecek ve son günde yukarı kaldırılacaktır.

4 Bunu kendiliğimden bildiğimi düşünmemi istemem; bilgim maddi değil, manevîdir; dünyasal düşüncelerden değil, Tanrı'dan gelmiştir.

5 Şimdi işte sana söylüyorum: Eğer Tanrı'dan doğmamış olsaydım, bu şeyleri bilemezdim; ama Tanrı, kutsal meleğinin ağzından bana bu şeyleri bildirdi; ama lâıyk olduğum için değil.

6 Çünkü ben, Mosiya'nın oğullarıyla beraber Tanrı'nın Kilisesi'ni yok etmek için dolaşıyordum; ama işte, Tanrı kutsal meleğini göndererek bizi yolumuz üzerinde durdurdu.

7 Ve işte, melek gök gürültüsünü andıran bir sesle bize konuştu ve ayağımızın altındaki her yer sarsıldı; ve hepimiz yere düştük; çünkü Rab korkusu üzerimize çökmüştü.

8 Fakat işte, ses bana: "Ayağa kalk!" dedi. Ve ben doğrulup ayağa kalktım ve meleği gördüm.

9 Ve melek bana: "Sen kendi ölümüne razı olsan bile, bir daha Tanrı'nın Kilisesi'ni yok etmeye çalışma!" dedi.

10 Ve öyle oldu ki yere düştüm ve üç gün üç gece ne ağzımı açabildim ne de elimi ayağımı kımıldatabildim..

11 Ve melek bana daha başka şeyler söyledi; söylenenleri kardeşlerim duydular, ancak ben

duymadım; çünkü “Sen kendi ölümüne razı olsan bile, bir daha Tanrı’nın Kilisesi’ni yok etmeye çalışma!” sözünü işitir işitmez, belki de öleceğim diye, öyle büyük bir korku ve şaşkınlık içinde yere yığıldım ki artık başka bir şey işitmedim.

12 Sonsuz bir acıyla işkence çektim; çünkü ruhum acıların en büyüğünü gördü ve işlediğim bütün günahlar bana işkence ediyordu.

13 Evet işlediğim günah ve kötülüklerin hepsini hatırladım; bu yüzden cehennem azabı çekiyordum; evet, Tanrıma karşı isyan ettiğimi ve O’nun kutsal emirlerini hiçe saydığımı anladım.

14 Evet ve ben, O’nun çocuklarından pek çoğunu öldürmüştüm; başka bir deyişle onları yıkıma sürüklemiştim; evet ve kısacası, o kadar büyük kötülükler işlemiştim ki Tanrı’nın huzuruna çıkma düşüncesi bile ruhumu tarif edilemez bir korkuyla dolduruyordu.

15 Ah keşke Tanrı’nın huzuruna çıkarılıp yaptıklarına göre yargılanacağıma, kovulup hem ruhum hem bedenim yok olsaydı, diye düşündüm.

16 Ve şimdi, üç gün üç gece cehennem ateşiyle yanan bir ruhun çektiği acıları çektim.

17 Ve öyle oldu ki bu şekilde acıyla işkence çekerken, yüreğim işlediğim onca günahın hatırasıyla paramparça olmuşken, işte babamın halka, Tanrı’nın Oğlu olan bir İsa Mesih’in, dünyanın günahları için kefarete etmek üzere geleceğine dair

söylemiş olduğu peygamberliği hatırladım.

18 Şimdi, aklım bu düşüncüyü yakaladığında kalbimden: “Ey Tanrı’nın Oğlu İsa, ölümün sonsuz zincirleri ile sarılıp öd acısı içinde olan bana merhamet et!” diye haykırdım.

19 Ve şimdi işte, bunu düşündüğümde artık acılarımı hatırlayamaz oldum; evet, günahlarım aklıma geldiğinde artık acı duymuyordum.

20 O zaman, ah nasıl da sevindim ve ne fevkalâde bir ışık gördüm; evet, ruhumun sevinci çektiğim ağrılar kadar büyüktü.

21 Evet, oğlum sana derim ki: Çektiğim acıdan daha büyüğü ve kötüsü olamaz. Evet ve yine sana söylüyorum oğlum, diğer tarafta ise benim sevincimden daha güzel, daha tatlı bir şey olamaz.

22 Evet, atamız Lehi nasıl görmüşse ben de Tanrı’yı tahtında otururken görür gibi oldum. O’nun etrafını şarkılar söyleyen ve Tanrı’larını övüyormuş gibi gözüken sayılamayacak kadar büyük bir melek topluluğu sarmıştı; evet ve ruhum orada olmaya can atıyordu.

23 Fakat işte, elim, ayağım yeniden tutmaya başladı; ve ben ayağa kalkıp halka Tanrı’dan doğmuş olduğumu bildirdim.

24 Evet ve o günden şu ana dek, insanları tövbeye getirmek, kendi tattığım müthiş sevinci onlara da tattırmak ve böylece onlar da Tanrı’dan doğup Kutsal Ruh’la dolsunlar diye hiç durmadan çalıştım.

25 Evet ve şimdi işte, ey

oğlum, Rab, emeklerimin meyvesinden dolayı beni çok ama çok sevindiriyor.

26 Çünkü O'nun bana verdiği sözün sayesinde, işte, birçok kişi Tanrı'dan doğdu ve onlar da benim gibi tadıp gözleriyle gördüler; dolayısıyla söylediğim bu şeyleri benim gibi biliyorlar; ve benim bilgim Tanrı'dandır.

27 Ve çektiğim her türlü zorlukta ve sınamada, evet ve her türlü sıkıntıda yalnız bırakılmadım; evet, Tanrı, beni hapisten, zincirlerden ve ölümden kurtardı; evet ve ben O'na güvenirim ve O beni yine kurtaracaktır.

28 Ve ben biliyorum ki, Tanrı beni son günde kendisiyle beraber görkem içinde yaşamam için diriltecektir; evet ve ben O'nu sonsuza dek öveceğim; çünkü O atalarımızı Mısır'dan çıkarıp, Mısırlıların Kızıldeniz'de yutmuştu; ve gücüyle onları vaad edilen diyara götürmüştür; evet ve onları zaman zaman kölelik ve tutsaklıktan kurtarmıştır.

29 Evet ve ayrıca atalarımızı da Yeruşalem ülkesinden çıkarmıştır ve sonsuz gücüyle onları zaman zaman kölelik ve tutsaklıktan kurtarıp bugüne kadar getirmiştir; ve ben onların tutsaklığını hep hatırımda tuttum; evet ve benim gibi sen de onların tutsaklığını hatırında tutmalısın.

30 Fakat işte, oğlum, hepsi bununla bitmiyor; çünkü benim bildiğim gibi sen de bilmelisin ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirdiğin sürece ülkede refaha kavuşacaksın; ve ayrıca şunu da bil ki Tanrı'nın emirlerini yerine

getirmezsen, O'nun huzurundan kovulacaksın. Şimdi bu, Tanrı'nın dediği gibi olacaktır.

37. BÖLÜM

Pirinç levhalar ve diğer kutsal yazılar insanları kurtuluşa kavuşturmak amacıyla korunur—Yaredliler kötülüklerinden dolayı yok edilmiştir—Onların gizli yeminleri ve antlaşmaları halktan uzak tutulmalıdır—Yaptığımız her şeyde Rab'be danışın—Liyahona, Nefililer'e yol gösterdiği gibi Mesih'in sözleri de insanlara sonsuz yaşamın yolunu gösterir. M.Ö. tahminen 74 yılı.

VE şimdi oğlum Helaman sana bana emanet edilen bu kayıtları almanı emrediyorum.

2 Ve ayrıca sana benim yaptığım gibi bu halkın başından geçenleri Nefi Levhaları'na kaydetmeni ve benim koruyup sakladığım bütün bu kutsal şeyleri benim koruduğum gibi senin de korumanı emrediyorum; çünkü bunlar bilgece bir amaç için korunmaktadır.

3 Ve işlenmiş bu yazıları içeren, üzerinde kutsal yazıların bulunduğu, hatta başlangıçtan beri atalarımızın soyağacını gösteren bu pirinç levhalar—

4 İşte, atalarımız bu levhaların korunup bir kuşaktan diğerine aktarılacağına ve her ulusa, sülâleye, dile ve halka ulaşım içindeki sırlar onlar tarafından bilininceye kadar Rab'bin eliyle korunup saklanacağına dair peygamberlik etmişlerdir.

5 Ve şimdi işte, onlar korundukları sürece parlaklıklarını

yitirmeyecek, evet ve parlamaya devam edecektir; evet ve ayrıca kutsal yazıları içeren bu levhaların hepsi her zaman parlak kalacaktır.

6 Şimdi, sen bunu benim bir akılsızlığım olarak düşünebilirsin; fakat işte sana derim ki küçük ve basit şeylerden büyük şeyler doğar ve küçücük şeyler çoğu zaman bilgeleri utandırır.

7 Ve Rab Tanrı, yüce ve sonsuz amaçlarını gerçekleştirebilmek için değişik yollardan çalışır; ve Rab, çok önemsiz gibi gözükken şeylerle bilgeleri utandırır ve birçok insanın kurtulmasını sağlar.

8 Ve şimdi, bu şeylerin bugüne kadar korunması Tanrı'nın hikmetiydi; çünkü işte, onlar bu halkın hafızasını açtı, evet, içlerinden pek çoğuna tuttukları yolun yanlışlığını gösterip canlarının kurtuluşu için onları Tanrı'larının bilgisine getirdi.

9 Evet, sana derim ki bunlar olmasaydı, yani bu levhalar üzerinde bulunan bu kayıtlar olmasaydı, Ammon ve kardeşleri binlerce Lamanlıyı atalarının geleneğinin yanlışlığı konusunda yola getiremezlerdi; evet, bu kayıtlar ve onların sözleri Lamanlılar'ı tövbeye getirmiştir; yani, bunlar onları Tanrıları Rab'bin bilgisine ve Fidyeye ile Kurtarıcıları olan İsa Mesih'le sevinç duymaya getirmiştir.

10 Ve kim bilir belki bunlar sayesinde onlardan ve şimdi günah ve kötülükle yüreklerini sertleştiren bizim dik kafalı Nefili kardeşlerimizden binler-

cesi Kurtarıcılarını tanımaya getirileceklerdir.

11 Şimdi bu sırlar şimdilik bana tümüyle bildirilmemiş olduğundan bu konuda fazla bir şey söylemek istemiyorum.

12 Ve onların bilgece bir amaç için korunup saklandığını söylemekle yetineceğim; bu amacı ise Tanrı biliyor; çünkü O, yaptığı her işte bilgelikle öğüt verir ve O'nun yolları doğrudur; ve O'nun izlediği yol sonsuz bir yuvaraktır.

13 Ey oğlum Helaman, Tanrı'nın emirlerinin ne kadar sıkı olduğunu hatırla, hatırla! Ve O: "Eğer siz emirlerimi yerine getirirseniz, ülkede refaha kavuşacaksınız" demiştir. Fakat siz O'nun emirlerini yerine getirmezseniz, O'nun huzurundan kovulacaksınız.

14 Ve şimdi, ey oğlum, Tanrı'nın gelecek kuşaklara gücünü göstermek için kutsal tuttuğu ve ayrıca kendisinde bulunan bilgece bir amaçla koruyup saklayacağı bu kutsal şeyleri sana emanet ettiğini hatırla.

15 Ve şimdi işte, ben peygamberlik ruhuyla sana söylüyorum ki eğer Tanrı'nın emirlerini çiğnersen, işte, kutsal olan bu şeyler Tanrı'nın gücüyle senden alınacaktır ve sen yelin sürüklediği saman ufağı gibi elenmek üzere şeytana teslim edileceksin.

16 Ancak Tanrı'nın emirlerini tutar, kutsal olan bu şeylere Rab'bin sana emrettiği gibi sahip çıkarsan, (çünkü bu kutsal şeylerle neleri gerçekleştireceğini öğrenmek için her konuda Tanrı'ya danışmalısın) işte ne

dünyanın ne de cehennemini hiçbir gücü bunları senden alamayacaktır; çünkü Tanrı, bütün sözlerini yerine getirecek güçtedir.

17 Çünkü sana vereceği bütün sözleri yerine getirecektir; çünkü atalarımıza verdiği sözleri yerine getirmiştir.

18 Çünkü O atalarımıza, gelecek kuşaklara gücünü göstermek için kendisindeki bilgece bir amaçla bu şeyleri koruyup saklayacağı sözünü vermiştir.

19 Ve şimdi işte Lamanlılar'dan binlercesini gerçeğin bilgisine döndürerek bu amaçlarından birini yerine getirdi; ve gücünü bu kutsal şeylerle göstermiştir ve gücünü bunlarla gelecek kuşaklara da gösterecektir; bu nedenle bunlar korunup saklanacaktır.

20 Bu yüzden oğlum Helaman, sana gayret edip bütün sözlerimi tutmanı ve yazıldığı şekilde Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeni emrediyorum.

21 Ve şimdi sana bu yirmi dört levhadan söz edeceğim. Bunları iyi koru. Öyle ki karanlık dolu işler, sırlar ve onların gizli işleri, yani şu yıkıma uğratılan halkın gizli işleri, bu halkın gözü önüne serilsin; evet, onların bütün cinayetleri ve hırsızlıkları ve yağmacılıkları ve bütün kötülükleri ve iğrençlikleri bu halkın gözü önüne serilsin; evet ve bu çeviricileri de koru.

22 Çünkü işte Rab, halkının karanlık işler çevirmeye başladığını, evet, gizli cinayetler işleyip iğrençlikler yaptığını gördü;

bu nedenle, eğer tövbe etmezlerse yeryüzünden silinip yok edileceklerini söyledi.

23 Ve Rab şöyle dedi: Hizmet-kârım Gazelem için parlayıp karanlığı ışığa çevirecek bir taş hazırlayacağım; böylece bana hizmet eden halkıma bildireceğim, onlara kardeşlerinin işlerini, evet, onların gizli işlerini, karanlık işlerini ve yaptıkları kötülükleri ve iğrençlikleri bildireceğim.

24 Ve şimdi, ey oğlum, bu çeviriciler Tanrı'nın söylediği şu sözün yerine gelmesi için hazırlandı:

25 Onların bütün gizli işlerini ve iğrençliklerini karanlıktan aydınlığa çıkaracağım; ve tövbe etmeyecek olurlarsa onları yeryüzünden silip atacağım; ve onların bütün sırlarını ve iğrençliklerini aydınlığa çıkaracağım; bu ülkeye gelecekte sahip olacak her ulus bunları bilecek.

26 Ve şimdi oğlum, onların tövbe etmediklerini görüyorsunuz; bu yüzden yok edilmişlerdir ve Tanrı'nın sözü de bugüne kadar yerine gelmiştir; evet, onların gizli iğrençlikleri karanlıktan çıkarılıp bize bildirilmiştir.

27 Ve şimdi oğlum, onların bütün yeminlerini, sözleşmelerini ve gizli iğrençlikler yapmak üzere girdikleri anlaşmalarını gizli tutmanı sana emrediyorum; evet ve onların bütün işaret ve acayıplıklarını bu halktan gizleyeceksin; öyle ki onlar bu şeyleri öğrenmesinler, çünkü halkın bilmeden karanlığa düşmesinden ve yok olup gitmesinden korkarım.

28 Çünkü işte, bütün bu ülkenin üzerinde bir lanet vardır; öyle ki karanlığın işçileri tam anlamıyla olgunlaştıklarında, Tanrı'nın gücü hepsinin üzerine ölüm gönderecektir; bu yüzden, bu halkın yok olmasını istemem.

29 Bu nedenle onların yeminleri ve antlaşmaları olan bu gizli planları bu halktan gizleyeceksin ve onlara yalnızca onların kötülüklerini, cinayetlerini ve iğrençliklerini bildireceksin ve halka bu tür kötülüklerden, iğrençliklerden ve cinayetlerden nefret etmelerini öğreteceksin; ve ayrıca onlara bu halkın kendi kötülükleri, iğrençlikleri ve cinayetleri yüzünden yok edilmesini de öğreteceksin.

30 Çünkü işte, onlar günahlarını yüzlerine vurmaya üzere aralarına gelmiş olan Rab'bin her peygamberini öldürdüler; ve onların öldürdüğü peygamberlerin kanı kendilerini öldürenlerden öç alınması için Tanrıları Rab'be yakardı; ve böylece Tanrı'nın yargıları bu karanlığın ve gizli örgütlerin işçileri üzerine geldi.

31 Evet ve onlar tamamıyla olgunlaşmadan önce tövbe etmeyecek olurlarsa, dilerim bu ülke o karanlığın ve gizli örgütlerin işçileri için sonsuza dek hep lanetli olsun ve yok olup gitsinler.

32 Ve şimdi oğlum, sana söylediğim bu sözleri unutma; bu gizli planları bu halka emanet etme, ama onlara günah ve kötülükten sonsuza dek nefret etmelerini öğret.

33 Onlara tövbe edip Rab İsa

Mesih'e iman etmelerini vaaz et; onlara kendilerini alçaltıp yumuşak huylu ve alçakgönüllü olmalarını öğret; onlara Rab İsa Mesih'e olan imanları ile şeytanın her ayartmasına karşı durmalarını öğret.

34 Onlara yumuşak huylu ve alçakgönüllü olmalarını, iyi işlerde bulunmaktan yılmamayı öğret; çünkü ruhu huzur bulacak olan kimseler bunlardır.

35 Ey oğlum bunları unutma ve genç yaşta akıl öğren; evet, Tanrı'nın emirlerini tutmasını daha gençken öğren.

36 Evet ve geçimini sağlamak için her konuda Tanrı'ya yakar; evet, her işin Rab için olsun ve her nereye gidersen gidişin Rab için olsun; evet, bütün düşüncelerin Rab'be yönelmiş olsun; evet, yüreğindeki sevgi sonsuza dek Rab'be olsun.

37 Sen her işinde Rab'be akıl danış ve O seni hayırlı işlere yönletecektir; evet, gece yatacağın zaman, Rab için yat ki Rab seni uyurken korusun; ve sabah kalkıtığında, yüreğin Tanrı'na şükranla dolsun; ve eğer bu dediklerimi yaparsan, son günde yukarı kaldırılacaksın.

38 Ve şimdi oğlum, atalarımızın küre ya da kılavuz adını verdikleri şey hakkında söyleyeceklerim var—daha doğrusu atalarımız buna tercümesi pusula anlamına gelen Liyahona adını vermişlerdir; ve bunu Rab hazırlamıştır.

39 Ve işte, böyle ince bir işçilikle yapılmış bir şeyi insanoğlu yapmış olamaz. Ve işte bu, atalarımızın çölde gidecekleri

yolu onlara göstermek için hazırlanmıştı.

40 Ve bu pusula onların Tanrı'ya olan inançlarına göre işliyordu; bu nedenle onlar gidecekleri yolu bu işlerle Tanrı'nın kendilerine gösterebileceğine inandıklarında, işte istedikleri oldu; dolayısıyla Tanrı'nın gücüyle bu mucizelyi ve bunun gibi daha birçok mucizelyi her gün gerçekleştirebilir oldular.

41 Bu mucizeler önemsiz sayılacak yollarla oldu, ancak onlara olağanüstü işler gösterdi. Onlar tembeldiler ve iman edip gayret göstermeyi unuttular; işte o zaman, o harikulâde işlerin sonu geldi ve yollarında ilerleyemediler.

42 Bu yüzden, işledikleri günahlar yüzünden çölde kaldılar, yani dosdoğru ilerleyemediler; ve açlık ve susuzluk çektiler.

43 Ve şimdi ey oğlum, bu şeylerin gölgesiz olmadıklarını anlamamı isterim; çünkü atalarımız uyuşuk davranıp bu pusulaya dikkat etmedikleri için (şimdi bunlar gelip geçici şeylerdi), bolluk ve bereket göremediler; ruhsal konularda da durum değişmez.

44 Çünkü işte, atalarımızın vaadedilen diyara giden doğru yolu kendilerine gösteren bu pusulaya dikkat etmeleri ne kadar kolay idiyse, sonsuz saadete giden doğru yolu sana gösterecek Mesih'in sözlerini dinlemek de o kadar kolaydır.

45 Ve dediğim gibi şimdi burada bir benzetme söz konusu değil midir? Çünkü, gösterdiği yönü izleyen atalarımızı bu kı-

lavuz kuşkusuz nasıl vaadedilen diyara getirmişse, Mesih'in sözleri de, eğer onların göstereceği yolu izlersek, bizi bu üzüntü vadisinden çok daha iyi olan vaadedilmiş bir diyara götürecektir.

46 Ey oğlum, yolun kolay oluğu yüzünden tembel olmaya-
lım; çünkü atalarımız için de durum buydu; çünkü onlar için böyle bir yol hazırlanmıştı; öyle ki onlar baktıkları zaman yaşayacaklardı; bizim için de durum budur. Yol hazırlanmıştır ve biz bakarsak, sonsuza dek yaşayabiliriz.

47 Ve şimdi oğlum, bu kutsal şeyleri özenle koru; evet, gözünü Tanrı'dan ayırmamaya dikkat et ve yaşa. Gidip bu halka sözü bildir ve ciddi ol. Oğlum, hoşça kal.

Alma'nın, oğlu Şiblon'a emirleri.

38. Bölüm'ün sonuna kadar.

38. BÖLÜM

Şiblon, doğruluk uğruna eziyet çeker — Kurtuluş, dünyanın yaşamı ve ışığı olan Mesih'tedir — Bütün tutkularınızı dizginleyin. M.ö. tahminen 74 yılı.

OĞLUM, sözlerime kulak ver; çünkü Helaman'a söylediğim gibi sana da söylüyorum: Tanrı'nın emirlerini yerine getirdiğin sürece ülkede refaha kavuşacaksın; ve Tanrı'nın emirlerini yerine getirmediğin zaman da onun huzurundan kovulacaksın.

2 Ve şimdi oğlum, Tanrı'ya bağlılıkta gösterdiğin kararlılık, ümit ederim, beni çok sevindirecek; çünkü genç yaşta Rab Tanrı'na bakmaya başladığın gibi, onun emirlerini dinlemeyi sürdürdüğünü umuyorum; çünkü ne mutlu sonuna kadar dayanan kişiye!

3 Ey oğlum sana derim ki Zoram halkı arasındayken gösterdiğin bağlılık ve gayret ve sabır ve dayanıklılıktan dolayı beni daha önce çok sevindirdin.

4 Çünkü senin zincire vurulmuş olduğunu biliyorum; evet ve ayrıca Tanrı'nın sözü uğruna taşlandığını da biliyorum; ve bütün bunlara sabırla dayandın, çünkü Rab seninleydi ve şimdi biliyorsun ki seni kurtaran Rab'di.

5 Ve şimdi oğlum Şiblon, hatırlamanı isterim ki Tanrı'ya olan güvenin ölçüsünde geçirdiğin denemelerden, zorluklardan ve üzüntülerden kurtulacak ve son günde yukarı kaldırılacaksın.

6 Şimdi oğlum, bunları kendiliğimden bildiğimi sanmanı istemem; bunları bana bildiren Tanrı'nın bende bulunan Ruhu'dur; çünkü ben Tanrı'dan doğmamış olsaydım, bu şeyleri bilemezdim.

7 Ama işte, Rab yüce merhametiyle halkı arasındaki yıkım işini bırakmamı bana bildirmek üzere meleğini gönderdi; evet ve bir melekle yüz yüze geldim ve o benimle konuştu; ve onun sesi gök gürültüsünü andırıyor-du; ve her yer sarsıldı.

8 Ve öyle oldu ki üç gün üç gece ruhum en derin acılar ve

ıstırap içinde yandı kavruldu; ve Rab İsa Mesih'e yakarıp merhametini dileyinceye kadar günahlarımdan asla bağışlanmadım. Ama işte, O'na yalvardım ve ruhum huzura kavuştu.

9 Ve şimdi oğlum, bunu sana akıl öğrenesin; insanlığın kurtulabilmesi için Mesih'in ve O'nun aracılığı olmadan başka bir yol ya da çarenin olmadığını benden öğrenesin diye söyledim. İşte O, dünyanın hayatı ve nurudur. İşte O, hakikatin ve doğruluğun sözüdür.

10 Ve şimdi sözü öğretmeye başladığın gibi sürdürmeni dilerim ve her konuda gayretli ve ölçülü olmanı isterim.

11 Sakın kendini gurura kap-tırma; evet, sakın kendi geliştiğ-in ve gücünle övünme.

12 Atılğan ol, ama buyurucu olma; ayrıca yüreğinin sevgiyle dolması için bütün tutkularını dizginlemeye özen göster; tembellikten uzak durmaya dikkat et.

13 Zoramlılar gibi dua etme; çünkü gördüğün gibi onlar insanlar tarafından duyulmak ve bilgelikleriyle övünmek için dua ederler.

14 "Ey Tanrım, kardeşlerimizden daha iyi olduğumuz için sana şükürler olsun" demek yerine "Ya Rab, sana layık olamadım beni bağışla ve kardeşlerimi hatırlayıp onlara merhamet göster" de—evet, Tanrı'nın önünde değersizliğini her zaman kabul et.

15 Ve Rab, ruhunu kutsayıp seni son günde krallığına kabul etsin. Orada huzur içinde

oturasın. Şimdi, oğlum, git ve bu halka sözü öğret! Ciddi ol oğlum, hoşça kal.

Alma'nın, oğlu Koriyantón'a emirleri.

39. Bölüm'ün başından
42. Bölüm'ün sonuna kadar.

39. BÖLÜM

Cinsel günah iğrençliktir—Koriyantón'un günahları Zoramlılar'ın sözü kabul etmesini engeller—Mesih'in fidiye ile kurtarışı kendisinden önce gelen imanlıları da kapsar. m.ö. tahminen 74 yılı.

VE şimdi oğlum, sana, kardeşine söylediğimden daha başka söyleyeceklerim var; çünkü işte sen, kardeşinin Tanrı'nın emirlerini tutmadaki kararlılığını, bağlılığını ve gayretini görmedin mi? İşte o, sana iyi bir örnek olmadı mı?

2 Çünkü sen, Zoram halkı arasındayken benim sözlerime kardeşinin gösterdiği özeni göstermedin. Şimdi sana karşı olduğum konu şu: Sen kendi gücün ve bilgeliğinle övünmeyi bırakmadın.

3 Ve bununla da kalmayıp, oğlum, bana yürekler acısı veren bir şey yaptın; çünkü sen rahiplik görevini bırakıp Lamanlılar'ın sınırları içindeki Siron ülkesine, fahişe İzabel'e gittin.

4 Evet, o birçok kişinin yüreğini çalmıştır; fakat bu senin için bir mazeret değildi oğlum. Senin, sana emanet edilen göreve sadık kalman gerekirdi.

5 Oğlum, bunların Rab'bin gözünde bir iğrençlik olduğunu bilmez misin? Evet, masum kanı dökmekten veya Kutsal Ruh'u inkâr etmekten sonra bütün günahların en iğrenci olduğunu bilmez misin?

6 Çünkü işte, eğer sen Kutsal Ruh'u bir kere içinde yer aldıktan sonra inkâr edersen ve O'nu inkâr ettiğini biliyorsan, işte bu bağışlanmayacak bir günahdır; evet ve kim Tanrı'nın ışığı ve bilgisi altında cinayet işlerse, onun bağışlanması kolay değildir; evet, sana derim ki oğlum, o kişinin bağışlanması kolay değildir.

7 Ve şimdi oğlum, Tanrı'dan diledim ki keşke bu kadar büyük bir suç işlememiş olsaydın. Eğer senin iyiliğin için olmasaydı, suçların üzerinde bu kadar durup da ruhuna böylesine eziyet etmezdim.

8 Fakat işte suçlarını Tanrı'dan gizleyemezsin ve tövbe etmedikçe, bunlar son günde sana karşı tanıklık edecektir.

9 Şimdi oğlum, dilerim tövbe edip günahlarından vazgeçer ve gözlerinin tutkusunun peşinden daha fazla koşmazsın; dilerim bütün bu hususlarda kendine hakim olursun; çünkü bunu yapmazsan hiçbir şekilde Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamazsın. Ah oğlum, bunları hatırla ve bunlardan kendini sakınmayı görev bil.

10 Ve sana yaptığın işlerde ağabeylerine danışmayı görev bilmeni emrediyorum; çünkü işte sen gençlik yıllarındasın ve ağabeylerin tarafından

kollanmaya ihtiyacın var. Ve onların öğütlerine kulak ver.

11 Kendini boş ve aptalca şeylere kaptırma; şeytanın senin yüreğini o kötü fahişelerin ardından sürüklemesine bir daha izin verme. İşte ey oğlum, Zoramlılar'a ne kadar büyük bir kötülük yaptın; çünkü onlar senin davranışını gördükten sonra benim sözlerime inanmak istemediler.

12 Ve şimdi Rab'bin Ruhu bana şöyle diyor: Çocuklarına iyilik etmelerini emret ki, birçok insanın yüreğini yok olmaya sürüklemesinler; bu yüzden ey oğlum, Tanrı korkusuyla, sana kötülüklerinden vazgeçmeni emrediyorum.

13 Bütün aklın, gücün ve kuvvetinle Rab'be dönmeni ve hiç kimsenin yüreğini daha fazla kötülük yapmaya sürüklemeni, fakat onlara dönerek hatalarını ve yapmış olduğun haksızlıkları kabul etmeni emrediyorum.

14 Bu dünyanın zenginliklerinin ve boş şeylerinin peşinde koşma; çünkü işte, onları yanında götüremezsin.

15 Ve şimdi de oğlum, Mesih'in gelişi ile ilgili olarak sana birkaç şey söylemek istiyorum. İşte sana derim ki dünyanın günahlarını kaldırmak üzere muhakkak gelecek olan O'dur; evet, O, halkına kurtuluş müjdesini bildirmeye gelecektir..

16 Ve şimdi ey oğlum, bu halka bu sevindirici haberi duyurup onların zihinlerini hazırlamak üzere çağrıldığın görev buydu; ya da başka bir deyişle, kurtu-

luşun onlara gelebilmesi için çağrıldın; öyle ki O geldiği zaman sözü dinlemeleri için kendi çocuklarının zihinlerini hazırlayabilsinler.

17 Ve şimdi aklını bu konuda biraz rahatlatayım. İşte, sen bunların bu kadar önceden bilinmesine şaşıyorsun. İşte sana derim ki şu anda yaşayan bir can Tanrı'ya göre, Mesih'in geleceği zamandaki can kadar değerli değil midir?

18 Fidyeye ile kurtuluş planının bu halkın çocuklarına olduğu kadar, kendilerine de bildirilmesi gerekli değil midir?

19 Rab'bin bir meleşini gönderip bu sevindirici haberleri bize şimdi bu zamanda açıklaması, çocuklarımıza ya da O'nun gelişinden sonra açıklaması kadar kolay değil midir?

40. BÖLÜM

Mesih bütün insanların dirilişini gerçekleştirecektir—Doğru yaşamış olan ölümler Dinlenme Yeri'ne ve kötüler de dış karanlığa gidip dirilecekleri günü bekleyeceklerdir—Dirilişte bütün her şey kendine uygun mükemmel yapısına geri döndürülecektir. M.Ö. tahminen 74 yılı.

ŞİMDİ oğlum, sana söyleyeceğim bir kaç şey daha var; çünkü senin aklının, ölümlerin dirilişi konusunda rahatsız olduğunu görüyorum.

2 İşte sana derim ki Mesih'in gelişinden önce ölümden diriliş yoktur, yani bir başka deyişle şunu demek istiyorum ki bu

ölümlü beden ölümsüzlüğü; bu çürüme çürümezliği giymeyecektir.

3 İşte O, ölümlerin dirilişini gerçekleştirecektir. Fakat işte, öğlum, ölümden dirilme henüz gelmemiştir. Şimdi sana bir sır vereyim; aslında saklı tutulan nice sırlar vardır ki onları Tanrı'nın kendisinden başka hiç kimse bilmez. Fakat benim Tanrı'dan bilmek için gayretle sorduğum bir şey vardı ki sana onu göstereceğim; bu, ölümden sonra dirilme ile ilgilidir.

4 İşte herkesin ölümden sonra dirileceği bir zaman kararlaştırılmıştır. Şimdi bunun ne zaman geleceğini hiç kimse bilmez, kararlaştırılmış olan zamanı ancak Tanrı bilir.

5 Şimdi insanların ölümden sonra dirilmeleri bir kere mi, ikinci kere mi, yoksa üçüncü kere mi olacak, bu o kadar önemli değildir; çünkü Tanrı bütün bunları bilir; ve benim için böyle olacağını bilmek, yani herkesin ölümden dirileceği bir zamanın kararlaştırılmış olduğunu bilmek yeterlidir.

6 Şimdi ölüm zamanı ile diriliş zamanı arasında bir süre olması gerekmektedir.

7 Ve şimdi bu ölüm zamanı ile diriliş için kararlaştırılmış olan zamana kadar insanların ruhlarına ne olacağını sormak istiyorum.

8 Şimdi insanların ölümden dirilmesi için birden fazla kararlaştırılmış bir zamanın olup olmaması o kadar önemli değildir; çünkü herkes bir seferde ölmeyecektir ve bu da

önemli değildir; Tanrı katında her şey bir tek gün gibidir ve zaman yalnızca insanlar için ölçülüdür.

9 Bu nedenle, insanların ölümden sonra tekrar dirilecekleri bir zaman kararlaştırılmıştır ve ölüm zamanı ile dirilme zamanı arasında bir süre vardır. Ve şimdi, benim Rab'den öğrenmek için gayretle sorduğum husus, bu süre zarfında insanların ruhlarına ne olduğudur; ve ben şimdi şunu biliyorum.

10 Ve bütün insanların dirilecekleri zaman geldiğinde, onlar Tanrı'nın insan için kararlaştırılmış olan bütün süreleri bildiğini göreceklerdir.

11 Şimdi, ruhun ölüm ile diriliş arasındaki durumu hakkında; işte, bir melek tarafından bana bütün insanların ruhlarının bu ölümlü bedenden ayrılır ayrılmaz, evet, iyi ya da kötü olsun, bütün insanların ruhlarının eve, onlara hayat vermiş olan Tanrı'nın yanına götürüleceği bildirilmiştir.

12 Ve o zaman öyle olacak ki doğruların ruhları Dinlenme Yeri denilen büyük bir mutluluk durumuna, çektikleri tüm sıkıntılardan, kaygı ve üzüntülerden dinlenecekleri bir dinlenme durumuna, bir huzur durumuna kabul edilecektir.

13 Ve o zaman öyle olacak ki kötülerin ruhları, evet, kötü olanların—çünkü işte, onlar Rab'bin Ruhundan hiçbir pay ya da nasip alamamıştır; çünkü işte, onlar iyi işler yerine kötü işleri seçmişlerdir; bu yüzden şeytanın ruhu onların

içine girmiş ve onların evine sahip olmuştur—ve bunlar dışarıdaki karanlığa atılacaktır; orada ağlama, inleme ve diş gıcirtısı olacaktır; ve bunun nedeni kendi kötülüklerinden dolayı ve şeytanın isteği üzerine tutsak olarak götürülmüş olmalarıdır.

14 İşte, kötülerin ruhlarının durumu budur; evet, onlar karanlıkta ve berbat bir durumda korkuyla, Tanrı'nın gazabının ateşli öfkesinin üzerlerine gelmesini beklerler; onlar tekrar dirilecekleri zamana kadar bu durumda böyle beklerlerken, doğrular da Dinlenme Yeri'nde kalacaklardır.

15 Şimdi, ruhun dirilişten önceki bu mutluluk ve sefalet durumunu, ilk dirilme olarak anlayanlar vardır. Evet, ben bu söylenmiş olan sözlere göre, bunun ruhun ya da canın kalkarak mutluluğa ya da sefalete gönderilmesine bir dirilme denilebileceğini kabul ediyorum.

16 Ve işte, Mesih'in ölümlerinin arasından dirileceği zamana kadar yaşamış olan, şu an yaşamakta olan ya da daha sonra yaşayacak olan herkesin dirilmesi anlamına gelen bir ilk dirilmeden de söz edilmiştir.

17 Şimdi bu şekilde sözü edilen bu ilk dirilmenin canların dirilmesi ve onların mutluluk ya da sefalete gönderilmesi olabileceğini sanmıyoruz. Sen de bunun o anlama geldiğini sanmamalısın.

18 İşte, sana derim ki: Hayır. Fakat bu, Adem'in gününden Mesih'in dirilişine kadar ölmüş

olan insanların ruhlarıyla bedenlerinin yeniden birleşmesi anlamına gelir.

19 Şimdi sözü edilmiş olanların, yani kötülerin ve doğruların ruhları ile bedenlerinin bir kerede birleşip birleşmeyeceğini söylemiyorum. Şunu söylemekle yetineyim: Onların hepsi dirilecektir; başka bir deyişle, onların dirilişi Mesih'in dirilişinden sonra ölenlerin dirilmesinden önce olacaktır.

20 Şimdi oğlum, onların dirilişinin Mesih'in dirileceği zaman olacağını söylemiyorum; fakat işte, ben kendi fikrime göre, doğruların ruhları ile bedenlerinin Mesih'in dirildiği zaman ve O'nun göğe yükselişinde yeniden birleşeceğini söylüyorum.

21 Fakat bunun, O dirildiği zaman mı, yoksa daha sonra mı olacağını söylemiyorum; fakat şu kadarını söyleyeyim ki, bedeninin ölümü ile dirilişi arasında bir süre ve Tanrı tarafından kararlaştırılmış olan ölümlerin dirilecekleri ve hem ruh hem de bedeninin yeniden birleşeceği ve Tanrı'nın önüne getirilerek yaptıkları işlere göre yargılanacakları zamana kadar ruhun bir mutluluk ya da sefalet durumu vardır.

22 Evet bu, peygamberlerin ağızlarından söylenmiş olan bu şeylerin eski durumlarına getirilmesini sağlar.

23 Ruh bedene ve beden de ruha iade edilecektir; evet ve bedeninin her parçası ve her eklem kendi bedenine dönecektir; evet, baştaki bir tel saç bile kaybolmayacaktır; fakat her şey

kendi uygun ve mükemmel yapısına dönüştürülecektir.

24 Ve şimdi oğlum, peygamberlerin ağzıyla söylenmiş olan eski duruma dönüş budur.

25 Ve o zaman doğrular, Tanrı'nın Krallığı'nda parlayacaklardır.

26 Fakat işte, kötülerin üzerine korkunç bir ölüm gelir; çünkü onlar doğrulukla ilgili değerlere göre ölürlere; çünkü onlar temiz değildirlere ve temiz olmayan hiçbir şey Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamaz; ancak onlar dışarı atılıp kendi emeklerinin ya da yaptıkları kötü işlerinin meyvelerini yemeye gönderilirler ve bir acı bardağın tortusunu içerler.

41. BÖLÜM

İnsanlar dirildiklerinde sonsuz bir mutluluk ya da sonsuz sefalet durumuna gidecektir—Kötülük hiçbir zaman mutluluk olmamıştır—Şehvet dolu insanlar bu dünyada Tanrı'sızdırlar—Herkes ölümlülükte elde etmiş olduğu huy ve özellikleri taşıyacaktır. M.Ö. tahminen 74 yılı.

VE şimdi oğlum, sana sözü geçen eski duruma dönüş hakkında söyleyeceğim bazı şeyler var; çünkü işte bazı kişiler kutsal yazıları çarpıtmışlar ve bu yüzden doğru yoldan iyice sapmışlardır. Ve senin aklının da bu konuda rahatsız olduğunu görüyorum. Ama işte, sana bunu açıklayacağım.

2 Sana derim ki oğlum, eski duruma getirme planı Tanrı'nın

adaletinin gereğidir; çünkü her şeyin uygun düzenine göre eski durumuna getirilmesi gereklidir. İşte, Mesih'in gücü ve dirilişine göre, insanın ruhunun bedeniyle tekrar birleşmesi ve bedeninin her parçasının eski durumuna geri getirilmesi adil ve gereklidir.

3 Ve Tanrı'nın adaletine göre insanların, yaptıkları işlere göre yargılanması gerekir; ve eğer onların bu hayattaki işleri ve yüreklerinin arzuları iyi olmuşsa, onların son günde de iyi olana döndürülmeleri gerekir.

4 Ve eğer onların yaptıkları işler kötüyse, onlara kötülük iade edilecektir. Bu yüzden her şey kendi doğru düzenine ve kendi doğal yapısına geri döndürülecektir—ölümlülük ölümsüzlükle, çürüme çürümezlikle dirilecektir—kimileri bir tarafta Tanrı'nın Krallığı'nı miras almak için sonsuz mutluluğa dirilitirken, kimileri de diğer tarafta şeytanın krallığını miras almak için sonsuz sefalete diriltileceklerdir—

5 Mutluluk arzuları olan mutluluğa ya da iyilik arzuları olan iyiliğe diriltilecektir; ve kötülük arzuları olan kimse ise kötülüğe diriltilecektir; çünkü bütün gün kötülük yapmayı arzulayan kişi, gece geldiğinde kötülüğünün karşılığını alacaktır.

6 Ve öbür tarafta da durum budur. Eğer kişi günahlarından tövbe edip ömrünün sonuna kadar doğruluğu arzu etmişse, o da doğruluğunun ödülünü alacaktır.

7 Bunlar Rab tarafından fideye

ile kurtarılan kimselerdir; evet, bunlar o sonsuz karanlık geceden kurtarılıp çıkarılanlardır; ve böylece onlar ya dururlar, ya da düşerler; çünkü işte onlar iyilik ya da kötülük yapma konusunda kendi kendilerinin yargıçlarıdır.

8 Şimdi, Tanrı'nın emirleri değiştirilemez; bunun için yol hazırlanmıştır ve kim isterse oradan yürüyüp kurtulabilir.

9 Ve şimdi işte oğlum, bugüne kadar günah işlemek pahasına kendini tehlikeye atmış olduğun bu öğretiler konusunda Tanrı'na karşı başka bir suç işleme tehlikesine girme.

10 İlk duruma geri dönüşten söz edildiği için kendinin günahattan mutluluğa geri getirileceğini sanma. İşte sana derim ki, kötülük hiçbir zaman mutluluk olmamıştır.

11 Ve şimdi oğlum, doğal durumlarında, daha doğrusu bedensel durumlarında olan bütün insanlar diyeyim, öd acılığı içindedirler ve kötülüğün bağları ile bağlanmışlardır; onlar bu dünyada Tanrı'sızdırlar ve Tanrı'nın tabiatına karşı gelmişlerdir; bu yüzden onlar mutluluğun tabiatına karşı bir durumdadırlar.

12 Ve şimdi işte, ilk duruma dönüş sözünün anlamı, doğal durumda olan bir şeyi alıp onu doğal olmayan bir duruma koymak mıdır, yoksa onu tabiatına karşı olan bir duruma mı koymaktır?

13 Ey benim oğlum, durum böyle değildir; ilk duruma dönüş sözünün anlamı, kötülüğü tek-

rar kötülük edene ya da bedenseli tekrar bedensel olana ya da şeytanlığı tekrar şeytan olana iade etmektir; iyiyi tekrar iyi olana, doğruyu tekrar doğru olana, âdili tekrar âdil olana, merhameti tekrar merhametli olana geri döndürmektir.

14 Bu yüzden oğlum, kardeşlerine karşı merhametli olmaya özen göster; adaletle hareket et, doğrulukla yargıla ve sürekli olarak iyilik yap; ve eğer bütün bunları yaparsan, o zaman ödülünü alacaksın; evet, merhamet sana tekrar geri verilecektir; adalet sana tekrar geri verilecektir; doğru yargı sana tekrar geri verilecektir; ve sen tekrar iyilikle ödüllendirileceksin.

15 Çünkü gönderdiklerin sana tekrar geri dönüp eski durumuna gelecektir; dolayısıyla eski duruma dönüş sözü günahkârı daha çok suçlayarak onu hiçbir şekilde haklı çıkarmaz.

42. BÖLÜM

Ölümlülük insanların tövbe edip Tanrı'ya hizmet etmelerine imkan tanıyan bir sınaama dönemidir—Düşüş bütün insanlığın üzerine bedensel ve ruhsal bir ölüm getirmiştir—Fidye ile kurtuluş tövbe ile gelir—Tanrı'nın kendisi dünyanın günahlarına kefarete edecektir—Merhamet tövbe edenler içindir, tövbe etmeyenler ise Tanrı'nın adaleti ile karşı karşıyadır—Merhamet kefareten dolayı gelir—Sadece gerçek tövbe kârlar kurtulacaktır. M.Ö. tahminen 74 yılı.

VE şimdi oğlum, senin zihnini

kurcalayan ve anlayamadığın daha başka şeyler olduğunu görüyorum—bu, günahkârın cezalandırılmasında Tanrı'nın adaleti ile ilgilidir; çünkü aklından günahkârın bir sefalet durumuna gönderilmesinin haksızlık olduğunu düşünmeye çalışıyorsun.

2 Şimdi işte oğlum, bunu sana açıklayacağım. Çünkü işte, Rab Tanrı ilk anne ve babamızı yaratılmış oldukları toprağı işlemek üzere Aden bahçesinden çıkardıktan sonra— evet, insanı oradan kovdu ve hayat ağacını korumak için Aden bahçesinin doğu ucuna Kerubileri ve her tarafa dönen alevli bir kılıç yerleştirdi—

3 Şimdi görüyoruz ki insan iyiyi ve kötüyü bilerek, Tanrı gibi olmuştu ve elini uzatıp hayat ağacından alıp yemesin ve sonsuza dek yaşamasın diye Rab Tanrı, meyveden yememesi için Kerubileri ve alevli kılıcı koydu.

4 Ve böylece görüyoruz ki insana tövbe etmesi, evet, tövbe edip Tanrı'ya hizmet etmesi için bir süre, bir sınanma süresi verilmiştir.

5 Çünkü işte, eğer Adem hemen elini uzatıp hayat ağacından yemiş olsaydı, tövbe edecek vakti olmadan Tanrı'nın sözüne göre sonsuza kadar yaşayacaktı; evet ve ayrıca Tanrı'nın sözü boşa çıkacak ve büyük kurtuluş planı da başarısızlığa uğramış olacaktı.

6 Fakat işte, insanın ölmesi kararlaştırılmıştır—bu yüzden onların hayat ağacından mahrum

edildikleri gibi, yeryüzünden de kovulmaları gerekiyordu—ve insan sonsuza dek kayıp, evet, düşmüş insan oldu.

7 Ve şimdi sen bununla görüyorsun ki ilk anne babamız hem bedensel hem de ruhsal olarak Rab'bin huzurundan mahrum kaldılar; ve böylece onların kendi iradelerine göre hareket etmek zorunda kaldıklarını görüyoruz.

8 Şimdi işte, insanın bu bedensel ölümden kurtarılması uygun değildi; çünkü bu, büyük mutluluk planını yok ederdi.

9 Dolayısıyla ruh hiçbir zaman ölemeyeceği için ve düşüş bütün insanlığın üzerine hem bedensel hem de ruhsal bir ölüm getirdiği için, yani Rab'bin huzurundan mahrum kaldıkları için, insanlığın bu ruhsal ölümden kurtarılması gerekiyordu.

10 Dolayısıyla, onlar tabiatları bakımından bedensel, şehvetli ve şeytanî olduklarından, bu sınanma durumu onlar için bir hazırlanma durumu oldu; bir hazırlık durumu oldu.

11 Ve şimdi oğlum, unutma ki eğer fidiye ile kurtuluş planı olmasaydı, (yani bir kenara atılmış olsaydı) insanlar ölür ölmez, ruhları Rab'bin huzurundan mahrum kalacak ve onlar sefil olacaktı.

12 Ve şimdi, insanın itaatsizliği yüzünden kendi üzerine getirmiş olduğu bu düşkünlük durumundan onları kurtarmanın hiçbir yolu yoktu.

13 Bu nedenle adalete göre, fidiye ile kurtuluş planı ancak

insanların bu sınanma durumunda, evet, bu hazırlık durumunda tövbe etmeleri koşuluyla yerine getirilebilirdi; zira bu koşullar olmasaydı, merhamet adaletin işlerini yok etmedikçe, etkisini gösteremeyecekti. Şimdi, adaletin işleri yok edilemezdi; eğer böyle olsaydı, Tanrı artık Tanrı olamazdı.

14 Ve böylece bütün insanlığın düşmüş olduğunu ve onların adaletin pençesinde bulduklarını, evet, onları sonsuza kadar huzurundan mahrum edip gönderen Tanrı'nın adaletini görüyoruz.

15 Ve şimdi merhamet planı bir kefarete olmadan gerçekleşmezdi; bu yüzden Tanrı'nın bizzat kendisi merhamet planını gerçekleştirip adaletin isteklerini karşılamak üzere dünyanın günahları için kefarete eder; öyle ki Tanrı bunu mükemmel, âdil bir Tanrı ve aynı zamanda merhametli bir Tanrı olmak için yapar.

16 Şimdi ruhun hayatının sonsuz olması gerektiği kadar sonsuz bir cezalandırma olmasaydı, tövbe insanlara gelemezdi; bu ceza, ruhun hayatı gibi sonsuz olan mutluluk planına karşı konulmuştur.

17 Şimdi bir insan günah işlemeyen nasıl tövbe edebilirdi? Eğer hiçbir yasa olmasaydı, nasıl günah işleyebilirdi? Ceza olmadan nasıl bir yasa olabilirdi?

18 Şimdi kararlaştırılmış bir ceza vardır ve insana vicdan azabı veren doğru bir yasa verilmiştir.

19 Şimdi "Bir insan öldürürse o

ölmelidir" diyen bir yasa olmasaydı, o zaman öldüren kimse, ölmekten korkar mıydı?

20 Ve aynı şekilde, eğer günaha karşı hiçbir yasa verilmeseydi, insanlar günah işlemekten hiç korkmazlardı.

21 Ve eğer hiçbir yasa verilmiş olsaydı, insanların günah işlemesi karşısında adalet veya merhamet ne yapabilirdi? Çünkü onların yaratılış üzerinde hiçbir hakları olmayacaktı.

22 Fakat verilmiş olan bir yasa vardır ve ona bağlı olarak ceza vardır ve tövbe verilmiştir; merhamet tövbe ister; yoksa adalet yaratılıştan hakkını isteyip yasa yerine getirir; yasa da cezayı uygular; eğer böyle olmasaydı, adaletin işleri yok edilmiş olurdu ve Tanrı da artık Tanrı olmazdı.

23 Fakat Tanrı, Tanrı olmaktan vazgeçmez ve merhamet tövbekârın üzerinde hak iddia eder; merhamet de kefareten dolayı gelir ve kefarete ölülerin dirilişini gerçekleştirir; ve ölülerin dirilişi de insanları Tanrı'nın huzuruna geri getirir; ve böylece onlar yasa ve adalet gereğince, yaptıkları işlere göre yargılanmak üzere Tanrı'nın huzuruna geri getirilirler.

24 Çünkü işte, adalet bütün gereklerini yerine getirir ve merhamet kendisinin olan her şey üzerinde hak iddia eder; ve böylece gerçekten tövbe etmiş olanların dışında hiç kimse kurtarılmaz.

25 Ne, sen merhametin adaleti soyabileceğini mi sanıyorsun? Sana derim ki: Hayır, zerre

kadar bile değil. Eğer öyle olsaydı, Tanrı artık Tanrı olmazdı.

26 Ve Tanrı, bu şekilde dünyanın kuruluşundan beri hazırlanmış olan büyük ve sonsuz amaçlarını gerçekleştirir. Ve böylece kurtuluş ve insanların fidye ile kurtuluşu ve aynı zamanda onların yıkımı ve sefaleti meydana gelir.

27 Bu yüzden, ey oğlum, gelmek isteyen gelsin ve hayat sularından serbestçe içsin; ve gelmek istemeyen kimse ise gelmeye zorlanmaz; yalnız son günde işlerine göre kendisine geri verilecektir.

28 Eğer kişi, ömrü boyunca kötülük yapmayı arzulayıp tövbe etmemişse, işte, Tanrı'nın iade edişine göre kötülük kendisine geri verilecektir.

29 Ve şimdi oğlum, bu konularda daha fazla rahatsız olmamanı arzu ediyorum; ve seni yalnızca günahların rahatsız etsin ve o sıkıntı da seni tövbeye götürsün.

30 Ey oğlum, Tanrı'nın adaletini bir daha inkâr etmeni istemem. Tanrı'nın adaletini inkâr ederek, günahlarından dolayı en ufak bir noktada bile kendini mazur görmeye çalışma; fakat Tanrı'nın adaletinin, merhametinin ve sabrının yüreğinde tam hüküm sürmesini sağla ve bu seni alçakgönüllülükle yerin tozuna kadar alçaltsın.

31 Ve şimdi ey oğlum, sen Tanrı tarafından sözü bu halka vaaz etmek için çağrıldın. Ve şimdi oğlum, yoluna git, sözü doğrulukla ve ağırbaşlılıkla duyur ki canları tövbeye getirebilesin ve

büyük merhamet planının onların üzerinde hükmü olabilsin. Ve Tanrı da her şeyi sana sözlerime göre versin. Amin.

43. BÖLÜM

Alma'yla oğulları sözü vaaz ederler—Zoramlılar ve diğer Nefili ayrılıkçılar Lamanlı olur—Lamanlılar Nefililer'e karşı savaş açar—Moroni, Nefililer'e koruyucu zırh giydirir—Rab, Alma'ya Lamanlılar'ın savaş stratejisini bildirir—Nefililer evlerini, özgürlüklerini, ailelerini ve dinlerini savunurlar—Moroni'nin ve Lehi'nin orduları Lamanlılar'ın etrafını çevirir. m.ö. tahminen 74 yılı.

VE şimdi, öyle oldu ki Alma'nın oğulları sözü bildirmek üzere halkın arasına çıktı. Ve Alma'nın kendisi de oturup dinlenemedi; ve o da gitti.

2 Şimdi onların vaazları hakkında daha fazla söylemeyeceğiz, ancak şu kadarını söyleyeyim ki peygamberlik ve vahiy ruhuna göre sözü ve gerçeği vaaz ettiler ve çağrılmış oldukları Tanrı'nın kutsal düzenine göre vaaz ettiler.

3 Ve şimdi hakimler yönetiminin on sekizinci yılında Nefililer ile Lamanlılar'ın arasında geçen savaşların öyküsüne dönüyorum.

4 Çünkü işte, öyle oldu ki Zoramlılar Lamanlı oldular; bu yüzden Nefi halkı on sekizinci yılın başlarında Lamanlılar'ın kendilerine saldıracağını anladı; bunun üzerine savaş hazırlığı yaptılar; evet, kendi

ordularını Yerşon ülkesinde bir araya topladılar.

5 Ve öyle oldu ki Lamanlılar binlerce askerleriyle gelip Zoramlılar'ın ülkesi olan Antiyonum ülkesine girdiler; ve onların lideri Zerahemna adında bir adamdı.

6 Ve şimdi Amalekililer aslen ve tabiatça Lamanlılar'dan daha kötü ve cani ruhlu olduğundan, bu yüzden Zerahemna Lamanlılar'ın üzerine başkomutanlar atadı ve onların hepsi Amalekililer ve Zoramlılar'dı.

7 Şimdi Zerahemna bunu onların kendi emellerine alet etmek ve Nefililer'e karşı duydukları kini canlı tutmak için yapıyordu.

8 Çünkü işte, onun planı Lamanlılar'ı Nefililer'e karşı kıskırtıp öfkelendirmektir; bunu onların üzerinde büyük yetki sahibi olabilmek ve ayrıca Nefililer'i köleliğe sokarak onların üzerinde güç kazanmak için yapıyordu.

9 Ve şimdi Nefililer'in amacı ise kendi vatanlarını ve evlerini ve eşlerini ve çocuklarını savunup onları düşmanlarının elinden koruyabilmektir; ve ayrıca kendi hak ve ayrıcalıklarını, evet ve aynı zamanda özgürlüklerini koruyup Tanrı'ya diledikleri şekilde ibadet edebilmektir.

10 Çünkü onlar Lamanlılar'ın eline düşecek olurlarsa, onların Tanrı'ya, gerçek ve yaşayan Tanrı'ya ruh ve doğrulukla ibadet eden herkesi öldüreceklerini biliyorlardı.

11 Evet ve ayrıca Lamanlılar'ın Ammon halkı adını alan kendi kardeşleri Anti-Nefi-Lehi

halkına duydukları aşırı nefreti de biliyorlardı—ve onlar silaha dokunmak istemiyorlardı, evet, bir antlaşma yapmışlardı ve onu bozmak istemiyorlardı—bu nedenle Lamanlılar'ın eline düşecek olurlarsa, bu onların sonu olacaktı.

12 Ve Nefililer onların yok edilmesine izin veremezlerdi; bu nedenle onlara mirasları olarak toprak verdiler.

13 Ve Ammon halkı da Nefililer'in ordularının gereksinimlerini karşılamak için mallarının büyük bir kısmını onlara verdiler; ve böylece Nefililer Laman, Lemuel ve İsmail oğullarından oluşan Lamanlılar'a ve Nefililer'den ayrılmış olan Amalekililer'e, Zoramlılar'a ve Nuh'un rahiplerinin soyundan gelenlere karşı tek başlarına karşı koymak zorundaydılar.

14 Şimdi, bu soylardan gelenlerin sayısı hemen hemen Nefililer kadar vardı; ve böylece Nefililer kardeşleriyle kan dökmek derecesine kadar çarpışmak zorunda kaldılar.

15 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın orduları Antiyonum ülkesinde toplandıklarında, işte Nefililer'in orduları onları karşılamak üzere Yerşon ülkesinde hazır bekliyorlardı.

16 Şimdi Nefililer'in başkanı, başka bir deyişle, Nefililer'in başına başkomutan olarak seçilen adamın—şimdi bütün Nefili ordularının komutası başkomutanın elindeydi—ve onun adı Moroni'ydi;

17 Ve Moroni bütün orduların komutasını ve savaşlarının yö-

netimini üzerine aldı. Ve Nefili ordularının başına başkomutan olarak atandığında henüz yirmi beş yaşındaydı.

18 Ve öyle oldu ki Moroni, Yerşon ülkesi sınırında Lamanlılar'ı karşıladı ve halkı kılıç, pala ve her türlü savaş silahlarıyla donanmıştı.

19 Ve Lamanlı orduları Nefi halkını görünce, daha doğrusu Moroni'nin, halkını göğüs zırhlarıyla ve kol-kalkanlarıyla, evet ve ayrıca başlarını korumak üzere kalkanlarla hazırladığını ve ayrıca onların kalın giysiler giymiş olduklarını görünce—

20 Şimdi Zerahemna'nın ordusu böyle hazırlıklı değildi; onların sadece kılıçları ve palaları, yayları ve okları, taşları ve sapanları vardı; ve bellerine kuşandıkları bir deri parçasının dışında çıplaktılar; evet, Zoramlılar ve Amalekililer'in dışında hepsi çıplaktı.

21 Fakat onların ne göğüs zırhları ne de kalkanları vardı—bu nedenle sayıları Nefililer'den kat kat üstün olmasına rağmen, silahlarından dolayı Nefili ordularından çok korktular.

22 İşte, şimdi öyle oldu ki onlar Yerşon sınırındaki Nefililer'e saldırmaya cesaret edemediler; bu nedenle Antiyonum ülkesinden çöle çıktılar; ve Manti ülkesine gelip bu ülkeyi ele geçirebilmek için ileride bulunan Sidon ırmağının kaynağından geçerek dolambaçlı bir şekilde çölde yol aldılar; çünkü Moroni'nin orduları nereye gittiğimizi bilemez diye düşünüyorlardı.

23 Fakat öyle oldu ki onlar çöle

çıkarak çıkmaz, Moroni, onların ordugâhını gözetlemek üzere çöle casuslar gönderdi; ve Moroni ayrıca Alma'nın peygamberlikleri hakkında bildiği için ona birkaç adamını gönderdi ve ondan Lamanlı ordularına karşı kendilerini savunmak için Nefili ordularının nereye gitmeleri gerektiği konusunda Rab'be danışmasını istedi.

24 Ve öyle oldu ki Rab'bin sözü Alma'ya geldi ve Alma, Moroni'nin habercilerine Lamanlı ordularının çölde dolaşmakta olduğunu, sonra Manti ülkesine geçip halkın zayıf kısmı üzerine saldırı başlatacaklarını bildirdi. Ve bu haberciler gidip bu haberi Moroni'ye teslim etti.

25 Şimdi Moroni, Lamanlılar'ın bir bölümü ülkeye geri dönüp herhangi bir şekilde şehri ele geçirir endişesiyle ordusunun bir kısmını Yerşon ülkesinde bıraktı; ordusunun geri kalan kısmını da alıp Manti ülkesine doğru yürüyüşe geçti.

26 Ve ülkenin bu bölgesinde yaşayan herkesi, Lamanlılar'a karşı topraklarını ve vatanlarını, haklarını ve özgürlüklerini korumak üzere savaşmaları için topladı; dolayısıyla Lamanlılar'ı karşılamaya hazırdılar.

27 Ve öyle oldu ki Moroni, ordusuna çölde Sidon ırmağının batı tarafında bulunan Sidon ırmağının kenarındaki vadide gizlenmelerini emretti.

28 Ve Moroni, Lamanlı ordugâhının geleceği zamanı bilmek için etrafa casuslar yerleştirdi.

29 Ve şimdi Moroni, Lamanlı-

lar'ın niyetini biliyordu; biliyordu ki onların niyeti kendi kardeşlerini öldürmek ya da onları egemenlik altına alıp tutsaklığa düşürmekti, böylece kendileri için bütün ülkede bir krallık kurabileceklerdi.

30 Ve Moroni Nefililer'in tek arzusunun ise vatanlarını, özgürlüklerini ve kiliselerini korumak olduğunu biliyordu; bunu bildiği için de onları hileye başvurarak savunmanın günah sayılmayacağını düşündü; bu nedenle casuslarının sayesinde Lamanlılar'ın geçeceği yolu öğrendi.

31 Bunun üzerine ordusunu ikiye bölüp askerlerinin bir bölümünü vadiye getirerek onları vadinin doğu tarafına ve Ripla tepesinin güney sırtına gizledi.

32 Ve geri kalanları da Sidon ırmağının batı yakasındaki batı vadisine ve Manti ülkesinin sınırlarına dek gizledi.

33 Ve böylece ordusunu istediği gibi yerleştirdikten sonra onları karşılamaya hazırды.

34 Ve öyle oldu ki Lamanlılar tepenin kuzeyinde Moroni'nin ordusunun bir kısmının saklanmış olduğu yere geldiler.

35 Ve Lamanlılar Ripla tepesini aşıp vadiye geldiklerinde ve Sidon ırmağını geçmeğe başladıklarında, tepenin güney tarafında saklanmakta olan ordu, Lehi adındaki bir adam tarafından yönetiliyordu ve o birden ordusunu ileri sürdü ve Lamanlılar'ı doğu yönünde arkadan kuşattı.

36 Ve öyle oldu ki Nefililer'

in arkadan saldırıya geçtiğini gören Lamanlılar dönüp Lehi'nin ordusuyla çarpışmaya başladılar.

37 Ve her iki tarafta da ölüm işi başlamıştı; ancak ölüm Lamanlılar tarafında daha dehşetliydi; çünkü onların çıplak bedenleri hemen hemen her vuruşta ölüm getiren Nefililer'in kılıç ve palalarının güçlü darbelerine karşı korunmasızdı.

38 Oysa öbür tarafta, Nefililer'in arasında ancak arada bir Lamanlılar'ın kılıcıyla yaralanıp kan kaybından düşen oluyordu; Nefililer'in vücutlarının önemli kısımları korunmuş olduğundan, daha doğrusu vücudun hayatî noktaları göğüs zırhları, kalkanları ve miğferleri ile korunmuş olduğundan Lamanlılar'ın darbelerinden kurtuldular; ve böylece Nefililer Lamanlılar'ın arasındaki ölüm işini sürdürdüler.

39 Ve öyle oldu ki içlerinden çoğunun öldürüldüğünü gören Lamanlılar o kadar çok korktular ki sonunda Sidon ırmağına doğru kaçmaya başladılar.

40 Ve onlar Lehi ve adamları tarafından kovalandılar ve Lehi tarafından Sidon sularına kadar sürüldüler; ve Sidon sularını geçtiler. Ve Lehi, ırmağı geçmesinler diye ordusunu Sidon ırmağının kenarında durdurdu.

41 Ve öyle oldu ki Moroni ve ordusu Lamanlılar'ı Sidon ırmağının öbür tarafındaki vadide karşıladı ve üzerlerine saldırıp onları öldürmeye başladı.

42 Ve Lamanlılar onların önünden tekrar Manti ülkesine doğru

kaçtılar ve tekrar Moroni'nin ordusuyla karşılaştılar.

43 Şimdi bu durumda Lamanlılar büyük bir hırsla savaştılar; evet, şimdiye kadar, hatta başından beri Lamanlılar'ın böyle olağanüstü büyük bir kuvvet ve cesaretle savaşmaları asla görülmemiştir.

44 Ve onlar başkomutanları ve liderleri olan Zoramlılar ve Amalekililer tarafından, ayrıca başkomutanları ya da büyük liderleri ve yarbayları olan Zerahemna tarafından gayrete getirildiler; evet, onlar ejderhalar gibi savaştılar ve Nefililer'in çoğu onların eliyle öldürüldü; evet, çünkü Nefililer'in çoğunun miğferlerini yarıdılar, göğüs zırhlarını deldiler ve kollarını kestiler; ve Nefililer'i bu şekilde kızgın öfkeleriyle vurdular.

45 Ancak Nefililer'e ilham veren daha geçerli bir neden vardı; çünkü onlar monarşi ve kuvvet için savaşmıyorlardı, ama yuvaları ve özgürlükleri, eşleri ve çocukları ve sahip oldukları her şey için, evet, ibadet törenleri ve kiliseleri uğruna savaşıyorlardı.

46 Ve onlar Tanrı'larına borçlu hissettikleri görevi yerine getiriyorlardı; çünkü Rab onlara ve ayrıca atalarına şöyle demişti: Birinci ve ikinci saldırı sizin suçunuz olmadığı sürece, düşmanlarınızın sizi öldürmesine izin vermeyeceksiniz.

47 Ve Rab ayrıca: "Ailelerinizi kan dökülmesi pahasına koruyacaksınız" demişti. Dolayısıyla Nefililer bundan dolayı, kendilerini ve ailelerini ve topraklarını, vatanlarını ve haklarını ve

dinlerini savunmak için Lamanlılar'la savaşıyorlardı.

48 Ve öyle oldu ki Moroni'nin adamları Lamanlılar'ın şiddet ve öfkesini gördüklerinde geri çekilip onlardan kaçmak üzereydiler. Ve onların niyetini anlayan Moroni, haberciler salarak onları şu düşüncelerle, evet, vatanlarının, özgürlüklerinin, evet, tutsaklıktan kurtulmalarının düşüncesiyle yüreklendirdi.

49 Ve öyle oldu ki dönüp Lamanlılar'ın üzerine saldırdılar ve hep bir ağızdan Tanrıları Rab'be özgürlükleri için ve kölelikten kurtulmak için yakardılar.

50 Ve kuvvetle Lamanlılar'a karşı durmaya başladılar; ve kendilerini kurtarması için Rab'be yakarmaya başladıkları saatte Lamanlılar önlerinden kaçmaya başladı ve Sidon sularına doğru kaçtılar.

51 Şimdi Lamanlılar sayıca daha fazlaydı, evet, Nefililer'in iki katından daha fazla olmalarına rağmen Sidon nehrinin kenarındaki vadide tek bir vücut halinde toplanıncaya kadar sürüldüler.

52 Bu yüzden Moroni'nin orduları onların etrafını kuşattı; evet, hem de ırmağın her iki tarafından onların etrafını sardı; çünkü işte, doğuda Lehi'nin adamları bekliyordu.

53 Bu nedenle Sidon ırmağının doğusunda Lehi'nin adamlarını ve Sidon ırmağının batısında Moroni'nin ordularını gören Zerahemna dört bir yandan Nefililerce sarılmış olduğunu anlayınca, hepsi korkuya kapıldılar.

54 Şimdi Moroni onların dehşete düştüklerini görünce, adamlarına artık kan dökmemelerini emretti.

44. BÖLÜM

Moroni, Lamanlılar'a barış antlaşması yapmalarını emreder, aksi takdirde hepsi öldürülecektir—Zerahemna öneriyi reddeder ve savaş yeniden başlar—Moroni'nin orduları Lamanlılar'ı yener. M.Ö. tahminen 74-73 yılları.

VE öyle oldu ki onlar durup birkaç adım geriye çekildiler. Ve Moroni Zerahemna'ya şöyle dedi: İşte Zerahemna, biz kan döken insanlar olmak istemiyoruz. Elimize düştüğünü biliyorsun, yine de sizi öldürmek istemiyoruz.

2 İşte, güç kazanmak için kanınızı dökmek üzere sizlerle savaşılmaya gelmedik; hiç kimseyi tutsaklık boyunduruğuna koymayı da arzu etmiyoruz. Oysa sizin bize saldırmamızın asıl nedeni budur; evet ve dinimiz yüzünden bize kızılıyorsunuz.

3 Ama şimdi, görüyorsunuz ki Rab bizimledir; ve görüyorsunuz ki sizi elimize teslim etti. Ve şimdi bunun dinimiz ve Mesih'e olan inancımızdan dolayı olduğunu anlamanızı isterim. Ve şimdi bizim bu inancımızı yıkamayacağınızı görüyorsunuz.

4 Şimdi görüyorsunuz ki bu, Tanrı'ya olan gerçek inançtır; evet, görüyorsunuz ki Tanrı, O'na, inancımıza ve dinimize bağlı kaldığımız sürece

bizi destekleyecek ve bizi gözetip koruyacaktır; ve biz günaha düşmedikçe ve inancımızı inkâr etmedikçe, Rab bizim yok edilmemize asla izin vermeyecektir.

5 Ve şimdi ey Zerahemna, kollarımıza güç verip sizleri yenmemizi sağlayan, her şeye gücü yeten Tanrı adına, imanımız, dinimiz ve ibadet törenlerimiz ve Kilisemiz ve eşlerimizi ve çocuklarımızı korumakla yükümlü olduğumuz kutsal görev, bizi toprağımıza ve vatanımıza bağlayan özgürlük, evet, ayrıca tüm mutluluğumuzu borçlu olduğumuz Tanrı'nın kutsal sözünün korunması ve bizim için en değerli olan her şey adına sana emrediyorum.

6 Evet ve hepsi bu kadar değil; yaşamak uğruna sahip olduğunuz her arzu adına, savaş silahlarınızı bize teslim etmenizi size emrediyorum ki biz sizin kanınızı dökmek istemiyoruz; eğer yolunuza gidip bir daha bize karşı savaşılmaya gelmezseniz, hayatınızı bağışlayacağız.

7 Ve şimdi, eğer bunu yapmazsanız, işte elimizdesiniz ve ben adamlarıma üzerinize saldırmalarını emredeceğim ve onlar vücudunuzda ölüm yaraları açacaklardır; böylece yok olup gideceksiniz; ve o zaman bu halkın üzerinde kimin gücü olacak göreceğiz; evet, kim tutsaklığa getirilecek göreceğiz.

8 Ve şimdi öyle oldu ki Zerahemna bu sözleri işittikten sonra ileriye doğru çıkıp kılıcını, palasını ve yayını Moroni'nin eline teslim etti ve ona şöyle dedi: işte

savaş silahlarımız burada; onları sana teslim ediyoruz; ancak bizim ve çocuklarımızın bozacağını bildiğimiz bir yemini etmeye razı olmayız; savaş silahlarımızı alın ve bizi bırakın çöle gidelim; yoksa kılıçlarımızı bırakmayız; ya ölü-rüz ya da galip geliriz.

9 İşte, biz sizin imanınızdan değiliz; bizi sizin elinize teslim edenin Tanrı olduğuna inanmıyoruz; kurnazlığınız sayesinde kılıçlarımızdan kurtulduğunuzu inanıyoruz. İşte sizi kurtaran göğüs zırhlarınız ve kalkanlarınızdır.

10 Ve şimdi Zerahemna bu sözleri bitirdiğinde, Moroni almış olduğu kılıcı ve savaş silahlarını Zerahemna'ya geri vererek: "İşte, bu tartışmaya burada son vereceğiz."

11 "Şimdi söylemiş olduğum sözleri geri alamam; bu nedenle Rab'bin yaşadığı nasıl gerçekse, bir daha bizimle savaşmaya gelmeyeceğinize dair yemin edip gitmezseniz, burayı terk edemezsiniz. Şimdi nasıl olsa elimizdesiniz, ya önerdiğim koşullara uyacaksınız ya da kanunuzu yere dökacağız" dedi.

12 Ve şimdi Moroni bu sözleri söylediğinde, Zerahemna kılıcını bırakmadı ve Moroni'ye öfkelenerek onu öldürmek üzere ileri atıldı; ama kılıcını kaldırdığında, işte, Moroni'nin askerlerinden biri kılıcına vurup onu yere düşürdü ve kılıcın kabzası kırıldı; ve asker ayrıca Zerahemna'ya da vurup onun kafa derisini yüzdü ve bu deri yere düştü. Ve Zerahemna

önlerinden çekilip askerlerinin arasına gitti.

13 Ve öyle oldu ki orada durup Zerahemna'nın kafa derisini yüzen asker, bu kafa derisini saç tarafından tutup yerden kaldırdı ve onu kılıcının ucuna koydu ve kılıcını Lamanlılar'a doğru uzatarak onlara yüksek sesle şöyle dedi:

14 Savaş silahlarınızı teslim etmezseniz ve barış antlaşması yaparak buradan çekip gitmezseniz, şefinizin kafa derisi olan bu kafa derisi yere düştüğü gibi, siz de aynı şekilde yere serileceksiniz.

15 Şimdi birçok kişi bu sözleri işitip kılıcın ucunda olan kafa derisini görünce korkudan dona kaldı; ve pek çoğu gelip savaş silahlarını Moroni'nin ayaklarının önüne attı ve barış antlaşması yaptılar. Ve antlaşma yapan herkesin çöle gitmesine izin verdiler.

16 Şimdi öyle oldu ki Zerahemna öfkeden kudurmuştu ve askerlerinin geri kalanını Nefililer'e karşı daha büyük bir güçle savaşmaları için kışkırtıp öfkelenirdi.

17 Ve şimdi Lamanlılar'ın inat etmesi Moroni'yi kızdırmıştı; bu nedenle halkına üzerlerine atılıp onları öldürmeleri emri ni verdi. Ve öyle oldu ki onları öldürmeye başladılar; evet ve Lamanlılar ellerinde kılıçları bütün güçleriyle savaştilar.

18 Fakat işte, onların çıplak tenleri ve açık başları Nefililer'in keskin kılıçları karşısında korunmasızdı; evet, işte onlar kılıç darbeleriyle delik deşik edilip

vuruldu; evet ve Nefililer'in kılıçları önünde hızlı bir şekilde yere serildiler ve Moroni'nin askerinin kehanet ettiği gibi silinip süpürülmeye başladılar.

19 Şimdi tümüyle öldürülüp yok edileceklerini anlayan Zerahemna, Moroni'ye bütün gücüyle seslenerek, geri kalanların hayatı bağışlanırsa, kendisinin ve ayrıca halkının onlarla anlaşma yapacağına ve bir daha onlara karşı savaşmaya gelmeyeceklerine dair söz verdi.

20 Ve öyle oldu ki Moroni, halkın arasında devam eden bu ölüm işini yeniden durdurdu. Ve Lamanlılar'dan savaş silahlarını aldı; ve Moroni'yle barış antlaşması yaptıktan sonra çöle gitmelerine izin verildi.

21 Şimdi onların ölümlerinin sayısı çok olduğundan sayılmadı; evet, hem Lamanlılar'dan hem de Nefililer'den ölenlerin sayısı çok büyüktü.

22 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kendi ölümlerini Sidon sularına attılar ve onların cesetleri açıklara sürüklenip denizin derinliklerine gömüldü.

23 Ve Nefililer'in yani Moroni'nin orduları geri çekilerek kendi evlerine ve topraklarına döndüler.

24 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on sekizinci yılı sona ermiş oldu. Ve böylece Nefi Levhaları'na yazılmış olan Alma'nın kayıtları sona erdi.

Helaman'ın hayattayken tutmuş olduğu kayıtlara göre

onun zamanında yaşayan Nefi halkının öyküsü, onların yaptığı savaşlar ve aralarında çıkan anlaşmazlıklar.

45. Bölüm'ün başından
62. Bölüm'ün sonuna kadar.

45. BÖLÜM

Helaman, Alma'nın sözlerine inanır—Alma, Nefililer'in yok olacağına dair peygamberlik eder—Ülkeyi hem kutsar hem de lanetler—Alma, Musa gibi Ruh tarafından göğe alınmış olabilir—Kilise'de anlaşmazlıklar çoğalır. M.Ö. tahminen 73 yılı.

İŞTE, şimdi öyle oldu ki Nefi halkı, Rab bir kez daha kendilerini düşmanlarının ellerinden kurtardığı için son derece sevindi; bu nedenle Tanrıları Rab'be şükranlarını sundular; evet ve çok oruç tutup dua ettiler ve büyük bir sevinçle Tanrı'ya ibadet ettiler.

2 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılında Alma kendi oğlu Helaman'a gelip ona: "Bugüne kadar tutulan kayıtlarla ilgili sana söylediğim sözlerime inanıyor musun?" dedi.

3 Ve Helaman ona: "Evet, inanıyorum" dedi.

4 Ve Alma yeniden: "Gelecek olan İsa Mesih'e inanıyor musun?" dedi.

5 Ve o: "Evet, söylediğin her söze inanıyorum" dedi.

6 Ve Alma yeniden ona: "Emirlerimi yerine getirecek misin?" dedi.

7 Ve Helaman: "Evet, emirlerini tüm kalbimle yerine getireceğim" dedi.

8 O zaman Alma ona şöyle dedi: Ne mutlu sana! Ve Rab seni bu ülkede refaha kavuşturacak.

9 Fakat işte, sana peygamberlikte bulunacağım bazı şeyler var; ama sana peygamberlik edeceğim şeyleri kimseye bildirmeyeceksin; evet, sana peygamberlik edeceğim şeyler ancak yerine geldikten sonra bildirilecektir; bu yüzden söyleyeceğim sözleri yaz.

10 Ve söyleyeceklerim şudur: İşte, bendeki vahiy ruhuna göre şunu algılıyorum ki bu aynı halk, yani Nefililer, İsa Mesih onlara göründükten dört yüz yıl sonra inançlarını kaybedecektir.

11 Evet ve o zaman, Nefi halkının sonu gelinceye kadar savaşlar ve salgın hastalıklar, evet, kıtlıklar ve cinayetler görülecektir.

12 Evet ve bunlar olacak; çünkü inançlarını yavaş yavaş kaybedecekler ve karanlık işlerin, şehvetin ve her türlü kötülüğün içine düşecekler; evet, sana derim ki onlar o kadar büyük nur ve bilgiye karşı günah işleyecekleri için, evet, sana söylüyorum, o günden başlayarak dördüncü kuşak tümüyle yok olmadan bu büyük kötülük gelecektir.

13 Ve o büyük gün geldiğinde, işte, şimdi hayatta olanların ya da şu anda Nefi halkı arasında sayılanların soyunun bir daha Nefi halkının arasında sayılmayacağı zaman çok hızlı bir şekilde gelecektir.

14 Fakat bu büyük ve korkunç günde yok olmayıp sağ kalan herkes Lamanlılar'ın arasında sayılacak ve Rab'bin öğrencileri adıyla anılacak birkaç kişi dışında herkes onlar gibi olacaktır; ve Lamanlılar Rab'bin öğrencileri yok oluncaya kadar onların peşinden koşacaktır. Ve şimdi, bu peygamberlik kötülük yüzünden yerine gelecektir.

15 Ve şimdi öyle oldu ki Alma bu şeyleri Helaman'a söyledikten sonra onu ve diğer oğullarını da kutsadı; ve doğrular için dünyayı da kutsadı.

16 Ve Alma şöyle dedi: Rab Tanrı şöyle diyor. Ülke, evet, bu ülke zamanı geldiğinde, kötülük işleyen her ulusun, sülalenin, dilin ve halkın yok olup gitmesi için lanetlensin; ve dediğim gibi de olacaktır; çünkü ülkemiz üzerinde olan Tanrı'nın laneti ve bereketi budur; çünkü Rab günaha hiçbir şekilde müsaade gözüyle bakamaz.

17 Ve şimdi Alma bu sözleri söyledikten sonra, Kilise'yi, evet, bundan böyle imanda sıkı duracak olan herkesi kutsadı.

18 Ve Alma bunu yaptıktan sonra Melek ülkesine gidiyor muş gibi Zarahemla ülkesinden ayrıldı. Ve öyle oldu ki ondan bir daha haber alınamadı; onun nasıl öldüğü veya nereye gömüldüğü konusunda hiçbir şey bilmiyoruz.

19 İşte şunu biliyoruz ki o doğru bir insandı; ve Kilise'de onun aynı Musa gibi Ruh tarafından göğe alındığı ya da Rab'bin

eliyle gömüldüğü sözü yayıldı. Fakat işte, kutsal yazılar Rab'bin Musa'yı kendi yanına aldığını söyler; ve biz Alma'yı da ruhta kendi yanına aldığını sanıyoruz; dolayısıyla bu yüzden onun ölümü ve gömülmesi hakkında hiçbir şey bilmiyoruz.

20 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılının başında, Helaman sözü vaaz etmek üzere halkın arasına çıktı.

21 Çünkü işte, Lamanlılar'la yaptıkları savaşlar ve halkın arasında çıkan birçok önemsiz bozuşma ve karışıklıktan dolayı, Tanrı sözünün aralarında bildirilmesi gerekiyordu; evet ve bütün Kilise'nin düzenlenmesi gerekiyordu.

22 Bu yüzden Helaman ve kardeşleri Kilise'yi bütün ülkede yeniden düzene sokmak için yola çıktılar, evet, Nefi halkının sahip olduğu bütün ülkede bulunan her şehre gittiler. Ve öyle oldu ki bütün ülkede her kilisenin üzerine rahipler ve öğretmenler atadılar.

23 Ve şimdi, öyle oldu ki Helaman ve kardeşleri kiliselere rahipler ve öğretmenler atadıktan sonra üyelerin arasında anlaşmazlıklar çıktı; ve onlar Helaman ve kardeşlerinin sözlerini dinlemek istemediler.

24 Ne var ki çok büyük zenginliklerinden dolayı gururlanıp yüreklerinde böbürlendiler; bu yüzden kendi gözlerinde zengin oldular ve Tanrı'nın önünde dosdoğru yürümeleri için kendilerine söylenen sözleri dikkate almadılar.

46. BÖLÜM

Amalikiya kral olmak için bir komplo düzenler—Moroni, Özgürlük Hakkı'nı göğe kaldırır—Dinlerini savunmaları için halkı bir araya toplar—Gerçekten inananlara "Mesih'e İnananlar" denir—Yusuf'un soyundan geri kalanların bir kısmı korunacaktır—Amalikiya ve ayrılıkçılar Nefi ülkesine kaçarlar—Özgürlük davasını desteklemeyenler ölüme mahkûm olur. m.ö. tahminen 73-72 yılları.

VE öyle oldu ki Helaman'ın ve kardeşlerinin sözlerini dinlemek istemeyen herkes kendi kardeşlerine karşı birlik oldular.

2 Ve şimdi işte, o kadar çok öfkelenmişlerdi ki onları öldürme kararı aldılar.

3 Şimdi kendi kardeşlerine karşı öfkelenenlerin lideri büyük ve güçlü bir adamdı; ve onun adı Amalikiya idi.

4 Ve Amalikiya kral olmak istiyordu ve yanındaki öfkeli halk da onun kral olmasını istiyordu; ve ülkede bulunan alt yargıçlar bu halkın büyük bir kısmını oluşturuyordu ve onların isteği güç kazanmaktı.

5 Ve onlar Amalikiya'nın yağcı sözleriyle yönlendiriliyorlardı; eğer onu destekleyip kral olmasını sağarlarsa, o da onları halkın başına yönetici yapacaktı.

6 Böylece onlar Helaman'ın ve kardeşlerinin vaazlarına rağmen, Amalikiya'nın kışkırtmalarına alet olup kardeşlerinden ayrıldılar, evet, Helaman'ın

ve kardeşlerinin Kilise'ye gösterdikleri o kadar büyük ilgiye rağmen, çünkü onlar Kilise'nin yüksek rahipleriydi.

7 Ve Kilise'de Amalikiya'nın gurur okşayıcı sözlerine inanan bir sürü insan vardı; bu yüzden onlar Kilise'den bile ayrıldılar; ve böylece Lamanlılar'a karşı kazandıkları büyük zafere ve Rab'bin eliyle kurtarılmış oldukları için duydukları o büyük sevince karşın, Nefi halkının işleri iyice sallantıda ve tehlikeli bir durumdaydı.

8 Böylece insançocuklarının Tanrıları Rab'bi ne kadar çabuk unuttuğunu, evet, ne kadar çabuk kötülük yaptığını ve kötü olan tarafından nasıl kandırıldığını görüyoruz.

9 Evet ve aynı zamanda çok kötü bir insanın insançocukları arasında ne kadar büyük kötülükler neden olabileceğini de görüyoruz.

10 Evet, kurnaz marifetlerin ve gönül alıcı sözlerin adamı olan Amalikiya'nın pek çok insanın yüreğini kötülük yapmaya, evet ve Tanrı'nın Kilisesi'ni ortadan kaldırmaya ve Tanrı'nın onlara verdiği özgürlüğün temelini ya da doğruların hatırı için Tanrı'nın ülkenin üzerine gönderdiği bu nimeti yıkmaya sürüklediğini görüyoruz.

11 Ve şimdi öyle oldu ki Nefili ordularının başkumandanı olan Moroni bu karışıklığı duyduğunda Amalikiya'ya öfkelenildi.

12 Ve öyle oldu ki üzerindeki giysiyi yırttı; bir parçasını alıp üstüne—Tanrımızın, dinimizin ve özgürlüğün ve barışımızın,

eşlerimizin ve çocuklarımızın anısına—diye yazdı ve bunu bir direğin ucuna bağladı.

13 Ve miğferini takındı ve göğüs zırhını ve kalkanlarını giyinerek silahını beline kuşandı; ve ucunda yırtık giysisi olan direği aldı (ve ona Özgürlük Hakkı adını verdi) ve yere kapanıp bütün gücüyle Tanrı'na ülkeye sahip çıkacak bir tek Mesih'e İnananlar topluluğu kalıncaya dek kardeşlerinin üzerinden özgürlük bereketini eksik etmemesi için dua etti.

14 Çünkü Mesih'e gerçekten inanıp Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olan herkese Kilise'ye üye olmayanlar tarafından böyle denildi.

15 Ve Kilise'ye üye olanlar iman sahibi kişilerdi; evet, İsa'ya gerçekten inananların hepsi gelecek olan Mesih'e duydukları inançlarından dolayı Mesih'in adını ya da çağrıldıkları gibi Mesih'e İnananlar adını üzerlerine seve seve aldılar.

16 Ve bu nedenle Moroni o zaman Mesih'e İnananlar'ın davasının galip gelmesi ve ülkenin özgürlüğünün korunması için dua etti.

17 Ve öyle oldu ki Moroni, Tanrı'ya içini döktükten sonra, Harabe ülkesinin güneyindeki bütün topraklara, evet ve kısacası hem kuzeydeki hem de güneydeki bütün topraklara seçkin ülke ve özgürlük ülkesi adını verdi.

18 Ve şöyle dedi: Kendi suçlarımızla kendimizi yok etmediğimiz sürece Tanrı, Mesih'in adını üzerimize aldığımız için nefret edilen bizlerin ayaklar altına

alınıp yok edilmesine kesinlikle izin vermeyecektir.

19 Ve Moroni bu sözleri söyledikten sonra, halkın arasında çıkarak, herkes o giysi parçası üzerine yazmış olduğu yazıyı görsün diye giysisinin yırtık parçasını havada sallayarak yüksek sesle bağırıp şöyle dedi:

20 İşte, bu bayrağın vatanımızda dalgalanmasını isteyen herkes Rab'bin gücüyle ileri gelsin ve Rab Tanrı'nın kendisini mübarek kılması için haklarımızı ve dinimizi koruyacağına dair antlaşma yapsın.

21 Ve öyle oldu ki Moroni bu sözleri ilan ettiğinde, işte, halk silahlarını bellerine kuşanarak koşup geldi; Tanrıları Rab'bi terk etmeyeceklerinin işareti olarak, yani antlaşma yaptıklarını göstermek için üzerlerindeki giysilerini yırttılar; ya da başka bir deyişle, Tanrı'nın emirlerini çiğneyecek olurlarsa veya günaha düşecek olurlarsa ve Mesih'in adını üzerlerine almaktan utanç duyacak olurlarsa, giysilerini yırttıkları gibi Rab'de onları öyle parçalara ayıracaktı.

22 Şimdi onların yaptıkları antlaşma buydu ve onlar giysilerini Moroni'nin ayaklarının önüne atarak ona: "Eğer günaha düşecek olursak, kuzey ülkesindeki kardeşlerimiz gibi yok olup gideceğimize dair Tanrımızla bir antlaşma yapıyoruz; evet, eğer günaha düşersek, giysilerimizi senin ayaklarının önüne attığımız gibi, Tanrı da bizi düşmanlarımızın ayakları altında çiğnenmemiz için onların ayaklarının dibine atsın" dediler.

23 Moroni onlara şöyle dedi: İşte, biz Yakup'un soyundan geri kalan bir parçayız; evet, giysisi kardeşleri tarafından paramparça edilmiş olan Yusuf'un soyundan geri kalan bir parçayız; evet ve şimdi işte, Tanrı'nın emirlerini tutmayı hatırlayalım; yoksa giysilerimiz kardeşlerimizce yırtılır, hapsilere atılırız, ya bizi öldürürler ya da satarlar.

24 Evet, Yusuf'tan geride kalan bir halk olarak özgürlüğümüze sahip çıkalım; evet, Yakup'un ölmeden önce söylediği sözleri hatırlayalım; çünkü işte, Yusuf'un giysisinden kalan bir parçanın çürümediğini ve korunmuş olduğunu gördü. Ve şöyle dedi: Oğlumun giysisinden geri kalan bu parça nasıl korunmuşsa, oğlumun soyundan geride kalan bir bölüm Tanrı'nın eliyle öyle korunacak ve Tanrı'nın yanına alınacaktır; öbürleri ise giysisinin çürüyen kısımları gibi yok olup gidecektir.

25 Şimdi işte, bu durum benim ruhumu üzüyor; yine de oğlumun soyundan bir bölümünün Tanrı'nın yanına alınacak olmasından dolayı, ruhum oğlum için sevinç duyuyor.

26 Şimdi işte, Yakup'un söyledikleri bunlardı.

27 Ve şimdi kim bilir Yusuf'un soyundan geriye kalan, onun giysisi gibi yok olup gidecek olanlar belki de bizden ayrılanlardır? Evet ve Mesih'e olan inancımızda sıkı durmazsak belki de yok edilecek olanlar biz olacağız.

28 Ve şimdi öyle oldu ki Moroni bu sözleri söyledikten

sonra gitti ve ülkenin neresinde karışıklık çıkmışsa oraya ayrıca adamlarını gönderdi ve özgürlüklerine sahip çıkmak isteyen ve Amalikiya'ya ve ayrılıp Amalikiyalılar adını alanlara karşı durmak isteyen bütün halkı bir araya topladı.

29 Ve öyle oldu ki Amalikiya, Moroni halkının Amalikiyalılar'dan daha kalabalık olduğunu görünce—ve aynı zamanda kendi halkının savundukları davanın haklılığı konusunda şüpheye düştüğünü gördü—bu yüzden amacına ulaşamayacağından korkup, halkından kendisiyle gelmek isteyenleri yanına katıp Nefi ülkesine doğru yola çıktı.

30 Şimdi Moroni, Lamanlılar'ın daha fazla güçlenmesinin pek yerinde olmayacağını düşünüyordu; bu yüzden Amalikiya halkının yolunu kesmeyi ya da onları yakalayıp geri getirmeyi ve Amalikiya'yı ölüme mahkûm etmeyi düşünüyordu; evet, çünkü Amalikiya'nın Lamanlılar'ı kendilerine karşı kıskırtıp öfkelendireceğini ve onları savaşmak üzere üzerlerine getireceğini biliyordu; ve biliyordu ki Amalikiya amacına ulaşmak için bunu yapardı.

31 Bu nedenle Moroni toplanıp silahlanmış ve barışı sağlamak için antlaşma yapmış olan ordularını alıp çölde Amalikiya'nın yolunu kesmenin yerinde olacağını düşündü; ve öyle oldu ki ordusunu alıp çadırlarıyla beraber çöle doğru yürüyüşe geçti.

32 Ve öyle oldu ki Moroni arzu ettiği şekilde hareket ederek çöle

doğru ilerledi ve Amalikiya'nın ordularının önünü çevirdi.

33 Ve öyle oldu ki Amalikiya adamlarından birkaç kişiyle kaçtı ve geri kalanlar da Moroni'nin eline teslim edilip Zarahemla ülkesine geri götürüldü.

34 Şimdi Moroni başhakimler tarafından halkın oyuyla göreve atanan biri olduğundan, bundan dolayı Nefili ordularını kendi iradesine göre sevk ve idare etme yetkisine sahipti.

35 Ve öyle oldu ki Amalikiyalılar'dan özgür yönetimi korumak ve özgürlük davasını desteklemek üzere antlaşma yapmak istemeyen kim varsa, onları ölüme mahkûm etti; ve özgürlük antlaşmasını reddedenler azdı.

36 Ve öyle oldu ki Nefililer'in sahip olduğu bütün ülkede bulunan her kulenin tepesine Özgürlük Hakkı'nı çekti; ve böylece Moroni, Nefililer arasında özgürlük bayrağını dikmiş oldu.

37 Ve onlar ülkede yeniden huzur görmeye başladı; ve böylece yaklaşık olarak hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılının sonuna kadar ülkede huzuru korudular.

38 Ve Helaman ve yüksek rahipler de Kilise'de düzeni sağladılar; evet, dört yıl boyunca Kilise'de büyük bir huzur ve sevinç yaşadılar.

39 Ve öyle oldu ki bir çok insan, ruhlarının Rab İsa Mesih tarafından kurtarıldığına canı gönülden inanarak öldü; böylece neşe içinde dünyayı terk ettiler.

40 Ve yılın bazı mevsimlerinde ülkede sık sık görülen ateşli hastalıklardan ölenler oluyordu; ancak insanların iklimin özelliklerinden dolayı maruz kaldıkları hastalıkların sebebini ortadan kaldırmak için Tanrı'nın hazırladığı birçok bitki ve köklerin üstün niteliklerinden dolayı ateşli hastalıklardan ölenler o kadar çok olmadı.

41 Fakat yaşlanıp ölenler çoktu; ve Mesih'e inanarak ölenlerin O'nda mutluluk bulduklarına inanmamız gerekir.

47. BÖLÜM

Amalikiya ihanet, cinayet ve entrika ile Lamanlılar'ın kralı olur — Nefili ayrılıkçılar Lamanlılar'dan daha kötü ve vahşidir.

ŞİMDİ biz kendi kayıtlarımıza, Amalikiya ve onunla birlikte çöle kaçanlara dönelim; çünkü işte o, ardından gidenleri alıp Nefi ülkesine çıktı ve Lamanlılar'ın arasına gitti ve Lamanlılar'ı Nefi halkına karşı öyle kışkırtıp öfkelenirdi ki Lamanlılar'ın kralı ülkesinin her tarafına, bütün halkının arasına ferman göndererek Nefililer'e karşı savaşa gitmek üzere yeniden toplanmaları gerektiğini bildirdi.

2 Ve öyle oldu ki bu ferman onların arasına ulaştığı zaman halk büyük bir korkuya kapıldı; evet, kralı gücendirmekten korkuyorlardı ve ayrıca Nefililer'e karşı savaşa gidip hayatlarını yitirmekten korkuyorlardı. Ve öyle oldu ki onlar, daha doğru-

su içlerinden çoğu kralın emirlerine itaat etmek istemedi.

3 Ve şimdi öyle oldu ki kral halkın itaatsizliği yüzünden çok kızgındı; bu yüzden ordusunun emirlerine itaat eden bölümünün idaresini Amalikiya'ya verdi ve onun gidip itaat etmeyenleri zorla silah altına almasını emretti.

4 Şimdi işte, Amalikiya'nın istediği de zaten buydu; çünkü kendisi kötülük etmekte çok kurnaz olan bir adamdı; bu yüzden Lamanlılar'ın kralını tahttan indirmek için yüreğinde bir plan kurdu.

5 Ve şimdi Amalikiya, kraldan yana olan Lamanlılar'ın bu bölümünün komutanlığını eline geçirmişti; ve itaat etmeyenlerin de desteğini kazanmaya çalıştı; bu nedenle Onida denilen yere gitti, çünkü bütün Lamanlılar oraya kaçmışlardı; çünkü ordunun geldiğini fark etmişler ve kendilerini öldürmek üzere geldiklerini sanarak silah deposunun olduğu Onida'ya kaçmışlardı.

6 Ve başlarına birini kral ve lider olarak atamışlar ve hiçbir gücün kendilerini Nefililer'e karşı savaşmaya zorlayamayacağına kararlı bir şekilde kafalarına koymuşlardı.

7 Ve öyle oldu ki onlar Antipas denilen dağın tepesinde toplanıp savaş hazırlıklarına başlamışlardı.

8 Şimdi Amalikiya'nın kralın emrine göre hareket edip onlarla çarpışmaya niyeti yoktu; ama işte, onun amacı Lamanlılar'ın ordusunun desteğini elde

etmekti; böylece onların başına geçecek ve kralı tahtından indirip krallığı eline geçirebilecekti.

9 Ve işte, öyle oldu ki Antipas dağının yanındaki vadide ordusuna çadır kurdu.

10 Ve öyle oldu ki gece olunca Antipas dağına gizliden bir elçi gönderdi; adı Lehonti olan dağdakilerin başkanından dağın eteğine inmesini istedi; çünkü onunla konuşmak istiyordu.

11 Ve öyle oldu ki bu mesajı alan Lehonti dağın eteğine inmeye cesaret edemedi. Ve öyle oldu ki Amalikiya kendisine ikinci kez haber göndererek aşağı inmesini istedi. Ve öyle oldu ki Lehonti yine inmek istemedi; ve üçüncü kez haber gönderdi.

12 Ve öyle oldu ki Amalikiya, Lehonti'yi dağdan indirmeye ikna edemeyeceğini anlayınca, bu kez dağa çıkıp Lehonti'nin ordugâhına kadar yaklaştı; ve tekrar dördüncü kez Lehonti'ye haber gönderip ondan aşağıya gelmesini ve yanında muhafızlarını da getirmesini arzu etti.

13 Ve öyle oldu ki Lehonti kendi muhafızlarıyla Amalikiya'nın yanına geldiğinde, Amalikiya onun geceleyin ordusu ile dağdan inmesini ve kral tarafından kendi idaresine verilen askerleri ordugâhlarında kuşatmasını istedi ve eğer kendisini (Amalikiya'yı) bütün ordunun başına ikinci başkomutan yaparsa, onları Lehonti'nin eline teslim edeceğini söyledi.

14 Ve öyle oldu ki Lehonti askerleriyle dağdan inerek Amalikiya'nın adamlarının etrafını kuşattı; öyle ki Amalikiya'nın

adamları şafak vakti uyanmadan önce, Lehonti'nin orduları onların etrafını kuşattı.

15 Ve öyle oldu ki onlar etraflarının sarıldığını görünce Amalikiya'ya yalvarıp öldürülmemek için kardeşleriyle birleşmelerine izin vermesini istediler. Şimdi Amalikiya'nın tam istediği de buydu.

16 Ve öyle oldu ki kralın emirlerinin aksine adamlarını teslim etti. Şimdi kralı tahtından indirme amacına ulaşabilmek için Amalikiya'nın istediği de buydu;

17 Şimdi Lamanlılar'ın arasındaki adete göre başkomutanları öldüğü zaman ikinci komutan başkomutan olarak atanırdı.

18 Ve öyle oldu ki Amalikiya hizmetçilerinden birine Lehonti'ye azar azar zehir vermesini emretti; öyle ki Lehonti öldü.

19 Şimdi Lehonti öldükten sonra, Lamanlılar Amalikiya'yı önderleri ve başkomutanları olarak atadılar.

20 Ve öyle oldu ki Amalikiya ordularıyla birlikte Nefi ülkesine, başkent olan Nefi şehrine doğru yürüyüşe geçti (çünkü arzusuna ulaşmıştı).

21 Ve kral, muhafızları eşliğinde onu karşılamaya geldi; çünkü Amalikiya'nın emirlerini yerine getirdiğini ve Amalikiya'nın bu kadar büyük bir orduyu Nefililer'e karşı savaşmak üzere topladığını sanıyordu.

22 Fakat işte, kral onu karşılamaya geldiğinde, Amalikiya kralı karşılamak üzere hizmetkârlarını gönderdi. Ve hizmetkârlar gidip büyüklüğüne saygı

duyuyormuşçasına kralın önünde eğildiler.

23 Ve öyle oldu ki kral, Lamanlılar'ın adetine göre barış işareti olarak elini uzatıp onları yerden kaldırdı; bu, Nefililer'den aldıkları bir adetti.

24 Ve öyle oldu ki kral birinci hizmetkârı yerden kaldırmıştı ki işte hizmetkâr kralın kalbine hançeri sapladı; ve kral yere yığıldı.

25 Şimdi kralın hizmetkârları aceleyle oradan kaçtılar; ve Amalikiya'nın hizmetkârları arkalarından şöyle diyerek bağırdılar:

26 İşte, kralın hizmetkârları kralı kalbinden bıçakladılar ve kral öldü ve onu öldürenler kaçıyorlar; İşte, gelin görün!

27 Ve öyle oldu ki Amalikiya, ordularına ilerleyip kralın başına ne geldiğini öğrenmelerini emretti; ve onlar olay yerine gelip kralı kendi kanı içinde yerde yatarken bulduklarında, Amalikiya öfkelenmiş gibi gözükerek: "Kralı seven herkes onun hizmetkârlarının peşinden gitsin ki onlar öldürülsün" dedi.

28 Ve öyle oldu ki kralı seven herkes bu sözleri duyunca fırlayıp kralın hizmetkârlarının peşine düştüler.

29 Şimdi kralın hizmetkârları bir ordunun peşlerinden geldiğini görünce daha çok korkup çöle kaçtılar; ve çölü geçerek Zarahemla ülkesine geldiler ve Ammon halkıyla birleştiler.

30 Ve onların peşlerine düşen ordu onların peşinden boşu boşuna gittiklerini görünce geri döndüler ve böylece Amalikiya

sahtekârlığıyla halkın gönlünü kazanmış oldu.

31 Ve öyle oldu ki ertesi gün ordularıyla Nefi şehrine girerek şehri ele geçirdi.

32 Ve şimdi öyle oldu ki kraliçe kralın öldürüldüğünü duyunca—çünkü Amalikiya kraliçeye elçiler gönderip ona kralın hizmetkârları tarafından öldürüldüğünü, ordusu ile onları takip ettiğini fakat bunun sonuç vermediğini ve hizmetkârların kaçtığını bildirmişti—

33 Bu nedenle, kraliçe bu haberi aldığı anda Amalikiya'ya haberciler göndererek, şehir halkının canını bağışlamasını istedi ve ayrıca onun yanına gelmesi istedi ve ayrıca kralın öldüğüne tanıklık etmek için yanında şahitler getirmesini de istedi.

34 Ve öyle oldu ki Amalikiya, kralı öldüren aynı hizmetkârı ve onunla beraber olanların hepsini yanına alıp kraliçeye, onun oturduğu yere gitti; ve onların hepsi kraliçeye kralın kendi hizmetkârları tarafından öldürüldüğüne dair tanıklık ettiler; ve ayrıca: "Kralın hizmetkârları kaçtı; bu onların aleyhine tanıklık etmez mi?" dediler. Ve böylece kralın ölümü hakkında kraliçeyi ikna ettiler.

35 Ve öyle oldu ki Amalikiya kraliçenin sevgisini kazanmaya çalıştı ve onunla evlendi; ve böylece sahtekârlığı ve kurnaz hizmetkârlarının yardımları sayesinde krallığı ele geçirdi; evet, ülkenin her yanında, Lamanlılar'dan ve Lemueller'den ve İsmaililer'den ve Nefi yönetiminden bugüne kadar Nefililer'-

den ayrılmış olanlardan oluşan bütün Lamanlı halkın arasında kral olarak kabul edildi.

36 Şimdi bu ayrılanlar Nefililer gibi aynı eğitimden geçmiş ve aynı bilgileri öğrenmişlerdi; evet, Rab'bin aynı bilgisinde eğitilmişlerdi; yine de ne gariptir ki ayrılmalarından az bir zaman sonra Lamanlılar'dan daha katı ve tövbesiz ve daha vahşi, kötü ve zalim oldular—Lamanlılar'ın geleneklerini içlerine zevkle sindirerek kendilerini tembelleğe ve her türlü şehvete kaptırdılar; evet, Tanrıları Rab'bi tamamen unuttular.

48. BÖLÜM

Amalikiya, Lamanlılar'ı Nefililer'e karşı kıskırtır—Moroni, halkını Mesih'e İnananlar'ın davasını savunmaları için hazırlar—Özgürlük ve bağımsızlık onun sevincidir—Moroni güçlü bir Tanrı adamıdır. m.ö. tahminen 72 yılı.

VE öyle oldu ki Amalikiya krallığı ele geçirir geçirmez, Lamanlılar'ın yüreklerini Nefili halkına karşı kıskırtmaya başladı; evet, Lamanlılar'a kulelerinden Nefililer'in aleyhinde konuşacak adamlar atadı.

2 Ve böylece onların yüreklerini Nefililer'e karşı öyle tahrik etti ki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılının sonunda planlarını bu derece gerçekleştirdince, evet, Lamanlılar'ın başına kral olarak geçirilince, bütün ülkeye krallık etmenin yollarını aradı, evet ve ülkede bulunan bütün halkın, hem Nefililer'in

hem de Lamanlılar'ın üzerinde hüküm sürmek istiyordu.

3 Bu yüzden amacına ulaşmış sayılırdı; çünkü Lamanlılar'ın yüreğini katılaştırıp, onların zihinlerini körleştirmiş ve onları öfkelenendirip o kadar çok tahrik etmişti ki Nefililer'e karşı savaşa gitmek üzere büyük bir ordu toplamıştı.

4 Çünkü halkının sayısının çokluğundan dolayı Nefililer'i yenip onları tutsak etmeye kararlıydı.

5 Ve böylece başkomutanları Zoramlılar'ın arasından atadı; çünkü Nefililer'in kuvvetini, sığınaklarını ve şehirlerinin en zayıf noktalarını en iyi onlar biliyordu; bu nedenle onları ordularının üzerine başkomutanlar olarak atadı.

6 Ve öyle oldu ki çadırlarını alıp çölde Zarahemla ülkesine doğru harekete geçtiler.

7 Şimdi öyle oldu ki Amalikiya hile ve sahtekârlıkla güç toplarken, diğer tarafta Moroni, halkın zihnini Tanrıları Rab'be bağlı kalmaya hazırlıyordu.

8 Evet, Nefili ordularının gücünü arttırmakla uğraşıyordu ve küçük kaleler, yani sığınaklar yaptırıyor, ordularının korunması için etrafa toprak yığınları atırıyordu ve ayrıca onların etrafını kapatmak için şehirlerin etrafını ve ülkelerinin sınırlarını, evet, bütün ülkenin etrafını taş duvarlarla ördürüyordu.

9 Ve en zayıf askeri noktalara daha fazla adam yerleştirdi ve böylece Nefililer'in elinde bulunan ülkenin savunmasını arttırıp kuvvetlendirdi.

10 Ve böylece özgürlüklerini, vatanlarını, eşlerini ve çocuklarını ve huzurlarını korumak için hazırlık yapıyordu; ve böylece Tanrıları Rab için yaşayıp düşmanları tarafından Mesih'e İnananlar'ın davası denilen davayı savunabileceklerdi.

11 Ve Moroni güçlü ve kuvvetli bir adamdı; mükemmel anlayışa sahip bir insandı; evet, kan dökmekten hoşlanmayan bir insandı; ruhu memleketinin ve kardeşlerinin özgürlüğü ve bağımsızlığı, tutsaklıktan ve kölelikten kurtulmasıyla mutluluk bulan biriydi.

12 Evet, halkına bağışladığı birçok ayrıcalık ve bereketlerden dolayı yüreği Tanrı'sına şükretmekle dolu olan biriydi; halkının iyiliği ve güvenliği için çok emek veren bir insandı.

13 Evet ve Mesih'e sarsılmaz bir inançla bağlıydı ve halkını, haklarını ve vatanını ve dinini kanının son damlasına kadar koruyacağına yemin etmişti.

14 Şimdi Nefililer'e, gerektiğinde kan dökme pahasına da olsa düşmanlarına karşı kendilerini savunmaları öğretilmişti; evet ve ayrıca onlara hiçbir zaman suç işlememeleri ve düşmana karşı değilse, kendilerini savunmak dışında asla kılıç kaldırmamaları öğretilmişti.

15 Ve bu onların inancıydı; öyle ki böyle yaptıkları zaman Tanrı onları ülkede refaha kavuşturacaktı ya da başka bir deyişle, Tanrı'nın emirlerine bağlı kalırlarsa, Tanrı onları ülkede refaha kavuşturacaktı; evet, içinde buldukları tehli-

keye göre Tanrı'nın kendilerini kaçıp gitmeleri ya da savaşa hazırlanmaları konusunda uyaracağına inanıyorlardı.

16 Ve ayrıca Tanrı'nın kendilerini düşmanlarına karşı savunmaları için nereye gitmeleri gerektiğini bildireceğine ve bu yolla Rab'bin kendilerini kurtaracağına inanıyorlardı; ve Moroni'nin inancı buydu ve yüreği bundan mutluluk duyuyordu; kan dökmekten değil, ancak iyilik yapmaktan, halkını korumaktan, evet, Tanrı'nın emirlerini yerine getirmekten, evet ve kötülüğe karşı koymaktan mutluluk duyuyordu.

17 Evet, doğrusu ve doğrusu size derim ki: Yaşamış olan, yaşamakta olan ve yaşayacak olan bütün insanlar her zaman Moroni gibi olsalardı, işte, cehennemnin gücünün ta kendisi sonsuza dek sarsılmış olurdu; evet, şeytanın insançocuklarının yüreği üzerinde hiçbir zaman gücü olmazdı.

18 İşte o, Mosiya'nın oğlu Ammon gibi bir insandı, evet ve hatta Mosiya'nın diğer oğulları, evet ve aynı zamanda Alma ve onun oğulları gibi biriydi; çünkü onların hepsi Tanrı'nın adamlarıydı.

19 Şimdi işte, Helaman ve kardeşleri de en az Moroni kadar halka yardımı dokunmuş kimselerdi; çünkü Tanrı'nın sözünü vaaz edip söylediği sözleri dinlemek isteyen herkesi tövbeye vaftiz etmişlerdi.

20 Ve onlar böyle ilerlediler ve halk onların sözlerinden dolayı kendilerini öyle alçalttı ki

Rab tarafından çok iyilik gördüler; ve böylece, evet, hatta dört yıl boyunca aralarında savaş ve çekişme olmadı.

21 Fakat dediğim gibi, on dokuzuncu yılın sonuna doğru, evet, kendi aralarında barış olmasına rağmen, istemeye istemeye olsa da kardeşleri Lamanlılar'la savaşmak zorunda kaldılar.

22 Evet ve kısacası savaştan o kadar çekinmelerine rağmen, Lamanlılar'la yaptıkları savaşlar uzun yıllar boyunca hiç dinmedi.

23 Şimdi, Lamanlılar'a karşı silah kaldırmak zorunda kaldıkları için üzülüyorlardı, çünkü kan dökmekten zevk almıyorlardı; evet ve hepsi bu kadar değildi; Tanrı'larıyla karşılaşmaya hazır olmayan nice kardeşlerini bu dünyadan sonsuz bir dünyaya göndermeye aracı oldukları için de üzülüyorlardı.

24 Ancak geçmişte kardeşleri olan, evet ve Kilise'lerinden ayrılıp kendilerini terk eden ve Lamanlılar'la birleşerek kendilerini yok etmek üzere gelmiş olan bu insanların barbarca ve acımasızca kendilerini öldürmelerine, eşlerini ve çocuklarını kılıçtan geçirmelerine izin veremezlerdi.

25 Evet, aralarında Tanrı'nın emirlerini yerine getirenler buldukça, kardeşlerinin Nefililer'in kanının dökülmesine sevinmelerine tahammül edemezlerdi; çünkü Rab'bin, emirlerini tutacak olurlarsa ülkede refaha kavuşacaklarına dair sözü vardı.

49. BÖLÜM

İstilacı Lamanlılar savunması güçlendirilmiş Ammonihya ve Nuh şehirlerini ele geçiremezler—Amalikiya Tanrı'ya lanet okur ve Moroni'nin kanını içeceğine dair yemin eder—Helaman ve kardeşleri Kili-se'yi güçlendirmeye devam ederler. M.Ö. tahminen 72 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki on dokuzuncu yılın on birinci ayında, ayın onuncu gününde, Lamanlı ordularının Ammonihya ülkesine doğru yaklaşmakta olduğu görüldü.

2 Ve işte, bu şehir yeniden inşa edilmiş ve Moroni, şehrin sınırlarına bir ordu yerleştirmişti; ve onlar Lamanlılar'ın oklarından ve taşlarından korunmak için şehrin çevresine toprak yığılmışlardı; çünkü işte, Lamanlılar taşlar ve oklarla savaşırlardı.

3 İşte, Ammonihya şehrinin yeniden inşa edilmiş olduğunu söyledim. Size derim ki, evet, şehrin bir bölümü yeniden inşa edilmişti; ve Lamanlılar halkın kötülükleri yüzünden bu şehri daha önce bir kez yerle bir ettiklerinden, burasının kendileri için yeniden kolay bir yem olacağını düşündüler.

4 Fakat işte, çok büyük bir hayal kırıklığına uğradılar; çünkü işte, Nefililer etraflarını kazıp çıkardıkları o kadar yüksek toprak siperlerle çevirmişlerdi ki Lamanlılar hedefine varacak şekilde onlara oklarını ve taşlarını atamıyorlardı; giriş yerinden geçmeden onların üzerine saldırmaları imkânsızdı.

5 Şimdi bu defa Lamanlılar'ın başkomutanları Nefililer'in güvenlik alanlarını hazırlamakta gösterdikleri bilgeliğe son derece şaşırdılar.

6 Şimdi Lamanlılar'ın liderleri sayıca fazla olmaları nedeniyle, evet, geçmişte olduğu gibi Nefililer'in üzerine kolaylıkla saldırabileceklerini sanıyorlardı; evet ve onlar da kendilerini kalkanlar ve göğüs zırhlarıyla hazırlamışlar ve aynı zamanda kendilerini deriden yapılmış giysilerle, evet, açık yerlerini kapatan çok kalın giysilerle hazırlamışlardı.

7 Ve bu şekilde hazırlıklı geldikleri için, kardeşlerini kolayca alt edip boyunlarına tutsaklık boyunduruğunu geçirebileceklerini ya da keyiflerine göre onları kılıçtan geçirip acımasızca öldürebileceklerini sanıyorlardı.

8 Fakat işte Nefililer'in, Lehi'nin çocukları arasında bugüne dek hiç bilinmemiş bir şekilde onlara karşı koymaya hazır olduklarını görünce ağızları apaçık kaldı. Şimdi onlar Moroni'nin talimatlarına göre Lamanlılar'la savaşmaya hazırlanmışlardı.

9 Ve öyle oldu ki Lamanlılar ya da Amalikiyalılar onların yaptığı savaş hazırlığına çok şaşırmışlardı.

10 Şimdi Kral Amalikiya kendi ordusunun başında Nefi ülkesinden gelmiş olsaydı, belki de Lamanlılar'a Ammonihâ şehrindeki Nefililer'e saldırımları emrini verirdi; çünkü işte, halkının kanınının

dökülmesi hiç umurunda değildi.

11 Fakat işte, Amalikiya'nın kendisi savaşmaya gelmemişti. Ve işte, onun başkomutanları ise Ammonihâ şehrindeki Nefililer'e saldırmaya cesaret edemediler; çünkü Moroni, Nefililer arasında işlerin idaresini öyle değiştirmişti ki onların geri çekilme yerlerini gören Lamanlılar'ın cesaretleri kırıldı ve onlara saldıramadılar.

12 Bu yüzden çadırlarını söküp çöle geri çekildiler ve Nuh ülkesine doğru yürüyüşe geçtiler; çünkü Nefililer'e saldırmak için en uygun ikinci yerin burası olacağını düşünüyorlardı.

13 Çünkü Moroni'nin ülkenin etrafında bulunan her şehre takviye güç gönderip güvenlik kaleleri yaptırmış olduğunu bilmiyorlardı; dolayısıyla büyük bir kararlılık içinde Nuh ülkesine yürüdüler; evet, başkomutanları meydana çıkıp o şehrin halkını yok edebileceklerine dair yemin ettiler.

14 Fakat işte, o zamana dek çok zayıf bir nokta olan Nuh şehrinin şimdi Moroni'nin yöntemleriyle kuvvetlendirilmiş, evet, hatta Ammonihâ şehrinde bile daha kuvvetli olduğunu görünce hayretler içinde kaldılar.

15 Ve şimdi işte, bu Moroni'nin hikmetiyle olmuştu; çünkü onların Ammonihâ şehrinde korkuya kapılıp, o zamana dek ülkenin en zayıf bölgesi Nuh şehri olduğu için gidip oraya saldıracaklarını tahmin etmişti; ve böylece her şey istediği şekilde gelişmekteydi.

16 Ve işte, Moroni bu şehirdeki adamlarının başına başkomutan olarak Lehi'yi atamıştı; ve bu Lehi, Sidon ırmağının doğusundaki vadide Lamanlılar'la savaşan aynı Lehi'ydi.

17 Ve şimdi işte öyle oldu ki Lamanlılar bu şehrin Lehi'nin emri altında olduğunu öğrenince, yeniden hayal kırıklığına uğradılar; çünkü Lehi'den çok korkuyorlardı; ancak başkomutanları şehre saldıracaklarına dair yemin edip söz vermişti; bu yüzden ordularını sürdüler.

18 Şimdi işte, şehrin çevresinde kazılan hendeğin derinliği ve atılan toprak yığınlarının yüksek oluşu nedeniyle giriş kapısından başka bir yerden Nefililer'in güvenlik kalelerine girmeleri mümkün değildi.

19 Ve böylece Nefililer kapıdan başka bir yerden tırmanarak kaleden içeri girmeyi deneyecek olan herkesin üzerine yukarıdan ok ve taş atarak onları öldürmek için hazır bekliyorlardı.

20 Böylece hazır beklediler; evet, en güçlü adamlarından bir grup güvenlik alanlarına giriş kapısından girmeye çalışacak herkesi kılıç ve sapanlarıyla öldürmeye hazırды; ve böylece Lamanlılar'a karşı kendilerini savunmak için hazırдыlar.

21 Ve öyle oldu ki Lamanlı komutanlar ordularını giriş kapısının önüne getirip Nefililer'in güvenlik alanlarına ulaşabilmek için onlarla çarpışmaya başladılar; fakat işte, zaman zaman geri püskürtüldüler, öyle ki çok ağır bir yenilgiye uğradılar.

22 Şimdi geçidin bulunduğu

yerde Nefililer'le baş edemeyeceklerini anlayınca, ordularını geçirmek ve eşit koşullarda savaşabilmek için toprak yığınlarını kazıp yıkmaya başladılar; fakat işte, bu girişimlerinde üzerlerine atılan ok ve taşlarla silinip süpürüldüler; ve Nefililer'in hendeklerini toprak yığınlarından çektikleri toprakla dolduracaklarına, hendekler yer yer kendi ölü ve yaralı vücutlarıyla doldu.

23 Böylece Nefililer düşmanları üzerinde tam bir üstünlük sağlamışlardı; ve böylece Lamanlılar ise başkomutanlarının hepsi ölünceye dek Nefililer'i yok etmeye çalıştılar; evet ve binden fazla Lamanlı öldü; diğer tarafta ise Nefililer'den bir kişi bile ölmemişti.

24 Geçitte Lamanlılar'ın oklarına hedef olan elli kadar yaralı vardı, fakat onlar kalkanlarının, göğüs zırhlarının ve miğferlerinin sayesinde korunmuşlardı; öyle ki yalnızca bacaklarından yara almışlardı; çoğu da oldukça ciddi yaralardı.

25 Ve öyle oldu ki bütün başkomutanlarının ölmüş olduğunu gören Lamanlılar çöle kaçtı. Ve öyle oldu ki doğuştan Nefili olan kralları Amalikiya'ya uğradıkları büyük kaybı bildirmek için Nefi ülkesine geri döndüler.

26 Ve öyle oldu ki Amalikiya, Nefililer hakkındaki emeline ulaşamadığı için halkına son derece kızgındı; Nefililer'in boynuna tutsaklık boyunduruğunu geçirememişti.

27 Evet, hırsından âdeta kudurdu ve Tanrı'ya ve aynı zamanda

Moroni'ye lanetler yağdırarak Moroni'nin kanını içeceğine dair yemin etti; ve bunun nedeni ise Moroni'nin kendi halkının güvenliğini sağlamak için Tanrı'nın emirlerini yerine getirmiş olmasıydı.

28 Ve öyle oldu ki diğer tarafta ise Nefi halkı kendilerini düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları Rab'be eşsiz gücünden dolayı şükrettiler.

29 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin on dokuzuncu yılı böylece sona erdi.

30 Evet ve kendi aralarında sürekli huzur vardı; ve Helaman ve Şiblon ve Koriyanton ve Ammon ve kardeşleri, evet ve tövbe için vaftiz olup Tanrı'nın kutsal düzenine göre atanan ve halkın arasına vaaz etmek için gönderilen herkesin aracılığıyla bildirilen Tanrı'nın sözüne gösterdikleri dikkat ve gayretten dolayı Kilise'de büyük bolluk ve bereket oldu.

50. BÖLÜM

Moroni, Nefililer'in ülkesinin savunma gücünü artırır—Birçok yeni şehir kurarlar—Kötülük işleyip iğrençliklerle uğraştıkları zamanlarda savaş ve yıkım Nefililer'in kaderi olmuştur—Moriyanton ve ayrılıkçıları Teyankum tarafından yenilgiye uğrattılır—Nefiha ölür ve oğlu Pahoran yargı kürsüsüne geçer. m.ö. tahminen 72–67 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki Moroni savaşmak için, daha doğrusu halkını Lamanlılar'a karşı sa-

vunmak için hazırlık yapmayı bırakmadı; çünkü hakimler yönetiminin yirminci yılının başlarında ordularına başlamalarını, öyle ki Nefililer'in sahip olduğu bütün ülkedeki her şehrin çevresini kazmaya başlamalarını ve toprak yığınları ile çevirmelerini emretti.

2 Ve Moroni, bu toprak siperlerin üzerine ağaç direkler diktirdi; evet, şehirlerin çevresine adam boyu yüksekliğinde ağaç düzenekler kurdu.

3 Ve bu ağaçtan düzenekler üzerine, etrafı çeviren ağaç direklere tutturulmuş sivri kazıklar koydurdu; ve bunlar sağlam ve yüksekti.

4 Ve Moroni, bu kazıkların dikili olduğu duvarları yukarıdan gözetleyen kuleler diktirdi ve bu kulelerin tepesine de güvenlik alanları yaptırdı; öyle ki Lamanlılar'ın attıkları taş ve oklar onlara zarar veremezdi.

5 Ve onlar şehrin surlarına sokulmaya çalışan herkese bu kulelerin tepesinden istedikleri gibi ve güçleri yettiğince taş atıp onları öldürmek için hazır bekliyorlardı.

6 Böylece Moroni, düşmanlarının saldırılarına karşı bütün ülkedeki her şehrin çevresine kaleler kurdu.

7 Ve öyle oldu ki Moroni, ordularını doğu çölüne çıkardı; evet ve onlar gidip doğu çölünde bulunan Lamanlılar'ın hepsini Zarahemla ülkesinin güneyinde olan kendi ülkelerine sürdüler.

8 Ve Nefi ülkesi doğu denizinden batı denizine dek düz bir çizgi halinde uzanıyordu.

9 Ve öyle oldu ki Moroni Lamanlılar'ın hepsini sahip oldukları toprakların kuzeyindeki doğu çölünden kovduktan sonra, Zarahemla ülkesinde ve civarında oturan halka doğu çölüne, hatta deniz kıyısına kadar gidip bu ülkeye yerleşmelerini emretti.

10 Ve güneyde sahip oldukları toprakların sınırına da ordularını yerleştirdi ve ordularına kendilerini ve halkını düşmanlarının elinden koruyabilmek için istihkâmlar yaptırdı.

11 Ve böylece Lamanlılar'ın doğu çölündeki, evet ve ayrıca batıdaki kalelerinin hepsini saf dışı bırakıp Nefililer'le Lamanlılar'ın arasında, yani Zarahemla ülkesiyle Nefi ülkesi arasındaki, batı denizinden başlayarak Sidon ırmağının kaynağından geçen hattın savunmasını arttırdı. Nefililer bütün kuzey ülkesini, evet, hatta Bolluk ülkesinin kuzeyindeki bütün ülkeyi istedikleri gibi ele geçirdiler.

12 Böylece Moroni verdiği emeklerin sonucu olarak aldığı korunma tedbirleri sayesinde sayıları her gün artmakta olan ordularıyla sahip oldukları topraklar üzerinde Lamanlılar'ın hiçbir gücü olmaması için onların kuvvet ve gücünü sahip oldukları topraklardan kesmeye çalıştı.

13 Ve öyle oldu ki Nefililer bir şehrin temelini attılar ve bu şehrin adını Moroni koydular; ve şehir doğu denizi kıyısında bulunuyordu; ve güney yönünde Lamanlılar'ın elinde bulunan toprakların sınırına yakındı.

14 Ve aynı zamanda Moroni şehriyle Harun şehri arasında, Harun ile Moroni'nin sınırlarını birleştiren bir şehrin temelini daha atmaya başladılar; ve bu şehre ya da bu ülkeye Nefiha adını verdiler.

15 Ve aynı yıl kuzeyde de birçok şehrin inşasına başladılar; kuzeyde deniz kıyısında Lehi adını verdikleri bir şehri ise özel bir şekilde inşa ettiler.

16 Ve böylece yirminci yıl sona erdi.

17 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi birinci yılının başlarında Nefi halkının durumu bu elverişli şartlar içindeydi.

18 Ve çok büyük bir bolluk bereket görüp son derece zenginleştiler; evet ve çoğalıp ülkede güçlendiler.

19 Ve böylece Rab'bin insan çocuklarına verdiği bütün sözleri yerine getirip yaptığı bütün işlerin ne kadar merhametli ve âdil olduğunu görüyoruz; evet, O'nun Lehi'ye söylemiş olduğu sözlerin hatta bugün bile doğrulanmış olduğunu görebiliyoruz. Rab şöyle demiştir:

20 Sana ve çocuklarına ne mutlu; ve onlar kutsanacak, emirlerimi yerine getirdikleri sürece ülkede refaha kavuşacaklar. Fakat şunu hatırla ki emirlerimi yerine getirmeyecek olurlarsa, Rab'bin huzurundan kovulacaklar.

21 Ve bu vaadlerin Nefi halkı için doğru olduğunu görüyoruz; çünkü kendi aralarındaki münakaşaları ve çekişmeleri, evet, cinayetleri ve yağmacılık-

ları, putperestlikleri, cinsel ahlaksızlıkları ve iğrençlikleri başlarına kendi savaş ve yıkımlarını getirdi.

22 Ve kötü kardeşlerinden binlercesi tutsaklığa teslim edilirken ya da kılıçtan geçirilirken ya da inançsızlık içinde yavaş yavaş kaybolup giderken ve Lamanlılar'la birleşirken, Rab'bin emirlerine bağlı kalanlar her zaman kurtarıldı.

23 Fakat işte, Nefi'nin yaşadığı zamandan beri Nefi halkı arasında, Moroni'nin günlerinde yaşanan mutluluk günlerinden daha güzel günler hiç görülmedi, evet, hatta şu an hakimler yönetiminin yirmi birinci yılında olduğu gibi hiç mutlu olmamışlardı.

24 Ve öyle oldu ki hakimler yönetimin yirmi ikinci yılı da, evet ve yirmi üçüncü yılı da barış içinde sona erdi.

25 Ve öyle oldu ki her ikisi de deniz kıyısında bulunan ve Lehi sınırlarına kadar uzanan Moriyanton ülkesi ile Lehi ülkesi konusunda aralarında çıkan çekişme olmasaydı, hakimler yönetiminin yirmi dördüncü yılının başında Nefi halkının arasında yine barış olacaktı.

26 Çünkü işte, Moriyanton ülkesini mülk edinen halk, Lehi ülkesinin bir kısmında hak iddia ediyordu; bu yüzden aralarında sıcak bir çekişme başladı; öyle ki Moriyanton halkı kardeşlerine karşı silaha sarıldılar ve onları kılıçtan geçirmeyi kafalarına koymuşlardı.

27 Fakat işte, Lehi ülkesini mülk edinen halk, Moroni'nin

ordugâhına kaçıp yardım etmesi için Moroni'ye yalvardı; çünkü işte kabahatli olan onlar değildi.

28 Ve öyle oldu ki Moriyanton adında birisi tarafından yönetilen Moriyanton halkı, Lehi halkının Moroni'nin ordugâhına kaçmış olduğunu öğrenince, Moroni'nin ordusunun üzerlerine gelip kendilerini yok edeceğinden çok korktular.

29 Bu yüzden Moriyanton, kuzeyde büyük su kitleleriyle kaplı olan ülkeye kaçıp, kuzeyde bulunan bu ülkeyi ele geçirme fikrini halkın yüreğine koydu.

30 Ve işte, onlar bu planlarını gerçekleştireceklerdi (bu da çok ağıt yakmalarına neden olurdu), ama işte, Moriyanton çok hırslı birisi olduğu için, bu yüzden kadın hizmetçilerinden birisine öfkelenildi ve onun üzerine düşüp kadını çok dövdü.

31 Ve öyle oldu ki kadın kaçıp Moroni'nin ordugâhına geldi ve Moroni'ye olup bitenleri ve ayrıca kuzey ülkesine kaçma niyetleri ile ilgili her şeyi anlattı.

32 Şimdi işte, Bolluk ülkesindeki halk, daha doğrusu Moroni bu halkın Moriyanton'un sözlerini dinleyip onun halkıyla birleşmesinden ve böylece Moriyanton'un ülkenin bu bölgelelerini eline geçirmesinden korkuyordu; bu durum Nefi halkı arasında ciddi sonuçlar çıkarabilecek olayların temelini oluşturabilirdi; evet, bu da sonuçta özgürlüklerinin ellerinden alınmasına yol açabilirdi.

33 Bu yüzden Moroni, Moriyanton halkının önünü kesip

kuzey ülkesine kaçmalarını önlemek için çadırlarıyla birlikte bir ordu gönderdi.

34 Ve öyle oldu ki Harabe ülkesinin sınırlarına varıncaya dek onların önünü çeviremediler; ve orada batı ve doğu denizleri arasında, evet, denizlerin yanından kuzey ülkesine doğru uzanan dar geçitte yollarını kestiler.

35 Ve öyle oldu ki Moroni tarafından gönderilip Teyankum adında birinin kumanda ettiği ordu Moriyanton halkına yetiştii; ve Moriyanton halkı öyle inatçıydı ki (çünkü Moriyanton'un pohpohlayıcı sözlerinden ve işlediği kötülüklerden ilham almışlardı) aralarında savaş başladı; bu savaşta Teyankum Moriyanton'u öldürdü ve ordusunu yenerek onları esir aldı ve Moroni'nin ordugâhına döndü. Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi dördüncü yılı sona erdi.

36 Ve böylece Moriyanton halkı geri getirildi. Ve barışı korumak için antlaşma yaptıktan sonra Moriyanton ülkesi onlara geri verildi; ve Lehi halkıyla aralarında bir anlaşma yapıldı ve onlara da toprakları geri verildi.

37 Ve öyle oldu ki Nefi halkına barışın yeniden geldiği aynı yıl içinde ikinci başhakim Nefiha öldü. Tanrı önünde kusursuz bir doğrulukla yargı kürsüsündeki görevini tamamlamıştı.

38 Yine de Alma ve atalarınca en kutsal sayılan o kayıtları ve emanetleri Alma kendisine vermesine rağmen onu geri çevirdi;

bu nedenle Alma bunları kendi oğlu Helaman'a teslim etti.

39 İşte, öyle oldu ki Nefiha'nın oğlu, babasının yerine yargı kürsüsüne oturmak üzere seçildi; evet, doğrulukla yargılayacağına, barışı ve halkın özgürlüğünü koruyacağına ve halka kutsal ayrıcalıkları olan Tanrıları Rab'be ibadet edebilme haklarını tanıyacağına, evet, yaşadığı her gün Tanrı davasını savunup destekleyeceğine ve kötülerini işledikleri suçlara göre adalete teslim edeceğine dair yemin edip düzenlenen kutsal bir törenle halkın üzerine başhakim ve vali olarak atandı.

40 Şimdi işte, onun adı Pahoran'dı. Ve Pahoran babasının yerine geçip yirmi dördüncü yılın sonunda Nefi halkı üzerindeki yönetimine başladı.

51. BÖLÜM

Kralcılar yasaları değiştirmeye ve bir kral getirmeye çalışırlar—Pahoran ve özgürlükçüler halkın oyu ile desteklenirler—Moroni, kralcılar ya ülkelerini savunmaya ya da ölüme mahkûm olmaya zorlar—Amalikiya ve Lamanlılar takviye almış birçok şehri ele geçirirler—Teyankum, Lamanlı istilâsını geri püskürtür ve Amalikiya'yı çadırında öldürür. m.ö. tahminen 67–66 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi beşinci yılının başında, Lehi halkı ile Moriyanton halkının arasında toprakları konusunda barışı sağladılar; ve

yirmi beşinci yıla barış içinde girdiler.

2 Yine de ülkede uzun süre barışı tam anlamıyla koruyamadılar, çünkü halkın arasında başhakim Pahoran hakkında kavga çıkmaya başladı; çünkü işte, halkın bir bölümü yasadaki bazı özel noktaların değiştirilmesini istiyordu.

3 Fakat işte, Pahoran yasayı değiştirmiyor, değiştirilmesine de izin vermiyordu; bu yüzden yasanın değiştirilmesiyle ilgili olarak dilekçeyle görüşlerini bildirenleri dinlemedi.

4 Bundan dolayı yasanın değiştirilmesini arzu edenler ona kızıp bundan böyle kendisinin ülkenin başhakimi olmasını istemediler; dolayısıyla bu konu üzerinde sıcak bir tartışma çıkmıyorsa da kan dökülmedi.

5 Ve öyle oldu ki Pahoran'ın yargı kürsüsünden indirilmesini isteyenlere "kralcılar" denildi; çünkü onlar yasanın özgür yönetimi devirip ülkenin başına bir kral getirilecek biçimde değiştirilmesini arzu ediyorlardı.

6 Ve Pahoran'ın ülkenin başhakimi olarak kalmasını isteyenler ise "özgürlükçü" adını aldılar; ve böylece kendi aralarında ikiye bölündüler; çünkü özgürlükçüler haklarını ve dini ayrıcalıklarını özgür bir yönetim aracılığıyla koruyacaklarına dair yemin etmişler veya antlaşma yapmışlardı.

7 Ve öyle oldu ki anlaşmazlığa yol açan bu mesele halkın oyuyla çözüldü. Ve öyle oldu ki halkın oyu özgürlükçülerden yana çıktı ve Pahoran yargı

kürsüsünde kaldı; bu durum ise Pahoran'ın kardeşleri ve özgürlükçü halkın, yani kralcılarını susturmayı başaran halkın çoğu arasında büyük bir sevinç yarattı, öyle ki kralcılar karşı koymaya cesaret edemeyip özgürlük davasını desteklemek zorunda kaldılar.

8 Şimdi kralların olmasından yana olanlar doğuştan asilzade olanlardı ve onlar kral olmak istiyorlardı; ve onlar halkın üzerinde güç ve yetki sahibi olmaya çalışanlar tarafından destekleniyordu.

9 Fakat işte, Nefi halkı arasında böyle bir çekişmenin bu vakitte olması çok tehlikeliydi; çünkü işte Amalikiya, Lamanlı halkın yüreklerini yine Nefi halkına karşı kıskırtmıştı ve ülkesinin her yanından asker toplamakta, bütün gayretiyle onları silahlandırıp savaşa hazırlamaktaydı; çünkü Moroni'nin kanını içeceğine dair yemin etmişti.

10 Fakat işte, onun verdiği sözün düşüncesizlikten başka bir şey olmadığını göreceğiz; yine de kendisini ve ordularını Nefililer'e karşı savaşmak için hazırladı.

11 Şimdi ordusu daha önce olduğu gibi kalabalık değildi, çünkü onlardan binlercesi Nefililer'in eliyle öldürülmüştü; ancak büyük kayıp vermelerine rağmen, Amalikiya fevkalâde büyük bir ordu toplamıştı, öyle ki Zarahemla ülkesine inmekten korkmadı.

12 Evet, Amalikiya'nın kendisi bile Lamanlılar'ın başında geldi. Ve bunlar hakimler yö-

netiminin yirmi beşinci yılında oluyordu; ve başhakim Pahoran konusunda aralarında çıkan tartışmalarla ilgili meseleleri çözmeye başladıkları aynı zamanda oluyordu.

13 Ve öyle oldu ki kralcılar denenilen bu kişiler Lamanlılar'ın kendileriyle savaşmaya geldiklerini duyunca yürekten sevinip ellerine silah almayı reddettiler; çünkü başhakime ve aynı zamanda özgürlük taraftarı halka o kadar öfkelenmişlerdi ki ülkelerini savunmak için bile ellerine silah almak istemediler.

14 Ve öyle oldu ki Moroni bunları ve aynı zamanda Lamanlılar'ın ülke sınırına dayanmış olduklarını görünce bu insanların inatçılığına çok sinirlendi; çünkü onları korumak için canla başla çalışmıştı; evet, çok kızdı; ruhu onlara karşı öfkeyle doldu.

15 Ve öyle oldu ki halkın isteği üzerine ülkenin valisine bir dilekçe göndererek, dilekçeyi okumasını ve bu bölücülerini ya ülkelerini savunmaya zorlamak ya da onları ölüme mahkûm etmek için kendisine (Moroni'ye) yetki vermesini istedi.

16 Çünkü tek kaygısı halkın arasında çıkan bu tür çekişme ve anlaşmazlıklara son vermekti; çünkü işte bugüne kadar uğradıkları her felâketin sebebi buydu. Ve öyle oldu ki bu yetki halkın oyuyla kendisine verildi.

17 Ve öyle oldu ki Moroni, ordusuna bu kralcılarının üzerine gidip onların kibir ve soyluluklarını aşağıya çekmelerini ve onları yerle bir etmelerini emretti; ya da onların silahlarına

sarılıp özgürlük davasını desteklemeleri gerekiyordu.

18 Ve öyle oldu ki ordular onların üzerine yürüyüp onların kibir ve soyluluklarını aşağıya çektiler; öyle ki Moroni'nin adamlarına karşı savaşmak için savaş silahını kaldıran herkes kılıçtan geçirilip yere serildi.

19 Ve öyle oldu ki bu bölücülerin dört bini kılıçtan geçirildi ve onların savaşta öldürülemeyen liderleri yakalanıp hapse atıldı; çünkü onların davalarını görmeye şimdi vakit yoktu.

20 Ve bu bölücülerden geri kalanlar ise kılıçtan geçirilip ölmektense özgürlük bayrağına boyun eğdiler; ve kulelerine ve şehirlerine Özgürlük Hakkı'nı çekip vatanlarını savunmak için ellerine silah almak zorunda kaldılar.

21 Ve böylece Moroni bu kralcılarının sonunu getirmiş oldu; öyle ki artık kimse kralcılar lâkabıyla bilinmiyordu; ve böylece soylu kanı taşıdıklarının iddia eden bu insanların inatçılığına ve gururuna son verdi; fakat onlar da kardeşleri gibi alçakgönüllü olup tutsaklıktan kurtulmak için kahramanca savaşmak zorunda kaldılar.

22 İşte öyle oldu ki Moroni kendi halkı arasında çıkan savaş ve çekişmeleri böylece durdurup onları barış ve medeniyet içinde yaşamaya tâbi tutarken ve Lamanlılar'a karşı savaş hazırlıkları için düzenlemelerde bulunurken, işte Lamanlılar deniz kıyısında bulunan Moroni ülkesine girmişlerdi.

23 Ve öyle oldu ki Nefililer'in

Moroni şehrinde yeterli güçleri yoktu; bu nedenle, Amalikiya onları sürüp pek çoğunu öldürdü. Ve öyle oldu ki Amalikiya bu şehri, evet, onların istihkâmlarının hepsini ele geçirdi.

24 Ve Moroni şehirden kaçıp kurtulanlar Nefiha şehrine geldiler; ve Lehi şehrinde oturan halk da bir araya gelip hazırlık yaptılar; ve savaşmak için Lamanlılar'ı karşılamaya hazırıldılar.

25 Fakat öyle oldu ki Amalikiya Lamanlılar'ın Nefiha şehrine saldırmalarına izin vermedi, onları deniz kıyısında bekletti; her şehre şehri koruyup savunmaları için adamlar bıraktı.

26 Ve böylece birçok şehri ele geçirerek ilerledi; doğu sınırında deniz kıyısı boyunca uzanan şehirlerin hepsini, Nefiha şehri ve Lehi şehri ve Moriyanton şehri ve Omner şehri ve Gid şehri ve Mulek şehri ele geçirdi.

27 Ve böylece Lamanlılar, Amalikiya'nın kurnazlığı ve kalabalık ordularının sayesinde pek çok şehri ele geçirdiler; bu şehirlerin hepsi Moroni'nin yaptığı takviyelerle çok güçlendirilmişti; alınan yerlerin hepsi Lamanlılar için kale görevi görüyordu.

28 Ve öyle oldu ki Bolluk ülkesi sınırlarına doğru yürüyüşe geçtiler; önlerine çıkan Nefililer'i sürüp pek çoğunu öldürdüler.

29 Fakat öyle oldu ki Lamanlılar, Moriyanton'u kaçarken öldürüp onun halkının önünü çeviren Teyankum'la karşılaştılar.

30 Ve öyle oldu ki Teyankum kalabalık ordusuyla Bolluk ülkesini ve ayrıca kuzey ülkesini ele geçirmek üzere ilerlemekte olan Amalikiya'nın da önünü kesti.

31 Fakat işte Amalikiya, Teyankum ve askerleri tarafından geri püskürtülünce hayal kırıklığına uğradı; çünkü onlar büyük savaşçılardı; çünkü Teyankum'un her adamı Lamanlılar'dan daha güçlü, savaş becerileri daha fazlaydı, öyle ki Lamanlılar'a karşı büyük bir üstünlük sağladılar.

32 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'a hiç rahat vermeyip karanlık baskıya kadar onları öldürdüler. Ve öyle oldu ki Teyankum'la adamları çadırlarını Bolluk ülkesinin sınırına kurdular; ve Amalikiya ise çadırlarını sınırda deniz kıyısı boyunca uzanan kumsala kurdu; ve böylece geri sürüldüler.

33 Ve öyle oldu ki gece olunca, Teyankum ve bir hizmetkârı gizlice çıkıp gece vakti oradan ayrıldılar ve Amalikiya'nın ordugâhına girdiler; ve işte, Lamanlılar bütün gün yaptıkları işlerden ve havanın sıcaklığından dolayı çok yorulmuşlar ve uykuya yenik düşmüşlerdi.

34 Ve öyle oldu ki Teyankum gizlice kralın çadırına girdi ve onun kalbine bir mızrak sapladı ve kralın derhal ölmesine neden oldu; öyle ki kral hizmetkârlarını uyandıramadı.

35 Ve Teyankum yine gizli bir şekilde kendi ordugâhına döndü ve işte, adamları uyuyordu; ve onları kaldırıp yaptığı her şeyi onlara anlattı.

36 Ve Lamanlılar'ın uyanıp üzerlerine gelmelerinden korktuğu için ordularına hazır olmalarını emretti.

37 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi beşinci yılı sona erdi; ve böylece Amalikiya'nın günleri sona erdi.

52. BÖLÜM

Lamanlılar'ın kralı olarak Amalikiya'dan sonra Ammoron başa geçer—Moroni, Teyankum ve Lehi Nefililer'i Lamanlılar'a karşı zafere götürür—Mulek şehri yeniden ele geçirilir ve Zoramlı Yakup öldürülür. M.Ö. tahminen 66–64 yılları.

VE şimdi, öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi altıncı yılında, işte, Lamanlılar birinci ayın ilk sabahı uyandıkları zaman, işte, Amalikiya'yı çadırında ölü olarak buldular; ve ayrıca Teyankum'un o gün kendileriyle savaşmaya hazır olduğunu gördüler.

2 Ve şimdi, bunu gören Lamanlılar korkuya kapıldılar ve kuzey ülkesine yürüme fikrinden vazgeçip bütün ordularıyla Mulek şehrine geri çekildiler ve istihkâmlarında kendilerini korumaya çalıştılar.

3 Ve öyle oldu ki Amalikiya'nın kardeşi halkın başına kral olarak seçildi ve onun adı Ammoron'du; böylece Kral Amalikiya'nın kardeşi Kral Ammoron onun yerine atanmış oldu.

4 Ve öyle oldu ki Ammoron, halkına kan dökerek almış oldukları şehirleri savunmalarını emretti; zira hiçbir şehri

çok kan kaybetmeden ele geçirememişlerdi.

5 Ve şimdi Teyankum, Lamanlılar'ın aldıkları bu şehirleri ve ele geçirmiş oldukları ülkenin bu bölgelerini ellerinde tutmaya kararlı olduklarını gördü; ve onların sayılarının çokluğunu görünce, kalelerinden onlara saldırmayı denemenin pek akıllıca olmaya-çağını düşündü.

6 Fakat savaş hazırlığı yapıyormuşçasına çevrede adamlarını bulundurdu; evet, aslında onlara karşı kendini savunmak için hazırlık görüyordu; çevreye duvar ördürüyor ve sığınma yerleri hazırlıyordu.

7 Ve öyle oldu ki Moroni, ordusuna destek olarak büyük bir askeri grup gönderinceye dek savaş hazırlıklarını böyle sürdürdü.

8 Ve eline düşen bütün esirleri tutması için Moroni aynı zamanda Teyankum'a bir emir gönderdi; çünkü Lamanlılar çok sayıda esir almış oldukları için aldıkları esirlere karşılık olarak Lamanlı esirlerin hepsini elinde fidye olarak tutması gerekiyordu.

9 Ve Moroni ayrıca ona Bolluk ülkesinin savunmasını arttırmak kuzey ülkesine çıkan dar geçidi güvenlik altına alması için emir gönderdi; Lamanlılar'ın bu noktayı ellerine geçirip kendilerini her taraftan rahatsız edecek gücü bulmalarından korkuyordu.

10 Ve Moroni ayrıca Teyankum'a başka bir haber gönderip ondan ülkenin bu bölgesini muhakkak korumasını ve her fırsatı

değerlendirip bu bölgedeki Lamanlılar'ı elinden geldiği kadar cezalandırmasını istedi; böylelikle belki ellerinden alınmış olan şehirleri hıleyle ya da başka bir yolla geri alabilirdi; ve ayrıca ondan bölgede bulunan, Lamanlılar'ın eline düşmemiş olan şehirleri sağlamlaştırıp kuvvetlendirmesini istedi.

11 Ve ayrıca ona: "Yanınıza gelecektim, ama işte, Lamanlılar batı denizi yakınındaki ülke sınırlarından üzerimize gelmekte; ve işte, onlara karşı gidiyorum; onun için yanınıza gelemiyorum" dedi.

12 Şimdi, kral (Ammoron) Zarahemla ülkesinden ayrılıp kraliçeye kardeşinin ölümünü bildirmişti; ve çok sayıda adam toplayarak batı denizi boyunca uzanan sınırdaki Nefililer'in üzerine yürüyüşe geçmişti.

13 Ve böylece Nefililer'in rahatını bozup kuvvetlerinin bir bölümünü ülkenin bu bölgesine çekmeye çalışıyordu; diğer taraftan aldıkları şehirlerde bırakmış olduğu askerlere ellerinden geldiği kadar doğu denizi boyunca uzanan sınırdaki Nefililer'i rahatsız edip ordularının gücüne göre onların topraklarını ele geçirmelerini emretti.

14 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi altıncı yılı sonunda, Nefililer bu tehlikeli durumla karşı karşıyaydılar.

15 Fakat işte, öyle oldu ki hakimler yönetiminin yirmi yedinci yılında Teyankum, Moroni'nin verdiği emir üzerine—Moroni, ülkenin güney ve batı

sınırlarını korumak amacıyla ordular düzenlemiş ve kendi askerleriyle Teyankum'un yardımına gidip kaybettikleri şehirleri geri almak için Bolluk ülkesine doğru yürüyüşe geçmişti—

16 Ve öyle oldu ki Teyankum, Mulek şehrine saldırıya geçip mümkün olursa şehri geri alma emrini almıştı.

17 Ve öyle oldu ki Teyankum, Mulek şehrine saldırıya geçmek için savaş hazırlıklarını yaptı ve ordusuyla Lamanlılar'ın üzerine yürüdü; ancak istihkâmlarında iken onları yenmesinin mümkün olamayacağını gördü; dolayısıyla bu niyetinden vazgeçip ordusuna takviye güç almak için tekrar Bolluk ülkesine dönüp Moroni'nin gelmesini bekledi.

18 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi yedinci yılının sonuna doğru, Moroni ordusuyla Bolluk ülkesine geldi.

19 Ve yirmi sekizinci yılın başlarında Moroni, Teyankum ve başkomutanların büyük bir bölümü, Lamanlılar'ı yerlerinden çıkartıp kendileriyle savaşmak zorunda bırakmak için ne yapmaları gerektiğini tartışmak ya da onları oyuna getirip kalelerinden çıkarmanın bir yolunu bulup onlara karşı üstünlük sağlamak ve Mulek şehrini yeniden geri almak için savaş kurulu oluşturdular.

20 Ve öyle oldu ki onlar Mulek şehrini koruyan Lamanlılar'ın ordusuna, Yakup adındaki liderlerine elçiler gönderdiler; ondan ordusuyla dışarı çıkıp

kendileriyle iki şehir arasındaki ovada karşılaşmasını istediler. Fakat işte, bir Zoramlı olan Yakup, ordusuyla çıkıp onlarla ovada karşılaşmak istemedi.

21 Ve öyle oldu ki Moroni'nin eşit koşullarda onlarla boy ölçüşmeye dair hiçbir umudu kalmamıştı; bunun üzerine Lamanlılar'ı kalelerinden çekip tuzağa düşürmek için bir plan kurdu.

22 Bu nedenle Teyankum'a yanına birkaç adam alıp deniz kıyısına inmesini emretti; ve Moroni ve ordusu geceleyin Mulek şehrinin batısındaki çölde yürüyüşe geçtiler; ve böylece, ertesi gün Teyankum'u fark eden Lamanlılar'ın muhafızları koşup liderleri Yakup'a haber ulaştırdılar.

23 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın orduları Teyankum'a karşı yürüyüşe geçtiler; kalabalık oldukları için az sayıda adamı olan Teyankum'u kolayca yenebileceklerini düşünüyorlardı. Ve Teyankum, Lamanlılar'ın ordularının kendisine doğru geldiğini görür görmez, deniz kıyısından kuzey yönüne doğru geri çekilmeye başladı.

24 Ve öyle oldu ki Lamanlılar onun kaçmaya başladığını görünce bundan cesaret bulup onları var güçleriyle kovalamaya başladılar. Ve Teyankum kendilerini boşu boşuna kovalayan Lamanlılar'ı böyle uzağa çekerken, işte, Moroni yanında olan ordusunun bir bölümüne şehre girip ele geçirmeleri emrini verdi.

25 Ve onlar da bu emre uyup, şehri korumak üzere bırakılan

bütün herkesi, evet, ellerindeki savaş silahlarını teslim etmek istemeyen herkesi öldürdüler.

26 Ve böylece Moroni, ordusunun bir bölümüyle Mulek şehrini eline geçirirken, geri kalan askerleriyle de Teyankum'un peşini bırakıp dönecek Lamanlılar'ı karşılamak için yürüyüşe geçti.

27 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Bolluk şehrinin yakınlarına gelinceye kadar Teyankum'un peşini bırakmadılar; ve daha sonra da Bolluk şehrini korumak üzere bırakılmış olan Lehi ve küçük bir ordu tarafından karşılandılar.

28 Ve şimdi işte, Lamanlılar'ın başkomutanları Lehi'nin ordusuyla kendilerine doğru gelmekte olduğunu görünce, büyük bir şaşkınlık içinde kaçmaya başladılar; Mulek şehrine varamadan Lehi'nin kendilerini yakalayacağından korkuyorlardı; çünkü yürümekten bitkin düşmüşlerdi ve Lehi'nin adamları ise dinçti.

29 Şimdi Lamanlılar, Moroni'nin ordusuyla arkalarında olduğunu bilmiyorlardı; ve tek korkuları Lehi ve adamlarıydı.

30 Şimdi Lehi ise Moroni ve ordusuyla karşılaşmadan önce onlara yetişmek istemiyordu.

31 Ve öyle oldu ki fazla geri çekilemeden Lamanlılar'ın etrafı Nefililer tarafından sarıldı; bir yanda Moroni'nin adamları, diğer yanda ise Lehi'nin adamları vardı; onların hepsi dinçti ve kuvvetleri tam yerindeydi; oysa Lamanlılar epeyce yol yürüdüklerinden bitkin vaziyetteydiler.

32 Ve Moroni, adamlarına savaş silahlarını teslim edinceye kadar Lamanlılar'ın üzerine saldırmalarını emretti.

33 Ve öyle oldu ki onların lideri olan, ayrıca Zoram soyundan gelen Yakup (ve kendisi baş eğmez bir ruha sahip olduğundan) Lamanlılar'ı Moroni'ye karşı büyük bir hırsıyla savaşmaları için ileri sürdü.

34 Moroni yolları üzerinde olduğundan, bu yüzden Yakup onları öldürüp Mulek şehrinin yolunu açmaya kararlıydı. Fakat işte, Moroni ile adamları onlardan daha güçlüydü; bu nedenle Lamanlılar'a yol vermediler.

35 Ve öyle oldu ki her iki tarafta çok şiddetli bir şekilde çarpıştı ve iki tarafta da ölenlerin sayısı çoktu; evet ve Moroni yaralandı ve Yakup ise öldürüldü.

36 Ve Lehi güçlü adamlarıyla onları arkadan o kadar büyük bir hiddetle sıkıştırmıştı ki arkada bulunan Lamanlılar savaş silahlarını bıraktılar; ve geri kalanlar ise büyük bir şaşkınlık içinde nereye gideceklerini ya da saldırıp saldırmayacaklarını bilemediler.

37 Şimdi Moroni onların şaşkınlığını görünce, onlara: "Savaş silahlarınızı getirip teslim ederseniz, işte biz de kanınızı dökmekten vazgeçeceğiz" dedi.

38 Ve öyle oldu ki Lamanlılar bu sözleri işitince, sağ kalan başkomutanlarının hepsi gelip savaş silahlarını Moroni'nin ayakları önüne attılar ve adamlarına da aynı şeyi yapmalarını emrettiler.

39 Fakat işte, içlerinden pek çoğu silahlarını teslim etmek istemedi; ve kılıçlarını bırakmak istemeyenler yakalanıp bağlandı; ve savaş silahları ellerinden alındı; ve kardeşleriyle birlikte Bolluk ülkesine yürümeye mecbur edildiler.

40 Ve şimdi tutsak alınanların sayısı öldürülenlerin sayısından daha fazlaydı; evet, her iki tarafta ölenlerin sayısından daha çoktu.

53. BÖLÜM

Lamanlı esirler Bolluk şehrinin güçlendirilmesinde kullanılır—Nefililer'in arasındaki ayrılıklar Lamanlılar'ın zaferlerine katkıda bulunur—Helaman, Ammon halkının iki bin delikanlısını emri altına alır. M.ö. tahminen 64–63 yılları.

VE öyle oldu ki Lamanlı esirlerin başına muhafızlar diktiler ve zorla götürüp onlara kendi ölümlerini, evet ve ayrıca öldürülmüş olan Nefililer'in ölümlerini de gömdürttüler; ve işlerini yaparken gözetlemeleri için Moroni onların başına adamlar koydu.

2 Ve Moroni Lehi'yle birlikte Mulek şehrine gidip şehrin kumandasını eline geçirdi ve kumandayı Lehi'ye devretti. Şimdi işte, bu Lehi Moroni'nin girmiş olduğu savaşların hemen hemen hepsinde onun yanında bulunmuş biriydi; ve Moroni gibi bir insandı; ve ikisi de birbirlerinin güvenliğinden dolayı büyük sevinç duyardı; evet, ikisi de

birbirlerini çok severlerdi ve bütün Nefi halkı da onları çok severdi.

3 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kendi ölümlerini ve ayrıca Nefililer'in ölümlerini gömmeyi bitirdikten sonra Bolluk ülkesine geri gönderildiler; ve Moroni'nin emri üzerine Teyankum onları çalıştırmaya başlayıp ülkenin, daha doğrusu Bolluk şehrinin etrafında bir hendek kazdırdı.

4 Ve onlara hendeğin iç tarafında ağaçtan bir siper yaptırdı; ve hendekten çıkarılan toprağı ise ağaç siperlerinin önüne yığıldılar; ve böylece Bolluk şehrinin etrafını çok yüksek ağaç kütükler ve toprakla çevreleyen sağlam bir hisar inşa ettirinceye dek Lamanlılar'ı çalıştırdılar.

5 Ve bu şehir artık çok kuvvetli bir kale olmuştu ve bu şehirde Lamanlı esirleri, evet, hatta onları kendi elleriyle yapmak zorunda kaldıkları duvarların içinde tuttular. Şimdi Moroni onları çalıştırmak zorundaydı; çünkü onları çalışırken gözaltında tutmak kolaydı; ve Lamanlılar'a saldıracağı zaman birliklerinin hepsini kullanmak istiyordu.

6 Ve öyle oldu ki Moroni böylece Lamanlılar'ın en büyük ordularından birine karşı zafer kazanarak Lamanlılar'ın Nefi ülkesindeki en kuvvetli kalelerinden biri olan Mulek şehrini ele geçirmişti; ve böylece, esirlerini muhafaza edebilmek için bir kale daha inşa ettirdi.

7 Ve öyle oldu ki o yıl Lamanlılar'la bir daha savaş yapmaya

kalkışmadı; ancak adamlarını çalıştırıp onlara savaş hazırlığı yaptırdı, evet ve Lamanlılar'dan korunmak için istihkâmlar hazırlattı, evet ve onları kendi kadinlarını ve çocuklarını kıtlıktan ve sıkıntıdan kurtarmak ve ordularına yiyecek temin edebilmek için çalıştırdı.

8 Ve şimdi öyle oldu ki Nefililer'in arasında ayrılıklara yol açan bazı entrikalardan dolayı Moroni'nin bulunmadığı bir anda, güneyde batı denizi kıyısında bulunan Lamanlı orduları Nefililer'den bazı toprakları ele geçirmişlerdi, evet, öyle ki ülkenin bu bölgesinde bulunan Nefililer'in şehirlerinin çoğunu ele geçirmişlerdi.

9 Ve böylece aralarında çıkan kötülükler yüzünden, evet, kendi aralarında çıkan anlaşmazlıklar ve entrikalar yüzünden düşebilecekleri en tehlikeli duruma düşmüşlerdi.

10 Ve şimdi işte, aslen Lamanlı olan Ammon halkı hakkında söyleyeceğim birkaç sözüm var; onlar Ammon ve kardeşlerinin aracılığıyla, yani Tanrı sözünün ve gücünün sayesinde Rab'be döndürülmüşlerdi; ve onlar Zarahemla ülkesine getirilmişlerdi; ve o zamandan beri her zaman Nefililer tarafından korundular.

11 Ve ettikleri yemin nedeniyle kardeşlerine karşı silaha sarılmaları engellenmişti; çünkü bir daha kan dökmeyeceklerine dair yemin etmişlerdi ve yeminlerine göre öleceklerdi; evet, Ammon ve kardeşlerinin onlara gösterdiği merhamet ve büyük

sevgi olmasaydı, kardeşlerinin eline düşmeye razı olacaktı.

12 Ve işte bu yüzden Zarahemla ülkesine getirildiler; ve Nefililer tarafından daima korundular.

13 Fakat öyle oldu ki Nefililer'in kendileri için atıldıkları tehlikeleri, çektikleri onca sıkıntı ve zorluğu görünce, üzüldüler onlara acıdılar ve vatanlarını savunmak için silaha sarılmak istediler.

14 Fakat işte, savaş silahlarına sarılmak üzereyken Helaman ve kardeşlerinin ikna edici sözlerinden etkilendiler; çünkü etmiş oldukları yemini bozmak üzereydiler.

15 Ve Helaman böyle davranırlarsa ruhlarını kaybetmelerinden korkuyordu; bu nedenle bu antlaşmayı yapmış olan herkes kardeşlerini o anda içinde buldukları bu tehlikeli durumda sıkıntı çekerken seyretmeye mecbur kaldı.

16 Fakat işte, öyle oldu ki düşmanlarına karşı kendilerini savunmak için savaş silahlarına sarılmayacaklarına dair antlaşma yapmamış çok sayıda oğulları vardı; onun için eli silah tutanların hepsi o zaman bir araya gelip Nefililer adını aldılar.

17 Ve onlar, Nefililer'in özgürlüğü için çarpışacaklarına, evet, canları pahasına da olsa vatani savunacaklarına dair bir antlaşma yaptılar; evet, hatta özgürlüklerinden asla vazgeçmeyeceklerine, her koşul altında Nefililer'i ve kendilerini tutsaklıktan korumak için dövüşeceklerine dair antlaşma yaptılar.

18 Şimdi işte, o gençlerden iki bin tanesi bu antlaşmaya girip vatanlarını savunmak için savaş silahlarını aldılar.

19 Ve şimdi işte, o ana dek Nefililer için asla bir engel oluşturmamışlardı; şimdi bu dönemde onlara çok büyük destek oldular; çünkü savaş silahlarını alıp Helaman'ın liderleri olmasını istediler.

20 Ve onların hepsi gençti; ve onlar cesaret ve aynı zamanda kuvvet ve canlılıkta yiğitlerin yiğidiydiler; ama işte, hepsi bu kadar değil, kendilerine ne emanet edilirse edilsin, her zaman güvenilecek insanlardı.

21 Evet, onlar doğru ve ağırbaşlı insanlardı; çünkü onlara Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeleri ve O'nun önünde doğrulukla yürümeleri öğretilmişti.

22 Ve şimdi öyle oldu ki Helaman iki bin genç askerinin başında, güneyde batı denizinin yanındaki ülke sınırında oturan halkın yardımına koşmak için yürüyüşe geçti.

23 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi sekizinci yılı böylece sona erdi.

54. BÖLÜM

Ammoron ve Moroni esir değiştirmek için pazarlık ederler—Moroni Lamanlılar'ın geri çekilmesini ve cani saldırılarını kesmelerini ister—Ammoron Nefililer'in silahlarını bırakmalarını ve Lamanlılar'a boyun eğmelerini talep eder. m.ö. tahminen 63 yılı.

VE öyle oldu ki hakimler yönetiminin yirmi dokuzuncu yılının başlarında Ammoron Moroni'ye bir haber yollayarak esirlerin değiştirilmesini istedi.

2 Ve öyle oldu ki Moroni bu isteği büyük bir sevinçle karşıladı; çünkü Lamanlı tutsaklara verdikleri yiyeceklerle kendi halkını beslemek istiyordu; ve ayrıca ordusunu kuvvetlendirmek için kendi halkını istiyordu.

3 Şimdi Lamanlılar birçok kadının ve çocuğu esir almışlardı ve Moroni'nin esirleri ya da Moroni'nin almış olduğu esirler arasında tek bir kadın ve çocuk bulunmuyordu; bu nedenle Moroni Lamanlılar'dan mümkün olduğu kadar çok Nefili esiri geri alabilmek için bir savaş hilesi düşündü.

4 Bu nedenle Moroni bir mektup yazarak bunu kendisine mektup getiren Ammoron'un hizmetkârı aynı adamla gönderdi. Şimdi Ammoron'a yazıp söylediği sözler şunlardır:

5 İşte, Ammoron, halkıma karşı açtığın, daha doğrusu kardeşinin onlara karşı açmış olduğu ve onun ölümünden sonra senin hâlâ sürdürmeye kararlı olduğun bu savaş hakkında sana birkaç şey yazıyorum.

6 İşte, size Tanrı'nın adaleti hakkında ve tövbe edip ordularınızı kendi topraklarınıza ya da Nefi ülkesi olan sahip olduğunuz topraklara geri çekmediğiniz sürece, başınızın üzerinde asılı duran Tanrı'nın her şeye gücü yeten öfkesinin kılıcı hakkında birkaç şey anlatmak istiyorum.

7 Evet, eğer bu sözleri dinleyecek kadar gücün olsaydı, bunları sana anlattırdım; evet, tövbe edip kanlı amaçlarınızdan vazgeçmezseniz ve ordularınızla kendi topraklarınıza geri dönmezseniz, senin ve kardeşin gibi cana kıymış katilleri yutmaya hazır bekleyen o korkunç cehennemden sana söz etmek isterim.

8 Fakat sen bu şeyleri daha önce reddedip Rab'bin halkına karşı savaştığın için, yine aynı şeyleri yapacağını tahmin edebiliyorum.

9 Ve şimdi işte, biz sizleri karşılamaya hazırız; evet ve amaçlarınızdan vazgeçmezseniz, işte, reddettiğiniz o Tanrı'nın gazabını tamamen yok oluncaya kadar üzerinize çekeceksiniz.

10 Fakat geri çekilmeyecek olursanız, Rab'bin yaşadığı nasıl gerçekse, ordularımız üzerinize gelecek ve çok yakında ölümle ziyaret edileceksiniz; çünkü şehirlerimizi ve topraklarımızı size bırakmayacağız; evet ve dinimizi ve Tanrı'mızın davasını savunacağız.

11 Fakat işte, bana öyle geliyor ki bunlardan sana boşuna söz ediyorum; başka bir deyişle, senin bir cehennem çocuğu olduğunu varsayıyorum; bu yüzden mektubuma son verirken bir esir karşılığında bir adamı, karısını ve çocuklarını bırakma şartını kabul etmezsen, esir değiştirmeyeceğimi sana bildirmek istiyorum; eğer bu durumu kabul edersen, esir değiştiririm.

12 Ve işte, eğer bunu yapmazsan, ordularımın üzerinize

yürüyeceğim; evet, hatta kadınlarımı ve çocuklarımı bile silahlandıracağım ve üzerinize geleceğim; ve sizin peşinizden ta ülkenize kadar, bizim ilk mirasımız olan ülkeye kadar geleceğim; evet ve kana karşı kan dökülecek, evet, cana karşı can alınacak; ve yeryüzünden silinip kökünüz kuruyuncaya kadar sizinle savaşıcağım.

13 İşte, benim ve halkımın öfkesi burnumuzda! Siz bizi öldürmeye çalıştınız ve biz ise sadece kendimizi savunmaya çalıştık. Fakat işte, bizi tekrar öldürmeye kalkışırsanız, biz de sizi öldürmeye çalışacağız; evet ve ülkemizi, ilk mirasımız olan ülkeyi geri alacağız.

14 Şimdi mektubumu burada bitiriyorum. Ben Moroni'yim; Nefili halkının bir lideriyim.

15 Şimdi öyle oldu ki Ammoron bu mektubu alınca öfkelenip Moroni'ye başka bir mektup yazdı; ve onun yazıp söylediği sözler şunlardır:

16 Ben Lamanlılar'ın kralı Ammoron'um; öldürdüğünüz Amalikiya'nın kardeşiyim. İşte onun kanının intikamını sizden alacağım; evet ve ordularıyla üzerinize geleceğim, çünkü sizin tehditlerinizden korkmuyorum.

17 Çünkü işte, atalarınız kardeşlerine karşı öyle büyük bir haksızlık ettiler ki onların hakkı olmasına rağmen, yönetici olma haklarını onlardan çaldılar.

18 Ve şimdi işte, silahlarınızı bırakıp, yönetmeye hakkı olanların yönetimi altına girerseniz, o zaman ben de halkıma

silahlarını bırakmalarını emredeceğim ve bir daha sizinle savaşmayacaklar.

19 İşte bana ve halkıma karşı bir sürü tehdit solumuşsun; ama bak, tehditlerinizden korkmuyoruz.

20 Yine de elimdeki yiyeceği savaşçılara saklayabilmek için karşılıklı esir değiştirme isteğini memnuniyetle kabul edeceğim; ve biz sonsuza dek sürecek bir savaşa devam edeceğiz; ya Nefililer'i yetkimiz altına sokacağız ya da onları sonsuza dek yok edeceğiz.

21 Ve şu reddettiğimizi söylediğin Tanrı'ya gelince, işte, biz böyle bir varlığı tanımıyoruz; siz de tanımıyorsunuz; fakat olur da böyle bir varlık varsa, bildiğimiz tek şey O'nun sizi yarattığı gibi bizi de yarattığıdır.

22 Ve eğer öyle olur da bir şeytan ve cehennem varsa, işte Tanrı, öldürdüğünüz ve böyle bir yere gittiğini üstü kapalı olarak söylediğin kardeşimle birlikte yaşamak üzere seni de oraya göndermeyecek midir? Ama işte, bunların sözünü bile etmeye değmez.

23 Ben Ammoron'um ve atalarınızın zorla Yeruşalem'den çıkardıkları Zoram'ın soyundan geliyorum.

24 Ve işte şimdi, ben cesur bir Lamanlı'yım; işte, bu savaş onların uğradığı haksızlıkların öcünü almak ve onların yönetim haklarını ele geçirip korumak üzere başlamıştır; ve Moroni'ye yazdığım mektubuma burada son veriyorum.

55. BÖLÜM

Moroni karşılıklı esir değiştirmeyi reddeder—Lamanlı muhafızlar kandırılıp sarhoş edilir ve Nefili esirler serbest bırakılır—Gid şehri kan dökülmeden ele geçirilir. M.Ö. tahminen 63-62 yılları.

ŞİMDİ öyle oldu ki Moroni bu mektubu aldığı anda daha da öfkelenildi; çünkü Ammoron'un bile bile herkesi aldatmaya çalıştığını biliyordu; evet, Ammoron'u Nefi halkına karşı savaş açmaya iten sebebin haklı bir sebep olmadığını kendisinin bildiğini biliyordu.

2 Ve Moroni şöyle dedi: İşte, mektubumda belirttiğim gibi, Ammoron amaçlarından vazgeçmediği sürece onunla esir değiştirmeyeceğim; çünkü elindeki güçten daha fazlasına sahip olmasına izin veremem.

3 İşte, Lamanlılar'ın esir aldığı halkımı nerede tuttuklarını biliyorum; ve mademki Ammoron mektubumda istemiş olduğum şeyleri yerine getirmek istemiyor, işte, sözüm doğrultusunda hareket edeceğim; evet, barış diye yalvarıncaya kadar aralarında ölüm saçacağım.

4 Ve şimdi öyle oldu ki Moroni bu sözleri söyledikten sonra, kendi askerleri arasında belki Laman soyundan birini bulurum umuduyla bir araştırma yaptırdı.

5 Ve öyle oldu ki Laman adında birini bulup getirdiler; ve o, Amalikiya tarafından öldürülen kralın hizmetkârlarından biriydi.

6 Şimdi Moroni, Laman'a ve

birkaç askerine Nefililer'i gözaltında tutan muhafızların yanına gitmelerini emretti.

7 Şimdi Nefililer, Gid şehrinde gözaltında tutuluyordu; bu yüzden Moroni, Laman'ı görevlendirip birkaç askerinin de onunla beraber gitmesini emretti.

8 Ve gece olduğunda, Laman Nefililer'i gözaltında tutan bekçilerin yanına gitti; ve işte, yaklaştığını gören bekçiler ona seslendiler; fakat Laman onlara: "Korkmayın! İşte, ben bir Lamanlı'yım. İşte, Nefililer'in elinden kaçıp kurtulduk; ve onlar uyuyorlar; ve işte, onların şarabından biraz alıp yanımızda getirdik" dedi.

9 Şimdi bu sözleri işiten Lamanlılar onu sevinçle karşıladılar ve ona: "Bize şarabından biraz ver de içelim, yanında böyle şarap getirdiğin için çok memnun olduk; çünkü yorgunuz" dediler.

10 Fakat Laman onlara: "Şarabımızı Nefililer'e karşı savaşmaya gideceğimiz zamana saklayalım" dedi. Fakat bu sözler onların şarap içme arzularını daha da arttırdı.

11 Çünkü onlar: "Yorgunuz, onun için şaraptan bir yudum alalım; ve yakında Nefililer'e karşı savaşa gitmemiz için bize güç verecek şarap hakkımız nasıl olsa gönderilecek" dediler.

12 Ve Laman onlara: "Dilediğiniz gibi olsun!" dedi.

13 Ve öyle oldu ki şaraptan bol bol içtiler ve tadı hoşlarına gittiği için daha çok içtiler; ve şarap özel olarak hazırlandığından sertti.

14 Ve öyle oldu ki içip neşelendiler ve çok geçmeden hepsi zil zurna sarhoş oldu.

15 Ve şimdi Laman ile adamları onların hepsinin sarhoş olup derin bir uykuya daldıklarını görünce, Moroni'nin yanına dönüp olan biten her şeyi ona anlattılar.

16 Ve şimdi her şey Moroni'nin planladığı gibi olmuştu. Ve Moroni adamlarını savaş silahlarıyla hazırladı ve Lamanlılar sarhoş olup derin derin uyurken Gid şehrine geldi; ve içeri esirlere savaş silahları attılar, öyle ki esirlerin hepsi silahlandı.

17 Evet, Moroni esirlerin hepsini silahlandırırken, onların hanımlarına ve eli silah tutan çocuklarına da silah verildi; ve bütün her şey büyük bir sessizlik içinde olup bitti.

18 Ancak Lamanlılar'ı uyandırmış olsalardı, işte onlar sarhoştular ve Nefililer onları öldürebilirdi.

19 Fakat işte, Moroni'nin isteği bu değildi; adam öldürmekten veya kan dökmekten hoşlanmazdı; onu sevindiren şey halkını yıkımdan kurtarmaktı; ve bu yüzden haksızlık olur düşüncesiyle Lamanlılar'a saldırıp onları sarhoşken öldürmek istemedi.

20 Nasıl olsa amacına ulaşmıştı; çünkü şehrin surları içinde bulunan Nefili esirleri silahlandırmıştı ve surların içinde bulunan bu bölümleri ele geçirebilmeleri için onlara gereken gücü sağlamıştı.

21 Ve Moroni ondan sonra yanındaki adamları biraz geri

çekerek Lamanlı ordularının etrafını sarmalarını emretti.

22 Şimdi işte bunların hepsi gece vakti yapıldı; öyle ki Lamanlılar sabahleyin uyandıklarında dışarıda Nefililer tarafından sarılmış olduklarını ve içeride de esirlerinin silahlandırılmış olduğunu gördüler.

23 Ve böylece Nefililer'in kendilerinden daha güçlü olduğunu gördüler; ve bu koşullarda Nefililer'le savaşmanın pek akıllıca bir iş olmayacağını düşündüler; bu nedenle başkomutanları askerlerinin savaş silahlarını bırakmalarını istedi ve topladıkları silahları getirip Nefililer'in ayakları önüne attılar ve merhamet dilediler.

24 Şimdi işte, Moroni'nin isteği de buydu. Onları esir alıp şehri ele geçirdi ve Nefili olan esirlerin hepsinin serbest bırakılmasını emretti; ve onlar Moroni'nin ordusuna katıldılar ve onun ordusunu çok güçlendirdiler.

25 Ve öyle oldu ki Moroni esir aldığı Lamanlılar'ı Gid şehrinin çevresinde bulunan istihkâmları sağlamlaştırmak için çalıştırmaya başladı.

26 Ve öyle oldu ki Gid şehrinin istediği gibi kuvvetlendirdikten sonra, esirlerini Bolluk şehrine aldırdı; ve bu şehri de çok güçlü bir kuvvetle korudu.

27 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın çevirdiği tüm dolaplara rağmen, Nefililer aldıkları esirlerin hepsini korumayı bilip hiç kimseyi ellerinden kaçırmadılar; ve aynı zamanda geri aldıkları toprakları ve üstünlüklerini korudular.

28 Ve öyle oldu ki Nefililer yeniden galip gelmeye ve hak ve ayrıcalıklarını geri almaya başladılar.

29 Lamanlılar geceleyin birçok kez onların etrafını sarmaya çalıştılsa da bu girişimleri sonunda pek çoğu esir düştü.

30 Ve zehirleyerek ya da sarhoş edip öldürmek için Nefililer'e kendi şaraplarından içirmeyi pek çok kez denediler.

31 Fakat işte, Nefililer bu zor günlerinde Tanrıları Rab'bi hatırlamakta ağır davranmadılar. Onların tuzaklarına düşmediler; evet, ilk önce Lamanlı esirlerden bir kaçına vermeden, onların şarabından içmediler.

32 Ve aralarında kimseye zehir verilmemesi için böyle tedbirli hareket ediyorlardı; çünkü onların şarapları Lamanlı birini zehirlerse, Nefili birini de zehirleyecekti; ve bütün içkilerini böyle denediler.

33 Ve şimdi öyle oldu ki Moroni'nin Moriyanton şehrine saldırıya geçmek üzere hazırlık yapması gerekiyordu; çünkü işte, Lamanlılar kendi emekleriyle Moriyanton şehrini öyle istihkâm etmişlerdi ki burası güçlü bir kale olmuştu.

34 Ve bu şehre durmadan yeni kuvvetler ve ayrıca yeni malzemeler getiriyorlardı.

35 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yirmi dokuzuncu yılı böylece sona erdi.

56. BÖLÜM

Helaman, Moroni'ye bir mektup

göndererek Lamanlılar'la yaptıkları savaşın durumunu anlatır— Antipus ve Helaman Lamanlılar'a karşı büyük bir zafer kazanırlar— Helaman'ın iki bin delikanlı oğlu mucizevi bir güçle savaşır ve hiçbiri ölmez. 1. ayet m.ö. tahminen 62 yılı, 2–19 ayetler m.ö. tahminen 66 yılı ve 20–57 ayetler m.ö. tahminen 65–64 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki hakimler yönetiminin otuzuncu yılının başlarında, birinci ayın ikinci gününde Moroni Helaman'dan ülkenin o bölgesinde bulunan halkın durumunu anlatan bir mektup aldı.

2 Ve onun yazıp söylediği sözler şunlardır: Benim hem Rab'de, hem de savaş sıkıntılarımızda yürekten sevdiğim kardeşim Moroni; işte, sevgili kardeşim, ülkenin bu bölgesindeki savaşımızla ilgili sana söyleyeceklerim var.

3 İşte Ammon'un Nefi ülkesinden getirdiği bu insanların oğullarından iki bin tanesi—şimdi onların atamız Lehi'nin büyük oğlu Laman'ın soyundan geldiğini biliyorsun.

4 Şimdi onların gelenekleri ya da inançsızlıkları konusunda uzun uzun anlatmama gerek yok; zira bütün bunları biliyorsun—

5 Bu yüzden sana şu kadarını söyleyeyim ki bu gençlerden iki bini savaş silahlarını alıp benim liderleri olmamı istediler; ve biz vatanımızı savunmak için ilerledik.

6 Ve şimdi sen onların babalarının kan dökmek amacıyla

kardeşlerimize karşı savaş silahı kaldırmayacağız diye yaptıkları antlaşmayı da biliyorsun.

7 Fakat yirmi altıncı yılda, onlar kendileri için katlandığımız acı ve sıkıntıları gördüklerinde yaptıkları antlaşmayı bozup bizi savunmak için savaş silahlarına sarılmaya hazırdılar.

8 Fakat yapmış oldukları bu antlaşmayı bozmalarına izin vermedim; zira ettikleri yemini tutmaları nedeniyle Tanrı'nın bizi kuvvetlendireceğine, öyle ki daha fazla acı çekmeyeceğimize inanıyordum.

9 Fakat işte, çok sevineceğimiz bir şey oldu. Çünkü işte, yirmi altıncı yıl içinde, ben Helaman bu iki bin genç adamın başında ülkenin bu bölgesindeki halkın üzerine lider olarak atamış olduğun Antipus'a yardım etmek için Yahudiye şehrine yürüdüm.

10 Ve iki bin oğlumu (zira onlar oğullar denmeye layıktır) Antipus'un ordusuyla birleştirdim; Antipus gelen bu yardıma çok sevindi; çünkü işte, Lamanlılar'ın kuvvetleri adamlarımızdan pek çoğunu öldürmüştüklerinden Antipus'un ordusu Lamanlılar tarafından azaltılmıştı; bu yüzden yas tutmamız gerekir.

11 Ancak bize teselli veren nokta şudur ki onlar vatanları ve Tanrı'ları uğruna ölmüşlerdir; evet ve onlar mutludur.

12 Ve Lamanlılar'ın elinde çok sayıda esir bulunuyordu; bu esirlerin hepsi komutandır; çünkü onların dışında hiç kimseyi sağ bırakmadılar. Ve eğer öldürülmemişlerse, onların şu

an Nefi ülkesinde olduklarını sanıyoruz.

13 Ve şimdi Lamanlılar'ın onca cesur adamımızın kanını akıtarak ele geçirmiş oldukları şehirler şunlardır:

14 Manti ülkesi veya Manti şehri ve Zeezrom şehri ve Kumeni şehri ve Antipara şehri.

15 Ve Yahudiye şehrine vardığımda ellerindeki şehirler bunlardı; ve ben, Antipus'la adamlarını şehrin savunmasını arttırmak için var güçleriyle çalışırken buldum.

16 Evet ve onlar hem ruhen hem de bedenen çökmüşlerdi; çünkü şehirlerini korumak için gündüzleri kahramanca savaşıp geceleri ise çalışmışlardı; ve böylece her türlü büyük sıkıntılara katlanmışlardı.

17 Ve şimdi onlar burada ya galip gelmeye ya da ölmeye karar vermişlerdi; bu yüzden yanımda getirdiğim bu küçük kuvvetin, evet, bu benim oğullarım onlara ne denli büyük ümit verip onları sevindirdiğini tahmin edebilirsin.

18 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Antipus'un ordusunun takviye güç aldığını görünce, Ammoron'un emriyle Yahudiye şehrine yani bize karşı savaş açmaları engellendi.

19 Ve böylece biz Rab'bin lütufuna erdik; çünkü bu zayıf halimizde bize saldıracak olsalardı, belki de ufacık ordumuzu yok edeceklerdi; ancak böylece kurtulmuş olduk.

20 Ammoron, almış oldukları bu şehirleri korumaları emri ni verdi. Ve yirmi altıncı yıl

böylece sona erdi. Ve yirmi yedinci yılın başında kendimizi ve şehrimizi savunmaya hazırдық.

21 Şimdi, Lamanlılar'ın bize saldırılarını arzu ediyorduk; çünkü kendi kalelerindeyken onlara saldırmak istemiyorduk.

22 Ve öyle oldu ki gece veya gündüz Lamanlılar bizi atlatıp kuzeydeki diğer şehirlerimize saldırıya geçmesin diye onların hareketlerini izlemek üzere çevreye casuslar yerleştirdik.

23 Çünkü bu şehirlerde oturanların onlara karşı direnecek yeterli gücü olmadığını biliyorduk; bu nedenle, bizi geçecek olurlarsa onlara arkalarından saldırmak istiyorduk ve böylece önden saldırıya uğradıkları aynı anda biz de onları arkadan durduracaktık. Onları yenebileceğimizi hesap ediyorduk; fakat işte, umduğumuzu bulamadık.

24 Yeteri kadar kuvvetli olmamaktan ve yenik düşmekten korktukları için ne ordularının tamamıyla ne de ordularının bir bölümüyle yanımdan geçmeye cesaret edemediler.

25 Zarahemla şehrine yürümeye cesaret edemedikleri gibi Sidon kaynağından geçip Nefiha şehrine gitmeye de cesaret edemediler.

26 Ve böylece, almış oldukları bu şehirleri kendi kuvvetleriyle korumaya kararlıydılar.

27 Ve şimdi öyle oldu ki bu yılın ikinci ayında, bu iki bin oğlumun babaları bize büyük miktarda erzak getirdiler.

28 Ve bunun yanı sıra Zarahemla ülkesinden bize iki bin

adam gönderildi. Ve böylece biz on bin adamla ve onlar için ve onların eşleri ve çocukları için gönderilmiş erzaklarımızla hazır bekliyorduk.

29 Ve kuvvetimizin her gün böyle arttığını ve destek olarak erzak aldığımızı gören Lamanlılar korkmaya başladılar ve erzak ve kuvvet alışımızı belki durdururuz düşüncesiyle ani saldırılara başladılar.

30 Şimdi Lamanlılar'ın bu durumdan rahatsızlık duymaya başladıklarını görünce onları etkilemek için bir hile düzenlemek istedik; bu yüzden Antipus küçük oğullarımla çıkıp güya yakındaki bir şehre erzak götürüyormuşuz gibi komşu şehre yürüyüşe geçmemizi emretti.

31 Ve Antipara şehrinin yakınından geçerek güya ileride deniz kenarındaki şehre gidiyormuşuz gibi hareket edecektik.

32 Ve öyle oldu ki yanımda erzak taşıyormuş gibi bu şehre gitmek üzere yürüyüşe geçtik.

33 Ve öyle oldu ki Antipus ordusunun bir bölümünü şehri savunmak üzere bırakıp öbür bölümüyle yürüyüşe geçti. Fakat ben küçük ordumla ilerleyip Antipara şehrine yaklaşıncaya kadar yola çıkmadım.

34 Ve şimdi, Lamanlılar'ın en kuvvetli, evet, en büyük ordusu Antipara şehrine yerleştirilmişti.

35 Ve öyle oldu ki casuslarından haber alır almaz ordularıyla çıkıp üzerimize geldiler.

36 Ve öyle oldu ki onların önünden kuzeye doğru kaçtık. Ve böylece Lamanlılar'ın en

kuvvetli ordusunu arkamızdan çekmiş olduk.

37 Evet, onları oldukça uzaklaştırmıştık, öyle ki Antipus'un ordusunun tüm güçleriyle peşlerinden geldiğini görünce ne sağa ne de sola döndüler; fakat dümdüz arkamızdan gelmeye devam ettiler ve biz onların amacının Antipus onlara yetişmeden bizi yakalayıp öldürmek olduğunu sanıyoruz; ve bunu halkımız tarafından sarılmamak için yapıyorlardı.

38 Ve şimdi tehlikede olduğumuzu gören Antipus ordusunun yürüyüşünü hızlandırdı. Fakat işte gece olmuştu; bu nedenle bizi yakalayamadılar, Antipus da onlara yetişemedi; onun için geceyi geçirmek üzere kamp kurduk.

39 Ve öyle oldu ki şafak sökmeden önce, işte, Lamanlılar peşimize düşmüştü. Şimdi onlarla savaşacak kadar güçlü değildik; evet, küçük oğullarımın onların eline düşmesine izin veremedim; bu nedenle çöle doğru yürüyüp yolumuza devam ettik.

40 Şimdi çevreleri sarılır korkusuyla ne sağa ne de sola dönmeye cesaret edemiyorlardı; ben de sağa ya da sola dönmek istemiyordum; beni yakaladıklarında onlara karşı koyamayacağımız için bizi öldürüp kaçacaklar diye korkuyordum; ve böylece bütün gün karanlık çökene dek çölün derinliklerine kaçtık.

41 Ve öyle oldu ki tekrar gün ağardığında Lamanlılar'ın üzerimize geldiğini görüp önlerinden kaçtık.

42 Fakat öyle oldu ki çok geçmeden peşimizi bırakıp durdular; ve bu yedinci ayın üçüncü gününün sabahında oldu.

43 Ve şimdi Antipus'un onlara yetişip yetişmediğini bilmiyorduk. Ancak adamlarıma: "İşte, geri dönüp tuzaklarına düşelim diye mi durdular bunu bilmiyoruz!"

44 "Bunun için siz ne dersiniz oğullarım, onlara karşı savaşmaya gider misiniz?" dedim.

45 Ve şimdi sevgili kardeşim Moroni sana derim ki ben böyle büyük bir cesareti asla görmedim, hayır, bütün Nefililer'in arasında bile böyle cesarete rastlamadım.

46 Çünkü ben onları her zaman oğullarım diye çağırdığım gibi (çünkü hepsi de çok gençti) onlar da bana: "Baba, işte Tanrımız bizimlidir ve bizim öldürülmemize izin vermeyecektir; o halde kalk gidelim; eğer kardeşlerimiz bizi rahat bıraksalardı onları katletmek istemezdik; bu yüzden Antipus'un ordusu onlara yenik düşmeden haydi gidelim" dediler.

47 Şimdi onlar o zamana dek hiç savaşmamışlardı; yine de ölümden korkmuyorlardı; ve kendi canlarından daha çok atalarının özgürlüğünü düşünüyorlardı; evet, anneleri onlara şüphe etmezlerse Tanrı'nın kendilerini kurtaracağını öğretmişti.

48 Ve onlar annelerinin sözlerini bana uzun uzun anlatarak: "Annelerimizin bunu bildiğine şüphemiz yoktur" dediler.

49 Ve öyle oldu ki ben, iki binimle peşimizden gelen

Lamanlılar'la savaşmak üzere geri döndüm. Ve şimdi işte, Antipus'un orduları onlara yetmiş ve korkunç bir savaş başlamıştı.

50 Kısa bir sürede çok uzun mesafe yürüdükleri için yorgun düşen Antipus'un ordusu neredeyse Lamanlılar'ın eline düşmek üzereydi; ve eğer ben iki binimle geri dönmemiş olsaydım amaçlarına ulaşacaklardı.

51 Çünkü Antipus ve onun komutanlarının pek çoğu hızlı yürüyüş sonunda yorgun düştükleri için kılıçtan geçirilerek öldürülmüşlerdi. Dolayısıyla komutanları öldüğü için şaşkına dönen Antipus'un adamları Lamanlılar'ın önünden kaçmaya başlamıştı.

52 Ve öyle oldu ki Lamanlılar cesaretlenip onları kovalamaya başladılar; ve böylece Lamanlılar büyük bir kuvvetle onların peşinden kovalarken, Helaman iki biniyle onlara arkalarından saldırdı ve onları büyük bir kırılımla öldürmeye başladı; öyle ki Lamanlılar'ın bütün ordusu durup Helaman'a döndü.

53 Şimdi Lamanlılar'ın geri döndüğünü gören Antipus halkı adamlarını toplayıp tekrar Lamanlılar'ın arkasından saldırdılar.

54 Ve şimdi öyle oldu ki biz Nefi halkı, yani Antipus'un halkı ve ben iki binimle Lamanlılar'ın etrafını sarıp onları öldürmeye başladık; evet, öyle ki savaş silahlarını bırakıp savaş esiri olarak teslim olmak zorunda kaldılar.

55 Ve şimdi öyle oldu ki onlar

bize teslim olduktan sonra, işte, benimle beraber savaşan gençlerin çoğunun öldürülmüş olduğundan korkarak onları saydım.

56 Fakat işte, onlardan hiçbirinin ölmediğini görünce nasıl sevindim anlatamam; evet ve onlar sanki Tanrı'nın gücüyle savaşmışlardı; evet, böyle mucizevi bir güçle savaşan insanlar hiç görülmemiştir; ve öyle büyük bir güçle Lamanlılar'a saldırmışlardı ki onları dehşete düşürmüşlerdi; ve bu yüzden Lamanlılar savaş esiri olarak teslim oldular.

57 Ve esirlerimiz için yerimiz olmadığından, onları Lamanlılar'ın ordularından uzak tutup nezaret altında bulundurmak için Zarahemla ülkesine gönderdik ve onlarla birlikte Antipus'un sağ kalan adamlarından bir kısmını da gönderdik; ve geri kalanları ise alıp benim Ammonlu gençlerimle birleştirdim ve geri Yahudiye şehrine doğru yürüyüşe geçtik.

57. BÖLÜM

Helaman, Antipara'yı nasıl aldıklarını, Kumeni şehrinin teslim oluşunu ve daha sonra da bu şehri nasıl savunduklarını anlatır—Ammonlu gençler yiğitçe savaşır; hepsi yaralanmıştır, ama hiçbirisi ölmemiştir—Gid, Lamanlı esirlerin öldürülüşünü ve kaçışlarını bildirir. M.Ö. tahminen 63 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki Kral Ammoron'dan bir mektup aldım; mektubunda eğer aldığımız savaş esirlerini teslim edersem,

karşılığında Antipara şehrini bize bırakacağını yazıyordu.

2 Fakat krala bir mektup göndererek Antipara şehrini alacak kadar yeterli gücümüz olduğundan eminiz dedim; ve bu şehir karşılığında esirleri serbest bırakırsak akılsızca davranmış olacağımızı ve aldığımız esirleri sadece değiş tokuş şartıyla serbest bırakacağımızı yazdım.

3 Ve Ammoron önerimi reddetti; çünkü esirlerin değiştirilmesinden yana değildi; bu nedenle Antipara şehrine yürümek için hazırlıklara başladık.

4 Ancak Antipara halkı şehri terk edip istihkâm etmek üzere kendilerine ait başka şehirlere kaçtılar; ve böylece Antipara şehri elimize düştü.

5 Ve hakimler yönetiminin yirmi sekizinci yılı böylece sona erdi.

6 Ve öyle oldu ki yirmi dokuzuncu yılın başında, Zarahemla ülkesinden ve çevre ülkelerden erzak yardımı ve ordumuz için altı bin kişilik ek yardım aldık; buna ilâveten Ammonlular'ın oğullarından altmış tanesi ağabeylerine, benim iki bin kişilik küçük birliğime katılmak için geldi. Ve işte şimdi güçlüydük, evet ve bize bol miktarda erzak da getirilmişti.

7 Ve öyle oldu ki Kumeni şehrini korumak üzere yerleştirilen orduyla savaşmak istiyorduk.

8 Ve şimdi işte, çok geçmeden arzumuzu nasıl gerçekleştirdiğimizi sana göstereceğim; evet, güçlü kuvvetlerimizle, daha doğrusu güçlü kuvvetlerimi-

zin bir bölümüyle geceleyin Kumeni şehrinin etrafını erzak yardımı almalarına az bir zaman kala sardık.

9 Ve öyle oldu ki şehrin çevresinde ordugâh kurup birçok gece bekledik; ancak kılıcımız üzerinde uyuduk ve Lamanlılar'ın çok defa denedikleri gibi geceleyin üzerimize gelip bizi öldürmelerini engellemek için nöbetçiler diktik; ancak bunu denedikleri her sefer onların kanı döküldü.

10 En sonunda erzakları geldi; ve gece vakti şehre girmek üzereydiler. Ve biz Lamanlılar değil Nefililer'dik; bu yüzden onları yakalayıp erzaklarını aldık.

11 Ve Lamanlılar bekledikleri yardımdan bu şekilde yoksun kalmalarına rağmen, yine de şehri korumaya kararlıydılar; dolayısıyla bu erzakları alıp Yahudiye'ye, esirlerimizi ise Zarahemla ülkesine göndermek zorunda kaldık.

12 Ve öyle oldu ki çok geçmeden Lamanlılar yardım geleceği konusunda bütün umutlarını yitirmeye başladılar; bunun üzerine şehri elimize teslim ettiler; ve böylece Kumeni şehrini ele geçirme planımız başarıya ulaşmıştı.

13 Fakat öyle oldu ki sayıca çok olmamıza rağmen esirlerimiz çok fazla olduğundan onları muhafaza etmek için ya bütün gücümüzü kullanmak zorunda kalacak ya da onları öldürecektik.

14 Çünkü işte, onlar topluca kaçmaya çalışıyorlardı; ve taşla ve sopayla veya ellerine ne

geçirirlerse onunla kavga ediyorlardı; öyle ki savaş esiri olarak teslim olanların iki binden fazlasını öldürdük.

15 Bu nedenle onların hayatına ya son vermemiz ya da elimizde kılıç onları Zarahemla ülkesine dek kontrol altında tutmamız gerekiyordu; ve ayrıca elimizdeki erzak Lamanlılar'dan aldığımız erzaklara rağmen ancak kendi halkımıza yetecek kadardı.

16 Ve şimdi bu kritik durumda, bu savaş esirleri konusunda bir karara varabilmek çok ciddi bir mesele olmuştu; neyse ki onları Zarahemla ülkesine göndermeye karar verdik; bunun için adamlarımızdan bir bölümünü ayırarak esirleri Zarahemla ülkesine götürmekle görevlendirdik.

17 Fakat öyle oldu ki onlar ertesi gün döndü. Ve şimdi işte, onlara esirlere ne olduğunu sormadık; çünkü işte Lamanlılar üzerimize saldırmıştı; ve onlar bizi Lamanlılar'ın elinden kurtarmak için tam zamanında dönmüşlerdi. Çünkü işte, Ammoron onlara yeniden erzak yardımı ve aynı zamanda kalabalık bir ordu göndermişti.

18 Ve öyle oldu ki esirlerle gönderdiğimiz bu adamlar Lamanlılar'ı durdurmak için tam vaktinde yetiştiler; Lamanlılar neredeyse bizi yeniyorlardı.

19 Fakat işte, benim iki bin altmış kişilik küçük birliğim her şeyi göze alarak dövüştü; evet, Lamanlılar'a karşı boyun eğmediler ve kendilerine karşı koyan herkesi kılıçtan geçirdiler.

20 Ve ordumuzun geri kalan bölümü Lamanlılar'ın önünden geri çekilmek üzereyken, işte bu iki bin altmış kişi boyun eğmeden ve yılmadan savaştilar.

21 Evet ve onlar verilen her emre itaat edip harfi harfine yerine getirmeye dikkat ettiler; evet ve onlara inançlarına göre verildi; ve annelerinin onlara öğrettiğini söylemiş oldukları sözler aklıma geldi.

22 Ve şimdi işte, bu büyük zaferi bu oğullarıma ve esirleri götürmek üzere seçilmiş olan bu insanlara borçluyuz; çünkü Lamanlılar'ı yenenler onlardı; bu yüzden Lamanlılar, Manti şehrine geri sürüldüler.

23 Ve şehrimiz Kumeni bizde kaldı; ve hepimiz kılıçtan geçirilmemiştik, ama çok kayıp vermiştik.

24 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kaçıp gittikten sonra, yaralı adamlarımın derhal ölülerin arasından alınmasını emrettim ve yaralarını sardurdım.

25 Ve öyle oldu ki benim iki bin altmış oğlumdan iki yüz tanesi kan kaybından baygın yatıyordu; ancak Tanrı'nın iyiliği sayesinde onlardan bir kişinin bile can vermemesi bizi çok şaşırttı, bütün ordumuzu da sevince boğdu; evet ve aralarında çok yara almayan bir kişi bile yoktu.

26 Ve şimdi onların kurtulması, evet, kardeşlerimizden bin kişi ölürken onların sağ kalması bütün ordumuzu hayretler içinde bıraktı. Ve biz bunu haklı olarak Tanrı'nın mucizevi gücüne bağlıyoruz. Çünkü onlar

inanmaları öğretilen her şeye canı gönülden inanmışlardı— öyle ki adil bir Tanrı vardı ve şüphe etmeyen herkes O'nun olağanüstü gücüyle korunacaktı.

27 Şimdi sözünü ettiğim kişilerin imanı buydu; onlar gençtir ve kararlı insanlardır; ve onlar sürekli Tanrı'ya güvenmektedirler.

28 Ve şimdi öyle oldu ki böylece yaralılarımızın yaralarını sarıp çok sayıda olan ölülerimizi ve ayrıca Lamanlılar'ın ölülerini gömdükten sonra, işte, Gid'e Zarahemla ülkesine gitmek üzere yola çıkardıkları esirlere ne olduğunu sorduk.

29 Şimdi Gid, esirleri koruma altında ülkemize götürmek üzere seçilmiş olan bölüğün başkumandanıydı.

30 Ve şimdi, Gid'in bana söylediği sözler şunlardır: İşte biz esirlerimizle birlikte Zarahemla ülkesine doğru yürümeye başladık. Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın ordugâhını gözetlemek üzere gönderilen ordumuzun casuslarına rastladık.

31 Ve onlar bize bağırıp: "İşte, Lamanlılar'ın orduları Kumeni şehrine doğru yürüyorlar; ve işte, onların üzerine saldıracaklar, evet ve halkımızı öldürecekler" dediler.

32 Ve öyle oldu ki esirlerimiz onların bağırışlarını işittiler; bu da onları cesaretlendirdi; ve bize karşı ayaklandılar.

33 Ve öyle oldu ki isyan çıkardıkları için kılıçlarımızı üzerlerine indirdik. Ve öyle oldu ki hep birden kılıçlarımızın önüne atıldılar; sonuçta onların çoğu

öldü ve geride kalanlar ise çemberi yarıp kaçtılar.

34 Ve işte, firar etmelerinin ardından onları yakalayamadığımız için hızlı bir şekilde Kumeni şehrine doğru yürüyüşe geçtik; ve işte, şehri savunmak için kardeşlerimizin yardımına tam zamanında yetişmiştik.

35 Ve işte, yine düşmanlarımızın elinden kurtulduk. Ve Tanrımızın adı mübarek olsun! Çünkü işte, bizi kurtaran, evet, bizim için bu büyük işi yapan O'dur.

36 Şimdi öyle oldu ki ben Helaman, Gid'in bu sözlerini duyunca hepimiz yok olmayalım diye Tanrı'nın bizi korumakta göstermiş olduğu iyiliğinden dolayı içim büyük bir sevinçle doldu; evet ve ölenlerin ruhlarının Tanrı'larının rahatına kavuşmuş olduklarına inanıyorum.

58. BÖLÜM

Helaman, Gid ve Teyomner bir savaş hilesiyle Manti şehrini ele geçirir—Lamanlılar geri çekilir—Ammon halkının oğulları özgürlük ve inançlarını kararlılıkla savundukları için korunurlar. m.ö. tahminen 63–62 yılları.

VE işte, şimdi öyle oldu ki bundan sonra amacımız Manti şehrini almaktı; fakat işte, küçük bölüklerimizle onları şehirden çıkarmak olası değildi. Çünkü işte, daha önce ne yaptığımızı hatırlıyorlardı; bu yüzden onları kalelerinden hile ile çekmeyi başaramadık.

2 Ve sayıca bizim ordumuzdan

epeyce fazla olduklarından gidip kalelerindeyken onlara saldırmaya cesaret edemiyorduk.

3 Evet ve kendi topraklarımızdan geri alabildiğimiz ülkenin bu bölgelerini savunmak için adamlarımızı kullanmamız gerekiyordu; bu yüzden Zarahemla ülkesinden ek kuvvet ve yeni erzak yardımı alıncaya kadar beklememiz gerekiyordu.

4 Ve öyle oldu ki böylece ülkenizin valisine bir elçi göndererek halkımın yaptıkları hakkında kendisine bilgi verdim. Ve öyle oldu ki Zarahemla ülkesinden gelecek erzak ve kuvvet yardımını beklemeye koyulduk.

5 Fakat işte, bu bizim pek işimize yaramadı; çünkü Lamanlılar'a her gün çok miktarda yiyecek ve asker yardımı geliyordu; ve bu vakitte halimiz böyleydi.

6 Ve Lamanlılar zaman zaman bize karşı anî saldırılar düzenliyorlardı; bizi hileyle yok etmeyi kafalarına koymuşlardı; ancak geri çekilme yerleri ve kaleleri yüzünden onlarla savaşa giremiyorduk.

7 Ve öyle oldu ki içinde bulunduğumuz bu zor durumda aylarca, yiyecek yokluğundan ölümle göz göze gelinceye kadar bekledik.

8 Fakat öyle oldu ki yardımımıza gelen iki bin kişilik bir ordunun koruması altında bize gönderilen yiyecekleri aldık; ve kendimizi ve vatanımızı düşmanlarımızın eline düşmekten kurtarmak, evet, çok kalabalık bir düşmanla savaşmak için elimize geçen yardımın hepsi buydu.

9 Ve şimdi yaşadığımız bu utancın nedenini ya da onların niçin bize daha fazla kuvvet göndermediklerini bilmiyorduk; bu yüzden hem üzgündük hem de korku içindeydik; Tanrı'nın yargılarının herhangi bir şekilde ülkemizin üzerine gelmesinden, böylece yenik düşüp tamamen yok olmaktan korkuyorduk.

10 Bu nedenle bizi kuvvetlendirip düşmanlarımızın elinden kurtarması, evet ve ayrıca halkımızın geçimi için şehirlerimizin, topraklarımızın ve malımızın bizde kalması ve bize bunu gerçekleştirecek gücü vermesi için Tanrı'ya dua edip O'na içimizi döktük.

11 Evet ve öyle oldu ki Tanrımız Rab uğrayıp bizi kurtaracağına dair bize güvence verdi; evet, öyle ki ruhumuza huzur konuştu ve bize büyük inanç verdi; ve O'nun sayesinde kurtulacağımızı ümit etmemizi istedi.

12 Ve bize gönderilen küçük ordumuzla cesaretimiz artmıştı; ve düşmanlarımızı yenmeye ve topraklarımızı ve malımızı mülkümüzü ve eşlerimizi ve çocuklarımızı ve özgürlük davamızı korumaya kesinlikle kararlıydık.

13 Ve böylece bütün kuvvetimizle Manti şehrindeki Lamanlılar'a doğru ilerledik ve şehrin yanındaki çölün kenarında çadırlarımızı kurduk.

14 Ve öyle oldu ki ertesi gün Lamanlılar bizim şehrin yanında bulunan çölün kenarına kadar geldiğimizi görünce, ordularımızın sayısını ve gücünü

anlamak için her yanımıza casuslarını gönderdiler.

15 Ve öyle oldu ki sayıca kuvvetli olmadığımızı gördüklerinde ve bize karşı savaşmaya gelip bizi öldürmezlerse bekledikleri yardımı engellememizden korktukları için ve aynı zamanda kalabalık ordularıyla bizi kolayca alt edebileceklerini düşünerek, bu yüzden bize karşı savaşmak için hazırlıklara başladılar.

16 Ve onların bize karşı gelmek üzere hazırlık yaptıklarını görünce, işte, Gid'e küçük bir kuvvetle çöle gidip gizlenmesini ve aynı zamanda Teyomner ile küçük bir birliğe de çölde saklanmalarını emrettim.

17 Şimdi Gid ve adamları sağ tarafta ve diğerleri ise sol taraftaydılar; ve onlar böylece gizlendikten sonra, işte, ben ordunun geri kalan kısmıyla ilk çadır kurduğumuz aynı yerde kalıp Lamanlılar'ın savaşmaya gelmesini bekledim.

18 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kalabalık bir orduyla üzerimize yürüdüler. Ve gelip bizi kılıçtan geçirmek üzereydiler ki beraberimde olan adamlarıma çöle çekilmelerini emrettim.

19 Ve öyle oldu ki Lamanlılar bizi yakalayıp öldürmeyi o kadar çok arzu ediyorlardı ki büyük bir hızla peşimize düştüler; bu nedenle arkamızdan çöle kadar geldiler; ve biz Gid ve Teyomner'in arasından geçtik, öyle ki Lamanlılar onları fark etmediler.

20 Ve öyle oldu ki Lamanlılar geçtikten sonra ya da orduları geçtikten sonra Gid ve Teyom-

ner gizlendikleri yerden çıkıp Lamanlı casusların şehre dönmelerini engellemek için onların yolunu kestiler.

21 Ve öyle oldu ki casusların yolunu kestikten sonra, şehre doğru koşturup şehri korumak için bırakılan nöbetçilere saldırdılar; öyle ki onları öldürüp şehri ele geçirdiler.

22 Şimdi Lamanlılar birkaç nöbetçi dışında bütün ordunun çöle sürüklenmesine izin vermiş oldukları için böyle oldu.

23 Ve öyle oldu ki bu yolla Gid ile Teyomner onların kalelerini ele geçirdiler. Ve öyle oldu ki biz çölde uzun bir süre yol aldıktan sonra Zarahemla ülkesine doğru yola koyulduk.

24 Ve Lamanlılar Zarahemla ülkesine doğru götürüldüklerini fark edince, bunun kendilerini yok etmek için hazırlanmış bir plan olmasından çok korktular; bunun üzerine yeniden çöle, evet, hem de geldikleri aynı yoldan geri çekilmeye başladılar.

25 Ve işte gece bastırmişti ve onlar çadırlarını kurdular; çünkü Lamanlılar'ın başkomutanları Nefililer'in yol yürümekten yorulmuş olduklarını düşünüyordu; ve Nefililer'in bütün ordularını sürmüş olduklarını zannederek Manti şehri konusunda bir endişeleri olmadı.

26 Şimdi öyle oldu ki gece olunca adamlarımı uyutmadım, başka bir yoldan Manti ülkesine doğru ilerlemelerini emrettim.

27 Ve gece vakti yol aldığımızdan, işte ertesi gün Lamanlılar'dan çok ilerideydik; böylece

onlardan önce Manti şehrine vardık.

28 Ve öyle oldu ki bu hileye başvurarak Manti şehrini kan dökmeden ele geçirmiş olduk.

29 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın ordusu şehre yaklaşıp kendileriyle karşılaşmaya hazır olduğumuzu görünce hayretten dona kaldılar ve o kadar çok korktular ki çöle kaçtılar.

30 Evet ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın orduları ülkenin bütün bu bölgesinden kaçıp gittiler. Fakat işte, yanlarında ülkeden birçok kadın ve çocuğu da götürdüler.

31 Ve Lamanlılar tarafından alınan şehirlerin hepsi şimdi bizim elimizdedir; ve Lamanlılar'ın esir alıp götürdükleri dışında bütün herkes, babalarımız, eşlerimiz ve çocuklarımız kendi evlerine geri dönmektedir.

32 Fakat işte, bu kadar çok sayıda şehri ve bu kadar çok mülkü koruyabilmek için ordumuz küçük kalmaktadır.

33 Fakat işte, bu topraklar üzerinde bize zafer kazandıran Tanrımıza güveniyoruz; öyle ki bize ait olan bu şehirleri ve toprakları elimize geçirdik.

34 Şimdi hükümetin bize daha fazla kuvvet göndermemesinin nedenini bilmiyoruz; yanımıza gelen bu adamlar da daha fazla kuvvet alamayışımızın nedenini bilmiyorlar.

35 İşte, bilemiyoruz; belki de başarılı olamadınız ve kuvvetlerinizi ülkenin o bölgesine çekmek zorunda kaldınız; eğer öyleyse şikayet etmek istemiyoruz.

36 Ve eğer öyle değilse, işte, hükümet içinde bazı bölücü grupların olmasından korkuyoruz; öyle ki hükümettekiler bize daha fazla askeri yardım göndermiyorlar; çünkü ellerinde bize gönderilenden daha fazla adam olduğunu biliyoruz.

37 Fakat işte, bu önemli değil. Ordularımız zayıf olsa da Tanrı'nın bizi kurtaracağına, evet, bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına güveniyoruz.

38 İşte, bu yirmi dokuzuncu yılın sonudur ve topraklarımız elimizdedir; ve Lamanlılar, Nefi ülkesine kaçmıştır.

39 Haklarında övgü dolu sözler söylediğim Ammon halkının bu oğulları benimle birlikte Manti şehrinde; ve Rab onlara destek olmuştur, evet ve onları kılıçtan geçirilmekten korumuştur; öyle ki içlerinden bir can bile ölmemiştir.

40 Fakat işte, aldıkları onca yaralara rağmen, Tanrı'nın kendilerini özgür kıldığı hürriyete çok sıkı bağlıdır; ve Tanrıları Rab'bi her gün hatırlamaya özen gösterirler, evet, onlar Tanrı'nın yasalarına, hükümlerine ve emirlerine uymaya sürekli dikkat ederler; ve gelecekle ilgili peygamberliklere inançları kuvvetlidir.

41 Ve şimdi, ey sevgili kardeşim Moroni, bizi kurtaran ve özgür kılan Tanrımız Rab seni huzurundan hiç eksik etmesin; evet ve bu halktan yardımını esirgemeyip bizim geçimimiz için gerekli olup Lamanlılar'ın elimizden aldıkları bütün mal ve mülkümüzü geri almakta

seni başarılı kılsın. Ve şimdi, işte, mektubuma burada son veriyorum. Ben, Alma'nın oğlu Helaman'ım.

59. BÖLÜM

Moroni, Pahoran'dan Helaman'ın kuvvetlerini güçlendirmesini ister —Lamanlılar, Nefiha şehrini ele geçirirler—Moroni hükümete karşı öfkelenir. m.ö. tahminen 62 yılı.

ŞİMDİ öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuzuncu yılında, Moroni Helaman'dan aldığı mektubu okuduktan sonra Helaman'ın durumunun iyi olmasından, evet, kaybedilmiş toprakları geri almakta gösterdiği büyük başarıdan dolayı çok mutlu oldu.

2 Evet ve bunu bulunduğu bölgede, bütün ülkenin etrafında yaşayan herkese sevinmeleri için bildirdi.

3 Ve öyle oldu ki hemen Pahoran'a bir mektup yollayıp ondan Helaman'ı, yani Helaman'ın ordularını güçlendirmesi için adam toplamasını istedi; böylece Helaman mucizevi bir başarıyla geri aldığı ülkenin bu kısmını kolayca elinde tutabilecekti.

4 Ve öyle oldu ki Moroni bu mektubu Zarahemla ülkesine gönderdikten sonra, Lamanlılar'ın kendilerinden almış oldukları bu toprak ve şehirlerden geri kalanları ele geçirmek için yeniden plan yapmaya başladı.

5 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'a karşı savaşa gitmek için Moroni böyle hazırlık yapmaktayken,

işte Lamanlılar, Moroni şehrinde ve Lehi şehrinde ve Moriyanton şehrinde toplanmış olan Nefiha halkının üzerine saldırdılar.

6 Evet, Manti ülkesinden ve çevredeki ülkelerden kaçmak zorunda kalanlar gelip ülkenin bu bölümünde bulunan Lamanlılar'a katılmışlardı.

7 Ve böylece çok kalabalık olduklarından, evet ve her gün takviye güç aldıklarından, Ammoron'un emri üzerine Nefiha halkına saldırdılar ve onları çok korkunç bir şekilde topluca öldürmeye başladılar.

8 Ve onların orduları o kadar kalabalıktı ki Nefiha halkından sağ kalanlar onların önünden kaçmak zorunda kaldılar ve gelip Moroni'nin ordusuna katıldılar.

9 Ve şimdi Moroni, Nefiha şehrini savunmaları için halka yardımcı olmak amacıyla bu şehre adam gönderilmiş olduğunu sanıyordu; ve şehri Lamanlılar'dan geri almaktansa, şehrin Lamanlılar'ın eline düşmesini önlemenin daha kolay olacağını bildiği için onların bu şehri kolayca savunabileceklerini düşünüyordu.

10 Bu nedenle elindeki bütün kuvvetleri geri aldığı bu toprakları savunmak için yanında tuttu.

11 Ve şimdi Moroni, Nefiha şehrinin düştüğünü görünce buna çok üzüldü ve halkın işlediği kötülükler yüzünden onlar kardeşlerinin eline düşecek mi acaba diye şüphelenmeye başladı.

12 Şimdi bütün başkomutanları da onun gibi şüphe içindeydiler. Onlar da halkın kötülükleri yüzünden şüphelenip şaşkına döndüler; ve bunun sebebi Lamanlılar'ın onlara karşı kazandıkları başarıydı.

13 Ve öyle oldu ki Moroni vatanlarının özgürlüğü konusunda ilgisizce davrandıkları için hükümete kızılıyordu.

60. BÖLÜM

Moroni, hükümetin orduları ihmal etmesi konusunda Pahoran'a şikâyetinde bulunur—Rab iyilerin öldürülmesine izin verir—Nefililer düşmanlarının elinden kurtulmak için bütün güçlerini ve imkanlarını kullanmalıdır—Moroni ordularına yardım sağlanmazsa, hükümete karşı savaş açacağı tehdidinde bulunur. M.Ö. tahminen 62 yılı.

VE öyle oldu ki Moroni, ülkenin valisi Pahoran'a yeniden yazdı ve onun yazıp söylediği sözler şunlardır: İşte mektubumu bu ülkenin başhakimi ve valisi olan Zarahemla şehrindeki Pahoran'a ve ayrıca bu halk tarafından onları yönetmek ve bu savaşın işlerini yürütmek üzere seçilmiş olan bütün herkese yazıyorum.

2 Çünkü işte onları kınamak için söyleyeceğim bazı şeyler var; çünkü işte, adam toplayıp onları kılıç, pala ve her çeşit savaş silahlarıyla silahlandırmak ve ülkemizin hangi bölgesine girmiş olurlarsa olsunlar Lamanlılar'a karşı göndermek

üzere seçilmiş olduğunuzu biliyorsunuz.

3 Ve şimdi işte, size derim ki ben kendim ve ayrıca adamlarım ve aynı zamanda Helaman ve onun adamları çok büyük acılar çektik; evet, hatta açlık, susuzluk ve yorgunluk gibi her türlü ve her çeşit acılara katlandık.

4 Fakat işte, çektiğimiz sıkıntıların hepsi bu kadar olsaydı, ne söylenir ne de şikâyetinde bulunurduk.

5 Fakat işte halkımız arasında olan kıyım büyüktür; evet, binlercesi kılıçtan geçirilmiştir; oysa ordumuz için yeterince askeri kuvvet gönderip onların yardımına koşsaydınız, bu olmazdı. Evet, bizlere karşı çok büyük ihmalkârlık ettiniz.

6 Ve şimdi işte, bu oldukça büyük ihmalin nedenini öğrenmek istiyoruz; evet, bu düşüncesizliğinizin nedenini bilmek istiyoruz.

7 Düşmanlarımızı çevrenizde ölüm işini yaymaktayken, evet, kardeşlerinizden binlercesini öldürürken, siz tahtlarınızda bilinçsiz ve düşüncesiz bir şekilde oturmayı düşünebilir misiniz?

8 Evet, hatta korunmaları için size güvenen, evet, sizleri kendilerine yardım edebileceğiniz bir mevkiye getiren insanlara, evet, ordular gönderip onları kuvvetlendirerek içlerinden binlercesini kılıçtan geçirilmekten kurtarabilirdiniz.

9 Fakat işte bununla da kalmadınız—Onlardan yiyeceğinizi esirgediniz; öyle ki birçok insan bu halkın mutluluğu için duy-

dukuları büyük arzularından dolayı kanlarının son damlasına kadar savaşmışlardır; evet ve onlara karşı gösterdiğiniz çok büyük ihmalkârlık yüzünden onlar bunu aklıktan ölmek üzereyken yapmışlardır.

10 Ve şimdi sevgili kardeşlerim—çünkü sevimli olmaya layık olmanız gerekir; evet ve bu halkın özgürlüğü ve mutluluğu için daha fazla gayret göstermeniz gerekirdi; fakat işte, onları o kadar çok ihmal ettiniz ki binlerce insanın kanı oç almak için başlarınız üzerine gelecektir; evet, Tanrı onların döktüğü her gözyaşı ve çektiği her acıyı bilmektedir—

11 İşte siz tahtlarınızda oturup hiçbir iş yapmazken, Tanrı'nın yüce iyiliğiyle sizi kurtaracağını mı zannediyorsunuz? İşte, eğer böyle olacağını sanıyorsanız, boşuna ümitleniyorsunuz.

12 Bunca ölen kardeşinizin kendi kötülükleri yüzünden mi öldüğünü sanıyorsunuz? Size derim, eğer böyle düşünüyorsanız yanılıyorsunuz; çünkü size derim ki birçok insan kılıçtan geçirildi; ve işte bunun için siz hüküm giyeceksiniz.

13 Çünkü Rab kendi adalet ve yargısının kötülerin üzerine gelmesi için iyilerin öldürülmesine izin verir; bu nedenle öldürülmüş oldukları için iyilerin kaybolup gittiklerini sanmayın; fakat işte, onlar Tanrıları Rab'bin rahatına kavuşurlar.

14 Ve şimdi işte, size söylüyorum; bu halkın aşırı tembelliği yüzünden, evet, hatta hükümetimizin tembelliği ve kendi

kardeşlerine, evet, hatta ölen herkese karşı gösterdikleri aşırı ihmalkârlık yüzünden, Tanrı'nın yargılarının bu halkın üzerine gelmesinden son derece korkuyorum.

15 Çünkü ilkönce kendi başımızda başlayan bu kötülük olmasaydı, düşmanlarımıza karşı koyabilirdik, böylece üzerimizde hiçbir güç elde edemezlerdi.

16 Evet, kendi aramızda çıkan bu savaş olmasaydı, evet, aramızda bu kadar çok kan dökülmesine neden olan bu kralcılar olmasaydı, evet, kendi aramızda çekişeceğimize, şimdiye dek olduğu gibi kuvvetlerimizi birleştirebilseydik, evet, bu kralcılar üzerimizde güç ve yetki edinme arzusu beslemeselerdi, bize karşı kılıca sarılıp aramızda o kadar çok kan dökülmesine neden olacaklarına, özgürlük davamıza sadık kalıp bizimle birleşerek düşmanlarımıza karşı yürümüş olsalardı, evet, düşmanlarımıza karşı Rab'bin kuvvetiyle gitseydik, düşmanlarımızı darmadağın ederdik; çünkü bu, Rab'bin sözü doğrultusunda yerine gelmiş olacaktır.

17 Ama işte, Lamanlılar şu an üzerimize saldırıyorlar, topraklarımızı ele geçirip halkımızı, evet, kadınlarımızı ve çocuklarımızı kılıçtan geçiriyorlar ve her türlü acılar çektirip onları tutsak edip götürüyorlar; ve bütün bunlar güç ve yetki peşinde koşanların, evet, hatta şu kralcılarının büyük kötülükleri yüzünden oldu.

18 Fakat bu konuyu niçin bu

kadar uzatıyorum? Çünkü kim bilir belki sizler de yetki peşindediniz. Kim bilir belki siz de vatan hainisiniz.

19 Yoksa ülkemizin kalbinde, güvenlik içinde olduğunuz için mi bizi ihmal ediyorsunuz, bu yüzden mi bize yiyecek ve ordumuzu kuvvetlendirmek için asker gönderilmesine engel oldunuz?

20 Tanrınız Rab'bin emirlerini unuttunuz mu? Evet, atalarımızın tutsaklığını unuttunuz mu? Kaç kez düşmanlarımızın elinden kurtarıldığımızı unuttunuz mu?

21 Yoksa biz tahtlarımızda oturmuşken ve Rab'bin bizim için tedarik ettiği yollara başvurmazken, Rab'bin yine bizi kurtaracağını mı sanıyorsunuz?

22 Evet, ülkemizin çevresindeki sınırlarda binlerce insan kılıçtan geçirilip, evet, yaralanıp kanları akmaktayken, çevrenizde binlerce, evet ve on binlerce tembeler oturan insanlar gibi tembeler oturan otacaksınız?

23 Siz rahatça oturup olanları seyrederken, Tanrı'nın sizi suçsuz sayacağını mı sanıyorsunuz? İşte size söylüyorum: Hayır! Şimdi Tanrı'nın, "Önce kabın içi temizlenecek, sonra da kabın dışı temizlenecek" dediğini hatırlamanızı dilerim.

24 Ve şimdi yaptıklarınızdan tövbe etmez ve kalkıp işe koyulmaz ve Helaman'ın geri aldığı ülkenin bu bölgelerine bakabilmesi ve bizim de bu tarafta kaybettiğimiz malımız ve mülkümüzden geri kalanları kur-

tarabilmemiz için bize ve Helaman'a yiyecek ve asker yardımı göndermeyecek olursanız, işte bizim önce kabın içini, evet, yani hükümetimizin büyük başını temizleyinceye kadar Lamanlılar'la bir daha savaşmamamız gerekir.

25 Ve eğer siz mektubumdaki isteklerimi kabul etmez ve ortaya çıkıp bana gerçek bir özgürlük ruhu göstermezseniz ve ordularımızı kuvvetlendirmeye çalışıp takviye göndermezseniz ve geçimlerini sağlamak için onlara yiyecek vermezseniz, işte özgürlükçü adamlarımdan bir bölümünü ülkemizin bu bölgesini savunmaları için bırakacağım ve hiçbir kuvvetin onlara karşı işlememesi için Tanrı'nın kuvvet ve bereketini onların üzerinde bırakacağım—

26 Ve bunu inançları kuvvetli olduğu için ve çektikleri sıkıntılar karşısında sabırlı oldukları için yapacağım—

27 Ve sizin yanınıza geleceğim ve aranızda özgürlük isteyen biri varsa, evet, eğer özgürlüğün bir tek kıvılcımı dahi kalmışsa, işte zorla kuvvet ve yetki sahibi olmak isteyenlerin kökünü kurutuncaya kadar aranızda isyanlar çıkartacağım.

28 Evet, işte ben sizin kuvvet ve yetkinizden değil, ancak Tanrımdan korkarım; ve O'nun emirleri uyarınca ülkenin davasını savunmak için kılıcımı kaldırıyorum; ve sizin kötülükleriniz yüzünden o kadar çok kayıp verdik.

29 İşte vakit gelmiştir, evet, şimdi vakit yakındır ki siz

vatanınızı ve çocuklarınızı savunmak için harekete geçmezseniz, adaletin kılıcı başınızın üzerinde asılı duracaktır; evet ve o kılıç üzerinize düşüp sizi tamamen yok edinceye kadar yoklayacaktır.

30 İşte, sizden yardım bekliyorum; ve yardımımıza koşmazsanız, işte yanınıza, Zarahemla ülkesine kadar geleceğim ve sizi kılıçtan geçireceğim, öyle ki özgürlük davamız uğruna bu halkın ilerleyişini engellemeniz için artık daha fazla gücünüz kalmayacak.

31 Çünkü işte, Rab günah içinde yaşamanıza ve kötülüklerinizde kuvvetlenip doğru olan halkını yok etmenize izin vermeyecektir.

32 İşte, siz dünyanın şöhretini ve boş şeylerini sevdiğiniz için kötülük yaparken, Rab'bin, atalarının gelenekleri, evet ve bizden ayrılmış olanların arttırdığı kinleri nedeniyle Lamanlılar'ı cezalandırıp sizleri esirgeyeceğini mi sanıyorsunuz?

33 Tanrı'nın yasalarına karşı geldiğinizi biliyorsunuz ve bu yasaları ayaklarınızın altında ezdiğinizi de biliyorsunuz. İşte Rab bana şöyle dedi: Vali olarak göreve getirdiğiniz kişiler günahlarından ve kötülüklerinden tövbe etmezlerse, onlara karşı savaşa gideceksiniz.

34 Ve şimdi işte, ben Moroni, Tanrımın emirlerini yerine getirmek üzere yaptığım antlaşmaya göre hareket etmek zorundayım; bu nedenle Tanrı'nın sözüne uyararak bana ve ayrıca Helaman'a derhal kendi yiye-

ceğiniz ve askerlerinizden göndermenizi istiyorum.

35 Ve işte, eğer siz bunu yapmazsanız, vakit geçirmeden üzerinize geleceğim; çünkü işte, Tanrı aklıktan ölmemize izin vermeyecektir; bu yüzden kılıca başvurmak zorunda kalsak bile, Tanrı sizin yiyeceğinizden bize de verecektir. Şimdi Tanrı'nın sözünü yerine getirmeye dikkat edin.

36 İşte, ben başkomutanınız Moroni'yim. Güç peşinde değilim, amacım bunu aşağıya çekmektir. Gözüm bu dünyanın şanı ve şerefinde değil, ancak Tanrımın görkeminde ve vatanımın özgürlüğü ve mutluluğundadır. Ve böylece mektubuma burada son veriyorum.

61. BÖLÜM

Pahoran Moroni'ye hükümete karşı çıkarılan ayaklanma ve isyandan söz eder—Kralcılar Zarahemla'yı ele geçirip Lamanlılar'la ittifak kurarlar—Pahoran isyancılara karşı askeri yardım ister. M.Ö. tahminen 62 yılı.

İŞTE şimdi öyle oldu ki Moroni mektubunu Başvali'ye gönderdikten kısa bir süre sonra Başvali Pahoran'dan bir mektup aldı. Ve kendisine gönderilen sözler şunlardır:

2 Ben bu ülkenin başvalisi Pahoran, bu sözleri ordunun başkomutanı Moroni'ye gönderiyorum. İşte, Moroni, sana derim ki büyük acılarınızdan dolayı sevinç duymuyorum,

evet, çektiğiniz acılar ruhumu kedere boğuyor.

3 Fakat işte, bazıları var ki çektiğiniz sıkıntılara seviniyorlar; evet, o kadar ki bana ve ayrıca halkımın özgürlükçü kısmına karşı ayaklandılar; evet ve ayaklananların sayısı çok fazladır.

4 Ve bu büyük kötülüğe neden olanlar beni yargı kürsüsünden indirmeye çalışırlardır; çünkü gönül alıcı sözler kullanarak pek çok insanın yüreğini kandırdılar; bunlar aramızda çıkacak korkunç sıkıntıların nedenidir; onlar yiyeceklerimize el koyup özgürlük taraftarı adamlarımızın gözünü korkuttular; bu yüzden onlar sizin yanınıza gelemediler.

5 Ve işte, beni huzurlarından kovdular ve ben kimi bulabilirdiysem onlarla birlikte Gideyon ülkesine kaçtım.

6 Ve işte, ülkenin bu bölgesinin her yanına bir duyuru gönderdim; ve işte, halk silaha sarılıp vatanlarını ve özgürlüklerini savunmak, bize yapılan haksızlıkların öcünü almak için her gün akın akın bize katılıyorlar.

7 Ve bize katılanların sayısı o kadar çok oldu ki bize karşı ayaklanınlara meydan okuduk; evet, öyle ki bizden korkuyorlar ve bizimle savaşmaya cesaret edemiyorlar.

8 Ülkeyi, yani Zarahemla şehrini ele geçirip başlarına bir kral seçtiler; ve bu kişi Lamanlılar'ın kralına yazıp onunla ittifak kurdu; yapılan bu ittifakla Zarahemla şehrinin savunmasını kendisi üstlendi; çünkü bu şehrin korumasını

üstlenerek, Lamanlılar'ın ülkenin geri kalan bölümünü ele geçirebileceklerini düşünüyor ve bütün halk Lamanlılar'a bağlandıktan sonra bu halkın başına kral olarak atanmayı umuyordu.

9 Ve şimdi, mektubunda beni eleştiriyorsun, ama bu hiç önemli değil; kızmadım, aksine yüreğinin yüceliği beni mutlu etti. Ben, Pahoran, yalnızca halkımın hak ve özgürlüğünü korumak için yargı kürsümde oturmaktan başka bir güç peşinde değilim. Ruhum Tanrı'nın bizi özgür kıldığı bu özgürlüğe sıkı bir şekilde bağlıdır.

10 Ve şimdi işte, kan dökme pahasına da olsa kötülüğe karşı direneceğiz. Eğer Lamanlılar kendi topraklarında kalsalardı, onların kanını dökmezdik.

11 Bize karşı ayaklanıp kılıca sarılmasalardı, kardeşlerimizin de kanını dökmezdik.

12 Tanrı'nın adaleti zorunlu kılıyorsa ya da Tanrı böyle yapmamızı emretmiş olsaydı, tutsaklık boyunduruğuna vurulmaya razı olurduk.

13 Fakat işte O, düşmanlarımızı boyun eğmemizi emretmez, ama O'na güvenmemizi emreder; ve bizi O kurtaracaktır.

14 Bu yüzden, sevgili kardeşim Moroni, gel kötülüğe karşı duralım ve sözümüzle karşı koyamadığımız kötülüğe, evet, isyan ve bölücülük gibi kötülüklere kılıcımızla karşı çıkalım ki özgürlüğümüzü koruyup Kilisemizin büyük ayrıcalığında ve Fidyeye ile Kurtaracağımızın ve Tanrımızın davasında sevinelim.

15 O nedenle adamlarından bir kısmını yanına alıp çabucak yanıma gel ve geri kalan adamlarını da Lehi ve Teyankum'un emrine bırak; kendilerinde bulunan özgürlük ruhuna, yani Tanrı'nın Ruhu'na göre ülkenin o kısmında savaşı yönetmeleri için onlara yetki ver.

16 İşte, sen bana ulaşınca kadar sağ kalmaları için onlara bir miktar erzak gönderdim.

17 Buraya gelirken elinden geldiği kadar kuvvet topla; ve bizde bulunan imana göre Tanrımızın kuvvetiyle derhal bu bölücülerin üzerine gidelim.

18 Ve Lehi ve Teyankum'a göndermek üzere daha fazla yiyeceğimizin olması için Zarahemla şehrini ele geçireceğiz; evet, Rab'bin kuvvetiyle üzerlerine yürüyüp bu büyük alçaklığa son vereceğiz.

19 Ve şimdi Moroni, mektubunu almak beni sevindirdi; çünkü ne yapmamız gerektiği konusunda, kardeşlerimize karşı yürümenin doğru olup olmayacağı konusunda biraz endişeliydim.

20 Ama tövbe etmezlerse, Rab'bin sana onlara karşı yürümeni emrettiğini söylüyorsun.

21 Lehi ve Teyankum'u Rab'de kuvvetlendirmeye gayret et. Onlara korkmamalarını söyle, çünkü Tanrı onları ve aynı zamanda kendilerini özgür kıldığı bu özgürlüğe sıkıca bağlı kalan herkesi kurtaracaktır. Ve şimdi sevgili kardeşim Moroni'ye yazdığım mektubumu burada bitiriyorum.

62. BÖLÜM

Moroni, Gideyon ülkesinde bulunan Pahoran'ın yardımına koşar —Vatanlarını savunmayı reddeden kralcılar öldürülür—Pahoran ve Moroni Nefiha'yı yeniden ele geçirirler—Birçok Lamanlı, Ammon halkına katılır—Teyankum Ammoron'u öldürür, sonra da kendisi şehit düşer—Lamanlılar ülkeden çıkartılır ve barış sağlanır —Helaman rahiplik hizmetine geri dönerek Kilise'yi güçlendirir. M.Ö. tahminen 62-57 yılları.

VE öyle oldu ki Moroni bu mektubu alınca, Pahoran'ın kendi vatanının özgürlüğü ve davasına hainlik etmeyip sadakat göstermesinden dolayı yüreği çok büyük bir sevinçle dolup cesaretlendi.

2 Fakat Pahoran'ı yargı kürsüsünden kovanların kötülükleri yüzünden, evet, sonuçta hem vatanlarına hem de Tanrı'larına karşı baş kaldıranlar yüzünden büyük üzüntü duydu.

3 Ve öyle oldu ki Moroni, Pahoran'ın arzusu üzerine yanına birkaç adam alarak ordusunun geri kalan kısmını Lehi ve Teyankum'un kumandasına bıraktı ve Gideyon ülkesine doğru yürüyüşe geçti.

4 Ve girdiği her yerde özgürlük bayrağını kaldırarak Gideyon ülkesine doğru yürüyüşü boyunca toplayabildiği kadar kuvvet topladı.

5 Ve öyle oldu ki binlerce insan onun bayrağın altında toplandı; ve özgürlüklerini

koruyup tutsaklığa düşmemek için kılıçlarını kuşandılar.

6 Ve böylece Moroni yürüyüşü boyunca toplayabildiği kadar adam toplayıp Gideyon ülkesine ulaştı; ve kuvvetlerini Pahoran'ın kuvvetleriyle birleştirdiğinde çok güçlü oldular; hatta ülkeyi ele geçirip özgürlükçü halkı Zarahemla ülkesinden kovan o bölücülerin kralı olan Pakus'un adamlarından daha kuvvetli oldular.

7 Ve öyle oldu ki Moroni ve Pahoran ordularıyla Zarahemla ülkesine inip şehre doğru yürüdüler ve Pakus'un adamlarıyla karşılaşır karşılaşmaz savaşa tutuştular.

8 Ve işte, Pakus öldürüldü ve adamları ise tutsak edildi; ve yargı kürsüsü tekrar Pahoran'a iade edildi.

9 Ve Pakus'un adamları ve yakalanıp hapse atılmış olan kralcılar yasalara göre mahkeme yargılandılar ve yasalara göre idam edildiler; evet, vatanlarını savunmak için silahlanmayıp ona karşı savaşan herkes, yani Pakus'un adamları ile bu kralcılar ölüm cezasına çarptırıldı.

10 Ve böylece vatanın güvenliği için bu yasaya sıkıca uyulması gerekliydi; evet ve özgürlüklerini inkâr eden her kim olursa olsun, yasa gereği derhal ölüm cezasına çarptırıldı.

11 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuzuncu yılı sona erdi. Moroni ile Pahoran özgürlük davasına bağlı kalmayanların hepsini ölümle cezalandırıp Zarahemla

ülkesindeki kendi halkları arasında huzuru sağladılar.

12 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz birinci yılının başında Moroni Helaman'a ülkenin bu bölgesini korumasında yardımcı olmak üzere derhal erzak ve ayrıca altı bin askerden oluşan bir ordu gönderdi.

13 Ve Lehi ve Teyankum'un ordusuna da altı bin kişilik bir orduyla yeterli miktarda yiyecek gönderdi. Ve öyle oldu ki bu, ülkeyi Lamanlılar'a karşı kuvvetlendirmek için yapıldı.

14 Ve öyle oldu ki Moroni ve Pahoran, Zarahemla ülkesinde çok sayıda asker bırakarak, kalabalık bir orduyla Nefiha ülkesine doğru yürüyüşe geçtiler; zira bu şehirdeki Lamanlılar'ı düşürmeye kararlıydılar.

15 Ve öyle oldu ki o ülkeye doğru yol alırken Lamanlılar'ın büyük bir birliğini yakalayıp onların çoğunu öldürdüler; ve onların erzak ve savaş silahlarına el koydular.

16 Ve öyle oldu ki onları yakaladıktan sonra Nefililer'e karşı bir daha savaş silahlarını kaldırmayacaklarına dair antlaşma yaptırdılar.

17 Ve bu antlaşmayı yaptıktan sonra onları birlikte yaşamaları için Ammon halkının yanına gönderdiler; ve öldürülmeyenlerin sayısı yaklaşık dört bin kişi kadardı.

18 Ve öyle oldu ki onları gönderdikten sonra Nefiha ülkesine doğru yollarına devam ettiler. Ve öyle oldu ki Nefiha şehrine geldiklerinde, Nefiha şehrinin

yanındaki Nefiha ovasında çadırlarını kurdular.

19 Şimdi Moroni, Lamanlılar'ın kendileriyle savaşmak üzere ovaya çıkmalarını arzu ediyordu; ancak Lamanlılar onların olağanüstü cesaretlerini biliyordu ve sayılarının da çok fazla olduğunu görünce, bu yüzden karşılıklarına çıkmaya cesaret edemediler; bu nedenle o gün savaşmadılar.

20 Ve gece olduğunda, Moroni gece karanlığında ilerleyip, Lamanlılar'ın ordularıyla şehrin hangi tarafında kamp kurduklarını gizlice öğrenmek için surların üzerine çıktı.

21 Ve öyle oldu ki giriş kapısının yanında doğu tarafında toplanmışlardı ve hepsi uykudaydı. Ve şimdi Moroni kendi ordusuna dönüp çabucak sağlam ipler ve merdivenler hazırlattı, bunları surların üzerinden şehrin içine sarkıtacaklardı.

22 Ve öyle oldu ki Moroni adamlarını yürüyüşe geçirip onları surlara çıkardı ve surların üzerinden şehrin bu bölümüne, evet, Lamanlılar'ın ordularıyla kamp kurmadıkları batı tarafına indirdi.

23 Ve öyle oldu ki sağlam ipleri ve merdivenleri sayesinde hepsi geceleyin şehrin içine indiler; böylece sabah olduğunda hepsi şehrin surları içindeydi.

24 Ve şimdi, Lamanlılar uyanıp Moroni'nin ordularını surların içinde görünce o kadar çok korkuya kapıldılar ki geçitten çıkarak kaçtılar.

25 Ve şimdi önünden kaçıklarını gören Moroni, adamlarını

üzerlerine hücum ettirip içlerinden pek çoğunu öldürdü ve çoğunun da etrafını sarıp onları esir aldı; ve geri kalanlar ise deniz kıyısında bulunan Moroni ülkesine kaçtılar.

26 Böylece Moroni ile Pahoran hiçbir kayıp vermeden Nefiha şehrini ele geçirdiler; ve Lamanlılar'ın çoğu öldürülmüştü.

27 Şimdi öyle oldu ki esir alınan Lamanlılar'dan pek çoğu Ammon halkına katılıp özgür bir halk olmayı arzu ediyordu.

28 Ve öyle oldu ki bunu arzu eden herkes dileğine kavuştu.

29 Dolayısıyla Lamanlı esirlerin hepsi Ammon halkıyla birleşip canla başla çalışmaya koyuldular; toprağı sürüp her nevi tahıl yetiştirdiler ve her çeşit sürüleri ve davarları oldu; ve böylece Nefililer ağır bir yükten kurtulmuş oldu; evet, öyle ki bütün Lamanlı esirlerin yükünden kurtuldular.

30 Şimdi öyle oldu ki Moroni'nin Nefiha şehrini ele geçirip pek çoğunu esir almasıyla Lamanlılar'ın ordusu oldukça azalmıştı; ve esir alınan Nefililer'in çoğunun geri getirilmesi Moroni'nin ordusunu ise oldukça kuvvetlendirmişti; bunun üzerine Moroni, Nefiha ülkesinden Lehi ülkesine geçti.

31 Ve öyle oldu ki Moroni'nin üzerlerine yürüdüğünü gören Lamanlılar'ı yeniden korku sardı ve Moroni'nin ordusunun önünden kaçtılar.

32 Ve öyle oldu ki Moroni ve ordusu, Lehi ve Teyankum'la karşılaşınca dek onları şehirden şehre kovaladılar; ve

Lamanlılar, Moroni ülkesine gelinceye kadar Lehi ile Teyankum'dan kaçıp aşağı deniz kenarına indiler.

33 Ve Lamanlı ordularının hepsi bir araya toplandılar; öyle ki hepsi Moroni ülkesinde tek bir vücut halinde toplandılar. Şimdi Lamanlılar'ın kralı Ammoron da onlarla beraberdi.

34 Ve öyle oldu ki Moroni, Lehi ve Teyankum ordularıyla Moroni ülkesinin sınırları civarında ordugâh kurdular; öyle ki Lamanlılar hem güney sınırında hem de doğu sınırında çölle çevriliydiler.

35 Ve böylece gece ordugâhlarını burada kurdular. Çünkü işte, hem Nefililer hem Lamanlılar çok yol yürüdükleri için yorgundular; bu nedenle gecelerin Teyankum'dan başka savaş kurnazlığı düşünen yoktu; çünkü Ammoron'a o kadar çok kızılıyordu ki ona göre Nefililer'le Lamanlılar arasında bu kadar çok savaşın çıkmasına ve kan dökülmesine, evet ve bu kadar çok kıtlığa neden olan bu büyük ve uzun savaşın sorumluları Ammoron ve kardeşi Amalikiya idi.

36 Ve öyle oldu ki Teyankum kızgınlıkla çıkıp Lamanlılar'ın ordugâhına girdi ve şehrin surlarından sarkıp aşağı indi. Ve bir iple oradan oraya gidip kralı buldu ve mızrağını atıp kralın yüreğinin yanına sapladı. Fakat işte, kral ölmeden önce hizmetkârlarını uyandırdı; öyle ki hizmetkârlar Teyankum'un peşine düşüp onu öldürdüler.

37 Şimdi öyle oldu ki Lehi

ve Moroni, Teyankum'un öldüğünü öğrenince son derece üzüldüler; çünkü işte o vatani için kahramanca savaşmış bir insandı; evet, özgürlüğün gerçek bir dostuydu; ve dayanılması güç son derece ağır bir sürü acılara katlanmıştı. Fakat işte o ölmüştü ve bütün dünyanın gittiği yoldan gitmişti.

38 Şimdi öyle oldu ki ertesi gün Moroni yürüyüşe geçip Lamanlılar'ın üzerine saldırdı; öyle ki onları ağır bir yenilgiye uğrattılar ve onları ülkeden sürdüler; ve Lamanlılar kaçıp gittiler; o dönemde bir daha Nefililer'le savaşmak için geri gelmediler.

39 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz birinci yılı sona erdi; ve böylece Nefililer yıllar boyunca savaş, kan ve kıtlık görmüş ve çekmedikleri acı kalmamıştı.

40 Ve Nefi halkı arasında cina yetler ve çekişmeler ve bölünmeler ve kötülüğün her türlü vardı; ancak doğruların hatırına, evet, doğruların duaları nedeniyle canları bağışlanmıştı.

41 Fakat işte, Nefililer'le Lamanlılar arasında oldukça çok uzun süren bu savaşın yüzünden pek çok insanın yüreği savaşın çok uzun sürmesinden dolayı katılmıştı; ve birçok insanın yüreği de çektikleri sıkıntılardan dolayı yumuşamıştı; öyle ki Tanrı'nın önünde kendilerini alçakgönüllülüğün derinliklerine kadar alçalttılar.

42 Ve öyle oldu ki Moroni, ülkenin Lamanlılar'ın saldırılarına en açık olan kısımlarını yeterin-

ce kuvvetlendirinceye kadar istihkâm ettikten sonra Zarahemla şehrine döndü; ve Helaman da miras toprağına geri döndü; ve Nefi halkı arasında yeniden barış sağlandı.

43 Ve Moroni ordularının kumandasını Moroniha adındaki oğlunun eline teslim etti; ve ömrünün geri kalan günlerini huzur içinde geçirmek üzere kendi evine çekildi.

44 Ve Pahoran yargı kürsüsüne geri döndü; ve Helaman yeniden Tanrı'nın sözünü halka vaaz etme görevini üzerine aldı; çünkü çıkan bunca çekişme ve savaştan sonra Kilise'de yeniden bir düzenleme yapılması gerekiyordu.

45 Bu nedenle Helaman ve kardeşleri büyük bir güçle Tanrı'nın sözünü bildirmek üzere çıktılar. Böylece birçok insanı yaptıkları kötülükler hakkında ikna edip günahlarından tövbe etmelerini ve Tanrıları Rab'be vaftiz olmalarını sağladılar.

46 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın Kilisesi'ni ülkenin her yanında yeniden kurdular.

47 Evet ve yasalara ilişkin düzenlemeler yapıldı. Ve hakimleri ve başhakimleri seçildi.

48 Ve Nefi halkı ülkede yeniden bolluk ve berekete kavuşmaya başladı ve ülkede çoğalıp yeniden çok güçlenmeye başladılar. Ve çok zengin olmaya başladılar.

49 Ama zenginliklerine ya da kuvvetlerine veya başarılarına rağmen kendi gözlerinde gurura kapılmadılar; Tanrıları Rab'bi hatırlamakta da ağır davranma-

dılar; Tanrı'nın önünde kendilerini son derece alçalttılar.

50 Evet, Rab'bin kendileri için yapmış olduğu yüce şeyleri, O'nun kendilerini ölümden ve zincirlerden ve hapishanelerden ve her türlü sıkıntılardan ve düşmanlarının elinden kurtardığını hatırladılar.

51 Ve onlar Tanrıları Rab'be sürekli olarak dua ettiler, öyle ki Rab, söz verdiği şekilde onları bereketledi; böylece güçlenip ülkede başarılı ve zengin oldular.

52 Ve öyle oldu ki bütün bunlar oldu. Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz beşinci yılında Helaman öldü.

63. BÖLÜM

Şiblon ve daha sonra Helaman kutsal kayıtları teslim alır—Birçok Nefili kuzey ülkesine yolculuk eder—Hagot batı denizine yelken açan gemiler inşaat eder—Moroniha Lamanlılar'ı savaşta yener. m.ö. tahminen 56–52 yılları.

VE öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz altıncı yılının başında, Alma tarafından Helaman'a teslim edilmiş olan kutsal emanetleri Şiblon aldı.

2 Ve kendisi doğru bir insandı ve Tanrı'nın önünde doğrulukla yürüdü; ve Tanrısı Rab'bin emirlerini yerine getirmek için sürekli iyilik yapmaya dikkat ederdi; ve kardeşi de aynı yoldaydı.

3 Ve öyle oldu ki Moroni de öldü. Ve böylece hakimler

yönetiminin otuz altıncı yılı sona erdi.

4 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin otuz yedinci yılında, beş bin dört yüz kişilik adamdan, onların eşlerinden ve çocuklarından oluşan büyük bir topluluk Zarahemla ülkesinden ayrılıp kuzeydeki ülkeye gitti.

5 Ve öyle oldu ki Hagot çok meraklı bir kişi olduğu için, bu yüzden gidip Harabe ülkesine yakın olan Bolluk ülkesinin sınırında kendisi için çok büyük bir gemi inşa etti ve gemiyi kuzey ülkesine geçit sağlayan dar kara parçasının yanındaki batı denizine indirdi.

6 Ve işte, birçok Nefili ve aynı zamanda birçok kadın ve çocuk gemiye binip yüklü bir erzakla yelken açtılar; ve kuzeye doğru yola çıktılar. Ve otuz yedinci yıl böylece sona erdi.

7 Ve otuz sekizinci yılda, bu adam başka gemiler de inşa etti. Ve ilk gemi de geri geldi; ve daha çok sayıda insan gemiye bindi; ve onlar da yanlarına epeyce erzak alıp yine kuzeydeki ülkeye doğru yola çıktılar.

8 Ve öyle oldu ki onlardan bir daha haber alınamadı. Ve biz onların denizin derinliklerinde boğulup öldüklerini sanıyoruz. Ve öyle oldu ki başka bir gemi daha denize açıldı ve onun da nereye gittiğini bilmiyoruz.

9 Ve öyle oldu ki bu yıl içinde çok sayıda insan kuzey ülkesine gitti. Ve otuz sekizinci yıl böylece sona erdi.

10 Ve öyle oldu ki hakimler

yönetiminin otuz dokuzuncu yılında Şiblon da öldü; ve Koriyantın o ülkeye giden insanlara erzak götürmek üzere bir gemiyle kuzey ülkesine gitmişti.

11 Bu yüzden Şiblon ölümünden önce bu kutsal emanetleri, babasının adı verilmiş olan, Helaman'ın Helaman adındaki oğluna teslim etmeyi uygun gördü.

12 Şimdi işte, Alma tarafından gün ışığına çıkarılmaması emredilen o kısımlar hariç, Helaman'ın elinde bulunan bu oyma kayıtların hepsi yazılarak ülkenin her yanındaki insançocuklarının arasına gönderildi.

13 Ancak bu şeylerin kutsal tutulması ve kuşaktan kuşağa devredilmesi gerekiyordu; bu nedenle, onlar bu yıl Şiblon ölmeden önce Helaman'a teslim edildi.

14 Ve öyle oldu ki bu yıl içinde yine Lamanlılar'ın tarafına geçen bazı bölücüler vardı; ve Lamanlılar yine Nefililer'e karşı kışkırtılıp öfkeleniriliyordu.

15 Ve ayrıca bu aynı yıl içinde onlar büyük bir orduyla Moroniha halkına karşı, yani Moroniha'nın ordusuna karşı savaşmaya geldiler; bu savaşta çok büyük kayıplar vererek yenilgiye uğradılar ve tekrar kendi topraklarına geri sürüldüler.

16 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin otuz dokuzuncu yılı sona erdi.

17 Ve böylece Alma'nın ve oğlu Helaman'ın ve diğer oğlu Şiblon'un öyküsü sona erdi.

HELAMAN KİTABI

Nefililer'in başından geçenler. Savaşları, çekişmeleri ve anlaşmazlıkları. Ve aynı zamanda Helaman'ın oğlu olan Helaman'ın kayıtlarına göre ve ayrıca oğullarının kayıtlarına göre Mesih'in gelişinden önce ve hatta Mesih'in gelişine kadar yaşamış birçok kutsal peygamberin peygamberlikleri. Ve ayrıca Lamanlılar'ın çoğu inanca döndürülür. Doğru inancı nasıl buldukları anlatılır. Mesih'in gelişine kadar, Helaman ve oğullarının kayıtlarına göre Lamanlılar'ın doğruluğunu ve Nefililer'in kötülük ve iğrençliklerini anlatan bu kayıtlara ve diğer kayıtlara Helaman Kitabı denir.

1. BÖLÜM

II. Pahoran başhakim olur ve Kişkumen tarafından öldürülür—Pakumeni yargı kürsüsüne geçer—Koriyantumur Lamanlı ordularının başına geçerek Zarahemla'yı alır ve Pakumeni'yi öldürür—Moroniha, Lamanlılar'ı yener ve Zarahemla'yı yeniden ele geçirir—Ve Koriyantumur öldürülür. M.ö. tahminen 52–50 yılları.

VE şimdi işte, öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin kırkıncı yılının başlangıcında, Nefi halkı arasında ciddi bir sorun yaşanmaya başladı.

2 Çünkü işte, Pahoran ölüp bütün dünyanın gittiği yoldan gitmişti; bu yüzden Pahoran'ın çocukları olan kardeşlerin arasında yargı kürsüsüne kimin geçeceği konusunda ciddi bir çekişme başladı.

3 Şimdi yargı kürsüsü için çekişenlerin, ayrıca halkı da çekişmeye kışkırtanların adları şunlardı: Pahoran, Paanki ve Pakumeni.

4 Şimdi Pahoran'ın oğullarının hepsi bu kadar değildi (zira onun oğulları çoktu); ancak yar-

gı kürsüsü için çekişenler bunlardı; bu yüzden onlar halkın üç bölünmesine neden oldular.

5 Buna rağmen, öyle oldu ki Pahoran halkın oyu ile Nefi halkının başına başhakim ve vali olarak seçildi.

6 Ve öyle oldu ki Pakumeni yargı kürsüsünü ele geçiremeyeceğini görünce, o da halkın oyuna katıldı.

7 Fakat işte, Paanki ve onun valileri olmasını isteyen bir kısım halk buna çok öfkelen-di; bu yüzden Paanki pohpohlayıcı sözler söyleyerek bu insanları kardeşlerine karşı ayaklandırmak üzereydi.

8 Ve öyle oldu ki bunu başarmak üzereyken, işte, ele geçirildi ve halkın oyu ile yargılanarak ölümüne mahkum edildi; çünkü isyan çıkarmış ve halkın özgürlüğünü yok etmeye çalışmıştı.

9 Şimdi Paanki'nin valileri olmasını isteyenler onun ölümüne mahkum edildiğini görünce, bu yüzden öfkelen-diler ve işte Kişkumen adlı birisini Pahoran'ın yargı kürsüsüne kadar göndererek Pahoran'ı yargı kürsüsünde otururken öldürttüler.

10 Ve Kişkumen, Pahoran'ın hizmetkârları tarafından izlen-

di; fakat işte, Kişkumen'in kaçıışı öyle hızlı olmuştu ki kimse onu yakalayamadı.

11 Ve o kendisini gönderenlere gitti ve hepsi orada bir antlaşma yaptılar, evet, Kişkumen'in Pahoran'ı öldürdüğünü kimseye söylemeyeceklerine dair Sonsuz Yaratıcı'larının adına yemin ettiler.

12 Bu yüzden Kişkumen, Nefi halkı arasında tanınmıyordu; çünkü Pahoran'ı öldürdüğü zaman kılık değiştirmişti. Ve Kişkumen ve onunla antlaşma yapmış olan çetesi bulunamayacakları şekilde halkın arasına karıştılar, fakat bulunanların hepsi ölüme mahkum edildi.

13 Ve şimdi işte, Pakumeni halkın oyu ile kardeşi Pahoran'ın yerine hüküm sürmek üzere halkın başhakimi ve valisi seçildi; ve bu onun hakkıydı. Ve bunların hepsi hakimler yönetiminin kırkıncı yılında oldu ve bununla da sona erdi.

14 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk birinci yılında, Lamanlılar büyük sayıda bir ordu topladılar ve adamlarını kılıçlarla ve palalarla ve yaylarla ve oklarla ve miğferlerle ve göğüs zırhlarıyla ve her türden çeşitli kalkanlarla donattılar.

15 Ve Nefililer'le meydan savaşını yapmak için yeniden aşağıya geldiler. Ve başlarında adı Koriyantumur olan bir adam vardı; ve o, Zarahemla soyundan geliyordu; ve Nefililer'in arasından çıkan bir bölücüydü; ve iri yarı ve güçlü bir adamdı.

16 Bu yüzden Ammaron'un oğlu, adı Tubalot olan Laman-

lılar'ın kralı, Koriyantumur'un güçlü bir adam olduğunu, kuvveti ve ayrıca üstün zekasıyla Nefililer'e karşı koyabileceğini, böylece onu göndermekle Nefililer'e karşı üstünlük sağlayabileceğini düşünüyordu;

17 Bu yüzden onları kıskırtıp öfkelenirdi ve ordularını bir araya toplayarak Koriyantumur'u onların başına komutan olarak atadı; ve Nefililer'e karşı savaşmaları için ordularını Zarahemla ülkesine doğru yürüyüşe geçirtti.

18 Ve öyle oldu ki hükümette o kadar çok çekişme ve sorun vardı ki Zarahemla ülkesinde yeteri kadar nöbetçi tutmamışlardı; çünkü Lamanlılar'ın büyük Zarahemla şehrine saldırmak üzere ülkelerinin merkezine gelmeye cesaret edemeyeceklerini düşünmüşlerdi.

19 Fakat öyle oldu ki Koriyantumur büyük sayıdaki ordusunun başında yürüyerek ilerledi ve şehirde oturanların üzerine saldırdı; ve öylesine büyük bir hızla ilerlemişlerdi ki Nefililer'in ordularını toplamaya zamanları olmadı.

20 Bu yüzden Koriyantumur şehrin girişindeki nöbetçileri kılıçtan geçirip bütün ordusu ile şehre girdi; ve kendilerine karşı gelen herkesi öldürdüler; böylece şehrin tamamını ele geçirdiler.

21 Ve öyle oldu ki başhakim Pakumeni, Koriyantumur'un önünden kaçıp şehrin surlarına kadar geldi. Ve öyle oldu ki Koriyantumur onu duvara öyle çok çarptı ki Pakumeni öldü.

Ve böylece Pakumeni'nin günleri sona erdi.

22 Ve şimdi Koriyantumur, Zarahemla şehrini ele geçirdiğini görünce ve Nefililer'in önlerinden kaçtığını ve öldüklerini ve yakalanıp hapse atıldıklarını ve bütün ülkedeki en kuvvetli kalenin kontrolünü ele geçirdiğini görünce, öylesine yüreklendi ki neredeyse ülkenin tamamını ele geçirmek üzere saldırıya geçecekti.

23 Ve şimdi Koriyantumur, Zarahemla ülkesinde kalmadı; fakat büyük bir ordu ile Bolluk şehrine doğru ilerledi; çünkü yolunu kılıçla açarak ilerlemeye ve ülkenin kuzey kısımlarını ele geçirmeye kararlıydı.

24 Ve Nefililer'in en büyük kuvvetlerinin ülkenin merkezinde olduğunu sanarak, bu yüzden onların küçük gruplar dışında toplanmalarına zaman bırakmadan ilerledi ve bu şekilde halkın üzerine saldırdı ve onları kılıçtan geçirip yere serdi.

25 Fakat işte Koriyantumur'un ülkenin merkezine yaptığı bu ilerleme Nefililer'den ölenlerin sayısı çok olmasına rağmen Moroniha'ya onların üzerinde büyük bir üstünlük sağladı.

26 Çünkü işte Moroniha, Lamanlılar'ın ülkenin merkezine kadar gelmeye cesaret edemeyeceklerini, ancak daha önce yaptıkları gibi sınır boylarındaki şehirlere saldıracaklarını sanmıştı; bu yüzden Moroniha güçlü ordularına sınıra yakın bölgeleri korumalarını emretmişti.

27 Fakat işte, Lamanlılar onun

umduğunun aksine korkmadan ülkenin merkezine kadar gelmişler ve başkent Zarahemla şehrini ele geçirmişlerdi; ve ülkenin en önemli bölgelerinden geçerek, halkı kadın erkek, çoluk çocuk demeden katledip birçok şehri ve kaleyi ele geçirmişlerdi.

28 Fakat Moroniha bunu öğrenir öğrenmez, onları Bolluk ülkesine gelmeden önce durdurmak için hemen Lehi'yi bir orduyla üzerlerine yolladı.

29 Ve Lehi denileni yaparak onları Bolluk ülkesine gelmeden önce durdurdu ve onlarla savaşa başladı; sonuçta onlar Zarahemla ülkesine doğru geri çekilmeye başladılar.

30 Ve öyle oldu ki Moroniha geri çekilen Lamanlılar'ın yolunu kesti ve onlarla öyle bir savaşa girişti ki son derece kanlı bir savaş oldu; evet, birçok insan öldürüldü ve sayılan ölümlerin arasında Koriyantumur da bulundu.

31 Ve şimdi işte, Lamanlılar iki taraftan da çekilemediler; ne kuzeye, ne güneye, ne doğuya, ne de batıya çekilebildiler; çünkü her taraftan Nefililerce kuşatılmışlardı.

32 Ve Koriyantumur, Lamanlılar'ı o şekilde Nefililer'in ortasına atmıştı ki Nefililer'in ellerine düşmüşler ve Koriyantumur'un kendisi ölmüştü; ve Lamanlılar, Nefililer'in eline teslim oldular.

33 Ve öyle oldu ki Moroniha, Zarahemla şehrini yeniden ele geçirdi ve tutsak alınan Lamanlılar'ın ülkeden barış içinde ayrılımlarını emretti.

34 Ve böylece hakimler yönetiminin kırk birinci yılı sona erdi.

2. BÖLÜM

Helaman'ın oğlu Helaman başhâkim olur—Gadiyantın, Kişkumen çetesini yönetir—Helaman'ın hizmetkârı Kişkumen'i öldürür ve Gadiyantın çetesi çöle kaçar. M.Ö. tahminen 50– 49 yılları.

VE öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk ikinci yılında, Moroniha, Nefililer ile Lamanlılar arasında barışı tekrar sağladıktan sonra, işte yargı kürsüsüne geçecek hiç kimse yoktu; bu yüzden yargı kürsüsüne kimin geçeceği konusunda halkın arasında çekişmeler çıkmaya başladı.

2 Ve öyle oldu ki Helaman'ın oğlu olan Helaman halkın oyu ile yargı kürsüsüne seçildi.

3 Fakat işte Pahoran'ı öldürmüş olan Kişkumen, Helaman'ı da öldürmek için pusuya yatmış bekliyordu; ve kötülüğünün hiç kimse tarafından bilinmemesi için antlaşmaya girmiş olan çetesi tarafından destekleniyordu.

4 Çünkü konuşmasını çok iyi bilen ve mesleği olan gizli cinayet ve eşkıyalık işlerini son derece ustalıkla yürüten Gadiyantın adlı biri vardı; bu yüzden Gadiyantın, Kişkumen çetesinin lideri oldu.

5 Bu yüzden Gadiyantın onlara ve ayrıca Kişkumen'e poh-pohlayıcı sözler söyleyerek kendisini yargı kürsüsüne geçirirlerse, çetesinin üyelerine halk arasında güç ve yetki vereceğini

söyledi; bu yüzden Kişkumen, Helaman'ı ortadan kaldırmanın yollarını aramaya başladı.

6 Ve öyle oldu ki Kişkumen, Helaman'ı öldürmek amacıyla yargı kürsüsüne doğru giderken, işte Helaman'ın hizmetkârlarından biri geceleyin dışarı çıkmış ve kılık değiştirerek bu çetenin Helaman'ı öldürmek için kurduğu planları öğrenmişti;

7 Ve öyle oldu ki hizmetkâr, Kişkumen'le karşılaştı ve ona bir işaret verdi; bu yüzden Kişkumen ona ne yapmak istediğini bildirdi ve Helaman'ı öldürebilmek için ondan kendisini yargı kürsüsüne götürmesini istedi.

8 Ve Helaman'ın hizmetkârı Kişkumen'in yüreğinden geçen her şeyi bildiğinden ve onun amacının cinayet işlemek olduğunu bildiğinden ve onun çetesine üye olan herkesin amacının da cinayet işlemek, hırsızlık etmek ve güç kazanmak olduğunu bildiğinden, (ve bu onların gizli planları ve çeteleriydi) Helaman'ın hizmetkârı, Kişkumen'e: "Haydi yargı kürsüsüne gidelim!" dedi.

9 Şimdi bu Kişkumen'i çok memnun etmişti; çünkü amacını gerçekleştirebileceğini sanıyordu; fakat işte, yargı kürsüsüne giderlerken Helaman'ın hizmetkârı Kişkumen'i tam kalbinden bıçakladı ve Kişkumen hiç ses çıkarmadan yere ölü olarak yığıldı. Ve hizmetkâr koşup Helaman'a gördüğü, duyduğu ve yaptığı her şeyi anlattı.

10 Ve öyle oldu ki Helaman bu eşkıyalar ve gizli katiller

çetesinin yakalanıp yasalara göre idam edilmeleri için adamlarını yolladı.

11 Fakat işte Gadiyantın, Kışkumen'in dönmediğini görünce, onun öldürülmüş olmasından korktu; bu yüzden çetesine peşinden gelmelerini emretti. Ve gizli bir yoldan çöle çıkarak ülkeden kaçtılar; ve böylece Helaman onları yakalatmak üzere adamlarını gönderdiğinde, onlar hiçbir yerde bulunamadı.

12 Ve bu Gadiyantın'dan daha sonra tekrar söz edilecektir. Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin kırk ikinci yılı sona erdi.

13 Ve işte, bu kitabın sonunda, bu Gadiyantın'ın bütün Nefi halkının yıkılmasına, evet, neredeyse tamamen yok olmasına neden olacağını göreceksiniz.

14 İşte, Helaman Kitabı'nın sonunu kastetmiyorum, bütün bu yazdıklarımı aldığım Nefi Kitabı'nın sonundan söz ediyorum.

3. BÖLÜM

Birçok Nefili kuzeydeki ülkeye göç eder—Evlerini çimentodan yapırlar ve pek çok kayıt tutarlar—On binlerce insan doğru inancı bulur ve vaftiz olur—Tanrı'nın sözü insanları kurtuluşa götürür—Helaman'ın oğlu Nefi yargı kürsüsüne geçer. m.ö. tahminen 49–39 yılları.

VE şimdi, öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk üçüncü yılında, kilisedeki biraz gurur dışında Nefi halkının arasında hiç çekişme olmadı; bu da halkın arasında ufak tefek bazı

anlaşmazlıkların çıkmasına neden oldu; kırk üçüncü yılın sonunda bu sorunlar çözüldü.

2 Ve kırk dördüncü yılda halkın arasında hiçbir çekişme olmadı; kırk beşinci yılda pek çekişme olmadı.

3 Ve öyle oldu ki kırk altıncı yılda, evet, birçok çekişmeler ve anlaşmazlıklar oldu; bu arada oldukça çok sayıda insan Zarahemla ülkesini terk ederek kuzey ülkesini miras almaya gitti.

4 Ve onlar çok uzun bir mesafe yolculuk edip büyük su kitlelerinin ve birçok nehirlerin bulunduğu bir yere geldiler.

5 Evet ve ülkenin her yanına dağıldılar, kendilerinden önce ülkeyi pek çok insanın yurt edinmiş olması nedeniyle, ülkenin ıssız hale getirilmemiş ve ağaçsız kalmamış bölgelerine dağıldılar.

6 Ve şimdi, bu ülkenin hiçbir kısmı ağaç yokluğu dışında ıssız değildi; fakat daha önce ülkeye yerleşen halkın büyük bir yıkıma uğraması nedeniyle buraya Harabe adı verildi.

7 Ve ülkede çok az ağaç olması nedeniyle buraya yerleşen halk çimento kullanmada çok ustalaştı; bu yüzden oturdukları evleri çimentodan yaptılar.

8 Ve öyle oldu ki onlar çoğalıp yayıldılar ve ülkenin güneyinden kuzeyine gittiler ve güneydeki denizden kuzeydeki denize, batıdaki denizden doğudaki denize kadar öyle yayıldılar ki bütün yeryüzünü kaplamaya başladılar.

9 Ve ülkenin kuzeyindeki halk

çadırlarda ve çimentodan yapılmış evlerde oturuyorlar ve toprağın üzerinde yeşeren ağaçları büyümeleri için kesmiyorlardı; böylece zamanı gelince, evlerini, evet, şehirlerini ve tapınaklarını ve sinagoglarını ve kutsal sığınaklarını ve her türlü binalarını inşa edebilecekleri keresteye sahip olacaklardı.

10 Ve öyle oldu ki ülkenin kuzeyinde çok az kereste olduğu için gemi ile oraya çok kereste gönderdiler.

11 Ve böylece kuzey ülkesindeki halka hem ahşaptan hem de çimentodan birçok şehir kurma olanağını sağladılar.

12 Ve öyle oldu ki doğuştan Lamanlı olan Ammon halkından birçok kişi de bu ülkeye gitti.

13 Ve şimdi, bu halkın yaptığı işleri anlatan birçok kayıt, bu halkın arasındaki birçok kişi tarafından kendileri hakkında ayrıntılı ve geniş bir şekilde tutuldu.

14 Fakat işte, bu halkın yaptığı işlerin yüzde biri, evet, Lamanlılar'ın ve Nefililer'in başından geçenler ve aralarındaki savaşları ve çekişmeleri ve anlaşmazlıkları ve vaazları ve peygamberlikleri ve gemicilikleri ve gemi inşa etmeleri ve tapınaklar, sinagoglar ve kutsal sığınaklar inşa etmeleri ve doğrulukları ve kötülükleri ve cinayetleri ve hırsızlıkları ve yağmacılıkları ve her türlü öğrençilikleri ve cinsel ahlaksızlıkları bu esere sığamaz.

15 Fakat işte her türden birçok kitap ve kayıt bulunuyor ve

bunlar özellikle Nefililer tarafından tutulmuştur.

16 Ve bu kayıtlar Nefililer tarafından bir kuşaktan diğerine yasaları çiğneyip öldürülünceye, yağmalanuncaya ve avlanıluncaya ve sürülünceye ve katledilinceye ve yeryüzünün her tarafına dağıtıluncaya ve Lamanlılar'la karışuncaya ve artık Nefililer diye anılmayıp kötü, vahşi ve insafsız oluncaya, evet, hatta tıpkı Lamanlılar gibi oluncaya kadar aktarılmıştır.

17 Ve şimdi tekrar kendi anlattıklarına dönüyorum; bu yüzden söylediklerim, Nefi halkı arasında büyük çekişmeler ve karışıklıklar ve savaşlar ve anlaşmazlıklar olduktan sonra olmuştur.

18 Ve hakimler yönetiminin kırk altıncı yılı sona erdi.

19 Ve öyle oldu ki ülkede hâlâ büyük bir çekişme devam ediyordu, evet, hatta kırk yedinci yılda ve aynı zamanda kırk sekizinci yılda da.

20 Buna rağmen Helaman yargı kürsüsünü adaletle ve eşitlikle yönetti; evet, Tanrı'nın yasalarını, yargılarını ve emirlerini yerine getirmeye dikkat etti; ve sürekli olarak Tanrı'nın gözünde doğru olanı yaptı; ve babasının yolunda yürüyerek ülkede başarıya ulaştı.

21 Ve öyle oldu ki onun iki oğlu oldu. Büyüğüne Nefi ve küçüğüne ise Lehi adını verdi. Ve onlar Rab için yetismeye başladılar.

22 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin kırk sekizinci yılının sonuna

doğru Nefili halkının arasındaki savaşlar ve çekişmeler biraz da olsa azalmaya başladı.

23 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin kırk dokuzuncu yılında, Gadiyantın eşkıyasının ülkenin büyük yerleşim alanlarında kurduğu gizli çeteler dışında, ülkenin her yanında sürekli olarak barış sağlandı; bu çeteler o zamanlar hükümetin başında olanlar tarafından bilinmiyordu; bu yüzden ülkede yok edilemediler.

24 Ve öyle oldu ki bu aynı yılda kilisede öylesine büyük bir gelişme oldu ki binlerce insan kiliseye katıldı ve tövbe ederek vaftiz oldular.

25 Ve kilisenin başarısı öyle büyük ve halkın üzerine dökülen nimetler o kadar çoktu ki yüksek rahipler ve öğretmenler bile hayretler içinde kalmışlardı.

26 Ve öyle oldu ki Rab'bin işi, birçok canın, hatta on binlerce canın vaftiz olması ve Tanrı'nın Kilisesi ile birleşmesi sayesinde ilerledi.

27 Böylece Rab'bin, yüreklerinin tüm içtenliği ile O'nun kutsal adını anan herkese karşı merhametli olduğunu görebiliriz.

28 Evet, böylece cennetin kapısının herkese açık olduğunu, hatta Tanrı'nın Oğlu olan İsa Mesih'in adına inananlara açık olduğunu görüyoruz.

29 Evet, dileyen herkesin şeytanın bütün kurnazlığını, tuzaklarını ve hilelerini paramparça edecek ve Mesih'in öğrencisini kötülerini yutmak üzere hazırlanmış olan sonsuz sefalet çukurunun karşısındaki dar ve ince

yoldan geçirecek diri ve güçlü olan Tanrı'nın sözüne sarılabileceğini görüyoruz.

30 Ve Tanrı'nın sözü onların canlarını, evet, onların ölümsüz canlarını İbrahim'le ve İshak'la ve Yakup'la ve bütün kutsal atalarımızla beraber oturmaları için Göklerin Krallığı'ndaki Tanrı'nın sağ eline getirecektir, oradan bir daha ayrılmayacaklardır.

31 Ve bu yıl Zarahemla ülkesinde ve çevredeki bölgelerde, hatta Nefililer'in elindeki bütün ülkede sürekli olarak sevinç yaşandı.

32 Ve öyle oldu ki kırk dokuzuncu yılın geriye kalan kısmı barış ve çok büyük sevinç içinde geçti; evet ve hakimler yönetiminin ellinci yılı da sürekli olarak barış ve büyük sevinç içinde geçti.

33 Ve hakimler yönetimin elli birinci yılı da barış içinde geçti, ancak kiliseye — Tanrı'nın Kilisesi'ne değil, ama Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olduklarını iddia edenlerin yüreklerine — gurur girmeye başladı.

34 Ve onlar gururla kendilerini yükselterek kardeşlerinin çoğuna baskı yaptılar. Şimdi bu büyük bir kötülüktü; halkın alçakgönüllü olan kısmının çok eziyet çekip birçok sıkıntılara katlanmasına neden oldu.

35 Buna rağmen onlar, ruhları sevinç ve teselli ile doluncaya kadar, evet, yürekleri paklanıp kutsallaşmaya kadar sık sık oruç tutup dua ettiler ve alçakgönüllülükte giderek kuvvetlendiler ve Mesih'e olan

inançları giderek sağlamlaştı; bu kutsallık yüreklerini Tanrı'ya verdikleri için olur.

36 Ve öyle oldu ki elli ikinci yıl da, halkın yüreğine giren aşırı büyük gurur dışında barış içinde geçti; ve bunun nedeni ülkedeki çok büyük zenginlikleri ve kazandıkları başarıydı; ve onların gururu her geçen gün daha çok arttı.

37 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin elli üçüncü yılında Helaman öldü ve büyük oğlu Nefi onun yerine hüküm sürmeye başladı. Ve öyle oldu ki Nefi yargı kürsüsünü adaletle ve eşitlikle yürüttü; evet, Tanrı'nın emirlerini yerine getirdi ve babasının yolundan yürüdü.

4. BÖLÜM

Nefili bölücüler ve Lamanlılar güçlerini birleştirerek Zarahemla ülkesini ele geçirirler—Nefililer işledikleri kötülükler yüzünden yenilirler—Kilise yavaş yavaş küçülür ve halk Lamanlılar gibi güçsüzleşir. m.ö. tahminen 38-30 yılları.

VE öyle oldu ki elli dördüncü yılda kilisede birçok anlaşmazlık çıktı ve ayrıca halkın arasında o kadar çok çekişme oldu ki sonuçta çok kan döküldü.

2 Ve halkın isyan çıkararak kesimi öldürüldü ve ülkeden atıldı; ve onlar da Lamanlılar'ın kralına gittiler.

3 Ve öyle oldu ki bunlar Lamanlılar'ı Nefililer'e karşı savaşta kışkırtmaya çalıştılar; fakat işte, Lamanlılar o kadar çok

korkuyorlardı ki bu bölücülerin sözlerine kulak vermediler.

4 Fakat öyle oldu ki hakimler yönetiminin elli altıncı yılında, Nefililer'den Lamanlılar'a katılan bölücüler oldu; ve bunlar ötekilerle birlikte Lamanlılar'ı kışkırtıp onları Nefililer'e karşı öfkelenlendirmeyi başardılar; ve bütün bir yıl boyunca savaşa hazırlandılar.

5 Ve elli yedinci yılda Nefililer'le savaşmak için aşağıya geldiler ve öldürme işine başladılar; evet, öyle ki hakimler yönetiminin elli sekizinci yılında Zarahemla ülkesini ele geçirmeyi başardılar; evet ve hatta Bolluk ülkesinin yanındaki ülkeye kadar olan bütün toprakları ele geçirdiler.

6 Ve Nefililer ile Moroniha'nın orduları Bolluk ülkesine kadar sürüldüler.

7 Ve orada batı denizinden, doğu denizine kadar olan yerde Lamanlılar'a karşı kuvvetlendiler; ülkelerinin kuzeyini savunmak için ordularını yerleştirip kuvvetlendirdikleri bu hattın uzunluğu bir Nefili için bir günlük yoldu.

8 Ve böylece bölücü Nefililer, Lamanlılar'ın büyük ordusunun yardımıyla ülkenin güneyinde bulunan Nefililer'in sahip olduğu her şeyi ele geçirmişlerdi. Ve bütün bunlar hakimler yönetiminin elli sekizinci ve elli dokuzuncu yıllarında oldu.

9 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmışıncı yılında, Moroniha ordularıyla ülkenin birçok kısmını ele geçirmeyi başardı; evet, Lamanlılar'ın

eline düşmüş olan birçok şehri tekrar geri aldılar.

10 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmış birinci yılında bütün topraklarının yarısını tekrar ele geçirmeyi başardılar.

11 Şimdi kendi aralarında işledikleri kötülükler ve iğrençlikler olmasaydı, Nefililer bu büyük kayba ve katliama uğramayacaklardı; evet ve bu kötülük ve iğrençlikler Tanrı'nın Kilisesi'ne üye olduklarını iddia edenlerin arasında da oluyordu.

12 Ve bunun nedeni yüreklerindeki gururdu, büyük zenginlikleriydi, evet, yoksulları ezmeleri, açlardan yiyecek, çıplaklardan giyecek esirgemeleri ve alçakgönüllü kardeşlerinin yanına tokadı atmaları, kutsal olan şeylerle alay etmeleri, peygamberlik ve vahiy ruhunu inkâr etmeleri, cinayet işlemleri, yağmacılıkları, yalancılıkları, hırsızlıkları, zina işlemleri, büyük kavgalar çıkarmaları ve Nefi ülkesine kaçıp Lamanlılar'ın arasına katılmaları idi.

13 Ve bu büyük kötülükleri yüzünden ve kendi güçleriyle övündükleri için, kendi başlarına bırakıldılar; bu yüzden başarılı olamadılar, fakat hemen hemen ellerindeki bütün topraklar gidinceye kadar Lamanlılar'ın belâsına uğradılar, vuruldular ve sürüldüler.

14 Fakat işte, Moroniha, halka kötülüklerinden dolayı birçok şey vaaz etti ve Helaman'ın oğulları olan Nefi ile Lehi de halka birçok şey vaaz ettiler; evet ve onlara kötülükleri hakkında ve günahlarından tövbe

etmezlerse başlarına gelecekler hakkında birçok peygamberlikte bulundular.

15 Ve öyle oldu ki onlar tövbe ettiler ve tövbe ettikleri ölçüde refaha kavuşmaya başladılar.

16 Çünkü Moroniha onların tövbe ettiklerini gördüğü zaman, mallarının ve topraklarının yarısını geri alıncaya kadar onları bir yerden başka yere, bir şehirden başka şehre götürmeyi göze aldı.

17 Ve böylece hakimler yönetiminin altmış birinci yılı sona erdi.

18 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmış ikinci yılında Moroniha, Lamanlılar'dan başka hiçbir şey geri alamadı.

19 Bu yüzden topraklarının geriye kalan kısmını ele geçirmek için yaptıkları planlardan vazgeçtiler; çünkü Lamanlılar'ın sayıları o kadar artmıştı ki Nefililer'in onlardan daha güçlü olması mümkün değildi; bu yüzden Moroniha ele geçirdiği toprakları koruyabilmek için bütün ordularını kullandı.

20 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın sayılarının büyüklüğünden dolayı, Nefililer yenilmekten, ayak altında ezilmekten ve öldürülüp yok edilmekten çok korkuyorlardı.

21 Evet, Alma'nın peygamberliklerini ve ayrıca Mosiya'nın sözlerini hatırlamaya başladılar; ve kendilerinin dik kafalı bir halk olduklarını ve Tanrı'nın emirlerini hiçe saydıklarını gördüler.

22 Ve Mosiya'nın yasalarını ya da Rab'bin ona halka vermesi için buyurduğu yasaları

değiştirerek ayakları altında çiğnediklerini gördüler; ve yasalarının bozulduğunu ve kötü bir halk olduklarını, öyle ki aynı Lamanlılar gibi kötü olduklarını gördüler.

23 Ve kötülüklerinden dolayı kilise yavaş yavaş küçülmeye başladı; ve peygamberlik ruhuna ve vahiy ruhuna artık inanmamaya başladılar; ve Tanrı'nın yargıları onların yüzüne dik dik bakıyordu.

24 Ve kardeşleri Lamanlılar gibi zayıf düştüklerini gördüler ve Rab'bin Ruhu artık onları korumuyordu; evet, Rab'bin Ruhu kutsal olmayan tapınaklarda barınmadığı için artık onlardan uzaklaşmıştı.

25 Bu yüzden Rab kendi mucizevi ve eşsiz gücüyle onları korumaktan vazgeçti; çünkü onlar bir inançsızlık ve korkunç kötülük durumuna düşmüşlerdi; ve Lamanlılar'ın kendilerinden çok daha fazla sayıda olduklarını ve Tanrıları Rab'be bağlanmadıkça mahvolmalarının kaçınılmaz olduğunu gördüler.

26 Çünkü işte, adam adama kıyaslandığında Lamanlılar'ın kendileri kadar güçlü olduklarını gördüler. Ve böylece bu büyük suçu işlemiş oldular; evet, böylece suçları yüzünden birkaç yıl içinde güçlerini yitirdiler.

5. BÖLÜM

Nefi ve Lehi kendilerini vaaz etmeye adanlar—Onların adları atalarının hayatlarını örnek alma-

ları gerektiğini hatırlatır—Mesih tövbe edenleri fidye ile kurtarır—Nefi ve Lehi birçok kimseyi inanca döndürür, hapse atılırlar ve etrafları ateşle sarılır—Üç yüz kişinin üzerini kara bir bulut kaplar—Yer sarsılır ve bir ses insanlara tövbe etmelerini emreder—Nefi ile Lehi meleklerle konuşurlar ve kalabalığın etrafı ateşle çevrilir. M.Ö. tahminen 30 yılı.

VE öyle oldu ki bu aynı yıl içinde, işte, Nefi, yargı kürsüsünü Sezoram adında birisine teslim etti.

2 Çünkü onların yasaları ve hükümetleri halkın oyu ile belirlendiği ve kötülüğü seçenler iyiliği seçenlerden daha fazla olduğu için, bu yüzden yok olmalarının zamanı gelmişti; çünkü yasaları bozulmuştu.

3 Evet ve hepsi bu kadar değildi; onlar dik kafalı bir halktı, öyle ki ne yasa ile ne de adaletle idare edilebildiler; yoksa bu onların yıkımını getirirdi.

4 Ve öyle oldu ki Nefi onların kötülükleri yüzünden yorgun düşmüştü; ve yargı kürsüsünü bıraktı ve ömrünün geri kalan günlerini Tanrı'nın sözünü vaaz etmeye adadı; ve kardeşi Lehi de ömrünün geri kalan günlerini Tanrı'nın sözünü vaaz etmeye adadı.

5 Çünkü babaları Helaman'ın kendilerine söylediği sözleri hatırladılar. Ve onun söylediği sözler şunlardır:

6 İşte oğullarım, diliyorum ki Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeyi hatırlarsınız; ve isterim ki bu sözlerimi halka

bildirirsiniz. İşte, size Yerusalemler ülkesinden çıkıp gelen ilk atalarımızın adlarını verdim; ve bunu, adlarınızı hatırladığınız zaman onları hatırlayasınız diye yaptım; ve onları hatırladığınız zaman onların yaptığı işleri hatırlayabilir ve onların yaptığı işleri hatırladığınız zaman da onların yaptığı işlerin iyi olduğunun hem söylendiğini hem de yazılı olduğunu bilebilirsiniz.

7 Bu yüzden oğullarım, sizin iyi olanı yapmanızı diliyorum; öyle ki onlar hakkında iyi şeyler söylenip yazıldığı gibi sizin için de iyi şeyler söylenip yazılsın.

8 Ve şimdi oğullarım, işte sizden istediğim daha başka şeyler var; ancak bunları övünmeniz için değil, ama cennette kendinize bir hazine, evet, ölümsüz ve solmayan bir hazine biriktirebilmeniz için yapmanızı istiyorum; evet, böylece sonsuz yaşamın değerli armağanına sahip olabilirsiniz; bu armağanın atalarımıza verildiğine inanmaya hakkımız var.

9 Ah oğullarım hatırlayın, Kral Benyamın'ın halkına konuştuğu sözleri hatırlayın! Evet, gelecek olan İsa Mesih'in kefareti kanının aracılığı dışında, insanın kurtulabileceği başka bir yol veya çare yoktur; evet O'nun dünyayı fidye ile kurtarmaya geleceğini hatırlayın.

10 Ve Amulek'in Ammonihada şehrinde Zeezrom'a söylediği sözleri de hatırlayın; çünkü ona Rab'bin kesinlikle halkını fidye ile kurtarmaya geleceğini, ancak onları günahları içinde değil,

günahlarından fidye ile kurtaracağını söyledi.

11 Ve O'na Baba tarafından halkını günahlarından tövbe şartıyla kurtarması için yetki verildi; bu yüzden tövbe koşullarının müjdesini açıklamak için meleklerini gönderdi; bu tövbe onları Fidye ile Kurtaran'ın gücüne ve ruhlarının kurtuluşuna getirir.

12 Ve şimdi oğullarım hatırlayın, hatırlayın ki temelinizi Tanrı'nın Oğlu olan Fidye ile Kurtarıcımız Mesih'in kayası üzerine kurmalısınız; öyle ki şeytan kendi güçlü rüzgarlarını gönderdiğinde, evet, kasırga çıktığı sırada oklarını attığında, evet, yağdırdığı dolu ve güçlü fırtınası size çarptığında, üzerinizde hiçbir gücü olmayacak, sizi sefalet uçurumuna ve sonsuz felakete sürükleyemeyecek; bu kaya üzerine evinizi kurduğunuzdan dolayı, ki bu sağlam bir temeldir, eğer insanlar bu temel üzerine evlerini kurarlarsa yıkılamazlar.

13 Ve öyle oldu ki Helaman'ın, oğullarına öğrettiği sözler bunlardı; evet, Helaman onlara yazılmayan birçok şeyler ve aynı zamanda yazılı olan birçok şeyler öğretti.

14 Ve onlar babalarının sözlerini hatırladılar; ve bu yüzden Tanrı'nın emirlerini yerine getirip Bolluk şehrinde başlamak üzere Nefi halkının arasına Tanrı'nın sözünü öğretmeye gittiler.

15 Ve oradan Gid şehrine ve Gid şehrinde de Mulek şehrine gittiler.

16 Ve böylece ülkenin güne-
yinde oturan bütün Nefi halkı-
nın arasında dolaşınca kadar
bir şehirden diğerine gittiler;
ve oradan Zarahemla ülkesine,
Lamanlılar'ın arasına gittiler.

17 Ve öyle oldu ki öylesine
büyük bir güçle vaaz ettiler
ki Nefililer'den ayrılıp diğer
tarafa geçen bölücülerin çoğu-
nu şaşkına çevirdiler; öyle ki
onlar da gelip günahlarını itiraf
ettiler ve tövbe ederek vaf-
tiz oldular ve yaptıkları haksız-
lıkları düzeltmeye çalışmak
için derhal Nefililer'in yanına
döndüler.

18 Ve öyle oldu ki Nefi ve
Lehi, Lamanlılar'a büyük bir
güç ve yetki ile vaaz ettiler;
çünkü bu güç ve yetki onlara
konuşabilmeleri için verilmişti
ve söyleyecekleri sözler de on-
lara verilmişti.

19 Bu yüzden Lamanlılar'ı
büyük şaşkınlığa uğratarak on-
ları öylesine ikna edecek şekilde
konuştular ki Zarahemla ülke-
sinde ve çevresinde sekiz bin
Lamanlı tövbe ederek vaf-
tiz oldu ve atalarının gelenekleri-
nin kötü olduğuna ikna oldular.

20 Ve öyle oldu ki Nefi ve Lehi,
oradan ilerleyerek Nefi ülkesi-
ne vardılar.

21 Ve öyle oldu ki Lamanlı-
lar'ın bir ordusu tarafından ya-
kalanıp hapse atıldılar; evet,
hatta Ammon ve kardeşlerinin,
Limhi'nin hizmetkârları tarafın-
dan atıldıkları aynı hapishane-
ye atıldılar.

22 Ve hapishaneye atılıp
günlerce yiyeceksiz kaldıktan
sonra, işte Lamanlılar onları

götürüp öldürmek için hapishane-
haneye girdiler.

23 Ve öyle oldu ki Nefi ile Le-
hi'nin etrafı sanki ateşle kuşatıl-
mıştı; bu yüzden onlar yanma
korkusuyla onlara el sürmeye
cesaret edemediler. Yine de Nefi
ile Lehi'ye bir şey olmadı; ve
onlar sanki ateşin ortasında du-
ruyorlardı, ama yanmıyorlardı.

24 Ve onlar etraflarının bir ateş
sütunuyla kuşatıldıklarını ve
ateşin onlara zarar vermediğini
gördüklerinde yüreklendiler.

25 Çünkü Lamanlılar'ın elleri-
ni onlara sürmeye ve yaklaşma-
ya cesaret edemediklerini ve
hayretten dilleri tutulmuş gibi
orada durduklarını gördüler.

26 Ve öyle oldu ki Nefi ve Lehi
onların önünde durup onlarla
konuşmaya başladılar ve onlara
şöyle dediler: Korkmayın! Çün-
kü işte, bu harika olayı size
gösteren Tanrı'dır; bu olayla
bize el sürüp bizi öldüremeye-
ceğiniz size gösterilmiştir.

27 Ve işte, onlar bu sözleri
söyler söylemez, yer korkunç bir
şekilde sarsıldı ve hapishanenin
duvarları sanki yıkılacakmış
gibi sarsıldı; fakat işte, yıkıl-
madı. Ve işte hapishanede
olanlar bölücü Lamanlılar ve
Nefililer idi.

28 Ve öyle oldu ki kara bir bu-
lut onları gölgeledi ve müthiş
ağır bir korku üzerlerine geldi.

29 Ve öyle oldu ki sanki kara
bulutun üzerinden bir ses geldi
ve şöyle dedi: Tövbe edin, töv-
be edin ve size iyi haberleri
müjdelemeleri için gönderdiğim
hizmetkârlarımı bir daha öl-
dürmeye çalışmayın.

30 Ve öyle oldu ki bu sesi duyduklarında, bunun gök gü-rültüsü ya da çok şiddetli bir ses olmadığını, fakat işte tamamıyla yumuşak, sanki fısıltıyı andıran sakin bir ses olduğunu anladılar; ve bu ses onların içi-ni deldi.

31 Ve sesin yumuşaklığına rağmen, işte yer korkunç bir şekilde sarsıldı ve hapishane-nin duvarları sanki yere yıkıla-cakmış gibi tekrar sallandı; ve işte onları gölgeleyen kara bu-lut dağılmadı.

32 Ve işte ses yeniden gelip şöyle dedi: Tövbe edin, tövbe edin! Çünkü Göklerin Krallığı yaklaşmıştır; ve artık hizmet-kârlarımı öldürmeye çalışma-yın. Ve öyle oldu ki yer tekrar sarsıldı ve duvarlar sallandı.

33 Ve ses üçüncü kez yine geldi ve onlara insan dilinin söyleyemeyeceği harika sözler söyledi; ve duvarlar tekrar sal-landı ve yer sanki yarılacakmış gibi sarsıldı.

34 Ve öyle oldu ki Lamanlılar kendilerini gölgeleyen kara bulut yüzünden kaçamıyorlar-dı; evet ve aynı zamanda üzer-lerine gelen korkudan dolayı kımıldayamıyorlardı.

35 Şimdi onların arasında do-ğuştan Nefili olan biri vardı; bir zamanlar Tanrı'nın Kilise-si'nin üyesi olup daha sonra onlardan ayrılmıştı.

36 Ve öyle oldu ki adam döndü ve işte, kara bulutların arasın-dan Nefi ile Lehi'nin yüzlerini gördü; ve işte onların yüzleri sanki meleklerin yüzleri gibi pırlıl pırlıl parlıyordu. Ve onla-

rın gözlerini göğe dikmiş ol-duklarını gördü; ve onlar sanki gördükleri bir varlıkla konu-şup ona sesleniyormuş gibi davranıyorlardı.

37 Ve öyle oldu ki bu adam kalabalığa seslenerek onlara dönüp bakmalarını söyledi. Ve işte onlara dönmeleri ve bak-maları için güç verildi; ve Nefi ile Lehi'nin yüzlerini gördüler.

38 Ve onlar bu adama: "İşte, bütün bunların anlamı nedir ve bu adamlar kimle konuşuyor?" dediler.

39 Şimdi bu adamın adı Ami-nadab'dı. Ve Aminadab onlara: "Tanrı'nın melekleri ile konu-şuyorlar!" dedi.

40 Ve öyle oldu ki Lamanlılar ona: "Bizi gölgeleyen bu kara bulutun üzerimizden kaldırıl-ması için ne yapmalıyız?" de-diler.

41 Ve Abinadab onlara şöyle dedi: Tövbe edip Alma, Amu-lek ve Zeezrom tarafından size öğretilen Mesih'e inanıncaya kadar bu sese yakarın; ve bunu yaptığınız zaman sizi gölgele-yen bu kara bulut üzerinizden kaldırılacaktır!

42 Ve öyle oldu ki hepsi yeri sarsan sese doğru yakarmaya başladılar; evet, hatta kara bulut dağılıncaya kadar yakardılar.

43 Ve öyle oldu ki etraflarına bakıp kendilerini gölgeleyen kara bulutun dağıldığını gör-dükleri zaman, işte, kendileri-nin, evet, oradaki herkesin bir ateş sütunu ile sarılmış olduk-larını gördüler.

44 Ve Nefi ile Lehi onların orta-sındaydı; evet, onların çevresi

kuşatılmıştı; evet, sanki alevli bir ateşin ortasında duruyorlardı; ancak ateş ne onlara zarar veriyordu, ne de hapishanenin duvarlarını yakıyordu; ve onlar ifade edilemeyecek yüce bir sevinçle dolmuşlardı.

45 Ve işte Tanrı'nın Kutsal Ruhu gökten inerek yüreklerine girdi; ve sanki ateşle dolmuşlardı ve harikulade sözler söyleyebiliyorlardı.

46 Ve öyle oldu ki onlara bir ses geldi, evet, fisiltıya benzeyen hoş bir ses şöyle diyordu:

47 Esenlik, esenlik olsun sizlerle, çünkü dünyanın kuruluşundan beri var olan Çok Sevdiğime inandınız.

48 Ve şimdi, bunu duydukları zaman, sesin nereden geldiğini görmek için gözlerini yukarıya çevirdiler; ve işte, göklerin açıldığını gördüler ve melekler gökten inip onlara hizmet ettiler.

49 Ve bunları görüp duyanlar yaklaşık üç yüz kişiydi; ve onlara ilerleyip şaşırılmaları ve kuşkuya düşmemeleri söylendi.

50 Ve öyle oldu ki onlar gidip duydukları ve gördükleri her şeyi çevredeki bütün bölgelerde duyurarak halka öğretiler; sonuçta Lamanlılar'ın büyük bir kısmı gördükleri kanıtların büyüklüğünden dolayı onlara inandılar.

51 Ve inananların hepsi savaş silahlarını yere bıraktı ve aynı zamanda atalarının nefretlerini ve geleneklerini bıraktılar.

52 Ve öyle oldu ki Nefililer'e topraklarını geri verdiler.

6. BÖLÜM

Doğru Lamanlılar kötü Nefililer'e sözü vaaz ederler—Her iki halk da huzur ve bolluk dolu bir dönemde refah içinde yaşarlar—Günahın yaratıcısı olan Lusifer, kötülerin ve Gadiyantın eşkıyalarının yüreklerini cinayet işlemeye ve kötülük yapmaya kıskırtır—Eşkıyalar, Nefi hükümetini ele geçirirler. m.ö. tahminen 29-23 yılları.

VE öyle oldu ki bütün bunlar hakimler yönetiminin altmış ikinci yılı sona erdiğinde olmuştu ve Lamanlılar çoğunlukla doğru bir halk olmuşlardı; öyle ki doğrulukları, inançlarındaki sağlamlılık ve kararlılıktan dolayı Nefililer'inkini geçmişti.

2 Çünkü işte Nefililer'in çoğu katı yürekli, pişmanlık duymayan, oldukça kötü insanlar olmuşlardı; öyle ki Tanrı sözünü ve aralarına gelen bütün vaazları ve peygamberlikleri reddediyorlardı.

3 Buna rağmen kilise halkı, Lamanlılar'ın inanca dönmelelerinden, evet, aralarında kurulan Tanrı'nın Kilisesi'nden dolayı büyük bir sevinç içindeydiler. Ve birbirleriyle dostluklar kurup birlikte sevindiler; ve büyük bir sevinç yaşıyorlardı.

4 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın çoğu Zarahemla ülkesine inerek Nefi halkına doğru inancı nasıl bulduklarını açıkladılar ve onları inanca ve tövbeye teşvik ettiler.

5 Evet ve çoğu çok büyük bir güç ve yetkiyle vaaz ettiler; öyle ki Nefililer'in çoğunu al-

çakgönüllülüğün derinliklerine götürüp Tanrı'nın ve Kuzu'nun alçakgönüllü yandaşları olmalarını sağladılar.

6 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın birçoğu kuzey ülkesine gitti; ve Nefi ile Lehi de halka vaaz vermek için kuzeydeki ülkeye gittiler. Ve böylece altmış üçüncü yıl sona erdi.

7 Ve işte, bütün ülkede öylesine bir barış hüküm sürdü ki Nefililer gerek Nefililer'in arasında olsun, gerekse Lamanlılar'ın arasında olsun ülkede istedikleri yere gidebiliyorlardı.

8 Ve öyle oldu ki Lamanlılar da gerek Lamanlılar'ın arasında olsun, gerekse Nefililer'in arasında olsun istedikleri yere gidebiliyorlardı; ve böylece birbirleri ile serbestçe görüşebildiler, alıp sattılar ve istedikleri şekilde kazanç sağladılar.

9 Ve öyle oldu ki onlar, hem Lamanlılar hem de Nefililer, oldukça zenginleştiler; ve ülkenin hem güneyinde hem de kuzeyinde oldukça bol altın, gümüş ve her türlü değerli metalleri oldu.

10 Şimdi ülkenin güneyine Lehi ve kuzeyine de Tsedekiya'nın oğlunun adı Mulek verildi; çünkü Rab, Mulek'i ülkenin kuzeyine ve Lehi'yi ülkenin güneyine getirmişti.

11 Ve işte, bu iki ülkede her türlü altın, gümüş ve her türden değerli maden vardı; ve aynı zamanda her çeşit madeni arıtıp işleyen becerikli işçiler vardı; ve bu şekilde zenginleştiler.

12 Hem kuzeyde hem de

güneyde bol tahıl yetiştirdiler ve hem kuzeyde hem de güneyde işleri son derece iyi gitti. Ve ülkede çoğalarak son derece güçlendiler. Ve birçok sürüler ve büyükbaş hayvanlar, evet, besili hayvanlar yetiştirdiler.

13 İşte kadınları çok çalıştı, eğirdi ve çıplaklıklarını örtmek için ince dokunmuş ketenden ve her çeşit kumaştan türlü türlü giysiler diktiler. Ve böylece altmış dördüncü yıl huzur içinde geçti.

14 Ve altmış beşinci yılda da büyük sevinç ve barış içinde yaşadılar, evet, gelecekte olacak şeyler hakkında kendilerine birçok şey vaaz edilmiş ve peygamberlikte bulunmuştu. Ve böylece altmış beşinci yıl geçti.

15 Ve öyle oldu ki hakimler yönetiminin altmış altıncı yılında, işte, Sezoram yargı kürsüsünde otururken bilinmeyen bir el tarafından öldürüldü. Ve öyle oldu ki aynı yıl, halk tarafından onun yerine seçilen oğlu da öldürüldü. Ve altmış altıncı yıl böylece sona erdi.

16 Ve altmış yedinci yılın başında halk tekrar aşırı derecede kötüleşmeye başladı.

17 Çünkü, işte Rab onları dünyanın zenginlikleriyle o kadar uzun bir zaman kutsamıştı ki onları öfkeliendirecek, savaşçı kan döktürecek bir sorun çıkmamıştı; bu yüzden yüreklerini zenginliklerine bağlamaya başladılar; evet, birbirlerinden üstün olabilmek için kazanç sağlamanın yollarını aramaya başladılar; bu yüzden, kazanç

sağlayabilmek için gizli cinayetler işlemeye, hırsızlık yapmaya ve yağmacılığa başladılar.

18 Ve şimdi işte, bu katiller ve yağmacılar Kışkumen ve Gadiyantın tarafından kurulmuş bir çeteydi. Ve şimdi öyle olmuştu ki Nefililer'in arasında bile Gadiyantın'un çetesine ait birçok kişi bulunuyordu. Fakat işte, Lamanlılar'ın kötülükleri arasında sayıları daha çoktu. Ve onlara Gadiyantın eşkıyaları ve katilleri denildi.

19 Ve başhakim Sezoram'ı ve oğlunu yargı kürsüsünde öldürenler onlardı; ve işte, ele geçirilememişlerdi.

20 Ve şimdi öyle oldu ki Lamanlılar aralarında eşkıyalar olduğunu öğrendikleri zaman çok üzüldüler; ve onların kökünü kazımak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar.

21 Fakat işte, şeytan Nefililer'in çoğunun yüreklerini öyle kışkırttı ki onlar bu eşkıya çeteleriyle birleştiler ve bulunabilecekleri her türlü güç durumunda birbirlerini koruyup kollayacaklarına ve ceza çekmeden cinayet işleyip, yağmacılık ve hırsızlık yapacaklarına dair yemin ederek bu eşkıyalarla antlaşma yaptılar.

22 Ve öyle oldu ki onların işaretleri, evet, gizli işaretleri ve gizli sözleri vardı; ve bunu antlaşmaya girmiş bir kardeşi ayırt edebilmek için yapıyorlardı; bu şekilde kardeşlerden biri ne kötülük yaparsa yapsın, ona kardeşleri ve antlaşmaya girmiş olan çete üyeleri tarafından bir zarar gelmeyecekti.

23 Ve böylece cinayet işleyebildiler ve yağma edebildiler ve çalabildiler ve fuhuş yapabildiler ve ülkelerinin ve ayrıca Tanrı'larının yasalarına karşı her türlü kötülüğü yapabildiler.

24 Ve çetelerine bağlı olanlardan kim olursa olsun onların kötülüklerini ve iğrençliklerini başkalarına açıklayacak olursa, yargılanacaktı; fakat bu yargılama ülkelerinin yasalarına göre değil, Gadiyantın ve Kışkumen tarafından verilen kendi kötülüklerinin yasalarına göre olacaktı.

25 Şimdi işte Alma'nın, halkın yıkımına yol açacağından korktuğu için oğluna ortaya çıkarılmamalarını emrettiği gizli yeminler ve antlaşmalar bunlardır.

26 Şimdi işte, bu gizli yeminler ve antlaşmalar Gadiyantın'a, Helaman'a teslim edilen kayıtlardan gelmedi; fakat işte, bunlar ilk anne ve babamızı yasak meyveyi yemeleri için kandıran o aynı varlık tarafından Gadiyantın'un kalbine konuldu.

27 Evet, Kain'e, eğer kardeşi Habil'i öldürürse bundan kimenin haberi olmayacağını söyleyip onunla gizli plan kuran bu aynı varlıktı. Ve bu varlık, o zamandan beri Kain'le ve onun takipçileriyle birlikte planlarına devam etmektedir.

28 Ve aynı şekilde cennete ulaşabilecekleri kadar yüksek bir kule yapmayı insanların kalplerine koyan yine bu aynı varlıktır. Ve o kuleden bu ülkeye gelen halkı aldatan, karanlık

işleri ve iğrençlikleri ülkenin her tarafına yayarak halkı tam bir yıkıma ve sonsuz bir cehennemeye sürükleyen aynı varlıktır.

29 Evet, Gadiyantın'ın kalbine bu karanlık işleri ve gizli cinayetleri sürdürmeyi koyan o aynı varlıktır; ve o, bunları insanlığın başlangıcından bu güne kadar yapmıştır.

30 Ve işte bütün günahların yaratıcısı odur. Ve işte, bu varlık insançocuklarının kalplerini etkileyebildiği sürece karanlık işlerini ve gizli cinayetlerini sürdürüp onların gizli planlarını ve yeminlerini ve antlaşmalarını ve korkunç kötülük planlarını nesilden nesle devreder.

31 Ve şimdi işte, Nefililer'in yüreklerini de kötü bir şekilde etkilemişti, evet, öyle etkilemişti ki Nefililer son derece kötü oldular; evet, çoğu doğruluk yolunu terk ederek, Tanrı'nın emirlerini ayakları altında çiğnediler ve kendi yollarına dönüp kendi altın ve gümüşlerinden kendileri için putlar yaptılar.

32 Ve öyle oldu ki bütün bu kötülüklerin onlara gelmesi yalnızca birkaç yıl sürdü; öyle ki bu kötülüklerin çoğu onlara Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altmış yedinci yılında geldi.

33 Ve Nefililer'in kötülükleri altmış sekizinci yılda da artmaya devam etti; bu kötülükler yüzünden doğrular büyük acı ve üzüntü çektiler.

34 Ve böylece Nefililer'in yavaş yavaş inançlarını kaybetmeye başladıklarını ve kötülük

ve iğrençlikte ilerlediklerini, diğer yandan Lamanlılar'ın Tanrı'larının bilgisinde giderek büyüdüklerini görüyoruz; evet, O'nun yasalarını ve emirlerini tutmaya başladılar ve O'nun önünde doğru ve dürüst bir şekilde yürümeye başladılar.

35 Ve böylece Rab'bin Ruhunun kötülüklerinden ve yüreklerinin katılığından dolayı Nefililer'den geri çekilmeye başladığını görüyoruz.

36 Ve böylece Rab'bin, kolaylık gösterdikleri ve sözlerine inanmak istedikleri için Ruhunu Lamanlılar'ın üzerine dökmeye başladığını görüyoruz.

37 Ve öyle oldu ki Lamanlılar, Gadiyantın eşkıyalarının çetesinin peşini bırakmadılar; ve Tanrı'nın sözünü eşkıyaların en kötü olanlarının arasında vaaz ettiler; sonuçta bu eşkıya çetesi Lamanlılar'ın arasında tamamen yok edildi.

38 Ve öyle oldu ki diğer yandan Nefililer, eşkıyaların en kötülerinden başlayarak onları Nefili ülkesinin her tarafına yayılana kadar yüreklendirip desteklediler ve doğruların çoğunluğunu kandırıp onları karanlık işlerine inandırdılar ve ganimetlerini onlarla paylaşıp onları gizli cinayetlerine ve çetelerine ortak ettiler.

39 Ve böylece hükümetin bütün yönetimini ellerine geçirdiler; öyle ki yoksulları, yumuşak huylu insanları ve Tanrı'nın alçakgönüllü yandaşlarını ayakları altında ezdiler, vurup kırarak onlara sırt çevirdiler.

40 Ve böylece onların korkunç

bir durumda olduklarını ve sonsuz bir yıkıma hazırlandıklarını görüyoruz.

41 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altmış sekizinci yılı böylece sona erdi.

HELAMAN'IN OĞLU NEFİ'NİN PEYGAMBERLİĞİ—Tanrı, Nefi halkını öfkesiyle yoklayacağını ve eğer kötülüklerinden tövbe etmezlerse onları tamamen yok edeceği tehdidinde bulunur. Tanrı, Nefi halkını salgın hastalıklarla vurur; halk tövbe ederek O'na döner. Lamanlı Samuel, Nefililer'e peygamberlikte bulunur.

7. Bölüm'ün başından
16. Bölüm'ün sonuna kadar.

7. BÖLÜM

Nefi kuzeyde kabul edilmez ve Zarahemla'ya geri döner—Bahçesindeki kulede dua eder ve daha sonra halkı tövbe etmeye ya da mahvolmaya çağırır. M.Ö. tahminen 23–21 yılları.

İŞTE şimdi, öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin altmış dokuzuncu yılında, Helaman'ın oğlu Nefi kuzeydeki ülkeden Zarahemla ülkesine döndü.

2 Çünkü kuzey ülkesindeki halkın arasına gidip Tanrı'nın sözünü onlara vaaz etmiş ve onlara birçok peygamberlikte bulunmuştu.

3 Ve onun bütün sözlerini öyle reddetmişlerdi ki onların

arasında kalması mümkün değildi; tekrar doğduğu ülkeye geri döndü.

4 Ve halkın işlediği kötülükler yüzünden durumlarının çok kötü olduğunu ve Gadiyantın eşkıyalarının yargı kürsülerini ele geçirdiğini gördü—yurdun gücünü ve yetkisini zorla ellerine geçirmişlerdi; Tanrı'nın emirlerini bir yana atıp O'nun önünde doğru hiçbir şey yapmıyorlardı; insançocuklarına haklarını vermiyorlardı.

5 Doğruları doğruluklarından dolayı mahkum ediyorlar, suçluları ve kötülere ise paraları olduğu için cezasız bırakıyorlardı; ve üstelik bu kişilere hükümetin baş makamlarında görev verip kendi isteklerine göre hüküm sürmelerine ve hareket etmelerine izin veriyorlardı; bu yoldan kazanç sağlayıp dünyanın övgüsünü kazanmak, üstelik daha kolay bir şekilde zina işlemek, çalıp öldürmek ve kendi istedikleri şekilde hareket etmek istiyorlardı.

6 Şimdi bu büyük kötülük Nefililer'e birkaç yıl içinde gelmişti; ve Nefi bunu gördüğü zaman, göğsünün altında yatan kalbi üzüntüyle doldu ve ruhunun acısı içinde şöyle haykırdı:

7 Ah, keşke atam Nefi'nin Yerusalemler ülkesinden çıktığı günlerde yaşasaydım, o zaman onunla birlikte bu vaadedilen diyarda sevinirdim; o zamanlar, onun halkı bir şey rica edildiğinde hemen yapar, Tanrı'nın emirlerini sıkı bir şekilde tutarlardı; ve kötülüğe kolay kolay

sarılmaz ve Rab'bin sözlerine çabuk kulak verirlerdi.

8 Evet, eğer o günlerde yaşayabilseydim, o zaman kardeşlerimin doğruluğundan dolayı ruhum sevinç duyardı.

9 Fakat işte, bu günlerde yaşamak için gönderildim ve ruhum, kardeşlerimin bu kötülükleri yüzünden acıyla dolacak.

10 Ve işte, şimdi öyle oldu ki bu, Nefi'nin bahçesindeki kulenin üzerinde geçiyordu. Bu kule, Zarahemla şehrindeki büyük pazara giden anayolun yakınındaydı; bu yüzden Nefi, bahçesindeki kulenin üzerinde diz çökmüştü; bu kule anayola açılan bahçe kapısının yanındaydı.

11 Ve öyle oldu ki yoldan geçen bazı kimseler kulenin üzerinde Tanrı'ya içini döken Nefi'yi gördüler ve koşup halka gördüklerini anlattılar; ve halk da kendi kötülükleri yüzünden bu kadar büyük yas tutmanın nedenini öğrenmek için kalabalık halde toplanıp geldi.

12 Ve şimdi, Nefi ayağa kalktığı anda büyük bir kalabalığın toplanmış olduğunu gördü.

13 Ve öyle oldu ki ağzını açıp onlara şöyle dedi: İşte, buraya niçin toplandınız? Size kötülüklerinizi anlatayım diye mi?

14 Evet, kötülüklerinizden dolayı yüreğim kan ağladığından, Tanrıma içimi dökmek üzere kuleme çıktım diye mi buraya toplandınız!

15 Ve ağlayıp feryat ettiğim için buraya toplanmış hayret ediyorsunuz; evet ve hayret etmekte çok haklısınız; evet, hayret etmeniz de gerekir, zira

şeytanın yüreklerinize sınımsız yapışmasına izin vermişsiniz.

16 Evet, ruhlarınızı sonsuz sefalete ve sonsuz dertlere saturemeye çalışanın sizi kandırmasına nasıl izin verdiniz?

17 Ah, tövbe edin, tövbe edin! Neden ölmek istiyorsunuz? Dönün! Tanrınız Rab'be dönün! O sizi neden terk etti?

18 Çünkü yüreklerinizi sertleştirdiniz; evet, iyi çobanın sesine kulak vermek istemiyorsunuz; evet, O'nu size karşı öfkelenmesi için tahrik ettiniz.

19 Ve işte, eğer tövbe etmezseniz, sizi toplamak yerine, işte sizi darmadağın edecektir; öyle ki köpeklerle ve vahşi hayvanlara yem olacaksınız.

20 Ah, nasıl olur da Tanrınızı, sizi kurtardığı aynı günde unuttabiliyorsunuz?

21 Fakat, işte bunu kazanç sağlamak için, insanlar tarafından övülmek için, evet, ve altın ve gümüş sağlamak için yaptınız. Ve sizler yüreklerinizi zenginliklere ve bu dünyanın boş şeylerine vermişsiniz; bunlar için cinayet işliyorsunuz ve yağmalıyorsunuz ve hırsızlık yapıyorsunuz ve komşunuza karşı yalan tanıklık ediyorsunuz ve her türlü kötülükleri yapıyorsunuz.

22 Ve bu nedenle, eğer tövbe etmezseniz başınıza felaketler gelecek. Çünkü tövbe etmezseniz, işte bu büyük şehir ve ülkemizde bulunan çevredeki büyük şehirlerin hepsi elinizden alınacaktır; öyle ki yeriniz yurdunuz kalmayacaktır; çünkü işte Rab size bugüne kadar olduğu gibi

düşmanlarınıza karşı koyacak gücü vermeyecektir.

23 Çünkü, işte Rab şöyle diyor: Kötülere gücümü göstermeyeceğim, ne birine ne de ötekine! Sadece günahlarından tövbe edip sözlerime kulak verenlere gücümü göstereceğim. Şimdi bu yüzden anlamanızı diliyorum ki kardeşlerim, tövbe etmezseniz Lamanlılar sizden daha iyi durumda olacaklar.

24 Çünkü işte, onlar sizden daha doğru insanlar, çünkü onlar sizin almış olduğunuz büyük bilgiye karşı günah işlemediler; bunun için Rab onlara karşı merhametli olacak; evet, onların ömürlerini uzatıp soyunu çoğaltacak; sizler ise tövbe etmezseniz, tamamen yok olacaksınız.

25 Evet, arınıza gelen bu büyük iğrençlikten dolayı vay halinize! Ve Gadiyantın tarafından kurulan çeteye, evet, o gizli çeteye birleşmişsiniz!

26 Evet, çok aşırı zenginlikleriniz yüzünden sizi gereğinden fazla yükselten, yüreklerinize girmesine izin verdiğiniz gurdan dolayı başınıza felaketler gelecek.

27 Evet, kötülükleriniz ve iğrençliklerinizden dolayı vay halinize!

28 Ve tövbe etmezseniz, mahvolacaksınız; evet, topraklarınız bile elinizden alınacak ve yüzünüzden silinip atılacaksınız.

29 İşte şimdi, bunların olacağını ben kendimden söylemiyorum; çünkü bunları ben kendimden bilmiyorum; fakat işte, bunların doğru olduğunu biliyorum, çünkü Rab Tanrı bana

bu şeylerin doğru olduğunu bildirdi; bu yüzden bunların olacağına tanıklık ederim.

8. BÖLÜM

Rüşvetçi hakimler, halkı Nefi'ye karşı kıskırtmaya çalışır—İbrahim, Musa, Zenos, Zenok, Eziyas, İşaya, Yeremya, Lehi ve Nefi, onların hepsi Mesih'e tanıklık ettiler—Nefi, Tanrı'dan esinlenerek başhakimin öldürüldüğünü bildirir. M.ö. tahminen 23-21 yılları.

VE öyle oldu ki Nefi, bu sözleri söylediğinde, işte orada hem hakim olan hem de Gadiyantın'ın gizli çetesine üye olan kimseler vardı; ve onlar öfkelenerek Nefi'ye bağırıyorlar ve halka şöyle dediler: Niçin bu adamı yakalayıp işlediği suça göre cezalandırılması için onu buraya getirmiyorsunuz?

2 Niçin bu adamın suratına bakıp onun bu halka ve yasalarımıza karşı hakaret etmesine izin veriyorsunuz?

3 Çünkü işte, Nefi onlara yasalarının ne kadar yozlaştığını söylemişti; evet, Nefi yazılmayan birçok şey söyledi; ama Tanrı'nın emirlerine karşı hiçbir şey söylemedi.

4 Ve bu hakimler ona kızmıştı, çünkü Nefi onların karanlık dolu gizli işlerini açıkça yüzlerine vurmuştu; ancak ona el sürmeye cesaret edemediler; çünkü halkın kendilerine karşı ses çikarmasından korkuyorlardı.

5 Bu yüzden halka seslenerek: "Niçin bu adamın bize karşı hakaret etmesine izin veriyor-

sunuz? Çünkü işte, bu adam bütün bu halkı yok olmaya mahkum ediyor; evet ve ayrıca bu büyük şehirlerimizin elimizden alınacağını ve gidecek bir yerimizin kalmayacağını söylüyor!" dediler.

6 Ve şimdi, biz bunun mümkün olmadığını biliyoruz; çünkü işte, biz güçlüyüz ve şehirlerimiz de büyüktür; bu yüzden düşmanlarımızın üzerimizde hiçbir güçleri olamaz.

7 Ve öyle oldu ki onlar halkı bu şekilde kışkırtarak Nefi'ye karşı öfkelenindirdiler ve aralarında karışıklıklar çıkarttılar. Çünkü bazıları: "Bu adamı rahat bırakın, çünkü o iyi bir adamdır; ve eğer tövbe etmezsek, onun söylediği bu şeyler kesinlikle olacaktır!" diye bağırıyordu;

8 Evet işte, onun bize karşı tanıklık ettiği bütün yargılar başımıza gelecektir; çünkü onun kötülüklerimizle ilgili olarak doğru tanıklık ettiğini biliyoruz. Ve işte, bizim kötülüklerimiz çoktur! Ve bu adam kötülüklerimizle ilgili olarak başımıza nelerin geleceğini de biliyor;

9 Evet ve işte, o bir peygamber olmasaydı, bu şeyler hakkında tanıklık edemezdi.

10 Ve öyle oldu ki Nefi'yi öldürmeye çalışanlar korkularından mecbur kalarak, Nefi'ye el uzatamadılar; bu yüzden Nefi, bazılarının gözüne girdiğini görünce tekrar onlara konuşmaya başladı; geri kalanlar ise korkuyordu.

11 Bu yüzden onlarla biraz daha konuşmaya zorlanarak şöyle dedi: İşte kardeşlerim, Tan-

rı'nın bir insana, hatta Musa'ya Kızıldeniz'in sularına vurması için güç verdiğini ve suların o yana ve bu yana ayrıldığını, sonuçta atalarımız İsraililer'in kuru zemin üzerinden karşıya geçtiklerini ve suların Mısır ordularını örterek onları yuttuğunu okumadınız mı?

12 Ve şimdi işte, Tanrı bu adama bu kadar güç vermişse, o zaman aranızda niçin tartışıyor ve O'nun tövbe etmediğiniz zaman başınıza gelecek olan yargıları bilebilme gücünü bana vermediğini söylüyorsunuz?

13 Fakat, işte sizler yalnızca benim sözlerimi inkâr etmekle kalmıyorsunuz, ama aynı zamanda atalarımız tarafından söylenmiş olan sözlerin hepsini de ve ayrıca kendisine büyük güç verilmiş olan bu adam tarafından, Musa tarafından söylenen sözleri de, evet, Mesih'in gelişi hakkında onun söylediği sözleri de inkâr ediyorsunuz.

14 Evet, Musa, Tanrı'nın Oğlu'nun geleceğine dair tanıklık etmedi mi? Ve Musa'nın çölde pirinçten yılanı kaldırdığı gibi, gelecek olan da böyle kaldırılacaktır.

15 Ve o yılanı bakanların yaşayacakları gibi, aynı şekilde Tanrı'nın Oğlu'na imanla bakarak tövbekâr ruhlu olanlar da yaşayacaklar, hatta sonsuz yaşama kavuşacaklardır.

16 Ve şimdi işte, bu şeyleri yalnızca Musa değil, aynı zamanda onun zamanından İbrahim'in zamanına kadar olan bütün kutsal peygamberler de tanıklık etmişlerdir.

17 Evet ve işte, İbrahim O'nun gelişini gördü ve mutlulukla dolarak sevindi.

18 Evet ve işte size derim ki bunları bilen yalnızca İbrahim değildi; fakat İbrahim'in zamanından önce de Tanrı'nın düzenine göre, evet, hatta Tanrı'nın Oğlu'nun düzenine göre çağrılan birçokları vardı; ve bu, fide ile kurtuluşun kendilerine geleceğini, O'nun gelişinden binlerce yıl önce halk görsün diye oldu.

19 Ve şimdi İbrahim'in zamanından beri bu şeylere tanıklık eden birçok peygamberin geldiğini bilmenizi isterim; evet işte, Zenos peygamber cesur bir şekilde bunlara tanıklık etti; bu yüzden de öldürüldü.

20 Ve işte, Zenok ve Eziyas ve İşaya ve Yeremya da (Yeremya, Yerusalemlerin yıkılacağına tanıklık eden aynı peygamberdir) tanıklık ettiler ve şimdi biliyoruz ki Yerusalemlerin yıkılması, Yeremya'nın söylediği gibi yıkıldı. O halde niçin Tanrı'nın Oğlu, onun peygamberlik ettiği gibi gelmesin?

21 Ve şimdi Yerusalemlerin yıkıldığı konusunda tartışacak mısınız? Mulek dışında, Tsedekiya'nın oğullarının öldürülmediğini mi söyleyeceksiniz? Evet ve Tsedekiya'nın soyunun bizimle birlikte olduğunu ve onların Yerusalemler ülkesinden sürüldüğünü görmüyor musunuz? Fakat işte, hepsi bu kadar değil;

22 Atamız Lehi bu şeylere tanıklık ettiği için Yerusalemlerden sürüldü. Nefi ile birlikte atalarımızın hemen hemen hepsi bugüne kadar bu şeylere tanık-

lık ettiler; evet, onlar Mesih'in gelişini dört gözle beklediler ve buna tanıklık ettiler ve O'nun geleceği günde sevinç buldular.

23 Ve işte O, Tanrı'dır ve onlarla birlikte ve kendisini onlara göstermiştir; öyle ki onlar O'nun tarafından fide ile kurtarılmıştır; ve gelecek olandan dolayı, onlar O'nu yüceltmişlerdir.

24 Ve şimdi, sizler bunları bildiğinize göre ve yalan söylemeksizin bunları inkâr edemeyeceğinize göre, bu yüzden bu konuda günah işlediniz; çünkü size verilen onca kanıtlara rağmen, bütün bunları reddettiniz; evet, sizler bunların doğru olduğuna dair her şeyi, hem gökteki hem de yerdeki her şeyi kanıt olarak gördünüz.

25 Fakat işte, sizler gerçekleri inkâr ederek kutsal Tanrı'nıza karşı isyan ettiniz; ve bu gün bile kendinize cennette hazineler biriktirmek yerine, ki orada hiçbir şey çürümez ve kirli hiçbir şey oraya giremez, kendinize yargı günü için öfke biriktiriyorsunuz.

26 Evet hatta, bu gün bile cinayetleriniz, cinsel ahlâksızlıklarınız ve kötülükleriniz yüzünden sonsuz yıkıma hazırlanıyorsunuz; evet ve tövbe etmezseniz, bu yıkım yakında size gelecektir.

27 Evet, işte şimdiden kapınıza kadar gelip dayanmıştır; evet, yargı kürsüsüne gidip bakın! Ve işte, hakiminiz öldürülmüş, kanlar içinde yatıyor; ve onu yargı kürsüsüne geçmek isteyen kardeşi öldürmüştür.

28 Ve işte, her ikisi de sizin

gizli çetenizin üyeleridir, kurucuları ise Gadiyantın ile insanların ruhlarını yok etmeye çalışan o uğursuzdur.

9. BÖLÜM

Haberciler başhakimi yargı kürsüsünde ölü bulurlar—Hapse atılıp daha sonra serbest bırakılırlar—Nefi, Tanrı'dan esinlenerek Seantum'un katil olduğunu kanıtlar—Bazıları Nefi'yi peygamber olarak kabul eder. M.Ö. tahminen 23-21 yılları.

İŞTE şimdi, öyle oldu ki Nefi bu sözleri söylediğinde, aralarından bazıları yargı kürsüsüne doğru koştu; evet, gidenler hatta beş kişiydi ve yolda giderken kendi aralarında şöyle dediler:

2 İşte, şimdi bu adamın peygamber olup olmadığını ve Tanrı'nın böylesine şaşılacak şeyleri bize peygamberlik etmesi için ona emir verip vermediğini kesinlikle göreceğiz. İşte, Tanrı'nın böyle bir şey yaptığına inanmıyoruz; evet, onun peygamber olduğuna inanmıyoruz; ancak onun başhakim hakkında söyledikleri doğruysa, yani başhakim ölüyse, o zaman söylediği diğer sözlerin de doğru olduğuna inanacağız.

3 Ve öyle oldu ki var güçleriyle koşup yargı kürsüsüne geldiler; ve işte başhakim yere düşmüş kanlar içinde yatıyordu.

4 Ve şimdi işte, bunu gördüklerinde öyle afalladılar ki yere düştüler; çünkü Nefi'nin başhakimle ilgili söylediği sözlere inanmamışlardı.

5 Fakat şimdi, kendi gözleriyle gördükten sonra inandılar ve Nefi'nin halkın üzerine geleceğini söylediği bütün yargıları düşünerek korktular; bu yüzden korkudan titreyerek yere düştüler.

6 Şimdi hakim öldürüldükten hemen sonra, hakimi kılık değiştiren kardeşi gizlice bıçaklayıp kaçmıştı; ve hizmetkârlar koşup cinayet haberini halkın arasında çılgınlık atarak onlara bildirdiler.

7 Ve işte halk yargı kürsüsünün olduğu yerde toplandı; ve işte şaşkın şaşkın bakarlarken yere yığılmış olan beş adamı gördüler.

8 Ve şimdi işte, buradaki halkın Nefi'nin bahçesinde toplanan kalabalıktan haberleri yoktu; bu yüzden kendi aralarında şöyle dediler: Hakimi bu adamlar öldürmüş olmalı ve Tanrı da elimizden kaçmasınlar diye onları çarpmış!

9 Ve öyle oldu ki onları tutup bağladılar ve hapse attılar. Ve hakim in öldürüldüğüne ve katillerinin yakalanıp hapse atıldığına dair her yere bir duyuru gönderildi.

10 Ve öyle oldu ki ertesi gün, halk öldürülen büyük başhakimin cenaze töreninde yas tutup oruç tutmak için bir araya toplandı.

11 Ve böylece Nefi'nin bahçesinde bulunan ve onun sözlerini dinleyen hakimler de cenaze töreninde bir araya gelmişlerdi.

12 Ve öyle oldu ki onlar halkın arasında soruşturup: "Başhakimin ölüp ölmediğini araştırmak

için gönderilen beş kişi nerede?" dediler. Ve onlar da cevap olarak: "Gönderdiğinizi söylediğiniz beş kişi hakkında bilgimiz yok, ama hapse attığımız beş tane katil var!" dediler.

13 Ve öyle oldu ki hakimler onların getirilmelerini emretti; ve onlar getirildi ve işte onlar gönderilen beş kişiydi; ve işte hakimler ne olup bittiğini öğrenmek için onları sorguya çektiler ve adamlar da onlara yaptıklarını bir bir anlatarak şöyle dediler:

14 Koşup yargı kürsüsünün olduğu yere geldik ve her şeyin Nefi'nin tanıklık ettiği şekilde karşımıza çıktığını görünce hayretten donarak yere düştük; ve şaşkınlığımız geçtikten sonra, işte bizi hapse attılar.

15 Şimdi bu adamın öldürülmesine gelince, bunu kimin yaptığını bilmiyoruz; ama şu kadarını biliyoruz ki istediğimize uyup koştuk geldik ve başhakimin Nefi'nin dediği şekilde ölü olduğunı gördük.

16 Ve şimdi öyle oldu ki hakimler olanları halka açıkladılar ve Nefi'ye doğru bağırarak şöyle dediler: İşte biliyoruz ki bu Nefi'nin hakimın öldürülmesi konusunda birisiyle anlaşmış olması gerek, sonra da bize böyle bir açıklamada bulundu; böylece bizi inancına döndürüp Tanrı tarafından seçilmiş büyük bir adam ve peygamber olarak kendisini yükseltmek istiyor.

17 Ve şimdi işte, bu adamın maskesini düşüreceğiz, suçunu itiraf edecek ve bize bu hakimın gerçek katilini bildirecek.

18 Ve öyle oldu ki o beş kişi cenaze günü serbest bırakıldı. Ancak onlar Nefi'ye karşı söyledikleri sözlerden dolayı hakimleri azarladılar ve onlarla teker teker tartışarak onları şaşkına çevirdiler.

19 Buna rağmen onlar Nefi'yi yakalattılar ve bağlatarak kalabalığın önüne getirttiler; ve Nefi'ye söylediklerinin tersini söylettirip onu ölüme mahkum edebilmek için değişik yollardan onu sorgulamaya başladılar.

20 Ona: "Sen suç ortağısın, bu cinayeti işleyen adam kim? Şimdi bize söyle ve suçunu itiraf et, dediler; işte para, konuşursan ve onunla yaptığın anlaşmayı kabul edersen hayatını bile bağışlarız!" dediler.

21 Fakat Nefi onlara şöyle dedi: Ey sizi aptallar, yürekleri sünnetsiz, kör ve dik kafalı halk! Bu günah yolunda yürümeye devam etmenize Tanrınız Rab'bin daha ne kadar katlanacağına sanıyorsunuz?

22 Ey sizler, tövbe etmezseniz, sizleri şu an beklemekte olan büyük yıkım yüzünden inim inim inleyerek yas tutmaya başlamanız gerekir!

23 İşte, başhakimimiz Seezoram'ı öldürmek için bir adamla anlaşmışımı söylüyorsunuz. Fakat işte size derim, bu konuda bilginiz olsun diye size tanıklık ettiğim için, evet, hatta aranızdaki kötülük ve iğrençlikleri bildiğime dair sizlere bir kanıt gösterdiğim için bunlar başıma geliyor.

24 Ve bunu yaptığım için, bu

suçu işlemek üzere birisiyle anlaştığımı söylüyorsunuz; evet, size bu işareti gösterdiğim için bana kızılıyorsunuz ve beni öldürmek istiyorsunuz.

25 Ve şimdi işte, size başka bir işaret daha göstereceğim ve bakalım bunu bildireceğim için beni yine öldürmeye kalkacak mısınız?

26 İşte size derim, Sezoram'ın kardeşi Seantum'un evine gidin ve kendisine:

27 "Peygamber olduğumu iddia edip halkın başına birçok felaketler geleceğini peygamberlik eden Nefi, kardeşin Sezoram'ı öldürmen için seninle işbirliği yaptı mı?" diye sorun.

28 Ve işte, o size: "Hayır!" diyecektir.

29 Ve siz de ona: "Kardeşini öldürdün mü?" diyeceksiniz.

30 Ve o korkarak ne diyeceğini bilemeyecek ve işte inkâr edecektir; ve şaşırmış gibi görünmeye çalışarak, yine de size masum olduğunu söyleyecektir.

31 Fakat işte üzerini kontrol ederseniz, pelerinin eteğinde kan bulacaksınız.

32 Ve bunu görünce: "Peki bu kan nereden geliyor? Bunun kardeşinin kanı olduğunu bilmiyor muyuz?" diyeceksiniz.

33 Ve o zaman titreyerek sanki eceli gelmiş gibi benzi solacaktır.

34 Ve sonra şöyle diyeceksiniz: Bu korkudan ve benzinin solmasından dolayı, işte senin suçlu olduğunu biliyoruz.

35 Ve o zaman daha da çok korkacak; ve o zaman size itiraf

edip bu cinayeti işlediğini artık inkâr etmeyecektir.

36 Ve arkasından ben Nefi'nin, Tanrı'nın gücüyle bana bildirilmesi dışında bu konuda hiçbir bilgim olmadığını size söyleyecek. Ve o zaman benim dürüst bir adam olduğumu ve Tanrı tarafından size gönderilmiş olduğumu bileceksiniz.

37 Ve öyle oldu ki gidip Nefi'nin söylediği gibi yaptılar. Ve işte, Nefi'nin söylediği sözler gerçektir; çünkü Seantum, dediği gibi inkâr etti ve dediği gibi itiraf etti.

38 Ve asıl katilin kendisi olduğunu kabul etti; böylece beş kişi ile beraber Nefi de serbest bırakıldı.

39 Ve Nefililer'den bazıları Nefi'nin sözlerine inandılar. Ve bazıları da beş kişinin tanıklığından dolayı inandılar; çünkü onlar hapishanedeyken inanca dönmüşlerdi.

40 Ve şimdi halkın arasında Nefi'nin peygamber olduğunu söyleyen bazıları vardı.

41 Ve bazıları da: "Bakin o bir tanrıdır, çünkü tanrı olmasaydı, bütün bunları bilemezdi. Çünkü işte, yüreklerimizden geçen düşünceleri ve başka şeyleri bize söyledi; ve hatta başhakimimizin gerçek katilinin kim olduğunu bize bildirdi!" dedi.

10. BÖLÜM

Rab, Nefi'ye mühürleme yetkisi verir—Ona dünyada ve cennette bağlama ve çözme yetkisi verilir—Halka tövbe etmelerini, yoksa

mahvolacaklarını buyurur—Ruh onu bir kalabalıktan öteki kalabalığa sürükler. M.Ö. tahminen 21-20 yılları.

VE öyle oldu ki halk arasında öyle bir anlaşmazlık çıktı ki herkes kimi o tarafa kimi bu tarafa, kendi yollarına gittiler ve ortalarında duran Nefi'yi orada yalnız başına bıraktılar.

2 Ve öyle oldu ki Nefi de Rab'bin kendisine gösterdiği bu şeyleri derin derin düşünerek evine doğru yola koyuldu.

3 Ve öyle oldu ki bu şekilde düşüncelere dalmıştı—Nefili halkının kötülüğünden, gizli karanlık işlerinden ve cinayetlerinden ve yağmacılıklarından ve her türlü günahlarından dolayı canı sıkılmıştı—ve öyle oldu ki yüreği böyle dolu bir halde düşüncelere dalmışken, işte kendisine bir ses gelerek şöyle dedi:

4 Nefi, yaptıklarından dolayı sana ne mutlu! Çünkü sana verdiğim sözleri yılmadan nasıl bu halka duyurduğunu gördüm. Ve onlardan korkmadın ve kendi canını kurtarmayı düşünmedin; fakat hep benim isteğimin ne olduğunu anlamaya çalıştın ve emirlerimi yerine getirdin.

5 Ve şimdi, bunu yılmadan yaptığın için, işte seni sonsuza kadar kutsayacağım; ve seni sözde ve eylemde, imanda ve işlerde güçlü yapacağım; evet, hatta her şey senin sözüne göre olacak; çünkü sen benim istemediğim bir şeyi istemezsin.

6 İşte, sen Nefi'sin ve ben de Tanrı'yım. İşte sana meleklemin huzurunda bildiriyorum

ki sen bu halkın üzerinde yetki sahibi olacaksın ve bu halkın kötülüklerine göre toprağı açlıkla, salgın hastalıkla ve yıkımla vuracaksın.

7 İşte sana yetki veriyorum ki yeryüzünde mühürleyeceğin her şey cennette de mühürlenmiş olacak ve yeryüzünde çözeceğin her şey cennette de çözülmüş olacak; ve bu halkın arasında böyle bir gücün olacak.

8 Ve böylece bu tapınağa ikiye yarıl dersen, dediğin olacak.

9 Ve bu dağa yıkıl, dümdüz ol dersen, dediğin olacak.

10 Ve işte, Tanrı bu halkı cezalandıracak dersen, öyle olacak.

11 Ve şimdi işte, sana gidip bu halka şunu bildirmeni emrediyorum: Her şeye gücü yeten Rab Tanrı şöyle diyor: Tövbe etmezseniz, ölünceye kadar cezanızı çekeceksiniz!

12 Ve işte, şimdi öyle oldu ki Rab Nefi'ye bu sözleri söylediği zaman, Nefi durdu ve evine gitmedi; fakat ülkenin her yanına dağılmış olan topluluklara geri döndü ve onlara tövbe etmezlerse yok olacaklarına dair kendisine söylenmiş olan Rab'bin sözünü duyurmaya başladı.

13 Şimdi işte, Nefi'nin başhakkimin ölümü ile ilgili olarak onlara söylediği büyük mucizeye rağmen, onlar yüreklerini katılaştırarak Rab'bin sözlerine kulak vermediler.

14 Bu yüzden Nefi onlara Rab'bin sözünü bildirerek: "Rab, tövbe etmezseniz yıkımla cezalandırılacağınızı söylüyor!" dedi.

15 Ve öyle oldu ki Nefi onlara

sözü bildirdiğinde, işte yüreklerini daha da katılaştırdılar ve onun sözlerine kulak vermediler; bu yüzden ona sövüp saydılar ve hapse atabilmek için onu yakalamaya çalıştılar.

16 Fakat işte, Tanrı'nın gücü onunla birlikteydi ve onu yakalayıp hapse atamadılar; çünkü Nefi, Ruh tarafından alınıp aralarından uzaklaştırılmıştı.

17 Ve öyle oldu ki böylece Ruh'la birlikte kalabalıktan kalabalığa gitti ve Tanrı'nın sözünü herkese duyuruncaya ya da bütün halkın arasına gönderinceye kadar bildirdi.

18 Ve öyle oldu ki onun sözlerine kulak vermek istemediler; ve aralarında öyle çekişmeler çıkmaya başladı ki içlerinde bölünerek birbirlerini kılıçla öldürmeye başladılar.

19 Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin yetmiş birinci yılı sona erdi.

11. BÖLÜM

Nefi, Rab'bi savaş yerine kıtlık göndermeye razı eder—Birçok insan ölür—Halk tövbe eder ve Nefi, Rab'den yağmur göndermesini ısrarla diler—Nefi ile Lehi birçok vahiy alır—Gadiyantın eşkiyaları kendilerini güvence altına alırlar. m.ö. tahminen 20-6 yılları.

VE öyle oldu ki hakimler yönetiminin yetmiş ikinci yılında çekişmeler o kadar arttı ki ülkenin her yanında bütün Nefi halkı arasında savaşlar oldu.

2 Ve bu yıkım ve kötülük işini yürütenler eşkiyaların gizli

çetesiydi. Ve bu savaş bütün yıl sürdü ve yetmiş üçüncü yılda da devam etti.

3 Ve öyle oldu ki bu yıl Nefi, Rab'be yakararak şöyle dedi:

4 Ya Rab, bu halkın kılıçla yok olmasına izin verme; fakat ya Rab bunun yerine ülkede kıtlık olsun da onlar Tanrıları Rab'bi hatırlamaya yönelsinler; belki de tövbe edip sana dönerler.

5 Ve Nefi'nin söylediği gibi oldu. Ve ülkede bütün Nefi halkı arasında büyük bir kıtlık meydana geldi. Ve böylece yetmiş dördüncü yılda kıtlık devam etti ve kılıçla başlayan yıkım işi durdu, fakat kıtlıkla şiddetlendi.

6 Ve bu yıkım işi yetmiş beşinci yılda da devam etti. Çünkü toprak kuraklıkla vurulmuştu ve tahıl mevsimi tahıl vermedi; ve Nefililer'in toprakları olduğu gibi Lamanlılar'ın toprakları da dahil bütün yeryüzü lanetlenmişti; bu şekilde cezalandırıldılar; sonuçta kötülerin bulunduğu bölgelerde binlerce insan telef oldu.

7 Ve öyle oldu ki halk kıtlıktan yok olmak üzere olduklarını görünce Tanrıları Rab'bi hatırlamaya başladı; ve Nefi'nin sözlerini hatırlamaya başladılar.

8 Ve halk başhakimlerine ve liderlerine yalvararak Nefi'yle konuşmalarını ona: "İşte senin bir Tanrı adamı olduğunu biliyoruz ve bu nedenle Tanrımız Rab'be üzerimizden bu kıtlığı alması için dua et ki bizim yok olacağımıza dair söylediğin sözlerin gerçekleşmesin!" demelerini istedi.

9 Ve öyle oldu ki hakimler Nefi'ye söylenilmesi istenilen sözleri söylediler. Ve öyle oldu ki Nefi, halkın tövbe ettiğini ve çulla örtünerek kendilerini alçalttıklarını gördüğünde, tekrar Rab'be haykırarak şöyle dedi:

10 Ya Rab, bu halkın tövbe ettiğini ve aralarından Gadiyantın çetesini tamamen ortadan kaldırdıklarını görüyorsun ki artık onların soyu tükendi ve onların gizli planları da kendileriyle birlikte gömüldü.

11 Şimdi, ya Rab bu alçakgönüllülüklerinden dolayı ne olur öfkeni onlardan çevir de şimdiye kadar yok ettiğin kötü insanların yıkımı ile öfken yatışsın.

12 Ya Rab, ne olur öfkeni, evet, korkunç öfkeni çevir ve bu ülkedeki bu kıtlığı durdur.

13 Ya Rab, ne olur beni duy ve sözlerimin gerçekleşmesini sağla ve yeryüzüne yağmur gönder ki toprak ürününü ve tahılını mevsiminde çıkarısın.

14 Ya Rab, kılıç hastalığı dursun da kıtlık gelsin dediğim zaman sözlerimi duymuştun; ve hatta şu an yine sözlerimi duyacağını biliyorum; çünkü sen: "Eğer bu halk tövbe ederse, onları esirgeyeceğim!" demiştin.

15 Evet, ya Rab ve görüyorsun ki onlar başlarına gelen kıtlık, salgın hastalık ve yıkım yüzünden tövbe ettiler.

16 Ve şimdi, ya Rab, ne olur öfkeni çevirip onların sana hizmet edip etmeyeceklerini bir daha dener misin? Ve eğer sana hizmet ederlerse, ya Rab,

söylediğin sözlere göre onları kutsayabilirsin.

17 Ve öyle oldu ki yetmiş altıncı yılda Rab öfkesini halktan çevirdi ve toprağa o kadar çok yağmur yağdırdı ki toprak meyve mevsiminde meyve verdi. Ve öyle oldu ki tahıl mevsiminde de tahıl verdi.

18 Ve işte, halk sevinerek Tanrı'yı yüceltti ve bütün ülke sevinçle doldu; ve artık Nefi'yi öldürmeye çalışmadılar, aksine onu Tanrı tarafından büyük güç ve yetki verilmiş büyük bir peygamber ve bir Tanrı adamı olarak gördüler.

19 Ve işte kardeşi Lehi'nin de doğrulukta kendisinden aşağı kalır yanı yoktu.

20 Ve böylece, öyle oldu ki Nefi halkı ülkede tekrar refah içinde yaşamaya başladı ve harabe olmuş yerlere binalar kurmaya başladı ve çoğalmaya ve yayılmaya, hatta ülkenin hem kuzeyini hem de güneyini, batı denizinden doğu denizine kadar her tarafı doldurmaya başladılar.

21 Ve öyle oldu ki yetmiş altıncı yıl barış içinde geçti. Ve yetmiş yedinci yıl barış içinde başladı; ve Kilise ülkenin her tarafına yayıldı; halkın büyük bir kısmı, hem Nefililer hem de Lamanlılar kiliseye katıldılar; ve ülkede çok büyük bir huzur yaşandı; ve böylece yetmiş yedinci yıl sona erdi.

22 Ve yetmiş sekizinci yıl da barış içinde geçti, ancak peygamberler tarafından verilen öğretilerin ayrıntıları üzerinde bazı tartışmalar oldu.

23 Ve yetmiş dokuzuncu yılda çok sürtüşme olmaya başladı. Fakat öyle oldu ki her gün birçok vahiy aldıkları için öğretinin gerçek noktalarını bilen Nefi, Lehi ve birçok kardeşleri, bu yüzden halka vaaz ettiler, öyle ki aynı yıl onların sürtüşmelerine son verdiler.

24 Ve öyle oldu ki Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin sekseninci yılında, Nefi halkını terk edip birkaç yıl önce Lamanlılar'a katılıp Lamanlı adını alan bazı bölücüler vardı ve ayrıca bunlar tarafından veya bu bölücüler tarafından kışkırtılıp öfkelenen Lamanlılar'ın asıl soyundan olan bazıları vardı; bu yüzden, onlar kardeşlerine karşı bir savaşa başladılar.

25 Ve onlar adam öldürüp ne bulurlarsa yağmalıyorlardı; ve ardından da dağlara, çöle ve gizli yerlere çekilip bulunamayacakları bir şekilde saklanıyorlardı; her geçen gün sayıları kendilerine katılan yeni bölücülerle artıyordu.

26 Ve böylece zamanla, evet birkaç yıl içinde oldukça büyük bir eşkıya çetesi oldular ve Gadiyantın'ın bütün gizli planlarını ortaya çıkardılar; ve böylece Gadiyantın eşkıyaları olup çıktılar.

27 Şimdi işte, bu eşkıyalar büyük bir zarara, evet, hatta Nefi halkı arasında ve Lamanlı halkı arasında büyük bir yıkım neden oldular.

28 Ve öyle oldu ki bu yıkım işine bir son vermek gerekiyordu; bu yüzden bu eşkıya çetesini bulup onları yok etmek için güç-

lü adamlardan kurulu bir orduyu çöle ve dağlara yolladılar.

29 Fakat işte, öyle oldu ki onlar o yıl kendi topraklarına geri sürüldüler. Ve böylece Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin sekseninci yılı sona erdi.

30 Ve öyle oldu ki seksen birinci yılın başlangıcında yeniden bu eşkıya çetesinin üzerine yürüdüler ve onların çoğunu öldürdüler; ve aynı zamanda kendileri de büyük bir yıkıma uğradılar.

31 Ve dağları ve çölleri istila eden büyük sayıdaki bu eşkıyalardan dolayı çölden ve dağlardan geri çekilip tekrar kendi topraklarına geri dönmek zorunda kaldılar.

32 Ve öyle oldu ki bu yıl böyle sona erdi. Ve eşkıyalar yeniden çoğalmaya ve giderek kuvvetlenmeye devam ettiler; sonunda Nefililer'in ve ayrıca Lamanlılar'ın tüm ordularına karşı geldiler; ve ülkenin her tarafında halkın üzerine büyük bir korku saldılar.

33 Evet, ülkenin birçok bölgesine baskın yapıp halkı büyük bir yıkıma uğrattılar; evet, birçok insanı öldürdüler ve diğerlerini ise, evet özellikle onların kadın ve çocuklarını tutsak alarak çöle götürdüler.

34 Şimdi halkın kendi kötülükleri yüzünden başlarına gelen bu büyük felaket onları tekrar Tanrıları Rab'bi hatırlamaya yöneltti.

35 Ve böylece hakimler yönetiminin seksen birinci yılı sona erdi.

36 Ve seksen ikinci yılda

Tanrıları Rab'bi tekrar unutmaya başladılar. Ve seksen üçüncü yılda işledikleri kötülükler giderek artmaya başladı. Ve seksen dördüncü yılda davranışlarını yine düzeltmediler.

37 Ve öyle oldu ki seksen beşinci yılda gururları ve kötülükleri giderek arttı; ve böylece yeniden yıkıma hazırlanıyorlardı.

38 Ve böylece seksen beşinci yıl sona erdi.

12. BÖLÜM

İnsanlar kararsızdır, akılsızdır ve çabuk kötülük yaparlar—Rab, halkını cezalandırarak yola getirir—İnsanların hiçliği Tanrı'nın kudreti ile karşılaştırılır—Yargı gününde insanlar ya sonsuz yaşamı ya da sonsuz laneti kazanacaklardır. M.ö. tahminen 6 yılı.

VE böylece, insançocuklarının yüreklerinin ne kadar sahte ve kararsız olduğunu görüyoruz; evet, Rab'bin sonsuz iyiliğiyle kendisine güvenenleri nasıl kutsayıp refaha kavuşturduğunu görebiliyoruz.

2 Evet ve halkını refaha kavuşturduğu aynı zamanda görebiliyoruz ki, evet onların tarlalarını, sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını ve altınlarını ve gümüşlerini ve her türden her çeşit değerli eşyalarını çoğalttığında, onları sağ bırakıp düşmanlarının elinden kurtardığında, onlara karşı savaş ilan etmemeleri için düşmanlarının yüreğini yumuşattığında, evet, kısacası bütün bunları halkının

refahı ve mutluluğu için yaptığında; evet, işte o zaman onlar yüreklerini katılaştırıp Tanrıları Rab'bi unuturlar ve Kutsal Olanı ayaklarının altında çiğnerler—evet ve bunu rahata kavuştukları ve çok başarılı oldukları için yaparlar.

3 Ve böylece görüyoruz ki Rab halkını birçok sıkıntılarla cezalandırıp yola getirmediği, evet, onları ölümlerle ve dehşetle ve kıtlıkla ve her türlü salgın hastalıklarla yoklamadıkça O'nu hatırlamazlar.

4 Ah insançocukları ne kadar akılsız ve ne kadar kibirli ve ne kadar kötü ve ne kadar şeytanca, kötülük yapmakta ne kadar aceleci ve iyilik yapmakta ne kadar ağırdır! Evet, kötü olanın sözünü duymada ve yüreklerini bu dünyanın boş şeylerine koymada ne kadar acelecidir!

5 Evet, onlar ne kadar çabuk gururlanırlar; evet, övünmek ve her türlü kötülüğü yapmak için ne kadar çabuk davranırlar; ve Tanrıları Rab'bi hatırlamada ve O'nun öğütlerine kulak vermede ne kadar yavaş, evet, bilgeliğin yollarında ne kadar yavaş yürürler.

6 İşte kendilerini yaratmış olan Tanrıları Rab'bin hükmetmesini ve kendilerini yönetmesini istemezler; onlara karşı olan büyük iyiliği ve merhametine rağmen, O'nun öğütlerini hiçe sayarlar ve O'nun rehberleri olmasını istemezler.

7 Ah insançocuklarının hiçliği ne kadar büyüktür; evet, onlar toprağın tozundan daha da değersizdirler.

8 Çünkü işte, yerin tozu, Yüce ve Sonsuz Tanrımızın emriyle oradan oraya hareket eder ve parçalara ayrılır.

9 Evet, işte O'nun sesiyle tepeler ve dağlar titrer ve sarsılır.

10 Ve O'nun sesinin gücü ile dağlar ve tepeler paramparça olur, evet, vadi gibi düz olurlar.

11 Evet, O'nun sesinin gücüyle bütün yeryüzü sarsılır;

12 Evet, O'nun sesinin gücüyle dünyanın temeli tam merkezine kadar sarsılır.

13 Evet ve dünyaya: "Dön" derse, dünya döner.

14 Evet, dünyaya: "Geri git ki gün saatlerce uzasın" derse, öyle olur;

15 Ve böylece, dünya onun sözüne göre geri gider ve insana sanki güneş duruyormuş gibi gelir; evet ve işte, böyle olur; çünkü dönen kesinlikle güneş değil, dünyadır.

16 Ve işte O ayrıca büyük derin sulara: "Kuruyun" derse, öyle olur.

17 İşte bu dağa: "Kalk, buraya gel ve şu şehrin üstüne düş de gömülsün" derse, işte öyle olur.

18 Ve işte bir adam toprağın altına define saklarsa ve Rab da: "Bu define onu saklayanın kötülükleri yüzünden lanetlensin" derse, işte define lanetlenir.

19 Ve eğer Rab: "Lanetli ol, hiç kimse seni artık şu andan itibaren sonsuza kadar bulamasın" derse, işte bundan sonra sonsuza kadar onu kimse bulamayacaktır.

20 Ve işte eğer Rab bir adama: "Kötülüklerin yüzünden sonsuz

za dek lanetleneceksin" derse, öyle olur.

21 Ve eğer Rab: "Kötülüklerinden dolayı huzurumdan kovulacaksınız" derse, öyle yapar.

22 Ve O'nun böyle söyleyeceği kişinin vay haline! Çünkü kötülük yapana böyle söylenecektir ve o kurtulamayacaktır; bu nedenle insanların kurtulabilmeleri için tövbe ilan edilmiştir.

23 Bu yüzden tövbe edenlere ve Tanrıları Rab'bin sesine kulak verenlere ne mutlu! Çünkü kurtulacak olanlar bunlardır.

24 Ve Tanrı yüce bütünlüğüyle insanlara tövbe etmelerini ve hayırlı işler yapmalarını başışlasın ki onlara yaptıkları işlere göre lütuf üzerine lütuf geri verilsin.

25 Ve dilerim ki bütün insanlar kurtulabilsinler. Ne var ki büyük ve son günde bazılarının dışarı atılacağını, evet, Rab'bin huzurundan atılacağını okuyoruz;

26 Evet, sonsuz bir sefalet durumuna gönderilerek şu sözü gerçekleştireceklerdir: İyilik yapanlar sonsuz yaşama kavuşacaklar, kötülük yapanlar ise sonsuz laneti hak edeceklerdir. Ve böyle olacaktır. Amin.

Lamanlı Samuel'in Nefililer'e peygamberliği.

13. Bölüm'ün başından
15. Bölüm'ün sonuna kadar.

13. BÖLÜM

Lamanlı Samuel tövbe etmezlerse

Nefililer'in yok olacağına dair peygamberlikte bulunur—Kendileri ve zenginlikleri lanetlenmiştir—Peygamberleri reddederler ve onları taşlarlar; etrafları cinler tarafından kuşatılmıştır ve kötülük yaparak mutluluk bulmaya çalışırlar. M.Ö. tahminen 6 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki seksen altıncı yılda, Lamanlılar Musa yasasına göre Tanrı'nın emirlerine sınımsız bir şekilde uyarlarlarken, Nefililer hâlâ kötülük yapmaya, evet, büyük kötülükler yapmaya devam ettiler.

2 Ve öyle oldu ki bu yıl Samuel adlı bir Lamanlı, Zarahemla ülkesine gelerek halka vaaz vermeye başladı. Ve öyle oldu ki günlerce halka tövbe etmelerini vaaz etti; ve onu aralarından attılar; o da kendi ülkesine geri dönmek üzereydi.

3 Fakat işte Rab'bin sesi ona gelerek geri dönmesini ve yüreğine her ne gelirse halka peygamberlik etmesini söyledi.

4 Ve öyle oldu ki onun şehre girmesine izin vermediler; bu yüzden gidip şehrin surlarına çıktı ve elini uzatıp yüksek sesle haykırarak halka, Rab'bin yüreğine koyduğu her şeyi peygamberlik etti.

5 Ve onlara şöyle dedi: İşte, ben Lamanlı Samuel, Rab'bin yüreğine koyduğu sözleri söylüyorum; ve işte O benim yüreğime, adalet kılıcının bu halkın üzerinde sallandığını ve dört yüz yıl geçmeden adalet kılıcının bu halkın üzerine düşeceğini söylememi koydu.

6 Evet, bu halkı ağır bir yıkım

beklemektedir ve yıkım bu halkın üzerine mutlaka gelecektir; ve tövbe etmekten ve dünyaya kesinlikle gelecek olan ve halkı için birçok şeylere katlanıp öldürülecek olan Rab İsa Mesih'e iman etmekten başka hiçbir şey bu halkı kurtaramaz.

7 Ve işte, Rab'bin bir meleği bunu bana bildirdi ve ruhuma sevindirici haberleri getirdi. Ve işte siz de sevindirici haberleri alabileceğiniz diye, bunu size bildirmek üzere gönderildim; ama işte siz beni kabul etmediniz.

8 Bu yüzden Rab şöyle diyor: Nefili halkı yüreklerinin katılığından dolayı tövbe etmezse, sözümü onlardan alacağım ve Ruhumu onlardan geri çekeceğim ve onlara daha fazla katlanmayacağım ve kardeşlerinin yüreklerini onlara karşı döndüreceğim.

9 Ve dört yüz yıl geçmeden onları cezalandıracağım; evet, onları kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıklarla yoklayacağım.

10 Evet, onları kızgın öfkemle yoklayacağım ve düşmanlarınızdan dördüncü kuşakta yaşayacak olan bazıları sizin tamamen yıkıma uğrayacağınıza görecekler; ve Rab, tövbe etmezseniz bu mutlaka olacak diyor; ve yıkımınıza dördüncü kuşaktakiler neden olacak.

11 Fakat tövbe edip Tanrınız Rab'be dönerseniz, öfkemi sizden çevireceğim, diyor Rab; evet, Rab şöyle diyor: Tövbe ederek bana dönecek olanlara ne mutlu, ama tövbe etmeyenin vay haline!

12 Evet, bu büyük Zarahemla

şehrinin vay haline! Çünkü işte, bu şehir doğruların sayesinde kurtulmuştur; evet, bu büyük şehrin vay haline! Çünkü Rab diyor: Görüyorum ki orada birçok insan, evet, hatta bu büyük şehrin büyük bir bölümü yüreklerini bana karşı sertleştirecekler, diyor Rab.

13 Fakat tövbe edenlere ne mutlu! Çünkü onları Ben koruyacağım. Fakat işte bu büyük şehirde bulunan doğrular olmasaydı, işte gökten ateş indirip şehri yok ederdim.

14 Fakat işte şehir, doğruların hatırı için ayakta kalmıştır. Fakat işte, Rab şöyle diyor: Doğruları aranızdan atacağınız zaman geldiğinde, o zaman yıkımınız için hazır olacaksınız; evet, içindeki kötülük ve iğrençliklerden dolayı bu şehrin vay haline!

15 Evet ve içindeki kötülük ve iğrençliklerden dolayı Gideyon şehrinin de vay haline!

16 Evet, içlerindeki kötülük ve iğrençliklerden dolayı, Nefililer'in elindeki topraklarda bulunan bütün şehirlerin vay haline!

17 Ve işte, ülkedeki halkın yüzünden, evet, onların kötülük ve iğrençlikleri yüzünden ülkenin üzerine bir lanet gelecektir, diyor Orduların Rabbi.

18 Ve öyle olacak ki diyor Orduların Rabbi, evet, bizim yüce ve gerçek Tanrımız: Her kim dünyada hazineler saklarsa ve eğer kendisi doğru bir insan değilse ve onları Rab'be saklamamışsa, ülkedeki büyük lanet yüzünden onları bir daha bulamayacaktır.

19 Çünkü Rab şöyle diyor:

Onların hazinelerini bana saklamalarını isterim ve hazinelerini bana saklamayanlar ise lanetleneceklerdir; çünkü doğru olanlardan başka hiç kimse hazinelerini bana saklamaz; ve hazinelerini bana saklamayan kimsenin hem kendisi hem de hazinesi lanetlenecektir ve ülkedeki lanet yüzünden hiç kimse hazinelerini kurtaramayacaktır.

20 Ve yüreklerini zenginliklere verdikleri için hazinelerini saklayacakları gün gelecek ve yüreklerini zenginliklerine verdikleri için düşmanlarının önünden kaçarlarken hazinelerini saklayacaklar; çünkü onları bana saklamak istemedikleri için, onlara da, hazinelerine de lanet olsun! Ve o gün onlar vurulacaklardır, diyor Rab.

21 İşte, ey bu büyük şehrin halkı sözlerimi dinleyin! Evet, Rab'bin söylediği sözlere kulak verin! Çünkü işte Rab, zenginlikleriniz yüzünden lanetlendiğinizi ve aynı zamanda zenginliklerinizin de yüreklerinizi onlara verdiğiniz ve onları size verenin sözlerine kulak vermediğiniz için lanetlendiğini söylüyor.

22 Sizler Rab Tanrınızı ve O'nun size verdiği nimetleri hatırlamıyorsunuz, tersine hep zenginliklerinizi hatırlıyorsunuz; onlar için Rab Tanrınıza şükretmiyorsunuz; evet, yürekleriniz Rab'be açık değil; ne var ki yürekleriniz büyük bir gururla böbürleniyor, övünüyor, çok hava atmaya, kıskanmaya, sürtüşmeye, kin beslemeye, bası yapmaya ve cinayet işlemeye

ve her türlü kötülük yapmaya can atıyor.

23 Bundan dolayı Rab Tanrı hem ülkenizin hem de zenginliklerinizin üzerine lanet yağdırdı ve bunu işlediğiniz kötülükler yüzünden yaptı.

24 Evet, gelmiş olan bu zamandan dolayı vay bu halkın haline! Çünkü siz tıpkı eskiden yaptıkları gibi peygamberleri kovup onlarla alay ediyorsunuz ve onları taşıyıp öldürüyorsunuz ve onlara her türlü kötülüğü yapıyorsunuz.

25 Ve şimdi sizler konuşurken diyorsunuz ki: Eğer biz eskiden atalarımızın günlerinde yaşamış olsaydık, peygamberleri öldürmez, onları taşıyıp kovmazdık.

26 İşte siz onlardan daha kötüsünüz; çünkü Rab'bin yaşadığı gibi, eğer bir peygamber aranızda gelip de size Rab'bin sözünü bildirir ve bu sözler günahlarınıza ve kötülüklerinize tanıklık ederse, öfkelenip onu kovarsınız ve onu öldürmek için türlü yollara başvurursunuz; evet, işlerinizin kötü olduğuna tanıklık ettiği için, onun yalancı bir peygamber olduğunu ve onun bir günahkâr olduğunu ve şeytandan olduğunu söylersiniz.

27 Fakat işte biri aranızda gelip: "Bunu yapın, bu kötülük sayılmaz, şunu yapın zarar görmezsiniz" derse; evet, "Kendi yüreğinizin gururuna göre yürüyün, evet, gözlerinizin gururuna göre yürüyün ve gönlünüzün dilediği her şeyi yapın" derse—ve aranızda biri

gelir de böyle derse onu kabul eder ve onun bir peygamber olduğunu söylersiniz.

28 Evet onu göklere çıkartır, ona servetinizden verirsiniz; ona altınıızdan ve gümüşünüzden verirsiniz ve ona pahalı elbiseler giydirirsiniz; ve size pohpohlayıcı sözler konuşup her şeyin yolunda gittiğini söylediği için onun bir hatasını bulmazsınız.

29 Ey siz kötü ve sapık nesil, ey yürekleri taşlaşmış, dik kafalı halk! Rab'bin size daha ne kadar katlanacağını sanıyorsunuz? Evet, aptal ve kör rehberler tarafından size yol gösterilmesine daha ne kadar göz yumacaksınız? Evet, daha ne kadar karanlığı ışığa tercih edeceksiniz?

30 Evet, işte, Rab'bin öfkesi size karşı alevlendi; işte O, kötülüklerinizden dolayı ülkeyi lanetledi.

31 Ve işte zamanı gelince, O sizin zenginliklerinizi lanetleyecek ve zenginlikleriniz elinizden kayıp gidecek, öyle ki onları tutamayacaksınız; ve yoksulluk günlerinizde onları yanınızda bulamayacaksınız.

32 Ve yoksulluk günlerinizde Rab'be yakaracaksınız, ama boş yere yakaracaksınız; çünkü yıkımınız çoktan üzerinize gelmiştir ve ölümünüz kesinleşmiştir; ve işte o gün ağlayıp inleyeceksiniz, diyor Orduların Rabbi. Ve o zaman ağlayıp sızlayarak şöyle diyeceksiniz:

33 Ah keşke tövbe etseydim de peygamberleri öldürmeseydim ve onları taşıyıp kovma-

saydım. Evet, o gün sizler: "Ah keşke Rab Tanrımızı bize zenginliklerimizi verdiği günde hatırlasaydık, o zaman onlar kaygan olmazlardı, biz de onları kaybetmezdik; çünkü işte, zenginliklerimiz elimizden gitti!" diyeceksiniz.

34 İşte buraya bir alet koyuyorum, ertesi gün yok oluyor; ve işte, savaş gününde kılıçlarımızı aradığımız zaman da onlar elimizden alınmış oluyor.

35 Evet, hazinelerimizi sakladık ve onlar ülkedeki lanet yüzünden elimizden kayıp gitti.

36 Ah keşke Rab'bin sözü bize geldiği gün tövbe etseydik; çünkü işte, ülke lanetlendi ve her şey elimizden kayıp gidiyor ve biz onları tutamıyoruz.

37 İşte, cinler tarafından kuşatıldık; evet, ruhlarımızı yok etmek isteyen meleklere tarafından çevrildik. İşte, kötülüklerimiz büyüktür. Ya Rab, kızgınlığını bizden çeviremez misin? Ve o günlerde sizin sözleriniz böyle olacak.

38 Fakat işte deneme günleriniz geçti; kurtuluş gününüzü sonsuza kadar ertelediniz, ama artık çok geç ve yıkımınız kesinleşti; evet, çünkü yaşadığınız her gün elde edemeyeceğiniz şeylerin peşinden koşturdunuz ve kötülük yaparak mutluluk aradınız; bu ise bizim Yüce ve Sonsuz Başımızdan gelen doğruluğun tabiatına ters düşer.

39 Ey ülke halkı, sözlerimi duyun! Ve Rab'bin öfkesinin sizden dönmesi ve sizin de tövbe ederek kurtulmanız için dua ediyorum.

14. BÖLÜM

Samuel, Mesih doğduğunda geceleyin aydınlık olacağını ve yeni bir yıldızın doğacağını bildirir— Mesih insanları geçici ve ruhsal ölümden fidiye ile kurtarır— Ölümünün işaretleri olarak üç gün karanlık olacak, kayalar parçalanacak ve doğada büyük karışıklıklar görülecektir. M.Ö. tahminen 6 yılı.

VE öyle oldu ki Lamanlı Samuel yazılamayacak daha birçok yüce şey hakkında peygamberlik etti.

2 Ve işte onlara: "İşte size bir işaret veriyorum" dedi; çünkü beş yıl daha geçecek ve işte arkasından Tanrı'nın Oğlu, adına inanan herkesi fidiye ile kurtarmak için gelecek.

3 Ve işte O'nun geleceği zaman için size şu işareti vermek istiyorum; çünkü işte, O'nun gelişinden önceki gece, gökte o kadar büyük ışıklar parlayacak ki karanlık olmayacak; öyle ki insana sanki gündüzmüş gibi görünecek.

4 Bu yüzden, bir gündüz ve bir gece ve bir gündüz sanki bir gün gibi olacak ve gece olmayacak; ve bu size bir işaret olacaktır; çünkü siz güneşin hem doğuşunu hem de batışını göreceksiniz; bu yüzden kesinlikle iki gündüzün ve bir gecenin olduğunu bileceksiniz; ancak o gece karanlık olmayacak; ve bu O doğmadan önceki gece olacak.

5 Ve işte, daha önce hiç görmediğiniz bir yıldız doğacak ve bu da size bir işaret olacaktır.

6 Ve işte hepsi bununla kalma-

yıp gökyüzünde birçok işaret ve mucizeler olacaktır.

7 Ve öyle olacak ki hepiniz o kadar hayrete düşüp şaşıracaksınız ki yere kapanacaksınız.

8 Ve öyle olacak ki Tanrı'nın Oğlu'na kim inanırsa, sonsuz yaşama kavuşacak olan odur.

9 Ve işte Rab böyle, meleği aracılığıyla bana bunları gelip size söylememi emretti; evet, bu şeyler hakkında sizlere peygamberlik etmemi emretti; evet, bana: "Bu halka tövbe edin ve Rab'bin yolunu hazırlayın" diye haykırمامı söyledi.

10 Ve şimdi ben bir Lamanlı olduğum ve Rab'bin bana emrettiği sözleri sizlere söylediğim için ve bu sözler de sizlere ağır geldiğinden, bana kızılıyorsunuz ve beni öldürmek istiyorsunuz; ve beni aranızdan kovdunuz.

11 Ve siz sözlerimi işiteceksiniz; çünkü kötülüklerinizden dolayı sizi bekleyen Tanrı'nın yargılarını duyup bilesiniz ve ayrıca tövbe etmenin koşullarını öğrenesiniz diye bu amaçla bu şehrin surları üzerine çıktım.

12 Ve bunu aynı zamanda Tanrı'nın Oğlu, göğün ve yerin Babası, başlangıçtan beri her şeyin Yaratıcısı olan İsa Mesih'in gelişini, O'nun gelişinin işaretlerini bilesiniz ve O'nun adına inanasınız diye yaptım.

13 Ve eğer O'nun adına inanırsanız, bütün günahlarınızdan tövbe etmek istersiniz; böylece O'nun erdemleri sayesinde de günahlarınızdan bağışlanabilirsiniz.

14 Ve işte size başka bir işaret,

evet O'nun ölümüne ilişkin bir işaret vereceğim.

15 Çünkü işte, kurtuluşun gelebilmesi için O'nun mutlaka ölmesi gereklidir; evet, ölümlerin dirilişini gerçekleştirmek için ve böylece insanların Rab'bin huzuruna getirilebilmelerini sağlayabilmek için O'nun ölmesi gerekli ve uygundur.

16 Evet, işte, bu ölüm dirilişini gerçekleştirir ve bütün insanlığı ilk ölümden, o ruhsal ölümden fideyle kurtarır; çünkü bütün insanlık Adem'in düşüşüyle Rab'bin huzurundan ayrılmakla hem geçici hem de ruhsal bakımdan ölmüş sayılır.

17 Fakat işte, Mesih'in dirilişini insanlığı, evet, hatta tüm insanlığı kurtaracak ve onları tekrar Rab'bin huzuruna getirecektir.

18 Evet ve bu diriliş tövbenin koşullarını ortaya koyar ki tövbe eden kimse kesilip ateşe atılmaz; ama tövbe etmeyen kim olursa olsun kesilip ateşe atılır; ve onların üzerine tekrar ruhsal bir ölüm, evet, ikinci bir ölüm gelecektir; çünkü onlar doğrulukla ilgili değerlere göre tekrar mahrum kalmışlardır.

19 Bu yüzden tövbe edin, tövbe edin! Korkarım ki bunları bildiğiniz halde yapmayarak kendi kendinizi mahkum edecek ve bu ikinci ölüme getirileceksiniz.

20 Fakat işte, size başka bir işaretten, O'nun ölümüyle ilgili bir işaretten söz ediyordum; işte, O'nun ölüm acısı çekeceği gün güneş kararacak ve size ışığını vermeyi reddedecektir; ve aynı şekilde ay ve yıldızlar da ışık vermeyi reddedeceklerdir;

ve O'nun ölüm acısı çekeceği zamandan, ölümlerin arasından tekrar dirileceği zamana kadar, üç gün boyunca, bu ülkenin üzerinde hiçbir ışık olmayacaktır.

21 Evet, O'nun ruhunu teslim edeceği zaman, saatlerce gök gürleyecek, şimşekler çakacak ve yeryüzü sarsılıp titreyecek; ve bu dünyanın üzerindeki, hem dünyanın üzerindeki hem de altındaki, şu an katı olarak bildiğiniz ya da büyük bir bölümü sağlam bir kütle olan kayalar parçalanacaktır.

22 Evet, kayalar yarılacak sonra da bütün dünyada, evet, hem yerin üzerinde hem de altında tabakalar, çatlaklar ve kırılmış parçalar halinde bulunacaktır.

23 Ve işte, büyük kasırgalar çıkacak ve birçok dağlar vadi gibi alçaltılacak ve şimdi vadi denilen birçok yerler ise çok yüksek dağlar olacaktır.

24 Ve birçok geniş yollar parçalanacak ve birçok şehirler harabeye dönüşecektir.

25 Ve birçok mezarlar açılıp ölümlerini serbest bırakacak ve birçok azizler ise çok kişilere görünecektir.

26 Ve işte melek benimle böyle konuştu; çünkü bana saatlerce göğün gürleyeceğini ve şimşeklerin çakacağını söyledi.

27 Ve bana bütün bunların gök gürlerken, şimşek çakarken ve fırtına koparken olacağını ve üç gün süreyle bütün yeryüzünün karanlıkla örtüleceğini söyledi.

28 Ve melek bana insançocukları arasında inançsızlığa yer kalmaması için bu işaretlerin ve bu mucizelerin bütün ülkede

olacağını ve inanmaları için birçok kişinin bundan daha büyük şeyler göreceklarını söyledi.

29 Ve bunun amacı, inanan herkesin kurtulabilmesi ve inanamak istemeyenlerin üzerine de adil bir yargının gelmesidir; ve eğer mahkûm edilirlerse, bu mahkûmiyeti kendi üzerlerine kendileri getirirler.

30 Ve şimdi hatırlayın kardeşlerim, hatırlayın ki mahvolan her kimse kendi isteğiyle mahvolur; ve kim kötülük işlerse kendine kötülük eder; çünkü işte, sizler özgürsünüz; kendi bildiğiniz gibi hareket etmekte serbestsiniz; çünkü işte, Tanrı sizi bilgilendirerek özgür kılmıştır.

31 O size iyiyi kötüden ayırmayı öğretmiş ve yaşamı ya da ölümü seçebilme özgürlüğünü vermiştir; ve iyilik yaparak iyilik bulabilirsiniz, daha doğrusu iyi olan şeyler size geri verilecektir; başka bir deyişle kötülük yaparsanız kötü olan şeyler size geri verilecektir.

15. BÖLÜM

Rab, Nefililer'i sevdiği için onları cezalandırarak yola getirir— İnanca dönen Lamanlılar inançlarında kararlı ve bağlıdırlar— Rab son günlerde Lamanlılar'a merhamet gösterecektir. M.ö. tahminen 6 yılı.

VE şimdi, sevgili kardeşlerim, işte tövbe etmezseniz, evlerinizin ıssız bırakılacağını size bildiriyorum.

2 Evet, tövbe etmezseniz,

kadınlarınızın çocuklarını emzirecekleri gün onları ağlatan bir sürü nedenler olacak; çünkü sizler kaçmaya çalışacaksınız ve sığınacak bir yer bulamayacaksınız; evet ve çocuk bekleyenlerin vay haline! Çünkü onlar ağır oldukları için kaçamayacaklar, bu yüzden çiğnenip ölüme terk edilecekler.

3 Evet, kendilerine gösterilecek olan bütün işaret ve mucizeleri gördükten sonra tövbe etmezlerse, Nefi halkı denilen bu halkın vay haline! Çünkü işte, onlar Rab'bin seçtiği bir halktır; evet O, Nefi halkını sevdi ve aynı zamanda onları yola getirmek için cezalandırdı; evet, onları kötülük yaptıkları zamanlar sevdiği için cezalandırdı.

4 Fakat işte kardeşlerim, Lamanlılar'ın sürekli olarak yaptıkları kötülüklerden dolayı, onlardan nefret etti ve bu da atalarının geleneklerinin kötülüğünden dolayı idi. Fakat işte, Nefililer'in vaazlarıyla onlara kurtuluş geldi ve bu nedenle Rab de onların ömrünü uzattı.

5 Ve onların büyük bir kısmının görevlerinin başında olduklarını ve Tanrı'nın önünde dikkatle yürüdüklerini ve Musa yasasına göre O'nun emirlerini, kanunlarını ve kararlarını yerine getirmeye dikkat ettiklerini görmeyi isterim.

6 Evet size derim ki onların çoğu böyle yapmakta ve yorulmayan bir gayretle kardeşlerinin geriye kalan bölümünü gerçeğin bilgisine getirmeye çabalamaktadırlar; bu yüzden

her gün birçok insan onlara katılmaktadır.

7 Ve işte siz kendiniz de biliyorsunuz, çünkü buna tanık oldunuz; atalarının kötü ve iğrenç geleneklerini bilerek, gerçeğin bilgisine getirilenler, kutsal yazılara, evet, kutsal peygamberlerin yazılmış olan peygamberliklerine inanmaya yöneltilenler ve bunlar vasıtasıyla Rab'be inanıp tövbe etmeye ve yüreklerinde bir değişiklik meydana getiren inanç ve tövbeye yöneltilenler;

8 Bu yüzden bu aşamaya gelen herkes, siz de bilirsiniz ki, inançlarında ve ayrıca kendilerini özgür kılan bu şeyde kararlı ve bağlıdırlar.

9 Ve ayrıca biliyorsunuz ki onlar savaş silahlarını gömmüşlerdir ve herhangi bir şekilde günah işlemekten korktukları için onları çıkarmazlar; evet, onların günah işlemekten korktuklarını görebilirsiniz; çünkü işte, onlar düşmanlarının ayakları altında ezilip öldürülmeye katlanacaklar ve Mesih'e olan inançlarından dolayı onlara karşı kılıçlarını kaldırmak istemeyeceklerdir.

10 Ve şimdi inandıktan sonra inandıkları şeye bağlı kaldıkları ve bir kere aydınlatıldıktan sonra kararlı oldukları için, işte Rab, kötülüklerine rağmen onları kutsayacak ve ömürlerini uzatacaktır.

11 Evet, kardeşlerimiz Lamanlılar'ın eski durumlarına getirilerek tekrar gerçeğin bilgisine kavuşturulmaları konusunda atalarımız tarafından ve ayrıca Zenos peygamber ve başka

birçok peygamber tarafından söylenen zaman gelinceye kadar onlar inançlarını yavaş yavaş kaybetseler bile, Rab onların ömrünü uzatacaktır.

12 Evet, size şöyle söylerim ki Rab, kardeşlerimiz Lamanlılar'a son günlere ait vaadler vermiştir; ve yaşayacakları birçok sıkıntılara ve yeryüzünde oradan oraya sürükleneceklerine ve avlanılacaklarına ve vurulacaklarına ve sığınacak bir yer bulamadan başka ülkelere dağıtılacak olmalarına rağmen, Rab onlara merhametli davranacaktır.

13 Ve bu onların Fidyeye ile Kurtarıcılarının, yüce ve gerçek çobanlarının bilgisi olan gerçek bilgiye tekrar getirilecekleri ve O'nun koyunları arasında sayılacakları peygamberliğe göredir.

14 Bu yüzden size derim: Eğer tövbe etmezseniz, onların durumu sizin durumunuzdan daha iyi olacaktır.

15 Çünkü işte, eğer size gösterilen güçlü işler onlara, evet, atalarının gelenekleri yüzünden inançlarını yavaş yavaş kaybetmelerine gösterilmiş olsaydı, onların bir daha inançlarını kaybetmeyeceklerini kendiniz görebilirdiniz.

16 Bu yüzden Rab şöyle diyor: Ben onları tamamen yok etmeyeceğim; fakat bilgeliğimle kararlaştıracığım günde onların yine bana dönmelerini sağlayacağım, diyor Rab.

17 Ve şimdi işte, Nefili halkı hakkında Rab şöyle diyor: Aralarında yaptığım nice güçlü işlere rağmen, eğer onlar tövbe etmezler ve benim isteğime uy-

mazlarsa, inançsızlıklarından dolayı onları tamamen yok edeceğim diyor Rab; ve Rab'in yaşadığı nasıl kesirse bunlar da öyle gerçekleşecektir, diyor Rab.

16. BÖLÜM

Samuel'e inanan Nefililer, Nefi tarafından vaftiz edilir—Samuel tövbe etmeyen Nefililer'in attığı oklar ve taşlar ile öldürülemez—Bazıları yüreklerini katılaştırırken başkaları melekler görür—İnanmayanlar, Mesih'e ve O'nun Yeruşalem'e geleceğine inanmanın mantığına uygun olmadığını söylerler. M.Ö. tahminen 6-1 yılları.

VE şimdi, öyle oldu ki birçok kişi Lamanlı Samuel'in şehir surlarının üzerinde söylediği sözleri duydu. Ve onun sözlerine inananların hepsi gidip Nefi'yi aradılar ve gelip onu bulduklarında inkâr etmeyip günahlarını ona itiraf ettiler ve Rab'be vaftiz olmak istediler.

2 Fakat Samuel'in sözlerine inananların hepsi ona kızdılar; ve surların üzerindeyken onu taşladılar ve surların üzerinde dururken çok kişi ona ok attı, ama Rab'in Ruhunu onunla beraber olduğundan taşları ve okları ile onu vuramadılar.

3 Şimdi onu vuramadıklarını gördüklerinde, onun sözlerine inananlar çoğaldı; öyle ki onlar vaftiz olmak için Nefi'ye gittiler.

4 Çünkü işte, Nefi, halkın Mesih'in yakında geleceğini bilmesi için vaftiz ederek ve peygamberlikte bulunarak ve vaaz ederek ve halkı tövbeyle

çağırarak onlara işaretler ve harikulade şeyler gösteriyor ve halkın arasında mucizeler yapıyordu.

5 Onlara yakında görülecek olan olayları, gerçekleştikleri zaman bunların kendilerine daha önceden bildirildiğini bilip hatırlamaları ve inanmaları için bildiriyordu; bu yüzden, Samuel'in sözlerine inanan herkes vaftiz olmak için Nefi'nin yanına gitti; çünkü onlar tövbe edip günahlarını itiraf ederek geldiler.

6 Fakat aralarından büyük bir bölümü Samuel'in sözlerine inanmadı; bu yüzden onları taşları ve okları ile vuramadıklarını gördüklerinde, komutanlarına bağırarak: "Bu herifi tutup bağlayın; çünkü işte onda şeytan var ve içindeki şeytanın gücünden dolayı ona taşlarımız ve oklarımızla vuramıyoruz; bu yüzden onu tutup bağlayın ve alıp götürün!" dediler.

7 Ve onu yakalamak için ilerlediklerinde işte, o kendisini surlardan aşağı attı ve onların ülkesinden kaçtı, evet, hatta kendi ülkesine döndü ve orada kendi halkı arasında vaaz etmeye ve peygamberlik etmeye başladı.

8 Ve işte, Nefililer arasında bir daha ondan hiç haber alınmadı; ve halkın başına gelenler bunlardı.

9 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin seksen altıncı yılı böyle sona erdi.

10 Ve hakimler yönetiminin seksen yedinci yılı da böyle sona erdi; halkın çoğunluğu gururlarında ve kötülüklerinde ka-

lırken, küçük bir bölümü Tanrı'nın önünde daha dikkatli bir şekilde yürüyordu.

11 Ve hakimler yönetiminin seksen sekizinci yılında da durum böyleydi.

12 Ve hakimler yönetiminin seksen dokuzuncu yılında halkın işlerinde pek değişiklik olmadı; ancak halk işlediği kötülüklerde daha çok sertleşmeye ve Tanrı'nın emirlerine gittikçe daha aykırı olan işler yapmaya başladı.

13 Fakat öyle oldu ki hakimler yönetiminin doksanıncı yılında, halka büyük işaretler ve mucizeler verildi; ve peygamberlerin sözleri yerine gelmeye başladı.

14 Ve melekler insanlara, hikmetli kişilere göründüler ve onlara büyük sevincin müjdesini bildirdiler; böylece bu yıl kutsal yazılar gerçekleşmeye başladı.

15 Buna rağmen halk yüreklerini katılaştırmaya başladı; hem Nefililer hem de Lamanlılar'dan en çok inananlar dışında, herkes kendi kuvvetine ve kendi bilgisine güvenmeye başlayarak şöyle dedi:

16 Birçok şeyin arasından bazı şeyleri doğru olarak tahmin etmiş olabilirler; fakat işte, biz söylenmiş olan bu büyük ve olağanüstü işlerin hepsinin gerçekleştiremeyeceğini biliyoruz.

17 Ve aralarında tartışmaya ve çekişmeye başlayarak şöyle dediler:

18 Mesih diye bir varlığın gelmesi mantığa uygun değildir; eğer öyleyse, yani söylendiği gibi Tanrı'nın Oğlu, göğün ve

yerin Babası ise, niçin kendisini Yerusalemlü'lerde göstermeyecektir? gibi bize de göstermeyecektir?

19 Evet, niçin Yerusalemlü ülkesinde görüneceği gibi bu ülkede de kendisini göstermeyecektir?

20 Fakat işte, biz bunun aramıza değil, fakat uzakta bilmediğimiz bir ülkeye gelecek olan büyük ve harikulade bir şeye bizi inandırmak için atalarımız tarafından bize bırakılmış kötü bir gelenek olduğunu biliyoruz; bu yüzden kendi gözlerimizle bunların doğruluğuna tanık olamayacağımız için, onlar bizi cahil olarak uyutmaya devam edeceklerdir.

21 Ve onlar kötü olanın kurnaz ve esrarengiz sanatı ile, bizim anlayamayacağımız bazı gizli büyük işler çevirerek bizi sözlere ve aynı zamanda kendilerine hizmetçi yaparak ezmek istiyorlar; çünkü bize sözü öğretmeleri için onlara bağlı olduğumuzdan, eğer hayatımız

boyunca kendimizi onlara teslim edersek, bizi bu şekilde cahil bırakacaklardır.

22 Ve halk yüreklerinde aptalca ve boş olan daha pek çok şeylere inandı; ve halkın düzeni çok bozulmuştu; çünkü şeytan onları durmadan kötülük yapmaya kışkırtıyordu; evet, iyi olana ve gelecek olana karşı halkın yüreklerini katılaştırabilmek için ülkenin her yanında dedikodular ve tartışmalar yaparak dolaşıyordu.

23 Ve Rab'in halkı arasında gösterilen işaretlere ve harikulade şeylere rağmen ve onların yaptıkları birçok mucizelere rağmen, şeytan tüm ülkede halkın yüreğini kısıvrak yakalamıştı.

24 Ve Nefi halkı üzerindeki hakimler yönetiminin doksanıncı yılı bu şekilde sona erdi.

25 Ve böylece Helaman ve oğullarının kayıtlarına göre Helaman Kitabı sona erdi.

ÜÇÜNCÜ NEFİ NEFİ'NİN KİTABI

HELAMAN'IN OĞLU NEFİ'NİN OĞLU

Ve Helaman, Yahuda kralı Tsedekiya'nın yönetiminin ilk yılında Yerusalemlü'den ayrılan Lehi'nin oğlu Nefi'nin soyundan biri olan Alma'nın oğlu olan Alma'nın oğlu Helaman'ın oğlu idi.

1. BÖLÜM

Helaman'ın oğlu Nefi ülkeden ayrılır, kayıtları oğlu Nefi tutar—İşaretlerin ve mucizelerin bolluğu—

na rağmen, kötüler doğruları öldürmeyi planlar—Mesih'in doğacağı gece gelir—İşaret verilir ve yeni bir yıldız doğar—Yalanlar ve aldatmacalar çoğalır ve Gadiyantona

eşkîyaları birçok insanı acımasızca öldürür. M.S. tahminen 1-4 yılları.

ŞİMDİ öyle oldu ki doksan birinci yıl geçmiş ve Lehi'nin Yeruşalem'den ayrılalı altı yüz yıl olmuştu; ve o yıl Lakoneyus ülkenin başhakimi ve valisi seçilmişti.

2 Ve Helaman'ın oğlu Nefi, en büyük oğlu Nefi'ye, pirinç levhalar ile tutulmuş olan bütün kayıtları ve Lehi'nin Yeruşalem'den çıkışından beri kutsal olarak saklanmış olan her şeyi emanet ederek Zarahemla ülkesinden ayrılmıştı.

3 Bu şekilde ülkeden ayrıldı, ama nereye gittiğini hiç kimse bilmiyor; ve oğlu Nefi onun yerine kayıtları, evet, bu halkın kayıtlarını tuttu.

4 Ve öyle oldu ki doksan ikinci yılın başında, işte, peygamberlerin ettikleri peygamberlikler daha çok yerine gelmeye başladı; çünkü halkın arasında daha büyük işaretler ve daha büyük mucizeler olmaya başladı.

5 Fakat bazı kişiler Lamanlı Samuel'in söylediği sözlerin yerine gelmesi gereken zamanın geçtiğini söylemeye başladılar.

6 Ve onlar kardeşlerinin durumuna sevinerek: "İşte zaman geldi ve Samuel'in sözleri yerine gelmedi; o halde sizin bu konudaki sevinciniz ve inancınız boşunaydı" demeye başladılar.

7 Ve öyle oldu ki ülkenin her tarafında büyük bir kargaşalık çıkardılar ve halktan inananlar söylenmiş olan bu şeylerin herhangi bir şekilde gerçekleşmeyeceğinden korkarak çok üzölmeye başladılar.

8 Fakat işte, inançlarının boşuna olmadığını görmek için gecesiz bir gün gibi olacak olan o gündüz ve o gece ve o gündüzü yılmadan beklediler.

9 Şimdi öyle oldu ki inanmayanlar, eğer Samuel peygamber tarafından verilmiş olan işaret görünmezse, o geleneklere inanan herkesin öldürüleceği bir gün kararlaştırdılar.

10 Şimdi öyle oldu ki Nefi'nin oğlu Nefi, halkının bu kötülüğünü gördüğünde, yüreğini büyük bir üzüntü sardı.

11 Ve öyle oldu ki dışarı çıkıp yere kapandı ve halkı adına, evet, atalarının geleneğine inandıkları için öldürölmek üzere olanların adına Tanrısına var gücüyle yakardı.

12 Ve öyle oldu ki bütün gün var gücüyle Rab'be yakardı ve işte, Rab'bin sesi ona gelerek şöyle dedi:

13 Başını kaldır ve sevin; çünkü işte zaman geldi, işaret bu gece verilecek ve Ben, yarın onlara kutsal peygamberlerimin ağzıyla bildirdiğim her şeyi yerine getireceğimi dünyaya göstermek üzere dünyaya geleceğim.

14 İşte Ben, insançocuklarına dünyanın kuruluşundan beri bildirdiğim her şeyi ve hem Baba'nın hem de Oğul'un isteğini—Baba'nın isteğini kendimden dolayı, Oğul'un isteğini ise kendi bedenimden dolayı—yerine getirmek için kendimkilere geliyorum. Ve işte zaman geldi ve işaret bu gece verilecek.

15 Ve öyle oldu ki Nefi'ye gelen bu sözler bildirildiği şekilde gerçekleşti; çünkü işte, güneş

battığında karanlık olmadı; ve gece geldiğinde de karanlık olmadığından halk şaşırmağa başladı.

16 Ve peygamberlerin sözlerine inanmamış olan pek çokları ölü gibi yere serildiler; çünkü peygamberlerin sözlerine inananlar için düzenlemiş oldukları büyük yıkım planının bozguna uğradığını gördüler; çünkü önceden verilmiş olan işaret artık gelmişti.

17 Ve Tanrı'nın Oğlu'nun yakında görüneceğini anlamaya başladılar; evet, kısacası batıdan doğuya, hem kuzey ülkesinde, hem de güney ülkesinde olan yeryüzündeki bütün insanlar o kadar hayrete düştüler ki yere kapandılar.

18 Çünkü onlar peygamberlerin bunlara uzun yıllar tanıklık ettiklerini ve verilen işaretin artık gerçekleşmiş olduğunu biliyorlardı; ve kötülüklerinden ve inançsızlıklarından dolayı korkmaya başladılar.

19 Ve öyle oldu ki bütün o gece hiç karanlık olmadı; tersine ortalık sanki öğle vakti gibi aydınlıktı. Ve öyle oldu ki güneş sabahleyin yine kendine özgü düzenine göre doğdu ve onlar önceden verilmiş olan işarete göre bu günün Rab'bin doğacağı gün olduğunu bildiler.

20 Ve öyle olmuştu ki, evet, her şey en küçük ayrıntısına kadar peygamberlerin dediği gibi olmuştu.

21 Ve ayrıca öyle oldu ki bildirildiği şekilde yeni bir yıldız görüldü.

22 Ve öyle oldu ki şeytan, hal-

kın görmüş olduğu bu işaretlere ve mucizelere inanmamaları ve yüreklerini katılaştırmaları için bundan böyle onların aralarına yalanlar göndermeye başladı; fakat bu yalanlara ve aldatmacalara rağmen halkın büyük bir bölümü iman edip Rab'be döndü.

23 Ve öyle oldu ki Nefi ve daha birçokları halkın arasına girerek tövbe için vaftiz ettiler; bunun sayesinde çok günahlar bağışlandı. Ve böylece halk ülkede tekrar huzur bulmaya başladı.

24 Ve artık çekişme kalmamıştı, ancak bazı kimseler Musa yasasına uymanın bundan böyle gerekli olmadığını kutsal yazılarla kanıtlamaya çalışarak vaaz vermeye başladılar. Şimdi onlar kutsal yazıları anlamadıklarından bu konuda yanılıyorlardı.

25 Fakat öyle oldu ki onlar kısa zamanda doğru inanca dönerek hatalarını kabul ettiler; çünkü yasanın henüz tamamlanmadığı, ama her zerresinin tamamlanacağı kendilerine bildirildi; evet, Musa yasasının tamamlanması gerekeceğine dair onlara söz geldi; evet, her şey tamamlanuncaya kadar hiçbir harf ya da nokta eksilmeyecekti; bu yüzden bu aynı yılda onlara hataları gösterildi; onlar da hatalarını kabul ettiler.

26 Ve böylece doksan ikinci yıl bütün kutsal peygamberlerin peygamberlik sözlerine göre yerine gelmiş olan işaretlerden dolayı halka müjdelere getirerek geçti.

27 Ve öyle oldu ki dağlarda yaşayan ve ülkeye zarar veren

Gadiyantın eşkıyalarının dışında doksan üçüncü yıl da huzur içinde geçti; sığındıkları ve gizlendikleri yerler çok kuvvetli olduğundan halk onlarla baş edemiyordu; bu yüzden onlar halkın arasında birçok cinayet işleyip birçok insanı acımasızca öldürdüler.

28 Ve öyle oldu ki doksan dördüncü yılda bu eşkıyalar büyük ölçüde çoğalmaya başladı; çünkü Nefililer'in arasından birçok bölücü onların yanına kaçmıştı; bu durum ülkede kalan Nefililer'e büyük üzüntü veriyordu.

29 Ve Lamanlılar'ın arasında da büyük bir üzüntü kaynağı vardı; çünkü işte, onların yıllar geçip de büyüüp kuvvetlenmeye başlayan çocukları kendi başlarını alıp, bazı Zoramlılar'ın yalanlarına ve pohpohlayıcı sözlerine kanarak bu Gadiyantın eşkıyalarına katılmışlardı.

30 Ve böylece Lamanlılar da sıkıntı içindeydiler ve yükselen yeni neslin işlediği kötülükler yüzünden inançları ve doğrulukları azalmaya başlamıştı.

2. BÖLÜM

Halkın arasındaki kötülük ve iğrençlikler artar—Nefililer ve Lamanlılar, Gadiyantın eşkıyalarına karşı kendilerini korumak amacıyla birleşirler—İnanca dönen Lamanlılar'ın tenleri beyazlaşır ve Nefili adını alırlar. m.s. tahminen 5–16 yılları.

VE öyle oldu ki doksan beşinci yıl da böyle geçip gitti ve halk duyduğu işaret ve mucizeleri

unutmaya, gökten gelen bir işaret ya da mucize karşısında daha az şaşımaya başladı; öyle ki yürekleri katılaşıma ve zihinleri körleşmeye başladı; ve görüp duymuş oldukları hiçbir şeye inanmamaya başladılar.

2 Yüreklerinden birtakım boş şeyleri hayal ederek bütün bunların insanlar tarafından ve şeytanın gücüyle insanların yüreklerini kandırıp doğru yoldan saptırmak için gerçekleştirdiğini düşünüyorlardı; ve böylece şeytan, halkın yüreğini yeniden ele geçirmişti; öyle ki halkın gözlerini kör edip onları Mesih öğretisinin boş ve aptalca olduğuna inanmaya sürükledi.

3 Ve öyle oldu ki halkın yaptığı kötülük ve iğrençlikler giderek artmaya başladı; ve daha başka bir işaretin ya da mucizenin olacağına inanmıyorlardı; ve şeytan gittiği her yerde yürekleri saptırıyor, halkı ayartarak ülkede büyük kötülükler yapmalarına neden oluyordu.

4 Ve doksan altıncı yıl ve ayrıca doksan yedinci yıl ve ayrıca doksan sekizinci yıl ve ayrıca doksan dokuzuncu yıl böyle geçti.

5 Ve aynı zamanda Mosiya'nın Nefi halkının kralı olduğu zamandan bu yana yüz yıl geçmişti.

6 Ve Lehi, Yerusalemler'den ayrıldıktan sonra altı yüz dokuz yıl geçmişti.

7 Ve Mesih'in dünyaya geleceğine dair peygamberler tarafından konuşulan işaretin verilmesinin üzerinden dokuz yıl geçmişti.

8 Şimdi Nefililer zamanlarını işaretin verildiği bu andan, yani Mesih'in gelişinden itibaren hesaplamaya başladılar; dolayısıyla dokuz yıl geçmişti.

9 Ve kayıtların sorumluluğunu alan Nefi'nin babası Nefi, Zarahemla ülkesine geri dönmedi ve ülkenin hiçbir yerinde de izine rastlanılmadı.

10 Ve öyle oldu ki onların arasına gönderilen onca vaaz ve peygamberliğe rağmen halk yine de kötülüklerinden vazgeçmiyordu; ve onuncu yıl da böylece geçti; ve on birinci yıl da kötülük içinde geçti.

11 Ve öyle oldu ki on üçüncü yılda ülkenin her tarafında savaşlar ve çekişmeler çıkmaya başladı; çünkü Gadiyantın eşkıyalarının sayıları o kadar çok artmıştı ki ve onlar o kadar çok insanı öldürmüşler, o kadar çok şehri yakıp yıkmışlar ve ülkenin her yanında o kadar çok ölüm ve katliam saçmışlardı ki bütün halkın, hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın onlara karşı silaha sarılmaları gerekmişti.

12 Bu yüzden Rab'be dönmüş olan bütün Lamanlılar, kardeşleri Nefililer'le birleşip kendi canlarının, eşlerinin ve çocuklarının güvenliği için, evet ve ayrıca kendi haklarını, kendi kilise ve ibadet etme ayrıcalıklarını ve kendi özgürlüklerini ve hürriyetlerini korumak için bu Gadiyantın eşkıyalarına karşı silaha sarılmak zorunda kaldılar.

13 Ve öyle oldu ki büyük bir vahşete dönüşen bu savaş yüzünden Nefililer, bu on üçün-

cü yıl bitmeden önce tamamıyla yok olma tehlikesi geçirdiler.

14 Ve öyle oldu ki Nefililer ile birleşen bu Lamanlılar Nefililer'in arasında sayıldı.

15 Ve üzerlerindeki lanet kaldırıldı ve tenleri Nefililer'ininki gibi beyazlaştı.

16 Ve onların delikanlıları son derece yakışıklı, kızları da son derece güzel oldular ve Nefililer'in arasında sayılıp Nefili adını aldılar. Ve on üçüncü yıl böylece sona erdi.

17 Ve öyle oldu ki on dördüncü yılın başlangıcında Nefi halkıyla eşkıyalar arasında çıkan savaş devam ederek oldukça şiddetlendi; ancak Nefi halkı eşkıyalara karşı bazı üstünlükler sağladı; öyle ki onları topraklarından dağlara ve gizli yerlerine sürdüler.

18 Ve on dördüncü yıl böylece sona erdi. Ve eşkıyalar on beşinci yılda Nefi halkına karşı saldırıya geçtiler; ve Nefi halkının kötülükleri ve aralarında sürüp giden anlaşmazlık ve çekişmeler nedeniyle Gadiyantın eşkıyaları onlara karşı büyük üstünlük sağladı.

19 Ve on beşinci yıl böylece sona erdi; ve halkın durumu böyle derin acılar içindeydi; ve yıkım kılıcı üzerlerinde asılı duruyordu ki her an bu kılıçla vurulma tehlikesi içindeydiler ve bu olursa, kötülükleri yüzünden olacaktı.

3. BÖLÜM

Gadiyantın reisi Gidiyanhi,

Lakoneyus'un ve Nefililer'in teslim olmalarını ve topraklarını teslim etmelerini ister—Lakoneyus Gidgidoni'yi orduların başkomutanı olarak atar—Nefililer kendilerini savunmak amacıyla Zarahemla ve Bolluk şehirlerinde toplanırlar. m.s. tahminen 16-18 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki Mesih'in gelişinin on altıncı yılında ülkenin valisi Lakoneyus, bu eşkıya çetesinin reisi ve valisinden bir mektup aldı; ve şu sözler yazılıydı ve şöyle diyordu:

2 Ey ülkenin baş valisi soylu Lakoneyus! İşte sana yazdığım bu mektupla özgürlüğünüz ve hakkınız saydığınız değerleri korumak için gösterdiğiniz ve halkının da gösterdiği kararlılıktan dolayı seni gerçekten çok övmek isterim; evet, özgürlüğünüzü, malınızı mülkünüzü ve vatanınızı ya da böyle adlandırdığınız şeyleri savunurken sanki bir tanrının eli sizleri destekliyormuş gibi şimdilik iyi dayanıyorsunuz.

3 Ve ey soylu Lakoneyus, emrim altındaki onca kahraman askerlerimle baş edebileceğini sanıyorsan, bu boş düşüncen ve akılsızlığından dolayı sana acıyorum. Onlar şimdi şu an silahları elinde gidin Nefililer'e saldırıp onları yok edin sözünü büyük bir merakla bekliyorlar.

4 Ve savaş meydanında denenmiş adamlarımın ne yenilmez bir ruha sahip olduklarını biliyorum; ve onlara ettiğiniz onca haksızlıklar nedeniyle size karşı sonsuz nefretleri olduğunu da biliyorum; bu nedenle

size saldıracak olurlarsa, sizi tam bir yıkıma uğratacaklardır.

5 Bu yüzden savaş meydanında gösterdiğiniz soylu davranış ve doğruluğuna inandığınız konuda kararlı olmanız nedeniyle iyiliğinizi düşünerek size bu mektubu yazıp kendi elimle mühürlüyorum.

6 Bu yüzden kılıçla üzerinize gelip hepinizi yok etmeden şehirlerinizi, topraklarınızı ve malınızı mülkünüzü bu halkıma teslim etmeniz arzusuyla size yazıyorum.

7 Ya da başka bir deyişle, bize teslim olun, bizimle birleşip gizli işlerimizi öğrenin ve kardeşimiz olun; öyle ki kölemiz değil, bizim gibi olup kardeşimiz olun ve bütün servetimizin ortakları olun.

8 Ve işte, eğer bunu yaparsanız size yemin ederek söz veriyorum ki yok edilmeyeceksiniz; fakat bunu yapmazsanız, size yemin ederek söz veriyorum ki gelecek ay ordularına size saldırmalarını emredeceğim; ve elleri hiç durmayacak, kimseyi sağ bırakmayacaklar; ama sizi öldürecekler ve soyunuz tükeninceye dek kılıcı üzerinize indirecekler.

9 Ve işte, ben Gidiyanhi'yim ve bu gizli Gadiyantın cemiyetinin yöneticisiyim; bu cemiyetin ve yaptığı işlerin iyi olduğunu biliyorum; ve bunlar eski tarihten beri vardır ve bize devredilmiştir.

10 Ey Lakoneyus, bu mektubu sana topraklarınızı, malınızı mülkünüzü kan dökülmeğinizin teslim edeceğimiz ümidiyle

yazıyorum; böylece yönetici olma haklarını elinden almakla kendilerine ettiğiniz kötülük yüzünden sizlerden ayrılmış olan bu halkım yeniden haklarına ve yönetime kavuşabilecek; ve bunu yapmazsanız, onlara yapılan haksızlıkların öcünü alacağım. Ben Gidiyanhi'yim.

11 Ve şimdi öyle oldu ki Lakoneyus bu mektubu aldığı anda, Gidiyanhi'nin Nefililer'in ülkesine sahip olmayı istemekle gösterdiği yüzsüzlüğe ve kendilerine hiçbir haksızlık yapılmamış olmasına rağmen haksızlıkların öcünü alacağına dair halka gözdağı vermesine çok şaşırıldı; oysa ayrılıp bu kötü ve iğrenç eşkıyalarla birleşmekle kendi kendilerine haksızlık etmişlerdi.

12 Şimdi işte, ülkenin valisi bu Lakoneyus doğru bir kişiydi ve eşkıya birisinin istek ve tehditleri onu korkutamazdı; bu nedenle eşkıyaların yöneticisi Gidiyanhi'nin mektubuna aldırmadı, ama halkına, eşkıyalar dağdan inip saldıracakları zaman kendilerine güç vermesi için Rab'be yakarmalarını emretti.

13 Evet, bütün halkın arasına bir duyuru göndererek eşlerini ve çocuklarını, sığırlarını ve davarlarını, toprakları dışında bütün mülklerini bir yerde toplamalarını istedi.

14 Ve onların etrafını surlarla çevirtti ve son derece güçlü surlar yaptırdı. Ve gece gündüz kendilerini eşkıyalara karşı korumaları ve nöbet beklemeleri için her yana hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın orduların-

dan, yani Nefili sayılan herkesin arasından muhafız birlikleri yerleştirdi.

15 Evet, onlara: "Rab'bin yaşadığı gibi, bütün kötülüklerinizden tövbe edip Rab'be yakarmazsanız, bu Gadiyantın eşkıyalarının elinden asla kurtulamayacaksınız" dedi.

16 Ve Lakoneyus'un sözleri ve peygamberlikleri o kadar büyük ve olağanüstüydü ki bütün halk korkuya kapıldı ve Lakoneyus'un sözlerini yerine getirmek için büyük gayret gösterdi.

17 Ve öyle oldu ki Lakoneyus bütün Nefi ordularının başına, eşkıyalar çölden saldırıp üzerlerine geleceği zaman orduları kumanda edecek başkomutanlar atadı.

18 Şimdi bütün Nefili ordularının büyük kumandanı ve bütün başkomutanların başkanı seçildi ve onun adı Gidgidoni'ydi.

19 Şimdi bütün Nefililer'in arasında vahiy ruhuna ve ayrıca peygamberlik ruhuna sahip kişileri başkomutanları seçmek (günaha düştükleri dönemler dışında) gelenek olmuştu; dolayısıyla bu Gidgidoni başhakim olduğu gibi, ayrıca onların arasında büyük bir peygamberdi.

20 Şimdi halk Gidgidoni'ye: "Rab'be dua et de dağlara çıkalım, çöle gidelim ve eşkıyaların üzerine saldırıp onları kendi topraklarında yok edelim!" dedi.

21 Fakat Gidgidoni onlara şöyle dedi: Rab göstermesin; çünkü gidip onlara saldırırsak Rab bizi ellerine teslim eder; bu nedenle ülkemizin merkezinde hazırla-

nıp bütün ordularımızı bir araya toparlayacağız ve onlara saldırmayacağız; ancak onların bize saldırmasını bekleyeceğiz; bu yüzden Rab'bin yaşadığı gibi, eğer biz bunu yaparsak, Rab onları elimize düşürecek.

22 Ve öyle oldu ki on yedinci yılda, yılın sonlarına doğru, Lakoneyus'un duyurusu bütün ülkenin her yanına ulaşmıştı; ve binlerce, on binlerce insan atlarını ve arabalarını ve sığırlarını ve bütün sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını ve tahılını ve bütün eşyalarını yanına alarak düşmanlarına karşı kendilerini savunmak için belirlenen toplanma yerine gelinceye kadar toplu halde yürüdüler.

23 Ve belirlenen yer Zarahemla ülkesiydi ve Zarahemla ülkesi ile Bolluk ülkesi arasındaki ülkedi, evet, Bolluk ülkesi ile Harabe ülkesi arasındaki sınıra kadar uzanıyordu.

24 Ve Nefililer denen binlerce insan bu ülkede toplandı. Şimdi kuzey ülkesinin üzerinde bulunan büyük lânetten dolayı, Lakoneyus onlara güney ülkesinde toplanmalarını emretti.

25 Ve düşmanlarına karşı kendilerini hazırlayıp aynı yerde bir arada yaşadılar ve Lakoneyus'un söylediği sözlerden öyle korkuyorlardı ki bütün günahlarından tövbe ettiler; ve düşmanları onlarla savaşmak üzere dağlardan indiklerinde kendilerini kurtarması için Tanrıları Rab'be dua ettiler.

26 Ve düşmanları yüzünden büyük üzüntü içersindeydiler.

Ve Gidgidoni onlara her çeşit savaş silahları yaptırıp, küçük ve büyük kalkanlar ve zırhla kuvvetlenmeleri için talim yaptırdı.

4. BÖLÜM

Nefi orduları Gadiyantın eşkıyalarını yener—Gidiyanhi öldürülür ve onun yerine geçen Zemnarıha asılır—Nefililer kazandıkları zaferler için Rab'be şükrederler. m.s. tahminen 19-22 yılları.

VE öyle oldu ki on sekizinci yılın sonuna doğru, bu eşkıya orduları savaşa hazırlandıktan sonra dağlardan ve tepelerden aşağı inip çölden, kalelerinden ve gizlendikleri yerlerden çıkmaya başladılar ve hem güney ülkesindeki hem de kuzey ülkesindeki toprakları ele geçirmeye başladılar ve Nefililer'in boşalttığı bütün toprakları ve ıssız bırakılan şehirleri ele geçirmeye başladılar.

2 Fakat işte, Nefililer'in boşalttığı bu topraklarda ne yabani hayvan ne de av hayvanı vardı; ve eşkıyalar için kırsaldan başka bir yerde av yoktu.

3 Ve yiyecek bir şey bulamayan eşkıyaların kırsaldan başka bir yerde yaşamlarını sürdürmeleri mümkün değildi; çünkü Nefililer sürülerini, büyükbaş hayvanlarını ve bütün varlıklarını toplayıp arkalarında boş bir ülke bırakarak tek bir beden halinde bütünleşmişlerdi.

4 Bu yüzden yiyecek bulmak ve yağmalamak için eşkıyaların gidip Nefililer'le açıktan savaşta tutuşmaktan başka çareleri

kalmamıştı; oysa Nefililer tek bir beden olarak toplanmışlardı ve sayıları çok fazlaydı ve kendilerine yedi yıl yetecek kadar yiyecek biriktirmişlerdi ve atları, sığırları ve her çeşit sürüleri vardı; bu süre içinde de eşkıyaları ülkenin her yanından silip atmaya umuyorlardı; ve on sekizinci yıl böyle geçti.

5 Ve öyle oldu ki on dokuzuncu yıl Gidiyanhi, Nefililer'le savaşmanın tek çıkar yol olduğunu gördü; çünkü ayakta durabilmek için yağmalamaktan, çalmaktan ve öldürmekten başka çareleri yoktu.

6 Ve ülkenin etrafına yayılıp tahıl ekmeye çekiniyorlardı. Çünkü Nefililer'in üzerlerine saldırıp kendilerini öldürmelerinden korkuyorlardı; bu yüzden Gidiyanhi ordularına o yıl Nefililer'e karşı savaşma emri verdi.

7 Ve öyle oldu ki savaşmaya geldiler ve bu altıncı ayda oluyordu; ve işte, savaşmaya geldikleri gün büyük ve korkunç bir gündü; ve eşkıyalar gibi kuşanmışlardı; ve bellerinde kuzu derisi sarılıydı ve kendilerini kanla boyamışlardı ve kafaları kazılıydı ve miğfer takmışlardı; silahları ve kanla boyalı olmaları Gidiyanhi'nin ordularına heybetli ve korkunç bir görünüm vermişti.

8 Ve öyle oldu ki Gidiyanhi ordusunun bu görünümü karşısında Nefili ordularının hepsi yere kapanıp canlarını bağışlaması ve kendilerini düşmanlarının elinden kurtarması için Tanrıları Rab'be yakardılar.

9 Ve öyle oldu ki Gidiyanhi'nin orduları bunu görünce bağıra bağıra sevinç çılgınlıkları atmaya başladılar; çünkü Nefililer'in, ordularının dehşetinden korkuya kapılıp yere kapandıklarını sanmışlardı.

10 Ne var ki bunda aldandılar; çünkü Nefililer onlardan değil, Tanrı'larından korkuyorlardı ve kendilerini koruması için O'ndan yardım diliyorlardı; bu yüzden Gidiyanhi'nin orduları onların üzerlerine atıldığında, Nefililer onlara karşı durmaya hazırldılar; evet, Rab'bin gücüyle onları karşıladılar.

11 Ve savaş bu altıncı ayda başladı; ve büyük ve korkunç bir savaştı, evet, o kadar büyük ve korkunç bir katliam oldu ki Lehi, Yerusalemlen ayrılalı beri bütün Lehi halkının arasında böylesine büyük bir katliam olmamıştı.

12 Ve Gidiyanhi'nin tehditlerine ve ettiği yeminlere rağmen, işte, Nefililer onları öyle bir yenilgiye uğrattılar ki eşkıyalar Nefililer'in önünden geri çekildiler.

13 Ve öyle oldu ki Gidgidoni, ordularına eşkıyaların peşinden çöl sınırına kadar gitmelerini ve yolda ellerine düşecek hiç kimseyi sağ bırakmamalarını emretti; bunun üzerine ordu onların peşine düşüp çöl sınırına varıncaya kadar, hatta Gidgidoni'nin verdiği emri yerine getirinceye kadar yakaladıklarını öldürdüler.

14 Ve öyle oldu ki cesaretle karşı koyup savaşan Gidiyanhi'nin kaçarken peşine düşüldü;

ve uzun süren savaşta yorgun düştüğünden yakalanıp öldürüldü. Ve eşkıya Gidiyanhi'nin böylece sonu gelmişti.

15 Ve öyle oldu ki Nefili orduları tekrar güvenlik alanlarına geri döndüler. Ve öyle oldu ki bu on dokuzuncu yıl sona erdi ve eşkıyalar bir daha savaşmaya gelmedi; yirminci yılda da gelmediler.

16 Ve yirmi birinci yıl savaşmaya değil de Nefi halkını her yandan sarmak üzere geldiler; zira Nefi halkının topraklarına gitmelerini önleyip her yandan etraflarını kuşatır ve dışarıyla olan tüm ilişkilerini keserlerse, istekleri doğrultusunda onları teslim olmaya zorlayabileceklerini düşünüyorlardı.

17 Şimdi başlarına Zemnariha adında başka birini reis olarak getirmişlerdi; dolayısıyla bu kuşatma emrini veren Zemnariha'ydı.

18 Fakat işte, bu Nefililer'in işine yaramıştı; çünkü Nefililer büyük miktarda erzak depoladıkları için eşkıyaların bu kuşatmayı onları etkileyecek kadar uzun bir süre sürdürmeleri mümkün değildi.

19 Ve eşkıyaların erzakları ise yeterli değildi; çünkü işte, yaşayabilmek için kırsalda vurdıkları hayvanların etinden başka yiyecek bir şeyleri yoktu.

20 Ve öyle oldu ki kırsaldaki yabani av hayvanlarının sayısı o kadar azalmıştı ki eşkıyalar açlıktan ölmek üzereydiler.

21 Ve Nefililer gece gündüz durmadan harekete geçerek onların ordularının üzerine saldı-

arak onlardan binlercesini, on binlercesini kılıçtan geçirdiler.

22 Ve böylece gece gündüz üzerlerine gelen bu büyük yıkım yüzünden Zemnariha halkı bu niyetlerinden caymak arzu-sundaydı.

23 Ve öyle oldu ki Zemnariha, halkına kuşatmayı kaldırıp kuzey ülkesinin en uzak bölgelerine çekilmek üzere yola çıkmaları emrini verdi.

24 Ve şimdi, onların planlarından haberdar olan Gidgidoni, yiyecek yokluğu ve içlerinden pek çoğunun öldürülmüş olması nedeniyle zayıf düştüklerini biliyordu; bu yüzden geceleyin ordularını gönderip geri çekilecekleri yolu kesti ve geri çekilecekleri yolu ordularıyla kapattı.

25 Ve bunu geceleyin eşkıyaların önüne geçip yaptılar; öyle ki ertesi gün eşkıyalar yürüyüşe geçtikleri zaman karşılarında Nefili ordularını buldular; hem önden hem de arkadan kuşatılmışlardı.

26 Ve güney yönünde giden eşkıyaların geri çekildikleri yol da kesilmişti. Ve her şey Gidgidoni'nin emriyle yapılmıştı.

27 Ve içlerinden binlercesi Nefililer'e teslim olup tutuklandılar ve teslim olmayanlar ise öldürüldü.

28 Ve liderleri Zemnariha da yakalanıp bir ağaca asıldı, evet, hatta bir ağacın tepesinde ölünceye dek asılı kaldı. Ve onu ölünceye kadar ağaçta asılı bıraktıktan sonra ağacı kestiler ve yüksek sesle haykırarak şöyle dediler:

29 Rab, halkını doğru ve kutsal

yürekli oldukları sürece korunsun; bu adam nasıl yere düşürülmüşse, Rab'bin halkını güç kazanmak ve gizli örgütler kurmak için öldürmeye çalışacak olanların hepsi de böyle yere düşürülsün.

30 Ve sevinçle dolup hep bir ağızdan: “Korunmak için Tanrı'larının adını andıkları sürece, İbrahim'in Tanrısı ve İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı bu halkı doğruluktan ayırmasin!” diyerek yeniden haykırdılar.

31 Ve öyle oldu ki Tanrı'nın kendilerini düşmanlarının eline düşmekten korumakla göstermiş olduğu büyük iyilikten dolayı hep birden şarkılar söyleyip Tanrı'larını övmeye başladılar.

32 Evet, şöyle haykırdılar: En Yüce Tanrı'ya Hozana! Ve şöyle haykırdılar: En Yüce Tanrı'nın, her şeye gücü yeten Rab Tanrı'nın adı mübarek olsun!

33 Ve Tanrı'nın onları düşmanlarının elinden kurtararak gösterdiği büyük iyilikten dolayı, yürekleri sevinçle dolup çok gözyaşı döktüler; ve tövbe ettikleri ve alçakgönüllü oldukları için sonsuz bir yıkımdan kurtarılmış olduklarını biliyorlardı.

5. BÖLÜM

Nefililer tövbe ederek günahlarından vazgeçerler—Mormon, halkının tarihini yazar ve onlara ölümsüz sözü bildirir—İsrail uzun ayrılığından sonra bir araya getirilecektir. m.s. tahminen 22–26 yılları.

VE şimdi işte, bütün Nefi halkı arasında, bütün kutsal peygamberlerin söylemiş olduğu sözler hakkında en ufak şüphesi olan diri bir can yoktu; çünkü peygamberlerin sözlerinin yerine gelmesi gerektiğini biliyorlardı.

2 Ve peygamberlerin söyledikleri şekilde verilmiş olan birçok işaret nedeniyle Mesih'in gelmiş olması gerektiğini biliyorlardı; ve geçmişte olanlardan biliyorlardı ki bütün her şey söylendiği şekilde yerine gelecekti.

3 Bu yüzden bütün günahlarını, iğrençliklerini ve cinsel ahlâksızlıklarını terk edip gece gündüz canla başla Tanrı'ya hizmet ettiler.

4 Ve şimdi öyle oldu ki eşkıyaların hepsini tutukladıktan sonra, öyle ki öldürülmeyenlerden bir teki bile kaçıp kurtulamamıştı, tutukluları hapishaneye atıp onlara Tanrı sözünün vaaz edilmesini sağladılar; ve günahlarından tövbe edip bir daha adam öldürmeyeceklerine dair antlaşmaya girenler özgür bırakıldı.

5 Fakat antlaşmaya girmeyip yüreklerinde bu gizli cinayetlerin özlemini taşımaya devam eden herkes, evet, kardeşlerine karşı tehdit soluduğu görülen herkes suçlu bulunup yasalara göre cezalandırıldı.

6 Ve sayısız cinayet işleyip bir o kadar da kötülükte bulunan bu gizli, kötü ve iğrenç çetelelerin hepsini böylece ortadan kaldırdılar.

7 Ve yirmi ikinci ve ayrıca yirmi üçüncü ve yirmi dördüncü

ve yirmi beşinci yıl böylece geçti; ve yirmi beş yıl bu şekilde geçti.

8 Ve kimilerinin gözünde büyük ve olağanüstü sayılacak pek çok şey olmuştu; ancak bunların hepsi bu kitaba yazılamaz; evet, bu kitaba yirmi beş yıl boyunca bunca insan arasında olup bitenlerin yüzde biri bile sığmaz.

9 Fakat işte, bu halkın yaptığı bütün işleri anlatan kayıtlar vardır; ve bu konuda daha kısa, ancak doğru bir anlatım Nefi tarafından verilmiştir.

10 Bu yüzden, bu olayları anlatan kendi kayıtlarımı, Nefi levhaları adı verilen levhalar üzerine işlenip yazılmış olan Nefi kayıtlarına göre yazdım.

11 Ve işte, bu anlattıklarımı kendi elimle hazırladığım levhalar üzerine işliyorum.

12 Ve işte, benim adım Mormon'dur, Alma'nın halk arasında Kilise'yi kurduğu ülkenin, evet, yasayı çiğnedikten sonra aralarında ilk kilisenin kurulmuş olduğu Mormon ülkesinin adı bana verilmiştir.

13 İşte ben, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in bir öğrencisiyim. Ben O'nun tarafından O'nun sözünü halkı arasında bildirmeye çağrıldım; öyle ki sonsuz yaşama kavuşabilsinler diye.

14 Ve Tanrı'nın isteğiyle, ölüp gitmiş olan kutsal kişilerin duaları inançları doğrultusunda yerine gelsin diye olup biten bu olayları kayıtlara geçirmem yerinde olacaktır—

15 Evet, Lehi'nin Yerusalemlen ayrıldığı zamandan şu ana

kadar olup bitenleri kısaca anlatan bir kayıt tutacağım.

16 Bu yüzden anlattıklarımı bana gelinceye dek yaşamış olanların tuttuğu kayıtlardan yararlanarak yazıyorum.

17 Ve sonra da kendi gözlerimle gördüğüm şeyleri anlatan bir kayıt tutacağım.

18 Ve hazırladığım kayıtların doğru ve gerçek olduğunu biliyorum; ancak dilimize uygun olarak yazamadığımız birçok şey var.

19 Ve şimdi kendimden söz etmeyi bırakıp benden önce olup bitenleri anlatacağım.

20 Ben Mormon'um ve doğrudan Lehi'nin soyundan geliyorum. Atalarımızı Yerusalemlen ülkesinden çıkardığı (ve bunu kendisinden ve bu ülkeden çıkardığı kimselerden başkası bilmiyordu) ve canlarımızın kurtuluşu için, bana ve halkıma bu kadar çok bilgi verdiği için Tanrım ve Kurtarıcım İsa Mesih'i övmeye nedanim var.

21 O elbette Yakup'un evini kutsadı ve Yusuf'un soyuna karşı merhametli davrandı.

22 Ve emirlerini yerine getirdikleri ölçüde Lehi'nin çocuklarını bereketledi ve söz verdiği şekilde onları refaha kavuşturdu.

23 Evet ve Yusuf'un soyundan geri kalanların bir kısmını kesinlikle Tanrıları Rab'bin bilgisine yeniden getirecektir.

24 Ve Rab'bin yaşadığı nasıl kesirse, Rab yeryüzünün her tarafına dağılmış Yakup'un soyundan geri kalan herkesi

dünyanın dört bir yanından bir araya toplayacaktır.

25 Ve bütün Yakup Evi ile antlaşma yaptığı için O'nun uygun göreceği bir zamanda Yakup Evi ile yaptığı antlaşma yerine gelecek ve sonuçta bütün Yakup Evi'nin kendisiyle yapmış olduğu antlaşmayı tanımalarını sağlayacaktır.

26 Ve o zaman Tanrı'nın Oğlu olan Fidyeye ile Kurtarıcıları İsa Mesih'i tanıyacaklar ve o zaman dağılıp gitmiş oldukları dünyanın dört bir tarafından kendi ülkelerinde toplanacaklardır; evet, Rab'bin yaşadığı gibi, bu böyle olacaktır. Amin.

6. BÖLÜM

Nefililer refaha kavuşur—Gurur, servet ve sınıf farklılığı doğar—Kilise çıkan anlaşmazlıklarla bölünür—Şeytan, halkı açık isyana teşvik eder—Birçok peygamber halkı tövbeye çağırır ve öldürülür—Peygamberlerin katilleri hükümeti ele geçirmek için suikastlar hazırlarlar. m.s. tahminen 26–30 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki yirmi altıncı yılda tüm Nefi halkı; her adam ailesini, sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını, atlarını ve sığırlarını ve bütün mallarını alarak kendi topraklarına geri döndü;

2 Ve öyle oldu ki erzaklarının hepsini tüketmemişlerdi; bu nedenle yiyip bitirmedikleri her tür tahıllarını ve altınlarını ve gümüşlerini ve bütün değerli

eşyalarını yanlarına alarak hem kuzeydeki hem de güneydeki, hem kuzey ülkesindeki hem de güney ülkesindeki topraklarına ve mülklerine geri döndüler.

3 Ve Lamanlı kalmak isteyip ülkede barışı sürdürmek üzere antlaşmaya girmiş olan bu eşkıyalara çalışıp geçimlerini sağlamaları için sayılarına göre toprak verdiler; ve böylece bütün ülkede barışı sağladılar.

4 Ve yeniden refaha kavuşup sayıca artmaya başladılar; ve yirmi altıncı ve yirmi yedinci yıllar geçti ve ülkede büyük bir düzen sağlandı; ve yasalarını eşitlik ve adalet üzerine kurmuşlardı.

5 Ve şimdi yasalara karşı gelmedikleri sürece tüm ülkede halkın sürekli olarak refaha kavuşmasını engelleyecek hiçbir şey yoktu.

6 Ve şimdi ülkede bu büyük barışı sağlayanlar Gidgidoni, hakim Lakoneyus ve seçilmiş olan diğer liderlerdi.

7 Ve öyle oldu ki pek çok şehir yeniden inşa edilip eski şehirlerin çoğu da onarıldı.

8 Ve pek çok cadde yapılıp şehirden şehre, ülkeden ülkeye ve bir yerden başka bir yere götüren yollar yapıldı.

9 Ve yirmi sekizinci yıl da böyle geçti ve halk sürekli olarak huzur içinde yaşadı.

10 Fakat öyle oldu ki yirmi dokuzuncu yılda halkın arasında birtakım tartışmalar çıkmaya başladı; ve bazı kimseler çok aşırı zenginlikleri nedeniyle gururlanarak ve övünerek kendilerini göklere çıkardılar, evet,

hatta aşırı baskı uygulamaya başladılar.

11 Zira ülkede pek çok tüccar ve aynı zamanda pek çok avukat ve memur vardı.

12 Ve halk zenginliğine ve eğitim görme şansına göre sınıflara ayrılmaya başladı; evet, kimileri fakir olmaları nedeniyle cahil kalıyor, kimileri ise zengin oldukları için iyi eğitim görüyorlardı.

13 Bazıları gurura kapılıp kendini yüceltirken diğerleri gayet alçakgönüllü davranıyorlardı; bazıları küfüre küfürle karşılık verirken, diğerleri küfüre, baskıya ve her türlü sıkıntılara katlanıyor, karşılık vermiyor ve sövüp saymıyorlardı; tersine Tanrı'nın önünde alçakgönüllü ve tövbekârdılar.

14 Ve böylece bütün ülkede öyle büyük bir eşitsizlik ortaya çıkmıştı ki Kilise bölünmeye başladı; evet, öyle ki otuzuncu yılda gerçek inanca dönen birkaç Lamanlı topluluğu dışında Kilise ülkenin her tarafında bölündü; ve onlar inançlarını bırakmadılar, çünkü Rab'bin emirlerini canla başla yerine getirmek isteyen, sağlam, kararlı ve yerinden sarsılmayan insandılar.

15 Şimdi halkın bu kötülüğünün nedeni şuydu: Şeytanın, halkı her türlü kötülüğe kışkırtmaya, onların koltuklarını gururla kabartmaya ve onları güç ve yetki ve zenginlik ve dünyanın boş şeyleri peşinde koşturmaya ayartacak büyük bir gücü vardı.

16 Ve böylece şeytan, halkın

yüreğini her tür kötülüğü işlemeye sürükledi; bu nedenle halk barışın tadını sadece bir kaç yıl çıkarabiliyordu.

17 Ve böylece otuzuncu yılın başlarında—uzunca bir süre şeytanın ayartmalarına teslim olan halk onun götürmek istediği her yere sürüklenmiş ve onun arzu ettiği hangi kötülük varsa işlemişti—ve böylece bu otuzuncu yılın başlarında, korkunç kötülük işledikleri bir durumdaydılar.

18 Şimdi onlar bilmeden günah işlemeler, çünkü Tanrı'nın kendilerinden ne istediğini biliyorlardı; çünkü bu onlara öğretilmişti; bu yüzden bile Tanrı'ya karşı geldiler.

19 Ve şimdi bunlar Lakoneyus'un oğlu Lakoneyus zamanında oluyordu; çünkü halkı o yıl babasının yerine geçen Lakoneyus yönetiyordu.

20 Ve göklerden vahiy alan adamlar olmaya başladı ve gönderildi; bütün ülkede yaşayan halkın arasında durup onların işlediği günahlar ve kötülükler hakkında cesurca vaaz vererek tanıklık ettiler ve Rab'bin, halkı için gerçekleştireceği fidiye ile kurtuluş hakkında ya da başka bir deyişle, Mesih'in dirilişi hakkında onlara tanıklık ettiler; ve O'nun ölümü ve çekeceği acılar hakkında cesaretle tanıklık ettiler.

21 Şimdi halkın arasından birçok kişi bu şeylere tanıklık edenlere çok kızıyordu; ve kızanlar ise genelde başhakimler, yüksek rahiplik ve avukatlık yapmış kişilerdi; evet, avukat

olanların hepsi bu şeylere tanıklık edenlere kızıyordu.

22 Şimdi ülkenin valisi tarafından cezası onaylanmadan ne bir avukatın, ne bir hakim, ne de bir yüksek rahibin bir kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkisi vardı.

23 Şimdi Mesih'le ilgili konularda tanıklık edenlerin, cesaretle tanıklık edenlerin pek çoğu hakimlerin aracılığıyla yakalanıp gizlice idam edildi; onların ölüm haberi ülke valisine ölümlelerinden önce ulaşmadı.

24 Şimdi işte, ülkenin valisi tarafından yetki verilmeksizin bir kişinin idam edilmesi ülke yasalarına aykırıydı.

25 Bu yüzden Zarahemla ülkesine, ülkenin valisine, yasalara aykırı olarak Rab'bin peygamberlerini ölüm cezasına çarptıran bu hakimler hakkında şikayet geldi.

26 Şimdi öyle oldu ki onlar yakalanıp halk tarafından verilmiş olan yasalara göre işlemler yapıldıkları suçlardan yargılanmak üzere hakim önüne çıkarıldılar.

27 Şimdi öyle oldu ki bu hakimlerin pek çok dostu ve akrabası vardı; ve geri kalanların, evet, hemen hemen bütün avukatların ve yüksek rahiplerin hepsi toplanıp yasalara göre yargılanacak olan bu hakimlerin akrabalarıyla birlik oldular.

28 Ve kendi aralarında bir antlaşma yaptılar, evet, geçmiştekilerin verdiği bu antlaşma tüm doğruluğa karşı birleşilmesi için şeytanın verip yönettiği antlaşmaydı.

29 Bu yüzden Rab'bin halkına

karşı birleşip onları yok etmek ve cinayetten suçlu olanları yasalara göre uygulanmak üzere olan adaletin pençesinden kurtarmak için bir antlaşma yaptılar.

30 Ve ülkelerindeki yasaları ve hakları hiçe sayarak valiyi öldürmek ve ülkenin başına bir kral geçirmek için birbirleriyle antlaşma yaptılar; böylece ülke artık özgür olmayacak, fakat kralların yönetimi altına girecekti.

7. BÖLÜM

Başhakim öldürülür, hükümet devrilir ve halk aşiretlere bölünür— Bir Mesih karşıtı olan Yakup gizli bir örgütün kralı olur— Nefi tövbe-yi ve Mesih'e inancı vaaz eder— Melekler ona her gün hizmet ederler ve Nefi ölen kardeşini diriltir— Birçokları tövbe eder ve vaftiz olur. m.s. tahminen 30–33 yılları.

ŞİMDİ işte, size göstereceğim gibi onlar ülkenin başına bir kral atamadılar; ama aynı yıl, evet, otuzuncu yılda ülkenin baş hakimini yargı kürsüsünde otururken öldürdüler, evet, onu katlettiler.

2 Ve halk bölünüp birbirlerine cephe aldılar; ve herkes ailesine, akrabalarına ve dostlarına göre birbirlerinden ayrılıp aşiretler oluşturdular; ve böylece ülkedeki hükümeti devirdiler.

3 Ve her aşiret kendine bir şef ya da başkan seçti; ve böylece aşiretler ve aşiret başkanları çıktı.

4 Şimdi işte, aralarında ailesi,

akraba ve dostları az olan bir tek kişi bile yoktu; bu nedenle aşiretleri çok büyüdü.

5 Şimdi bütün bu olanlara rağmen aralarında yine de bir savaş çıkmamıştı; ve bu kötülüklerin hepsi halkın başına kendilerini şeytanın gücüne teslim ettikleri için gelmişti.

6 Ve hükümetin düzeni peygamberleri öldürenlerin akraba ve dostlarının kurduğu gizli örgütler yüzünden geçerliliğini yitirdi.

7 Ve ülkede o kadar çok çekişmeye neden oldular ki halkın arasındaki doğruların neredeyse hepsi kötü yolu seçmişti; evet, aralarında sadece birkaç doğru insan kalmıştı.

8 Ve böylece altı yıl olmamıştı ki halkın büyük bir bölümü kendi kusmuğuna dönen köpek gibi ya da çamurda yuvarlanmaya dönen domuz gibi doğruluğa sırt çevirdiler.

9 Şimdi halkın başına bu denli büyük bir kötülük getiren bu gizli örgüt toplanıp başlarına Yakup adını verdikleri birini getirdiler.

10 Ve ona kralı mızsın dediler; bu yüzden Yakup bu kötü çetenin kralı oldu; ve İsa hakkında tanıklık eden peygamberlere karşı çıkanlara elebaşılık edenlerden biriydi.

11 Ve öyle oldu ki onların sayısı, aşiret başkanlarının kendi aşiretlerine göre düzenledikleri yasalar dışında aralarında bir birlik kuran halk aşiretleri kadar değişti; yine de birbirlerine düşmandılar; dürüst insan olmamalarına rağmen, yine de

hükümeti yıkmak üzere antlaşma yapmış olanlara karşı duydukları nefret nedeniyle bir araya gelmişlerdi.

12 Bu yüzden düşmanlarının kendilerinden daha kalabalık olduğunu gören Yakup, çetenin kralı olarak halkına ülkenin kuzeyindeki en uzak bölgelere doğru kaçmalarını ve orada bölücülerle birleşinceye (çünkü pek çok bölücünün kendilerine katılacağını söyleyerek onları aldattı) ve halkın arasındaki aşiretlerle mücadele edebilecek yeterli güçleri oluncaya kadar kendileri için bir krallık kurmalarını emretti; onlar da buna uydular.

13 Ve gidişleri o denli çabuk oldu ki halk onları engellemeye fırsat bulamadı; halkın kendilerine ulaşamayacağı bir yere gittiler. Ve böylece otuzuncu yıl sona erdi; ve Nefi halkı işte bu hallere düşmüştü.

14 Ve öyle oldu ki otuz birinci yılda her adam ailesine, akrabasına ve dostlarına göre aşiretlere ayrılmış, ancak birbirleriyle savaşımayacaklarına dair bir anlaşma yapmışlardı; ne var ki yasalar ve yönetim şekli konusunda birlik sağlayamadılar, zira buna şefleri ve başkanları karar veriyordu. Ancak bir aşiretin öbürüne zarar vermemesi için çok sıkı yasalar koydular; bir ölçüde de olsa bu yolla ülkede barışı sağladılar; ne var ki yürekleri Tanrıları Rab'den uzaklaşmıştı; ve peygamberleri taşıyor ve onları aralarından kovuyorlardı.

15 Ve öyle oldu ki Nefi—

melekler tarafından ziyaret edilip ayrıca Rab'bin sesini işitmişti, bu yüzden melekler görünüşü görgü tanığı olduğundan ve Mesih'in hizmetini anlaması için kendisine güç verildiğinden ve ayrıca halkın birdenbire doğruluğa sırt çevirip kötülük ve iğrençliklerine dönmesine tanıklık etmiş olduğundan;

16 Bu yüzden, onların yüreklerindeki katılık ve zihinlerindeki körlük nedeniyle üzüntü duyduğundan—aynı yıl halkın arasına giderek tövbe ve Rab İsa Mesih'e iman yoluyla günahların bağışlanması konusunda cesaretle tanıklık etmeye başladı.

17 Ve halka pek çok konuda öğretti; ancak bunların hepsi yazılamaz ve bir bölümünü yazmak da yeterli olmayacağından, öğrettikleri bu kitaba yazılmadı. Ve Nefi, güçle ve büyük yetkiyle öğretti.

18 Ve öyle oldu ki kendilerinden daha büyük bir güce sahip olduğu için ona öfkeleniler; çünkü onun sözlerine inanmamak mümkün değildi; çünkü Rab İsa Mesih'e olan inancı o kadar büyüktü ki melekler her gün ona hizmet ediyordu.

19 Ve İsa'nın adıyla cinleri ve kirli ruhları kovdu ve hatta halk tarafından taşlanarak öldürülmüş olan kardeşini diriltti.

20 Ve bunu gözleriyle görüp tanıklık eden halk gücü nedeniyle ona kızılıyordu; ve İsa adıyla halkın gözü önünde daha birçok mucize yaptı.

21 Ve öyle oldu ki otuz birinci yıl geçti ve Rab'be dönen pek az insan vardı; ancak Rab'be

dönenlerin hepsi bütün gerçekliğiyle halka, inandıkları İsa Mesih'te bulunan Tanrı'nın Ruhunu ve gücünün kendilerini ziyaret ettiğini açıkladı.

22 Ve üzerinden cinler kovulmuş, hastalık ve sakatlıkları iyileşmiş herkes bütün gerçekliğiyle halka, Tanrı'nın Ruhunun onlarda etkin olduğunu ve iyileştirildiklerini gösterdiler; ve aynı zamanda işaretler gösterip halkın arasında bazı mucizeler de gerçekleştirdiler.

23 Otuz ikinci yıl da böylece geçip gitti. Ve otuz üçüncü yılın başlarında Nefi, halka haykırarak onlara tövbe ve günahların bağışlanmasını vaaz etti.

24 Şimdi şunu da hatırlamanızı isterim ki tövbeye getirilenler arasında suyla vaftiz olmayan bir tek kişi yoktu.

25 Bu yüzden, Nefi tarafından bu görevi yerine getirmek üzere adamlar atandı; böylece kendilerine katılacak herkesin suyla vaftiz olması gerekiyordu; ve bunu tövbe ettiklerini ve günahlarından bağışlandıklarını Tanrı'nın ve halkın önünde kanıtlamak ve tanıklık etmek için yaptılar.

26 Ve bu yılın başlarında pek çok kimse tövbe için vaftiz oldu; ve yılın büyük bir bölümü böyle geçip gitti.

8. BÖLÜM

Kasırgalar, depremler, yangınlar, hortumlar ve doğadaki karışıklıklar Mesih'in çarmıha gerildiğini doğrular—Birçok insan ölür—

*Ülkeyi üç gün karanlık kaplar—
Sağ kalanlar talihlerine yananlar.
M.s. tahminen 33-34 yılları.*

VE şimdi öyle oldu ki kayıtlarımıza göre ve biz kayıtlarımızın doğru olduğunu biliyoruz, çünkü işte, bu kayıtları tutan doğru bir insandı—çünkü İsa'nın adıyla gerçekten birçok mucizeler yapmıştı; ve hiç kimse bütün kötülüklerinden temizlenmeden İsa'nın adıyla bir mucize yapamazdı—

2 Ve şimdi öyle oldu ki, eğer bu adam zamanımızın hesaplanmasında hata yapmamışsa, otuz üçüncü yıl bitmişti.

3 Ve halk Lamanlı Samuel peygamber tarafından verilmiş olan işareti, evet, ülkenin üzerine üç gün karanlığın çökeceği süreyi büyük bir ciddiyetle beklemeye başladı.

4 Ve o kadar çok işaret verilmiş olmasına rağmen, halkın arasında büyük kuşklar ve tartışmalar çıkmaya başladı.

5 Ve öyle oldu ki otuz dördüncü yılın birinci ayında, ayın dördüncü gününde, o zamana kadar bütün ülkede eşi görülmemiş büyük bir fırtına koptu.

6 Ve ayrıca kuvvetli ve korkunç bir kasırga çıktı; ve öyle korkunç gök gürültüsü vardı ki bütün dünyayı parçalayacakmış gibi sarsıyordu.

7 Ve bütün ülkede hiç görülmemiş çok keskin şimşekler çaktı.

8 Ve Zarahemla şehri alev aldı.

9 Ve Moroni şehri denizin derinliklerine gömüldü ve orada oturanlar boğuldu.

10 Ve Moroniha şehrinin üzerine toprak yığılarak şehrin olduğu yerde büyük bir dağ oluştu.

11 Ve güneydeki ülkede büyük ve korkunç bir yıkım oldu.

12 Fakat işte, kuzey ülkesindeki yıkım daha büyük ve korkunçtu; çünkü işte, orada kasırgalar ve hortumlar ve gök gürültüleri ve şimşekler ve bütün yeryüzünün feci bir şekilde sarsılmasından dolayı ülkenin bütün yüzeyi değişti.

13 Ve anayollar alt üst olup düz yollar bozuldu ve birçok düz yerler engebeli oldu.

14 Ve birçok büyük ve önemli şehirler sulara gömüldü ve birçokları yandı ve birçokları da binaları yıkılıp, insanları ezilerek yerlerinde taş üstünde taş kalmayınca kadar sarsıldı.

15 Ve birkaç şehir ayakta kaldı; ama bu şehirlerdeki hasar da son derece büyüktü ve burarlarda oturanların çoğu hayatlarını kaybetti.

16 Ve bazılarını da hortum götürdü; ama onların süpürülüp götürüldüklerinin dışında ne-reye gittiklerini kimse bilmez.

17 Ve böylece kasırgalar ve gök gürültüleri ve yıldırımlar ve yer sarsıntıları yüzünden bütün yeryüzünün şekli bozuldu.

18 Ve işte kayalar yarıldı; bütün yeryüzündeki kayalar öyle parçalanmıştı ki ülkenin her tarafı kırılmış kayalar, yarıklar ve çatlaklarla doluydu.

19 Ve öyle oldu ki gök gürültüleri ve şimşekler ve fırtınalar ve kasırgalar ve depremler durduktan sonra—çünkü işte, bunların hepsi üç saat kadar sürdü;

ve bazı kimseler bu sürenin daha uzun olduğunu söyledilerse de bütün bu büyük ve korkunç olaylar yaklaşık üç saat içinde oldu—ve ondan sonra işte, ülkenin üzerine karanlık çöktü.

20 Ve öyle oldu ki bütün ülkenin üzerine öyle koyu bir karanlık çöktü ki halktan sağ kalanlar karanlık buharı hissedebildiler.

21 Ve karanlıktan dolayı ne mum, ne meşale hiçbir ışık yoktu; en iyi kuru odunlarıyla bile ateş yakamadılar; öyle ki hiçbir şekilde ışık yoktu.

22 Ve ülkenin üzerine yayılmış olan karanlık sis o kadar koyuydu ki hiçbir ışık görünmüyordu; ne bir ateş, ne bir parıltı, ne güneş, ne ay, ne de yıldızlar görünüyordu.

23 Ve öyle oldu ki üç gün süreyle hiçbir ışık görülmedi; ve bütün halkın arasında sürekli olarak büyük yas tutanların, feryat edip ağlayanların sesi duyuldu; evet, üzerlerine gelmiş olan bu karanlık ve büyük yıkımdan dolayı halkın inlemeleri büyüktü.

24 Ve bir yerde şöyle bağıştıkları duyuluyordu: Ah keşke bu büyük ve korkunç günden önce tövbe etmiş olsaydık da kardeşlerimiz esirgenip o büyük Zarahemla şehrinde yanmasalardı!

25 Ve bir başka yerde de şöyle ağlayıp yas tuttukları duyuluyordu: Ah keşke bu büyük ve korkunç günden önce tövbe etseydik de peygamberleri öldürüp taşlamasaydık ve onları kovmasaydık; o zaman analarımız, güzel kızlarımız ve çocuk-

larımız esirgenmiş olurlardı ve bu büyük Moroniha şehrinde toprağa gömülmezlerdi. Ve halkın feryadı böyle büyük ve korkunçtu.

9. BÖLÜM

Karanlıkta Mesih'in sesi birçok insanın ve şehrin kötülükleri yüzünden yok olduğunu bildirir—Aynı zamanda tanrısallığını açıklayarak, Musa yasasının tamamlandığını ilan eder ve insanları kendisine gelerek kurtulmaya çağırır. m.s. tahminen 34 yılı.

VE öyle oldu ki yeryüzünde yaşayan bütün insanların arasında, bu ülkenin her yanında şöyle haykıran bir ses duyuldu:

2 Vay, vay, vay bu halkın haline! Eğer tövbe etmezlerse, bütün yeryüzünde yaşayan insanların vay haline! Çünkü halkımın güzel oğullarının ve kızlarının ölümüne şeytan gülüyor ve melekleri seviniyor; ve onlar kendi kötülükleri ve iğrençlikleri yüzünden can verdiler.

3 İşte, o koca Zarahemla şehri ni ve orada oturanları ateşe verip yaktım.

4 Ve işte, o büyük Moroni şehrinin denizin derinliklerine gömülmesine ve orada oturanların da boğulmalarına neden oldum.

5 Ve işte, peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri gözümün önünden saklamak

için şu büyük Moroniha şehrini ve orada oturanların üzerini toprakla örttüm.

6 Ve işte, Gilgal şehrini batırıp orada oturanları da yerin derinliklerine gömdüm.

7 Evet ve Oniha şehrini ve orada oturanları ve Mokum şehrini ve orada oturanları ve Yerusalemlerini ve orada oturanları yerin derinliklerine gömdüm. Ve peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri gözümün önünden saklamak için yerlerini sele verdim.

8 Ve işte Gadiyandi şehrini ve Gadiyomna şehrini ve Yakup şehrini ve Gimgimno şehrini, bu şehirlerin hepsini yerin dibine gömdüm ve yerlerine tepeler ve vadiler yaptım; ve peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye işledikleri kötülükleri ve iğrençlikleri gözümün önünden saklamak için orada oturanları yerin derinliklerine gömdüm.

9 Ve işte, Kral Yakup'un halkının oturduğu şu büyük Yakubugat şehrini, bütün dünyadaki tüm kötülüklerden daha büyük günahları ve kötülükleri nedeniyle, gizli cinayetleri ve çeteleri yüzünden ateşe verip yaktım; çünkü halkımın huzurunu bozup ülkenin hükümetini yıkanlar onlardır; bu nedenle peygamberlerin ve azizlerin kanı onlara karşı artık bana gelmesin diye onları gözümün önünden yok etmek için ateşe verdim.

10 Ve işte, Laman şehrini ve Yeş şehrini ve Gad şehrini ve Kışkumen şehrini ve orada oturanları yaptıkları kötülükler için, peygamberleri kovdukları ve onlara kötülüklerini ve iğrençliklerini bildirmek üzere gönderdiğim kişileri taşıdıkları için ateşe verip yaktım.

11 Ve onların hepsini kovup aralarında bir tek doğru insan kalmadığı için, işledikleri kötülükler ve iğrençlikler gözümün önünden saklansın diye, aralarına gönderdiğim peygamberlerin ve azizlerin kanı yerden onlara karşı bana seslenmesin diye, üzerlerine ateş gönderip onları yok ettim.

12 Ve işledikleri kötülükler ve iğrençlikler yüzünden bu ülkenin ve bu halkın üzerine çok büyük felâketler getirdim.

13 Onlardan daha doğru olduğunuz için esirgenmiş olan ey sizler, sizleri iyileştirmem için şimdi bana dönmeyecek misiniz ve günahlarınızdan tövbe edip doğru inanca dönmeyecek misiniz?

14 Evet, doğrusu size derim ki eğer bana gelirsiniz, sonsuz yaşama kavuşursunuz. İşte merhamet elim size doğru uzanmıştır ve kim gelirse onu kabul edeceğim; ve bana gelenlere ne mutlu!

15 İşte, ben Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'im. Göğü ve yeri ve bunların içindeki her şeyi ben yarattım. Başlangıçtan beri Baba'yla birlikteydim. Ben Baba'dayım ve Baba bendedir; ve Baba adını bende yüceltmıştır.

16 Ben kendiminkilere geldim,

ama onlar beni kabul etmedi. Ve benim geleceğimle ilgili Kutsal Yazılar yerine gelmiştir.

17 Ve beni kabul edenlerin hepsine Tanrı'nın oğulları olma hakkını verdim; ve adıma iman edecek herkese de aynı hakkı vereceğim; çünkü işte, fidyeyle kurtuluş benim aracılığımla gelir ve Musa yasası bende tamamlanır.

18 Ben dünyanın ışığı ve hayatıyım. Ben, Alfa ve Omega'yım, başlangıç ve sonum.

19 Ve artık bana kan dökerek adak sunmayacaksınız; evet, kurbanlarınız ve yakılmalık adaklarınız sona erecektir; çünkü kurbanlarınızın ve yakılmalık adaklarınızın hiçbirini kabul etmeyeceğim.

20 Ve kurban olarak bana kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruh sunacaksınız. Ve Lamanlılar bana olan inançlarından dolayı doğru inanca döndüklerinde bilmeden nasıl ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz olmuşlarsa, aynı şekilde kırık bir yürek ve pişman bir ruhla bana geleni ben de ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz edeceğim.

21 İşte, ben dünyaya fidyeye ile kurtuluşu getirmek ve dünyayı günahattan kurtarmak için geldim.

22 Bu yüzden kim tövbe edip küçük bir çocuk gibi bana gelirse, onu kabul edeceğim; çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerininindir. İşte, böyleleri için canımı verip onu tekrar geri aldım; bu yüzden, ey dünyanın uçları tövbe edin ve bana gelip kurtulun.

10. BÖLÜM

Ülkede saatlerce sessizlik olur— Mesih'in sesi halkını tıpkı bir tavuğun civcivlerini topladığı gibi toplayacağını vaad eder—Halkın doğru olan kısmı korunmuştur. M.s. tahminen 34-35 yılları.

VE şimdi işte, öyle oldu ki ülkedeki bütün herkes bu sözleri duyup tanık oldu. Ve bu sözlerden sonra ülkede saatlerce sessizlik oldu.

2 Çünkü halkın şaşkınlığı o kadar büyüktü ki ölen akrabaların kaybindan dolayı ağlayıp sızlanmayı bıraktılar; bu yüzden bütün ülkede saatlerce süren bir sessizlik oldu.

3 Ve öyle oldu ki halk yeniden bir ses duydu; ve herkes sesi işitti ve şunların söylendiğine tanık oldu:

4 Ey Yakup'un soyundan gelen, evet, İsrail Evi'nden olan harap edilmiş bu büyük şehirlerin halkı, bir tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi, seni kaç kez toplayıp besledim.

5 Ve yine, civcivlerini kanatları altına toplayan bir tavuk gibi sizleri kaç kez toplamak istedim, evet, ey düşen İsrail Evi'nin halkı; evet, ey Yeruşalem'de oturan İsrail Evi'nin halkı, siz de düşüp gittiniz; evet, civcivlerini toplayan bir tavuk gibi sizleri toplamak istedim, ama siz istemediniz.

6 Ey esirgelediğim İsrail Evi! Yürekten tövbe eder ve bana dönersen, civcivlerini kanatları altına toplayan bir tavuk gibi seni her seferinde toplayacağım.

7 Fakat yürekten tövbe edip bana dönmezsen, ey İsrail Evi, atalarınla yaptığım antlaşma yerine geleceği zamana kadar, oturduğün yerler ıssız kalacak.

8 Ve şimdi öyle oldu ki halk bu sözleri duyduktan sonra, işte akrabalarını ve dostlarını yitirdiği için yeniden ağlayıp sızlanmaya başladı.

9 Ve öyle oldu ki üç gün böyle geçti. Ve sabah oldu ve ülkenin üzerinden karanlık çekildi ve yerin sarsılması durdu ve kayaların yarılması durdu ve korkunç inilti sesleri kesildi ve gürültülü sesler yok oldu.

10 Ve yer yeniden birleşti ve durdu; ve canları esirgenmiş olanların yası, ağlayıp dövünmeleri son buldu; ve yasları sevince ve yaktıkları ağıtlar Fidyeye ile Kurtaracıları, Rab İsa Mesih'e şükür ve övgüye dönüştü.

11 Ve peygamberlerin şimdiye kadar söylemiş oldukları Kutsal Yazılar yerine gelmişti.

12 Ve kurtarılanlar halkın arasındaki daha doğru olanlardı; ve peygamberleri taşlamayıp kabul edenler bunlardı; ve azizlerin kanını dökmeyip esirgenmiş olanlar bunlardı.

13 Ve onlar esirgendi ve yerin dibine batırılıp gömülmediler; ve denizin derinliklerinde boğulmadılar; ve ateşle yakılmadılar; ne üzerlerine bir şey düştü ne de ezilerek öldüler; ve hortuma yakalanıp götürülmediler; ne karanlıktan ne de buharlı dumandan etkilendiler.

14 Ve şimdi okuyan anlasın; elinde Kutsal Yazılar bulunan

onları araştırsın ve ateşle ve dumanla ve kasırgalarla ve hortumlarla ve yerde açılan yarıkların onları çekip yutmasıyla gelen bütün bu ölüm ve yıkımın ve bütün bu olanların birçok kutsal peygamberin ettiği peygamberlikleri yerine getirip getirmediğini bakıp görsün.

15 İşte, size söylüyorum: Evet, niceleri Mesih'in gelişinde bunların olacağına dair tanıklık etti ve bunlara tanıklık ettikleri için öldürüldüler.

16 Evet, peygamber Zenos bu şeyler hakkında tanıklık etti ve Zenok da bunlardan söz etti; çünkü onların soyundan geriye biz kaldığımız için onlar özellikle bizim hakkımızda tanıklıkta bulundular.

17 İşte, atamız Yakup da, Yusuf'un soyundan geriye kalanların bir bölümü hakkında tanıklıkta bulundu. Ve işte, bizler de Yusuf'un soyundan geri kalanlardan değil miyiz? Ve bizim hakkımızda tanıklık eden bu şeyler atamız Lehi'nin Yerusalemler'den getirmiş olduğu pirinç levhalarında yazılı değil mi?

18 Ve öyle oldu ki otuz dördüncü yılın sonlarında, işte, size göstereceğim ki esirgenmiş olan Nefi halkına ve geçmişte Lamanlı olarak anılıp esirgenmiş olanlara çok büyük lütuf gösterildi ve başlarına o kadar büyük bereketler döküldü ki Mesih, göğe yükseldikten az bir zaman sonra gerçekten kendini onlara gösterdi—

19 Onlara bedenini gösterdi ve onlara hizmet etti; ve onun

hizmeti burada anlatılacaktır. Bu yüzden sözlerime şimdilik son veriyorum.

Kalabalık Bolluk ülkesinde bir araya toplandığı sırada, İsa Mesih, Nefi halkına görünüp onlara öğretti ve bu şekilde onlara kendisini gösterdi.

11. Bölüm'ün başından
26. Bölüm'ün sonuna kadar.

11. BÖLÜM

Baba, Sevgili Oğlu için tanıklıkta bulunur—Mesih görünerek kefareti açıklar—Halk O'nun ellerindeki, ayaklarındaki ve böğründeki yara izlerine dokunur—Hozana diye haykırırlar—Mesih onlara vaftiz şeklini ve usulünü açıklar—Çekişme ruhu şeytandandır—Mesih'in öğretisi şudur: İnsanlar inanmalı ve vaftiz olup Kutsal Ruh'u almalıdır. m.s. tahminen 34 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki Nefi halkından büyük bir kalabalık Bolluk ülkesindeki tapınağın etrafında bir araya geldi; ve herkes meydana gelmiş olan bu büyük ve olağanüstü değişikliği hayret ve şaşkınlıkla birbirlerine gösteriyordu.

2 Ve aynı zamanda, aralarında ölümü ile ilgili olarak işaret verilmiş olan bu İsa Mesih'ten konuşuyorlardı.

3 Ve öyle oldu ki aralarında bu şekilde konuşuyorlarken sanki gökten geliyormuş gibi bir ses duydular ve etraflarına bakındılar, çünkü duydukları sesi anla-

madılar; ve bu sert veya yüksek bir ses değildi; buna rağmen, ince bir ses olsa da duyanların yüreklerinin derinliklerine kadar o şekilde delerek girdi ki vücutlarında titremeyen bir yer bırakmadı; evet, ruhlarının derinliklerine girerek yüreklerini yaktı.

4 Ve öyle oldu ki sesi yine duydular, ama anlamadılar.

5 Ve sesi üçüncü kez yine işittiklerinde, dinlemek için kulak verdiler ve gözlerini sesin geldiği yöne çevirdiler; ve kımıldamadan sesin geldiği göğe doğru baktılar.

6 Ve işte, üçüncü kez duydukları sesi anladılar; ve onlara şöyle diyordu:

7 İşte, Sevgili Oğlum, O'ndan hoşnudum, adımı O'nda yücelttim—O'nu dinleyin!

8 Ve öyle oldu ki bu sözleri anladıklarında gözlerini tekrar göğe diktiler ve işte, gökten bir İnsan'ın indiğini gördüler; ve beyaz bir kaftan giyinmişti; ve inip onların ortasında durdu; ve bütün kalabalığın gözleri O'nun üzerindeydi ve birbirleriyle konuşmak için ağızlarını bile açmaya cesaret edemediler; ve bunun ne anlama geldiğini bilemediler, çünkü kendilerine bir meleğin göründüğünü sandılar.

9 Ve öyle oldu ki O elini uzattı ve halka şöyle diyerek konuştu:

10 İşte, ben peygamberlerin dünyaya geleceğine dair tanıklık ettikleri İsa Mesih'im.

11 Ve işte, ben dünyanın ışığı ve hayatıyım; ve Baba'nın bana verdiği o acı kâsedan

içtim ve dünyanın günahlarını üzerime alarak Baba'yı yüceltim; bunu yaparken başlangıçtan beri Baba'nın her isteğine katlandım.

12 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri söylediğinde, bütün topluluk yere kapandı; çünkü onlar, Mesih'in göğe yükselişinden sonra kendisini onlara göstereceğinin aralarında peygamberlik edilmiş olduğunu hatırladılar.

13 Ve öyle oldu ki Rab onlara şöyle diyerek konuştu:

14 Kalkın, yanıma gelin ve ellerinizi böğrüme koyun; ve ellerimdeki ve ayaklarımdaki çivi izlerini de yoklayın; böylece Benim İsrail'in Tanrısı ve bütün dünyanın Tanrısı olduğumu ve dünyanın günahları için öldürülmüş olduğumu bilin.

15 Ve öyle oldu ki topluluk gidip ellerini O'nun böğrüne koydu ve ellerindeki ve ayaklarındaki çivi izlerine dokundu; ve herkes birer birer ilerleyerek bunu yaptı; ve kendi gözleriyle görüp kendi elleriyle hissederek, O'nun peygamberler tarafından yazılan ve geleceği bildirilen Kişi olduğuna kesinlikle inanıp tanıklık ettiler.

16 Ve herkes gidip de kendi gözleriyle tanık olduktan sonra, hepsi bir ağızdan şöyle diyerek haykırdı:

17 Hozana! Yücelerden yüce Tanrı'nın adı kutlu olsun! Ve İsa'nın ayaklarına kapanarak O'na secde ettiler.

18 Ve öyle oldu ki O, Nefi'ye seslenerek (çünkü Nefi kalabalığın içindeydi) öne doğru gelmesini emretti.

19 Ve Nefi kalkıp öne doğru yürüdü ve Rab'bin önünde eğilerek O'nun ayaklarını öptü.

20 Ve Rab, ayağa kalkmasını emretti. Ve Nefi ayağa kalkarak O'nun önünde durdu.

21 Ve Rab ona şöyle dedi: Ben tekrar göğe yükseleceğim zaman bu halkı vaftiz etmen için sana yetki veriyorum.

22 Ve Rab, diğerlerini de çağırarak onlara da aynı şeyleri söyledi ve onlara da vaftiz etme yetkisini verdi. Ve onlara şöyle dedi: Şu şekilde vaftiz edeceksiniz ve aranızda hiçbir tartışma olmayacak.

23 Doğrusu size derim ki sözleriniz sayesinde günahlarından tövbe edip benim adımla vaftiz olmak isteyen herkesi şu şekilde vaftiz edeceksiniz: İşte, suya inip ayakta duracaksınız ve benim adımla onları vaftiz edeceksiniz.

24 Ve şimdi işte, söyleyeceğiniz sözler şunlardır, onların adını söyleyip şöyle diyeceksiniz:

25 İsa Mesih'ten yetki alması olarak, seni, Baba'nın ve Oğul'un ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz ediyorum. Amin.

26 Ve ondan sonra da onları tamamen suya batıracaksınız ve tekrar sudan dışarı çıkaracaksınız.

27 Ve bu şekilde benim adımla vaftiz edeceksiniz; çünkü işte, doğrusu size derim ki Baba ve Oğul ve Kutsal Ruh birdir; ve ben Baba'dayım ve Baba ben dedir ve Baba ile ben biriz.

28 Ve size emrettiğim şekilde vaftiz edeceksiniz. Ve bundan önce olduğum gibi artık aranızda

hiçbir tartışma olmayacaktır; daha önce olduğu gibi öğretilerim üzerinde aranızda hiçbir tartışma olmayacaktır.

29 Çünkü doğrusu, doğrusu size derim ki içinde çekişme ruhu olan kişi benden değildir, ancak çekişmenin babası olan şeytandır; ve şeytan insanların yüreklerini birbirlerine karşı öfkeyle çekişmeleri için kışkırtır.

30 İşte insanların yüreklerini birbirlerine karşı öfkelenmeleri için kışkırtmak benim öğretim değildir; benim öğretim bunların bırakılmasıdır.

31 İşte doğrusu, doğrusu, size derim ki ben size öğretileri bildireceğim.

32 Ve bu benim öğretim olup, Baba'nın bana verdiği öğretimdir; ve ben Baba'ya tanıklık ederim, Baba da bana tanıklık eder ve Kutsal Ruh da Baba'ya ve bana tanıklık eder; ve ben, Baba'nın her yerde bütün insanlara, tövbe ederek bana inanmalarını emrettiğine tanıklık ederim.

33 Ve bana inanarak vaftiz olan kimse kurtulacaktır; ve Tanrı'nın Krallığı'nı miras alacak olanlar onlardır.

34 Ve bana inanmayıp vaftiz olmayan ise hüküm giyecektir.

35 Doğrusu, doğrusu size derim ki bu benim öğretimdir ve onun Baba'dan olduğuna tanıklık ederim; ve bana inanan, Baba'ya da inanır; ve Baba da ona benim hakkımda tanıklık eder, çünkü Baba onu ateş ve Kutsal Ruh'la ziyaret edecektir.

36 Ve Baba bu şekilde benim hakkımda tanıklık edecektir

ve Kutsal Ruh da ona Baba ve benim hakkımda tanıklık edecektir; çünkü Baba ve Ben ve Kutsal Ruh biriz.

37 Ve yine size derim ki tövbe edip küçük bir çocuk gibi olmalı ve benim adımla vaftiz olmalısınız, yoksa hiçbir şekilde bu şeyleri elde edemezsiniz.

38 Ve yine size derim ki tövbe edip benim adımla vaftiz olmalı ve küçük bir çocuk gibi olmalısınız, yoksa hiçbir şekilde Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamazsınız.

39 Doğrusu, doğrusu, size derim ki benim öğretim budur ve evini bunun üzerine kuran, benim kayamın üzerine kurmuş olur ve cehennemin kapıları onlara karşı zafer kazanamayacaktır.

40 Ve bundan daha fazlasını ya da daha eksikliğini bildiren ve onu benim öğretim diye kuran kişi kötüden gelir ve evini benim kayamın üzerine değil de kumlu bir temele kurmuştur; ve seller gelip rüzgarlar onlara vurduğunda, böylelerini karşılamak için cehennemin kapıları açık duracaktır.

41 Onun için bu halka gidin ve söylediğim sözleri yeryüzünün uçlarına bildirin.

12. BÖLÜM

İsa Onikiler'i çağırarak onlara yetki verir—Nefililer'e Dağdaki Vaaz'a benzer bir konuşma yapar—Gerçek mutluluktan söz eder—Öğretileri Musa yasasını aşar ve onlardan daha büyük bir

öncelik taşıır—İnsanlara, O'nun ve Babası'nın mükemmel olduğu gibi mükemmel olmaları emredilir—Matta 5 ile karşılaştırın. m.s. tahminen 34 yılı.

VE öyle oldu ki İsa bu sözleri Nefi'ye ve çağrılmış olanlara söylediğinde, (şimdi çağrılmış olanların ve vaftiz etmek için güç ve yetki almış olanların sayısı on ikiydi) ve işte, elini topluluğa doğru uzattı ve onlara şöyle diyerek seslendi: Aranızdan size hizmet etmek üzere ve hizmetkârınız olmaları için seçtiğim bu Onikiler'in sözlerine kulak verecek olursanız kutsanacaksınız; ve ben onlara sizi suyla vaftiz etmeleri için yetki verdim; ve siz suyla vaftiz olduktan sonra, işte, ben de sizi ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz edeceğim; bu yüzden, beni görüp tanıdıktan sonra bana inanıp vaftiz olursanız kutsanacaksınız!

2 Ve yine, beni gördüğünüze ve beni tanıdığınıza tanıklık edeceğiniz zaman sizin sözlerinize inanacak olanlar ise daha fazla kutsanacaklardır. Evet, sizin sözlerinize inanıp alçakgönüllülüğün derinliklerine inerek vaftiz olacak olanlara ne mutlu! Çünkü onlar ateşle ve Kutsal Ruh'la ziyaret edilecekler ve günahlarından bağışlanacaklardır.

3 Evet, ne mutlu ruhta fakir olup bana gelenlere, çünkü Göklerin Krallığı onlarıdır.

4 Ve yine, ne mutlu yas tutan herkese, çünkü onlar teselli edilecekler.

5 Ve ne mutlu yumuşak huylu olanlara, çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

6 Ve ne mutlu doğruluğa acıkıp susayan herkese, çünkü onlar Kutsal Ruh'la doyurulacaklar.

7 Ve ne mutlu merhametli olanlara, çünkü onlar merhamet bulacaklar.

8 Ve ne mutlu yüreği temiz olan herkese, çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

9 Ve ne mutlu barıştırmacı herkese, çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denilecek.

10 Ve ne mutlu benim adım uğruna zulüm gören herkese, çünkü Göklerin Krallığı onlarıdır.

11 Ve benim uğruma insanlar size sövüp zulmettikleri ve yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size!

12 Çünkü sizin sevinciniz büyük olacak ve son derece mutlu olacaksınız, çünkü cennetteki ödülünüz büyük olacaktır; çünkü sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler.

13 Doğrusu, doğrusu, size derim ki size yeryüzünün tuzu olmanızı emrediyorum; ama tuz tadını yitirirse, yeryüzü ne ile tuzlanacak? Bu tuz artık dışarı atılıp insanların ayakları altında ezilmekten başka hiçbir işe yaramaz.

14 Doğrusu, doğrusu, size derim ki size bu halkın ışığı olmanızı emrediyorum. Bir tepe üzerine kurulan şehir gizlenemez.

15 İşte, insanlar bir mum

yakıp onu tahlil ölçęğinin altına koyarlar mı? Hayır, tersine onu şamdana koyarlar ki, evdeki herkese ışık verir.

16 Bu yüzden ışığınız bu halkın önünde öyle parlasın ki, onlar da iyi işlerinizi görerek göklerde olan Babanızı yüceltsinler.

17 Benim yasayı ya da peygamberleri yıkmaya geldiğimi sanmayın. Ben yıkmaya değil, ancak tamamlamaya geldim;

18 Çünkü doğrusu size derim ki yasadan bir harf ya da bir nokta bile çıkarılmamıştır; ancak bütün yasa bende tamamlanmıştır.

19 Ve işte, size Babamın yasasını ve emirlerini bana inanasınız ve günahlarınızdan tövbe ederek kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruhla bana gelesiniz diye verdim. İşte, emirler önünüzde duruyor ve yasa da tamamlandı.

20 Onun için bana gelin ve kurtulun; çünkü doğrusu size derim ki size bu zamanda vermiş olduğum emirlerimi tutmazsanız, hiçbir şekilde Göklerin Krallığı'na giremeyeceksiniz.

21 Eskilerin söylediklerini duyduunuz ve önünüzde de yazılı duruyor ki: Öldürmeyeceksin! Ve öldüren herkes Tanrı yargısının tehlikesine uğrayacaktır.

22 Fakat size derim ki kardeşine kızan herkes O'nun yargısının tehlikesine uğrayacaktır. Ve kim kardeşine "Raka" derse, Meclis yargısının tehlikesine uğrayacaktır. Ve kim: "Sen aptalsın!" derse, cehennem ateşinin tehlikesiyle karşı karşıya gelecektir.

23 Bu yüzden, eğer bana geleceksen ya da bana gelmeyi istiyorsan ve kardeşinin sana karşı bir şeyi olduğunu hatırlarsan—

24 Kardeşinin yanına git ve önce kardeşinle barış, ondan sonra da tüm kalbinle bana gel ki Ben de seni kabul edeyim.

25 Düşmanınla yolda beraberken çabuk anlaş ki herhangi bir zamanda seni yakalamasın ve sen de hapse atılmayasın.

26 Doğrusu, doğrusu, sana derim ki son senineyi ödemedenden oradan asla çıkamazsın. Ve sen hapisteyken, bir senine bile ödeyebilir misin? Doğrusu, doğrusu, sana derim ki: Hayır!

27 İşte, eskiden yaşayanlar tarafından: "Zina etmeyeceksin!" diye yazılmıştır.

28 Fakat ben size derim ki bir kadına şehvetle bakan herkes, zaten yüreğinde zina etmiştir.

29 İşte size bir emir veriyorum ki bunlardan hiçbirinin yüreklerinize girmesine izin vermeyin;

30 Çünkü bu şeylerden uzak durup kendinizi inkâr etmeniz ve çarmıhınızı yüklenmeniz, cehenneme atılmanızdan daha iyidir.

31 "Kim karısını boşarsa ona boş kağıdı versin" diye yazılmıştır.

32 Doğrusu, doğrusu, size derim ki karısını zinadan başka bir nedenle boşayan her adam, onu zinaya itmiş olur; ve boşanmış bu kadınla evlenen de zina işlemiş olur.

33 Ve yine: "Yalan yere yemin etmeyeceksin, ama Rab'be ettiğin yeminleri tutacaksın" diye yazılıdır;

34 Fakat doğrusu, doğrusu, size derim ki hiçbir şekilde yemin etmeyin; ne gök üzerine yemin edin, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır;

35 Ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayaklarının basacağıdır;

36 Ne de başınızın üzerine, çünkü bir tek saç telini siyah ya da beyaz yapamazsın.

37 Ancak sözünüz: "Evet, evet; hayır hayır" olsun; çünkü bundan fazlası kötüdür.

38 Ve işte: "Göze göz ve diş diş" diye yazılmıştır.

39 Fakat size derim ki kötüye karşı direnmeyin; sağ yanağına kim vurursa, ona öteki yanağını da çevir.

40 Ve eğer birisi seni mahkemeye verip gömleğini almak isterse, ona abanı da bırak.

41 Ve kim seni bir mil gitmeye zorlarsa, onunla iki mil git.

42 Senden isteyene ver ve senden ödünç isteyeniyi geri çevirme.

43 Ve işte: "Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin" diye de yazılmıştır;

44 Fakat işte, ben size derim ki: Düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri kutsayın, sizden nefret edenlere iyilik yapın ve sizi hor görüp kullananlar ve size zulmedenler için dua edin;

45 Öyle ki Cennette olan Babanızın çocukları olasınız; çünkü O, güneşini kötülerin ve iyilerin üzerine doğdurur.

46 Bu yüzden yasa altında olan, eskiden kalan her şey bende tamamlandı.

47 Eski şeyler geçti ve her şey yenilendi.

48 Bu yüzden, sizin benim gibi

ya da Cennetteki Babanız gibi mükemmel olmanızı istiyorum.

13. BÖLÜM

İsa, Nefililer'e Rab'bin Duasını öğretir—Onlar cennette hazine biriktirmelidir—Onikiler'e, hizmette bulunurken maddi konuları düşünmemeleri emredilir—Matia 6 ile karşılaştırın. M.S. tahminen 34 yılı.

DOĞRUSU, doğrusu, size derim ki yoksullara sadaka vermenizi dilerim; ama sadakalarınızı insanlar tarafından görülmek için onların gözü önünde vermemeye dikkat edin, yoksa Cennetteki Babanız'dan hiçbir ödül alamazsınız.

2 Bu nedenle sadaka vereceğiniz zaman ikiyüzlülerin, insanların övgüsünü kazanabilmek için sinagoglarda ve sokaklarda yaptıkları gibi önünüzde borazan çaldırmayın. Doğrusu size derim ki onlar ödülleri aldılar.

3 Fakat sen sadaka verdiğin zaman, sol elin sağ elinin ne yaptığını bilmesin.

4 Öyle ki verdiğin sadaka gizli kalsın; ve gizlilikte gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.

5 Ve dua ettiğin zaman ikiyüzlüler gibi yapma; çünkü onlar insanlar tarafından görülmek için sinagoglarda ve sokak köşelerinde durup dua etmesini severler. Doğrusu size derim ki onlar ödülleri aldılar.

6 Fakat sen dua ettiğinde, kendi odana çekil ve kapını kapattıktan sonra gizlide olan Babana dua et; ve gizlide olanı

gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.

7 Fakat sen dua ettiğinde puta tapanlar gibi boş sözler tekrarlayıp durma; çünkü onlar çok konuşarak duyulacaklarını sanırlar.

8 Bu yüzden onlar gibi olmayın, çünkü Babanız nelere ihtiyacınız olduğunu siz O'ndan dilemeden önce bilir.

9 Onun için siz şöyle dua edin: Cennetteki Babamız, adın kutsansın.

10 Cennette olduğu gibi, dünyada da senin isteğin olsun.

11 Ve bize borçlu olanları bağışladığımız gibi, sen de bizim borçlarımızı bağışla.

12 Ve bizim ayartılmamıza izin verme, bizi kötüden kurtar.

13 Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir. Amin.

14 Çünkü, eğer siz insanların suçlarını bağışlarsanız, Cennetteki Babanız da sizi bağışlayacaktır.

15 Fakat siz insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.

16 Ayrıca oruç tuttuğunuz zaman, iki yüzlüler gibi surat asmayın; çünkü onlar insanlara oruçlu görünmek için suratlarını asarlar. Doğrusu size derim ki onlar ödülleri almışlardır.

17 Fakat sen oruç tuttuğun zaman başına yağ sürüp yüzünü yıka.

18 Öyle ki insanlara değil, gizlide olan Babana oruçlu görünsün; ve gizlide olanı gören Baban da seni açıkça ödüllendirecektir.

19 Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin, burada güve ve pas yiyip bozar; ve hırsızlar girip çalar.

20 Fakat kendinize cennette hazineler biriktirin; orada ne güve ne de pas onları yiyip bozar; ve hırsız girip çalamaz.

21 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.

22 Bedenin ışığı gözdür; bu yüzden, gözün sağlamsa, bütün bedenin ışıkla dolu olacaktır.

23 Ama gözün kötüyse, bütün bedenin karanlıkla dolu olacaktır. O halde, senin içindeki ışık karanlık ise, ne korkunçtur o karanlık!

24 Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez; çünkü ya birinden nefret edip diğerini sevecek ya da birine bağlanarak diğerini hor görecektir. Siz Tanrı'ya ve Mammon'a hizmet edemezsiniz.

25 Ve şimdi, öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra seçmiş olduğu Onikiler'e bakıp onlara şöyle dedi: Söylediğim bu sözleri hatırlayın. Çünkü işte, sizler benim bu halka hizmet etmek üzere seçtiğim kişilersiniz. Bu nedenle size diyorum: Hayatınız için ne yiyeceğiz ya da ne içeceğiz diye, bedeniniz için de ne giyeceğiz diye kaygılanmayın. Hayat yiyecekten ve beden giyecekten daha önemli değil mi?

26 Gökteki kuşlara bakın; çünkü onlar ne eker, ne biçer, ne de ambarlara biriktirirler; Cennetteki Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değilsiniz?

27 İçinizden hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın ekleyebilir?

28 Ve giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın; ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.

29 Ve yine size derim ki tüm görkemine rağmen Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinip kuşanmamıştı.

30 Bu yüzden, bugün var olup yarın fırına atılacak olan kır otunu böyle giydirip kuşatan Tanrı, imanınız az değilse, sizi de aynı şekilde giydirip kuşatacaktır.

31 Öyleyse, ne yiyeceğiz, ne içeceğiz ya da ne giyeceğiz diyerek kaygılanmayın.

32 Çünkü Cennetteki Babanız bütün bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir.

33 Fakat siz ilkönce Tanrı'nın Krallığı'nı ve O'nun doğruluğunu arayın ve bütün bu şeyler size verilecektir.

34 Dolayısıyla yarın için kaygılanmayın; çünkü yarınki gün kendisi için kaygılanacaktır. Her günün derdi kendine yeter.

14. BÖLÜM

*İsa şöyle emreder: Yargılamayın, Tanrı'dan isteyin, sahte peygamberlerden sakının—Baba'nın isteğini yerine getirenlere kurtuluşu vaad eder—Matta 7 ile karşılaştı-
rın. m.s. tahminen 34 yılı.*

VE şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra yine kala-

balığa döndü ve tekrar ağzını açıp onlara şöyle dedi: Doğrusu, doğrusu, size derim, yargılamayın ki yargılanmayasınız.

2 Çünkü hangi yargı ile yargı-larsanız onunla yargılanacaksınız; ve hangi ölçüyle ölçerseniz, aynı ölçüyle ölçüleceksiniz.

3 Ve sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği görmezlikten gelirsin?

4 Ya da nasıl olur da kardeşine: “Bırak, gözündeki çöpü çıkarayım” dersin? Ve işte, mertek kendi gözünde!

5 Seni ikiyüzlü, önce kendi gözündeki merteği çıkar; ve o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.

6 Kutsal olanı köpeklere vermeyin ve incilerinizi domuzların önüne atmayın, yoksa onları ayaklarının altında çiğnerler ve geri dönüp sizi parçalarlar.

7 Dileyin ve size verilecektir; arayın ve bulacaksınız; kapıyı çalın ve size açılacaktır.

8 Çünkü her dileyen alır ve arayan bulur; ve kapıyı çalana, kapı açılır.

9 Ya da içinizden hangi adam oğlu ekmek ister de, ona taş verir?

10 Ya da balık ister de, ona yılan verir?

11 O halde sizler kötü olduğunuz halde çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, Cennetteki Babanız kendisinden dileyenlere çok daha iyi şeyler vermez mi?

12 Bu nedenle insanların size nasıl davranmasını istiyorsanız,

siz de onlara öyle davranın; çünkü yasa ve peygamberler bunu söyler.

13 Dar kapıdan girin; çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir; ve oradan girenler çoktur.

14 Çünkü hayata götüren kapı dar ve yol incedir; ve onu bulanlar azdır.

15 Sahte peygamberlerden sakının; onlar size koyun postu içinde gelirler, ama içten yırtıcı kurtlardır.

16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. İnsanlar dikenlerden üzüm ya da deve dikenlerinden incir toplarlar mı?

17 Aynı şekilde her iyi ağaç iyi meyve verir; fakat çürük ağaç kötü meyve verir.

18 İyi ağaç kötü meyve veremez; çürük ağaç da iyi meyve vermez.

19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

20 Bu nedenle, onları meyvelerinden tanıyacaksınız.

21 Bana: “Rab, Rab!” diyen herkes Göklerin Krallığı’na girmeyecektir; ancak Cennetteki Babam’ın isteğini yerine getiren girecektir.

22 O gün birçokları bana: “Rab, Rab, biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Ve senin adınla cinleri kovmadık mı? Ve senin adınla birçok harika işler yapmadık mı?” diyecekler.

23 Ve o zaman, ben de onlara açıkça şöyle diyeceğim: Ben sizi hiç tanımadım; çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!

24 Onun için, bu sözlerimi duyup uygulayan kişiyi, ben

evini kaya üzerine kuran akıllı bir adama benzeteceğim.

25 Ve yağmur yağdı ve seller geldi; ve rüzgarlar esip o eve çarptılar; ve ev yıkılmadı, çünkü kaya üzerine kurulmuştu.

26 Ve bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran aptal bir adama benzer—

27 Ve yağmur yağdı ve seller geldi; ve rüzgarlar esip o eve çarptılar; ve ev yıkıldı ve onun yıkılışı büyük oldu.

15. BÖLÜM

İsa, Musa yasasının kendisinde tamamlandığını bildirir—Nefililer kendisinin Yeruşalem’de sözünü ettiği öteki koyunlardır—Yeruşalem’deki Rab’bin halkı kötülüklerinden dolayı İsrail’in dağılmış koyunlarını tanımazlar. M.S. tahminen 34 yılı.

VE şimdi, öyle oldu ki İsa bu sözlerini bitirdikten sonra gözlerini kalabalığın üzerine çevirerek onlara şöyle dedi: İşte, Babam’ın yanına çıkmadan önce size öğrettiklerimi duydunuz; bu yüzden, bu sözlerimi hatırlayıp onları uygulayanı ben son günde yukarı kaldıracam.

2 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri söylediğinde aralarında hayrete kapılarak Musa yasası ile ilgili düşüncelerini merak edenler olduğunu gördü; çünkü onlar eski şeylerin geçtiğini ve her şeyin yenilendiği sözlerini anlamamışlardı.

3 Ve İsa onlara şöyle dedi: Size

eski şeyler geçti ve her şey yenilendi, dediğime şaşmayın.

4 İşte, size derim ki Musa'ya verilen yasa artık tamamlanmıştır.

5 İşte yasayı veren benim ve halkım İsrail ile antlaşma yapan da benim; bu yüzden, yasa bende tamamlandı; çünkü ben yasayı tamamlamak için geldim; dolayısıyla yasa sona ermiştir.

6 İşte, ben peygamberlerin söylediklerini geçersiz kılmıyorum; çünkü bende tamamlanmamış olanların hepsi, doğrusu size derim ki, onların hepsi tamamlanacaktır.

7 Ve eski şeyler geçti dediğim için ileride olacaklarla ilgili söylenmiş olanları da ortadan kaldırmıyorum.

8 Çünkü işte, halkımla yapmış olduğum antlaşmanın hepsi tam olarak yerine gelmemiştir; fakat Musa'ya verilmiş olan yasa benimle sona ermiştir.

9 İşte yasa ve ışık benim. Bana bakıp sonuna kadar dayanırsanız, yaşayacaksınız; çünkü sonuna kadar dayanana, ben sonsuz yaşamı vereceğim.

10 İşte, size emirleri verdim; bu yüzden emirlerimi tutun. Ve yasa ve peygamberler budur; çünkü onlar gerçekten bana tanıklık ettiler.

11 Ve şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra, seçmiş olduğu Onikiler'e şöyle dedi:

12 Sizler benim öğrencilerimsiniz ve Yusuf Evi'nin bir kalıntısı olan bu halka bir ışıksınız.

13 Ve işte, burası sizin mirası-

nız olan ülkedir ve Baba onu size vermiştir.

14 Ve Baba hiçbir zaman bunu Yeruşalem'deki kardeşlerinize söylememi emretmedi.

15 Hiçbir zaman da Baba bana, ülkeden çıkardığı İsrail Evi'nin öteki oymaklarından kendilerine söz etmemi emretmedi.

16 Baba bana sadece şunu onlara söylememi emretti:

17 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var; onları da getirmeliyim; ve onlar benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.

18 Ve şimdi, onlar dik kafalılıklarından ve inançsızlıklarından dolayı sözlerimi anlamadılar; bu yüzden Baba bana bu konuda kendilerine başka bir şey söylemememi emretti.

19 Fakat doğrusu, size derim ki Baba bana şunu emretti, ben de size bildiriyorum: Siz onların kötülüklerinden dolayı aralarından ayrıldınız; bu yüzden sizi tanımamaları kendi kötülüklerinden dolaydır.

20 Ve doğrusu, size yine derim ki, Baba onların arasından diğer oymakları da ayırmıştır; ve onların diğer oymaklardan haberdar olmamaları kötülüklerinden dolaydır.

21 Ve doğrusu size derim ki, işte sizler: "Benim bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var; onları da getirmeliyim; ve onlar benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak!" dediklerimsiniz.

22 Ve onlar beni anlamadılar; çünkü bu sözünü ettiklerimin Yahudi olmayan uluslar oldu-

ğunu sandılar; çünkü Yahudi olmayan ulusların, onların vazolarıyla doğru inanca döndürüleceklerini anlamadılar.

23 Ve ben, onlar benim sesimi duyacaklar, dediğim zaman beni anlamadılar; ve Yahudi olmayan ulusların hiçbir zaman benim sesimi duymayacaklarını, yani Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan kendimi onlara göstermeyeceğimi anlamadılar.

24 Fakat işte, siz hem benim sesimi işittiniz hem de beni gördünüz; ve sizler benim koyunlarımsınız ve Baba'nın bana verdiklerinin arasında sayılısınız.

16. BÖLÜM

İsa, İsrail'in başka kayıp koyunlarını ziyaret edecektir—Son günlerde Sevindirici Haber, Yahudi olmayan uluslara ve daha sonra da İsrail Evi'ne gidecektir—Rab'bin halkı, O'nun Sion'u tekrar getireceğini kendi gözleriyle görecektir. m.s. tahminen 34 yılı.

VE doğrusu, doğrusu size derim ki bu ülkeden olmayan ve hizmet etmek üzere bulunduğum Yeruşalem ülkesinden ve o ülkenin çevresindeki hiçbir bölgeden olmayan başka koyunlarım daha var.

2 Çünkü bu dediklerim henüz benim sözümü işitmediler ve onlara kendimi hiç göstermedim.

3 Fakat ben, Baba'dan onlara gitmek için emir aldım ve böylece onlar benim sesimi duyacaklar ve koyunlarımın arasında

sayılacaklar; öyle ki tek bir sürü ve tek bir çoban olacak; bu yüzden kendimi onlara göstermeye gidiyorum.

4 Ve ben gittikten sonra bu sözleri yazmanızı emrediyorum; eğer öyle olur da hizmetim sırasında beni görmüş ve benimle birlikte bulunmuş olan Yeruşalem'deki halkım, sizin hakkınızda ve kendilerinin bilmediği diğer kayıp oymaklar hakkında Kutsal Ruh'un aracılığıyla bilgi almak için Baba'ya benim adımla sormazlarsa, sizin yazacağınız bu sözler saklanıp bir gün Yahudi olmayan uluslara gösterilecek, öyle ki inançsızlıkları yüzünden yeryüzünde dağıtılacak olan soylarının kalıntısı, Yahudi olmayan bütün ulusların sayesinde bir araya toplanabilsin veya Kurtarıcıları olan beni tanımaları sağlanabilsin.

5 Ve o zaman ben onları yeryüzünün dört bir tarafından bir araya toplayacağım ve o zaman Baba'nın bütün İsrail Evi halkı ile yapmış olduğu antlaşmayı yerine getireceğim.

6 Ve ne mutlu Yahudi olmayan uluslara, çünkü onlar bana, ben ve Baba hakkında kendilerine tanıklık eden Kutsal Ruh'la ve O'nun aracılığıyla inanıyorlar.

7 İşte onların bana olan inançlarından ve sizlerin inançsızlığından dolayı, Baba şöyle diyor: Ey İsrail Evi, bu şeylerin tamamının Yahudi olmayan uluslara bildirilmesi için gerçek son günlerde onlara gelecektir.

8 Fakat Yahudi olmayan ulusların arasındaki inananların yay haline, diyor Baba—çünkü

bu ülkeye gelip İsrail Evi'nden olan halkımı dağıtmalarına rağmen; ve İsrail Evi'nden olan halkım aralarından atılıp onların ayakları altında çiğnenmesine rağmen;

9 Ve Baba'nın Yahudi olmayan uluslara merhametinden ve ayrıca Baba'nın İsrail Evi'nden olan halkımın üzerindeki yarğularından dolayı, doğrusu, doğrusu size derim ki bütün bunlardan sonra ve ben, İsrail Evi'nden olan halkımın vurulmasına ve acılar çekmesine ve öldürülmesine ve aralarından atılmalarına ve onlar tarafından nefret edilmelerine ve onların arasında bir ıslık sesi ve bir masal konusu olmalarına neden olduktan sonra—

10 Ve Baba size şöyle söylememi emrediyor: Yahudi olmayan uluslar o gün benim Sevindirici Haber'ime karşı günah işleyip Sevindirici Haber'immin tamamını reddedecek olurlarsa ve yüreklerinin gururuyla kendilerini bütün öbür ulusların ve dünyadaki bütün insanların üzerinde yüceltecek olurlarsa ve her çeşit yalancılık, dolandırıcılık ve şeytanlıkla ve iki yüzlülüğün her türlüyle, cinayetler ve rahiplik kurnazlığı ve cinsel ahlaksızlıklar ve gizli iğrençliklerle dolacak olurlarsa; ve bütün bu şeyleri yaparak, Sevindirici Haber'immin tamamını reddedecek olurlarsa, Sevindirici Haber'immin tamamını onların arasından getireceğim, diyor Baba.

11 Ve ey İsrail Evi, o zaman Ben, halkımla yapmış olduğum antlaşmayı hatırlayacağım ve

Sevindirici Haber'imni onlara getireceğim.

12 Ve ey İsrail Evi, Yahudi olmayan ulusların senin üzerinde hiçbir gücü olmayacağını sana göstereceğim; ancak ey İsrail Evi, seninle yaptığım antlaşmayı hatırlayacağım ve sende benim Sevindirici Haber'immin tam bilgisine kavuşacaksınız.

13 Fakat ey İsrail Evi, eğer Yahudi olmayan uluslar tövbe eder ve bana dönerlerse, diyor Baba, işte onlar halkımın arasında sayılacaklar.

14 Ve Ben, İsrail Evi'nden olan halkımın onların arasından geçmesine ve onları ayakları altında çiğnemelerine izin vermeyeceğim, diyor Baba.

15 Fakat ey İsrail Evi, eğer onlar bana dönüp sesime kulak vermezlerse, onlara izin vereceğim, evet, halkımın onların arasından geçmesine ve onları ayakları altında çiğnemelerine izin vereceğim; ve onlar tadını kaybedip atılan ve halkımın ayakları altında çiğnenmekten başka bir işe yaramayan tuz gibi olacaklar, ey İsrail Evi.

16 Doğrusu, doğrusu size derim ki Baba bu ülkeyi bu halka mirasları olarak vermeme emretti.

17 Ve o zaman İşıya peygamberin söylediği sözler yerine gelecektir:

18 Bekçilerin, seslerini yükselterek hep bir ağızdan şarkılar söyleyecekler; çünkü Rab'bin, Sion'u geri getireceğini kendi gözleriyle görecekler.

19 Ey Yeruşalem harabeleri

sevinçle coşun, hep bir ağızdan şarkılar söyleyin; çünkü Rab, halkını teselli etti, Yeruşalem’i fidye ile kurtardı.

20 Rab, bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın her ucu Tanrı’nın kurtarışını görecek.

17. BÖLÜM

İsa, sözlerini düşünüp anlamaları için halkı dua etmeye çağırır— Onların hastalarını iyileştirir— Yazılması mümkün olmayan bir dille halk için dua eder— Melekler onların çocuklarına hizmet ederler ve onların etrafı ateşle kuşatılır. m.s. tahminen 34 yılı.

İŞTE, şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra tekrar topluluğa doğru bakıp onlara: “İşte, benim vaktim yaklaştı!” dedi.

2 Ben sizin güçsüz olduğunuzu ve Babamın şu an size söylememi emrettiği bütün sözleri anlayamadığınızı görüyorum.

3 Bu yüzden, evlerinize dönerek size söylediğim sözleri iyice düşünün ve Baba’dan benim adımla anlama gücü isteyin ki zihinlerinizi yarına hazırlayabilirsiniz ve ben size yine geleceğim.

4 Ama şimdi, Baba’nın yanına gidiyorum ve ayrıca kendimi İsrail’in kayıp oymaklarına göstereceğim; çünkü onlar Baba’nın gözünde kayıp değildirler, çünkü O onları nereye götürdüğünü bilir.

5 Ve öyle oldu ki İsa böyle konuştuğundan sonra, gözleriyle

topluluğu baştan aşağı süzdü ve onların gözyaşları içinde olduklarını ve sanki kendileriyle biraz daha kalmasını istiyorlarmış gibi gözlerini kırpmadan O’na baktıklarını gördü.

6 Ve onlara şöyle dedi: İşte, size karşı yüreğim merhametle dolu.

7 Aranızda hasta biri var mı? Onları buraya getirin. Kötürüm veya kör veya topal veya sakat veya cüzamlı veya eli ayağı kurumuş veya sağır veya herhangi bir derdi olan birisi var mı? Onları buraya getirin ve ben onları iyileştireceğim, çünkü size acıyorum; yüreğim merhametle dolu.

8 Çünkü anlıyorum ki, Yeruşalem’deki kardeşlerinize yapmış olduklarımı size de göstermemi istiyorsunuz; çünkü sizi iyileştirebilmem için yeterli inancınızın olduğunu görüyorum.

9 Ve öyle oldu ki böyle konuştuğundan sonra, bütün topluluk, hastaları ve dertlileri ve kötürümleri ve kör olanları ve sağır-ları ve bütün sıkıntıda olanları ile birlikte ilerledi; ve O, kendisine getirilen herkesi iyileştirdi.

10 Ve onların hepsi, hem iyileşenler hem de sağlam olanlar, O’nun ayaklarına kapanarak O’na secde ettiler; ve kalabalığa rağmen O’na yaklaşabilenler onun ayaklarını öptüler; öyle ki gözyaşlarıyla onun ayaklarını yıkadılar.

11 Ve öyle oldu ki O, küçük çocukların getirilmesini emretti.

12 Bunun üzerine onlar küçük çocuklarını getirip O’nun etrafında yere oturtular ve İsa da

onların ortasında durdu; ve topluluk, bütün çocuklar O'na götürülünceye kadar yol açtı.

13 Ve öyle oldu ki onların hepsi getirildikten sonra, ve İsa onların ortasında duruyordu, topluluğa yere diz çökmelerini buyurdu.

14 Ve öyle oldu ki hepsi yere diz çöktüklerinde, İsa içinden inleyerek şöyle dedi: Baba, İsrail Evi'nden olan halkın işlediği kötülükler yüzünden çok rahatsızım.

15 Ve bu sözleri söyleyince kendisi de yere diz çöktü; ve işte Baba'ya dua etti ve dua ettiği şeyler yazılamaz; ve kalabalıktan O'nu duyanlar buna tanıklık etti.

16 Ve onlar şöyle tanıklık ettiler: İsa'nın Baba'yla konuşurken gördüğümüz ve duyduğumuz şeyler kadar büyük ve olağanüstü şeyleri daha önce ne göz görmüştür ne de kulak duymuştur.

17 Ve İsa'nın söylediğini gördüğümüz ve duyduğumuz şeyler kadar büyük ve olağanüstü şeyleri hiçbir dil söyleyemez, hiçbir insan yazamaz ve hiçbir insanın yüreği kavrayamaz; ve O'nun Baba'ya bizim için dua ettiğini duyduğumuz zaman ruhlarımızı dolduran sevinci hiç kimse anlayamaz.

18 Ve öyle oldu ki İsa, Baba'ya dua etmeyi bitirdiği zaman ayağa kalktı; ancak kalabalığın sevinci o kadar büyüktü ki onlar yere serilmişti.

19 Ve öyle oldu ki İsa onlara seslenip ayağa kalkmalarını buyurdu.

20 Ve onlar yerden kalktılar ve İsa onlara şöyle dedi: İnanıcınızdan dolayı sizlere ne mutlu! Ve şimdi işte, benim sevincim tamdır.

21 Ve bu sözleri söyledikten sonra ağladı ve kalabalık buna tanık oldu; ve onların küçük çocuklarını birer birer aldı, onları kutsadı ve Baba'ya onlar için dua etti.

22 Ve bunu yaptıktan sonra yine ağladı.

23 Ve topluluğa seslenerek onlara: "Küçük çocuklarınıza bakın" dedi.

24 Ve onlar çocuklarını görmek için baktıkları sırada gözlerini göğe doğru çevirdiler ve göklerin açıldığını ve meleklerin gökten sanki bir ateşin ortasında daymış gibi indiklerini gördüler; ve melekler inip bu küçük çocukların etrafında toplandılar ve küçük çocukların etrafı ateşle çevrildi; ve melekler onlara hizmet ettiler.

25 Ve topluluk bunu görüp duydu ve tanıklık etti; ve onlar tanıklıklarının doğru olduğunu biliyorlar; çünkü herkes bunları kendileri için görüp duydu; ve onların sayısı yaklaşık iki bin beş yüz candı; ve onlar erkek, kadın ve çocuklardan oluşuyordu.

18. BÖLÜM

İsa, Nefililer'in arasında Rab'bin Sofrasını başlatır—Her zaman onun adıyla dua etmelerini emreder—Layık olmadığı halde onun etinden yiyip kanından içenler

hüküm giyeceklerdir—Öğrencilere Kutsal Ruh'u verme yetkisi verilir. m.s. tahminen 34 yılı.

VE öyle oldu ki İsa öğrencilerine kendisine biraz ekmek ve şarap getirmelerini emretti.

2 Ve onlar ekmek ve şarap almaya gittiklerinde, topluluğa yere oturmalarını buyurdu.

3 Ve öğrenciler ekmek ve şarapla geldiklerinde ekmeği aldı, onu bölüp kutsadı; ve yemelerini emrederek öğrencilere verdi.

4 Ve onlar yiyip doyduktan sonra topluluğa da vermelerini emretti.

5 Ve topluluk yiyip doyduktan sonra, İsa öğrencilerine şöyle dedi: İşte aranızdan birisi atanacak ve ben ona ekmeği bölüp kutsaması ve benim adıma inanıp benim adımla vaftiz olacak olan Kilisemin halkına vermesi için yetki vereceğim.

6 Ve bu ekmeği bölüp kutsadığım ve onu size verdiğim gibi, siz de bunu her zaman aynen benim yaptığım gibi yapmaya dikkat edeceksiniz.

7 Ve bunu, size gösterdiğim bedenimi hatırlamak için yapacaksınız. Ve bu, Baba'ya beni her zaman hatırladığının bir tanıklığı olacaktır. Ve eğer beni her zaman hatırlarsanız, benim Ruhum da sizlerle birlikte olacaktır.

8 Ve öyle oldu ki bu sözleri söyledikten sonra öğrencilerine kâseden şarap alıp içmelerini, sonra da içsinler diye topluluğa da vermelerini emretti.

9 Ve öyle oldu ki onlar da öyle

yaptılar ve şaraptan içerek doydular; ve topluluğa verdiler, onlar da içip doydular.

10 Ve öğrenciler bunu yaptıktan sonra İsa onlara şöyle dedi: Bunu yaptığınız için size ne mutlu! Çünkü bu, benim emirlerimin yerine getirilmesi demektir ve size verdiğim emirlerimi tutmaya istekli olduğunuzun Baba'ya tanıklığıdır.

11 Ve siz tövbe edip benim adımla vaftiz olanlara her zaman böyle yapacaksınız; ve bunu sizin için döktüğüm kanımı hatırlamak amacıyla yapacaksınız; böylelikle Baba'ya beni her zaman hatırladığınıza dair tanıklık edeceksiniz. Ve eğer beni her zaman hatırlarsanız, benim Ruhum da sizinle birlikte olacaktır.

12 Ve bunları yapmanız için size emir veriyorum. Ve eğer her zaman bunları yaparsanız size ne mutlu! Çünkü siz benim kayam üzerine kurulusunuz.

13 Fakat aranızda kim bunlardan daha fazlasını ya da eksiklerini yaparsa, onlar benim kayamın üzerine kurulmuş olamaz; ancak kumdan bir temel üzerine kurulmuş olur; ve yağmur yağıp seller geldiğinde ve rüzgarlar esip onlara vurduğunda, onlar yıkılacak ve cehennem kapıları onları karşılamak üzere açık bir şekilde hazır bekleyecektir.

14 Bu yüzden, eğer Baba'nın size vermeme emrettiği emirlerimi yerine getirecek olursanız, size ne mutlu!

15 Doğrusu, doğrusu size derim ki uyanık durup sürekli dua

etmelisiniz ki şeytan sizi ayartıp tutsak olarak alıp götürmesin.

16 Ve ben nasıl sizin aranızda dua ettiysem, siz de tövbe edip benim adımla vaftiz olan halkımın arasında, Kilisem'de öyle dua edeceksiniz. İşte ışık benim; ben size örnek oldum.

17 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri öğrencilerine söyledikten sonra, yine kalabalığa dönüp onlara şöyle dedi:

18 İşte doğrusu, doğrusu size derim ki uyanık durup sürekli dua etmelisiniz ki ayartılmayasınız; çünkü şeytan sizi buğday gibi elekten geçirmek için istiyor.

19 Bu yüzden, Baba'ya benim adımla sürekli dua etmelisiniz.

20 Ve alacağınıza inanarak, benim adımla Baba'dan doğru ne isterseniz isteyin, işte size verilecektir.

21 Ailelerinizin arasında Baba'ya her zaman benim adımla dua edin ki eşleriniz ve çocuklarınız kutsansın.

22 Ve işte, sık sık bir araya toplanacaksınız; ve bir araya toplandığınızda hiç kimsenin aranızda gelmesini yasaklamayacaksınız; onların aranızda gelmesine izin vereceksiniz, yasaklamayacaksınız.

23 Fakat onlar için dua edeceksiniz ve onları kovmayacaksınız; ve eğer öyle olur da size sık sık gelirlerse, onlar için Baba'ya benim adımla dua edeceksiniz.

24 Bu yüzden ışığınızı havaya kaldırın ki dünyayı aydınlatsın. İşte, sizin havaya kaldıracağınız ışık benim—öyle ki benim yap-

tığım işleri gördünüz. İşte siz, Baba'ya dua ettiğimi gördünüz ve hepiniz tanık oldunuz.

25 Ve size hiçbirinizin uzaklaşmamasını, ancak bana gelerek dokunup görmenizi emrettiğimi biliyorsunuz; siz de dünyaya aynısını yapacaksınız; ve kim bu emri dinlemezse, kendisini günaha teşvik etmiş olur.

26 Ve şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söylediğinde, gözlerini yeniden seçmiş olduğu öğrencilerine çevirerek onlara şöyle dedi:

27 İşte doğrusu, doğrusu size derim ki size bir emir daha veriyorum ve ondan sonra da Babama gidip bana vermiş olduğu diğer emirleri yerine getirmeliyim.

28 Ve şimdi işte, size vereceğim emir şudur: Benim etimi ve kanımı kutsadığınız zaman, layık olmayan hiç kimsenin bile bile benim etimden ve kanımdan yiyip içmesine izin vermeyeceksiniz.

29 Çünkü layık olmadan kim benim etimden yer ve kanımdan içerse, ruhuna yargı yiyip içmiş olur; bu yüzden, eğer bir kimsenin benim etimden yiyip kanımdan içmeye layık olmadığını bilerseniz, ona bunu yasaklayacaksınız.

30 Yine de onu aranızdan kovmayacaksınız; tersine ona hizmet edeceksiniz ve kendisi için Baba'ya benim adımla dua edeceksiniz; ve öyle olur da tövbe eder ve benim adımla vaftiz olursa, o zaman onu kabul edip kendisine benim etimden ve kanımdan vereceksiniz.

31 Ama, eğer o tövbe etmezse, halkımı yok etmemesi için halkımın arasında sayılmayacaktır; çünkü işte ben koyunlarımı bilirim ve onlar sayılıdır.

32 Yine de onları sinagoglarınızdan ya da ibadet yerlerinizden kovmayacaksınız; çünkü böylelerine hizmet etmeye devam edeceksiniz; çünkü bakarsınız geri gelip tövbe ederler ve yüreklerinin tüm içtenliğiyle bana gelirler, ben de onları iyileştiririm; ve siz onları kurtuluşu getirmeye aracı olursunuz.

33 Bunun için size emir olarak verdiğim bu sözlere uyun ki suçlu bulunmayasınız; çünkü Baba'nın suçlu bulduğu kimse'nin vay haline!

34 Ve size bu emirleri aranızda çıkmış olan anlaşmazlıklardan dolayı veriyorum. Ve eğer aranızda hiçbir anlaşmazlık çıkmazsa, size ne mutlu!

35 Ve şimdi ben, Baba'ya gidiyorum; çünkü sizin iyiliğiniz için Baba'ya gitmem gerekiyor.

36 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri bitirdiği zaman, seçmiş olduğu öğrencilere birer birer eliyle dokundu; ta ki hepsine dokununcaya kadar; ve onlara dokunurken onlara konuştu.

37 Ve topluluk onun söylediği sözleri duymadı; bu yüzden tanıklık edemediler; ama öğrenciler, O'nun kendilerine Kutsal Ruh'u vermek için yetki verdiğine tanıklık ettiler. Ve ben size daha sonra bu tanıklığın doğru olduğunu göstereceğim.

38 Ve öyle oldu ki İsa onların hepsine dokunduktan sonra, bir bulut geldi ve kalabalığın üzeri-

ne gölgesi düştü; öyle ki onlar İsa'yı göremediler.

39 Ve bulut onların üzerindedeyken, İsa aralarından ayrılıp göğe çıktı. Ve öğrenciler O'nun yeniden göğe çıktığını görüp tanıklık ettiler.

19. BÖLÜM

On iki öğrenci halka hizmet eder ve Kutsal Ruh için dua ederler— Öğrenciler vaftiz olarak Kutsal Ruh'u ve meleklerin hizmetini alırlar—İsa yazılamayacak sözler söyleyerek dua eder—Bu Nefililer'in çok büyük inancı olduğunu söyler. m.s. tahminen 34 yılı.

VE şimdi öyle oldu ki İsa göğe yükseldikten sonra topluluk dağılıp, her erkek karısını ve çocuklarını alarak kendi evine döndü.

2 Ve henüz hava kararmadan, her tarafta, halkın arasında, topluluğun İsa'yı gördüğüne, onlara hizmet ettiğine ve ertesi gün kendisini tekrar topluluğa göstereceğine dair bir haber hemen yayıldı.

3 Evet ve İsa ile ilgili haber hatta bütün gece etrafa yayıldı ve haber o kadar çabuk yayıldı ki çok sayıda, evet, çok büyük bir kalabalık, ertesi gün İsa'nın kendisini topluluğa göstereceği yerde olabilmek için bütün gece çok çalıştılar.

4 Ve öyle oldu ki ertesi gün kalabalık bir araya geldiği zaman, işte, Nefi ile ölümden diriltmiş olduğu adı Timoteyus olan kardeşi ve ayrıca onun Yunus adlı oğlu ve ayrıca Matoni

ve kardeşi Matoniha ve Kumen ve Kumenonhi ve Yeremya ve Şemnon ve Yunus ve Tsedekiya ve İşaya—şimdi bunlar İsa'nın seçmiş olduğu öğrencilerin adıydı—ve öyle oldu ki onlar ilerleyip topluluğun ortasında durdular.

5 Ve işte, topluluk çok büyük olduğundan onları on iki bölüme ayırmak zorunda kaldılar.

6 Ve Onikiler topluluğa öğretiler; ve işte, onları yere diz çöktürerek Baba'ya İsa'nın adıyla dua etmelerini sağladılar.

7 Ve öğrenciler de Baba'ya İsa'nın adıyla dua ettiler. Ve öyle oldu ki ayağa kalkıp halka hizmet ettiler.

8 İsa'nın söylemiş olduğu aynı sözleri—İsa'nın söylediği sözlerden hiçbirini değiştirmeden—öğrettikten sonra, işte, onlar tekrar diz çöktüler ve Baba'ya İsa'nın adıyla dua ettiler.

9 Ve onlar en çok istedikleri şey için dua ettiler; ve Kutsal Ruh'un kendilerine verilmesini istediler.

10 Ve onlar bu şekilde dua ettikten sonra suyun kenarına indiler ve topluluk onları izledi.

11 Ve öyle oldu ki Nefi suya inerek vaftiz oldu.

12 Ve sudan çıktıktan sonra vaftiz etmeye başladı. Ve İsa'nın seçmiş olduğu herkesi vaftiz etti.

13 Ve öyle oldu ki onların hepsi vaftiz olup sudan çıktıktan sonra, Kutsal Ruh üzerlerine düştü ve onlar Kutsal Ruh ve ateşle doldular.

14 Ve işte, onlar sanki ateşle sarıldılar ve bu ateş gökten indi

ve topluluk bunu görerek tanıklık etti; ve melekler gökten inerek onlara hizmet ettiler.

15 Ve öyle oldu ki melekler öğrencilere hizmet ederken, işte, İsa geldi ve ortalarında durarak onlara hizmet etti.

16 Ve öyle oldu ki topluluğa seslenerek tekrar yere diz çökmelerini buyurdu ve aynı zamanda öğrencilerine de yere diz çökmelerini buyurdu.

17 Ve öyle oldu ki onların hepsi yere diz çöktüklerinde, öğrencilerine dua etmelerini buyurdu.

18 Ve işte, onlar dua etmeye başladılar; ve İsa'yı Rableri ve Tanrıları diye çağırarak O'na dua ettiler.

19 Ve öyle oldu ki İsa onların arasından ayrılarak biraz uzağa gitti ve yere kapanarak şöyle dedi:

20 Baba, Kutsal Ruh'u bu seçtiğim kimselere verdiğin için sana şükürler olsun; ve bana olan inançlarımdan dolayı, ben onları dünyadan seçtim.

21 Baba, onların sözlerine inanacak herkese Kutsal Ruh'u vermen için sana dua ediyorum.

22 Baba, onlar bana inandıkları için sen onlara Kutsal Ruh'u verdin; ve bana inandıklarını görüyorsun, çünkü onları işitiyorsun ki bana dua ediyorlar; ve onlarla beraber olduğum için bana dua ediyorlar.

23 Ve şimdi Baba, sana onlar için dua ediyorum, ayrıca onların sözlerine inanacak olan herkes için dua ediyorum ki, bana inansınlar ve Baba, senin bende olduğun gibi, ben de onlarda olayım ki hepimiz bir olalım.

24 Ve öyle oldu ki İsa bu şekilde Baba'ya dua ettikten sonra öğrencilerinin yanına geldi; ve işte, onlar aralıksız O'na dua etmeye devam ediyorlardı; ve çok fazla söz söylemiyorlardı; çünkü nasıl dua edecekleri kendilerine verilmişti ve içleri istekle doluydu.

25 Ve öyle oldu ki İsa, kendisine dua ederlerken onları kutsadı ve yüzü onlara gülümsedi ve yüzünün ışığı üzerlerinde parladı; ve işte onlar da İsa'nın yüzü ve giysileri gibi bembeyazdılar; ve işte onların beyazlığı bütün beyazlıkları aşıyordu, evet, hatta yeryüzündeki hiçbir şey onların beyazlığı kadar beyaz olamazdı.

26 Ve İsa onlara : “Dua etmeye devam edin” dedi; onlar yine de dua etmeyi bırakmadılar.

27 Ve O, onların yanından tekrar dönerek biraz uzaklaştı ve yere kapandı; ve Baba'ya şöyle diyerek yine dua etti:

28 Baba, inançlarından dolayı seçtiğim kimseleri pakladığın için sana şükrederim ve onlar için ve aynı zamanda onların sözlerine inanacak olanlar için dua ediyorum ki iman edenler onların sözlerine inanarak, onların bende paklandığı gibi aynı şekilde bende paklansınlar.

29 Baba, sana dünya için değil, inançlarından dolayı dünyadan bana vermiş oldukların için dua ediyorum ki onlar bende paklansınlar; öyle ki Baba, senin bende olduğun gibi, ben de onlarda olayım ki hepimiz bir olalım ve ben onlarda yüceleyim.

30 Ve İsa, bu sözleri söyledik-

ten sonra tekrar öğrencilerin yanına geldi; ve işte onlar sadık bir şekilde sürekli olarak O'na dua ediyorlardı; ve onlara yine gülümsedi; ve işte, onlar da tıpkı İsa gibi bembeyazdılar.

31 Ve öyle oldu ki O tekrar biraz uzaklaştı ve Baba'ya dua etti.

32 Ve onun dua ederken söylediği sözleri dil konuşamaz ve onun dua ederken söylediği sözleri kimse yazamaz.

33 Ve kalabalık duyup tanıklık etti; ve yürekleri açıldı ve onun dua ederken söylediği sözleri yüreklerinde anladılar.

34 Fakat onun duasının sözleri o kadar büyük ve harikulâdeydi ki onları insan ne yazabilir ne de söyleyebilir.

35 Ve öyle oldu ki İsa dua etmeyi bitirdikten sonra tekrar öğrencilerin yanına geldi ve onlara şöyle dedi: Ben bu kadar büyük inancı Yahudilerin arasında hiç görmedim; bu nedenle, onların inançsızlıklarından dolayı onlara bu kadar büyük mucizeler gösteremedim.

36 Doğrusu, size derim ki onların arasında sizin gördüğünüz kadar böyle büyük şeyler gören kimse olmadı; onlar sizin duyduğunuz kadar büyük sözleri de duymadılar.

20. BÖLÜM

İsa mucizevi bir şekilde ekmek ve şarap sağlar ve Rab'bin Sofrasını kurar—Yakup'un soyundan geri kalanlar Tanrıları Rab'bin bilgisine erişecekler ve Amerika kıtasını

miras alacaklardır—İsa, Musa gibi bir peygamberdir ve Nefililer peygamberlerin çocuklarıdır—Rab'bin halkından diğerleri Yerusalemlerinde toplanacaktır. m.s. tahminen 34 yılı.

VE öyle oldu ki İsa topluluğa ve öğrencilerine dua etmeyi bırakmalarını emretti. Ve yüreklerinden dua etmeyi bırakmalarını emretti.

2 Ve kalkıp ayakta durmalarını buyurdu. Ve onlar kalkıp ayakta durdular.

3 Ve öyle oldu ki yine ekmek bölüp onu kutsadı ve öğrencilerine yemeleri için verdi.

4 Ve onlar yedikten sonra ekmek bölüp topluluğa dağıtmalarını emretti.

5 Ve ekmeği topluluğa vermelerinden sonra, onlara içmeleri için şarap verdi ve ondan topluluğa da vermelerini emretti.

6 Şimdi ne öğrenciler ne de toplananlar yanlarında hiç ekmek ya da şarap getirmemişlerdi.

7 Fakat, gerçekten, onlara yemek için ekmek ve ayrıca içmek için şarap verdi.

8 Ve onlara şöyle dedi: Bu ekmekten yiyen, benim vücudumdan kendi ruhuna yemiş olur; ve bu şaraptan içen, benim kanımdan kendi ruhuna içmiş olur; ve onun ruhu hiçbir zaman ne acıkır, ne de susar; fakat doymuş olur.

9 Şimdi bütün topluluk yiyip içtikten sonra, işte Ruh ile doldular; ve onlar hep bir ağızdan haykırarak hem görüp hem

de işitmiş oldukları İsa'yı yücelttiler.

10 Ve öyle oldu ki onların hepsi İsa'yı yüceltiklerinde, O onlara şöyle dedi: İşte şimdi, İsrail Evi'nin bir kalıntısı olan bu halkla ilgili olarak Baba'nın bana vermiş olduğu emri tamamlamış oldum.

11 Hatırlayın, sizinle konuşurken demiştim ki İşıya'nın sözlerinin yerine geleceği zaman—işte onlar yazılı, önünüzde duruyor; bu yüzden onları araştırın—

12 Ve doğrusu, doğrusu size derim ki İşıya'nın sözleri yerine geleceği zaman, o zaman Baba'nın halkıyla yaptığı antlaşma da yerine gelmiş olacaktır, ey İsrail Evi.

13 Ve o zaman yeryüzünün her tarafına dağıtılacak olanlardan geriye kalanlar, doğudan ve batıdan, güneyden ve kuzeyden toplanacaklar; ve kendilerini fideyle kurtaran Tanrıları Rab'bin bilgisine getirileceklerdir.

14 Ve Baba bana bu ülkeyi miras olarak size vermemi emretti.

15 Ve size derim ki eğer Yahudi olmayan uluslar, halkımı dağıttıktan sonra alacakları nimetlerin ardından tövbe etmezlerse—

16 O zaman Yakup Evi'nden geriye kalmış olan sizler onların arasında ilerleyeceksiniz; ve sayıca çok kalabalık olacak olan onların ortasında olacaksınız; ve onların arasında orman hayvanlarının arasındaki bir aslan gibi ve koyun sürülerinin arasındaki genç bir aslan gibi olacaksınız; o aslan ki, eğer

geçerse çığner ve parçalar; ve kurtaran olmaz.

17 Senin elin rakiplerinin üzerine kaldırılacak ve bütün düşmanların kesilip atılacak.

18 Ve ben halkımı harman yerine demetlerini toplayan bir adam gibi toplayacağım.

19 Çünkü Baba'nın antlaşma yaptığı halkımı, evet, ben senin boynuzunu demir yapacağım ve senin toynaklarını tunç yapacağım. Ve sen çok halklar ezeceksin; ve onların kazancını Rab'be ve onların mallarını bütün yeryüzünün Rabbi'ne adayacağım. Ve işte, bunu yapacak olan benim.

20 Ve öyle olacak ki, diyor Baba, benim adaletimin kılıcı o günde onların üzerinde asılı duracak ve eğer tövbe etmezlerse, onların üzerine düşecek, diyor Baba, evet, hatta bütün Yahudi olmayan ulusların üzerine düşecek.

21 Ve öyle olacak ki ey İsrail Evi, Ben halkımı yerleştireceğim.

22 Ve İşte, atanız Yakup ile yapmış olduğum antlaşmayı yerine getirmek için, bu halkı bu ülkeye yerleştireceğim; ve burası bir Yeni Yeruşalem olacak. Ve cennetin güçleri bu halkın arasında olacak; evet, Ben de sizin aranızda olacağım.

23 İşte Ben, Musa'nın sözünü ettiği ve şöyle dediği kişiyim: Tanrınız Rab sizin için kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak, onun size söyleyeceği her sözü dinleyeceksiniz. Ve öyle olacak ki o peygamberi dinlemek isteme-

yen her can halkın arasından kovulacaktır.

24 Doğrusu, size derim ki, evet, ve Samuel ve ondan sonra gelip konuşmuş olan peygamberlerin hepsi benim hakkımda tanıklık etmişlerdir.

25 Ve işte, sizler o peygamberlerin çocuklarısınız; ve sizler İsrail Evi'ndensiniz; ve sizler Baba'nın atalarınızla, İbrahim'e şu sözleri söyleyerek yapmış olduğu antlaşmadansınız: Ve senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün sülaleler kutsanacaktır.

26 Baba, beni önce sizin için kaldırdı ve beni her birinizi kötülüklerinizden döndürerek sizi kutsamam için gönderdi; ve bu, siz o antlaşmanın çocukları olduğunuz içindir—

27 Ve ey İsrail Evi, siz kutsandıktan sonra Baba, İbrahim'e şöyle diyerek yaptığı antlaşmayı yerine getirecektir: Yeryüzündeki bütün sülaleler senin soyunun aracılığıyla kutsanacaktır—benim aracılığımla Kutsal Ruh, Yahudi olmayan ulusların üzerine dökülecek; Yahudi olmayan ulusların üzerindeki bu nimet halkımı dağıtmaları için onları herkesten daha güçlü kılacaktır.

28 Ve onlar bu ülkenin halkı üzerinde bir kamçı olacaklardır. Ancak onlar benim Sevindirici Haber'imın bütününü aldıktan sonra bana karşı yüreklerini sertleştirirlerse, o zaman ben onların kötülüklerini tekrar kendi başlarına indireceğim, diyor Baba.

29 Ve halkım ile yapmış oldu-

ğum antlaşmayı hatırlayacağım; ve bana uygun bir zamanda onları bir araya toplayacağıma ve atalarının ülkesini yeniden mirasları olarak onlara vereceğime dair onlarla bir antlaşma yaptım; bu ülke Yeruşalem ülkesidir, sonsuza dek onlara vaad edilen diyardır, diyor Baba.

30 Ve öyle olacak ki zaman gelecek Sevindirici Haber'imın bütünü onlara vaaz edilecek.

31 Ve onlar bana, benim Tanrı'nın Oğlu, İsa Mesih olduğuma inanacaklar ve Baba'ya benim adımla dua edecekler.

32 O zaman onların bekçileri seslerini yükselterek, birlikte şarkı söyleyecekler; çünkü kendi gözleriyle görecekler.

33 Sonra Baba onları tekrar bir araya getirecek ve onlara Yeruşalem'i miras toprakları olarak verecektir.

34 O zaman onlar sevinçten coşacaklar—Ey Yeruşalem harabeleri, birlikte şarkı söyleyin, çünkü Baba halkını teselli etti, Yeruşalem'i fidiye ile kurtardı.

35 Baba bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu sıvadı; ve dünyanın dört bir ucu Baba'nın kurtarışını görecekler; ve Baba ile ben biriz.

36 Ve o zaman yazılanlar yerine gelecektir: Uyan ey Sion, gene uyan ve kuvvetini giy; ey Yeruşalem, kutsal şehir, güzel giysilerini giy; çünkü senin içine sünnetsiz ve kirli insan artık girmeyecek.

37 Kalk, üzerindeki tozu silk; otur, ey Yeruşalem; boynundaki bağdan çözü, ey Sion'un tutsak kızı.

38 Çünkü Rab şöyle diyor: Siz kendinizi bir hiç uğruna sattınız ve para karşılığında olmadan fidiye ile kurtarılacaksınız.

39 Doğrusu, doğrusu size derim ki halkım benim adımla bilecek; evet, o gün onlar konuşanın ben olduğumu bilecekler.

40 Ve o zaman şöyle diyecekler: Dağlar üzerinde onlara müjdelere getirenin ayakları ne güzeldir, o müjdeci ki, barış ilan ediyor, onlara iyi müjdelere getiriyor, kurtuluş ilan ediyor; Sion'a diyor: Tanrın egemendir!

41 Ve o zaman şu haykırış yükselecek: Gidin, gidin, çıkın buradan, temiz olmayana dokunmayın; onun ortasından çıkın gidin; Rab'bin kapılarını taşıyan sizler, temizlenin.

42 Çünkü aceleyle çıkmayacaksınız ve kaçarak gitmeyeceksiniz; çünkü Rab önünüzden gidecek ve İsrail'in Tanrısı sizi arkanızdan koruyacaktır.

43 İşte, hizmetkârım akıllıca davranacak; yüceltilecek, övülecek ve çok yüce olacak.

44 Nasıl ki, çoğu sana şaşıtlar—onun yüzü herhangi bir insanın yüzünden ve şekli insan oğullarının şeklinden daha çok bozulmuştu—

45 Böylece birçok ulusları serpecektir; krallar onun önünde ağızlarını kapatacaklar; çünkü onlar kendilerine anlatılmamış olanı görecekler ve duymadıkları şeyleri düşünecekler.

46 Doğrusu, doğrusu size derim ki şüphesiz bütün bunlar Baba'nın bana emrettiği şekilde olacaktır. O zaman Baba'nın halkı ile yapmış olduğum

bu antlaşma yerine gelecektir; ve o zaman halkım tekrar Yerusalemlerinde oturacak ve orası onların miras ülkesi olacaktır.

21. BÖLÜM

İsrail, Mormon Kitabı ortaya çıktığında toplanacaktır—Yahudi olmayan uluslar özgür bir halk olarak Amerika kıtasına yerleşeceklerdir—İnanıp itaat ederlerse kurtulacaklardır; yoksa kovulacaklar ve yok edileceklerdir—İsrail Yeni Yerusalemlerini kuracak ve kayıp oymaklar geri dönecektir. M.S. tahminen 34 yılı.

VE doğrusu size derim ki bunların ne zaman yerine geleceğini bilmeniz için size bir işaret veriyorum—öyle ki halkımı uzun süren dağıntılığınan toplayacağım, ey İsrail Evi, ve Sion'umu yeniden onların arasında kuracağım.

2 Ve işte, size işaret olarak şunu veriyorum—çünkü doğrusu size derim ki Yahudi olmayan uluslar, Yakup Evi'nden geriye kalan bu halkı ve onların elleriyle dağıtılacak olan bu halkımı tanıyabilsin diye size bu bildirdiklerim ve bundan sonra kendi bildireceklerim ve Kutsal Ruh'un gücüyle Baba'nın size verecekleri, Yahudi olmayan uluslara bildirileceği zaman;

3 Doğrusu, doğrusu size derim ki bunlar Baba'dan onlara bildirileceği ve Baba'dan geleceği, onlardan size geleceği zaman;

4 Çünkü Baba'nın hikmeti ki onların bu ülkeye yerleşmeleri

ve Baba'nın gücüyle bu ülkede özgür bir halk olarak yükselmeleri gerekir; öyle ki ey İsrail Evi, bu bilgiler onlardan sizin soyunuzun bir kalıntısına ulaşabilsin ve Baba'nın halkıyla yapmış olduğu antlaşma yerine gelsin.

5 Bu yüzden, bu işler ve daha sonra aranızda yapılacak olan işler, Yahudi olmayan uluslardan, kötülük yüzünden inançsızlığa düşecek olan sizin soyunuza geleceği zaman;

6 Çünkü Baba'nın, gücünü Yahudi olmayan uluslara gösterebilmesi için, bu bilgilerin Yahudi olmayan uluslardan gelmesi belirtilen şekilde Baba'ya uygun düşer; bu nedenle, eğer Yahudi olmayan uluslar yüreklerini sertleştirmezlerse, tövbe ederek bana gelebilir ve benim adımla vaftiz olarak, benim öğretimin gerçek noktalarını öğrenebilirler, böylece benim halkımın arasında sayılabilirler, ey İsrail Evi;

7 Ve bu şeyler olduğunda, senin soyun bunları öğrenmeye başlayacak—bu, onlara Baba'nın İsrail Evi'nden olan halk ile yapmış olduğu antlaşmayı yerine getirmek üzere şimdiden işine başlamış olduğunu bilmeniz için bir işaret olacaktır.

8 Ve o gün geldiğinde, öyle olacak ki krallar ağızlarını kapatacaklar; çünkü onlar kendilerine anlatılmamış olanı görecekler ve duymadıkları şeyleri düşünecekler.

9 Çünkü o gün Baba benim uğruma onların arasında büyük ve harika bir iş yapacak; ve bir adam çıkıp bunu onlara

bildirmesine rağmen, aralarında inanmayanlar olacak.

10 Fakat işte, hizmetkârımın hayatı benim elimde olacaktır; bu nedenle, onların yüzünden yara alsada, ona zarar veremeyecekler. Ama ben onu iyileştireceğim; çünkü ben onlara kendi hikmetimin şeytanın kurnazlığından daha üstün olduğunu göstereceğim.

11 Bu yüzden, öyle olacak ki kim, İsa Mesih olan benim sözlerime inanmazsa, Baba sözlerimi onun aracılığıyla Yahudi olmayan uluslara getirecek ve ona Yahudi olmayan uluslara sözlerimi getirmesi için güç verecek ki, (bu, Musa'nın dediği gibi olacaktır) onlar antlaşmalı olan halkımın arasında kovulacaktır.

12 Ve Yakup'un bir kalıntısı olan halkım, Yahudi olmayan ulusların arasında, evet, onların ortasında, orman hayvanlarının arasındaki bir aslan gibi, koyun sürülerinin arasındaki genç bir aslan gibi olacak; o aslan ki, eğer geçerse çiğner ve parçalar; ve kurtaran olmaz.

13 Onların elleri rakiplerinin üzerine kaldırılacak ve bütün düşmanları kesilip atılacaktır.

14 Evet, eğer tövbe etmezlerse, Yahudi olmayan ulusların vay haline; çünkü o gün öyle olacak ki, diyor Baba: Atalarınızı aranızdan söküp atacağım ve savaş arabalarınızı yok edeceğim;

15 Ve memleketinin şehirlerini söküp atacağım ve bütün kalelerini yıkacağım;

16 Ve büyücülüğü ülkenden söküp atacağım ve artık falcıların olmayacak;

17 Oyma putlarını ve dikili taşlarının senin içinden söküp atacağım ve kendi ellerinin işine artık tapınmayacaksın.

18 Ve içindeki korulukları koparıp atacağım; aynı şekilde şehirlerinizi de yıkacağım.

19 Ve öyle olacak ki bütün yalanlar ve aldatmacalar ve kıskançlıklar ve kavgalar ve rahiplik kurnazlıkları ve cinsel ahlaksızlıklar ortadan kaldırılabacak.

20 Çünkü öyle olacak ki diyor Baba: Ey İsrail Evi, o gün tövbe etmeyip Sevgili Oğluma gelmek istemeyenleri ben halkımın arasından söküp atacağım.

21 Ve putperestlerden olduğu gibi, onlardan da hiç benzerini duymadıkları bir şekilde öfkemle öç alacağım.

22 Fakat eğer onlar tövbe edip sözlerime kulak verirlerse ve yüreklerini sertleştirmezlerse Kilisemi onların arasında kuracağım; ve onlar da antlaşmaya girecekler ve mirasları olmak üzere bu ülkeyi vermiş olduğum bu Yakup'un geri kalanları arasında sayılacaklardır.

23 Ve onlar Yakup'un geri kalanları olan halkıma ve ayrıca İsrail Evi'nden bu ülkeye gelecek olan herkese, Yeni Yeruşalem adı verilecek olan bir şehri yapmaları için yardım edeceklerdir.

24 Ve ondan sonra bütün bu ülke üzerinde dağıtılmış olan halkıma, Yeni Yeruşalem'de toplanmaları için yardım edeceklerdir.

25 Ve ondan sonra cennetin gücü onların arasına inecek;

ve ben de onların ortasında olacağım.

26 Ve ondan sonra Baba'nın işi o gün başlayacak; yani bu Sevindirici Haber bu halkın geri kalanlarının arasında öğretiliceği zaman başlayacak. Doğrusu, size derim ki o gün Baba'nın işi, dağılmış olan bütün halkımın arasında, evet, Baba'mın Yeruşalem'den çıkardığı kayıp oymaklar arasında da başlayacaktır.

27 Evet, Baba'ya benim adıyla dua ederek, bana gelebilme için yolu hazırlama işine, Baba, dağılmış olan bütün halkımın arasında başlayacaktır.

28 Evet ve o zaman Baba, halkının mirasları olan ülkeye, evlerine gelip toplanabilmeleri için yolu hazırlamak üzere, bütün uluslar arasında işe başlayacaktır.

29 Ve onlar bütün uluslardan çıkacaklar; acele ile çıkmayacaklar ve kaçarak gitmeyecekler, çünkü Ben onların önünden gideceğim, diyor Rab, ve Ben onların artışı olacağım.

22. BÖLÜM

Son günlerde Sion ve destekleri kurulacak ve İsrail merhamet ve şefkat içinde toplanacaktır—Galip geleceklerdir—İşaya 54 ile karşılaştırın. m.s. tahminen 34 yılı.

VE o zaman yazılmış olanlar yerine gelecektir: Ezgiler söyle, ey kısır, sen ki doğurmadın; ezgiler söyle ve yüksek sesle çağır, sen ki doğum sancısı çekmedin; çünkü terk edilmiş kadı-

nın çocukları, evli kadının çocuklarından çoktur, diyor Rab.

2 Çadırının yerini genişlet ve meskenlerinin eteklerini gersinler; esirgeme, iplerini uzat ve kazıklarını sağlamlaştır.

3 Çünkü sağa sola yayılacaksınız; ve senin soyun Yahudi olmayan ulusları miras alacak ve ıssız şehirleri halk ile dolduracak.

4 Korkma, çünkü utanmayacaksın ve şaşırmayacaksın; çünkü utandırılmayacaksın; çünkü gençliğinin utancını unutacaksın ve gençliğindeki rezaletleri hatırlamayacaksın ve dulluğunun utancını da bir daha hatırlamayacaksın.

5 Çünkü senin yaratıcın, senin kocan, O'nun adı Orduların Rabbi'dir ve seni Fidyeye Kurtaran, İsrail'in Kutsalı'dır—O'na bütün dünyanın Tanrısı denilecektir.

6 Çünkü Rab, reddedildiğin zaman seni terk edilmiş, ruhu üzüntülü bir kadın ve genç hanım diye çağırdı, diyor senin Tanrın.

7 Çünkü seni kısa bir süre için terk ettim, ama seni büyük merhametlerle toplayacağım.

8 Biraz öfkeyle yüzümü senden bir an sakladım, fakat sonsuz bir şefkatle sana merhamet edeceğim, diyor fidye ile seni kurtaran Rab.

9 Çünkü bu, benim için Nuh suları gibidir; çünkü Nuh suları yeryüzünü artık örtmeyecek diye nasıl ant içtiysem, sana karşı öfkelenmeyeceğim diye öyle ant içtim.

10 Çünkü dağlar gidecek ve

tepeler kaldırılacak, fakat iyiliğim senin üzerinden kalkmayacak ve benim barışımın antlaşması yok olmayacak, diyor sana merhamet eden Rab.

11 Ey sen, kasırgaya tutulmuş ve teselli bulamamış düşkün, işte, güzel renkli harçlarla taşlarını yerine koyacağım ve gök yakutlarla temellerini atacağım.

12 Ve pencerelerini akik taşından ve kapılarını kıvılcık yakuttan ve bütün sınırlarını güzel taşlardan yapacağım.

13 Ve bütün çocukların Rab tarafından öğretilen ve çocuklarının huzuru büyük olacak.

14 Doğrulukla pekişeceksin; eziyetten uzak olacaksın, çünkü korkmayacaksın; ve terörden uzak kalacaksın, çünkü sana yaklaşmayacak.

15 İşte, onlar şüphesiz sana karşı toplanacaklar; bu benden gelmeyecek; sana karşı kim toplanırsa senin iyiliğin için düşecektir.

16 İşte, ateşteki kömürleri üfleyen ve işine göre aletler yapan demirciyi Ben yarattım; ve harap etsin diye yapıp yıkıcıyı da Ben yarattım.

17 Sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak; ve yargılamada sana hakaret eden her dili suçlu çıkaracaksın. Rab'bin hizmetkârlarının mirası budur ve onların doğruluğu bendedir, diyor Rab.

23. BÖLÜM

İsa, İşıya'nın sözlerini onaylar—Halka, peygamberlerin yazdıklarını

araştırmasını emreder—Lamanlı Samuel'in, Diriliş ile ilgili sözleri onların kayıtlarına eklenir. m.s. tahminen 34 yılı.

VE şimdi, işte, size derim ki bunları araştırmalısınız. Evet, size bunları gayretle araştırmanız için bir emir veriyorum; çünkü İşıya'nın söylediği sözler büyüktür.

2 Çünkü o şüphesiz İsrail Evi'nden olan halkımla ilgili her şeyi söyledi; bu yüzden, Yahudi olmayan uluslara da konuşmuş olması gerekir.

3 Ve onun söylediği sözlere göre söylediği her şey yerine gelmiştir ve gelecektir.

4 Bu yüzden sözlerime kulak verip size söylediklerimi yazın; ve onlar zamanı gelince ve Baba'nın isteğine göre Yahudi olmayan uluslara ulaşacaktır.

5 Ve sözlerimi dinleyen ve tövbe edip vaftiz olan herkes kurtulacaktır. Peygamberlerin yazdıklarını araştırın; çünkü bunlar hakkında tanıklık edenler çoktur.

6 Ve şimdi öyle oldu ki İsa bu sözleri söyleyip onların almış olduğu bütün kutsal yazıları onlara açıkladıktan sonra, onlara yine şöyle dedi: İşte sizin elinizde olmayan başka kutsal yazıları da yazmanızı istiyorum.

7 Ve öyle oldu ki Nefi'ye: "Tuttuğun kayıtları getir" dedi.

8 Ve Nefi, kayıtları getirip de O'nun önüne koyunca, İsa onlara göz atarak şöyle dedi:

9 Doğrusu, size derim ki hizmetkârım Lamanlı Samuel'e, Baba'nın adını Ben'de yüceltece-

ği gün, birçok azizin ölümünden dirilip birçoklarına görüneceği ve onlara hizmet edeceği hakkında bu halka tanıklık etmesini emretmişim. Ve onlara: “Böyle olmadı mı?” dedi.

10 Ve öğrencileri O’na cevap vererek: “Evet, Rab, Samuel senin sözlerine göre peygamberlik etti ve onların hepsi de yerine geldi” dediler.

11 Ve İsa onlara: “Birçok azizin dirilerek, birçoklarına göründüğünü ve onlara hizmet ettiğini nasıl oldu da yazmadınız?” dedi.

12 Ve öyle oldu ki o zaman Nefi, bunun yazılmamış olduğunu hatırladı.

13 Ve öyle oldu ki İsa bunun yazılmasını emretti; bu yüzden, İsa’nın emrettiği şekilde yazıldı.

14 Ve şimdi öyle oldu ki İsa, onların yazdığı kutsal yazıların hepsini tek bir bütün olarak açıkladıktan sonra, onlara kendilerine açıklamış olduğu bu şeyleri öğretmeleri için emir verdi.

24. BÖLÜM

Rab’bin habercisi İkinci Geliş için yolu hazırlayacak—Mesih yargı kürsüsünde oturacak—İsrail’in ondalık ve bağış ödemesi emredilir—Bir anılma kitabı tutulur—Malaki 3 ile karşılaştırın. M.S. tahminen 34 yılı.

VE öyle oldu ki İsa onlara Baba’nın Malaki’ye vermiş olup kendilerine söyleyeceği sözleri yazmalarını emretti. Ve öyle

oldu ki onlar yazıldıktan sonra da bunları açıkladı. Ve onlara söylediği sözler şunlardı, şöyle diyordu: Baba, Malaki’ye şöyle dedi: İşte, habercimi göndereceğim ve önümde yolu hazırlayacak; ve aradığınız Rab kendi tapınağına ansızın gelecektir, hatta hoşnut olduğunuz antlaşma habercisi; işte O gelecektir, diyor Orduların Rabbi.

2 Fakat O’nun geleceği güne kim dayanabilir ve görüldüğü zaman kim durabilir? Çünkü O, maden tasfiye edenin ateşi ve çirpıcının sabunu gibi olacak.

3 Ve gümüş tasfiye eden ve temizleyen adam gibi oturacak; ve Levi oğullarını temiz kılacak ve onları altın ve gümüş gibi tasfiye edecek; öyle ki onlar Rab’be doğrulukla bir adak sunabilecekler.

4 O zaman eski günlerde ve geçmiş yıllarda olduğu gibi Yahuda’nın ve Yerusaleml’in adağı Rab’be hoş gelecek.

5 Ve yargı için size yaklaşacağım; ve büyücülere karşı ve zina edenlere karşı ve yalan yere yemin edenlere karşı ve ücretinde ücretliye, dul kadınla öksüze zulüm edenlere karşı ve yabancığı kovanların ve Ben’den korkmayanlara karşı Ben tez şahit olacağım, diyor Orduların Rabbi.

6 Çünkü Ben Rab’bim; Ben değimem; bundan ötürü siz, ey Yakup oğulları telef olmadınız.

7 Atalarınızın günlerinden beri kutsal törenlerimden saptınız ve onları tutmadınız. Bana dönün, Ben de size döneyim, diyor Orduların Rabbi.

Fakat siz: “Ne ile dönelim?” diyorsunuz.

8 İnsan Tanrı’yı soyar mı? Yine de siz beni soydunuz. Fakat siz: “Biz seni nasıl soyduk?” dersiniz. Ondalıklarda ve bağışlarda.

9 Siz bir lanetle lanetlendiniz; çünkü siz, hem de bütün bu ulus beni soydunuz.

10 Ondalığın hepsini ambar evine getirin de evimde yemek olsun; ve beni şimdi bununla deneyin, diyor Orduların Rabbi, göklerin pencerelerini size açmayacak mıyım ve size yetecek kadardan fazla üzerinize bereket dökmeyecek miyim?

11 Ve yiyip bitireni sizin iyiliğiniz için azarlayacağım ve toprağınızın ürününü bozmayacaktır; ve tarlalarınızdaki asmanız da zamanından önce meyvesini dökmeyecek, diyor Orduların Rabbi.

12 Ve bütün uluslar size bereketlenmiş diyecekler; çünkü hoş a gider bir memleket olacaksınız, diyor Orduların Rabbi.

13 Bana karşı sözleriniz sert oldu, diyor Rab. Yine de siz: “Sana karşı ne söyledik?” diyorsunuz.

14 Siz dediniz: Tanrı’ya hizmet etmek boşunadır; ve O’nun kutsal törenlerini yerine getirmemizin ve Orduların Rabbi’nin önünde yas tutup yürümemizin ne yararı oldu?

15 Ve şimdi biz gururlulara mutlu ediyoruz; evet, kötülük edenlerin de işi ileriye gidiyor; evet, Tanrı’yı deneyenler bile kurtuluyorlar.

16 O zaman Rab’den korkanlar birbirleriyle söyleştiler ve

Rab kulak verip bunu işitti; ve Rab’den korkup adını düşünenler için O’nun önünde bir anılma kitabı yazıldı.

17 Mücevherlerimi toplayacağım günde, onlar benim olacaklar, diyor Orduların Rabbi; ve bir adam kendisine hizmet eden oğlunu nasıl korursa, onları öyle koruyacağım.

18 O zaman döneceksiniz ve doğru ile kötü arasında ve Tanrı’ya hizmet edenle O’na hizmet etmeyen arasında ayırt edeceksiniz.

25. BÖLÜM

İkinci Geliş’te gururlular ve kötüler saman çöpü gibi yanacaklar—İlyâ, o büyük ve korkunç günden önce dönecek—Malaki 4 ile karşılaştırın. m.s. tahminen 34 yılı.

ÇÜNKÜ işte, fırın gibi yanacak olan gün geliyor; ve bütün gururlular, evet ve kötülük işleyenlerin hepsi saman olacaklar; ve gelecek olan gün onları yakacak, diyor Orduların Rabbi, öyle ki, onlarda ne kök ne de dal bırakacak.

2 Fakat benim adımdan korkan sizler için Doğruluğun Oğlu kanatlarında şifa ile kalkacak; ve çıkacaksınız ve ahırdaki buzağılar gibi büyüyeceksiniz.

3 Ve kötülerini ayaklarınızın altına alacaksınız; çünkü bunu yapacağım günde onlar ayaklarınızın tabanları altında kül olacaklar, diyor Orduların Rabbi.

4 Hizmetkârım Musa’nın yasasını, kanunları ve hükümleriyle hatırlayın; o yasayı ki,

Horeb'te bütün İsrail için Ben ona emrettim.

5 İşte, Rab'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce, Ben size İlya peygamberi göndereceğim.

6 Ve o da babaların yüreğini çocuklara ve çocukların yüreğini de babalarına döndürecek; gelip de dünyayı lanetle vurmuyayım diye.

26. BÖLÜM

İsa baştan sona kadar her şeyi açıklar—Bebekler ve çocuklar yazılamayacak birçok şeyi söylerler—Mesih'in Kilisesi'nde olanların aralarında her şey ortaktır. m.s. tahminen 34 yılı.

VE şimdi, öyle oldu ki İsa bu şeyleri söyledikten sonra onları topluluğa açıklayarak büyük küçük her şeyin yorumunu yaptı.

2 Ve O şöyle dedi: Baba, elinizde bulunmayan bu kutsal yazıları size vermeme emretti; çünkü onların gelecek kuşaklara aktarılması O'nun hikmetidir.

3 Ve İsa, onlara başlangıçtan yüceliğiyle geleceği zamana kadar olan her şeyi açıkladı; evet, yeryüzünde meydana gelecek olan her şeyi, hatta maddesel öğelerin kızgın bir sıcaklıkla eriyerek yerin tomar gibi dürüleceği ve göklerle yerin geçip gideceği zamana kadar olacak her şeyi açıkladı;

4 Ve hatta bütün halkların ve bütün sülâlelerin ve bütün ulusların ve dillerin, iyi veya kötü, yaptıkları işlerden yargı-

lanmak üzere Tanrı'nın önünde duracakları o büyük ve son güne kadar olup bitecek her şeyi açıkladı.

5 Eğer onların işleri iyiyse dirilerek sonsuz yaşama, kötüyse dirilerek lanete kavuşacaklardır; dünya başlamadan önce var olan Mesih'teki merhamet, adalet ve kutsallığa göre, birbirlerine paralel olarak, biri bir tarafa, diğeri de öbür tarafa gidecektir.

6 Ve şimdi, bu kitapta İsa'nın gerçekten bu halka öğrettiklerinin yüzde biri bile yazılamaz.

7 Fakat işte, O'nun bu halka öğrettiklerinin daha fazlası Nefi Levhaları'nda bulunmaktadır.

8 Ve O'nun halka öğrettiklerinin küçük bir kısmı olarak bunları yazdım; ve ben, bunları İsa'nın söylediği sözlere göre, Yahudi olmayan uluslardan tekrar bu halka getirilmeleri amacıyla yazdım.

9 Ve onlar bunu alacakları zaman, inançlarının denenmesi için önce bunları almaları uygundur ve öyle olur da bunlara inanırlarsa, o zaman kendilerine daha büyük şeyler gösterilecektir.

10 Ve öyle olur da bunlara inanmazlarsa, o zaman kendilerinden daha büyük şeyler esirgenerek cezaya uğratılacaklardır.

11 İşte, Nefi Levhaları üzerine işlenip yazılmış olan sözlerin hepsini yazmak üzereydim; ancak Rab bunu yasaklayıp: "Halkımın inancını denemek istiyorum" dedi.

12 Bu yüzden, ben Mormon, Rab'bin bana emrettiklerini yazıyorum. Ve şimdi ben Mormon, sözlerime son vererek yazmam emredilen sözleri yazmaya devam ediyorum.

13 Bu yüzden, Rab'bin gerçekten üç gün boyunca bu halka öğrettiğini anlamanızı isterim; ve ondan sonra da kendisini onlara sık sık gösterdi ve sık sık ekmek bölerek, kutsayıp onlara verdi.

14 Ve öyle oldu ki sözü edilmiş olan topluluğun çocuklarına öğretip onlara hizmet etti ve onların dillerini çözdü; onlar da babalarına büyük ve harikulade sözler söylediler, hatta bu sözler O'nun halka açıkladığı sözlerden daha büyük sözlerdi; ve İsa, konuşabilsinler diye onların dillerini çözmüştü.

15 Ve öyle oldu ki O göğe çıktıktan sonra—kendisini onlara ikinci kez gösterip Baba'nın yanına gittikten sonra, onların bütün hastalarını ve topallarını iyileştirdikten, körlerinin gözlerini, sağırların kulaklarını açtıktan sonra ve hatta aralarında her çeşit tedavi yaptıktan ve ölmüş bir adamı dirilttikten ve gücünü onlara göstererek Baba'nın yanına çıktıktan sonra—

16 İşte, öyle oldu ki ertesi gün topluluk tekrar bir araya gelerek bu çocukları hem görüp hem de duydu; evet, küçük çocuklar bile ağızlarını açıp harikulade sözler söylediler; ve söyledikleri sözlerin hiç kimse tarafından yazılmasına izin verilmedi.

17 Ve öyle oldu ki İsa'nın

seçmiş olduğu öğrenciler, ondan sonra kendilerine gelenlerin hepsini vaftiz edip onlara öğretmeye başladılar; ve İsa'nın adında vaftiz olan herkes Kutsal Ruh ile doldu.

18 Ve onların çoğu yazılması yasak olan, dille söylenilemez şeyleri görüp duydular.

19 Ve birbirlerine öğretip hizmet ederek ellerindeki her şeyi kendi aralarında paylaştılar; herkes birbirine karşı adil bir şekilde davrandı.

20 Ve öyle oldu ki her şeyi İsa'nın kendilerine emrettiği şekilde yaptılar.

21 Ve İsa'nın adıyla vaftiz olanlar, Mesih'in Kilisesi adını aldılar.

27. BÖLÜM

İsa, onlara Kilise'ye kendi adını vermelerini emreder—Görevi ve kefarete amacıyla kurban oluşu, O'nun Sevindirici Haber'ini oluşturur—İnsanların Kutsal Ruh'un aracılığıyla kutsallaşabilmeleri için tövbe ederek vaftiz olmaları emredilir—Tıpkı İsa gibi olmalıdırlar. M.s. tahminen 34–35 yılları.

VE öyle oldu ki İsa'nın öğrencileri her yeri dolaşarak, hem görüp hem de duymuş oldukları şeyleri vaaz ediyorlar ve İsa'nın adıyla vaftiz ediyorlardı; öyle oldu ki öğrenciler bir araya toplanarak güçlü dua ve oruçta birleştiler.

2 Ve İsa yine kendini onlara gösterdi; çünkü onlar, Baba'ya O'nun adıyla dua ediyorlardı;

ve İsa gelerek onların ortasında durdu ve onlara şöyle dedi: Size ne vermemi istiyorsunuz?

3 Ve onlar da O'na: "Rab, bu Kilise'ye ne ad vereceğimizi bize bildirmeni istiyoruz; çünkü bu konuda halkın arasında tartışmalar çıktı" dediler.

4 Ve Rab onlara şöyle dedi: Doğrusu, doğrusu size derim ki neden halk bunun için tartışıp söylenir?

5 Onlar Mesih'in adını, yani benim adıma üzerinize almalısınız diyen kutsal yazıları okumadılar mı? Çünkü sizler son günde bu adla çağrılacaksınız.

6 Ve benim adıma üzerine alıp sonuna kadar dayanan kişi, son günde kurtulacaktır.

7 Bu yüzden her ne yaparsanız benim adımla yapacaksınız; o halde Kilise'ye benim adıma vereceksiniz ve Baba'ya benim adımla dua edeceksiniz ki O da Kilise'yi benim hatırım için nimetlendirsın.

8 Ve nasıl olur da benim adıma taşımayan, benim Kilisem olur? Çünkü eğer bir kilise Musa'nın adıyla anılırsa, o zaman Musa'nın kilisesi olur; ya da eğer bir adamın adıyla anılırsa, o zaman bir adamın kilisesi olur; ama benim adımla anılırsa, o zaman benim Kilisem'dir, eğer onlar benim Sevindirici Haber'im üzerine kurulmuşlarsa!

9 Doğrusu, size derim ki siz benim Sevindirici Haber'im üzerine kurulusunuz; bu yüzden her ne ad verirseniz, benim adıma vermelisiniz; bu nedenle, eğer Baba'ya Kilise için dua ederseniz, eğer benim adımla

dua ederseniz, Baba sizi duyacaktır;

10 Ve öyle olur da eğer Kilise benim Sevindirici Haber'im üzerine kurulmuşsa, o zaman Baba kendi işlerini onda gösterecektir.

11 Fakat öyle olur da benim Sevindirici Haber'im üzerine değil de insanların işleri ya da şeytanın işleri üzerine kurulmuşsa, doğrusu size derim ki onlar işlerinde bir süre sevinecekler ve kısa bir süre sonra da son gelince kesilerek ateşe atılacaklardır; oradan geriye dönüş yoktur.

12 Çünkü yaptıkları işler onları izleyecektir; çünkü onlar işlerinden dolayı kesileceklerdir; bu yüzden size söylemiş olduğum bu sözleri hatırlayın.

13 İşte, size Sevindirici Haber'im verdim ve size vermiş olduğum Sevindirici Haber şudur— Ben dünyaya Babamın isteğini yapmak için geldim; çünkü beni Babam gönderdi.

14 Ve Babam beni çarımha gerilmek için gönderdi ve çarımha gerildikten sonra da bütün insanları kendime çekebileyim diye; böylece Ben nasıl insanlar tarafından kaldırıldıysam, Baba da aynı şekilde insanları kaldırarak ve onlar benim önümde durarak iyi ya da kötü olan işlerine göre yargılanacaklardır—

15 Ve Ben bu amaçla yukarı kaldırıldım; bu yüzden, Baba'nın gücüne göre bütün insanları kendime çekeceğim ki onlar işlerine göre yargılanabilsinler.

16 Ve öyle olacak ki tövbe edip benim adımla vaftiz olan kimse

dolu olacaktır; ve eğer sonuna kadar dayanırsa, işte, dünyayı yargılamak için duracağım günde, Babamın önünde o kimseyi suçsuz sayacağım.

17 Ve sonuna kadar dayanmayan kimse, aynı zamanda kesilip ateşe atılacak olandır; Baba'nın adaletinden dolayı oradan artık geriye dönmeleri mümkün değildir.

18 Ve O'nun insançocuklarına verdiği söz budur. Ve bu yüzden vermiş olduğu sözü yerine getirir ve O yalan söylemez; her sözünü yerine getirir.

19 Ve temiz olmayan hiçbir şey O'nun Krallığı'na giremez; bu yüzden inandıkları ve bütün günahlarından tövbe ettikleri ve sonuna kadar sadık kaldıkları için giysilerini benim kanımla yıkamış olanlardan başka hiç kimse O'nun rahatına kavuşamaz.

20 Şimdi emir şudur: Ey dünyanın dört bir yanında olanlar, hepizin tövbe ederek bana gelin ve adımla vaftiz olun ki Kutsal Ruh'u alarak kutsallaşın; böylece son günde önümde lekesiz bir şekilde duracaksınız.

21 Doğrusu, doğrusu size derim ki benim Sevindirici Haber'im budur; ve siz benim Kilişimde ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz; çünkü benim yaptığımı gördüğünüz işleri siz de yapacaksınız; çünkü benim yaptığımı gördüğünüz işlerin ayısını siz de yapacaksınız;

22 Bu yüzden, eğer bunları yaparsanız, ne mutlu size; çünkü son günde yukarı alınacaksınız.

23 Yazılması yasak olanların

dışında, gördüklerinizi ve duyduklarınızı yazın.

24 Daha önce olmuş olanlar nasıl yazıldıysa, bu halkın yapacağı işleri de yazın.

25 Çünkü işte, bu halk yazılmış ve yazılacak olan kitaplara göre yargılanacaktır; çünkü onların işleri bu kitapların aracılığıyla insanlara bildirilecektir.

26 Ve işte, her şey Baba tarafından yazılmıştır; bu yüzden, dünya yazılacak olan kitaplara göre yargılanacaktır.

27 Ve biliniz ki size vereceğim adil yargıya göre bu halkın yargıçları olacaksınız. O halde, nasıl insanlar olmalısınız? Doğrusu size derim ki benim gibi olmalısınız.

28 Ve şimdi ben, Baba'nın yanına gidiyorum. Ve doğrusu size derim ki benim adımla Baba'dan her ne derseniz, size verilecektir.

29 Bu yüzden dileyin ve siz alacaksınız; kapıyı çalın ve size açılacaktır; çünkü isteyen alacak ve kapıyı çalana kapı açılacaktır.

30 Ve şimdi, işte, sizin için ve ayrıca bu kuşak için sevincim büyük ve tamdır; evet ve hatta Baba ve tüm kutsal melekler de sizin için ve bu kuşak için sevinmektedir; çünkü onların hiçbiri kaybolmamıştır.

31 İşte sizin anlamamanızı istiyorum; çünkü bu kuşaktan şu an sağ olanları kastediyorum ki onlardan hiçbiri kaybolmamıştır; ve onlardan dolayı sevincim tamdır.

32 Fakat işte, bu kuşaktan sonraki dördüncü kuşak için kederliyim; çünkü onlar mahvolanın

oğlu gibi onun tarafından tutsak alınıp götürüleceklerdir; çünkü onlar, beni gümüşe ve altına ve güvenin yiyip bitirebileceği ve hırsızların girip çalabileceği şeylere satacaklardır. Ve o gün ben onlara gelip yaptıklarını kendi başarılarına indireceğim.

33 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri bitirdikten sonra öğrencilerine şöyle dedi: Dar kapıdan girin; çünkü yaşama götüren kapı dar ve yol incedir ve onu bulanlar azdır; fakat ölüme götüren kapı geniş, yol enlidir ve hiçbir insanın iş yapamayacağı gece gelinceye kadar oradan geçenler çok olacaktır.

28. BÖLÜM

Onikiler'den dokuzu öldüklerinde kendilerine Mesih'in Krallığı'nda bir miras verilmesini ister ve bunun yapılacağına dair kendilerine söz verilir—Üç Nefili, İsa'nın yeniden gelişine kadar dünyada kalabilmek için ölümü yenme gücünü ister ve bu onlara verilir—Göğe alınırlar ve söylenmesi yasak olan şeyleri görürler; onlar şu an insanların arasında hizmet etmektedir. m.s. tahminen 34–35 yılları.

VE öyle oldu ki İsa, bu sözleri söylediği zaman öğrencileriyle birer birer konuşarak, onlara şöyle dedi: Ben, Baba'nın yanına gittikten sonra, benden dileğiniz nedir?

2 Ve onların üçü hariç, hepsi konuşup: "Bir insan ömrü kadar yaşadıktan sonra, bizi çağırdığın görevin sona ermesini ve

senin yanına, krallığına çabucak gelmeyi istiyoruz" dediler.

3 Ve İsa onlara şöyle dedi: Bunu benden istediğiniz için sizlere ne mutlu! Bunun için, siz yetmiş iki yaşınızı doldurduğunuz zaman benim yanıma, krallığıma geleceksiniz ve benimle dinleneceksiniz.

4 Ve onlarla konuştuktan sonra üçlere dönerek onlara şöyle dedi: Baba'nın yanına çıktuktan sonra sizin için ne yapmamı istersiniz?

5 Ve onlar yüreklerinde olandan dolayı üzgündüler; çünkü yüreklerinin arzusunu O'na söylemeye cesaret edemediler.

6 Ve İsa onlara şöyle dedi: İşte, ben sizin düşüncelerinizi biliyorum; ve siz, Yahudiler beni çarmıha germeden önce hizmetim sırasında benimle birlikte olan sevgili Yuhanna'nın benden istediğini istiyorsunuz.

7 Bu yüzden sizler daha çok kutsanacaksınız, çünkü sizler hiçbir zaman ölümü tatmayıp, Baba'nın insançukları için yapacağı bütün işleri görmek için, hatta Baba'nın isteğine göre her şey tamamlanuncaya kadar, Ben yüceliğimle, cennetin güçleriyle gelinceye kadar yaşayacaksınız.

8 Ve siz hiçbir zaman ölüm acısı çekmeyeceksiniz; fakat ben yüceliğimle geleceğim zaman, göz açıp kapayıncaya kadar ölümlülükten ölümsüzlüğe değiştirileceksiniz; ve o zaman Babamın Krallığı'nda kutsanacaksınız.

9 Ve yine, siz bedende yaşarken dünyanın günahlarından başka acı ve keder çekmeyecek-

siniz; ve bütün bunları benden arzu ettiğiniz için yapacağım, çünkü dünya durdukça insanların canlarını bana getirebilmeyi arzu ettiniz.

10 Ve bunun için sizin sevinciniz tam olacak ve sizler Babamın Krallığı'nda oturacaksınız; evet, Babamın bana tam bir sevinç verdiği gibi sizin sevinciniz de tam olacak ve siz de benim gibi olacaksınız; ve ben Baba gibiyim; ve Baba ile ben biriz.

11 Ve Kutsal Ruh, Baba ile bana tanıklık eder; ve Baba, benden dolayı Kutsal Ruh'u insançocuklarına verir.

12 Ve öyle oldu ki İsa bu sözleri söyledikten sonra, dünyada kalacak olan üçünün dışında her birine parmağı ile dokundu ve sonra da oradan ayrıldı.

13 Ve işte, gökler açılarak onlar göğe alındılar ve söylenemeyecek şeyler görüp duyular.

14 Ve onlara bunları söylemeleri yasaklandı; kendilerine görüp duyduklarını söyleyecek güç de verilmedi.

15 Ve bedenlerinde mi, yoksa bedenlerinin dışında mı olduklarını bilemediler; çünkü bu, onlara görünüşleri değişmiş gibi geldi; öyle ki onlar bu etten oluşan bedenden ölümsüz bir duruma geçişip Tanrı'ya ait şeyleri görebildiler.

16 Fakat öyle oldu ki onlar tekrar yeryüzünde öğretiler; ancak kendilerine cennette verilmiş olan emirden dolayı görüp duyduklarını öğretmediler.

17 Ve şimdi, görünüşleri değiştiği günden sonra ölümlü mü

yoksa ölümsüz mü olduklarını bilmiyorum.

18 Fakat verilmiş olan kayıtlara göre bildiğim şudur—onlar ülkede dolaştılar ve bütün insanlara hizmet ettiler, vaazlarına inanan herkesi Kilise'de birleştirdiler; onları vaftiz ettiler; ve vaftiz olanların hepsi Kutsal Ruh'u aldı.

19 Ve onlar, Kilise'ye ait olmayanlar tarafından hapse atıldılar. Ve hapishaneler onları tutamadı, çünkü yarılıp yıkıldılar.

20 Ve onları yerin içine atıldılar; fakat Tanrı'nın sözüyle yeri yardılar, öyle ki O'nun gücüyle toprağın derinliklerinden kurtuldular; ve bu yüzden onları tutabilecek kadar derin çukurlar kazamadılar.

21 Ve üç kere fırına atıldılar ve hiçbir zarar görmediler.

22 Ve iki kere yabani hayvanların inine atıldılar; ve işte, onlar yavru kuzu ile oynayan bir çocuk gibi hayvanlarla oynadılar ve kendilerine hiçbir zarar gelmedi.

23 Ve öyle oldu ki onlar bu şekilde Nefi halkının arasında ilerleyerek, ülkede bütün insanlara Mesih'in Sevindirici Haber'ini vaaz ettiler; ve halk Rab'be dönerek Mesih'in Kilisesi'nde birleşti; ve böylece bu kuşaktan olan halk İsa'nın sözüne göre kutsanmış oldu.

24 Ve şimdi, ben Mormon, bir süre için bu konudaki sözlerime son veriyorum.

25 İşte, ben ölümü hiç tatmayacak olanların adlarını yazdım, fakat Rab yasakladı; bu yüzden adlarını yazmıyo-

rum, çünkü onlar dünyadan saklıdır.

26 Fakat işte, ben onları gördüm ve onlar bana yardım ettiler.

27 Ve işte, onlar Yahudi olmayan ulusların arasında olacaklar ve Yahudi olmayan uluslar onları tanımayacaktır.

28 Onlar Yahudiler'in arasında da bulunacaklar ve Yahudiler onları tanımayacaklardır.

29 Ve öyle olacak ki Rab, hikmetiyle uygun gördüğünde, onlar İsrail'in bütün dağılmış oymaklarına ve bütün uluslara, sülâlelere, dillere ve halklara hizmet edecekler; ve isteklerinin yerine gelmesi için ve kendilerinde bulunan Tanrı'nın inandırıcı gücüyle, onların arasından birçok canı İsa'ya getireceklerdir.

30 Ve onlar Tanrı'nın melekleri gibidir; ve eğer Baba'ya İsa'nın adıyla dua ederlerse, kendilerini iyi gören herkese kendilerini gösterebilirler.

31 Bu yüzden, bütün insanların şüphesiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağı büyük gün gelmeden önce, onlar tarafından büyük ve harikulade işler yapılacaktır.

32 Evet, hatta Yahudi olmayan ulusların arasında o yargı gününden önce, onlar tarafından büyük ve harikulade bir iş yapılacaktır.

33 Ve eğer elinizde Mesih'in harikulade işlerinin hepsini anlatan bütün kutsal yazılar olsaydı, Mesih'in sözlerine göre bunların kesinlikle olacağını bildiriniz.

34 Ve İsa'nın ve ayrıca O'nun seçerek halkın arasına gönderdiği kimselerin sözlerine kulak vermek istemeyenlerin vay haline; çünkü İsa'nın sözlerini ve O'nun gönderdiklerinin sözlerini kabul etmeyen, O'nu kabul etmez; ve bu yüzden İsa da onları son günde kabul etmeyecektir.

35 Ve bu insanlar doğmamış olsaydı, kendileri için daha iyi olurdu. Çünkü siz kurtuluş gel-sin diye, insanların ayakları altında ezilmiş olan güvenmiş bir Tanrı'nın adaletinden kurtulabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

36 Ve şimdi işte ben, Rab'bin seçmiş olduklarından söz ederken, evet, göğe alınmış olan bu üç öğrenciden söz ederken, onların ölümlülükten arınarak ölümsüzleştirilip ölümsüzleştirilmediklerini bilmiyorum demiştim.

37 Fakat işte, ben bunu yazdıktan sonra Rab'den sordum ve O bana onların vücutlarında bir değişiklik yapılması gerektiğini, yoksa ölümü tatmaları gerektiğini bildirdi.

38 Bu yüzden, onların ölümü tatmamaları ve insanların günahlarının dışında hiçbir acı ve keder çekmemeleri için vücutlarında bir değişiklik yapıldı.

39 Şimdi bu değişiklik, son günde yapılacak değişiklikle aynı değildir; fakat onlarda öyle bir değişiklik yapıldı ki şeytanın onların üzerinde hiçbir gücü olamaz; öyle ki şeytan onları ayartamaz; ve onlar bedenlerinde günahlarından arınarak kutsal oldular ve böylece

dünyanın güçleri onları etkileyemez.

40 Ve onlar Mesih'in yargı gününe kadar bu durumda kalacaklardır; ve o gün onlar daha büyük bir değişiklik görecekler ve bir daha ayrılmadan Tanrı ile birlikte sonsuza kadar cennetlerde yaşamak üzere Baba'nın Krallığı'na alınacaklardır.

29. BÖLÜM

Mormon Kitabı'nın gün ışığına çıkışı, Rab'bin İsrail'i toplayıp antlaşmalarını yerine getireceğinin bir işaretidir—O'nun son gün vahiylerini ve armağanlarını kabul etmeyenler lanetlenenektir. m.s. tahminen 34–35 yılları.

VE şimdi işte, size derim ki Rab hikmetinde uygun gördüğü zaman, bu sözler onun söylediği şekilde Yahudi olmayan uluslara ulaşacaktır; o zaman siz, Baba'nın, İsrail çocuklarının mirasları olan ülkelere geri getirilmeleriyle ilgili olarak onlarla yapmış olduğu antlaşmanın şimdiden yerine gelmeye başladığını bilebilirsiniz.

2 Ve sizler kutsal peygamberler aracılığıyla söylenmiş olan Rab'bin sözlerinin hepsinin yerine geleceğini bilebilirsiniz; ve Rab'bin, İsrail çocuklarına gelişini geciktirdiğini söylemenize gerek yoktur.

3 Ve söylenmiş olan sözlerin boş olduğunu yüreklerinizden geçirmenize gerek yoktur; çünkü işte, Rab, İsrail Evi'nden olan halkı ile yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayacaktır.

4 Ve siz bu sözlerin aranızda geldiğini gördüğünüzde, işte o zaman Rab'bin yaptıklarını daha fazla öfkeyle reddetmenize gerek kalmayacaktır; çünkü adaletin kılıcı O'nun sağ elinde bulunacak ve işte, o gün, eğer siz O'nun yaptıklarını öfkeyle reddedecek olursanız, O da adalet kılıcıyla sizi yakalayacaktır.

5 Rab'bin yaptıklarını öfkeyle reddedenin vay haline; evet, Mesih'i ve O'nun işlerini inkâr edecek olanın vay haline!

6 Evet, Rab'bin vahiylerini inkâr ederek: “Rab artık vahiy yoluyla ya da peygamberlik yoluyla ya da armağanlar yoluyla ya da diller yoluyla ya da iyileştirme yoluyla ya da Kutsal Ruh'un gücüyle iş görmüyor!” diyenin vay haline.

7 Evet ve o gün kazanç sağlamak için, İsa Mesih tarafından hiçbir mucizenin yapılamayacağını söyleyenin vay haline! Çünkü bunu yapan yıkımın oğlu gibi olacaktır; çünkü Mesih'in sözüne göre, o kişi için hiç merhamet yoktu.

8 Evet ve sizin artık Yahudilere ya da İsrail Evi'nden geride kalanların hiçbirine kızıp ıslık çalmanıza, onları reddetmenize ve onlarla alay etmenize gerek kalmayacaktır; çünkü işte, Rab onlarla yapmış olduğu antlaşmasını hatırlar ve onlara yemin ettiği şekilde davranacaktır.

9 Bu yüzden Rab, İsrail Evi ile yapmış olduğu antlaşmayı yerine getireceği zaman adaletini göstermesin diye O'nun sağ elini sola çevirebileceğinizi sanmanıza gerek yoktur.

30. BÖLÜM

Son günlerdeki Yahudi olmayan uluslara tövbe etmeleri ve Mesih'e gelerek İsrail Evi ile birlikte sayılmaları emredilir. M.s. tahminen 34–35 yılları.

Ey Yahudi olmayan uluslar kulak verin ve Yaşayan Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in sizinle ilgili olarak söylememi emrettiği sözlerini dinleyin; çünkü işte O, bana şöyle söyleyip yazmamı emretti:

2 Ey bütün Yahudi olmayan uluslar, kötü yollarınızdan

dönün; ve kötü işlerinizden, yalanlarınızdan ve hilelerinizden ve fahişeliklerinizden ve gizli iğrençliklerinizden ve putperestliklerinizden ve cinayetlerinizden ve rahiplik kurnazlıklarınızdan ve kıskançlıklarınızdan ve sürtüşmelerinizden ve bütün kötülüklerinizden ve iğrençliklerinizden tövbe edin ve bana gelerek benim adımla vaftiz olun; böylece günahlarınızdan bağışlanabilir ve Kutsal Ruh'la dolabilirsiniz; böylece İsrail Evi'nden olan halkım ile birlikte sayılabilirsiniz.

DÖRDÜNCÜ NEFİ

İSA MESİH'İN ÖĞRENCİLERİNDEN BİRİ OLAN
NEFİ'NİN OĞLU NEFİ'NİN KITABI

Nefi'nin kayıtlarına göre Nefi halkının tarihçesi.

Nefililer'in ve Lamanlılar'ın hepsi Rab'be dönerler—Her şeyleri ortaktır, mucizeler gerçekleştirirler ve ülkede refah içinde yaşarlar—İki asır sonra ayrılıklar, kötülükler, sahte kiliseler ve eziyetler baş gösterir—Üç yüz yıl sonra hem Nefililer hem de Lamanlılar kötüleşirler—Ammaron kutsal kayıtları saklar. M.s. tahminen 35–321 yılları.

VE öyle oldu ki otuz dördüncü yıl geçti ve otuz beşinci yıl da geçti; ve işte, İsa'nın öğrencileri çevredeki bütün ülkelerde Mesih'in Kilisesini kurmuşlardı. Ve onlara gelen ve günahlarından candan tövbe

eden herkes İsa'nın adıyla vaftiz edildi; ve Kutsal Ruh'u da aldılar.

2 Ve öyle oldu ki otuz altıncı yılda bütün ülkedeki halk, gerek Nefililer gerekse Lamanlılar, Rab'be döndürüldü ve aralarında hiçbir kavga ve tartışma olmadı ve herkes birbirine karşı adaletli davrandı.

3 Ve aralarında her şey ortaktı; bu yüzden zengin ve fakir, köle ve özgür yoktu, fakat herkes özgürlüğe kavuşmuş ve göksel armağana ortak olmuştu.

4 Ve öyle oldu ki otuz yedinci yıl da geçti ve ülkede hâlâ huzur devam ediyordu.

5 Ve İsa'nın öğrencileri tarafından o kadar büyük ve harikulade işler yapıyordu ki onlar hastaları iyileştirip ölüleri dirilttiler ve topalları yürüttüler ve körlerin gözlerini, sağrıların kulaqlarını açtılar; ve insançocukları arasında her türlü mucizeler yaptılar; ve İsa'nın adıyla olmadan hiçbir mucize yapmadılar.

6 Ve böylece otuz sekizinci ve ayrıca otuz dokuzuncu ve kırk birinci ve kırk ikinci yıllar geçti; evet, hatta kırk dokuzuncu ve ayrıca elli birinci ve elli ikinci yıllar geçti; evet ve elli dokuzuncu yıl da geçti.

7 Ve Rab onları ülkede çok refaha kavuşturdu; evet, öyle ki yanmış olan şehirlerin yerlerine yeniden şehirler yaptılar.

8 Evet, hatta o büyük Zarahemla şehrini bile yeniden yaptırdılar.

9 Fakat birçok şehir batmış ve yerlerini sular doldurmuştu; bu yüzden, bu şehirler yeniden yapılamadı.

10 Ve şimdi, işte, öyle oldu ki Nefi halkı güçlenip, büyük bir hızla çoğalarak çok güzel ve sevimli bir halk oldu.

11 Ve onlar evlenip evlendirildiler ve Rab'bin onlara vermiş olduğu birçok vaadlere göre bereketlendiler.

12 Ve artık Musa Yasası'nın kurallarına ve kutsal törenlerine göre yürümeyip, Rab'lerinden ve Tanrı'larından aldıkları emirlere göre yürüdüler; oruç tutup dua etmeye devam etiler ve sık sık dua edip Rab'bin sözünü işitmek için bir araya toplandılar.

13 Ve öyle oldu ki bütün ülkede, bütün halkın arasında hiçbir çekişme olmadı; fakat İsa'nın öğrencileri arasında güçlü mucizeler yapıldı.

14 Ve öyle oldu ki yetmiş birinci ve yetmiş ikinci yıllar geçti, evet ve sonunda yetmiş dokuzuncu yıl da geçti; evet, hatta yüz yıl geçmişti ve İsa'nın seçmiş olduğu öğrencilerinden kalması gereken üçü dışında hepsi Tanrı'nın Dinlenme Yeri'ne gitmişti; ve onların yerine başka öğrenciler atandı; ve o kuşakların çoğu öldü.

15 Ve öyle oldu ki halkın yüreğinde yaşayan Tanrı sevgisinden dolayı ülkede hiçbir çekişme olmadı.

16 Ne bir kıskançlık, ne bir kavga, ne bir gürültü, ne bir cinsel ahlaksızlık, ne bir yalan, ne bir cinayet, ne de şehvetin hiçbir türüsü görülmedi; ve şüphesiz Tanrı'nın eliyle yaratılmış bütün insanların arasında onlardan daha mutlu bir halk olamazdı.

17 Ne bir eşkıya, ne bir katil, ne bir Lamanlı ne de herhangi bir gruba ait kimse vardı; fakat hepsi birdi, Mesih'in çocukları ve Tanrı Krallığı'nın varisleriydiler.

18 Ne kadar da mutluydular! Çünkü Rab onları bütün işlerinde nimetlendirmişti; evet, hatta yüz on yıl geçinceye dek nimetlendirilip refaha kavuşturuldular; ve Mesih'ten sonraki ilk kuşak gelip geçti ve bütün ülkede hiçbir çekişme olmadı.

19 Ve öyle oldu ki bu son kayıtları tutmuş olan Nefi (ve o bunları Nefi Levhaları üzerine

kaydetmişti) öldü ve yerine kayıtları oğlu Amos tuttu; ve o da Nefi Levhaları'nın üzerine kayıt tuttu.

20 Ve Amos seksen dört yıl kayıt tuttu ve halktan kiliseye karşı ayaklanıp üzerlerine Lamanlılar adını alan küçük bir grup dışında, ülkede hâlâ huzur vardı; bu yüzden ülkede yeniden Lamanlılar görülmeye başladı.

21 Ve öyle oldu ki Amos da öldü (ve bu Mesih'in gelişinden sonraki yüz doksan dördüncü yılda oldu) ve oğlu Amos onun yerine kayıtları tuttu; ve o da Nefi Levhaları'nın üzerine kayıt tuttu; ve onlar da bu kitap olan Nefi Kitabı'na yazıldı.

22 Ve öyle oldu ki iki yüz yıl geçti ve birkaç kişi dışında ikinci nesil de geçip gitti.

23 Ve şimdi ben Mormon bilmenizi isterim ki, halk o kadar çoğalmıştı ki ülkenin her tarafına yayılarak Mesih'te buldukları refahtan dolayı çok zengin oldular.

24 Ve şimdi bu iki yüz birinci yılda aralarında gururla böbürlenilen, yani pahalı elbiseler giyen ve her türlü iyi cins inciler ve dünya güzellikleri takınan kişiler görülmeye başladı.

25 Ve bu zamandan sonra, artık mallarını ve zenginliklerini aralarında paylaşmadılar.

26 Ve sınıflara bölünmeye başladılar; ve kazanç sağlamak için kiliseler kurmaya başladılar ve Mesih'in gerçek Kilisesini inkâr etmeye başladılar.

27 Ve öyle oldu ki iki yüz on yıl geçtikten sonra ülkede

birçok kilise vardı; evet, Mesih'i tanıdıklarını iddia eden birçok kilise bulunuyordu, ama onlar Mesih'in Sevindirici Haber'inin büyük bir kısmını inkâr ediyorlardı; öyle ki her türlü kötülüğün işlenmesine izin verip, layık olmadıklarından dolayı kendilerine yasak edilmiş olanlara kutsal olan şeyleri veriyorlardı.

28 Ve bu kilise, kötülük yüzünden ve onların yüreklerini ele geçiren şeytanın gücünden dolayı çok büyüdü.

29 Ve ayrıca Mesih'i inkâr eden başka bir kilise daha vardı ve alçakgönüllü oluşlarından ve Mesih'e olan inançlarından dolayı Mesih'in gerçek Kilisesi'ne hiç rahat vermiyorlardı; ve onların arasında yapılan birçok mucizelerden dolayı onlardan nefret ediyorlardı.

30 Bu yüzden, onlarla birlikte kalan İsa'nın öğrencilerinin üzerinde güç ve yetki kullandılar ve onları hapse attılar; fakat onlarda bulunan Tanrı sözünün gücüyle hapishaneler ikiye ayrıldı ve onlar çıkıp onların arasında güçlü mucizeler yaptılar.

31 Ne var ki bütün bu mucizelere rağmen halk yüreklerini sertleştirdi ve Yeruşalem'deki Yahudiler'in, İsa'yı söylediği sözlerden dolayı öldürmeye çalıştıkları gibi onları da öldürmeye çalıştılar.

32 Ve onları kızgın fırınlara attılar, fakat onlar oradan hiçbir zarar görmeden çıktılar.

33 Ve onları ayrıca vahşi hayvanların inlerine attılar, ama vahşi hayvanlarla tıpkı bir çocu-

ğun bir kuzu ile oynadığı gibi oynadılar ve hiçbir zarar görmeden onların arasından çıktılar.

34 Bunlara rağmen halk yüreklerini sertleştirdi, çünkü birçok rahip ve sahte peygamber tarafından baştan çıkartılıp birçok kiliseler kurdular ve kötülüğün her türlüünü işlediler. Ve İsa'nın halkına saldırdılar, ama İsa'nın halkı onlara karşılık vermedi. Ve bu şekilde iki yüz otuz yıl geçinceye kadar, yıllarca inançsızlık ve kötülük içinde sürüklenip durdular.

35 Ve şimdi öyle oldu ki bu yılda, evet, iki yüz otuz birinci yılda halkın arasında büyük bir bölünme oldu.

36 Ve öyle oldu ki bu yılda Nefililer denilen bir halk ortaya çıktı ve bunlar Mesih'e gerçekten inananlardı; ve onların arasında Lamanlılar'ın, Yakuplular, Yusufular ve Zoramlılar diye adlandırdıkları kimseler de vardı.

37 Dolayısıyla Mesih'e gerçekten inananlara ve O'nu gerçekten sayanlara (aralarında dünyada kalacak olan İsa'nın üç öğrencisi de bulunuyordu) Nefililer ve Yakuplular ve Yusufular ve Zoramlılar denildi.

38 Ve öyle oldu ki Sevindirici Haber'i reddedenlere Lamanlılar, Lemuelliler ve İsmaililer denildi; ve bunlar atalarının başlangıçtan bu yana yavaş yavaş inançlarını kaybettikleri gibi inançlarını kaybetmediler, tersine Mesih'in Sevindirici Haber'ine karşı bile bile isyan ettiler ve çocuklarına da inanmalarını öğrettiler.

39 Ve bu, başlangıçta olduğu gibi atalarının kötülükleri ve iğrençlikleri yüzündendi. Ve Lamanlılar'a başlangıçtan beri Nefi çocuklarından nefret etmeleri öğretildiği gibi, onlara da Tanrı'nın çocuklarından nefret etmeleri öğretildi.

40 Ve öyle oldu ki iki yüz kırk dört yıl geçti ve halkın durumu bu şekildeydi. Ve halkın daha kötü olan kısmı güçlenerek Tanrı'nın halkından daha çok kalabalık oldular.

41 Ve kendilerine yeni kiliseler kurup onları her türlü kıymetli eşyalarla süslemeye devam ettiler. Ve böylece iki yüz elli ve iki yüz altmış yılları geçti.

42 Ve öyle oldu ki halkın kötü olan kısmı tekrar Gadiyantun'un gizli yeminlerini ve çetelerini ortaya çıkardılar.

43 Ve Nefi halkı denilen halk da aşırı zenginliklerinden dolayı yüreklerinin gururuna kapılıp kardeşleri Lamanlılar gibi kibirli olmaya başladı.

44 Ve bundan sonra öğrenciler dünyanın günahlarından dolayı üzüntü duymaya başladılar.

45 Ve öyle oldu ki üç yüz yıl geçtiğinde gerek Nefi halkı, gerekse Lamanlılar aynı şekilde çok kötü insanlar olmuşlardı.

46 Ve öyle oldu ki Gadiyantun eşkıyaları ülkenin her tarafına yayıldılar; ve İsa'nın öğrencilerinden başka hiç doğru kimse kalmadı. Ve bol bol altın ve gümüş biriktirdiler ve her çeşit mal alım satım işleriyle uğraştılar.

47 Ve öyle oldu ki üç yüz beş yıl geçtikten sonra (ve halk hâlâ

kötülük yapmaya devam ediyordu) Amos öldü ve kardeşi Ammaron onun yerine kayıtları tuttu.

48 Ve öyle oldu ki üç yüz yirmi yıl geçtikten sonra Ammaron, Kutsal Ruh tarafından zorlanarak kutsal olan kayıtları — evet, hatta kuşaktan kuşağa aktarılan — hatta Mesih'in gelişinden

sonraki üç yüz yirminci yıla kadar tutulmuş olan bütün kutsal kayıtları sakladı.

49 Ve bu kayıtlar Rab'bin peygamberliklerine ve verdiği sözlere göre Yakup Evi'nden geride kalanlara tekrar ulaşabilsin diye onları Rab'be sakladı. Ve Ammaron'un kayıtları böylece son bulur.

MORMON KİTABI

1. BÖLÜM

Ammaron, Mormon'a kutsal kayıtlar hakkında bilgi verir—Nefililer ve Lamanlılar arasında savaş başlar—Üç Nefili göğe alınır—Kötülük, inançsızlık, üfürükçülük ve büyüculük çoğalır. m.s. tahminen 321–326 yılları.

VE şimdi ben Mormon, hem gördüğüm hem de duyduğum şeyleri kaydediyorum ve bunlara Mormon Kitabı adını veriyorum.

2 Ve Ammaron, kayıtları Rab'be sakladığı zaman bana geldi (ben o zamanlar on yaşlarındaydım ve halkımın bilgisinden biraz öğrenmeye başlamıştım) ve Ammaron bana şöyle dedi: Senin akli başında ve her şeyi çabuk kavrayan bir çocuk olduğumu görüyorum.

3 Bu yüzden, yirmi dört yaşına geldiğin zaman bu halkın arasında gördüğün şeyleri hatırlamanı istiyorum ve o yaşa gelince Antum ülkesine, adı Şim

tepesi olacak tepeye git; ve ben orada Rab'be bu halkla ilgili bütün kutsal yazıları sakladım.

4 Ve işte sen, Nefi levhalarını yanına alıp geri kalan levhaları oldukları yerde bırakacaksın; ve bu halkın arasında gördüğün her şeyi Nefi Levhaları'nın üzerine işleyip yazacaksın.

5 Ve Nefi'nin soyundan gelen ben Mormon, (ve babamın adı da Mormon'du) Ammaron'un bana emrettiklerini hatırladım.

6 Ve öyle oldu ki on bir yaşındayken babam beni güney ülkesine, yani Zarahemla ülkesine götürdü.

7 Ülkenin her yanı binalarla dolmuştu ve halkın sayısı neredeyse denizdeki kum kadar çoktu.

8 Ve öyle oldu ki bu yıl Nefililer ve Yakuplular ve Yusufular ve Zoramlılar'dan oluşan Nefililer'le bir savaş çıktı; ve bu savaş Nefililer ile, Lamanlılar, Lemuelliler ve İsmaililer arasında oldu.

9 Şimdi Lamanlılar, Lemuelli-

ler ve İsmailîler'e Lamanlılar deniliyordu ve karşılıklı iki taraf Nefililer ve Lamanlılar'dı.

10 Ve öyle oldu ki Sidon suları kıyısındaki Zarahemla sınırına yakın bir yerde aralarında savaş başladı.

11 Ve öyle oldu ki Nefililer çok sayıda adam toplamışlardı, bu sayı hatta otuz bini geçiyordu. Ve öyle oldu ki aynı yıl aralarında birçok çatışmalar oldu; bu çatışmalarda Nefililer Lamanlılar'ı yenip onların çoğunu öldürdüler.

12 Ve öyle oldu ki Lamanlılar planlarından vazgeçtiler ve ülkede barış sağlandı; ve barış yaklaşık dört yıl sürdü; bu süre içinde hiç kan dökülmedi.

13 Fakat kötülük ülkenin her yanında öylesine kol geziyordu ki Rab sevgili öğrencilerini onların arasından aldı ve halkın kötülükleri yüzünden mucizeler ve hastaları iyileştirme işi son buldu.

14 Ve Rab tarafından hiçbir armağan verilmedi ve Kutsal Ruh, kötülükleri ve inançsızlıkları yüzünden hiç kimsenin üzerine gelmedi.

15 Ve ben, on beş yaşında ve oldukça ağırbaşlı olduğumdan Rab tarafından ziyaret edildim ve İsa'nın iyiliğini tadarak tanıdım.

16 Ve bu halka vaaz etmeye çalıştım, ama ağzım kapandı ve onlara vaaz etmem yasaklandı; çünkü işte, onlar Tanrı'larına karşı bile bile isyan etmişler ve sevgili öğrenciler onların kötülükleri yüzünden ülkeden alınmışlardı.

17 Ne var ki onların arasında kaldım, fakat yüreklerinin katılığı yüzünden onlara vaaz etmem yasaklandı; ve ülke, yüreklerinin katılığı yüzünden onlar için lanetlendi.

18 Ve Lamanlılar'ın arasındaki bu Gadiyantın eşkıyaları ülkeyi öylesine istila etmişlerdi ki ülkede oturanlar hazinelerini toprağa gömmeye başladılar; ve onlar kaygan oldular, çünkü Rab ülkeyi lanetlemişti; öyle ki onları ne ellerinde tutabiliyorlar ne de saklayabiliyorlardı.

19 Ve öyle oldu ki üfürükçülük, büyücülük ve sihirbazlık ortaya çıktı ve kötünün gücü bütün ülkede etkisini gösteriyordu; böylece Abinadi'nin ve ayrıca Lamanlı Samuel'in söylediği sözlerin hepsi gerçekleşti.

2. BÖLÜM

Mormon, Nefi ordularını yönetir — Kan ve katliam ülkenin her tarafını sarar — Nefililer lanetlilerin kederi ile ağlayıp yas tutarlar — Onlara tanınan lütfün gününün süresi dolmuştur — Mormon, Nefi Levhaları'nı ele geçirir — Savaşlar sürer. m.s. tahminen 327-350 yılları.

VE öyle oldu ki aynı yıl Nefililer ile Lamanlılar arasında yeniden bir savaş çıktı. Ve ben yaşça küçük olmama rağmen çok boylu bosluydum; bu yüzden Nefi halkı beni liderleri, yani ordularına komutan olarak atadı.

2 Bu yüzden öyle oldu ki on altı yaşında, Nefili ordularının birinin başında Lamanlılar'ın

üzerine yürüdüm; böylece üç yüz yirmi altı yıl geçmişti.

3 Ve öyle oldu ki üç yüz yirmi yedinci yılda Lamanlılar üzerimize öyle büyük bir güçle geldiler ki ordularımı korkuttular; bu yüzden onlar savaşmak istemediler ve kuzeydeki ülkelere doğru çekilmeye başladılar.

4 Ve öyle oldu ki Angola şehrine kadar geldik ve şehri ele geçirip Lamanlılar'a karşı kendimizi savunmak için hazırlık yaptık. Ve öyle oldu ki var gücümüzle şehrin savunmasını arttırdık; fakat aldığımız bütün önlemlere rağmen Lamanlılar üzerimize saldırıp bizi şehirden sürdüler.

5 Ve bizi Davut ülkesinden de sürdüler.

6 Ve yürüyüşe geçtik ve batı sınırında deniz kıyısında bulunan Yeşu ülkesine vardık.

7 Ve öyle oldu ki halkımızı tek vücut halinde bir araya getirebilmek için elimizden geldiği kadar çabuk davranıp onları topladık.

8 Fakat işte, ülke eşkıyalarla ve Lamanlılar'la doluydu; ve üzerlerinde asılı duran büyük yıkıma karşın halkım yaptıkları kötülüklerden tövbe etmedi; bu yüzden, gerek Nefililer'in gerekse Lamanlılar'ın arasındaki cinayetler ve katliamlar ülkenin her tarafına yayılmıştı; ve ülkenin her tarafında tam bir anarşi yaşanıyordu.

9 Ve şimdi Lamanlılar'ın bir kralı vardı ve onun adı Harun idi; ve o, kırk dört bin kişilik bir orduyla üzerimize saldırdı. Ve işte, ona kırk iki bin kişiyle

karşı koydum. Ve öyle oldu ki onu ordumla öyle bir yenilgiye uğrattım ki önümden kaçıp gitti. Ve işte bütün bunlar olup bittiğinde üç yüz otuz yıl geçmişti.

10 Ve öyle oldu ki Nefililer kötülüklerinden tövbe etmeye başladılar ve peygamber Samuel'in peygamberlik ettiği gibi feryat etmeye başladılar; çünkü işte, ülkedeki hırsızlar ve eşkıyalar ve katiller ve sihirbazlık sanatı ve büyücülük yüzünden kimse elindeki koruyamaz olmuştu.

11 Böylece bütün bu olanlar yüzünden bütün ülkede ve özellikle de Nefi halkı arasında yas tutulup ağıt yakılmaya başlandı.

12 Ve öyle oldu ki ben Mormon, onların Rab önünde üzüntülerini, ağıt yakmalarını ve ağlayışlarını gördüğümde yüreğim için için sevinç duymaya başladı; Rab'bin merhametini ve sabrını bildiğimden, Rab'bin onlara merhamet göstereceğini ve onların yeniden doğru bir halk olacağını sanıyordum.

13 Fakat işte, bu sevincim boşa çıktı; çünkü duydukları üzüntü Tanrı'nın iyiliğiyle olan tövbe için değil, tersine lanetlenmiş olmanın verdiği üzüntüydü; çünkü Rab onların günah işlerken mutlu olmalarına her zaman izin vermiyordu.

14 Ve onlar kırık bir yürek ve tövbekâr bir ruhla İsa'ya gelmek yerine, Tanrı'ya lanet okuyup ölmeyi arzu ettiler. Ne var ki canlarını kurtarmak için kılıçla mücadele ettiler.

15 Ve öyle oldu ki beni yine keder sardı ve gerek bedensel gerekse ruhsal olarak lütuf

gününün onlar için geçmiş olduğunu gördüm; Tanrı'larına açıkça karşı geldikleri için onlardan binlercesinin kılıçtan geçirilip toprağın üzerine gübre gibi yığıldıklarını gördüm. Ve üç yüz kırk dört yıl böyle geçti.

16 Ve öyle oldu ki üç yüz kırk beşinci yılda Nefililer Lamanlılar'ın önünden kaçmaya başladılar; ve Yaşon ülkesine gelinceye dek kovalandılar ve yakalanmaktan kıl payı kurtuldular.

17 Ve şimdi Yaşon şehri, Ammaron'un yok olmasını diye kayıtları Rab'be sakladığı yere yakındı. Ve işte, Ammaron'un sözüne uyararak oraya gidip Nefi Levhalarını aldım ve Ammaron'un sözleri doğrultusunda bir kayıt tuttum.

18 Ve bütün kötülük ve iğrençliklerin tam bir anlatımını Nefi Levhaları'na yazdım; ne var ki onların yaptığı kötülüklerin ve iğrençliklerin hepsini bu levhalara yazmaktan kaçınıyorum; çünkü işte, insanların tuttuğu yolları görecektir yaşa geldiğinden beri kötülük ve iğrençliklerin kesintisiz bir manzarasına tanık oldum.

19 Ve onların kötülükleri yüzünden başıma neler gelmedi ki! Çünkü yüreğim onların kötülükleri yüzünden bütün yaşamım boyunca acıyla doldu; ancak son günde yukarı kaldırılacağımı biliyorum.

20 Ve öyle oldu ki bu yıl Lamanlılar yine Nefi halkının peşine düşüp onları kovaladılar. Ve öyle oldu ki kuzeyde Şem adındaki ülkeye varıncaya dek kovalandık.

21 Ve öyle oldu ki Şem şehrinin savunmasını güçlendirip halkımızı belki yıkımdan kurtarırız umuduyla onları elimizden geldiğince Şem'e topladık.

22 Ve öyle oldu ki üç yüz kırk altıncı yılda üzerimize gelmeye başladılar.

23 Ve öyle oldu ki halkıma konuştum ve onları var gücümle Lamanlılar'ın önünde cesurca dikilip karıları ve çocukları ve evleri ve yuvaları için savaşmaya çağırdım.

24 Ve sözlerim az da olsa onlara güç verdi; öyle ki Lamanlılar'ın önünden kaçmayıp cesaretle onlara karşı koydular.

25 Ve öyle oldu ki otuz bin kişilik bir orduyla elli bin kişilik bir orduya karşı savaştık. Ve öyle oldu ki onların önünde öyle kararlı bir şekilde kendimizi savunduk ki önümüzden kaçtılar.

26 Ve öyle oldu ki ordularımızla kaçanların peşine düşüp onlarla yeniden savaşa tutuştuk ve onları yenilgiye uğrattık; ne var ki Rab'bin gücü bizimle değildi; evet, kendi halimize bırakılmıştık; öyle ki Rab'bin Ruhu bizi terk etmişti; bu yüzden kardeşlerimiz gibi güçsüz olmuştuk.

27 Ve halkımın başına gelen bu büyük felaket yüzünden, onların kötülükleri ve iğrençlikleri yüzünden yüreğim üzüntü içindeydi. Fakat işte, Lamanlılar'ın ve Gadiyantın eşkıyalarının üzerine yürüyüp mirasımız olan toprakları ele geçirinceye dek savaştık.

28 Ve üç yüz kırk dokuzuncu yıl bitmişti. Ve üç yüz ellinci

yılda Lamanlılar'la ve Gadiyan-ton eşkiyalarıyla bir antlaşma yaptık; bu antlaşmaya göre mirasımız olan toprakları bölüştük.

29 Ve Lamanlılar bize kuzey ülkesini, evet, güney ülkesine geçiş sağlayan dar geçite kadar olan toprakları verdiler. Ve biz de Lamanlılar'a güney ülkesinin tamamını verdik.

3. BÖLÜM

Mormon, Nefililer'i tövbe etmeye çağırır—Büyük bir zafer kazanır—ve kendi güçleriyle övünürler—Mormon onları yönetmeyi reddeder ve onlar için ettiği dualar inançla yapılmamıştır—Mormon Kitabı, İsrail'in on iki oymağını Sevindirici Haber'e inanmaya çağırır. M.S. tahminen 360-362 yılları.

VE öyle oldu ki Lamanlılar on yıl daha geçinceye kadar savaşmaya gelmediler. Ve işte, silah ve topraklarını savaş gününe hazırlamaları için halkım Nefililer'i çalıştırdım.

2 Ve öyle oldu ki Rab bana bu halka şöyle haykıracaksın dedi: Tövbe edin ve bana gelin ve vafiz olun ve Kilisemi yeniden kurun ve canınız bağışlanacaktır.

3 Ve bu halka çağrıda bulundum, ama boşunaydı; ve canlarını bağışlayıp tövbe etmeleri için onlara fırsat verenin Rab olduğunu anlayamadılar. Ve işte, Tanrıları Rab'be karşı yüreklerini katılaştırdılar.

4 Ve öyle oldu ki bu onuncu yıl sona erdiğinde, Mesih'in gelişinden bu yana toplam üç yüz altmış yıl geçmiş oluyordu

ki Lamanlılar'ın kralı bana bir mektup gönderip bizimle tekrar savaşmak üzere hazırlık yapmakta olduklarını bildirdi.

5 Ve öyle oldu ki halkıma Harabe ülkesindeki bir şehre toplanmaları emrini verdim; bu şehir güney ülkesine çıkan dar geçitin yanındaki sınırda bulunuyordu.

6 Ve topraklarımızın hiçbir kısmını ellerine geçirmesinler diye Lamanlı ordularını durdurmak için ordularımızı buraya yerleştirdik; bu yüzden bütün gücümüzle onlara karşı hazırlandık.

7 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış birinci yılda Lamanlılar bizimle savaşmak üzere Harabe şehrine indiler; ve öyle oldu ki o yıl onları öyle bir yenilgiye uğrattık ki tekrar kendi topraklarına döndüler.

8 Ve üç yüz altmış ikinci yıl yine savaşmaya geldiler. Ve onları yeniden yenilgiye uğrattık pek çoğunu öldürdük ve onların ölüleri denize atıldı.

9 Ve şimdi halkım Nefililer elde ettikleri bu büyük başarıdan dolayı kendi güçleriyle övmeye ve düşmanları tarafından öldürülen kardeşlerinin kanının intikamını alacaklarına dair göğün üzerine ant içmeye başladılar.

10 Ve düşmanlarına karşı savaşa gidip onları ülkeden silip atacaklarına dair göğün ve ayrıca Tanrı'nın tahtı üzerine ant içtiler.

11 Ve öyle oldu ki ben Mormon, o andan sonra kötülük ve iğrençliklerini gördüğüm bu

halkın komutanı ve lideri olmayı kesinlikle reddettim.

12 İşte onlara önderlik etmiştim; işledikleri kötülöklere rağmen birçok savaşta onları yönetip içimdeki Tanrı sevgisiyle onları tüm kalbimle sevmiştim; ve onlar için bütün gün dua edip ruhumu Tanrıma dökmüştüm; ne var ki yüreklerinin katılığı yüzünden inançla dua edemiyordum.

13 Ve onları üç kez düşmanlarının elinden kurtarmama rağmen, günahlarından tövbe etmediler.

14 Ve düşmanlarıyla savaşmaya gidip kardeşlerinin kanının intikamını alacaklarına dair Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in kendilerine yasak ettiği her şey adına yemin ettiklerinde, işte Rab'bin sesi bana gelip şöyle dedi:

15 Öç benimdir ve karşılığını ben vereceğim; ve bu halkı kurtarmama rağmen tövbe etmedikleri için, işte onlar yüzünden silinip atılacaklar.

16 Ve öyle oldu ki düşmanlarıma karşı gitmeyi kesinlikle reddettim ve Rab'bin bana emrettiği şekilde hareket ettim; ve Ruh'un ileride olacıklara tanıklık eden belirtileri doğrultusunda görüp işittiğim şeyleri yararsız bir tanık gibi bildirdim.

17 Bu yüzden, ey Yahudi olmayan uluslar size ve aynı zamanda İsrail Evi'ne yazıyorum, bu iş başlayacağı zaman mirasınız olan topraklara geri dönme hazırlığı içinde olacaksınız.

18 Evet, işte, dünyanın her ucunda yaşayan herkese yazıyo-

rum; evet, İsa'nın Yerusalemlülkesinde öğrencileri olmak üzere seçtiği Onikiler tarafından yaptığınız işlere göre yargılanacak olan siz İsrail'in on iki oymağına yazıyorum.

19 Ve ayrıca İsa'nın bu ülkede seçmiş olduğu Onikiler tarafından yargılanacak olan bu halktan geri kalanlara da yazıyorum; ve bu ülkede ki Onikiler de İsa'nın Yerusalemlülkesinde seçtiği diğer Onikiler tarafından yargılanacaklardır.

20 Ve bana bu şeyleri gösteren Ruh'tur; bu nedenle hepimize yazıyorum. Ve size şu yüzden, hepimizin, evet, Adem'in tüm insanlık ailesine üye olan her canın Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağını bilmeniz için yazıyorum; ve yaptığınız işlerin iyi ya da kötü oluşuna göre yargılanmaya çıkarılacaksınız.

21 Ve ayrıca aranızda gelecek olan İsa Mesih'in Sevindirici Haber'ine inanmanız için yazıyorum; ve ayrıca Rab'bin antlaşmalı halkı olan Yahudiler'in, gördükleri ve işittikleri İsa'dan başka bir tanıkları olsun diye, O öldürdükleri İsa ki gerçek Mesih ve gerçek Tanrı idi.

22 Keşke dünyanın dört bir ucunda yaşayan herkesi tövbe etmeye ve Mesih'in yargı kürsüsü önünde yargılanmak üzere hazırlanmaya ikna edebilsem.

4. BÖLÜM

Savaş ve katliam sürer—Kötüler kötülerini cezalandırır—İsrail tarihinde bu kadar kötülük görülme-

miştir—Kadınlar ve çocuklar putlara kurban edilir—Lamanlılar Nefililer'i önlerine katarak onları silip süpürmeye başlarlar. m.s. tahminen 363-375 yılları.

VE şimdi öyle oldu ki üç yüz altmış üçüncü yılda Nefililer ordularıyla Harabe ülkesinden çıkarak Lamanlılar'la savaşmaya gittiler.

2 Ve öyle oldu ki Nefili orduları tekrar Harabe ülkesine geri sürüldü. Ve onlar daha yorgun iken Lamanlılar'ın dinç bir ordusu onların üzerine geldi; ve korkunç bir savaşa tutuştular; öyle ki Lamanlılar Harabe şehrini ele geçirdiler ve birçok Nefili'yi öldürerek pek çoğunu da esir aldılar.

3 Ve geriye kalanlar ise kaçıp Teankum şehrindeki halka katıldılar. Şimdi bu Teankum şehri sınırda, deniz kenarındaydı; ve aynı zamanda Harabe şehrine de yakındı.

4 Ve Nefililer'in orduları Lamanlılar'a gidip saldırdıkları için vurulmaya başladılar; çünkü böyle yapmamış olsalardı, Lamanlılar onlara karşı bir üstünlük sağlayamayacaktı.

5 Fakat işte, Tanrı'nın yargıları kötülerı yakalar; ve kötüler de kötüler tarafından cezalandırılır; çünkü insançocuklarının yüreklerini kan dökmeye kışkırtanlar kötülerdir.

6 Ve öyle oldu ki Lamanlılar Teankum şehrine saldırmak üzere hazırlık yaptılar.

7 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış dördüncü yılda Lamanlılar Teankum şehrini de ele geçir-

mek için Teankum şehrine saldırdılar.

8 Ve öyle oldu ki onlar Nefililer tarafından püskürtülerek geri sürüldüler. Ve Lamanlılar'ı kaçırdıklarını gören Nefililer tekrar kendi güçleriyle övünerek kendi kuvvetleri ile gittiler ve Harabe şehrini tekrar ele geçirdiler.

9 Ve şimdi bütün bunlar olurken, her iki taraftan, gerek Nefililer'den gerekse Lamanlılar'dan binlerce kişi ölmüştü.

10 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış altıncı yıl geçti ve Lamanlılar savaşmak için yine Nefililer'in üzerine yürüdüler; ve Nefililer işledikleri kötülüklerden tövbe etmek bir yana, kötülüklerini ısrarla sürdürmeye devam ettiler.

11 Ve halkın arasında yaşanan, hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın arasında geçen bu korkunç kan ve katliam sahnesini dille ifade etmek veya yazıyla tam olarak anlatmak mümkün değildir; ve bütün yürekler sertleşmişti, öyle ki sürekli olarak kan dökmekten zevk aldılar.

12 Ve Rab'bin sözüne göre, bu halkın arasında olduğu gibi, bütün Lehi çocukları ve hatta bütün İsrail Evi'nin arasında bu kadar büyük bir kötülük asla olmamıştı.

13 Ve öyle oldu ki Lamanlılar Harabe şehrini ele geçirdiler ve bunu, sayıları Nefililer'in sayısından daha fazla olduğu için yaptılar.

14 Ve Teankum şehrine de yürüyüp oradaki halkı sürdüler; ve hem kadın hem çocuk birçok

esir alarak onları puttan tanrılarına kurban olarak sundular.

15 Ve öyle oldu ki üç yüz altmış yedinci yılda, Lamanlılar'ın kadınlarını ve çocuklarını kurban etmelerine öfkelenen Nefililer öyle büyük bir hırsıyla Lamanlılar'ın üzerine yürüdüler ki Lamanlılar'ı yeniden yenererek onları ülkelerinden sürüp attılar.

16 Ve Lamanlılar üç yüz yetmiş beşinci yıla kadar bir daha Nefililer'e saldırmadılar.

17 Ve bu yıl bütün güçleriyle Nefililer'e karşı savaşmaya geldiler; ve çok kalabalık oldukları için onları saymak mümkün değildi.

18 Ve o zamandan sonra Nefililer, Lamanlılar üzerinde bir daha üstünlük sağlayamadılar; ancak çığın güneş karşısında eridiği gibi onların önünde silinip yok oldular.

19 Ve öyle oldu ki Lamanlılar Harabe şehrine saldırdılar; ve Harabe ülkesinde çok korkunç bir savaş oldu ve onlar bu savaşta Nefililer'i yendiler.

20 Ve Nefililer onların önünden tekrar kaçıp Boaz şehrine geldiler; ve orada büyük bir cesaretle Lamanlılar'a karşı durdular, öyle ki Lamanlılar ikinci kez saldırıncaya kadar onları yenemediler.

21 Ve Lamanlılar ikinci kez geldiklerinde, Nefililer'i sürüp onları çok büyük bir katliamdan geçirerek topluca öldürdüler; onların kadınları ve çocukları yine putlara kurban edildi.

22 Ve öyle oldu ki Nefililer yine Lamanlılar'ın önlerinden

kaçtılar ve beraberlerinde kasabalardaki ve köylerdeki halkı da alıp götürdüler.

23 Ve şimdi ben Mormon, Lamanlılar'ın ülkeyi yıkmak üzere olduklarını görünce, Şim tepesine gittim ve Ammaron'un Rab'be saklamış olduğu bütün kayıtları aldım.

5. BÖLÜM

Mormon tekrar Nefili ordularını kan ve katliam dolu savaşlarda yönetir—Mormon Kitabı, bütün İsrail'i İsa'nın Mesih olduğuna inandırmak için gün ışığına çıkaracaktır—Lamanlılar inançsızlıkları yüzünden darmadağın olacaklar ve Ruh onlarla uğraşmaktan vazgececektir—Lamanlılar Sevindirici Haber'i son günlerde Yahudi olmayan uluslardan alacaklardır. m.s. tahminen 375-384 yılları.

VE öyle oldu ki Nefililer'e bir daha yardım etmeyeceğime dair ettiğim yeminden pişmanlık duyup aralarına gittim; ve kendilerini sıkıntılarından kurtarabileceğimi düşünerek beni yeniden ordularının başına getirdiler.

2 Fakat işte, Rab'bin yargılarının üzerlerine geleceğini bildiğim için ümitsizdim; çünkü kötülüklerinden tövbe etmiyorlar, yine de canlarını kurtarmak için kendilerini yaratan Varlığın adını anmadan mücadele veriyorlardı.

3 Ve öyle oldu ki Erden şehrine kaçtığımız sırada Lamanlılar üzerimize saldırdı; fakat işte, geri püskürtüldüler ve şehri bu kez almayı başaramadılar.

4 Ve öyle oldu ki tekrar üzerimize saldurmalarına rağmen biz şehri savunduk. Ve Nefililer'in savunduğu başka şehirler de vardı, bu güçlü kaleler Lamanlılar'ın önümüzde uzanan bölgeye geçmelerini engellediği için onlar buradan geçemiyorlar ve ülkemiz insanlarını yok edemiyorlardı.

5 Fakat öyle oldu ki Lamanlılar geçtiğimiz her yeri ve bu yerlerde toplu olarak bulunmayan halkı yerle bir ederek halkın köylerini, kasabalarını ve şehirleri ateşe verdiler; ve üç yüz yetmiş dokuz yıl böyle geçti.

6 Ve öyle oldu ki üç yüz sekseninci yılda Lamanlılar yine bizimle savaşmaya geldiler ve cesurca onlara karşı koyduk; ancak bütün çabalarımız boşa çıktı; zira o kadar kalabalıktilar ki Nefililer'i ayakları altında çiğnediler.

7 Ve öyle oldu ki yeniden kaçmaya başladık ve Lamanlılar gelmeden kaçanlar kurtuldu, ama Lamanlılar'dan daha çabuk davranamayanlar ise silinip süpürüldü ve yok edildi.

8 Ve şimdi işte, ben Mormon gözlerimin önünde yaşanan böylesine korkunç bir kan ve katliam sahnesini anlatıp insanların yüreğini parçalamak istemem; ne var ki bunların kesinlikle bildirilmesi ve gizli olan her şeyin damların üzerinden açıklanması gerekir.

9 Ve ayrıca bu bilgilerin, bu halktan geride kalacak olanlara ve ayrıca Rab'bin dediğine göre bu halkı dağıtacak olan Yahudi olmayan uluslara ulaş-

ması gerekir ki bu halk onların arasında bir hiç sayılacaktır— Bu yüzden bunların kısa bir özetini yazıyorum, aldığım emir nedeniyle ve bu halkın kötülüklerinden dolayı çok büyük üzüntü duymamanız için gördüklerimi tam olarak anlatmaya cesaret edemiyorum.

10 Ve şimdi işte, nimetlerinin kendilerine nereden geldiğini bilip anlamaları için bunu hem onların soyuna hem de İsrail Evi'ne ilgi duyan Yahudi olmayan uluslara söylüyorum.

11 Çünkü böylelerinin İsrail Evi'nin başına gelecek felakete üzüleceklerini biliyorum; evet, bu halk yıkıma uğradığı için üzüntü duyacaklar; bu halk tövbe etmediği için üzüntü duyacaklar; eğer tövbe etmiş olsalardı, İsa'nın kolları onları sıkıca sarabilirdi.

12 Şimdi bu şeyler Yakup Evi'nden geride kalanlara yazılmıştır; ve kötülüğün bunları onlara ulaştırmayacağını Tanrı bildiği için bu şekilde yazılmışlardır; ve bunlar zamanı geldiğinde gün ışığına çıkarılmak üzere Rab'be saklanmalıdırlar.

13 Ve aldığım buyruk şudur; ve işte, bu yazılanlar Rab'bin emrine göre, hikmetiyle uygun gördüğü bir zamanda ortaya çıkacaktır.

14 Ve işte, yazılanlar Yahudiler'in arasındaki inançsızlara ulaşacak; ve şu amaçla onlara ulaşacak—İsa'nın Mesih olduğuna, yaşayan Tanrı'nın Oğlu olduğuna inansınlar diye; Baba, En Çok Sevdiği'nin aracılığıyla Yahudiler'i yani bütün İsrail

Evi'ni, Tanrıları Rab'bin onlara vermiş olduğu mirasları olan ülkeye geri getirip yaptığı antlaşmayı yerine getirebilsin ve büyük ve sonsuz amacını gerçekleştirebilsin diye.

15 Ve aynı zamanda bu halkın soyu, kendilerine Yahudi olmayan uluslardan gelecek olan O'nun Sevindirici Haberi'ne daha sıkı bir şekilde inansınlar diye ulaşacak; çünkü bu halk dağıtılıp şimdiye dek aramızda hiç görülmemiş, evet, hatta Lamanlılar'ın arasında da görülmemiş, tarifi imkansız derecede kara, pis ve tiksindirici bir halk olacak; ve bu onların başına inançsızlıkları ve putperestlikleri yüzünden gelecek.

16 Çünkü işte, Rab'bin Ruhu artık onların atalarıyla uğraşmayı bırakmıştır; ve onlar bu dünyada Mesih'siz ve Tanrı'sız'dırlar; ve rüzgarın süpürüp götürdüğü saman çöpüne benzerler.

17 Geçmişte sevimli bir halktırlar ve çobanları Mesih'ti; evet, hatta onlara Tanrı Baba yol gösterirdi.

18 Fakat şimdi işte, onlar rüzgara kapılmış bir saman çöpü gibi ya da yelkensisiz veya demirsiz kendini yönlendirecek bir şeyi olmayıp dalgalar üzerinde sallanan bir gemi misali şeytana kapılmış gidiyorlar ve tıpkı onun gibiler.

19 Ve işte Rab, onların ülkede alabilecekleri nimetleri bu ülkenin sahibi olacak Yahudi olmayan uluslara ayırdı.

20 Fakat işte, öyle olacak ki onlar Yahudi olmayan uluslar tarafından sürülüp dağıtılacak-

lar; ve Yahudi olmayan uluslar tarafından sürülüp dağıtıldıktan sonra, işte o zaman Rab, İbrahim'le ve bütün İsrail Evi'yle yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayacak.

21 Ve Rab ayrıca doğruların onlar için etmiş olduğu duaları da hatırlayacak.

22 Ve o zaman ey Yahudi olmayan uluslar, kötü yollarınızdan dönüp tövbe etmezseniz, Tanrı'nın gücü önünde nasıl durabilirsiniz?

23 Tanrı'nın elinde olduğunuzu bilmez misiniz? O'nun tüm güce sahip olduğunu ve yüce emriyle dünyanın bir tomar gibi dürüleceğini bilmez misiniz?

24 Bu yüzden, tövbe edip O'nun önünde kendinizi alçaltın ki gelip adaletini size göstermesin—Yoksa Yakup'un soyundan kalanlar aranızda aslan gibi ilerleyip sizi paramparça edecekler ve kurtaran olmayacaktır.

6. BÖLÜM

Nefililer son çatışmalar için Kumora ülkesinde toplanırlar—Mormon kutsal kayıtları Kumora tepesine saklar—Lamanlılar zafer kazanır ve Nefi ulusu yok edilir—Yüz binlerce insan kılıçtan geçirilir. m.s. tahminen 385 yılı.

VE şimdi, halkım Nefililer'in yıkılışını anlatan kayıtlarımı bitiriyorum. Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın önünde yürüyüşe geçtik.

2 Ve ben Mormon, Lamanlılar'-

ın kralına bir mektup yazarak kendisinden halkımızı Kumora denilen bir tepenin yakınındaki Kumora ülkesine toplamamıza müsaade etmesini istedim; ve onlarla orada savaşılabirdik.

3 Ve öyle oldu ki Lamanlılar'ın kralı bu isteğimi kabul etti.

4 Ve öyle oldu ki Kumora ülkesine giderek çadırlarımızı Kumora tepesinin etrafına kurduk; ve burası çok sulak, ırmaklar ve pınarlar olan bir ülkeydi ve burada Lamanlılar'a karşı üstünlük sağlamayı umuyorduk.

5 Ve üç yüz seksen dört yıl geçtiğinde, halkımızdan geriye kalan herkesi Kumora ülkesine toplamıştık.

6 Ve öyle oldu ki bütün halkımızı tek bir vücut olarak Kumora ülkesine topladıktan sonra, işte ben Mormon, artık yaşlanmaya başlamıştım; ve bunun halkımın son savaşı olacağını biliyordum ve Rab'den atalarımızın bize bıraktığı kutsal kayıtların Lamanlılar'ın eline düşmesi için emir almıştım (çünkü Lamanlılar onları yok ederlerdi); onun için bu kayıtları Nefi Levhaları'nı esas alarak yazdım ve Rab'bin eliyle bana emanet edilmiş olan ve oğlum Moroni'ye verdiğim bu birkaç levhanın dışındaki bütün kayıtları Kumora tepesine sakladım.

7 Ve öyle oldu ki halkım, eşleri ve çocuklarıyla birlikte Lamanlı ordularının şimdi kendilerine doğru yürüdüğünü gördü; ve bütün kötülerin yüreklerini dolduran o korkunç ölüm korkusu ile onların gelmelerini beklediler.

8 Ve öyle oldu ki bizimle savaşmaya geldiler ve sayılarının çokluğundan dolayı herkes korkuyla doldu.

9 Ve öyle oldu ki onlar halkımın üzerine kılıçla ve yayla ve okla ve baltayla ve her türlü savaş silahlarıyla saldırdılar.

10 Ve öyle oldu ki adamlarım, evet, yani yanımda olan on bin kişi yere serildi ve ben de aralarında yaralı düştüm; ve onlar yanımdan geçip giderek hayatıma son vermediler.

11 Ve Lamanlılar aramızdan geçip biz yirmi dört kişi dışında bütün halkımı öldürdükten sonra (sağ kalanların arasında oğlum Moroni de vardı) halkımın ölüleri arasında biz sağ kalanlar ertesi gün, Lamanlılar kamplarına döndüklerinde, Kumora tepesinden, benimle ilk saflarda vuruşan ve benim yönettiğim halkımdan on bin kişinin yere serilmiş olduğunu gördük.

12 Ve halkımdan oğlum Moroni'nin komutasındaki on bin kişinin de yere serilmiş olduğunu gördük.

13 Ve işte, Gidgidona'nın on bini de ölmüştü ve kendisi de ölülerin arasındaydı.

14 Ve Lama kendi on bini ile ölmüştü; ve Gilgal da kendi on bini ile ölmüştü; ve Limha da kendi on bini ile ölmüştü; ve Yeneyum da kendi on bini ile ölmüştü; ve Kumeniha ve Moroniha ve Antiyonum ve Şiblom ve Şem ve Yeş'in her biri kendi on binleri ile düşüp ölmüşlerdi.

15 Ve öyle oldu ki her biri kendi on binleri ile kılıçtan geçirilen

on kişi daha vardı; evet, benimle birlikte olan yirmi dört kişinin, güney ülkelerine kaçmış olan birkaç kişinin ve kaçıp Lamanlılar'a sığınmış olan birkaç kişinin dışında bütün halkım ölmüştü; ve onların etleri ve kemikleri ve kanları yerde yatıyordu ve onları öldüren eller tarafından çürüyüp parçalanmak ve toprak anaya dönmek üzere oraya bırakılmışlardı.

16 Ve öldürülmüş olan halkımdan dolayı yüreğim parçalanarak şöyle haykırdım:

17 Ey güzel insanlar Rab'bin yollarını nasıl bıraktınız! Ey güzel insanlar, kollarını açarak sizi bekleyen İsa'yı nasıl reddedebildiniz!

18 İşte bunu yapmasaydınız, düşmeyecektiniz. Ama işte düştünüz ve ben sizin ölümünüze ağlıyorum.

19 Ey siz güzel oğullar ve kızlar, siz babalar ve analar, siz kocalar ve kadınlar, ey siz güzel-ler, nasıl oldu da düştünüz!

20 Fakat işte, geçip gittiniz ve benim kederim sizi geri getiremez.

21 Ve yakında sizin ölüm-lülüğünüzün ölümsüzlüğü gi-yineceği ve şimdi bozulup çürümekte olan bu bedenlerin çok geçmeden çürümez beden-ler olacağı gün gelecektir; ve o zaman sizler işlerinize göre yargılanmak üzere Mesih'in yargı kürsüsünün önünde duracaksınız; ve eğer öyle olur da doğru bulunursanız, o zaman sizden önce gitmiş olan atalarınızla birlikte kutsanacaksınız.

22 Ah keşke üzerinize bu

büyük yıkım gelmeden önce tövbe etseydiniz. Fakat işte, siz gittiniz ve Baba, evet, Cennetin Sonsuz Babası sizin durumunu-zu biliyor ve size adaletine ve merhametine göre davranacak.

7. BÖLÜM

Mormon, son günlerde yaşayacak Lamanlılar'ı Mesih'e inanmaya, O'nun Sevindirici Haber'ini kabul etmeye ve kurtulmaya çağırır— Kutsal Kitap'a inananların hepsi aynı zamanda Mormon Kitabı'na da inanacaktır. m.s. tahminen 385 yılı.

VE şimdi işte, eğer öyle olur da Tanrı sözlerimi onlara verirse, esirgenmiş olan bu halktan geride kalanlara atalarının yaptıklarını bilmeleri için birkaç şey söylemek istiyorum; evet, size sesleniyorum, ey İsrail Evi'nden geride kalanlar; ve size söyleyeceğim sözler şunlardır:

2 Bilin ki siz İsrail Evi'ndensiniz.

3 Bilin ki tövbeye gelmelisiniz, yoksa kurtulamazsınız.

4 Bilin ki savaş silahlarınızı bırakmalı, artık kan dökmekten zevk almamalısınız ve Tanrı size emretmedikçe silahlarınızı elinize bir daha almamalısınız.

5 Bilin ki atalarınızın bilgisine gelip bütün günah ve kötülüklerinizden tövbe etmelisiniz ve İsa Mesih'e, O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğuna ve Yahudiler tarafından öldürüldüğüne ve Baba'nın gücüyle ölümden dirildiğine ve bu şekilde mezarı

yenip ölümün dikeninin de kendisinde yutulduğuna inanmalısınız.

6 Ve O ölümlerin dirilişini gerçekleştirir, buna göre insan O'nun yargı kürsüsü önünde durmak üzere dirilecektir.

7 Ve O dünyanın fidye ile kuruluşunu gerçekleştirdi; buna göre yargı gününde, önünde suçsuz bulunana, O'nun Kralığı'nda Tanrı huzurunda yaşamak bağışlanmıştır. Orada sonsuz bir mutluluk durumunda, yukarıdaki korolarla birlikte o, tek bir Tanrı olan Baba'ya ve Oğul'a ve Kutsal Ruh'a sürekli övgüler sunacaktır.

8 Bu yüzden tövbe edip İsa'nın adıyla vaftiz olun ve sizin önünüze konacak olan, yalnızca bu kayıttaki değil, aynı zamanda Yahudi olmayan uluslara Yahudiler'den gelecek olan, Yahudi olmayanlar uluslardan da sive gelecek olan kayıttaki Mesih'in Sevindirici Haber'ine sarılın.

9 Çünkü işte, bu kayıt o kayıtlara inanabilmeniz için yazılmıştır; ve eğer ona inanırsanız, buna da inanacaksınız; ve buna inanırsanız, atalarınızı ve Tanrı'nın gücüyle onların aralarında yapılmış olan olağanüstü işleri de bileceksiniz.

10 Ve Yakup'un soyunun bir kalıntısı olduğunuzu da bileceksiniz; bundan dolayı, siz ilk antlaşmanın halkı arasında sayılıyorsunuz; ve eğer öyle olur da Mesih'e inanıp önce suyla, sonra da ateş ve Kutsal Ruh'la, Kurtarıcımızı örnek alarak O'nun bize emrettiği şekilde

vaftiz olursanız, yargı gününde sizin için iyi olacaktır. Amin.

8. BÖLÜM

Lamanlılar, Nefililer'i arayıp buldukları yerde öldürürler—Mormon Kitabı, Tanrı'nın gücü ile gün ışığına çıkacaktır—Rab'bin işine öfkelenenlerin ve O'nun işine karşı mücadele edenlerin üzerine lanet okunur—Nefili kayıtlar kötülüğün, yozlaşmanın ve inançtan sapmanın olduğu bir gün ortaya çıkacaktır. m.s. tahminen 400–421 yılları.

İŞTE, ben Moroni, babam Mormon'un kayıtlarını bitiriyorum. İşte, babamın yazmamı emrettiği bir iki şey daha var.

2 Ve şimdi öyle oldu ki Kumora'daki o büyük müthiş savaştan sonra, işte güneydeki ülkeye kaçan Nefililer'in hepsi Lamanlılar tarafından yakalanarak öldürüldü.

3 Ve onlar babamı da öldürdüler ve halkımın yıkıma uğratılışının üzgün öyküsünü yazmak için yalnız ben kaldım. Fakat işte, onlar yitip gittiler ve ben babamın emrini yerine getiriyorum. Ve beni de öldürürler mi bilmiyorum.

4 Bu yüzden bu kayıtları yazıp toprağa saklayacağım ve benim nereye gideceğim önemli değildir.

5 İşte, babam bu kayıtları tutmuş ve onlara amacını yazmıştır. Ve işte, levhaların üzerinde yer olsaydı, onu da yazardım, ama yer yok; ve madenim de yok, çünkü tek başımayım.

Babam ve bütün akrabalarımın hepsi savaşta öldü. Ne arkadaşım ne de gidecek bir yerim var; ve Rab'bin bana daha ne kadar yaşamam için izin vereceğini de bilmiyorum.

6 İşte, Rabbimiz ve Kurtarıcımızın gelişinden bu yana dört yüz yıl geçti.

7 Ve işte, Lamanlılar halkım Nefililer'i yok edinceye kadar, onları şehirden şehre ve oradan oraya kovaladılar; ve onların yıkılışı büyük oldu; evet, halkım Nefililer büyük ve olağanüstü bir yıkıma uğradılar.

8 Ve işte, bunu yapan Rab'bin elidir. Ve işte, Lamanlılar birbirleriyle de savaşıyorlar ve bu ülkenin her tarafında sürekli olarak cinayet işlenip kan dökülüyor; ve hiç kimse savaşın ne zaman sona ereceğini bilmiyor.

9 Ve şimdi işte, onlardan bir daha söz etmeyeceğim, çünkü ülkede artık Lamanlılar'dan ve eşkıyalardan başka kimse kalmadı.

10 Ve İsa'nın öğrencileri dışında gerçek Tanrı'yı bilen hiç kimse kalmadı; halkın işlediği kötülükler o kadar büyüktü ki Rab o zamana dek ülkede kalmış olan öğrencilerin halkın arasında bulunmalarına izin vermedi; ve onların ülkede olup olmadıklarını hiç kimse bilmez.

11 Fakat işte, babamla ben onları gördük ve onlar bize yardım etti.

12 Ve bu kayıtları alan ve onları içindeki eksikliklerden dolayı kınayan kimse, bunlardan daha büyük şeyleri bilecektir. İşte, ben Moroni'yim; ve eğer

mümkün olsaydı, size her şeyi bildirirdim.

13 İşte, ben bu halktan söz etmeyi bitiriyorum. Ben Mormon'un oğluyum ve babam Nefi'nin soyundandır.

14 Ve bu kayıtları Rab'be saklayan benim; levhaların Rab'bin emrinden dolayı hiçbir değeri yoktur. Çünkü O gerçekten hiç kimsenin onları kazanç elde etmek için alamayacağını söylemiştir; ancak onların içindeki kayıtların çok büyük değeri vardır; ve onları kim gün ışığına çıkarırsa, Rab onu kutsayacaktır.

15 Çünkü hiç kimsenin Tanrı tarafından kendisine verilmeyeceği bu kayıtları gün ışığına çıkarmaya gücü yetmez; çünkü Tanrı bunun sadece O'nun yüceliğini düşünerek yapılmasını ya da uzun zamandır dağılmış bulunan Rab'bin antlaşma yaptığı eski halkının iyiliği için yapılmasını ister.

16 Ve bunları ışığa çıkaracak olana ne mutlu! Çünkü onlar Tanrı'nın sözüne göre karanlıktan aydınlığa çıkarılacaklardır; evet, onlar topraktan çıkarılacak ve karanlığın içinden parlayarak halkın bilgisine ulaşacaktır; ve bu, Tanrı'nın gücüyle yapılacaktır.

17 Ve eğer bu yazılarda hatalar varsa, bunlar insan hatalarıdır. Fakat işte, bizim bildiğimiz bir hata yok; ancak Tanrı her şeyi bilir; bu yüzden bu yazıları kınayan dikkat etsin ki cehennem ateşinin tehlikesi ile karşı karşıyadır.

18 "Bana bu kayıtları gösterin, yoksa cezalandırılacaksınız!"

diyen kimse Rab'bin yasakladığını emretmekten sakınsın.

19 Çünkü işte, aceleyle yargılanan aynı şekilde aceleyle yargılanacaktır; çünkü yaptığı işlerin karşılığını alacaktır; bu yüzden kim vurursa, ona da Rab tarafından vurulacaktır.

20 İşte kutsal yazı: "İnsan ne vuracak, ne de yargılayacaktır" der. Çünkü yargı bana aittir, diyor Rab; ve intikam da benimdir ve karşılığını Ben vereceğim.

21 Ve öfke soluyan, Rab'bin işine karşı çekişen ve Rab'bin İsrail Evi'nden olan antlaşmalı halkına karşı savaşarak: "Biz Rab'bin işini yok edeceğiz ve Rab de İsrail Evi ile yapmış olduğu antlaşmayı hatırlamayacak" diyen kişi, kesilip ateşe atılmak tehlikesi ile karşı karşıyadır.

22 Çünkü Rab'bin sonsuz amaçları, O'nun verdiği bütün sözler yerine gelinceye kadar devam edecektir.

23 İşıya'nın peygamberliklerini araştırın. İşte, ben onları yazamam. Evet, işte size derim ki benden önce gitmiş olan ve bu ülkenin sahibi olan azizler haykıracaklar, evet, hatta tozun içinden Rab'be haykıracaklar; ve Rab nasıl yaşıyorsa, onlarla yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayacaktır.

24 Ve Rab onların kardeşleri için olan dualarını bilir. Ve onların inançlarını da bilir; çünkü O'nun adıyla dağları yerinden kaldıramışlardı; ve O'nun adıyla dünyayı sarsabilmişlerdi; ve O'nun sözünün gücüyle hapishanelerin yıkılmasına neden olmuşlardı; evet, hatta

kızgın fırınlar bile onlara zarar verememişti; ne vahşi hayvanlar ne de zehirli yılanlar O'nun sözünün gücüyle onlara dokunabilmişlerdi.

25 Ve işte Rab'bin yardımıyla bunları gün ışığına çıkaracak olan kişi için de dualar ettiler.

26 Ve hiç kimsenin bunların olmayacağını söylemesine gerek yoktur; çünkü bunlar mutlaka olacaktır; çünkü bu sözleri Rab söyledi; çünkü bunlar Rab'bin eliyle topraktan çıkacak ve hiç kimse bunun önüne geçemeyecektir; ve bunlar, mucizelerin bittiği söylendiği bir günde olacak ve sanki ölümlerden konuşan biri gibi gelecektir.

27 Ve bu, azizlerin kanunun gizli çetelerden ve karanlık işlerden dolayı Rab'be haykıracağı günde olacaktır.

28 Evet, bu Tanrı'nın gücünün inkâr edildiği, kiliselerin kirlendiği ve yüreklerinin gururuyla böbürlendikleri bir günde, evet, hatta kilise liderlerinin ve öğretnemlerin yüreklerinin gururuyla böbürlenip kendi kiliselerine bağlı olanları kıskanacakları bir günde olacaktır.

29 Evet, bu, yabancı ülkelerde yangınlardan, kasırgalardan ve buhar dumanlarından söz edildiği günde olacaktır.

30 Ve ayrıca savaşlar, savaş söylentileri ve çeşitli yerlerde depresyonların olduğu duyulacaktır.

31 Evet, bunlar yeryüzünde büyük bir kirliliğin olacağı bir günde olacaktır; o gün cinayetler ve soygunlar ve yalanlar ve aldatmacalar ve cinsel ahlaksızlıklar ve her türlü iğrençlikler

olacaktır. O zaman birçoğları: "Bunu yapın ya da şunu yapın önemi yok; çünkü Rab böyle yapanlara son günde arka çıkacak" diyeceklerdir. Fakat böyleselerinin vay haline! Çünkü onlar öd acılığı içindedirler ve kötülüğün bağlarına sarılmışlardır.

32 Evet, bu: "Bize gelin ve paranızla günahlarınızdan bağışlanın" diyen kiliselerin kurulacağı bir günde olacaktır.

33 Ey kötü, sapık ve dik kafalı halk! Neden kendinize kazanç sağlamak için kiliseler kurduunuz? Neden Tanrı'nın kutsal sözlerini değiştirerek canlarınızın üzerine lanet çektiniz? İşte, Tanrı'nın vahiylerine bakın; çünkü işte, bütün bunların yerine geleceği o günün vakti geliyor.

34 İşte Rab bana yakında bunların aranızda gerçekleşeceği günde olacaklarla ilgili büyük ve harikulade şeyler gösterdi.

35 İşte, ben size sanki benim yanımdaymışsınız gibi söylüyorum, ama siz yanımda değilsiniz. Fakat işte, İsa Mesih sizi bana gösterdi ve ben sizin yaptıklarınızı biliyorum.

36 Ve yüreklerinizin gururuyla yürümekte olduğunuzu biliyorum ve aranızdaki birkaç kişinin dışında yüreklerinin gururuyla kendilerini göklere çıkarmayan hiç kimse yoktur; herkes gösterişli elbiseler giyiyor ve kendisini kıskançlığa ve kavgaya ve nefrete ve baskıya ve her türlü kötülüğe teslim etmiş; ve kiliseleriniz, evet, hatta kiliselerinizin her biri yüreklerinizin gururundan dolayı kirlenmiş.

37 Çünkü işte, siz parayı ve varlığınızı ve güzel elbiselerinizi ve kiliselerinizi süslemeyi, fakirlerden ve muhtaçlardan, hastalardan ve sıkıntıda olanlardan daha çok seviyorsunuz.

38 Ey siz kirlenmişler, siz iki yüzlüler, siz öğretmenler, çürüyecek olana kendilerini satanlar, Tanrı'nın kutsal kilisesini niçin kirlettiniz? Üzerinize Mesih'in adını almaya niçin utanıyorsunuz? Neden sonsuz mutluluğun o sonsuz perişanlıktan daha büyük değerinde olacağını düşünemiyorsunuz—dünyanın övgüsü yüzünden mi?

39 Neden hayatı olmayan şeylerle kendinizi süsleyerek, açların ve muhtaçların ve çıplakların ve hastaların ve düşkünlerin yanınızdan geçmesine izin veriyor ve onları fark etmiyorsunuz?

40 Evet, neden kazanç sağlamak için gizli iğrençliklerinizi arttırıyorsunuz ve dulları Rab'bin önünde ağlattırıyorunuz ve yetimleri de Rab'bin önünde ağlattırıyorunuz ve onların babalarının ve kocalarının kanlarını topraktan başlarınıza intikam gelmesi için haykırttırıyorunuz?

41 İşte intikam kılıcı üzerinizde asılıdır ve O'nun, azizlerin kanının intikamını sizden alacağı gün yakında geliyor; çünkü Rab onların ağlamasına artık izin vermeyecektir.

9. BÖLÜM

Moroni, Mesih'e inanmayanlara

tövbe etmeleri için çağrıda bulunur—İnananlara vahiyler veren, gökten armağanlar ve işaretler yağdıran mucizelerin Tanrısından söz eder—Mucizeler inançsızlık yüzünden kesilir—İşaretler inananlara gelir—İnsanların akıllı olmaları ve emirleri tutmaları istenir. m.s. tahminen 401-421 yılları.

VE şimdi de, Mesih'e inanmayanlar hakkında konuşacağım.

2 İşte yoklama gününüze inacak mısınız?—İşte Rab'bin geleceği, evet, hatta dünyanın tomar gibi dürüleceği ve maddelerin kızgın sıcakta eriyeceği o gün, evet, o büyük günde Tanrı Kuzusu'nun önünde durmak üzere getirileceğiniz zaman—O zaman Tanrı yoktur, diyebileceğiniz misiniz?

3 O zaman Mesih'i yine inkâr edebilecek misiniz ya da Tanrı Kuzusu'na bakabilecek misiniz? Suçunuzun bilinci altında onlarla bir arada yaşayabileceğinizi sanıyor musunuz? Geçmişte sürekli olarak O'nun yasalarını çiğnemiş olmanızın suçluluğu altında eziyet çeken ruhunuzla, bu kutsal Varlığın yanında mutlu bir şekilde yaşayabileceğinizi sanıyor musunuz?

4 İşte size derim ki siz, adil ve kutsal olan Tanrı ile birlikte, O'nun önünde kirliliğinizin bilinci altında yaşarsanız, lanetlenmiş canlarla birlikte cehennemde yaşamaktan daha çok perişan olursunuz.

5 Çünkü işte, Tanrı'nın önüne çıplaklığınızı, ayrıca Tanrı'nın yüceliğini ve İsa Mesih'in kutsallığını görmeye götürüleceği-

niz zaman, üzerinizde sönmeyecek bir ateşin alevi tutuşacaktır.

6 Öyleyse, ey siz inanmayanlar, Rab'be dönün! Baba'ya bütün gücünüzle İsa'nın adıyla yalvarın ki o büyük ve son günde Kuzu'nun kanıyla temizlenmiş olarak lekesiz, saf, güzel ve beyaz bulunabilesiniz.

7 Ve Tanrı'nın vahiylerini inkâr eden ve onların bittiğini ve artık başka vahiylerin, başka peygamberliklerin olmadığını, başka armağanların, iyileştirmelerin, dillerle konuşmanın ve dillerin tercümesi armağanlarının kalmadığını söyleyen sizlere tekrar hitap ediyorum.

8 İşte, size diyorum ki bunları inkâr eden kimse Mesih'in Sevindirici Haberi'ni bilmiyordur; evet, o Kutsal Yazıları okumamıştır; eğer okumuşsa, onları anlamıyordur.

9 Çünkü biz Tanrı'nın dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğunu ve O'nda ne bir değişme, ne de bir değişiklik gölgesi olmadığını okumuyor muyuz?

10 Ve şimdi, eğer siz değişen bir Tanrı düşündüyseniz ve O'nda bir değişiklik gölgesi varsa, o zaman sizler mucizeler Tanrısı olmayan bir Tanrı'yı kafanızda canlandırmış olursunuz.

11 Fakat işte, ben size bir mucizeler Tanrısı göstereceğim; yani İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısını göstereceğim; ve gökleri, yeri ve onların içinde bulunan her şeyi yaratan aynı Tanrı'dır.

12 İşte O, Adem'i yarattı ve Adem'le insanın düşüşü geldi.

Ve insanın düşüşü yüzünden de İsa Mesih, hatta Baba ve Oğul geldi; ve İsa Mesih'in sayesinde insanın fidye ile kurtuluşu geldi.

13 İsa Mesih ile gelen fidye ile kurtuluştan dolayı, insanlar Rab'bin huzuruna geri getirilirler; evet, bu yolla bütün insanlar fidye ile kurtulur; çünkü Mesih'in ölümü, dirilişi ve sonsuz bir uykudan fidye ile kurtuluşu gerçekleştirir; bütün insanlar boru çalındığında Tanrı'nın gücüyle bu uykudan uyanacak ve küçük, büyük herkes O'nun yargı kürsüsünün önünde duracaktır; orada fidye ile kurtarılarak, geçici ölüm olan ölümün sonsuz bağından çözüleceklerdir.

14 Ve o zaman Kutsal Olan'ın yargısı onların üzerine gelecek; ve o zaman kirli olan kirli kalacak ve adil olan adil kalacak ve mutlu olan mutlu kalacak ve mutsuz olan ise yine mutsuz kalacaktır.

15 Ve şimdi, ey mucize yapamayacak bir Tanrı düşünenler, size soruyorum. Bütün bu sözünü ettiklerim oldu mu? Şimdi son geldi mi? İşte size derim: Hayır! Ve Tanrı bir mucizeler Tanrısı olmaktan vazgeçmedi.

16 İşte, Tanrı'nın yapmış oldukları bizim gözümüzde harikulade değil midir? Evet ve kim Tanrı'nın harikulade işlerini anlayabilir?

17 O'nun sözüyle göğün ve yerin yaratılmasının, O'nun sözünün gücüyle insanın toprağın tozundan yaratılmasının ve O'nun sözünün gücüyle mucizelerin yapılmasının bir mucize olmadığını kim söyleyebilir?

18 Ve kim İsa Mesih'in birçok güçlü mucizeler yapmadığını söyleyebilir? Ve havarilerin eliyle de birçok güçlü mucizeler yapılmıştır.

19 Ve o zaman eğer mucizeler yapılmışsa, Tanrı neden bir mucizeler Tanrısı olmaktan vazgeçerek, hâlâ değişmez bir Varlık olarak kalmıştır? Ve işte size derim ki O değişmez; çünkü eğer değişseydi, o zaman Tanrı olamazdı; ve O, Tanrı olmayı bırakmadı ve O, mucizelerin Tanrısı'dır.

20 Ve O'nun insançocukları arasında mucizeler yapmaktan vazgeçmesinin nedeni, onların yavaş yavaş inançlarını kaybetmesi ve gerçek yolu bırakarak güvenmeleri gereken Tanrı'ya tanımamalarıdır.

21 İşte size derim ki asla şüphe etmeyerek Mesih'e inanan kimse Mesih'in adıyla Baba'dan her ne dilerse kendisine verilecektir; bu vaad dünyanın uçlarına kadar, yani herkes için geçerlidir.

22 Çünkü işte, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih burada kalacak olan öğrencilerine, evet ve bütün diğer öğrencilerine topluluğun önünde şöyle dedi: Dünyanın her yanına gidin ve Sevindirici Haber'i her yaratılışa vaaz edin.

23 Ve inanıp vaftiz olan kurtulacak, ama inanmayan lanetlenecektir.

24 Ve inananları şu işaretler izleyecektir: Onlar benim adımla cinleri kovacaklar; yeni dillerle konuşacaklar; yılanlar tutup

kaldıracaklar ve öldürücü bir şey içseler onlara hiç zarar vermeyecek; ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve onlar iyi olacaklar.

25 Ve hiç şüphe etmeksizin adıma inanan herkese, hatta dünyanın uçlarına kadar sözlerimin hepsini doğrulayacağım.

26 Ve şimdi işte, Rab'bin işlerine kim karşı durabilir? Kim O'nun sözlerini yalanlayabilir? Kim Rab'bin yüce gücüne karşı koyabilir? Kim Rab'bin işlerini hor görebilir? Kim Mesih'in çocuklarını hor görebilir? İşte, ey siz Rab'bin işlerini hor görenler, sizler şaşkınlığa uğrayıp mahvolacaksınız.

27 O halde hor görmeyin ve şaşkınlığa uğramayın, ama Rab'bin sözlerine kulak vererek muhtaç olduğunuz her şeyi Baba'dan İsa'nın adıyla isteyin. Şüphe etmeyin, yeter ki inanın ve eski zamanlarda olduğu gibi başlayarak bütün yüreğinizle Rab'be gelin ve O'nun önünde korkuyla ve titremeyle kurtuluşunuzu başarın.

28 Denenme günlerinizde akıllı olun; bütün kirliliklerinizden temizlenin; tutkularınıza harcamak için hiçbir şey istemeyin; ancak sarsılmaz bir kararlılıkla, hiçbir ayartmaya boyun eğmemeyi isteyin, ancak gerçek ve yaşayan Tanrı'ya hizmet etmeyi isteyin.

29 Layık olmadan vaftiz olmaya dikkat edin; Mesih'in sofrasından layık olmadan yemeye dikkat edin; fakat her şeyi layık olarak yapmaya çalışın ve bunu yaşayan Tanrı'nın Oğlu

olan İsa Mesih'in adıyla yapın; ve eğer böyle yaparsanız ve sonuna kadar dayanırsanız, hiçbir şekilde dışarı atılmazsınız.

30 İşte, ben size sanki ölülerin arasından konuşuyormuş gibi konuşuyorum; çünkü sözlerimin elinize geçeceğini biliyorum.

31 Beni ve babamı kusurlarımızdan dolayı suçlamayın ve babamdan önce yazmış olanları da suçlamayın; fakat bizim kusurlarımızı size gösterdiği için Tanrı'ya şükredin ki bizden daha hikmetli olmayı öğrenebilesiniz.

32 Ve şimdi işte, biz bu kayıtları aramızda geliştirilmiş Mısırca adını verdiğimiz, bize aktarılmış olan ve bizim konuşma tarzımıza göre değiştirilmiş olan harflerle kendi bilgimize göre yazdık.

33 Ve eğer levhalarımız yeterince büyük olsaydı, o zaman İbranice yazacaktık; ama biz İbraniceyi de değiştirdik ve eğer İbranice yazabilseydik, o zaman kayıtlarımızda hiçbir kusur bulamazdınız.

34 Fakat Rab, bizim yazdıklarımızı ve başka hiçbir halkın bizim dilimizi bilmediğini de bilir; ve başka hiçbir halk dilimizi bilmediğinden, bu yüzden O, onların tercüme edilebilmesi için yollar hazırlamıştır.

35 Ve bunlar, giysilerimizi inançlarını kaybeden kardeşlerimizin kanından temizleyebilmemiz için yazılmıştır.

36 Ve işte, kardeşlerimiz hakkında dileğimiz, evet, hatta onların Mesih'in bilgisine geri

getirilmeleri, ülkede yaşamış olan bütün azizlerin dualarına göredir.

37 Ve Rab İsa Mesih izin versin ki onların duaları inançlarına göre cevaplansın; ve Tanrı

Baba da İsrail Evi ile yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayarak onları, İsa Mesih'in adına olan inançlarına göre sonsuza kadar kutsasın. Amin.

ETER KİTABI

Kral Mosiya döneminde Limhi halkı tarafından bulunan yirmi dört levhadan alınan Yaredliler'in kayıtları.

1. BÖLÜM

Moroni, Eter'in yazdıklarını özetler—Eter'in soyağacı açıklanır—Yaredliler'in dili Babil Kulesi'nde karıştırılmamıştır—Rab, onları seçkin bir ülkeye götüreceğini ve onları büyük bir ulus yapacağını vaad eder.

VE şimdi, ben Moroni, eskiden bu kuzey ülkesinde oturan ve Rab'bin eliyle yok edilmiş olan halkın başından geçenleri anlatacağım.

2 Ve anlatacaklarımı Limhi halkı tarafından bulunmuş olan Eter Kitabı denilen yirmi dört levhadan alıyorum.

3 Ve dünyanın ve ayrıca Adem'in yaratılışından bahseden ve o zamandan büyük kule zamanına kadar olan olayları ve insançocukları arasında o zamana kadar olup bitenleri anlatan bu kayıtların ilk kısmının Yahudiler'in elinde olduğunu var sayıyorum.

4 Bu yüzden Adem'in günlerinden başlayarak o zamana

dek olup bitenleri yazmıyorum; ne var ki bunlar levhaların üzerinde yazılıdır ve onları bulanlar öykünün tamamını elde edebilecektir.

5 Fakat işte, bütün olup bitenleri anlatmayı yalnızca kuleden yok edilişlerine dek olan kısmı anlatacağım.

6 Ve bunu şöyle anlatacağım. Bu kayıtları yazan Eter'dir ve Koriyantor'un soyundan gelmektedir.

7 Koriyantor, Moron'un oğluydu.

8 Ve Moron, Etem'in oğluydu.

9 Ve Etem, Ahah'ın oğluydu.

10 Ve Ahah, Şit'in oğluydu.

11 Ve Şit, Şiblon'un oğluydu.

12 Ve Şiblon, Kom'un oğluydu.

13 Ve Kom, Koriyantum'un oğluydu.

14 Ve Koriyantum, Amnigadda'nın oğluydu.

15 Ve Amnigadda, Harun'un oğluydu.

16 Ve Harun, Harthom'un oğlu Het'in soyundandı.

17 Ve Harthom, Lib'in oğluydu.

18 Ve Lib, Kiş'in oğluydu.
 19 Ve Kiş, Korom'un oğluydu.
 20 Ve Korom, Levi'nin oğluydu.
 21 Ve Levi, Kim'in oğluydu.
 22 Ve Kim, Moriyanton'un oğluydu.
 23 Ve Moriyanton, Riplakiş'in soyundandı.
 24 Ve Riplakiş, Şez'in oğluydu.
 25 Ve Şez, Het'in oğluydu.
 26 Ve Het, Kom'un oğluydu.
 27 Ve Kom, Koriyantum'un oğluydu.
 28 Ve Koriyantum, Emer'in oğluydu.
 29 Ve Emer, Ömer'in oğluydu.
 30 Ve Ömer, Şule'nin oğluydu.
 31 Ve Şule, Kib'in oğluydu.
 32 Ve Kib, Yared'in oğlu Oriha'nın oğluydu.
 33 Rab, halkın konuştuğu dili karıştırıp kızgınlığıyla onların dünyanın her tarafına dağıtılacaklarına dair yemin ettiği zaman, bu Yared, kardeşiyle ve aileleriyle ve başkalarıyla ve onların aileleriyle birlikte büyük kuleden geldiler; ve Rab'bin sözüne göre halk dağıtıldı.
 34 Ve Yared'in kardeşi büyük ve güçlü bir adam olup Rab'bin lütfuna çok ermiş biri olduğu için kardeşi Yared ona: "Rab'be yakar da Rab bizi şaşkınlığa uğratmasın, yoksa birbirimizin dediklerini anlayamayız" dedi.
 35 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'be yakardı ve Rab, Yared'e acıdı; bu yüzden Yared'in konuştuğu dili karıştırmadı; ve Yared'le kardeşi şaşırtılmadı.
 36 O zaman Yared kardeşine: "Rab'be yine yakar, olur da

arkadaşlarımızdan öfkesini çevirir ve onların da dillerini karıştırmaz" dedi.

37 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'be yakardı ve Rab onların arkadaşlarına ve arkadaşlarının ailelerine de acıdı; öyle ki onlar da şaşırtılmadı.

38 Ve öyle oldu ki Yared kardeşiyle yine konuşarak şöyle dedi: Git Rab'be bizi ülkeden çıkarıp çıkarmayacağını sor ve eğer bizi ülkeden çıkaracaksa, nereye gideceğimiz konusunda O'na yakar. Ve kim bilir Rab belki de bizi dünyadaki bütün ülkelerden daha seçkin olan bir ülkeye götürecektir. Ve eğer öyleyse, Rab'be sadık kalalım ki ülkeyi mirasımız olarak alabilelim.

39 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi, Yared'in ağzından çıkan sözlere göre Rab'be yakardı.

40 Ve öyle oldu ki Rab, Yared'in kardeşini işitip ona acıdı ve ona şöyle dedi:

41 Gidin, hem erkek hem dişi her çeşit sürülerinizi bir araya toplayın ve ayrıca yerdeki her çeşit tohumdan da toplayın; ve ailelerinizi toplayın; ve ayrıca kardeşin Yared'le onun ailesini ve ayrıca arkadaşlarını ve onların ailelerini ve Yared'in arkadaşlarıyla onların ailelerini de bir araya toplayın.

42 Ve bunu yaptıktan sonra onların başında kuzeydeki vadiye in. Ve Ben seni orada karışılacağım ve sizin önünüzden gidip yeryüzündeki bütün ülkelerden daha seçkin olan bir ülkeye doğru size yol göstereceğim.

43 Ve orada seni ve soyunu

kutsayacağım ve senin soyunu, kardeşinin soyunu ve seninle beraber gelenleri kendim için yetiştirip büyük bir ulus yapacağım. Ve dünyanın hiçbir yerinde senin soyundan kendime yetiştireceğim ulustan daha büyük bir ulus olmayacak. Ve bana bu kadar uzun süre yakardığından dolayı bunu senin için yapacağım.

2. BÖLÜM

Yaredliler vaadedilen diyara doğru gitmek için hazırlık yaparlar—Burası insanların ya Mesih'e hizmet edecekleri ya da silinip atılacakları seçkin bir ülkedir—Rab, Yared'in kardeşi ile üç saat konuşur—Yaredliler mavnalar inşa ederler—Rab, Yared'in kardeşinden mavnaların nasıl aydınlatılacağı konusunda öneride bulunmasını ister.

VE öyle oldu ki Yared'le kardeşi ve onların aileleri ve ayrıca Yared'le kardeşinin arkadaşları ve onların aileleri topladıkları her cins erkek ve dişi sürülerini de alarak kuzeydeki vadiye indiler (ve bu vadinin adı Nimron'du, buraya kuvvetli avcının adı verilmişti).

2 Ve orada tuzaklar kurup gökteki kuşlardan yakaladılar; ve ayrıca hazırladıkları bir kabın içine sudan yakaladıkları balıkları koyup yanlarında götürdüler.

3 Ve yanlarında bal arısına gelen deseret de götürdüler; ve böylece yanlarında arı kovanları ve ülkede bulunan

her şeyden ve her çeşit tohumdan götürdüler.

4 Ve öyle oldu ki Nimrod vadisine indiklerinde Rab gelip Yared'in kardeşiyle konuştu; ve O bir bulutun içindeydi ve Yared'in kardeşi O'nu görmedi.

5 Ve öyle oldu ki Rab onlara çöle gitmelerini, evet, daha önce hiç kimsenin ayak basmadığı bir yere gitmelerini emretti. Ve öyle oldu ki Rab önlerinden gitti ve içinde durduğu buluttan onlarla konuştu ve gitmeleri gereken yönü gösterdi.

6 Ve öyle oldu ki sürekli Rab'bin eliyle yol gösterilip çölde yolculuk ettiler ve mavnalar inşa edip engin suları geçtiler,

7 Ve Rab, onların denizin ötesindeki çölde durmalarına izin vermedi, fakat bütün ülkelerden daha seçkin bir ülke olan, Rab Tanrı'nın doğru bir halk için saklamış olduğu vaadedilen diyara doğru ilerlemelerini istedi.

8 Ve O öfkesiyle Yared'in kardeşine yemin edip, bu vaadedilen diyara kim sahip olursa olsun, bundan böyle ve sonsuzadek O'na, tek ve gerçek Tanrı'ya hizmet etmesi gerektiğini, yoksa O'nun tüm öfkesi üzerlerine geldiği zaman ortadan silineceklerini söylemişti.

9 Ve şimdi, Tanrı'nın bu ülke için verdiği emirlerden anlıyoruz ki burası vaadedilen bir diyardır ve buraya hangi ulus sahip olursa olsun Tanrı'ya hizmet edecektir, yoksa O'nun tüm öfkesi üzerlerine geldiği zaman ortadan silineceklerdir. Ve onlar kötülüklerinde olgunlaştıkları

zaman O'nun tüm öfkesi onların üzerine gelecektir.

10 Çünkü işte, burası bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülkedir; bu nedenle, bu ülkeye sahip olanlar ya Tanrı'ya hizmet edecek ya da silinip atılacaktır; çünkü bu Tanrı'nın sonsuz emridir. Ve onlar ülkenin çocukları arasında tüm kötülüklerin olacağı zamana kadar yok edilmeyeceklerdir.

11 Ve ey Yahudi olmayan uluslar, bu kayıtlar size Tanrı'nın emirlerini bilirsiniz diye, tövbe edip bütün kötülükler gelinceye kadar kötülüklerinize devam etmeyiniz diye gelmiştir, öyle ki bu ülkede oturanların bugüne kadar yaptıkları gibi Tanrı'nın gazabının tümünü üzerinize çekmeyin.

12 İşte burası seçkin bir ülkedir ve ona hangi ulus sahip olursa olsun, yazdıklarımız aracılığıyla bildirilen ülkenin Tanrısı İsa Mesih'e hizmet edecek, kölelik ve tutsaklık görmeyecek ve göğün altındaki ulusların hiçbirinin egemenliği altında olmayacaktır.

13 Ve şimdi kayıtlarıma devam ediyorum; çünkü işte, öyle oldu ki Rab, Yared ve kardeşlerini karaları ayıran o büyük denize kadar getirdi. Ve denize vardıklarında çadırlarını kurdular ve oraya Moriyankumer adını verdiler; ve çadırlara yerleşip deniz kıyısında dört yıl çadırda kaldılar.

14 Ve öyle oldu ki dört yılın sonunda, Rab yeniden Yared'in kardeşine geldi ve bulutun içinde durup onunla konuştu.

Ve Rab, Yared'in kardeşiyle üç saat boyunca konuştu ve Rab'bin adını anmayı unuttuğu için onu azarladı.

15 Ve Yared'in kardeşi yapmış olduğu bu kötülükten tövbe etti ve yanında bulunan kardeşleri için Rab'bin adını çağırdı. Ve Rab ona şöyle dedi: Senin ve kardeşlerinin günahlarını bağışlayacağım; fakat bir daha günah işlemeyeceksin; çünkü Ruhum'un her zaman insanla uğraşmayacağını hatırlayacaksın; dolayısıyla günahlarında tamamen olgunlaşmaya kadar günah işlersen, Rab'bin huzurundan kovulacaksın. Ve sana mirasın olarak vereceğim ülke hakkında olan düşüncelerim bunlardır; çünkü orası bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülke olacaktır.

16 Ve Rab şöyle dedi: Çalışmaya başla ve şimdiye dek yapmış olduğun türden mavnalar yap. Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi ve onun kardeşleri de işe koyulup Rab'bin talimatları doğrultusunda daha önce yapmış oldukları gibi mavnalar yaptılar. Ve bunlar küçüktü ve su üzerinde hafiftiler, hatta su üzerinde kuş gibi hafiftiler.

17 Ve mavnalar hiç su sızdırmayacak bir şekilde inşa edilmişti, hatta bir sahan gibi içinde su tutabiliyorlardı; ve altı su geçirmez bir sahana benziyordu; ve yanları su geçirmez bir sahan şeklinde ve uçları sivriydi; ve üstü de su geçirmez bir sahan gibiydi ve uzunluğu bir ağaç boyuydu; ve kapakları kapatıldığında sahan gibi su geçirmez oluyorlardı.

18 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'be şöyle diyerek seslendi: Ya Rab, bana yapmamı emrettiğin işi yaptım ve mavnaları bana gösterdiğin şekilde yaptım.

19 Ve işte, ya Rab, içlerinde hiç ışık yok; hangi yöne gideceğiz? Ve üstelik ölüp gideceğiz, çünkü mavnaların içindeki havadan başka soluyacak hava yok; bu yüzden ölüp gideceğiz.

20 Ve Rab, Yared'in kardeşine şöyle dedi: İşte, alttan ve üstten bir delik açacaksın ve havasız kalırsan deliği açar hava alırsın. Ve öyle olur da içeriye üzerinize su gelirse, işte, deliği kapatacaksın ki su baskınından ölmeyesiniz.

21 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi Rab'bin emrettiği gibi yaptı.

22 Ve Rab'be yeniden seslenerek şöyle dedi: Ya Rab, işte bana emrettiğin şekilde hareket ettim ve halkım için gemileri hazırladım; ve işte, içlerinde hiç ışık yok. İşte, ya Rab, bu koca suyu karanlıkta geçmemize izin verecek misin?

23 Ve Rab, Yared'in kardeşine şöyle dedi: Gemilerinizde ışık olması için ne yapmamı istiyorsun? Çünkü işte pencereler yapamazsın, zira paramparça olurlar; yanınızda ateş götürmeyeceksiniz, çünkü ateşin ışıyla gitmeyeceksin.

24 Çünkü işte, denizin ortasında bir balina gibi olacaksın; zira dağ gibi dalgalar üzerinize vuracak. Ancak, seni denizin derinliklerinden tekrar yukarı çıkaracağız; çünkü rüzgarlar

benim ağızımdan çıkmıştır ve yağmur ve selleri de Ben gönderirim.

25 Ve işte, seni bunlara karşı hazırlıyorum; çünkü denizin dalgalarına ve çıkan rüzgarlara ve gelecek olan tufanlara karşı seni hazırlamazsam, bu büyük derinliği geçemezsin. Bu yüzden denizin derinliklerine gömüldüğünüzde ışığınız olması için sana ne hazırlamamı istiyorsun?

3. BÖLÜM

Yared'in kardeşi Rab'bin parmağını on altı taşa dokunurken görür—Mesih ruhtan bedenini Yared'in kardeşine gösterir—Mükemmel bilgisi olanlar perde arkasında tutulamaz—Yaredli kayıtların ışığa çıkarılması için çeviriciler sağlanmıştır.

VE öyle oldu ki Yared'in kardeşi (şimdi hazırlanmış olan gemilerin sayısı sekizdi) çok yüksek oluşu nedeniyle Şelem Dağı adını verdikleri dağa çıkıp bir kayadan eriterek on altı küçük taş çıkardı; ve taşlar beyaz ve parlaktı, hatta saydam cam gibiydi; ve taşları elinde dağın tepesine götürdü ve yeniden Rab'be yakarıp şöyle dedi:

2 Ya Rab, etrafımızı tufanların saracağını söyledin. Şimdi işte, ya Rab, zayıflığı yüzünden hizmetkârına öfkelenme; çünkü senin kutsal olduğunu ve cennetlerde yaşadığını biliriz ve bizim senin önünde değerimiz yoktur; düşüşten dolayı insanlık tabiatımız sürekli olarak

kötüleşmiş olsa da, ya Rab, sana yakarmamız için bize emir verdin; öyle ki arzu ettiklerimizi senden alabilelim.

3 İşte, ya Rab, kötülüklerimiz yüzünden bizi cezalandırıp uzaklara sürdün ve bu kadar yıl çölde kaldık; yine de bize merhamet gösterdin. Ya Rab, bana acı ve bu halkından öfkemi çevir ve bu azgın derinlikleri karanlıkta geçmemize izin verme; ama kayadan erittiğim şu taşlara bak.

4 Ve ya Rab, biliyorum senin gücün her şeye yeter ve sen insanların iyiliği için dilediğin her şeyi yapabilirsin; Ya Rab, öyleyse bu taşlara parmağınla dokun ve karanlıkta parlamalarını sağla; ve onlar hazırladığımız gemilerin içinde bizim için parlayacak ki denizi geçerken ışığımız olsun.

5 İşte, ya Rab, buna gücün yeter. İnsanın anlayışına küçük görünen şeylerden büyük kuvvet göstermeye gücün olduğunu biliriz.

6 Ve öyle oldu ki Yared'in kardeşi bu sözleri söyler söylemez, işte, Rab elini uzatıp parmağıyla taşlara birer birer dokundu. Ve Yared'in kardeşinin gözlerinden perde alınmıştı ve Rab'bin parmağını gördü; ve bu tıpkı etten ve kandan oluşmuş insan parmağı gibiydi; ve Yared'in kardeşi Rab'bin önünde yere düştü, çünkü korkuya kapılmıştı.

7 Ve Rab, Yared'in kardeşinin yere düştüğünü gördü; ve Rab ona şöyle dedi: Ayağa kalk, neden düştün?

8 Ve o, Rab'be: "Rab'bin parmağını gördüm ve beni cezalandıracağından korktum; çünkü Rab'bin bedeni ve kanı olduğunu bilmiyordum" dedi.

9 Ve Rab ona şöyle dedi: İmanınla benim kan ve bedene bürüneceğimi gördün ve şimdiye dek senin kadar büyük bir imanla önüme gelen hiç kimse olmadı; çünkü böyle olmasaydı, parmağımı göremezdin. Daha başka bir şey gördün mü?

10 Ve Yared'in kardeşi: "Hayır, Rab, bana kendini göster" diye cevap verdi.

11 Ve Rab ona şöyle dedi: Söyleyeceğim sözlere inanacak mısın?

12 Ve o: "Evet, Rab, senin gerçekleri söylediğini biliyorum, çünkü sen gerçeğin Tanrısı'sın ve yalan söyleyemezsin" diye cevap verdi.

13 Ve bu sözleri söylediğinde, işte Rab kendisini ona gösterdi ve şöyle dedi: Bunları bildiğin için düşüştün fidyeye ile kurtarıldın; bu nedenle huzuruma geri getirildin; bunun için kendimi sana gösteriyorum.

14 İşte, dünya kurulduğundan beri halkımı fidyeye ile kurtarmak için hazırlanmış olan benim. İşte, Ben İsa Mesih'im. Ben Baba'yım ve Oğul'um. Tüm insanlık bende yaşama kavuşacak ve benim adıma inananlar o ebedi yaşama kavuşacak; ve onlar benim oğullarım ve kızlarım olacaklar.

15 Ve yarattığım insana kendimi hiç göstermedim, çünkü hiçbir zaman insan bana senin inandığın kadar inanmadı.

Benim suretimde yaratıldığını görüyor musun? Evet, hatta tüm insanlar başlangıçta benim suretimde yaratılmıştır.

16 İşte, şimdi görmüş olduğun bu beden, ruhumun bedenidir ve Ben insanı ruhumun bedeni gibi yarattım; ve sana ruhta görüdüğüm gibi halkıma bedende görüneceğim.

17 Ve şimdi, ben Moroni, yazılmış olan bu şeylerin tam bir anlatımını veremeyeceğimi daha önce söylemiştim; bu yüzden İsa'nın kendisini Nefililer'e gösterdiği tarzda ve aynı bedenin görünümünde ruh olarak bu adama görüldüğünü söylemekle yetiniyorum.

18 Ve O, Nefililer'e hizmet ettiği gibi ona da hizmet etti; ve bütün bunları bu adam kendisinin Tanrı olduğunu bilsin diye yaptı, çünkü Rab ona çok büyük işler göstermişti.

19 Ve bu adamın bilgisinden dolayı, perdenin ötesine bakması engellenemezdi; ve o, İsa'nın parmağını gördü, görür görmez de korkudan yere kapandı; çünkü bunun Rab'bin parmağı olduğunu biliyordu; ve hiç şüphe duymadan bildiği için artık inanmasına gerek kalmamıştı.

20 Bu nedenle Tanrı hakkında bu mükemmel bilgisi olduğu için onu perdenin arkasında tutmak olanaksızdı; bu yüzden İsa'yı gördü ve İsa ona hizmet etti.

21 Ve öyle oldu ki Rab, Yared'in kardeşine şöyle dedi: İşte adımı bedende yücelteceğim zaman gelinceye dek, gördüğün ve işittiğin bu şeylerin dünyaya

açıklanmasına izin verme; bu nedenle gördüğün ve işittiğin şeyleri bir hazine gibi sakla ve onları hiç kimseye gösterme.

22 Ve işte, yanıma geleceğin zaman bunları yazıp mühürleyeceksin ki kimse onları tercüme edemesin; çünkü bunları okunamayacak bir dilde yazacaksın.

23 Ve işte, sana bu iki taşı vereceğim ve onları da yazacağın şeylerle birlikte mühürleyeceksin.

24 Çünkü işte, yazacağın dili karıştırdım; bu nedenle uygun gördüğüm bir zamanda, yazacağın şeylerin bu taşlarla insanların gözünde yücelmesini sağlayacağım.

25 Ve Rab bu sözleri söyledikten sonra Yared'in kardeşine o ana dek yeryüzünde yaşamış ve ayrıca yaşayacak olan herkesi gösterdi; ve ondan dünyanın her ucunda yaşayan insanları görmesini esirgemedi.

26 Çünkü Rab daha önceleri ona, eğer kendisine inanırsa ona her şeyi gösterebileceğini söylemişti—her şey ona gösterilecekti; bu yüzden Rab'bin kendisine her şeyi gösterebileceğini bildiğinden, Rab ondan hiçbir şeyi saklamadı.

27 Ve Rab ona şöyle dedi: Bunları yaz ve mühürle; ve uygun gördüğüm bir zamanda onları insançocuklarına göstereceğim.

28 Ve öyle oldu ki Rab ona almış olduğu iki taşı mühürlemesini ve Rab onları insançocuklarına göstereceği zamana kadar onları kimseye göstermesinin emretti.

4. BÖLÜM

Moroni'ye Yared'in kardeşinin yazdıklarını mühürlemesi emredilir—İnsanlar Yared'in kardeşi gibi iman edinmeye kadar bunlar açıklanmayacaktır—Mesih, insanların kendisinin ve öğrencilerinin sözlerine inanmalarını emreder—İnsanların töbe ederek, Sevindirici Haber'e inanmaları ve kurtulmaları emredilir.

VE Rab, Yared'in kardeşine Rab'bin huzurundan ayrılarak dağdan inmesini ve gördüğü şeyleri yazmasını emretti; ve O çarmıha gerilinceye kadar bunların insançocuklarına gelmesi yasaklandı; ve bu yüzden Kral Mosiya bunları, Mesih kendisini halkına göstermeden önce dünyaya açıklanmasın diye sakladı.

2 Ve Mesih kendisini gerçekten halka gösterdikten sonra bu şeylerin açığa çıkarılmasını emretti.

3 Ve şimdi, bundan sonra onların hepsi inançsızlığa düştü; ve Lamanlılar'ın dışında başka kimse kalmadı ve onlar da Mesih'in Sevindirici Haber'ini reddettiler; bu yüzden, bunları yeniden toprağa saklamam emredildi.

4 İşte, bu levhalara Yared'in kardeşinin gördüğü şeyleri aynen yazdım; ve Yared'in kardeşine gösterilen şeylerden daha büyüğü asla gösterilmemiştir.

5 Bu nedenle, Rab bunları yazıya geçirmemi buyurdu, ben de yazdım. Ve onları mühürlememi emretti; ve bunların açıklamasını da mühürlememi emretti; bu nedenle Rab'bin

emrettiği şekilde çeviricileri mühürledim.

6 Çünkü Rab bana şöyle dedi: Kötülüklerinden tövbe edip Rab'bin önünde temiz olacakları güne dek, bunlar Yahudi olmayan uluslara gitmeyecek.

7 Ve Yared'in kardeşinin gösterdiği gibi bana inanç gösterecekleri gün, diyor Rab, Ben'de kutsallaşabilirler; o zaman Yared'in kardeşinin görmüş olduğu şeyleri onlara da göstereceğim; hatta onlara bütün vahiylerimi açıklayacağım, diyor Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih, göklerin ve yerin ve bu yerlerdeki her şeyin Babası.

8 Ve Rab'bin sözüne karşı gelene lanet olsun! Ve bu şeyleri reddedene lanet olsun! Çünkü onlara daha büyük şeyler göstermeyeceğim, diyor İsa Mesih; çünkü konuşan Ben'im.

9 Ve emrimle gökler açılır ve kapanır; ve sözümle yer sarsılacak ve emrimle orada yaşayanlar ölecek, hatta ateşle yok olacaklar.

10 Ve benim sözlerime inanmayan öğrencilerime de inanmaz; ve eğer öyle olur da Ben konuşmuyorsam, kendiniz karar verin; zira son günde konuşanın Ben olduğunu bileceksiniz.

11 Ama konuştuğum bu şeye inanmayan kişiyi Ben, Ruhum'un belirtileriyle ziyaret edeceğim; ve o bilecek ve tanıklık edecek. Çünkü Ruhum nedeniyle bu şeylerin doğru olduğunu bilecek; çünkü bunlar insanları iyilik yapmaya ikna eder.

12 Ve insanları iyilik etmeye inandıran her şey bendendir;

çünkü iyilik Ben'den başka kimseden gelmez. İnsanları bütün iyiliklere yönelten benim; sözlerime inanmak istemeyen bana, benim var olduğuma inanmaz; ve bana inanmayan, beni gönderen Baba'ya da inanmayacaktır. Çünkü işte, Ben Baba'yım, dünyanın ışığı, yaşamı ve gerçeği benim.

13 Bana gelin, ey Yahudi olmayan uluslar! Ve sizlere daha büyük şeyler, inançsızlık nedeniyle saklı tutulan bilgileri göstereceğim.

14 Bana gelin, ey İsrail Evi! Ve Baba'nın dünya kurulduğundan beri senin için ne kadar büyük şeyler saklamış olduğu sana gösterilecektir; ve bunlar inançsızlık nedeniyle sana gelmemiştir.

15 İşte sen, bu korkunç kötü durumda, yürek katılığında ve zihin körlüğünde kalmana neden olan bu inançsızlık perdesini yırttığında, işte o zaman, dünyanın kuruluşundan beri senden saklanmış olan bu büyük ve harika şeyler—evet, kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruhla Baba'yı benim adımda çağırdığında, işte o zaman Baba'nın atalarıyla yaptığı antlaşmayı hatırladığını bileceksin, ey İsrail Evi!

16 Ve o zaman, hizmetkârım Yuhanna'ya yazdığım vahiylerim bütün halkın gözü önüne serilecek. Hatırla, bu şeyleri gördüğünde bu şeylerin bütün gerçekliğiyle bildirileceği zamanın yaklaştığını bileceksin.

17 Bu yüzden, bu kayıtlar elinize geçtiğinde Baba'nın işinin

ülkenin her yanında başlamış olduğunu bileceksin.

18 Bu yüzden, ey dünyanın her ucunda yaşayanlar tövbe edip, bana gelin ve Sevindirici Haberim'e inanın ve benim adımla vaftiz olun; çünkü inanıp vaftiz olan kurtulacaktır; fakat inanmayan lanetlenecektir; ve adıma inananlara işaretler gelecektir.

19 Ve son günde adıma sadık kalmış olana ne mutlu, çünkü o, dünyanın kuruluşundan beri kendisi için hazırlanmış olan krallıkta oturmaya yükseltilecektir. Ve işte, bunu konuşan benim. Amin.

5. BÖLÜM

Üç tanık ve eserin kendisi Mormon Kitabı'nın gerçekliğine kanıt olarak duracaklardır.

VE şimdi ben Moroni, bana emredilen sözleri hatırladığım kadarıyla yazdım ve mühürlemiş olduğum şeyleri sana söyledim; bu nedenle çevirmek için onlara dokunmayasın; çünkü ileride Tanrı'nın hikmetiyle olmadıkça bu sana yasak edilmiştir.

2 Ve işte, bu eserin ortaya çıkmasına yardım edecek kişilere levhaları gösterebilme ayrıcalığına sahipsin.

3 Ve Tanrı'nın gücü aracılığıyla bunlar üç kişiye gösterilecektir; dolayısıyla onlar bunların gerçek olduğunu kesin olarak bileceklerdir.

4 Ve bunlar üç tanığın ağzıyla doğrulanacaktır; ve üçlerin tanıklığı ve bu eserin sayesinde Tanrı'nın gücü ve ayrıca sözü

gösterilecek, Baba ve Oğul ve Kutsal Ruh bunlara tanıklık edecektir—ve bütün bunlar son günde dünyaya karşı tanık olarak duracaktır.

5 Ve eğer öyle olur da onlar tövbe edip İsa'nın adıyla Baba'ya gelirlirse, Tanrı'nın Krallığı'na alınacaklardır.

6 Ve şimdi, bu şeyler için yetkim olmadığına siz karar verin; çünkü beni göreceğiniz ve son günde Tanrı'nın önünde duracağımız zaman benim yetkim olduğunu bileceksiniz. Amin.

6. BÖLÜM

Yaredliler'in mavnaları rüzgarın yardımıyla vaadedilen diyara doğru sürüklenir—Halk, Rab'bi iyiliğinden dolayı över—Oriha onların başlarına kral seçilir—Yared ve kardeşi ölür.

VE şimdi, ben Moroni, Yared ve kardeşinin başından geçenleri anlatmaya devam ediyorum.

2 Çünkü öyle oldu ki Rab, Yared'in kardeşinin dağa getirmiş olduğu taşları hazırladıktan sonra, Yared'in kardeşi dağdan inip hazırlanmış olan gemilere taşları yerleştirdi, gemilerin her ucuna birer taş koydu; ve işte, taşlar gemilere ışık verdi.

3 Ve böylece Rab, büyük suları karanlıkta geçmesinler diye taşların karanlıkta parlamayı erkeklerle, kadınlara ve çocuklara ışık vermesini sağladı.

4 Ve öyle oldu ki suyun üzerindeyken aç kalmamak için her türlü yiyecek hazırladıktan sonra ve ayrıca sürüleri ve büyük-

baş hayvanları ve yanlarında götürebilecekleri bütün yabani, evcil ve kümes hayvanları için de yiyecek hazırladıktan sonra—ve öyle oldu ki bütün bunları yaptıktan sonra gemilerine, yani mavnalarına bindiler ve kendilerini Tanrıları Rab'be teslim ederek denize açıldılar.

5 Ve öyle oldu ki Rab Tanrı vaadedilen diyara doğru esmek üzere suyun üzerinde şiddetli bir rüzgar çıkardı; ve böylece rüzgarın önünde dalgaların üzerinde savrulup gittiler.

6 Ve öyle oldu ki üzerlerine çarpan dağ gibi dalgalar ve sert rüzgarın yol açtığı şiddetli korkunç kasırgalar nedeniyle birçok kez denizin derinliklerine gömüldüler,

7 Ve öyle oldu ki derinliklere gömüldüklerinde sudan hiçbir zarar görmediler; gemileri bir sahan gibi su geçirmiyordu ve ayrıca Nuh'un gemisi gibi su geçirmiyordu; bu yüzden etrafları sularla çepeçevre sarıldığında Rab'be yakardılar ve Rab onları tekrar suyun üstüne çıkardı.

8 Ve öyle oldu ki suların üzerindeyken vaadedilen diyara doğru esen rüzgar hiç kesilmedi; ve rüzgarın önünde böylece sürüklenildiler.

9 Ve Rab'be övgüler yağdırdılar; evet, Yared'in kardeşi ilahiler söyleyerek Rab'bi övdü ve bütün gün boyunca Rab'be şükredip O'nu övdü; ve gece olduğunda, Rab'bi övmeyi bırakmadılar.

10 Ve böylece ileri doğru sürüklendiler; ve hiçbir deniz canavarı gemilerini parçalayamaz

ve hiçbir balina onlara zarar veremezdi; ve ister suyun üstünde, ister suyun altında olsun sürekli ışıkları vardı.

11 Ve üç yüz kırk dört gün boyunca suyun üzerinde böyle sürüklendiler.

12 Ve vaadedilen diyarın kıyılarına çıktılar. Ve vaadedilen diyarın kıyılarına ayak bastıklarında yere kapanıp Rab'bin önünde kendilerini alçalttılar ve kendilerine göstermiş olduğu çok şefkatli merhametinden dolayı, Rab'bin önünde sevinç gözyaşları döktüler.

13 Ve öyle oldu ki ülkeye dağılıp toprağı işlemeye başladılar.

14 Ve Yared'in dört oğlu oldu ve onlara Yakom ve Gilga ve Maha ve Oriha adı verildi.

15 Ve Yared'in kardeşinin de oğulları ve kızları oldu.

16 Ve Yared ile kardeşinin arkadaşlarının sayısı yaklaşık yirmi iki candı ve onların da vaadedilen diyara gelmeden önce oğulları ve kızları olmuştu; ve bu yüzden sayıları çoğalmaya başladı.

17 Ve onlara Rab'bin önünde alçakgönüllü bir şekilde yürümeleri öğretildi; ve onlara yuraktan da öğretildi.

18 Ve öyle oldu ki ülkede yayılmaya ve çoğalıp toprağı işlemeye başladılar; ve ülkede güçlenip kuvvetlendiler.

19 Ve Yared'in kardeşi yaşlanmaya başladı ve yakında mezara gideceğini gördü; bu nedenle Yared'e: "Halkımızı saymak için onları bir araya toplayalım ve mezarımıza inmeden önce biz-

den diledikleri bir şey var mı öğrenelim" dedi.

20 Ve böylece halk bir araya toplandı. Şimdi Yared'in kardeşinin oğullarının ve kızlarının sayısı yirmi iki candı; ve Yared'in oğullarının ve kızlarının sayısı on ikiye, dört oğlu vardı.

21 Ve öyle oldu ki onlar halkı saydı ve onları saydıktan sonra onlardan mezarlarına inmeden önce kendilerinden yapılmasını istedikleri şeyleri sordular.

22 Ve öyle oldu ki halk onlardan oğullarının birini meshedip halkın üzerine kral olarak atamalarını istedi.

23 Ve şimdi işte, bu onları çok rahatsız etti. Ve Yared'in kardeşi onlara: "Bunun sonu kesinlikle tutsaklık olur" dedi.

24 Fakat Yared kardeşine: "Onların bir kralı olmasına izin ver" dedi. Ve bu nedenle onlara: "Oğullarımızın arasından istediğiniz birini kral olarak seçin" dedi.

25 Ve öyle oldu ki onlar Yared'in kardeşinin ilk doğan oğlunu seçtiler ve onun adı Pagag'dı. Ve öyle oldu ki o kralları olmak istemeyip bunu reddetti. Ve halk babasının onu zorlamasını istediye de babası bunu istemedi; ve onlara hiç kimseyi kralları olmaya zorlamalarını emretti.

26 Ve öyle oldu ki Pagag'ın diğer kardeşlerini de seçtiler, ancak hiçbiri istemedi.

27 Ve öyle oldu ki Yared'in oğullarından birisi dışında hiçbiri kral olmak istemedi ve Oriha meshedilip halkın üzerine kral olarak atandı.

28 Ve ülkeyi yönetmeye başladı ve halk refaha kavuşmaya başladı; ve çok zengin oldular.

29 Ve öyle oldu ki Yared öldü ve kardeşi de öldü.

30 Ve öyle oldu ki Oriha, Rab'-bin önünde alçakgönüllü bir şekilde yürüdü ve Rab'bin, babası için ne büyük şeyler yapmış olduğunu hatırladı ve aynı zamanda Rab'bin ataları için yapmış olduğu büyük şeyleri halkına öğretti.

7. BÖLÜM

Oriha doğrulukla hüküm sürer—Gasp ve kavga arasında birbirine rakip Şule ve Kohor krallıkları kurulur—Peygamberler halkın kötülüklerini ve putperestliklerini kınarlar ve halk bunun üzerine tövbe eder.

VE öyle oldu ki ömrü çok uzun olan Oriha bütün yaşamı boyunca ülkede doğrulukla hüküm sürdü.

2 Ve oğulları ve kızları oldu; evet, otuz bir çocuğun babası oldu, bunların yirmi üçü öğlandı.

3 Ve öyle oldu ki ihtiyar yaşında Kib'in de babası oldu. Ve öyle oldu ki Kib onun yerine geçti; ve Kib, Korihor'un babası oldu.

4 Ve Korihor otuz iki yaşına geldiğinde babasına karşı ayaklandı ve gidip Nehor ülkesine yerleşti; ve onun da oğulları ve kızları oldu ve onlar çok güzeldiler; bu nedenle Korihor birçok insanı peşinden sürükledi.

5 Ve bir ordu toplayınca kralın

yaşadığı Moron ülkesine gelip onu esir aldı; böylece tutsaklığa düşeceklerini söyleyen Yared'in kardeşinin sözü yerine geldi.

6 Şimdi kralın yaşadığı Moron ülkesi, Nefililer'in Harabe adını verdikleri ülkeye yakındı.

7 Ve öyle oldu ki Kib iyice yaşlanıncaya kadar tutsak kaldı ve halkı ise oğlu Korihor'un yönetimi altındaydı; ancak Kib'in tutsaklığı sürerken ilerlemiş yaşında Şule'nin babası oldu.

8 Ve öyle oldu ki Şule kardeşine kızdı; ve büyüyüp kuvvetlenen Şule insan kuvvetine göre güçlü biri oldu; ve doğru karar verebilme yeteneği de güçlüydü.

9 Bu nedenle Efraim tepesine gitti ve orada maden çıkarıp eritti ve kendi tarafına çekmiş olduğu kimselere çelik kılıçlar yaptı; ve onları kılıçla silahlendirdikten sonra Nehor şehrine dönüp kardeşi Korihor'la savaştı; bu yolla krallığı ele geçirip babası Kib'e geri verdi.

10 Ve şimdi Şule'nin becerdiği bu işten dolayı, babası krallığı ona bağışladı; bu yüzden Şule babasının yerine ülkeyi yönetmeye başladı.

11 Ve öyle oldu ki o yönetim görevini doğrulukla yerine getirdi ve krallığını ülkenin her yanında genişletti; çünkü halk çok kalabalık olmuştu.

12 Ve öyle oldu ki Şule'nin de birçok oğlu ve kızı oldu.

13 Ve Korihor yaptığı sayısız kötülüklerden tövbe etti; bu nedenle Şule ona krallığında yetki verdi.

14 Ve öyle oldu ki Korihor'un

pek çok oğlu ve kızı oldu. Ve Korihor'un oğulları arasında Nuh adında bir oğlu vardı.

15 Ve öyle oldu ki Nuh, Kral Şule'ye ve ayrıca babası Korihor'a karşı ayaklanıp kardeşi Kohor'la bütün diğer kardeşlerini ve halkın çoğunu yanına çekti.

16 Ve Kral Şule'yle yaptığı savaşta ilk mirasları olan toprakları ele geçirip ülkenin bu bölgesine kral oldu.

17 Ve öyle oldu ki Kral Şule'yle yeniden savaştı ve Kral Şule'yi yakalayıp onu Moron'a tutsak olarak götürdü.

18 Ve öyle oldu ki onu öldürmek üzereyken Şule'nin oğulları geceleyin gizlice Nuh'un evine girip onu öldürdüler ve hapishanenin kapısını kırıp babalarını çıkardılar ve onu kendi krallığında tahtına oturttular.

19 Bu nedenle Nuh'un oğlu onun yerine krallığı kurdu; ancak Kral Şule'nin üzerinde bir daha üstünlük sağlayamadılar ve Kral Şule'nin yönetimindeki halk oldukça gelişip kuvvetlendi.

20 Ve ülke bölünmüş ve ortaya iki krallık çıkmıştı; Şule'nin krallığı ve Nuh'un oğlu Kohor'un krallığı.

21 Ve Nuh'un oğlu Kohor, halkının Şule'ye karşı savaşmasına neden oldu, bu savaşta Şule onları yenip Kohor'u öldürdü.

22 Ve şimdi Kohor'un Nimrod adında bir oğlu vardı; ve Nimrod, Kohor krallığını Şule'ye teslim ederek Şule'nin gözüne girdi; bu nedenle Şule ona çok büyük ayrıcalıklar tanıdı

ve Nimrod, Şule'nin krallığında dilediğince davrandı.

23 Ve Şule'nin yönetimi sırasında Rab'bin göndermiş olduğu peygamberler halkın arasına gelerek, halkın kötülük ve putperestliğinin ülkenin üzerine bir lanet getirmekte olduğunu ve tövbe etmezlerse yok olacaklarını bildirdiler.

24 Ve öyle oldu ki halk peygamberlere küfredip onlarla alay etti. Ve öyle oldu ki Kral Şule peygamberlere küfredenlerin hepsini yargıladı.

25 Ve peygamberlere istedikleri her yere gitme yetkisi veren bir yasayı ülkenin her tarafına yolladı; ve böylece halk tövbeye getirildi.

26 Ve halk kötülüklerinden ve putperestliklerinden tövbe ettiği için Rab onları esirgedi ve ülkede yeniden refaha kavuşmaya başladılar. Ve öyle oldu ki ilerlemiş yaşında, Şule'nin oğulları ve kızları oldu.

27 Ve Şule döneminde bir daha savaş çıkmadı; ve Şule, Rab'bin atalarını büyük derinlikten geçirip vaadedilen diyara getirerek onlar için gerçekleştirmiş olduğu büyük işleri hatırladı; bu nedenle bütün yaşamı boyunca doğrulukla hüküm sürdü.

8. BÖLÜM

Krallık konusunda sürtüşmeler ve çekişmeler çıkar—Akiş, kralı öldürmek amacıyla yemine bağlı gizli bir çete kurar—Gizli çeteler şeytandan gelir ve sonuçta ulusları yıkıma götürür—Yahudi olmayan

çağdaş uluslar bütün ülkelerin, ulusların ve memleketlerin özgürlüklerini ortadan kaldırmaya çalışsan gizli çetelere karşı uyarılır.

VE öyle oldu ki Şule, Ömer'in babası oldu ve yerine Ömer geçti. Ve Ömer, Yared'in babası oldu; ve Yared'in oğulları ve kızları oldu.

2 Ve Yared babasına karşı ayaklandı ve Het ülkesine gelip yerleşti. Ve öyle oldu ki kurnazca sözleriyle birçok insanı kandırıp krallığın yarısını ele geçirdi.

3 Ve krallığın yarısını ele geçirdikten sonra babasıyla savaştı ve onu sürgüne gönderip tutsak olarak çalıştırdı.

4 Ve şimdi Ömer, krallığı döneminde ömrünün yarısını tutsaklıkta geçirdi. Ve öyle oldu ki oğulları ve kızları oldu; bunların arasında Esrom ve Koriyan-tumur vardı.

5 Ve onlar kardeşleri Yared'in yaptıklarına o kadar çok kızmışlardı ki bir ordu toplayıp Yared'e karşı savaştılar. Ve öyle oldu ki onunla gece savaştılar.

6 Ve öyle oldu ki Yared'in ordusunu kılıçtan geçirdiklerinde onu da öldürmek üzereydiler ki krallığı babasına geri vereceğini söyleyerek kendisini öldürmemeleri için onlara yalvardı. Ve öyle oldu ki onun canını bağışladılar.

7 Ve şimdi krallığı elinden alınan Yared buna çok üzülüyordu; çünkü yüreğini krallığına ve dünyanın şöhretine vermişti.

8 Şimdi çok açık göz olan Yared'in kızı babasının üzü-

düğünü görünce krallığı babasına geri vermek için bir şeyler planlamayı düşündü.

9 Şimdi Yared'in kızı çok güzeldi. Ve öyle oldu ki babasıyla konuşup ona şöyle dedi: Niçin babam bu kadar kederlidir? Atalarımızın büyük derinlikleri geçerken yanlarında getirmiş oldukları kayıtları okumamış mıdır? İşte, eskilerin gizli planlarıyla krallıkları ele geçirip büyük onur kazandıklarını anlatan bir öykü yok mudur?

10 Ve şimdi babam bu yüzden Kimnor'un oğlu Akiş'i çağırtsın; ve işte, ben güzelim ve onun önünde dans ederek onu keyiflendireceğim; öyle ki karısı olmamı arzu edecektir; bu nedenle karısı olmam için beni senden isteyecek olursa ona: "Babam kralın başını bana getirirsen onu sana veririm" diyeceksin.

11 Ve şimdi Ömer Akiş'in dostuydu; bu nedenle, Yared Akiş'i davet edip çağırttığında Yared'in kızı onun önünde dans edip onu öyle keyiflendirdi ki Akiş onun karısı olmasını arzu etti. Ve öyle oldu ki Yared'e: "Karım olmak üzere onu bana ver" dedi.

12 Ve Yared ona: "Babam kralın başını bana getirirsen onu sana vereceğim" dedi.

13 Ve öyle oldu ki Akiş bütün yakınlarını Yared'in evinde bir araya toplayıp onlara: "Sizden bir isteğim olacak, bu konuda bana sadık kalacağınıza dair bana yemin eder misiniz?" dedi.

14 Ve öyle oldu ki hepsi birden göğün Tanrısı ve ayrıca göklerin ve ayrıca yerin ve başlarının

hakkı için, arzu ettiği konuda kim Akiş'e yardım etmek istemezse başı vurulacak diye yemin ettiler; ve Akiş'in kendilerine bildireceği şeyi kim açığa vurursa hayatını kaybedecekti.

15 Ve öyle oldu ki bu şekilde Akiş'le anlaştılar. Ve Akiş geçmişte yetki peşinde koşanlar tarafından verilen yeminlerle onlara yemin ettirdi; öyle ki bu yeminler başlangıçtan beri katil olan Kabil'den miras kalmıştı.

16 Ve halkı karanlıkta tutup güç kazanmak ve öldürmek ve yağmalamak ve yalan söylemek ve her türlü kötülük ve cinsel ahlaksızlık yapmak üzere kuvvet arayanlara yardım edebilmek için halka bu yeminleri ettirmek şeytanın gücüyle sürdürülmüştü.

17 Ve geçmişteki bu işleri gözden geçirmeyi Yared'in yüreğine işleyen kendi kızıydı; ve Yared de bunu Akiş'in yüreğine işledi; bu nedenle Akiş akra- ba ve dostlarına bu yemini ettirerek her istediğini yaptır- mak üzere hoş vaadlerle onları kötü yola sürükledi.

18 Ve öyle oldu ki geçmişteki- lerin yaptığı gibi gizli bir çete kurdular; bu çete Tanrı'nın gözünde her şeyden daha iğrenç ve kötüdür.

19 Çünkü Rab'bin gizli çete- lerle işi yoktur; ayrıca insanların kan dökmesini de istemez; daha doğrusu bunu insanlığın başlangıcından beri her şeyde yasaklamıştır.

20 Ve şimdi, ben Moroni, ettik- leri yeminlerin ve kurdukları çetelerin niteliğini yazıyorum;

çünkü bunların bütün halklar arasında ve Lamanlılar arasın- da da olduğu bana bildirildi.

21 Ve bunlar şimdi sözünü et- tiğim bu halkın ve ayrıca Nefi halkının yıkımına neden oldu.

22 Ve para ve güç kazanmak için bu tür gizli çetelere bütün ülkeye yayılıncaya dek arka çıkan hangi ulus olursa olsun, işte, onlar yıkıma uğrayacaktır; çünkü Rab onlar tarafından akıtılacak azizlerinin kanının sürekli olarak topraktan on- lardan öcümüzü alın diye kendine seslenmesine ve artık öçlerinin alınmamasına izin vermeyecektir.

23 Bu nedenle, ey Yahudi ol- mayan uluslar, bu şeylerin size gösterilmesi Tanrı'nın hikmetin- dendir; öyle ki bunları görüp günahlarınızdan tövbe edebile- siniz ve para ve güç kazanmak için kurulmuş olan bu cinayet çetelerinin size hükmetmelerine izin vermeyesiniz—ve bu işin, evet, hatta bu yıkım işinin üzerinize gelmesine, evet, bu şeylerin olmasına göz yumar- sanız, Ebedi Tanrı'nın adalet kılıcı da üzerinize düşecek ve sizi yıkıp yok edecektir.

24 Bu nedenle, bu şeylerin aranızda gelmekte olduğunu gör- düğünüzde, Rab aranızda bulu- nacak bu gizli çeteden dolayı halinizin çok kötü olduğunu anlamanızı ve gözlerinizi açma- nızı buyurmaktadır; ya da öldü- rülenlerin kanı yüzünden bu gizli çetenin vay haline! Çünkü onlar bu gizli çeteden ve ayrıca onu kuranlardan öç alınması için topraktan seslenirler.

25 Çünkü öyledir ki bu gizli çeteyi kuranlar bütün ülkele-
rin, ulusların ve memleketlerin
özgürlüğünü yok etmeyi amaç-
lıydı; ve bu çete bütün insan-
ları yıkıma götürür, çünkü her
yalanın babası olan şeytan tar-
fından kurulmuştur; hatta ilk
atalarımızı da kandıran bu aynı
yalancıdır, evet, başlangıçtan
beri insanı cinayet işlemeye iten,
başlangıçtan beri peygamberleri
kovacak, taşlayacak ve öldüre-
cek kadar insanların yüreğini
sertleştiren aynı yalancıdır.

26 Bu nedenle kötülük son
bulsun ve şeytanın insanço-
cuklarının yüreğinde bir daha
güç bulamayacağı, fakat onla-
rın sürekli iyilik yapmaya ikna
olacakları ve böylece bütün
doğrulukların kaynağına gele-
rek kurtulacakları zaman gel-
sin diye bu şeyleri yazmam ben
Moroni'ye emredilmiştir.

9. BÖLÜM

*Krallık soy takip ederek hile ve cina-
yetlerle bir elden ötekine geçer—
Emer Doğruluğun Oğlu'nu görür
—Birçok peygamber halkı töbeye
çağırır—Kitlik ve zehirli yılanlar
halkın başına bela olur.*

VE şimdi, ben Moroni anlatma-
ya devam ediyorum. Bu yüz-
den, işte öyle oldu ki Akiş ve
dostlarının kurduğu gizli çeteler
yüzünden, işte, onlar Ömer'in
krallığını devirdiler.

2 Ancak Rab, Ömer'e ve onun
yıkımını istemeyen oğullarına
ve kızlarına merhamet etti.

3 Ve Rab ülkeyi terk etmesi
için Ömer'i rüyasında uyardı;
bu nedenle Ömer ailesiyle bir-
likte ülkeden ayrıldı ve günler-
ce yolculuk ettikten sonra geldi
ve Şim tepesinin yanından geç-
ti ve Nefililer'in yok edildikleri
yerin yakınına vardı ve oradan
doğuya yönelip deniz kıyısında
Ablom denilen bir yere geldi
ve oraya çadırını kurdu; ve Ya-
red'le ailesi dışında, oğulları,
kızları ve bütün ev halkı da
çadır kurdu.

4 Ve öyle oldu ki Yared kötü-
lerin eliyle meshedilip halkın
başına kral oldu; ve kızını eş
olarak Akiş'e verdi.

5 Ve öyle oldu ki Akiş, kayın
pederini öldürmeye çalıştı; ve
eskilerin yeminiyle yemin ettir-
diği kişilere başvurdu; onlar da
tahtına oturmuş halkına konu-
şurken Akiş'in kayın pederinin
başını vurdular.

6 Çünkü bu gizli ve kötü toplu-
luk o denli yayılmıştı ki bütün
halkın yüreğini bozmuştu; bu
yüzden Yared tahtında öldürül-
dü ve yerine Akiş geçti.

7 Ve öyle oldu ki Akiş oğlunu
kıskanmaya başladı; bu yüzden
onu hapishaneye kapattı ve
ölünceye kadar ona az yemek
verdi veya hiç yemek vermedi.

8 Ve şimdi ölenin kardeşi (ve
onun adı Nimrah'tı) babasının
kardeşine yaptıklarından dola-
yı babasına kızdı.

9 Ve öyle oldu ki Nimrah bir-
kaç adam toplayıp ülkeden
kaçtı ve gelip Ömer'in yanına
yerleşti.

10 Ve öyle oldu ki Akiş'in baş-
ka oğulları oldu ve bunlar

babalarının arzusu doğrultusunda her türlü kötülük yapmaya yemin etmiş olmalarına rağmen halkın sevgisini kazandılar.

11 Şimdi Akiş'in yetki hırsı nasılsa, Akiş halkının da para hırsı öyleydi; bu nedenle Akiş'in oğulları halka para vererek halkın büyük bir çoğunluğunu peşlerinden sürüklediler.

12 Ve Akiş ve Akiş'in oğulları arasında savaş başladı ve bu savaş yıllarca sürdü, evet, kralığa bağlı halkın hemen hemen hepsinin yok olmasına neden oldu, evet, otuz kişi ve Ömer Evi'nden kaçmış olanların dışında herkes öldü.

13 Bu nedenle, Ömer mirası olan topraklara yeniden yerleşti.

14 Ve öyle oldu ki Ömer yaşlanmaya başladı; ihtiyar yaşına rağmen Emer'in babası oldu; ve Emer'i meshedip yerine kral olarak atadı.

15 Ve Emer'i meshedip kral olarak atadıktan sonra ülkede iki yıl barış gördü ve kederle dolu nice günler görmüş olarak öldü. Ve öyle oldu ki Emer babasının yerine geçti ve onun izinden yürüdü.

16 Ve Rab ülkenin üzerindeki laneti yeniden kaldırmaya başladı ve Emer Evi, Emer'in yönetimi altında çok refaha kavuştu; ve altmış iki yıllık bir süre içinde o kadar çok güçlendiler ki son derece zengin oldular.

17 Her çeşit meyve ve tahıl ve ipekler ve ince keten ve altın ve gümüş ve değerli eşyaları oldu.

18 Ve ayrıca her cins sığır, öküz ve inekler ve koyun ve

domuz ve keçi ve ayrıca insanın beslenmesi için yararlı başka tür hayvanları vardı.

19 Ve atları ve eşekleri de vardı ve filleri ve kurelomları ve kumomları vardı; bunların hepsi insanlar için yararlıydı; ve özellikle de filler, kurelomlar ve kumomlar daha yararlıydı.

20 Ve böylece Rab nimetlerini bütün diğer ülkelerden daha seçkin olan bu ülkenin üzerine döktü ve bu ülkeye kim sahip olursa olsun, ona Rab için sahip olmalıydı, yoksa kötülüklerinde olgunlaştıkları zaman yok edileceklerdi; çünkü bu gibilerin üzerine, diyor Rab, tüm öfkemi dökeceğim.

21 Ve Emer bütün yaşamı boyunca doğrulukla hüküm sürdü ve birçok oğlu ve kızı oldu; ve Koriyantum'un babası oldu ve Koriyantum'u meshedip kral olarak kendi yerine atadı.

22 Ve Koriyantum'u kral olarak kendi yerine meshedip atadıktan sonra dört yıl daha yaşadı ve ülkede barış gördü; evet ve hatta Doğruluğun Oğulunu gördü ve onun geleceği güne sevindi ve bundan çok mutluluk duydu; ve huzur içinde öldü.

23 Ve öyle oldu ki Koriyantum babasının izinden gitti ve birçok büyük şehirler kurdu ve bütün yaşamı boyunca halkına iyi şeyler verdi. Ve öyle oldu ki çok yaşlanıncaya kadar hiç çocuğu olmadı.

24 Ve öyle oldu ki karısı yüz iki yaşında öldü. Ve öyle oldu ki Koriyantum ihtiyar yaşında genç bir kızla evlendi ve oğulla-

rı ve kızları oldu; bu yüzden yüz kırk iki yaşına kadar yaşadı.

25 Ve öyle oldu ki Koriyantum, Kom'un babası oldu ve Kom onun yerine geçti; ve Kom kırk dokuz yıl hüküm sürdü ve Het'in babası oldu; ve başka oğulları ve kızları da oldu.

26 Ve halk yeniden ülkenin her yanına dağılmıştı ve ülkede yeniden çok büyük kötülükler işlenmeye başlandı; ve Het babasını ortadan kaldırmak için geçmişteki gizli planları benimsemeye başladı.

27 Ve öyle oldu ki babasını kendi kılıcıyla öldürerek tahttan indirdi; ve yerine kendisi geçti.

28 Ve ülkede tekrar peygamberler görülmeye başladı ve onları tövbeye çağırdılar—Rab'bin yolunu hazırlamalarını, yoksa ülkenin üzerine bir lanet geleceğini, evet, hatta tövbe etmeyecek olurlarsa, büyük bir kıtlık olacağını ve yok olacaklarını bildirdiler.

29 Fakat halk peygamberlerin sözlerine inanmadı; fakat onları kovdu; ve içlerinden bazılarını çukurlara atıp ölüme terk etti. Ve öyle oldu ki onlar bütün bunları Kral Het'in emriyle yaptılar.

30 Ve öyle oldu ki ülkede büyük bir kıtlık baş gösterdi ve halk kıtlık yüzünden çok hızlı bir şekilde yok olmaya başladı; çünkü toprağın üzerine tek damla yağmur düşmedi.

31 Ve ayrıca ülkeyi zehirli yılanlar sardı ve birçok insanı zehirlediler. Ve öyle oldu ki halkın sürüleri zehirli yılanların önünden Nefililer'in Zara-

hemla dedikleri güney ülkesine doğru kaçmaya başladı.

32 Ve öyle oldu ki hayvanların çoğu yolda telef oldu; ancak birkaçı güney ülkesine kaçtı.

33 Ve öyle oldu ki Rab hayvanların peşinden giden yılanları durdurup yolu sarmalarına neden oldu; böylece halk oradan geçemeyecek, geçmek isteyenler ise zehirli yılanlar tarafından öldürülecekti.

34 Ve öyle oldu ki halk hayvanların gittiği yolu izleyip yolda ölmüş olanların leşlerini yediler, ne varsa hepsini yiyip bitirdiler. Şimdi yok olacaklarını anlayan halk kötülüklerinden tövbe edip Rab'be yakarmaya başladı.

35 Ve öyle oldu ki Rab'bin önünde kendilerini yeterince alçalttıkları zaman, Rab yüzüne yağmur gönderdi; ve halk yeniden canlanmaya başladı ve kuzeydeki bölgelerde ve çevredeki bütün bölgelerde meyve olmaya başladı. Ve Rab onları aklıktan kurtararak gücünü onlara gösterdi.

10. BÖLÜM

Bir kralın ardından diğeri gelir—Krallardan bazıları doğrudur, diğeri kötüdür—Doğruluk hüküm sürdüğünde, halk Rab tarafından bereketlenip refaha kavuşturulur.

VE öyle oldu ki Het'in soyundan gelen Şez—çünkü Şez dışında, Het ve bütün ev halkı kıtlıkta ölmüşlerdi—bu nedenle Şez yıkıma uğramış bir halkı yeniden diriltmeye başladı.

2 Ve öyle oldu ki Şez atalarının

uğradığı yıkımı hatırladı ve dürüst bir krallık kurdu; çünkü Rab'bin Yared ile kardeşini derinliklerden geçirirken neler yapmış olduğunu hatırladı; ve Rab'bin yolunda yürüdü; ve oğulları ve kızları oldu.

3 Ve Şez adındaki büyük oğlu ona baş kaldırdı; ancak çok zengin olduğu için Şez'in bir eşkiya eliyle vurulması babasını yeniden huzura kavuşturdu.

4 Ve öyle oldu ki babası ülkede pek çok şehir kurdu ve halk yeniden ülkenin her yanına dağılmaya başladı. Ve Şez çok uzun bir süre yaşadı ve Riplakiş'in babası oldu. Ve Şez öldü ve Riplakiş onun yerine geçti.

5 Ve öyle oldu ki Riplakiş, Rab'bin gözünde doğru olanı yapmadı; çünkü birçok karısı ve cariyeleri vardı ve insanların sırtına taşınması ağır yükler vurdu; evet, onlardan ağır vergiler aldı ve bu vergilerle birçok geniş binalar yaptırdı.

6 Ve kendisi için çok güzel bir taht kurdu; ve birçok hapishane yaptırdı ve vergi vermek istemeyenleri hapse attırdı; ve vergi ödemeyecek durumda olanları da hapse attırdı; ve kendi geçimlerini sağlamaları için onları sürekli çalıştırıyordu; ve çalışmak istemeyenleri ise öldürttü.

7 Bu nedenle bütün güzel işlere bu yolla sahip oldu, evet, saf altınını bile hapishanede arıttırdı; ve ince ustalık isteyen her türlü işi hapishanede yaptırdı. Ve öyle oldu ki yaptığı cinsel ahlaksızlıklar ve iğrençlikler halkın başına bela olmuştu.

8 Ve kırk iki yıl süren hüküm-

darlığından sonra halk ona karşı ayaklandı ve ülkede yeniden savaş çıktı; öyle ki Riplakiş öldürüldü ve onun soyundan olanlar ülkeden kovuldu.

9 Ve öyle oldu ki yıllar sonra Moriyanton (Riplakiş'in soyundanandı) toplumdan dışlananların arasından bir ordu topladı ve gidip halka saldırdı; ve birçok şehri eline geçirdi; ve çok çetin bir savaş oldu ve yıllarca sürdü; ve bütün ülkeyi ele geçirip bütün ülkenin üzerine kendisini kral ilan etti.

10 Ve kendisini kral ilan ettikten sonra halkın yükünü hafifletti; böylece halkın gözüne girmeyi başardı ve halk onu kralları olarak meshetti.

11 Ve Moriyanton, halka karşı haksızlık etmedi, ancak yaptığı cinsel ahlaksızlıklar yüzünden kendine haksızlık etti; bu nedenle Rab'bin huzurundan kovuldu.

12 Ve öyle oldu ki Moriyanton birçok şehir kurdu ve halk onun yönetimi altında, binalar ve altın ve gümüş ve tahıl üretimi ve sürüler ve büyükbaş hayvanlar gibi kendilerine geri verilen her şeyde zenginleşti.

13 Ve Moriyanton çok uzun bir süre yaşadı ve Kim'in babası oldu; ve Kim babasının yerine geçti; ve krallığının sekizinci yılında babası öldü. Ve öyle oldu ki Kim ülkeyi doğrulukla yönetmediğinden Rab'bin lütfunu kazanamadı.

14 Ve kardeşi ona karşı baş kaldıran onu esir aldı; ve Kim hayatının sonuna kadar tutsak kaldı; ve tutsaklığında

oğulları ve kızları oldu ve ihtiyar yaşında Levi'nin babası oldu; ve Kim öldü.

15 Ve öyle oldu ki Levi babasının ölümünden sonra kırk iki yıl tutsak kalıp hizmet etti. Ve ülkenin kralıyla savaşarak krallığı ele geçirdi.

16 Ve krallığı kendi adına ele geçirdikten sonra Rab'bin gözünde doğru olanı yaptı ve halk ülkede refaha kavuştu; ve oldukça uzun bir süre yaşadı; ve oğulları ve kızları oldu; ve ayrıca Korom'un babası oldu ve onu meshedip yerine kral olarak atadı.

17 Ve öyle oldu ki Korom bütün yaşamı boyunca Rab'bin gözünde iyi olanı yaptı ve birçok oğlu ve kızı oldu; ve uzun bir süre yaşadıktan sonra bütün herkes gibi öldü; ve yerine Kiş geçti.

18 Ve öyle oldu ki Kiş de öldü ve yerine Lib geçti.

19 Ve öyle oldu ki Lib de Rab'bin gözünde iyi olanı yaptı. Ve Lib zamanında zehirli yılanlar yok edildi. Bu nedenle ülke halkını beslemek için güney ülkesine avlanmaya gittiler; çünkü ülke orman hayvanlarıyla doluydu. Ve Lib'in kendisi de büyük bir avcı oldu.

20 Ve denizin karayı böldüğü yerin yanındaki dar boğazın kenarına büyük bir şehir kurdular.

21 Ve avlanmak için güney ülkesini kendi haline bıraktılar. Ve kuzey ülkesinin her tarafı insanlarla dolmuştu.

22 Ve çok çalışkandılar ve alıp satıyor, para kazanmak için aralarında ticaret yapıyorlardı.

23 Ve her çeşit madeni işleyip altın ve gümüş ve demir ve pirinç ve her tür metal elde ediyorlardı; bu madenleri topraktan çıkarıyorlardı; bu nedenle, altın ve gümüş ve demir ve bakır madeni çıkarmak için kazıp yığın yığın toprak çıkarıldılar. Ve her çeşit güzel işlemler yaptılar.

24 Ve ipekleri ve ince dokunmuş ketenleri vardı; ve çıplaklıklarını örtmek için her cins kumaş dokudular.

25 Ve toprağı sürüp ekmek, ürünü biçip çapalamak ve ayrıca harman dövmek için çeşitli tarım aletleri yaptılar.

26 Ve hayvanlarına iş gördürmek için her türlü alet yaptılar.

27 Ve her çeşit savaş silahları yaptılar. Ve işçiliği ince ustalık isteyen çeşit çeşit işler yaptılar.

28 Ve hiçbir halk onlar kadar bereketlenmiş, Rab'bin eliyle bu kadar başarılı kılınmamıştır. Ve bütün diğer ülkelerden daha seçkin olan bir ülkede bulunuyorlardı, çünkü bunu Rab söylemişti.

29 Ve öyle oldu ki Lib uzun yıllar yaşadı ve oğulları ve kızları oldu; ve ayrıca Harthom'un babası oldu.

30 Ve öyle oldu ki Harthom babasının yerine geçti. Ve Harthom yirmi dört yıl ülkeyi yönettikten sonra, işte, krallık elinden alındı. Ve uzun yıllar tutsak olarak hizmet etti, evet, hatta ömrünün geri kalan günleri böyle geçti.

31 Ve Harthom, Het'in babası oldu ve Het bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi. Ve Het, Ha-

run'un babası oldu ve Harun da bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi; ve Harun, Amnigadda'nın babası oldu ve Amnigadda da bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi; ve Amnigadda, Koriyantum'un babası oldu ve Koriyantum da bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi; ve Koriyantum, Kom'un babası oldu.

32 Ve öyle oldu ki Kom krallığının yarısını ayartıp peşine taktı. Ve kırk iki yıl krallığın yarısına hükmettikten sonra Kral Amgid'le savaşmaya gitti ve uzun yıllar süren savaşlarda Kom, Amgid'e karşı üstünlük sağlayıp krallığın diğer yarısını da ele geçirdi.

33 Ve Kom'un devrinde ülkede eşkıyalar türedi; ve eski düzenleri benimseyen bu eşkıyalar eskilerin yaptığı gibi yeminler uygulayarak krallığı tekrar yıkmaya çalıştılar.

34 Şimdi Kom bunlara karşı çok savaştıysa da onları yenmeyi başaramadı.

11. BÖLÜM

Savaşlar, anlaşmazlıklar ve kötülükler Yaredliler'in hayatlarına hakim olur—Peygamberler, tövbe etmezlerse Yaredliler'in tamamen yok olacaklarını bildirir—Halk peygamberlerin sözlerini reddeder.

VE Kom devrinde de birçok peygamber geldi ve bu büyük halkın tövbe edip Rab'be dönmedikçe ve cinayetlerinden ve kötülüklerinden vazgeçmedikçe yok edileceğine dair peygamberlik ettiler.

2 Ve öyle oldu ki peygamberler halk tarafından kabul edilmedi ve onlar korunmak için Kom'a sığındılar, çünkü halk onları öldürmek istiyordu.

3 Ve onlar Kom'a birçok konuda peygamberlik ettiler; ve Kom ömrünün geri kalan günlerinde kutsandı.

4 Ve Kom oldukça uzun bir süre yaşadı ve Şiblom'un babası oldu; ve Şiblom babasının yerine geçti. Ve Şiblom'un kardeşi ona karşı ayaklandı ve bütün ülkede çok büyük bir savaş çıktı.

5 Ve öyle oldu ki Şiblom'un kardeşi, halkın yok olacağına dair peygamberlik eden bütün peygamberleri öldürttü.

6 Ve bütün ülkede büyük bir felaket yaşanıyordu; çünkü peygamberler ülkenin ve de halkın üzerine çok büyük bir lanetin geleceğine ve kötülüklerinden tövbe etmeyecek olurlarsa, başlarına yeryüzünde şimdiye kadar eşi benzeri görülmemiş çok büyük bir yıkımın geleceğine ve kemiklerinin ülkenin her yanında toprak yığını gibi yığılacağına tanıklık etmişlerdi.

7 Ve onlar kurdukları kötü çeteler yüzünden Rab'bin sözüne hiç kulak vermediler; bu nedenle bütün ülkede savaşlar ve çekişmeler ve aynı zamanda birçok kıtlık ve salgın hastalıklar çıkmaya başladı; öyle ki yeryüzünde şimdiye kadar hiç bilinmeyen bir yıkım yaşandı; ve bütün bunlar Şiblom'un zamanında oldu.

8 Ve halk kötülüklerinden

tövbe etmeye başladı ve tövbe ettikleri ölçüde Rab onlara merhamet etti.

9 Ve öyle oldu ki Şiblom öldürüldü ve Şit tutsak alınıp götürüldü ve bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi.

10 Ve öyle oldu ki oğlu Ahah krallığı ele geçirdi ve ölünceye kadar halkı yönetti. Ve hayatı boyunca yapmadığı kötülük kalmadığından çok kan dökülmesine neden oldu ve ömrü kısa sürdü.

11 Ve Ahah'ın soyundan gelen Etem krallığı ele geçirdi ve hayatı boyunca o da kötü olanı yaptı.

12 Ve öyle oldu ki Etem'in devrinde birçok peygamber geldi ve halka yine peygamberlikte bulundu; evet, kötülüklerinden tövbe etmezlerse, Rab'bin onları yeryüzünden tamamıyla sileceğine dair peygamberlik ettiler.

13 Ve öyle oldu ki halk yüreklerini katılaştırıp onların sözlerine kulak asmadı; ve peygamberler üzümlük halkın arasından çekildiler.

14 Ve öyle oldu ki Etem bütün yaşamı boyunca adaleti kötülükle uyguladı; ve Etem, Moron'un babası oldu. Ve öyle oldu ki Moron onun yerine geçti; ve Moron da Rab'bin önünde kötü olanı yaptı.

15 Ve öyle oldu ki para ve güç elde etmek üzere kurulmuş olan bu gizli çete yüzünden halkın arasında isyan çıktı; ve baş kaldırılanların arasında kötülük yapmakta çok usta olan bir adam vardı ve Moron'a karşı savaş açarak krallığın yarısını

devirdi; ve krallığın yarısını uzun yıllar elinde tuttu.

16 Ve öyle oldu ki Moron onu devirip krallığı yeniden ele geçirdi.

17 Ve öyle oldu ki ortaya başka güçlü bir adam çıktı ve bu adam Yared'in kardeşinin soyundandı.

18 Ve öyle oldu ki Moron'u devirip krallığı ele geçirdi; bu nedenle Moron yaşamının geri kalan günlerini tutsaklıkta geçirdi; ve Moron, Koriyantor'un babası oldu.

19 Ve öyle oldu ki Koriyantor bütün yaşamını tutsaklıkta geçirdi.

20 Ve Koriyantor'un devrinde de birçok peygamber geldi ve halka büyük ve olağanüstü şeyler hakkında peygamberlik ettiler ve onları tövbeye çağırdılar; ve tövbe etmezlerse Rab Tanrı'nın onlara karşı adaletini gösterip onları tamamen ortadan kaldıracığını bildirdiler.

21 Ve Rab Tanrı'nın atalarını getirmiş olduğu gibi gücünü göstererek ülkeye sahip olmak üzere başka bir halk göndereceğini ya da ortaya çıkaracağını peygamberlik ettiler.

22 Ve halk gizli cemiyetleri ve adi iğrençlikleri yüzünden peygamberlerin bütün sözlerini reddetti.

23 Ve öyle oldu ki Koriyantor, Eter'in babası oldu ve bütün yaşamını tutsaklıkta geçirip öldü.

12. BÖLÜM

Eter peygamber, halkı Tanrı'ya

inanmaya teşvik eder—Moroni inançla yapılan harikaları ve mucizeleri anlatır—İnanç Yared'in kardeşinin Mesih'i görmesini sağladı—Rab alçakgönüllü olmaları için insanlara zayıflık verir—Yared'in kardeşi inançla Zerin Dağını yerinden kaldırır—İman, umut ve ilahi sevgi kurtuluş için gereklidir—Moroni, İsa'yı yüz yüze görür.

VE öyle oldu ki Eter, Koriyantumur'un yaşadığı devirde yaşamıştı; ve Koriyantumur bütün ülkenin kralıydı.

2 Ve Eter, Rab'bin bir peygamberiydi; bu nedenle Eter, Koriyantumur zamanında ortaya çıkıp halka peygamberlik etmeye başladı; çünkü Rab'bin Ruhu içinde olduğu için ona engel olmak mümkün değildi.

3 Çünkü sabah başlayıp güneş batıncaya kadar halka yıkıma uğramamaları için Tanrı'ya inanıp tövbe etmelerini öğütüyor ve onlara her şeyin inançla gerçekleştiğini söylüyordu.

4 Bu nedenle Tanrı'ya inanan herkes daha iyi bir dünyayı, evet, hatta Tanrı'nın sağında yer almayı kesinlikle umut edebilir; inançla gelen ve insanların ruhu için bir gemi demiri olan bu umut, onları kararlı ve sarsılmaz yapacak, Tanrı'yı yüceltmeye yöneltip her zaman iyi işlerinin artmasını sağlayacaktır.

5 Ve öyle oldu ki Eter halka büyük ve şaşılacak şeyler hakkında peygamberlik etti; halk bunları görmediği için inanmadı.

6 Ve şimdi, ben Moroni, sizlere biraz bu peygamberlik-

lerden söz etmek istiyorum; bütün dünyaya şunu göstermek isterim ki iman ümit edilen, ancak görülmeyen şeylerdir; dolayısıyla görmediğiniz için tartışıp durmayın, çünkü inancınız deneninceye dek tanıklığınız olmayacaktır.

7 Çünkü Mesih'in ölülerin arasından dirildikten sonra kendisini atalarımıza göstermesi inanç yoluyla olmuştur ve O'na inanmalarından önce kendisini onlara göstermemiştir; bu nedenle bazıları mutlaka O'na inanmış olmalı, çünkü kendisini bütün dünyaya göstermedi.

8 Fakat insanlar inandığı için kendisini dünyaya gösterip Baba'nın adını yüceltti ve onların görmedikleri bu şeyleri umut ederek göksel armağana ortak olabilmeleri için bir yol hazırladı.

9 Bu nedenle yalnızca inançlı olmayı istemekle sizin de umudunuz olabilir ve bu armağana ortak olabilirsiniz.

10 İşte, eskilerin Tanrı'nın kutsal düzenine göre çağrılmaları inanç yoluyla oldu.

11 Bu nedenle, Musa Yasası inanç yoluyla verildi. Fakat Oğlu'nun armağanıyla, Tanrı daha üstün bir yol hazırladı ve bu, inanç sayesinde yerine geldi.

12 Çünkü insançocukları arasında inanç yoksa, Tanrı onların arasında hiçbir mucize yapamaz; bu nedenle onlar inanmadan önce kendisini onlara göstermemiştir.

13 İşte, zindanın çökmesine neden olan Alma ve Amulek'in inancıydı.

14 İşte, Lamanlılar'ın değişmesine neden olup onların ateş ve Kutsal Ruh'la vaftiz olmalarını sağlayan Nefi ile Lehi'nin inancıydı.

15 İşte, Lamanlılar'ın arasında bu kadar büyük bir mucizeyi gerçekleştiren, Ammon'un ve kardeşlerinin inancıydı.

16 Evet ve hatta mucizeler gerçekleştirenlerin hepsi, Mesih'ten önce ve sonra yaşamış olanlar da dahil olmak üzere bunu inanç yoluyla yapmışlardır.

17 Ve üç öğrencinin, ölümü hiç tatmayacakları sözünü almaları inançları sayesinde olmuştur; ve onlar bu sözü, inandıktan sonra alabilmişlerdir.

18 Ve şimdiye kadar inancı olmayan hiçbir kimsenin mucize gerçekleştirdiği görülmemiştir; bu nedenle ilk önce Tanrı'nın Oğlu'na inandılar.

19 Ve hatta Mesih gelmeden önce inançları çok kuvvetli olduğu için perdenin içindekini görmeleri engellenemeyen birçok kişi vardı, ancak onlar inanç gözüyle görmüş oldukları şeyleri gerçekten gözleriyle görüp mutlu oldular.

20 Ve işte, bu kayıtlarda gördüğümüz gibi bunlardan birisi Yared'in kardeşidir; çünkü Tanrı'ya olan inancı o kadar büyüktü ki Tanrı parmağını uzattığında kendisine vermiş olduğu söz nedeniyle parmağını Yared'in kardeşinin gözlerinden gizleyemedi; bu söz ona inandığı için verilmişti.

21 Ve Yared'in kardeşi Rab'bin parmağını gördükten sonra, bu söz Yared'in kardeşine

inandığı için verilmişti ki, Rab ondan bir şey saklayamazdı; bu nedenle Rab ona her şeyi gösterdi; çünkü o artık perdenin dışında tutulamazdı.

22 Ve atalarım, bu şeylerin Yahudi olmayan ulusların aracılığıyla kardeşlerine ulaştırılacağı sözünü inançla elde etmişlerdir; bu yüzden Rab, evet, hatta İsa Mesih bana emretti.

23 Ve ben O'na: "Rab, Yahudi olmayan uluslar yazmadaki zayıflığımız nedeniyle bu şeylerle alay edecektir" dedim; çünkü Rab, sen inancımız sayesinde bizi söz söylemede güçlü kıldın, ancak yazmada güçlü kılmadın; çünkü kendilerine verdiğin Kutsal Ruh nedeniyle bütün bu halkın çok konuşkan olmasını sağladın.

24 Ve öyle eyledin ki ellerimizin yeteneksizliği yüzünden çok az şey yazabildik. İşte, Yared'in kardeşi gibi bizi yazmada güçlü kılmadın, çünkü onun yazdığı şeyleri kendin gibi güçlü kıldın, öyle ki insan onları okumaya can atar.

25 Bizim sözlerimizi de güçlü ve büyük kıldın, öyle ki bu sözleri yazmaya gücümüz yetmiyor; bu nedenle yazarken güçsüzlüğümüzü görüyor ve sözlerimizi nasıl sıralayacağımız konusunda yanılığa düşüyoruz; ve Yahudi olmayan ulusların sözlerimizi alaya almalarından korkuyorum.

26 Ve bunları söylediğimde, Rab bana konuşup şöyle dedi: Aptallar alay eder, ne var ki üzülen onlar olacak; ve benim lütfum yumuşak huylulara ye-

ter; öyle ki onlar zayıflığınızdan dolayı kendilerine bir pay çıkarmazlar.

27 Ve eğer insanlar bana gelecek olurlarsa, onlara zayıflıklarını göstereceğim. Alçakgönüllü olmaları için insanlara zayıflıklar veririm ve lütfum, önümde kendini alçaltan herkese yeter; çünkü önümde kendilerini alçaltarak bana inanırlarsa, işte o zaman zayıf olan şeyleri onlar için güçlü kılacağım.

28 İşte, Yahudi olmayan uluslara zayıflıklarını göstereceğim ve imanın, umudun ve ilahi sevginin onları bana, yani tüm doğrulukların kaynağına getirdiğini göstereceğim.

29 Ve ben Moroni, bu sözleri işittiğimde, teselli buldum ve şöyle dedim: Ya Rab, senin doğruluğun yerine gelsin; zira bilirim, insançocuklarına inançlarına göre verirsin.

30 Çünkü Yared'in kardeşi Zerin dağına: "Çekil" dedi ve dağ kenara çekildi. Ve eğer onun inancı olmasaydı, dağ yerinden oynamazdı; bu nedenle sen, insanlara inandıktan sonra verirsin.

31 Çünkü öğrencilerine kendini böyle gösterdin; çünkü inanıp adınla konuştuktan sonra onlara yüce gücünle gözüksün.

32 Ve ayrıca "İnsan için bir ev hazırladım" dediğini de hatırlıyorum, evet, hem de insanın daha güzel bir umudu olabileceği Baba'nın konakları arasında bir yer; bu nedenle insan umut etmeli, yoksa hazırlamış olduğun yerden miras alamaz.

33 Ve yine, uğruna can vere-

cek kadar dünyayı sevdiğini, hatta insançocuklarına bir yer hazırlamak için onu tekrar geri alacağını söylediğini hatırlıyorum.

34 Ve şimdi, insançocukları için duyduğun bu sevginin ilahi sevgi olduğunu biliyorum; bu nedenle ilahi sevgisi olmayan insanlar, Baba'nın konaklarında hazırlamış olduğun o yeri miras olarak alamazlar.

35 Bu nedenle, bu söylediklerinden anladığım kadarıyla, Yahudi olmayan ulusların zayıflıklarımız yüzünden ilahi sevgileri yoksa, onları deneyip onların talantını geri alacaksın, evet, hatta almış olduklarını alıp onları daha çok talantı olanlara vereceksin.

36 Ve öyle oldu ki Yahudi olmayan ulusların ilahi sevgisi olması için onlara lütuf versin diye Rab'be dua ettim.

37 Ve öyle oldu ki Rab bana şöyle dedi: İlahi sevgileri yoksa, bunun senin için önemi yoktur, sen bağlılığını gösterdin; bu nedenle senin giysilerin temizlenecek. Ve zayıflığını gördüğün için Babam'ın konaklarında hazırlamış olduğum yerde oturuncaya kadar güçlü kılınacaksın.

38 Ve şimdi, ben Moroni, Yahudi olmayan uluslara veda ediyorum, evet, ayrıca sevgili kardeşlerime de Mesih'in yargı kürsüsünün önünde karşılaşmak üzere veda ediyorum; orada herkes bilecek ki giysilerim sizin kanınızla lekelenmemiştir.

39 Ve o zaman İsa'yı gördüğümü ve O'nun benimle yüz yüze konuştuğunu ve büyük

bir alçakgönüllülükle, bir insanın başkasına benim dilimde konuştuğu gibi bu şeyleri bana anlattığını bileceksiniz.

40 Ve yazmadaki zayıflığım yüzünden sadece birkaç şey yazabildim.

41 Ve şimdi peygamberlerin ve havarilerin hakkında yazmış oldukları bu İsa'yı aramanızı tavsiye ediyorum, öyle ki Tanrı Baba'nın ve ayrıca Rab İsa Mesih'in ve onlar hakkında tanıklık eden Kutsal Ruh'un lütfu sizinle beraber olup sonsuza dek sizinle kalsın. Amin.

13. BÖLÜM

Eter, Yusuf'un soyu tarafından Amerika'da kurulacak Yeni Yerusalemlen söz eder—Peygamberlik eder, kovulur, Yaredliler'in tarihini yazar ve Yaredliler'in yıkımını önceden bildirir—Savaş ülkenin her yanını kasıp kavurur.

VE şimdi, ben Moroni, hakkında yazmakta olduğum halkın yıkımıyla ilgili olan kayıtlarımı bitirmek üzere sürdürüyorum.

2 Çünkü işte, Eter'in söylediği her sözü reddettiler; çünkü onlara insanlığın başlangıcından beri olan her şeyi doğru bir şekilde anlattı; ve bu ülkenin üzerinden sular çekildikten sonra burasının bütün diğer ülkelerden daha seçkin bir ülke olup Rab'bin seçkin bir ülkesi olduğunu, bu nedenle Rab'bin burada oturan herkesin kendisine hizmet etmesini istediğini söyledi.

3 Ve bu ülkenin gökten inecek olan Yeni Yerusalemlen ve Rab'bin kutsal sığınağının yeri olduğunu onlara anlattı.

4 İşte Eter, Mesih'in günlerini gördü ve bu ülkede kurulacak bir Yeni Yerusalemlen'den söz etti.

5 Ve İsrail Evi'yle, Lehi'nin ayrılacağı Yerusalemlen'den de söz etti—Bu şehrin yıkıldıktan sonra yeniden inşa edileceğini ve Rab'be kutsal bir şehir olacağını söyledi; bu nedenle orası yeni bir Yerusalemlen olmazdı, zira eskiden beri vardı; ancak yeniden inşa edilip Rab'bin kutsal bir şehri olacaktı ve İsrail Evi için kurulacaktı—

6 Ve bu ülkede Yusuf'un soyundan geride kalanlar için Yeni bir Yerusalemlen kurulacağını söyledi, çünkü bu önceden belli olan bir şeydi.

7 Çünkü Yusuf babasını Mısır ülkesine getirmiş, babası da orada ölmüştü; bu nedenle Rab de Yusuf'un soyundan geride kalanların bir kısmını, Yusuf'un babasına yok olmaması için nasıl merhamet etmişse, Yusuf'un soyuna da merhametini gösterip yok olmamaları için Yerusalemlen ülkesinden çıkarmıştı.

8 Bu nedenle Yusuf Evi'nden geride kalanlar bu ülkeye yerleştirilecek ve bu topraklar onların mirasları olacaktır; ve onlar da Rab'be eski Yerusalemlen'e benzer kutsal bir şehir kuracaklar; ve son gelip dünya geçinceye kadar onlar bir daha dağıtılmayacaklardır.

9 Ve yeni bir gökyüzü ve yeni bir yeryüzü olacak; ve tıpkı

eskisi gibi olacaklar, ancak eskiler geçmiş olup her şey yeni olacaktır.

10 Ve o zaman Yeni Yerusalemler gelecek ki orada oturanlara ne mutlu! Çünkü onlar giysileri Kuzu'nun kanıyla aklanmış ve İsrail Evi'nden olan Yusuf'un soyundan geride kalanlar arasında sayılanlardır.

11 Ve o zaman eski Yerusalemler de gelecek ki orada oturanlara ne mutlu! Çünkü onlar Kuzu'nun kanıyla yıkanmışlardır; ve onlar dağıtılıp yeryüzünün dört bir tarafından ve kuzey ülkelerinden toplanmış olanlar ve Tanrı'nın ataları İbrahim'le yapmış olduğu antlaşmanın yerine gelmesinden pay alanlardır.

12 Ve bunlar olduğunda kutsal yazıların, "Birinci olanlar sonuncu olacak ve sonuncu olanlar birinci olacak" dediği söz yerine gelecektir.

13 Ve bundan daha fazlasını yazacaktım, ancak yazmam yasaklandı; ne var ki Eter'in peygamberlikleri büyük ve olağanüstü peygamberliklerdi; yine de onu değersiz biri sayıp kovdular; ve gündüzleri bir kayanın kovuğunda saklanıyor, halkın başına gelecekleri görmek için geceleri dışarı çıkıyordu.

14 Ve geceleri halkın uğradığı felaketleri izleyip kaya kovuğunda kalırken bu kayıtların geri kalan kısmını tamamladı.

15 Ve öyle oldu ki halkın arasından kovulduğu aynı yıl halkın arasında büyük bir savaş başladı; çünkü ayaklananların sayısı çoktu; bunlar

güçlü adamlardı ve sözü edilen gizli kötülük planlarıyla Koriyantumur'u öldürmeyi amaçlıyorlardı.

16 Ve şimdi Koriyantumur dünyadaki her kurnazlığı ve bütün savaş ustalıklarını okuyup öğrenmişti; bu nedenle kendisini öldürmek isteyenlere karşı savaş açtı.

17 Ancak kendisi tövbe etmediği gibi, ne güzel oğulları ne de güzel kızları tövbe ettiler; ne Kohar'ın güzel oğulları ve kızları, ne de Korihor'un güzel oğulları ve kızları tövbe etti; ve kısacası, bütün yeryüzündeki güzel oğlanların ve kızların arasında günahlarından tövbe eden hiç kimse yoktu.

18 Bu nedenle, öyle oldu ki Eter'in kaya kovuğunda yaşadığı birinci yılda, krallığı ele geçirebilmek için Koriyantumur'a karşı savaşan bu gizli çeteler birçok insanı kılıçtan geçirip öldürdü.

19 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un oğulları çok savaşıp çok kan kaybettiler.

20 Ve ikinci yıl Rab'bin sesi Eter'e geldi: Gidip Koriyantumur'a, bütün ev halkıyla birlikte tövbe edecek olursa, Rab'bin ona krallığını vereceğini ve halkı esirgeyeceğini —

21 Yoksa kendisi dışında onların ve bütün ev halkının yok edileceğini ve kendisinin ise bir başka halkın ülkeyi miras olarak alacağı konusunda bildirilmiş olan peygamberliklerin yerine geldiğini görmek üzere hayatta kalacağını ve onların eliyle gömüleceğini ve Koriyan-

tumur dışında herkesin yok olacağını bildirmesini buyurdu.

22 Ve öyle oldu ki Koriyantumur tövbe etmedi; ne ev halkından ne de halktan tövbe eden olmadı; ve savaşlar birbirini izledi; ve Eter'i öldürmeye çalıştılar, ancak Eter onların önünden kaçıp yine kaya kovuşuna saklandı.

23 Ve öyle oldu ki ortaya Şared adında biri çıktı ve o da Koriyantumur'a savaş açtı; ve onu öyle bir yenilgiye uğrattı ki üçüncü yıl onu esir aldı.

24 Ve dördüncü yıl Koriyantumur'un oğulları Şared'i yenip krallığı yeniden babalarına verdiler.

25 Şimdi ülkenin her yanında savaş başlamıştı, herkes kendi çetesıyla arzu ettiğini elde etmek için savaşıyordu.

26 Ve eşkiyalar vardı ve kısacası ülkenin her yerinde her türlü kötülük kol geziyordu.

27 Ve öyle oldu ki Koriyantumur Şared'e çok öfkelenmişti ve ordularıyla ona karşı savaşmaya gitti; ve büyük bir kızgınlık içerisinde Gilgal vadisinde karşı karşıya geldiler; ve çok çetin bir savaş oldu.

28 Ve öyle oldu ki Şared üç gün onunla savaştı. Ve öyle oldu ki Koriyantumur Şared'i yenip onu Heşlon ovasına kadar kovaladı.

29 Ve öyle oldu ki Şared ovada yeniden onunla savaşa tutuştu ve işte, Koriyantumur'u yendi ve onu yeniden Gilgal vadisine sürdü.

30 Ve Koriyantumur Şared'le Gilgal vadisinde yeniden sava-

şa tutuştu; bu savaşta Şared'i yenip onu öldürdü.

31 Ve Şared Koriyantumur'u uyluğundan yaralamıştı, bu yüzden iki yıl savaşa gidemedi; bu süre içinde ülkenin her yanına dağılmış bütün insanlar kan döküyordu ve onlara engel olacak hiç kimse yoktu.

14. BÖLÜM

Halkın kötülükleri ülkeye lanet getirir—Koriyantumur, Gileyad'a, sonra Lib'e ve daha sonra da Şiz'e savaş açar—Yapılan katliamlardan ülke kan gölüne döner.

VE şimdi halkın yapmış olduğu kötülükler yüzünden bütün ülke üzerine büyük bir lanet gelmeye başlamıştı; öyle oldu ki bir kimse kılıcını veya bir aletini rafa ya da saklamak istediği bir yere koyduğunda, işte ertesi gün yerinde bulamıyordu; ülkedeki lanet bu denli büyüktü.

2 Bu nedenle herkes kendi eşyasına dört eliyle sarılıyor, ödünç olarak ne alıyor ne de veriyordu; ve herkes kendi malını ve kendi canını ve karılarının ve çocuklarının canını korumak için kılıcının kabzasını sağ elinde tutuyordu.

3 Ve şimdi iki yıl geçtikten sonra ve Şared öldükten sonra, işte Şared'in kardeşi ortaya çıkıp Koriyantumur'a savaş açtı; bu savaşta Koriyantumur onu yendi ve onu Akiş çölüne kadar sürdü.

4 Ve öyle oldu ki Şared'in kardeşi Akiş çölünde onunla

savaşa tutuştu ve çok şiddetli bir savaş oldu ve binlerce insan kılıçtan geçirildi.

5 Ve öyle oldu ki Koriyantumur çölü kuşatma altına aldı; ve Şared'in kardeşi gece çölden çıkıp Koriyantumur'un ordusu sarhoşken onların bir kısmını öldürdü.

6 Ve oradan Moron ülkesine geçerek Koriyantumur'un tah-tına oturdu.

7 Ve öyle oldu ki Koriyantumur ordusuyla iki yıl kadar çölde kaldı, bu süre içinde ordusuna büyük güç kattı.

8 Şimdi adı Gileyad olan Şared'in kardeşi de gizli çeteler sayesinde ordusuna büyük güç kattı.

9 Ve öyle oldu ki Gileyad tah-tında otururken yüksek rahibi onu öldürdü.

10 Ve öyle oldu ki gizli çetenin üyelerinden birisi gizli bir geçitte yüksek rahibi öldürüp krallığı eline geçirdi; ve onun adı Lib'di; ve Lib çok boylu boslu biriydi, bütün halkın arasında ondan daha uzun boylu kimse yoktu.

11 Ve öyle oldu ki Lib'in kral-lığının ilk yılında Koriyantumur, Moron ülkesine çıkıp Lib'e karşı savaş açtı.

12 Ve öyle oldu ki Lib'le savaştı; Lib kılıcıyla vurup onu kolundan yaraladı; ancak Koriyantumur'un ordusu Lib'i öyle sıkıştırmıştı ki Lib deniz kıyısındaki sınıra doğru kaçtı.

13 Ve öyle oldu ki Koriyantumur onun peşine düştü; ve Lib deniz kıyısında onunla savaşa tutuştu.

14 Ve öyle oldu ki Lib Koriyantumur'un ordusunu bozguna uğrattı, öyle ki yeniden Akış çölüne kaçtılar.

15 Ve öyle oldu ki Lib onu Agoş ovasına varıncaya dek kovaladı. Ve Koriyantumur Lib'in önünden kaçarken kaçtığı ülkenin bu kısmında bulunan bütün halkı da yanında götürmüştü.

16 Ve Koriyantumur Agoş ovasına geldiğinde Lib'le savaşa tutuştu ve üzerine saldırıp onu öldürdü; ancak Lib'in kardeşi onun yerine Koriyantumur'a karşı savaşmaya geldi ve çok çetin bir savaş oldu; bu savaşta Koriyantumur Lib'in kardeşinin ordusunun önünden yine kaçtı.

17 Şimdi Lib'in kardeşinin adı Şiz'di. Ve öyle oldu ki Şiz Koriyantumur'un peşinden gidip bir çok şehri yerle bir etti ve hem kadınları hem çocukları öldürüp şehirleri ateşe verdi.

18 Ve bütün ülkeyi Şiz korkusu sarmıştı; evet, ülkenin her yanında şu haykırış duyuldu—Şiz'in ordusuna kim karşı durabilir? İşte, önüne çıkana siler süpürür!

19 Ve öyle oldu ki halk ülkenin her yanından ordular oluşturmak üzere bir araya toplandı.

20 Ve ikiye bölündüler ve içlerinden bir kısmı Şiz'in ordusuna ve bir kısmı da Koriyantumur'un ordusuna kaçtı.

21 Ve savaş o denli büyüktü ve uzun süre devam etmişti ki, cinayet ve katliam manzaraları da o kadar uzun sürmüştü ki, ülkenin her yanı ölenlerin cesetleri ile kaplıydı.

22 Ve savaş o kadar çok çabuk

ve hızlı oluyordu ki ölüleri gö-
mecek kimse kalmamıştı; ancak
kan dökmekten kan dökmeye
koşuşturup erkeklerin, kadın-
ların ve çocukların ölümlerini et-
yiyen kurtlara yem olmak üzere
yerde öyle bıraktılar.

23 Ve çıkan koku ülkeye, hatta
bütün ülkeye yayıldı; bu nedenle
halk gece gündüz bu kokudan
rahatsız oldu.

24 Buna rağmen Şiz Koriyantumur'un peşini bırakmadı; çünkü
öldürülen kardeşinin kanı için
Koriyantumur'dan oç alacağına
ve böylece Koriyantumur'un
kılıçla öldürülemeyeceğine
dair Eter'e gelmiş olan Rab'bin
sözünü yalan çıkaracağına yemin etmişti.

25 Ve böylece Rab'bin onları
tüm öfkesiyle ziyaret ettiğini
ve kötülük ve iğrençliklerinin
sonsuz dek yok edilmelerine
yol açtığını görüyoruz.

26 Ve öyle oldu ki Şiz, Koriyantumur'un peşinden doğuya doğru deniz kıyısındaki sınıra dek gitti ve Koriyantumur orada Şiz'le üç gün süren bir savaşta tutuştu.

27 Ve Şiz'in orduları arasında yıkım o denli korkunçtu ki halk korkup Koriyantumur'un ordularının önünden kaçmaya başladı ve kaçıp Korihor ülkesine geldiler ve kendileriyle birleşmek istemeyen herkesi önlerine katıp yok ettiler.

28 Ve onlar çadırlarını Korihor vadisine ve Koriyantumur da Şur vadisine kurdu. Şimdi Şur vadisi Komnor tepesine yakındı; bu nedenle Koriyantumur ordularını Komnor tepesine toplayıp

Şiz'in ordularını savaşa çağır-
mak için boru çaldırdı.

29 Ve öyle oldu ki Şiz'in orduları ileri atıldılarsa da geri püskürtüldüler; ve ikinci kez geldiler ve ikinci kez yine geri püskürtüldüler. Ve öyle oldu ki üçüncü kez geldiler ve çok çetin bir savaş oldu.

30 Ve öyle oldu ki Şiz Koriyantumur'un üzerine saldırıp onu çok ağır yaraladı; ve Koriyantumur kan kaybından bayıldı ve yarı ölü halde götürüldü.

31 Şimdi her iki tarafta da erkek, kadın ve çocukların kaybı o denli büyüktü ki Şiz, halkına Koriyantumur'un ordularının peşinden gitmemelerini emretti; bu nedenle ordugâhlarına geri döndüler.

15. BÖLÜM

Milyonlarca Yaredli savaşta ölür—Şiz ve Koriyantumur ölümüne savaş için bütün halkı bir araya toplar—Rab'bin Ruhu onlarla uğraşmaktan vazgeçer—Yared ulusu tamamen yok olur—Yalnızca Koriyantumur kalır.

VE öyle oldu ki yaraları iyileşen Koriyantumur, Eter'in kendisine söylemiş olduğu sözleri hatırlamaya başladı.

2 Halkından iki milyona yakın kişinin kılıçtan geçirilip öldürülmüş olduğunu gördüğünde yüreği sızlamaya başladı; evet, iki milyon güçlü adamla birlikte onların eşleri ve çocukları da öldürülmüştü.

3 Koriyantumur yapmış olduğu kötülüklerden tövbe etme-

ye başladı; bütün peygamberlerin ağzıyla söylenmiş sözleri hatırlamaya başladı ve gördü ki bu sözlerin her biri şimdiye kadar yerine gelmişti; ve ruhu ıstırap çekti ve teselli edilmeyi istemedi.

4 Ve öyle oldu ki Şiz'e bir mektup yazıp halkı esirgemesini istedi ve halkının yaşaması için krallıktan vazgeçeceğini bildirdi.

5 Ve öyle oldu ki Şiz onun mektubunu aldıktan sonra Koriyantumur'a mektup yazarak eğer teslim olur ve onu kendi kılıcıyla öldürürse, halkın canını esirgeyeceğini söyledi.

6 Ve öyle oldu ki halk kötülüklerinden tövbe etmedi; ve Koriyantumur halkı Şiz halkına karşı kışkırtılıp öfkelenendirildi; ve Şiz halkı da Koriyantumur halkına karşı kışkırtılıp öfkelenendirildi; bu nedenle Şiz halkı Koriyantumur halkına savaş açtı.

7 Ve Koriyantumur savaşı kaybetmek üzere olduğunu görünce yine Şiz halkının önünden kaçtı.

8 Ve öyle oldu ki Ripliyanikum sularına geldi; Ripliyanikum anlam olarak büyük ya da her şeyi aşan anlamındadır; onun için bu sulara geldiklerinde çadırlarını kurdular; ve Şiz de onların yakınlarında çadır kurdu; ve bu yüzden ertesi gün savaş başladı.

9 Ve öyle oldu ki aralarında çok çetin bir savaş oldu; bu savaşta Koriyantumur yine yaralanıp kan kaybından bayıldı.

10 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un orduları Şiz'in ordularını sıkıştırıp onları yenmeyi

başardı; öyle ki onları önlerine katıp kovaladılar; ve Şiz'in orduları güneye doğru kaçarak Ogat denilen bir yerde çadırlarını kurdu.

11 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un ordusu Ramah tepesinin yanında çadırlarını kurdu; ve bu tepe babam Mormon'un kutsal olan kayıtları Rab'be sakladığı aynı tepeydi.

12 Ve öyle oldu ki ülkenin her yanından öldürülmemiş halkın hepsini Eter dışında toplayıp getirdiler.

13 Ve öyle oldu ki Eter halkın yaptığı her şeyi gördü; ve Koriyantumur taraftarı olan halkın Koriyantumur'un ordusunda ve Şiz'i tutanların da Şiz'in ordusunda toplandıklarını gördü.

14 Bu nedenle ülkenin her yanında bulunan bütün halkı kendi taraflarına çekip mümkün olduğunca fazla güce sahip olmak için dört yıl boyunca halkı toplamaya çalıştılar.

15 Ve öyle oldu ki eşleri ve çocuklarıyla birlikte herkes seçmiş olduğu orduda toplandıktan sonra—erkek, kadın, çoluk çocuk hepsi savaş silahları kullanmıştı; savaş giysileri giymiş, kalkanlar ve göğüs zırhları ve miğferler takmışlardı—birbirleriyle savaşmak üzere yürüdüler ve gün boyu çarpıştılar, ancak kimse zafer kazanamadı.

16 Ve öyle oldu ki gece olduğunda yorgun düşüp ordugâhlarına çekildiler; ve ordugâhlarına döndüklerinde kendi halklarından ölenler için inleyip feryat ettiler; ve onların ağlayışları, inleyişleri ve fer-

yatları o denli fazlaydı ki yeri göğü inlettiler.

17 Ve öyle oldu ki ertesi gün yine savaşmaya gittiler ve o gün büyük ve korkunç bir gündü; yine de birbirlerine üstünlük sağlayamadılar ve tekrar gece olduğunda, kendi halklarından ölenler için ağlayarak, feryat ederek ve yas tutarak yeri göğü inlettiler.

18 Ve öyle oldu ki Koriyantumur, Şiz'e tekrar bir mektup yazarak artık savaşmaya gelmemesini, krallığı alarak halkın canını esirgemesini istedi.

19 Fakat işte, Rab'bin Ruhu onlarla uğraşmaktan vazgeçmiş ve şeytan tüm gücüyle halkın yüreğini eline geçirmişti; zira yok edilmek üzere yüreklerinin katılığına ve zihinlerinin körlüğüne teslim olmuşlardı; bu nedenle yeniden savaşmaya gittiler.

20 Ve öyle oldu ki bütün gün savaşıp gece olduğunda kılıçlarının üzerinde uyudular.

21 Ve ertesi gün gece olunca dek savaştılar.

22 Gece olduğunda şarap içip sarhoş olmuş bir adam gibi öfke onları sarhoş etmişti; ve yine kılıçlarının üzerinde uyudular.

23 Ve ertesi gün yine savaştılar ve gece olduğunda, Koriyantumur halkından elli ikisi ve Şiz halkından altmış dokuzu dışında hepsi kılıçla yere serilmişti;

24 Ve öyle oldu ki o gece kılıçlarının üzerinde uyudular ve ertesi gün yine savaştılar; ve kılıç ve kalkanlarıyla bütün gün ölesiye çarpıştılar.

25 Ve gece olduğunda Şiz halkından otuz iki kişi ve Kori-

yantumur halkından yirmi yedi kişi kalmıştı.

26 Ve öyle oldu ki karınlarını doyurup uyudular ve ertesi gün ölmeye hazırlandılar. Ve insan kuvvetine göre iri ve kuvvetli adamlardı.

27 Ve öyle oldu ki üç saat kadar savaşıp kan kaybından bayıldılar.

28 Ve öyle oldu ki Koriyantumur'un adamları ayağa kalkıp yürüyecek kadar güç bulduklarında canlarını kurtarmak için kaçmak üzereydiler ki, fakat işte, Şiz adamlarıyla ayağa kalkıp öfkeyle Koriyantumur'u öldüreceğine ya da onun kılıçla öldürüleceğine dair yemin etti.

29 Bu yüzden peşlerine düşüp ertesi gün onları yakaladı ve yeniden kılıçla çarpışmaya başladılar. Ve öyle oldu ki Koriyantumur ile Şiz'in dışında hepsi kılıçla yere serilip öldüklerinde, işte Şiz kan kaybından baygın yatıyordu.

30 Ve öyle oldu ki Koriyantumur kılıcına yaslanıp biraz dinlendikten sonra, Şiz'in başını kesti.

31 Ve öyle oldu ki Şiz'in başını kestikten sonra, Şiz elleri üzerinde kalkıp yere düştü ve nefes almak için çabaladıktan sonra öldü.

32 Ve öyle oldu ki Koriyantumur yere düştü ve sanki yaşamıyordu.

33 Ve Rab Eter'e konuşup ona şöyle dedi: Çık! Ve Eter çıktığında Rab'bin sözlerinin hepsinin yerine gelmiş olduğunu gördü ve kayıtlarını tamamlayarak (ve benim yazdıklarım yüzde biri

bile değildir) onları Limhi halkının bulabileceği bir şekilde sakladı.

34 Şimdi Eter'in yazmış olduğu son sözler şunlardır: Rab, benim

göğe alınmamı istesin veya Rab'bin isteği doğrultusunda bedende acı çekeyim fark etmez; yeter ki Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulmuş olayım. Amin.

MORONİ KİTABI

1. BÖLÜM

Moroni, Lamanlılar'ın yararı için yazar — Mesih'i inkâr etmeyen Nefililer idam edilir. m.s. tahminen 401–421 yılları.

ŞİMDİ ben Moroni, Yared halkının kayıtlarını özetlemeyi bitirdikten sonra daha fazla yazamayacağımı sanıyordum, ama hâlâ yaşıyorum; ve beni öldürmelerinden korktuğum için kendimi Lamanlılar'a göstermiyorum.

2 Çünkü işte, aralarındaki savaş çok acımasız olup nefretleri yüzünden Mesih'i inkâr etmeyen her Nefili'yi idam ediyorlar.

3 Ve ben Moroni, Mesih'i inkâr etmeyeceğim; bu nedenle kendi canımın güvenliği için nereye gidebilirsem oraya gidiyorum.

4 Bu nedenle daha önce düşündüğümün aksine birkaç şey daha yazacağım; çünkü daha fazla yazamayacağımı sanmıştım; ancak Rab'bin isteğine göre, belki ileride kardeşlerim Lamanlılar için değerli olabilir diye birkaç şey daha yazıyorum.

2. BÖLÜM

İsa, on iki Nefili öğrenciye, Kutsal Ruh armağanını başkalarına verme kudretini verir. m.s. tahminen 401–421 yılları.

MESİH'İN seçmiş olduğu on iki öğrencinin üzerine ellerini koyduğu zaman onlara söylediği sözler:

2 Ve onların adını söyleyip şöyle dedi: Güçlü bir şekilde dua ederek Baba'ya benim adımla seslenin ve bunu yaptıktan sonra ellerinizi koyacağınız kişinin üzerinde gücünüz olacak; Kutsal Ruh'u vereceksiniz ve O'nu benim adımla vereceksiniz; çünkü benim havarilerim böyle yaparlar.

3 Şimdi Mesih, bu sözleri onlara ilk gördüğü zaman söyledi; topluluk bunu duymadı, ama öğrenciler duydular ve onların ellerini koydukları her kişinin üzerine Kutsal Ruh indi.

3. BÖLÜM

Yaşlılar ellerini koyarak rahipler ve öğretmenler atarlar. m.s. tahminen 401–421 yılları.

KİLİSE'NİN yaşlıları denilen öğrencilerin rahip ve öğretmenleri atama usulü:

2 Baba'ya Mesih'in adıyla dua ettikten sonra ellerini onların üzerine koyarak şöyle dediler:

3 İsa Mesih'in adıyla; seni, tövbe ve günahların bağışlanmasını, İsa Mesih'in aracılığıyla ve O'nun adına sonuna kadar kararlı bir inançla vaaz etmen için bir rahip olarak atıyorum (ya da kişi öğretmen olacaksa, seni bir öğretmen olarak atıyorum). Amin.

4 Ve onlar bu şekilde, Tanrı'nın insanlara bağışladığı armağanlar ve çağrılar doğrultusunda rahipler ve öğretmenler atadılar; ve onları içlerindeki Kutsal Ruh'un gücüyle atadılar.

4. BÖLÜM

Yaşlıların ve rahiplerin Rab'bin Sofrasında yenen ekmeği nasıl verdikleri açıklanır. m.s. tahminen 401–421 yılları.

YAŞLILARIN ve rahiplerin Mesih'in etini ve kanını kilise üyelerine verme şekli. Ve onlar bunu Mesih'in emirlerine göre kutsayıp dağıttılar; bu nedenle, bu yöntemin doğru olduğunu biliyoruz; ve duayı bir yaşlı ya da bir rahip okudu:

2 Ve onlar kilise üyeleri ile birlikte diz çöküp Baba'ya, Mesih'in adıyla şöyle diyerek dua ettiler:

3 Ey Tanrı, Ebedi Baba, senden Oğlun İsa Mesih'in adıyla, bu ekmeği ondan yiyecek olan herkesin canı için bereketlemeni ve

kutsamanı diliyoruz ki Oğlunun bedeninin hatırası olarak yesinler ve Ey Tanrı, Ebedi Baba, Oğlunun adını üzerlerine almaya ve O'nu her zaman hatırlamaya ve O'nun kendilerine vermiş olduğu emirleri yerine getirmeye istekli olduklarına dair sana tanıklık etsinler ki O'nun Ruhü her zaman yanlarında bulunsun. Amin.

5. BÖLÜM

Rab'bin Sofrasındaki şarabın verilmiş tarzı açıklanır. m.s. tahminen 401–421 yılları.

ŞARABIN verilmiş şekli: İşte, onlar kâseyi tutup şöyle dediler:

2 Ey Tanrı, Ebedi Baba, senden Oğlun İsa Mesih'in adıyla, bu şarabı ondan içecek olan herkesin canı için bereketlemeni ve kutsamanı diliyoruz ki Oğlunun kendileri için dökülmüş olan kanının hatırası olarak içsinler; Ey Tanrı, Ebedi Baba, O'nu her zaman hatırladıklarına dair sana tanıklık etsinler ki O'nun Ruhü yanlarında bulunsun. Amin.

6. BÖLÜM

Tövbe edenler vaftiz edilir ve üyeler onlarla dostluk kurar—Tövbe eden kilise üyeleri bağışlanır—Toplantılar Kutsal Ruh'un gücüyle yürütülür. m.s. tahminen 401–421 yılları.

VE şimdi, vaftiz konusunda konuşacağım: İşte yaşlılar, rahipler ve öğretmenler vaftiz oldular ve

onlar layık olduklarını gösterecek şekilde meyve getirmediğçe vaftiz edilmediler.

2 Kırık bir yürek ve pişmanlık duyan bir ruhla gelmedikçe ve bütün günahlarından gerçekten tövbe ettiklerine dair kiliseye tanıklık etmedikçe, hiç kimseyi vaftiz olmaya kabul etmediler.

3 Ve Mesih'in adını üzerine almayan ve sonuna kadar O'na hizmet etmeye karar vermeyen hiç kimse vaftiz olmaya kabul edilmedi.

4 Ve onlar vaftiz olmaya kabul edildikten ve Kutsal Ruh'un etkisi altında kalıp O'nun gücüyle temizlendikten sonra Mesih'in Kilisesi'nin halkı arasında sayıldılar; ve onları doğru yolda tutmak ve sürekli olarak duada uyanık olmalarını sağlamak için yalnızca inançlarının yaratıcısı ve tamamlayıcısı olan Mesih'in erdemlerine güvenerek hatırlanmaları ve Tanrı'nın iyi sözleriyle beslenmeleri için adları alındı.

5 Ve Kilise oruç tutup dua etmek ve ruhlarının huzuru için birbirleriyle konuşmak üzere sık sık bir araya toplandı.

6 Ve onlar Rab İsa'nın hatırasına ekmeği ve şarabı paylaşmak için sık sık bir araya toplandılar.

7 Ve aralarında hiçbir kötülüğün bulunmamasına çok dikkat ediyorlardı; ve kötülük işlediği görülenler kilisenin üç tanığı tarafından yaşlıların önünde suçlanır ve bu kişiler tövbe edip günahlarını itiraf etmezlerse, adları silinip Mesih'in halkı arasında sayılmadılar.

8 Fakat doğru bir amaçla sık

sık tövbe edip af dileyenler bağışlandılar.

9 Ve onların toplantıları Kilise tarafından Ruh'un işleyiş tarzına göre ve Kutsal Ruh'un gücüyle yönetiliyordu; çünkü Kutsal Ruh'un gücü onları vaaz vermeye ya da teşvik etmeye ya da dua etmeye ya da dilekte bulunmaya ya da şarkı söylemeye yönlendirdiği zaman hep öyle yapılırdı.

7. BÖLÜM

Rab'bin rahatına kavuşmak için bir davet—Gerçek bir amaçla dua edin—Mesih'in Ruhu insanların iyiyi kötüden ayırabilmesini sağlar—Şeytan, insanları Mesih'i inkâr etmeye ve kötülük yapmaya inandırır—Peygamberler Mesih'in gelişini bildirirler—İnançla mucizeler yapılır ve melekler insanların yardımına gelir—İnsanlar sonsuz yaşamı umut etmeli ve ilahi sevgiye bağlanmalıdırlar. m.s. tahminen 401-421 yılları.

VE şimdi ben Moroni, babam Mormon'un iman, umut ve ilahi sevgi hakkında konuştuğu sözlerinin birkaçını yazıyorum; çünkü o, ibadet yeri olarak inşa etmiş oldukları sinagogda halka ders verirken şu şekilde konuştu:

2 Ve şimdi ben Mormon, Tanrı Baba'nın ve Rabbimiz İsa Mesih'in lütfuyla ve O'nun kutsal isteğiyle, siz sevgili kardeşlerime konuşuyorum. O'nun çağrı armağanından dolayı şu an sizlere konuşabilmeme izin verildi.

3 Bu nedenle kiliseden olanlara, Mesih'in barışsever taraftarlarına ve şu andan başlayarak O'nunla cennette dinleneceğiniz zamana kadar Rab'bin rahatına kavuşabilmek için yeterince umudu olan sizlere konuşmak istiyorum.

4 Ve şimdi kardeşlerim, insançocuklarıyla barış içinde yürüdüğünüz için sizler hakkında bu kaniya vardım.

5 Çünkü ben, "Onları yaptıkları işlerden tanıyacaksınız, çünkü yaptıkları işler iyiye, o zaman kendileri de iyidir" diyen Tanrı'nın sözünü hatırlıyorum.

6 Çünkü işte, Tanrı, kötü bir adamın iyi bir şey yapamayacağını, çünkü bir hediye verdiğinde veya Tanrı'ya dua ettiğinde, bunu gerçek bir amaçla yapmadıkça, kendisine hiçbir yararı olmayacağını söylemiştir.

7 Çünkü işte, bu ona doğruluk sayılmaz.

8 Çünkü işte, eğer kötü bir adam bir hediye verirse, onu istemeyerek verir; bu yüzden hediyeyi sanki hiç vermemiş sayılır; dolayısıyla, bu kişi Tanrı'nın gözünde kötü sayılır.

9 Ve aynı şekilde, eğer bir insan dua ederse ve doğru bir amaçla yürekten dua etmezse, bu o kişiye kötülük sayılır; evet ve ona hiçbir yararı olmaz; çünkü Tanrı böyle duaların hiçbirini kabul etmez.

10 Bu nedenle, kötü bir insan iyi olanı yapamaz; iyi bir hediyeye de veremez.

11 Çünkü işte, acı bir pınardan iyi su çıkmaz; iyi bir pınardan da acı su çıkmaz; bu nedenle

şeytanın hizmetkârı olan bir adam Mesih'i izleyemez; eğer Mesih'i izliyorsa, şeytanın hizmetkârı olamaz.

12 Bu nedenle iyi olan her şey Tanrı'dan gelir ve kötü olan her şey şeytandan gelir; çünkü şeytan, Tanrı'ya düşmandır, sürekli olarak O'na karşı savaşır ve hiç durmadan günah işlemeye ve kötü olanı yapmaya çağırıp kandırır.

13 Fakat işte, Tanrı'dan olan, devamlı iyilik yapmaya çağırır ve teşvik eder; bu nedenle iyilik yapmaya, Tanrı'yı sevmeye ve O'na hizmet etmeye çağırıp teşvik eden her şey Tanrı'dan esinlenmiştir.

14 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, dikkat edin ki kötü olan bir şeyin Tanrı'dan geldiği kanısına ya da iyi olanın ve Tanrı'dan olanın şeytandan geldiği kanısına varmayın.

15 Çünkü işte, kardeşlerim, iyiyi kötüden ayırabilmeniz için size yargılama gücü verilmiştir; ve yargılamanın yolu o kadar basittir ki bunu gün ışığının karanlık bir geceden farklı olduğu gibi tam olarak bilebilirsiniz.

16 Çünkü işte, iyiyi kötüden ayırabilmek için Mesih'in Ruhu herkese verilmiştir; bu nedenle size nasıl yargılamanız gerektiğini göstereceğim; çünkü iyilik yapmaya davet eden ve Mesih'e inanmaya teşvik eden her şey, Mesih'in kudreti ve armağanı aracılığıyla gönderilmiştir; dolayısıyla bunun Tanrı'dan geldiğini tam olarak bilebilirsiniz.

17 Fakat insanları kötülük yap-

maya ve Mesih'e inanmamaya ve O'nu inkâr etmeye ve Tanrı'ya hizmet etmemeye inandıran her şeyin de şeytandan geldiğini tam olarak bilebilirsiniz; çünkü şeytan bu şekilde çalışır; çünkü hiç kimseyi, hayır, bir kişiyi bile iyilik yapmaya teşvik etmez; şeytanın melekleri de, şeytana boyun eğenler de bunu yapmaz.

18 Ve şimdi, kardeşlerim, hangi ışıkla yargılamanız gerektiğini bildiğinize göre, bu ışık ki Mesih'in ışığıdır, o halde yanlış yargılamamaya dikkat edin; çünkü hangi yargıyla yargılasanız, onunla yargılanacaksınız.

19 Bu nedenle kardeşlerim sizden rica ediyorum, iyiyi kötünden ayırabilmek için Mesih'in ışığında gayretle araştırmanız gerekir; ve her iyi şeye sarılır ve kusurunu bulmaya çalışmazsanız, şüphesiz Mesih'in çocukları olursunuz.

20 Ve şimdi, kardeşlerim, her iyi şeye nasıl sarılabilirsiniz?

21 Ve şimdi üzerinde konuşacağımı söylediğim iman konusuna geliyorum ve size her iyi şeye sarılabilmemin yolunu anlatmak istiyorum.

22 Çünkü işte, her şeyi bilen ve sonsuzluktan sonsuzluğa kadar var olan Tanrı, işte, insançocuklarına yardım etmek ve Mesih'in gelişini onlara bildirmek için meleklerini gönderdi; ve her iyi şey Mesih'le gelecektir.

23 Ve Tanrı kendi ağzından Mesih'in geleceğini peygamberlere bildirmiştir.

24 Ve işte O, iyi olanı insançocuklarına değişik yollardan gösterdi; ve iyi olan her şey

Mesih'ten gelir; yoksa insanlar düşmüş durumlarında kalır ve iyi olan hiçbir şey onlara gelemeydi.

25 Bu nedenle meleklerin yardımıyla ve Tanrı'nın ağzından çıkan her sözün aracılığıyla, insanlar Mesih'e inanç duymaya başladılar ve böyle bir inançla her iyi şeye sarıldılar; ve Mesih'in gelişine kadar bu böyle oldu.

26 Ve O geldikten sonra da insanlar O'nun adına inanarak kurtuldular ve inandıkları için Tanrı'nın oğulları oldular. Ve Mesih'in yaşadığı nasıl kesin bir gerçekse, O, atalarımıza şöyle diyerek konuştu: Alacağınıza inanarak benim adıyla Baba'dan istediğiniz her iyi şey, işte size verilecektir.

27 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, Mesih, Baba'dan insançocuklarının üzerindeki merhamet hakkını istemek için göğe çıkıp Tanrı'nın sağına oturdu diye mucizeler kesilmiş midir?

28 Çünkü O, yasanın gereklerini yerine getirerek kendisine inananların hepsine sahip çıkar; ve O'na inananlar her iyi şeye bağlanacaklardır; bunun için O, insançocuklarının davasını savunur ve sonsuza dek cenetlerde yaşar.

29 Ve sevgili kardeşlerim, O bunu yaptığı için mucizeler kesildi mi? İşte size derim: Hayır! Melekler de insançocuklarına hizmet etmeyi bırakmadılar.

30 Çünkü işte, melekler O'nun verdiği emirlere itaat ederek insanlara yardım eli uzatırlar; kendilerini, inancı güçlü olanlara ve kararlılıkla Tanrı'nın her

yolunda doğru şekilde yürüyenlere gösterirler.

31 Ve onların hizmet görevi insanları tövbeye çağırma ve Mesih'in sözünü Rab'bin seçilmiş hizmetkârlarına bildirerek insançocukları arasında yolu hazırlamak için Baba'nın insançocukları ile yaptığı antlaşmaları uygulayıp bunların gereklerini yerine getirmektir; öyle ki onlar da O'nun hakkında tanıklık edebilsinler.

32 Ve böyle yapmakla, Rab Tanrı, insanların geriye kalanlarının Mesih'e inanmaları ve Kutsal Ruh'un gücüyle onların yüreklerinde yer bulabilmesi için yolu hazırlar; ve bu şekilde Baba insançocukları ile yaptığı antlaşmaları yerine getirir.

33 Ve Mesih şöyle dedi: Eğer bana inanırsanız, benim için uygun olan her şeyi yapacak güce sahip olacaksınız.

34 Ve O şöyle dedi: Ey dünyanın dört bir ucunda yaşayanlar, tövbe edip bana gelin ve kurtulabilmeniz için benim adımla vaftiz olup bana inanın!

35 Ve şimdi, sevgili kardeşlerim, eğer sizlere söylediğim bu şeyler doğru ve gerçekse ki Tanrı son günde onların doğru olduğunu kudretiyle ve büyük yüceliğiyle size gösterecektir; ve bunlar gerçekse, mucizelerin günü geçmiş midir?

36 Yoksa melekler insançocuklarına görünmekten vaz mı geçtiler? Yoksa Tanrı, Kutsal Ruh'un gücünü onlardan çekmiş midir? Yoksa zaman sürdükçe, dünya yerinde durdukça ya da dünyada kurtarılacak bir

tek insan oldukça, gücünü onlardan çekecek midir?

37 İşte, size derim ki: Hayır! Çünkü mucizeler imanla yapılır ve imanla melekler insanlara görünerek onlara yardım eli uzatırlar; bu nedenle, eğer bu şeyler bitmişse, vay insançocuklarının haline! Çünkü bu, inançsızlık yüzünden olmuştur ve her şey boşunadır.

38 Çünkü Mesih'in sözlerine göre, O'nun adına inanmadıkça hiçbir insan kurtulamaz; bu nedenle, eğer bu şeyler bitmişse, iman da bitmiş demektir ve insanın durumu korkunçtur; onlar için sanki hiçbir kurtuluş yoktur.

39 Fakat işte, sevgili kardeşlerim, ben sizin hakkınızda daha iyi şeyler düşünüyorum; çünkü yumuşak huylu olduğunuz için Mesih'e inandığınızın kanısındayım; çünkü eğer O'na inanmıyorsanız, o zaman O'nun Kilisesi'nin halkı arasında sayılmanız uygun değildir.

40 Ve yine, sevgili kardeşlerim, size umuttan söz etmek istiyorum. Nasıl olur da umudunuz olmadan imanınız olur?

41 Ve umut edeceğiniz şey nedir? İşte size derim ki Mesih'in kefareti ve O'nun dirilişinin kudreti sayesinde sonsuz yaşama kavuşmak için ölümden dirilmeyi umut edeceksiniz ve bu da O'na duyduğunuz inançtan dolayı size söz verildiği şekilde olacaktır.

42 Bu nedenle, eğer bir insanın imanı varsa, onun mutlaka umudu da olması gerekir; çünkü iman olmadan umut olmaz.

43 Ve yine, işte size derim ki kişi yumuşak huylu ve alçakgönüllü olmadıkça, onun imanı ve umudu olamaz.

44 Eğer olursa, onun imanı ve umudu boştur; çünkü Tanrı'nın huzuruna yumuşak huylu ve alçakgönüllü olmayan hiç kimse kabul edilmez; ve eğer bir insan yumuşak huylu ve alçakgönüllü olup Kutsal Ruh'un gücüyle İsa'nın Mesih olduğunu kabul ederse, onda mutlaka ilahi sevgi var demektir; fakat onda ilahi sevgi yoksa, o bir hiçtir; bu yüzden onda ilahi sevginin bulunması gerekir.

45 Ve ilahi sevgi çok sabreder ve naziktir ve kıskanmaz ve böbürlenmez, kendi çıkarını gözetmez, kolayca öfkelenmez, kötülük düşünmez ve kötülüğe sevinmez, ancak gerçeklere sevinir, her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır.

46 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, eğer sizde ilahi sevgi yoksa, siz bir hiçsiniz; çünkü ilahi sevgi asla son bulmaz. Bu nedenle, her şeyden üstün olan ilahi sevgiye bağlanın, çünkü her şeyin sonu gelecektir.

47 Ancak ilahi sevgi, Mesih'in saf sevgisidir ve sonsuza dek dayanır; ve son günde kimde ilahi sevgi varsa, onun durumu iyi olacaktır.

48 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, yüreğinizdeki bütün güçle Baba'ya dua edin ki, Oğlu İsa Mesih'in sadık taraftarlarına başışladığı bu sevgiyle dolup, siz de Tanrı'nın oğulları olabilirsiniz; öyle ki O görüldüğü

zaman biz de O'nun gibi olacağız; çünkü biz O'nu olduğu gibi göreceğiz; öyle ki bu umudumuz olsun; öyle ki O'nun pak olduğu gibi biz de pak olalım. Amin.

8. BÖLÜM

Küçük çocukların vaftiz edilmesi iğrenç bir kötülüktür—Küçük çocuklar kefareten dolayı, Mesih'te canlıdır—İman, tövbe, yumuşak huyluluk ve alçakgönüllülük, Kutsal Ruh'u almak ve sonuna kadar dayanmak kurtuluşa götürür. m.s. tahminen 401–421 yılları.

BABAM Mormon'un, ben Moroni'ye yazdığı bir mektup; ve bu mektup bana hizmete çağrılmamdan kısa bir süre sonra yazıldı. Ve babam bana şöyle diyerek yazdı:

2 Sevgili oğlum Moroni, Rab'-bin İsa Mesih seni düşündüğü için ve seni hizmetine ve kutsal işine çağırdığı için son derece sevinçliyim.

3 Dualarımda her zaman seni düşünüp sürekli Tanrı Baba'ya, O'nun kutsal çocuğu İsa'nın adıyla dua ediyorum ki Tanrı, sonsuz iyiliği ve lütfuyla seni O'nun adına duyduğun inançta sonuna kadar korusun.

4 Ve şimdi oğlum, beni son derece üzmemekte olan bir konu hakkında sizinle konuşmak istiyorum; çünkü aranızda tartışmaların çıkması beni üzüyor.

5 Çünkü, eğer öğrendiklerim doğruysa, aranızda küçük çocuklarınızın vaftizi konusunda tartışmalar çıkmış.

6 Ve şimdi oğlum, bu çirkin hatanın aranızdan kaldırılması için özenle gayret göstermeni diliyorum; çünkü bu mektubu sana bu amaçla yazdım.

7 Çünkü bu şeyleri senden öğrendikten hemen sonra Rab'be bu konuyu sordum. Ve Rab'bin sözü bana Kutsal Ruh'un gücüyle gelerek şöyle dedi:

8 Fidyeye ile Kurtarıcınız, Rabbiniz ve Tanrınız Mesih'in sözlerini dinleyin. İşte, Ben dünyaya doğruları değil, fakat günahkârları tövbeye çağırarak için geldim; sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır; bu nedenle, küçük çocuklar günah işlemedikleri için sağladılar; dolayısıyla Adem'in laneti onların üzerinden benimle kaldırılmıştır; böylece Adem'in lanetinin onların üzerinde hiçbir gücü yoktur; ve sünnet olma yasası da benimle sona ermiştir.

9 Ve Kutsal Ruh, Tanrı'nın sözünü bana böyle açıkladı; bu nedenle, sevgili oğlum biliyorum ki küçük çocukları vaftiz etmek Tanrı'yla ciddi bir şekilde alay etmektir.

10 İşte size derim ki siz bunu, yani tövbeyi ve vaftizi, sorumlu olanlara ve günah işleyebilecek olanlara öğreteceksiniz; evet, anne ve babalara tövbe ederek vaftiz olmalarını ve küçük çocukları gibi kendilerini alçaltmalarını gerektiğini öğreteceksiniz ki, onlar da küçük çocuklarıyla birlikte kurtulsunlar.

11 Ve onların küçük çocuklarının tövbe etmeye ve vaftiz olmaya ihtiyaçları yoktur. İşte vaftiz, emirleri yerine getirdik-

ten sonra günahların bağışlanması için tövbe etmektir.

12 Fakat küçük çocuklar, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'te canlıdır; eğer bu böyle değilse, Tanrı taraf tutan bir Tanrı'dır ve aynı zamanda değişen ve insanlar arasında ayırım yapan bir Tanrı'dır; çünkü ne kadar çok küçük çocuk vaftizsiz ölmüştür!

13 Bu nedenle, eğer küçük çocuklar vaftiz olmadan kurtulamazlarsa, onların sonsuz bir cehenneme gitmiş olmaları gerekir.

14 İşte size derim ki küçük çocukların vaftize ihtiyacı olduğuna inanan kişi öd acılığı içindedir ve kötülüğün bağlarına sarılmıştır; çünkü onun ne imanı, ne umudu ne de ilahi sevgisi vardır; bu nedenle, eğer o kişi bu gibi düşünceleriyle ölürse, onun cehenneme gitmesi gerekir.

15 Çünkü Tanrı'nın, vaftiz olduğu için bir çocuğu kurtaracağını ve diğer bir çocuğun ise vaftiz olmadığı için yok olacağını düşünmek korkunç bir kötülüktür.

16 Rab'bin yollarını bu şekilde saptıracak olanların vay haline! Çünkü onlar tövbe etmezlerse mahvolacaklardır. İşte, ben Tanrı'dan yetkim olduğu için cesaretle konuşuyorum ve insanların yapabileceği bir şeyden korkmuyorum; çünkü kusursuz sevgi her korkuyu silip atar.

17 Ve ben sonsuz sevgi olan ilahi sevgi ile doluyum; bu nedenle, bütün çocuklar benim

için aynıdır; bu yüzden, ben küçük çocukları kusursuz bir sevgiyle severim; ve onların hepsi aynı olup kurtuluşa payları vardır.

18 Çünkü ben Tanrı'nın taraf tutmayan bir Tanrı olduğunu ve kararsız bir varlık olmadığını biliyorum; oysa O tüm sonsuzluktan tüm sonsuzluğa kadar hiç değişmez.

19 Küçük çocuklar tövbe edemezler; bu nedenle, Tanrı'nın onlar için olan saf merhametini inkâr etmek korkunç bir kötülüktür; çünkü O'nun merhametinden dolayı, küçük çocukların hepsi O'nda canlıdır.

20 Ve küçük çocukların vaftiz olmaları gerekir diyen kişi, Mesih'in merhametini reddederek O'nun kefareti ve fidye ile kurtuluş gücünü hiçe sayar.

21 Böyle insanların vay haline! Çünkü onlar ölümün, cehennem ve sonsuz acının tehlikesi içindedirler. Bunu cesaretle söylüyorum; Tanrı bana bunu emretti. Sözlerimi dinleyip onlara dikkat edin, yoksa onlar Mesih'in yargı kürsüsünün önünde size karşı duracaklardır.

22 Çünkü işte, bütün küçük çocuklar ve ayrıca yasadışı olan herkes Mesih'te canlıdır. Çünkü fidye ile kurtuluşun gücü, yasadışı olan herkesin yardımına gelir; bu nedenle suçlu bulunmayan ya da hiçbir yargı altında olmayan kişi tövbe edemez ve vaftizin böyle kimselere faydası olmaz.

23 Ama Mesih'in merhametini ve O'nun Kutsal Ruhunun gücünü inkâr ederek ölü işlere

güvenmek Tanrı ile alay etmek demektir.

24 İşte oğlum, bunun yapılması gerekir; çünkü tövbe, suçlu olanların yararı ve çığnenen yasaların laneti altında kalanlar içindir.

25 Ve tövbenin meyvelerinden ilki vaftizdir; ve vaftiz inançla ve emirleri yerine getirmekle gelir; ve emirleri yerine getirmek de günahların bağışlanmasını sağlar.

26 Ve günahların bağışlanması yumuşak huyluluk ve alçakgönüllülük getirir; ve yumuşak huyluluk ve alçakgönüllülüğün dolayısı, Kutsal Ruh'un ziyareti gelir. Bu Tesellici insanın içini umutla ve kusursuz sevgiyle doldurur; bu sevgi, dua etmeye gösterilen gayretle son gelinceye kadar devam edecektir; o zaman bütün azizler Tanrı ile beraber yaşayacaklardır.

27 İşte oğlum, yakında Lamanlılar'a karşı savaşa gitmezsem, sana yine yazacağım. İşte tövbe etmezlerse, bu ulusun yani Nefi halkının gururu kendilerinin yok olacağını ispatlamıştır.

28 Oğlum, tövbenin onlara gelmesi için dua et. Fakat işte, Ruh'un onlarla uğraşmaktan vazgeçmiş olmasından korkuyorum; ve onlar ülkenin bu bölümünde Tanrı'dan gelen bütün güç ve yetkiyi yok etmeye çalışıp Kutsal Ruh'u inkâr ediyorlar.

29 Ve onlar bu kadar büyük bir bilgiyi inkâr ettikten sonra oğlum, peygamberler tarafından konuşulan peygamberliklerin ve Kurtarıcımız'ın kendi

sözlerinin gereği olarak, yakında yok olmaları gerekir.

30 Oğlum, sana tekrar yazınca ya kadar ya da seni tekrar görünceye kadar hoşça kal. Amin.

Mormon'un, oğlu Moroni'ye ikinci mektubu.

9. Bölüm'ü içerir.

9. BÖLÜM

Hem Nefililer'in hem de Lamanlılar'ın ahlakları bozulmuş ve yozlaşmışlardır—İşkence yaparak birbirlerini öldürürler—Mormon, lütuf ve iyiliğin sonsuza dek Moroni'nin üzerinde olması için dua eder. m.s. tahminen 401–421 yılları.

SEVGİLİ oğlum, hâlâ sağ olduğumu bilesin diye sana tekrar yazıyorum; fakat sana bazı üzücü şeyler yazacağım.

2 Çünkü işte, ben Lamanlılarla korkunç bir savaş yaptım ve o savaşta yenildik; ve Arkiyantus, ayrıca Luram ve Emron kılıçtan geçirildiler; evet ve çok sayıda seçkin adamımızı kaybettik.

3 Ve şimdi işte oğlum, Lamanlılar'ın bu halkı yok edeceklerinden korkuyorum; çünkü onlar tövbe etmiyorlar ve şeytan onları durmadan birbirlerine karşı kışkırtıp öfkelenendiriyor.

4 İşte sürekli olarak onların arasında çalışıyorum; ve Tanrı'nın sözünü onlara sert bir şekilde söylediğimde sarsılıp bana karşı öfkeleniyorlar ve sert

konuşmadığım zaman ise Tanrı'nın sözüne karşı yüreklerini katılaştırıyorlar; bu nedenle, Rab'bin Ruhu'nun onlarla uğraşmayı bırakmasından korkuyorum.

5 Çünkü onlar öyle öfkeleniyorlar ki sanki ölümden hiç korkmuyorlar; ve birbirlerine karşı sevgilerini kaybetmişler ve kana ve intikama olan susuzlukları dinmek bilmiyor.

6 Ve şimdi sevgili oğlum, onların yüreklerinin katılığına rağmen, biz gayretle çalışalım; çünkü çalışmayı bırakırsak suçlu çıkarız; çünkü, bu çamurdan çadır içinde yaşadığımız süreçte, her doğruluğun düşmanını yenmek ve ruhlarımızı Tanrı'nın Krallığı'nda dinlendirebilmek için yapmamız gereken bir işimiz vardır.

7 Ve şimdi de bu halkın çektiği acılar hakkında biraz yazacağım. Çünkü Amoron'dan aldığım bilgiye göre, işte, Lamanlılar'ın elinde Şeriza kulesinden almış oldukları pek çok tutuklu vardır; ve onlar erkek, kadın ve çocuklardır.

8 Ve onlar kadınların kocalarını ve çocukların babalarını öldürdüler; ve kadınlara kocalarının etini, çocuklara da babalarının etini yediyorlar ve onlara çok az su veriyorlar.

9 Ve Lamanlılar'ın bu büyük iğrençliğine rağmen, onların yaptıkları Moriyantum'daki halkımızın yaptığı iğrençlikleri geçemez. Çünkü işte onlar, Lamanlılar'ın kızlarından çoğunu esir alarak, onların dünyadaki en değerli ve en kıymetli

olan iffetlerini ve erdemlerini zorla çaldıktan sonra —

10 Ve bunu yaptıktan sonra, onları en zalim bir şekilde, vücutlarına işkence yaparak öldürdüler; ve bunu yaptıktan sonra yüreklerinin katiliğinden dolayı, onların etlerini vahşi hayvanlar gibi yiyip bitirdiler ve bunu yiğitliklerinin bir işareti olarak yaptılar.

11 Ey sevgili oğlum, nasıl böyle medeniyetsiz bir halk olabilir?—

12 (Ve sadece birkaç yıl önce onlar uygar ve sevimli bir halktı)

13 Fakat ey oğlum, böyle büyük iğrençliklerden zevk alan bir halk nasıl olabilir?—

14 Tanrı'nın bizi cezalandırmak için kaldırdığı elini geri çekeceğini nasıl umabiliriz?

15 İşte yüreğim haykırıyor: Bu halkın vay haline! Ey Tanrım, cezalarını vermek için dışarı çık ve onların günahlarını, kötülüklerini ve iğrençliklerini gözünün önünden kaldır!

16 Ve yine oğlum, kızları ile birlikte Şeriza'da kalmış birçok dul kadın var; ve Lamanlılar'ın götürmedikleri erkeklerden geri kalanları, işte, Zenefi'nin ordusu götürdü; ve ordu, kadınları ve kızları yiyecek bulmaları için kendi başlarına bıraktı; ve yaşlı kadınların çoğu yollarda bayılıp ölüyor.

17 Ve yanımda olan ordu güçsüzdür; ve Lamanlılar'ın orduları Şeriza ile benim aramda duruyor; ve Harun ordusuna kaçanların hepsi onların kor-

kunç zalimliklerine kurban düştüler.

18 Ah benim ahlaksız halkım! Onlar düzensiz ve merhametsizdirler. İşte, ben ancak bir insanım ve sadece bir insanın gücüne sahibim; artık emirlerimi de dinletemiyorum.

19 Ve onlar iyice baştan çıktılar; ve o kadar acımasızlar ki yaşlı ya da genç olsun kimseyi sağ bırakmıyorlar; ve iyi olmayan her şeyi yapmaktan zevk alıyorlar; ve bütün bu topraklarda bulunan kadınlarımızın ve çocuklarımızın çektiği acılar her şeyi geçti; evet, bunu diller anlatamaz; bu şeyler yazılamaz.

20 Ve şimdi oğlum, bu korkunç manzara üzerinde artık daha fazla durmak istemiyorum. İşte bu halkın işlediği kötülükleri sen biliyorsun; onların ahlaki değerlerini kayb ettiklerini ve duygusuzlaştıklarını biliyorsun; ve onların kötülükleri Lamanlılar'ın kötülüklerini aşmıştır.

21 İşte oğlum, Tanrı'nın beni cezalandırmasından korktuğum için onları Tanrı'ya tavsiye edemem.

22 Fakat işte, oğlum, ben seni Tanrı'ya tavsiye ediyorum ve kurtulman için seni Mesih'e emanet ediyorum; ve sağ kalman için Tanrı'ya dua ediyorum ki Tanrı'nın halkının O'na dönüşüne ya da onların tamamen yok oluşuna tanık olasın; çünkü tövbe edip Tanrı'ya geri dönmezlerse onların mahvolacağını biliyorum.

23 Ve eğer yok olurlarsa bu, Yaredliler gibi yürekleri seve

seve kan ve intikam peşinde koştuğu için olacaktır.

24 Ve eğer öyle olur da onların sonu gelmişse, kardeşlerimizden çoğunun Lamanlılar'ın tarafına geçtiğini ve daha pek çoğunun da onlara sığınacağını biliyoruz; bu nedenle, eğer sen sağ kalırsan ve ben seni görmeden ölürsem, birkaç şey daha yaz; fakat seni yakında göreceğime inanıyorum; çünkü sana teslim etmek istediğim kutsal kayıtlar var.

25 Oğlum, Mesih'e sadık ol ve yazdığım şeyler seni üzüp ölümüne yük olmasın; tersine Mesih seni göklere kaldırsın ve O'nun acıları ve ölümü ve vücudunu atalarımıza göstermesi ve O'nun merhameti ve uzun sabrı ve O'nun görkemi ile sonsuz yaşama kavuşma umudu sonsuza dek aklından çıkmassın.

26 Ve tahtı yüce göklerde olan Tanrı Baba'nın ve her şey kendisine bağlı oluncaya kadar O'nun kudretinin sağında oturan Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sonsuza kadar seninle birlikte olsun ve seninle kalsın. Amin.

10. BÖLÜM

Mormon Kitabı hakkında tanıklık Kutsal Ruh'un gücüyle gelir—Ruh'un armağanları sadık olanlara verilir—Ruhsal armağanlar her zaman imana eşlik eder—Moroni'nin sözleri tozun içinden konuşur—Mesih'e gelerek onda kusursuzlaşın ve ruhlarımızı günahlarımızdan arındırın. m.s. tahminen 421 yılı.

ŞİMDİ ben Moroni, bana uygun görünen bazı noktaları yazıyorum ve bunları kardeşlerim Lamanlılar için yazıyorum; ve onların Mesih'in gelişini gösteren işaretin verilmesinden sonra dört yüz yirmi yıl geçtiğini bilmelerini istiyorum.

2 Ve öğüt yoluyla size birkaç söz daha söyledikten sonra bu kayıtları mühürleyeceğim.

3 İşte, bu yazıları okuyacağınız zaman, eğer bunları okumanız Tanrı'nın hikmetiyse, Adem'in yaratıldığı zamandan bunları alacağınız zamana kadar, Rab'bin insançocuklarına ne kadar merhametli davrandığını hatırlamanızı ve bunu yüreklerinizde derinlemesine düşünmenizi öğütlerim.

4 Ve bu yazılar elinize geçtiği zaman, Ebedi Baba Tanrı'ya Mesih'in adıyla, bu şeyler doğru değil midir, diye sormanızı öğütlerim; eğer samimi bir yürekle, doğru bir amaçla Mesih'e inanarak sorarsanız, Tanrı onların doğruluğunu size Kutsal Ruh'un gücüyle gösterecektir.

5 Ve Kutsal Ruh'un gücüyle her şeyin doğrusunu bilebilirsiniz.

6 Ve iyi olan her şey doğru ve gerçektir; bu nedenle iyi olan hiçbir şey Mesih'i inkâr etmez, ancak O'nun yaşamakta olduğunu doğrular.

7 Ve siz de Kutsal Ruh'un gücü ile O'nun yaşamakta olduğunu bilebilirsiniz; bu yüzden Tanrı'nın gücünü inkâr etmemenizi öğütlerim; çünkü O, insançocuklarının inancına göre; gücüyle, bugün, yarın ve sonsuza kadar aynı şekilde çalışır.

8 Ve kardeşlerim yine size Tanrı'nın armağanlarını inkâr etmemenizi öğütlerim; çünkü bu armağanlar çoktur ve onlar aynı Tanrı'dan gelir. Ve bu armağanlar değişik şekillerde verilir; ancak herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrı'dır ve onlar insanlara yararlanmaları için Tanrı'nın Ruhü'nün belirtileri ile verilir.

9 Çünkü, işte, birine Tanrı'nın Ruhü aracılığıyla, hikmet sözünü öğretebilme,

10 Ve başkasına, aynı Ruh'un aracılığıyla bilgi sözünü öğretebilme,

11 Ve başkasına, son derece büyük inanç ve başkasına, aynı Ruh'un aracılığıyla iyileştirme armağanı,

12 Ve yine başkasına, güçlü mucizeler yapabilme,

13 Ve yine başkasına, her şey hakkında peygamberlik edebilme,

14 Ve yine başkasına, melekleri ve hizmet eden ruhları görme,

15 Ve yine başkasına, her çeşit dili konuşabilme,

16 Ve yine başkasına, lisanlar ve her çeşit dilleri çevirme armağanı verilmiştir.

17 Ve bütün bu armağanlar Mesih'in Ruhü aracılığıyla gelir; ve bunlar O'nun dilediği gibi herkese ayrı ayrı dağıtılır.

18 Ve sevgili kardeşlerim, size her iyi armağanın Mesih'ten geldiğini hatırlamanızı öğütlerim.

19 Ve sevgili kardeşlerim, size O'nun dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğunu ve size sözünü ettiğim bütün bu ruhsal armağanların dünya yerinde

durdukça asla ortadan kalkmayacağını, sadece insançocukların inançsız olduğu zaman ortadan kalkacağını hatırlamanızı öğütlerim.

20 Bu nedenle, iman olması gerekir; ve eğer iman olması gerekiyorsa, umut da olmalıdır; ve umut olması gerekiyorsa, ilahi sevgi de olmalıdır.

21 Ve ilahi sevginin olmadıkça, hiçbir şekilde Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamazsınız; imanınız olmadığı zaman da Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamazsınız; umudunuz yoksa da kurtulamazsınız.

22 Ve hiç umudunuz yoksa umutsuzluk içinde olmanız gerekir ki umutsuzluk kötülükten dolayı gelir.

23 Ve Mesih gerçekten atalarımıza şöyle demiştir: Eğer imanınız varsa, bence uygun olan her şeyi yapabilirsiniz.

24 Ve şimdi dünyanın dört bir ucuna konuşuyorum; öyle ki Tanrı'nın kudretinin ve armağanlarının aranızdan kalkacağı gün gelirse, bu inançsızlıktan dolayı olacaktır.

25 Ve eğer böyle olursa, insançocuklarının vay haline! Çünkü aranızda iyilik yapan hiç kimse, hatta bir kişi bile kalmamıştır. Çünkü aranızda iyilik yapacak bir kişi varsa, o kişi Tanrı'nın gücü ve armağanları ile hareket edecektir.

26 Ve bu şeylerin ortadan kalkmasına sebep olup ölenlerin vay haline! Çünkü onlar günahları içinde ölürlere ve Tanrı'nın Krallığı'nda kurtulamazlar; ve ben bunları Mesih'in

sözlerine göre konuşuyorum; ben yalan söylemem.

27 Ve bu sözleri hatırlamanızı öğütlerim; çünkü benim yalan söylemediğimi bileceğiniz gün yakında gelecektir; çünkü beni Tanrı'nın mahkemesinde göreceksiniz ve Rab Tanrı size şöyle diyecek: Sanki ölülerin arasından haykıran, evet, hatta tozun içinden konuşan biri olarak, bu adam tarafından yazılan sözlerimi Ben sizlere bildirmedi mi?

28 Ben peygamberliklerin yerine gelmesi için bunları bildiriyorum. Ve işte, onlar sonsuz Tanrı'nın ağzından çıkacak ve O'nun sözü kuşaktan kuşağa fısıldanacaktır.

29 Ve Tanrı yazdıklarımın doğru olduğunu size gösterecektir.

30 Ve yine Mesih'e gelmenizi, her iyi armağana sarılıp kötü armağanlara ve kirli şeylere dokunmamanızı öğütlerim.

31 Ve ey Yerusalemler, uyan ve tozdan kalk! Evet ve ey Sion'un kızı, güzel giysilerini kuşan! Ve ey İsrail Evi kazıklarını güçlendir ve sınırlarını sonsuza kadar genişlet ki artık bir daha başkalarıyla karışmayasın; öyle ki Ebedi Baba'nın seninle yapmış olduğu antlaşmalar yerine gelsin.

32 Evet, Mesih'e gelin ve O'nda kusursuzlaşın ve bütün tanrısızlığınızı reddedin; ve eğer bütün tanrısızlığınızı reddeder ve Tanrı'yı bütün gücünüzle, aklınızla ve kuvvetinizle severseniz, o zaman O'nun lütfu size yeter; böylece O'nun lütfuyla Mesih'te kusursuz olabilirsiniz; ve Tanrı'nın lütfuyla Mesih'te kusursuz olursanız, Tanrı'nın gücünü hiçbir şekilde inkâr edemezsiniz.

33 Ve yine, eğer siz Tanrı'nın lütfu ile Mesih'te kusursuzlaşır ve O'nun gücünü inkâr etmezseniz, o zaman Tanrı'nın lütfu ile günahlarınızdan bağışlanmanız için Baba'nın antlaşmasındaki Mesih'in dökülen kanı sayesinde Mesih'te günahlarınızdan arınırsınız; böylece lekesiz olarak kutsallaşırırsınız.

34 Ve şimdi hepimize veda ediyorum. Yakında ruhumun ve bedenimin tekrar birleşeceği ve benim hem dirilerin hem de ölülerin Sonsuz Yargıcı olan Yüce Yehova'nın hoş mahkemesinin önünde sizi karşılamak üzere gökten zaferle getirileceğim güne kadar Tanrı'nın Dinlenme Yeri'ne dinlenmeye gidiyorum. Amin.

SON

MORMON KİTABI BAŞVURU KILAVUZU

Mormon Kitabı, her şeyden daha çok İsa Mesih'in tanrısallığına tanıklık eder ve İsa Mesih'in Sevindirici Haberi'nin öğretilerini içerir. Aşağıdaki konular ve referanslar Mormon Kitabı'ndaki kişiler, yerler, öğretiler ve olaylar hakkında bilgi sağlar.

İSA MESİH

Amerika Kıtası'ndaki Yerlilere Görünüşü ve Hizmeti: 3. Nefi 11–27. Tanrısallığını açıklar: 9:1, 12–15; *Nefi'ye vaftiz hakkında bilgi verir:* 11:18–30; *Mesih öğretisini öğretir:* 11:31–41; *on iki öğrenciyi görevlendirir:* 12:1–2; *Sonsuz Mutluluğu öğretir:* 12:3–12; *nasıl dua edileceğini gösterir:* 13:9–13; *sahte peygamberlere karşı uyarır:* 14:15–20; *diğer koyunlar olduğunu öğretir:* 15:11–24; *hastaları iyileştirir:* 17:5–10; *halk için dua eder:* 17:13–20; *çocukları kutsar:* 17:10–12, 21–25; *Rab'bin Sofrasını başlatır:* 18:1–14; *Kutsal Ruh vermeleri için Onikiler'e yetki verir:* 18:26–39; *Baba'ya dua eder:* 19:16–34; *Rab'bin Sofrasını kurar:* 20:1–9; *İşaya'nın sözlerini öğretir:* 22:1–23:3; *Kutsal Yazılar'ın ne kadar önemli olduğunu öğretir:* 23:1–6, 14; *Kilise'nin adı konusunda Onikiler'e öğretir:* 27:1–12; *misyonu ve kefareti hakkında öğretir:* 27:13–22.

Aracı: 2. Nefi 2:9, 27–28.

Çarmıha Germe: 1. Nefi 11:32–33; 19:9–14; 2. Nefi 6:9; Mosiya 15:1–7; 3. Nefi 27:14–15.

Diriliş: 2. Nefi 2:8; 9:6–13, 22; Mosiya 15:21–26; Alma 11:41–45; 40:1–6, 11–24; 3. Nefi 23:9–11.

Doğuş ve Ölüm: Helaman 14:2–6, 20–27; 3. Nefi 1:15–21; 8:5–23.

Fidye ile Kurtaran: 2. Nefi 2:6–7, 26; Mosiya 15:6–27; Alma 9:26–27; 11:40–41; 42:13–26; Helaman 5:9–12; 14:12–17; 3. Nefi 9:17; Eter 3:13–14.

İsa Mesih: 1. Nefi 11:14–33; 22:24; 2. Nefi 9:5; 11:2–8; Mosiya 3:5–13; 5:6–12; Alma 5:50; 7:7–13; 46:15; Helaman 3:28; 14; 3. Nefi 1:12–21; 9; 11–26; 27:3–21, 27; Mormon 1:15; Eter 3:14–17; Moroni 7:48.

Kefaret: 1. Nefi 11:32–33; 2. Nefi 2:3–10, 25–27; 9:5–27; Yakup 4:11–12; Mosiya 3:11–18; 4:6–8; 13:27–35; Alma 34:8–16; 42:11–30; 3. Nefi 11:14.

Kilise: Mosiya 25:18–22; 27:13; 3. Nefi 27:1–12; Moroni 6:4–9.

Kurtarıcı: 1. Nefi 10:4; 13:40; 2. Nefi 25:20; Mosiya 3:17–20; 5:7–15; Helaman 14:15–17.

Mesih: 1. Nefi 10:4, 17; 2. Nefi 2:6, 26; 25:14.

Mesih Hakkında Peygamberlikler: 1. Nefi 10:4–11; 11:1–3, 12–33; 19:8–17; 2. Nefi 10:3; 25:19; Mosiya 3:5–12; 13:33–35; Alma 7:9–13; Helaman 8:22; 14:1–8, 14–27; Eter 3:13–20.

Mesih Hakkında Sunulan Tanıklık: 2. Nefi 25:26; 26:12;

Yakup 7:11, 19; Alma 6:8; Eter 12:41; Moroni 7:31.

Mesih'in İkinci Gelişi: 3. Nefi 24:1–2.

Mesih'in Öğretisi: 2. Nefi 31:10–32:6; 3. Nefi 11:31–41.

Mükemmellik: *Bkz.* ÖĞRETİLER—Mükemmellik.

Rab: 1. Nefi 3:7; 17:13–15; Alma 29:11; Helaman 13:6.

Tanrı Kuzusu: 1. Nefi 13:40; Alma 7:14; Mormon 9:6.

Tanrı Sözü: 1. Nefi 11:25; 15:23–25; 17:45–46; 2. Nefi 27:14; 31:20; Mosiya 26:3; Alma 17:2; 31:5; 32:28–43.

Yaratılış: Mosiya 3:8; Alma 30:43–44; 3. Nefi 9:15; Eter 3:15.

Yargı: 2. Nefi 2:10; Alma 5:15; 12:12–15; 33:22; 3. Nefi 27:14–16; Mormon 3:20; 7:6; Eter 12:38.

Yehova: Mosiya 3:4–11; 15:1; 3. Nefi 15:1–5; Eter 3:13–15; Moroni 10:27–34.

KİŞİLER

Abinadi: Mosiya 11–17.

Adem: 2. Nefi 2:14–29; Alma 12:21–26.

Alma, Alma'nın Oğlu: Mosiya 27:8–27; Alma 4:11–20; 36:6–27.

Ammon, Mosiya'nın Oğlu: Mosiya 27:8–28:8; Alma 17–20; 26–27.

Amulek: Alma 8:21–27; 10:1–32; 11:20–46; 14:9–29; 34.

Anti-Nefi-Lehililer: Alma 23–24; 27:20–27; 53:16–19; 56–58.

Benyamin: Mosiya 2–6.

Büyük Alma: Mosiya 17–18, 25–26.

Enos: Enos 1.

Eter: Eter 12:1–5; 13:2–14.

Gideyon: Mosiya 19:4–8; 20:17–22; 22:3–9; Alma 1:8–10.

Hagot: Alma 63:5–8.

Havva: 2. Nefi 2:15–20.

Helaman, Alma'nın Oğlu: Alma 45:22–23; 53:19, 22; 57:19–27.

Helaman'ın Oğulları (Genç Savaşçılar): Alma 53:16–22; 56:10, 47, 52–56; 57:26.

İbrahim: Yakup 4:5; Alma 13:15; Helaman 8:16–19.

İsa Mesih: *Bkz.* İSA MESİH

İsmail: 1. Nefi 7:2–5; 16:7, 34.

Laban: 1. Nefi 3:1–27; 4:1–26.

Laman: 1. Nefi 2:5, 11–12; 3:9–31; 7:6; 8:34–38.

Lamanlılar: 2. Nefi 5:14; Yakup 1:13–14; Mosiya 10:11–17; Helaman 6:34–37.

Lamanlı Samuel: Helaman 13–16.

Lamoni: Alma 17–19.

Lehi, Nefi'nin Babası 1. Nefi 2:1–4; 5:14; 8:2–38; 16–18; 2. Nefi 1–3; 4:1–12.

Lemuel: 1. Nefi 2:10; 3:28; Yakup 1:13–14.

Meryem, İsa'nın Annesi: 1. Nefi 11:13–20; Mosiya 3:8; Alma 7:10.

Mormon: Mormon 1:1-6; 2:1-2, 17-18; 3:8-12; 5:1-2; 6:5-6; 8:2-3.

Moroni, Komutan: Alma 43:16-17, 47-50; 46:12-13; 48:11-18.

Moroni, Mormon'un Oğlu: Mormon'un Sözlere 1:1; Mormon 8:1-3, 14; Eter 1:1-2; Moroni 1:1-4; 10:1-2.

Mosiya, Benyamin'in Oğlu: Mosiya 6:4-7; 28:17; 29.

Mosiya'nın Oğulları: Mosiya 27:8-20, 34; 28:1-7; Alma 17-26.

Nefi, Helaman'ın Oğlu: Helaman 3:37; 5:18-52; 7-9; 10:3-11; 11:3-18.

Nefi, Lehi'nin Oğlu: 1. Nefi 1:1-4; 3-4; 7; 10:17-22; 15:21-36; 16:18-32; 17-18; 2. Nefi 33.

Nefi, Nefi'nin Oğlu, Helaman'ın Oğlu: 3. Nefi 1:2-3; 7:15-19; 19:4.

Nefililer: 2. Nefi 5:5-17; Alma 50:23; Helaman 6:34-35; 3. Nefi 11-28; 4. Nefi 1:2-3, 15-16; Mormon 3:9-11; Moroni 1:2.

Sam: 1. Nefi 2:5, 17; 2. Nefi 5:5-6; Alma 3:6.

Yakup, Lehi'nin Oğlu: 2. Nefi 6-11; Yakup 1-7.

Yared: Eter 1:33-2:1; 2:13.

Yared'in Kardeşi: Eter 1:34-43; 2-3; 4:4; 12:20-21, 24, 30.

Yaredliler: Eter 1:33-43; 2-3; 6:1-18; 14-15.

Zenok: 1. Nefi 19:10; Alma 33:15, 17; Helaman 8:20.

Zenos: 1. Nefi 19:10, 12, 16; Yakup 5; Alma 33:3-11; Alma

34:7; Helaman 8:19; 3. Nefi 10:15-16.

ÖĞRETİLER

Acıma: Mosiya 15:9; 3. Nefi 17:6.

Adalet: 1. Nefi 15:30; 2. Nefi 9:26; Alma 34:16; 42:13-25; 54:6.

Adamak, Kutsamak: 4. Nefi 1:3.

Adem ve Havva'nın Düşüşü (İnsanlığın Düşüşü): 1. Nefi 10:6; 2. Nefi 2; Alma 22:12-14; 34:9; 42:2-15.

Ağrı, Azap: 2. Nefi 9:21; Yakup 3:11; Mosiya 2:36-38; 3:5-8; 25:11; 27:28-29; Alma 7:10-11; 36:16-21.

Aile: 1. Nefi 8:37; 2. Nefi 2:20; 25:26; Yakup 3:7; Mosiya 4:14-15; 3. Nefi 18:21.

Alçakgönüllülük: 2. Nefi 9:42; Mosiya 4:11; Alma 5:27-28; Helaman 3:33-35; 3. Nefi 12:2; Eter 12:27.

Anne ve Babalar: 1. Nefi 1:1; 5:11; 8:37; Mosiya 4:14-15; Moroni 8:10.

Anne: Alma 56:47; 57:21.

Antlaşma: 1. Nefi 15:18; 2. Nefi 31:13, 16; Mosiya 5:5; 18:8-16; 3. Nefi 20:25-26; Moroni 7:31; 10:32-33.

Atamak: Mosiya 18:18; 3. Nefi 12:1; Moroni 3:1-4.

Ayartma: 1. Nefi 15:24; 2. Nefi 2:11-16; Alma 13:28; 37:33; 3. Nefi 18:15, 18.

Baba: *Cennetteki Babamız:* Mosiya 2:34; 3. Nefi 13:14, 26-33; Eter

12:8. **Dünyadaki Babamız:** 1. Nefi 1:1; Enos 1:1; Mosiya 27:14; Alma 36–42; Helaman 5:5–12.

Bağışlanma: 1. Nefi 7:21; Mosiya 4:2; 26:29–31; Alma 39:6; 3. Nefi 13:11.

Bağlılık: 1. Nefi 3:7; 17:3; Mosiya 2:37; Alma 3:26–27; 3. Nefi 14:21.

Bilgi: 2. Nefi 9:14; Alma 18:35; 32:34; Helaman 15:13; Moroni 7:15–17.

Cehennem: 1. Nefi 15:35; 2. Nefi 9:10–12; 28:21; Yakup 3:11; Mormon 9:4.

Çekişme: 2. Nefi 26:32; Mosiya 4:14; 3. Nefi 11:29.

Çocuklar: 2. Nefi 2:22–23; Mosiya 4:14–15; 3. Nefi 17:21–24; Moroni 8:8–24.

Dayanmak: 1. Nefi 22:31; 2. Nefi 31:16, 20; 3. Nefi 27:6.

Dinlenme Yeri: Alma 40:11–12; 4. Nefi 1:14.

Doğal insan: Mosiya 3:19; 16:5; Alma 26:19–22; 41:11; 42:7–24.

Doğru İnanıcı Bulmak: Mosiya 5:2, 12–14; 27:33–35; Alma 22:15–18; Helaman 15:7; 3. Nefi 7:21.

Doğruluk: 1. Nefi 17:35; 2. Nefi 2:13; 9:18, 40; Alma 5:58; Helaman 13:38.

Dua: 2. Nefi 32:8–9; Enos 1:4; Alma 5:45–46; 17:3; 26:22; 34:17–28; 37:37; 3. Nefi 18:16, 19–21; 19:31–34; 20:1; Moroni 7:6–9; 10:4.

Elleri baş üzerine koyma: Alma 6:1; 3. Nefi 18:36–37; Moroni 2:2.

Emirler: 1. Nefi 2:10; 3:7; Yarom 1:9; Alma 37:35.

Ev: 3. Nefi 17:2–3; Mormon 2:23.

Evlilik: 1. Nefi 7:1; 16:7; 4. Nefi 1:11.

Fakirler: 2. Nefi 9:30; Mosiya 4:26; Alma 1:27; 34:28; 4. Nefi 1:3.

Felaket: 2. Nefi 2:11.

Fidyeye ile Kurtuluş: *Bkz.* Fidyeye ile Kurtuluş Planı

Fidyeye ile Kurtuluş Planı: 2. Nefi 2; 9; Alma 12:25–34; 22:12–14; 34:8–16; 42:5–26, 31.

Gayretli olmak: Yakup 1:19; Alma 17:2; 3. Nefi 6:14; Moroni 9:6.

Gerçek: 1. Nefi 16:2; 2. Nefi 9:40; Yakup 4:13; Moroni 10:5.

Günah: 2. Nefi 4:31; 9:38; Alma 13:12; 41:9–10; 45:16; Moroni 8:8.

Gurur: 1. Nefi 11:36; Yakup 2:13, 16; Alma 5:28; Helaman 3:33–36; Moroni 8:27.

Haklı Neden: 2. Nefi 2:5; Mosiya 14:11.

Hastalık: Mosiya 3:5; Alma 7:10–12; 3. Nefi 26:15.

Hatırla: 1. Nefi 14:8; 17:45; Mosiya 1:2–7; Helaman 12:3; 3. Nefi 18:7, 11; Mormon 5:21; Moroni 4:3; 5:2; 10:27.

Havari: 1. Nefi 1:10; 11:34; Mormon 3:18.

Hikmet, Akıl: 2. Nefi 9:28; 27:26; Mosiya 2:17; Alma 37:35.

Hizmet: 2. Nefi 2:3; Mosiya 2:17; Eter 2:8–12.

Huzur, Barış: Mosiya 4:3; Alma 38:8; 40:12.

İbadet etmek: 2. Nefi 25:29; Yakup 4:5; Alma 34:38; 3. Nefi 11:17.

İffet: 2. Nefi 9:36; Yakup 2:28; Alma 39:1–13; 3. Nefi 12:27–28; Moroni 9:9.

İlahi Sevgi: 2. Nefi 26:30; Alma 7:24; Eter 12:33–34; Moroni 7.

İman: 1. Nefi 3:7; 7:12; 2. Nefi 9:23; 26:13; Enos 1:3–8; Mosiya 3:12; 5:7; Alma 14:26; 22:16; 32; 57:25–27; Helaman 8:15; 3. Nefi 17:8; Eter 12:6–31; Moroni 7:1, 20–48; 10:4.

İnanç: 2. Nefi 6:14; Mosiya 4:10; Alma 11:40; Helaman 14:13; 3. Nefi 11:35.

İnançsızlık: 1. Nefi 4:13; Mosiya 26:1–5; 3. Nefi 19:35.

İnançtan Sapma: *İlk Mesih'e İnananlar Kilisesi:* 1. Nefi 13:26; 2. Nefi 26:20. *Kişisel:* 1. Nefi 8:23, 28; 12:17; Alma 4:6–12; Helaman 3:33–34; 4:11–13; 5:2–3; 12:2; 13:38; 3. Nefi 2:1–3; Mormon 8:28–41.

İnsan: 2. Nefi 2:25; Mosiya 7:27; 3. Nefi 12:48; 27:27; Moroni 7:48.

İnsanlığın Dirilişi: Alma 40.

İsrail: *İsrail'in Toplanması:* 1. Nefi 15:12–17; 22:3–12; 2. Nefi 10:3–9; Yakup 5–6; 3. Nefi 16:4; 17:4. *İsrail'in Dağılışı:* 1. Nefi 22:3–9; 2. Nefi 10:3–9; Yakup 5–6; 3. Nefi 21:26–29. *On Kayıp Oymak:* 1. Nefi 22:3–4; 2. Nefi 29:12–14; 3. Nefi 17:4; 21:26–29.

İsteyin: 1. Nefi 15:11; 2. Nefi

32:4; Mosiya 4:10, 21; Moroni 10:4.

İşaret, Alâmet: Mosiya 3:15; Alma 30:48–60; Helaman 14; 3. Nefi 1:13–16; Mormon 9:24; Eter 4:18.

Kadın: Yakup 2:28; Alma 32:23; 56:47–48.

Kilise: 1. Nefi 14:8–17; Alma 6:1–6; Mormon 8:32–33; Moroni 6:5.

Kilise Liderlerini Kabul Etmek, Desteklemek: 3. Nefi 10:12–13; 12:1.

Kötü: 2. Nefi 32:8; Omni 1:25; Mosiya 2:32; Alma 19:33; Moroni 7:8–17.

Kurban etmek: 2. Nefi 2:6–7; Alma 34:8–14; 3. Nefi 9:19–20.

Kurtuluş: 2. Nefi 2:3–6; Mosiya 15:24–28; Moroni 8:8–24.

Kutsal Yazılar: 1. Nefi 19:23; 2. Nefi 25:21–23; 29:10–14; 32:3; Yakup 7:23; Mosiya 1:2–7; Alma 17:2; 37:1–19; Helaman 15:7–8; Mormon 7:8–9.

Kutsal Kitap: 1. Nefi 13:38–41; 2. Nefi 3:12; 29:3–14; Mormon 7:8–10.

Kutsal Ruh: 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 32:5; 3. Nefi 27:20; 28:11; Moroni 10:5.

Kutsal Törenler: Mosiya 13:30; Alma 30:3.

Kutsal Ruh Armağanı: 2. Nefi 31:17; Moroni 2.

Kutsallaşma: Alma 13:10–12; Helaman 3:33–35; 3. Nefi 27:20.

Lütuf: 2. Nefi 2:8; 10:24; 25:23; Yakup 4:7; Eter 12:26–27.

Melekler: Mosiya 27:11–16; Alma 36:22; 3. Nefi 17:24; Moroni 7:25–32.

Merhamet: Alma 32:22; 42:13–25; Moroni 8:19–20.

Mesih Karşıtları: Yakup 7; Alma 1; 30.

Milenyum: 1. Nefi 22:26; 2. Nefi 12:4; 30:18.

Minnettarlık: Mosiya 2:19–21; Alma 34:38; 37:37.

Misyonerlik İş: Yakup 1:19; Alma 17–26; 29:8; Mormon 9:22.

Mormon Kitabı: 2. Nefi 3:12–21; Mormon 7:9; Eter 5:1–4; Moroni 10:4.

Mucizeler: 2. Nefi 27:23; Alma 23:6; Mormon 9:10–20; Eter 12:12–21.

Mükemmellik: Alma 42:15; 3. Nefi 12:48; Moroni 10:32.

Mutluluk Planı: *Bkz.* Fidyeye ile Kurtuluş Planı

Nimetler, Kutsamalar: 1. Nefi 15:18; 17:35; 2. Nefi 1:28; 4:9; Mosiya 2:24; Helaman 12:1; 3. Nefi 12:1–12; 24:10.

Öfke: 2. Nefi 4:28–29; 28:19–20, 28; 33:4–5; 3. Nefi 11:30; Moroni 9:3–4.

Öğreti: *Bkz.* İSA MESİH—Mesih'in Öğretisi

Ölüm: *Bedensel:* 2. Nefi 2:22; 9:6, 11; Alma 12:24; 40:11. *Ruh-sal:* 2. Nefi 2:27; 9:4–9; Yakup 3:11; Alma 13:30; 42:9; Helaman 14:16–19.

Ölümlülük Öncesi Yaşam: Alma 13:3; Eter 3:16.

Ölümlülük: 2. Nefi 2:21, 25; Alma 12:24; 34:32; 42:10.

Ölümsüzlük: 2. Nefi 9:13; Alma 11:45.

Ondalık: Alma 13:15; 3. Nefi 24:8–11.

Oruç tutmak: Mosiya 27:22–23; Alma 5:46; 6:6; 17:3, 9; 45:1.

Özgür İrade: 2. Nefi 2:15–16, 27; Helaman 14:30–31.

Para: *Bkz.* Zenginlik

Peygamberler: 1. Nefi 3:17–18; 22:1–2; Yakup 7:11; Mosiya 8:16; 3. Nefi 1:13.

Peygamberlik: Yakup 4:6, 13; Mosiya 5:3; Alma 12:7; 3. Nefi 29:6; Mormon 8:23.

Rab'bin Sofrası: 3. Nefi 18:1–11, 28–29; Moroni 4–5.

Rahiplik: Alma 6:1; 13:1–12; 17:3; 3. Nefi 11:21–22; Moroni 2:2.

Ruh'un Armağanları: 3. Nefi 29:6; Mormon 9:7; Moroni 10:8–18.

Sadaka, Sadaka Vermek: Mosiya 4:26; 18:27; 3. Nefi 13:1–4.

Sebt Günü: Yarom 1:5; Mosiya 13:16–19; 18:23–25.

Sevgi: 1. Nefi 19:9; 2. Nefi 31:20; Mosiya 4:15; Alma 5:26; 13:28; 38:12; Moroni 7:47–48; 8:16.

Sevinç: 1. Nefi 8:12; 2. Nefi 2:22–25; 9:18; Alma 22:15; 36:20.

Sevindirici Haber'in Geri Verilmesi: 1. Nefi 15:13–18; 2. Nefi 3:6–15; 27:6–26; 3. Nefi 16:7.

Sevindirici Haber: 3. Nefi 27:13–22.

Şeytan: 2. Nefi 2:17–18, 27; 28:19–23; Omni 1:25; Alma 30:60; 34:39; Helaman 5:12; 3. Nefi 18:15, 18.

Sonsuz Yaşam: 2. Nefi 2:27; 9:39; 31:17–20; 33:4; 3. Nefi 15:9.

Sorumluluk: Alma 12:14; 41:3–7; Helaman 14:29–31; Moroni 8:10.

Suç: 1. Nefi 16:2; 2. Nefi 9:14; Enos 1:6; Alma 42:18, 29.

Tanıklık etmek: 2. Nefi 33:1; Yakup 7:10–11; Alma 5:45–48.

Tanıklık: Mosiya 18:9; Alma 4:19–20; 5:45–48; 30:41–44.

Tanrı Birliği: 2. Nefi 31:21; Mosiya 15:1–4; 3. Nefi 11:3–7, 27, 36.

Tanrı'nın Çocukları: Mosiya 5:7; 27:25; 3. Nefi 9:17; Eter 3:14; Moroni 7:19.

Tanrı'nın Şahitleri: Mosiya 18:8–9; 3. Nefi 18:10–11; Moroni 4, 5.

Tövbe: Mosiya 5:2; 26:29; Alma 14:1; 34:33–36; 36; 42:16, 29; 3. Nefi 9:20–22; 27:20; Moroni 6:8.

Tutku, şehvet: Alma 39:3–4, 9; 3. Nefi 12:28.

Umut: 2. Nefi 31:20; Alma 7:24; 13:27–29; Eter 12:4; Moroni 7:1, 40–43.

Vaftiz: 2. Nefi 9:23–24; Mosiya 18:8–16; 21:33–35; Alma 7:14; 3. Nefi 11:19–40; 12:1–2; Moroni 8:4–25.

Vahiy: 2. Nefi 28:30; 30:17; 32:5; Yakup 4:8; Alma 5:46; 26:22; Mormon 9:7–8; Eter 12:6; Moroni 10:4–5.

Vicdan: Mosiya 4:3; Alma 29:5; Moroni 7:16.

Yalan söyleme: 2. Nefi 2:18; 9:34; 28:8–9; Alma 5:17; 12:3; Eter 3:12.

Yargı: 1. Nefi 12:9; 2. Nefi 9:15, 46; 28:23; Alma 41:3, 14; 3. Nefi 27:16, 23–26; Mormon 3:18–20.

Yaşam Ağacı: 1. Nefi 8; 11:8–9, 21–22, 25; 15:36; Alma 5:34, 62; 32:40.

Yeniden Doğmak: Mosiya 5:2–15; 27:23–30.

Yetki: Helaman 5:18; 11:18; 3. Nefi 7:17; 12:1–2.

Yumuşak Huyluluk: Mosiya 3:19; 3. Nefi 12:5; Moroni 7:44; 8:26.

Zayıflık: 1. Nefi 19:6; Yakup 4:6–7; Eter 12:27–28, 37.

Zenginlik: 2. Nefi 9:30, 50–51; 26:31; Yakup 2:18–19; Alma 1:30–31; 4:6–8; 3. Nefi 6:12.

Zina ve Evlilik Dışı Cinsel İlişki: Yakup 3:12; Alma 39:3–5; Helaman 8:26.

OLAYLAR VE YERLER

Ammoniha: Alma 8–14; 16:1–3, 9, 11; 49:1–4.

Bolluk Ülkesi: Alma 22:29–33; 52:9; 63:5; 3. Nefi 11:1.

Çevirciler: Mosiya 8:13–18.

Dar Boğaz: Alma 23:32; 63:5; Mormon 2:29; 3:5; Eter 10:20.

Doğru İnanıcı Bulanların Yaşadıkları Olaylar: Mosiya 17–18 (Büyük Alma); Mosiya 27, Alma 36 (Alma, Alma'nın Oğlu); Mosiya 27–28 (Mosiya'nın Oğulları); Alma 8:18–32 (Amulek); Alma 17 (Kral Lamoni); Alma 19:16–17 (Abiş); Alma 22 (Kral Lamoni'nin Babası); Alma 23–24 (Ammon Halkı).

Harabe Ülkesi: Alma 22:30–32; Mormon 3:5; Eter 7:6.

Helaman'ın Ordusu: Alma 53:10–23; 56–57.

Kumora: Mormon 6:2, 6–11; 8:2; Eter 15:11.

Kuzey Ülkesi: Alma 22:30–33; 46:22; 50:11, 29–34; 63:4–10; Helaman 3:3, 8–11; Mormon 2:20, 29.

Lehi'nin Vaadedilen Diyar'a Yolculuđu: 1. Nefi 2–18.

Liyahona ya da Pusula: 1. Nefi 16:10, 28–29; Alma 37:38, 43–45.

Mesih'in Hizmetinden Sonraki Barış Dönemi: 4. Nefi 1:1–20.

Mesih'in Amerika Kıtasındaki Hizmeti: Bkz. İSA MESİH—Amerika Kıtasındaki Yerlilere Görünüşü ve Hizmeti

Mormon Suları: Mosiya 18:7–8; 25:18; Alma 5:3.

Mormon ve Moroni'nin Levhalarından Sorumluluğu: Mormon'

un Sözlere 1; Mormon 1:1–5; 2:17–18; 8:1–17.

Mosiya'nın Oğullarının Misyonu: Alma 17–27.

Nefi Ülkesi: 2. Nefi 5:6–9; Omni 1:12–13; Mormon'un Sözlere 1:13; Mosiya 28:1; Alma 22:32.

Nefi Levhaları: 1. Nefi 9; 19:1–6.

Nefi'nin Gemisi: 1. Nefi 17–18.

Nefililer'in Yıkılışı: Mormon 1–6.

Pirinç Levhalar: 1. Nefi 3–4; 5:10–16; 19:21–24; Omni 1:14; Mosiya 1:1–14; Alma 37:1–7; 3. Nefi 1:2.

Sidon Nehri: Alma 3:3; 22:29.

Vaadedilen Diyar: 1. Nefi 2:20; 2. Nefi 1:5–9; Eter 2:9–12.

Yared'in Kardeşinin Gördüğü Görüm: Eter 3.

Yaredliler'in Levhaları: Mosiya 8:9–12; 21:25–28; Eter 1:1–4; 15:33.

Yaşam Ağacı'nın Görümü: 1. Nefi 8, 11, 15.

Yerşon Ülkesi: Alma 27:22–23; 28:1; 30:19–21; 35:1–2, 13; 43:4.

Yeruşalem: 1. Nefi 1:4, 13, 18; 3. Nefi 20:46; Eter 13:5.

Zarahemla: Omni 1:12–13; Mosiya 1:18; Alma 5:2; Helaman 13:12; 3. Nefi 8:8, 24.